Det Tredje Testamente

Kompendium over de guddommelige
åbenbaringer fra det 12-binds åbenbaringsværk
"Bogen om det sande liv"

Bogtjeneste for livet

Det 12-binds værk Libro de la Vida Verdadera (Bogen om det sande liv) er en arv til hele menneskeheden

og er registreret hos

"Dirección General del Derecho de Autor de la Secretaría de Educación Pública" i Mexico D.F.

under numrene 26002, 20111 og 83848.

Mere information om den spanske originaludgave: Asociación de Estudios Espirituales Vida Verdadera Apartado Postal 888, México, D.F., C.P. 06000

Oversættelse og redigering:

Traugott Göltenboth; Walter Maier;

Stand: oktober 2016

Redigering (ny stavning og layout):

Buchdienst zum Leben

Manfred Bäse

Kirchweg 5

D-88521 Ertingen

Tlf.: +49 (0) 7371 929 66 42

E-mail: manfredbaese@gmx.de

****

Det Tredje Testamente oversættes til andre sprog ved hjælp af *DeepL Translator* med denne tyske version som udgangspunkt.

Der er tale om de ægte, originale skrifter, oversat af Gotthold Göltenboth og udgivet af Reichl Verlag, som er beskyttet af ophavsret. Disse skal bevares i deres oprindelige renhed og må ikke ændres. Dette ville være en synd og ville medføre guddommelig dom.

Ansvarlig for dette initiativ er ***Anna Maria Hosta*** på vegne af Herren, Jesus Kristus, vores Gud, som er ejeren af disse skrifter.

(E-mail:hoanna64@yahoo.com)

DeepL - *Download-link:* www.DeepL.com/Translator (Business Version)

DeepL oversætter i øjeblikket til over 100 sprog og kan downloades til din computer. Der kræves internetforbindelse for at kunne oversætte.

Udgivet af Bookmundo Verlag
Udgave 1 – 2026
ISBN: ……

… "Jeg ønsker, at I i opfyldelse af mine profetier med dette ord, som Jeg har givet jer, samler bøger, senere udarbejder uddrag og fortolkninger heraf og bringer dem til jeres medmenneskers kendskab." (6, 52 *)

** Tallet før kommaet henviser til nummeret på undervisningen, og tallet efter kommaet henviser til versnummeret i de 12 bind af bogen "Bogen om det sande liv".*

… "Med denne bog, som menneskeheden til sidst vil anerkende som det Tredje Testamente, skal I forsvare min sag. Menneskeheden kender kun loven fra den "Første Tid" og det, der står skrevet i det Første og Andet Testamente. Men det Tredje vil nu forene og rette det, som menneskene har ændret på grund af manglende forberedelse og forståelse." (348, 26)

… "Denne stemme, der kalder på jer, er den Guddommelige Mesters stemme. Dette ord er fra Ham, der har skabt alt. Essensen af dette værk vil blive grundstenen, på hvilken alle ordninger fremover vil hvile. Han, der har magten til at gøre alt, vil forvandle jeres hjerter af sten til et helligdom af kærlighed og ophøjelse og vil tænde lys, hvor der før kun var mørke." (50, 2)

Bemærkning til læseren:

Mennesket er mere end sin krop. Det er et åndeligt væsen i en jordisk krop. Dette åndelige væsen består af ånd og sjæl. Ånden styrer kroppen gennem sjælen.

I daglig tale bruges "ånd" og "sjæl" ofte som synonymer. Dette skyldes især den katolske kirkes fastlæggelser.

I de spanske skrifter, som oversættelsen bygger på, står der "espiritu" for begge begreber, undtagen i de tekststeder, hvor begge begreber nævnes sammen, og deres indbyrdes forhold præciseres.

I disse tilfælde udtrykkes "ånd" med det spanske ord for "samvittighed" og for "bevidsthed", nemlig "conciencia", for at skelne mellem dem.

Da en ensartet oversættelse med kun ét begreb for "espiritu" i den tyske oversættelse ville have ført til uklarheder, har oversætterne efter bedste viden og samvittighed bestræbt sig på at oversætte "espiritu" i overensstemmelse med ovennævnte forklaringer med henholdsvis ånd eller sjæl eller åndssjæl.

Læseren bedes i tvivlstilfælde forstå teksterne i åbenbaringerne i deres egentlige betydning.

Forord

Denne bog indeholder et sammenfattende udvalg af tekststykker fra de 12 samlinger med guddommelige åbenbaringer, der udkom i Mexico mellem 1956 og 1962 under titlen »Libro de la Vida Verdadera«. I disse åbenbaringer eller undervisninger åbenbarede Gud sig som Skaber, Dommer og Fader, og Kristus som sit "Ord" og som Guddommelig Mester af Visdom fra Gud, i Helligåndens enhed med Ham.

Det var ingen let opgave at finde og udvælge de tekster blandt den store mængde undervisningstekster, som indholdsmæssigt og sprogligt var mest egnede til en tematiskt ordnet udgave og som var uundværlige for de respektive emner med henblik på en så omfattende fremstilling af disse som muligt. Det viste sig også nødvendigt at medtage flere vers, der hørte sammen i betydningen, i det tyske kompendium for at fremhæve en bestemt udtalelse i et vers fra originaludgaven. Ved andre tekststeder var det nødvendigt kun at medtage en del af et større originalvers med forskellige tematiske indhold.

Ved oversættelsen af den spanske originaltekst af Kund til tysk var den nøjagtige gengivelse af indholdet det højeste princip, da dette udgør essensen af det guddommelige ord. Hvor det var muligt, blev den spanske ordlyd også gengivet så ordret som muligt, så der til tider forekommer noget ejendommelige og uvante ord, begreber og udtryk i disse tekster. I nogle tilfælde var det derfor nødvendigt med en fodnote for at give en nærmere forklaring. Grundlæggende blev der dog også lagt vægt på et behageligt og forståeligt tysk sprog, og derfor blev der ofte fraveget en ordret oversættelse, hvis en sådan ville have været sprogligt uharmonisk, og meningen i det pågældende tekststed kunne udtrykkes i godt tysk uden at miste sin betydning.

Selvom stemmeførerne i en tilstand af ekstase ikke bevidst deltog i formuleringen af åbenbaringerne og derved kun stillede deres mere eller mindre udviklede sprog- og begrebsdannende evne til rådighed som redskab for den guddommelige åbenbaring, og selvom åbenbaringernes ordrige kraft langt oversteg deres normale udtryksformåen, var åbenbaringernes sproglige klarhed og udtryksmuligheder dog også afhængige af den åndeligt-sjælelige forberedelse og ordformidlerens ordforråd.

Et særligt problem udgjorde den indholdsmæssigt korrekte oversættelse af begreberne "ånd" og "sjæl", da begreberne "alma" eller "anima" for "sjæl"

fuldstændig mangler i de spanske udgaver, og i stedet anvendes ordet for "ånd": "espiritu". I nogle tilfælde var det derfor ret svært at beslutte, om "espiritu" skulle oversættes i sin oprindelige betydning som "ånd" eller med "sjæl", og beslutningen måtte træffes efter bedste overbevisning. Årsagen til denne delvise forveksling i ordbrugen lå ikke i de guddommelige åbenbaringer selv, men i de sproglige vaner hos dem, der videreformidlede ordene, samt en fejlagtig beslutning ved den senere samling og første udgivelse af "BOGEN OM DET SANDE LIV" i Mexico.

Dette kompendium, der er opbygget efter emner, skal tjene den interesserede læser og alle mennesker, der stræber efter erkendelse og sandhed, til at få et omfattende overblik over, hvad Guds Ånd i løbet af talrige åbenbaringer i Mexico før udgangen af 1950, dvs. i perioden fra 1884 til 1950, har åbenbaret som et nyt budskab og en ny undervisning for menneskeheden. Frem for alt har det dog til opgave at lette og fremme det grundige studium og fordybelsen i Åndens lære, det nye Gudsord.

Takket være den overskuelige emneopbygning er det ved hjælp af indholdsfortegnelsen muligt hurtigt at finde de emner og tekststeder, som netop optager læseren, eller som han har brug for til diskussion med meningsmodstandere eller til drøftelse med åndsbrødre.

Opgaven og bemyndigelsen til at udarbejde dette kompendium i denne form og med denne titel blev givet af Kristus selv i hans nye ord. De enkelte kapitler i bogen behandler hver især et emne (undtagen kap. 61 til 63) og er forståelige for den, der er særligt interesseret, også uden kendskab til de foregående kapitler. Ikke desto mindre er et systematisk studium af værket fra første til sidste kapitel anbefalet og nødvendigt for en fuldstændig forståelse af åndslæren.

Til daglig opbyggelse og vejledning egner kapitlerne 9-11, 16-18, 20-22, 32-36, 43-45, 59-61, 63 og 65 sig særligt godt, hvor der især henvises til de fuldstændige undervisninger i de tyske oversættelsesudgaver af "BUCH DES WAHREN LEBENS" »Libro de la Vida Verdadera«, som kan købes i boghandlen via . Herfra kan den interesserede læser eller troende få et indtryk af, hvordan de guddommelige åbenbaringer er foregået som helhed, og kan ved læsningen af disse såvel som af dette Tredje Testamente opleve dyb glæde og oplysning for ånd og hjerte. Må dette blive til del for alle mennesker af god vilje.

Udgiveren

Indledning

De fleste kristne, uanset hvilken trosretning eller trosgruppe de tilhører, vil opfatte titlen på denne bog: "Det Tredje Testamente" som en overmodighed, da dette værk med den nye åbenbaring dermed sættes på lige fod med det Gamle og Nye Testamente i Bibelen, som de kender, og som betragtes som den hellige skrift og grundlaget for deres tro, der er afsluttet og ikke behøver nogen fortsættelse eller udvidelse.

Den virkelige bibelforsker vil dog vide, at denne traditionelle holdning ikke har noget grundlag i Jesu afgørende lære, som den er overleveret til os i Det Nye Testamentes evangelier. Tværtimod! Jesus talte i sine afskedstaler flere gange om sin genkomst og i den forbindelse om "Sandhedens Ånd", "Trøsterens Ånd", "Den Hellige Ånd", som da "vil føre os ind i al sandhed".

Apostlen Paulus udtrykte sin overbevisning om en stor kommende åbenbaring af Gud ved tidernes fuldendelse med ordene: "Nu kender jeg det kun delvis, men da skal jeg kende, ligesom jeg er kendt." (1 Kor 13,12)

Denne indledning har til formål at give den troende kristne og desuden alle interesserede læsere af denne bog en sandfærdig viden om dens tilblivelse, og på hvilken måde og under hvilke ydre omstændigheder Jesu løfte om hans genkomst gik i opfyldelse, da der trods de udsagn, der er indeholdt i selve åbenbaringerne, ville forblive nogle ubesvarede spørgsmål, som kunne give anledning til tvivl og forkerte forestillinger. Denne indledning skal også gøre det lettere at forstå, hvad Guds Ånd efterlod menneskeheden i sin nye åbenbaring som sit tredje testamente.

Som enhver læser af dette nye Guds ord selv kan konstatere, udstråler det højeste autoritet, visdom og kærlighed. Det er opfyldelsen af Jesu løfte om sin genkomst »i skyen« (Lukas 21, 27), hvilket — symbolsk udtrykt i Åndens sprog — betyder: på åndelig vis. Dette Guds Tredje Testamente er således, som en tematisk opbygget sammenfatning af de guddommelige åbenbaringer i Mexico, et sandfærdigt vidnesbyrd om Kristi genkomst "i Ånden"; det er hans tidssvarende budskab og lære til menneskeheden i koncentreret form.

Dette ord skal være en åndelig vejledning for mennesket i dag og føre det til en bedre og dybere forståelse af Gud, af sig selv, af meningen med sin tilværelse på jorden og af de begivenheder, der overgår det i dets personlige liv, samt af de begivenheder og forandringer, der nødvendigvis ledsager indgangen til "Helligåndens tidsalder". Allerede den middelalderlige abbed Joachim af Fiore og

mange andre efter ham talte om denne tid. Det er Kristi kommende fredsrige på jorden, som er blevet lovet menneskeheden siden profeternes tid.

Med Kristi åndelige genkomst i ordet er denne tidsalder af Ånden og menneskets åndeliggørelse allerede begyndt, og Kristus har med sit nye kærlighedsord vist vejen derhen.

Den centrale begivenhed i Kristi genkomst er, i modsætning til alle kristendommens forventninger, ikke noget fremtidigt, men allerede historie: Den fandt sted i perioden 1866 til 1950 i al stilhed, ubemærket og ubevidst af den "store verden" og kristendommen! Ikke i centrum af den vestlige kristendom, i Rom, eller i centrum for ortodoks fromhed på Athos-bjerget, eller, som mange forventede, i det gamle jødisk-kristne Jerusalem, eller i kredsen omkring protestantisk teologi og religionsfilosofi, men i et land i den såkaldte Tredje Verden, i Mexico! Og heller ikke der inden for den dominerende katolske kirke i magt og pragt, men i et miljø af fattigdom og ubetydelighed blandt det enkle, uuddannede folk i forstæderne eller udkanten af Mexico City, og derfra udstrålende og spredende sig over hele landet. Hvem havde forventet det?

Kristi genkomst blev en realitet i form af åndeligt modtagne budskaber fra Kristus gennem mennesker, som han havde udvalgt, i en tilstand af ekstase inden for nyoprettede, karismatiske, kristen-spiritualistiske menigheder eller broderskaber.

En stor del af disse åbenbaringer blev i årene op til 1950 stenografisk nedfældet, nedskrevet og senere udgivet i 12 samlebind med titlen "Libro de la Vida Verdadera", på dansk: "BOGET OM DET SANDE LIV". I disse sidste år blev alle tidligere undervisninger gentaget i udvidet og uddybet form. Den foreliggende bog indeholder et omhyggeligt udvalg af tekster fra dette værk om alle de emner, der forekommer deri.

Denne samling af Kristi undervisninger samt tematisk opdelte uddrag heraf var fra begyndelsen bestemt af Herren som hans Tredje Testamente for menneskeheden, især for kristendommen. Sandheden i denne alvorlige udtalelse skal gøres tydelig for læseren gennem denne indledning.

Valget af Mexico som det land, der i Ordet er bestemt til Kristi genkomst, har ifølge Herrens ord sin begrundelse i, at de indianske forfædre til de nuværende indbyggere blev martret og voldeligt "kristnet" i hans navn af de spanske erobrere. For det andet har disse folk og deres nutidige efterkommere gennem århundreders undertrykkelse og trældom udviklet mere broderlig ånd,

medmenneskelighed, ydmyghed og tolerance end andre folk på jorden, især de europæiske. Derfor blev der i nutiden også født mange modne sjæle fra det gamle udvalgte "Israels folk" i det mexicanske folk, og de var vidner til opfyldelsen af de løfter, der var givet til det "åndelige Israel".

Også Jesu fødsel, Kristi første komme til verden, fandt ikke sted i magt- og civilisationscentrene Rom eller Grækenland, ikke engang i det jødiske kulturcenter Jerusalem, men afsides, under fattige kår, og Jesu hjemstavn og hovedvirkeområde var Galilæa, som blev foragtet af jøderne i Jerusalem. Om dette sagde de skriftkloge fra dengang i en følelse af overlegenhed: "Hvad godt kan der komme fra Nazaret?" Dagens teologer bør ikke begå den samme vildfarelse og fejl og i en følelse af intellektuel overlegenhed hemmeligt tænke: Hvad godt og stort kan der komme fra Mexico?

Hvilke grunde taler for, at de åndelige åbenbaringer der virkelig er af guddommelig oprindelse? Først og fremmest selve åbenbaringerne, som utvivlsomt er gennemsyret af Kristi ånd og sindelag og den himmelske Faders kærlighed og barmhjertighed. Hvilket menneskeligt hjerte skulle forblive uberørt af dette? Også visdommen og dybden i tankerne, åbenbaringerne, formaningerne og undervisningerne afgiver et talende vidnesbyrd om deres ophavsmand. Hvilken vildledende ånd skulle være i stand til at forfalske alt dette med mørke hensigter? Hvordan skulle disse bestå, da disse undervisninger kun kan tjene til forbedring, udvikling og forædling af menneskeslægten?

En yderligere grund, der taler for ægtheden af disse åbenbaringer som et nyt Guds ord, er den omstændighed, at de er sket over en så lang periode og gennem så mange forskellige formidlere og åbenbaringssteder, og alligevel har de i deres ånd og karakter et ensartet præg og peger tydeligt på en eneste åbenbaringskilde. Hvilken mørk magt skulle være i stand til at iscenesætte noget sådant i et helt land i årtier som et forførende tryllespil – til spot mod Gud? Det er simpelthen umuligt og ville Gud som kærlig fader til sine menneskebørn og øverste leder af jordiske skæbner aldrig tillade.

Yderligere vægtige grunde til disse åbenbaringers sandhed som vidnesbyrd om Kristi åndelige genkomst i Ordet er overensstemmelserne mellem Jesu løfter om sin genkomst og dens "tegn" og begivenhederne i Mexico i en periode med verdensomvæltende og forandrende begivenheder med to verdenskrige. I denne forbindelse henvises der til indledningen i bind I af "BOGEN OM DET SANDE LIV" med titlen: "Kristi genkomst i lyset af bibelske løfter", ligesom til studiet af Ernesto Enkerlin med titlen "Guds ånds værk", begge udgivet af Reichl Verlag.

Et vigtigt vidnesbyrd for denne verdensregion og dermed også for Mexico som sted for Kristi åndelige genkomst blev givet til kristendommen i det 19. århundrede af den såkaldte "Guds skrivende tjener", Jakob Lorber. Et sted i sit store værk om den nye åbenbaring taler Jesus om, at hans åndelige genkomst vil finde sted i et land på den anden side af det store verdenshav, altså Atlanterhavet (Gr. Ev. Joh. 94, 14-15). Bør dette ikke være anledning for dem, der tror på åbenbaringerne gennem Lorber, og for alle åndeligt vågne kristne til at spørge sig selv, om denne profeti ikke allerede er gået i opfyldelse, og til at undersøge, om der i et af landene på det amerikanske kontinent er sket noget, der hævder dette og også lever op til det? Bedømmelseskriteriet herfor bør dog ikke kun være omfanget af den åbenbarede skabelsesviden, men frem for alt den guddommelige kærlighed og visdom, der kommer til udtryk.

En sådan begivenhed har faktisk fundet sted og begyndte i begyndelsen af 1860'erne i Mexico. En simpel mand fra folket ved navn Roque Rojas havde dengang, den 23. juni 1861, en første kaldelsesoplevelse gennem ærkeenglen Gabriel og en vision, hvor hans mission som Herrens jordiske forløber blev forkyndt for ham.* Efter at han gennem en yderligere stor vision var blevet overbevist om ægtheden af sit guddommelige kald, begyndte han at fortælle andre mennesker om de budskaber og syn, som han modtog i en tilstand af ekstase, og samlede således gennem sin overbevisningskraft og troværdighed efterhånden en menighed af troende omkring sig. Gennem den åndelige helbredelsesgave, der kom til ham, blev han i den efterfølgende tid vidt kendt og højt værdsat af alle, der søgte hjælp og råd. Han grundlagde et første forsamlingssted, hvor Elias for første gang talte gennem ham den 1. september 1866, og hvor syv mænd og kvinder blev indviet til ledere af de nyoprettede menigheder, som symboliserede de syv segl fra de tilsvarende epoker i frelseshistorien.

* *Nærmere oplysninger herom findes i indledningen til "Die Dritte Zeit", Reichl Verlag*

Da deltagerne i et møde i påskeugen 1869 ikke udviste den ærbødighed og andagt, som Roque Rojas forventede af dem, greb en hellig vrede ham, og han ødelagde de guddommelige åbenbaringer, han indtil da havde modtaget gennem Elias. Han erklærede forsamlingsstedet for lukket og satte dermed en for tidlig stopper for sit velsignende virke. Men det gode frø, han havde sået, spirede og blomstrede andre steder, og i en af De Syv Segls menigheder talte Kristus selv for første gang år senere, i 1884, gennem en af deres missionærer, der var forblevet tro. Fra da af fortsatte de guddommelige åbenbaringer uafbrudt gennem generationer frem til slutningen af 1950.

Antallet af menigheder og troende voksede i denne periode stadig mere, så denne kristne-spiritualistiske bevægelse, som Kristus betegner som sit åndsværk, til sidst omfattede flere hundrede menigheder med tusinder af tilhængere i hele landet.

De troende samledes regelmæssigt søndag formiddag i deres enkle menighedssale eller også i private lokaler, og overalt, hvor en eller flere ordformidlere stod til rådighed, åbenbarede Guds Ånd sig samtidig, alt efter tilhørernes behov og modtagelighed.

En gang om ugen fandt der helbredelsesgudstjenester sted, hvor Guds åndeverden åbenbarede sig åndeligt ved at undervise, rådgive og helbrede. Der skete mange åndelige helbredelser af krop og sjæl, men desværre blev disse ikke nedskrevet og bevidnet for eftertiden. Man betragtede dem åbenbart ikke som noget usædvanligt eller værd at videregive.

Med den af Herren længe forud annoncerede og fastsatte afslutning på de guddommelige åbenbaringer og åbenbaringerne fra Guds åndeverden ved årets udgang 1950 indtrådte der et dybt brud inden for Åndsarbejdet, en splittelse mellem de menigheder, der holdt sig til denne Kristi anvisning og afstod fra yderligere åndsmeddelelser, og de menigheder og menighedsledere, der ikke holdt sig til den og nu lod deres talere falde i en trancetilstand og dermed åbnede dør og port for den lavere åndeverden og vildledende ånder til falske Kristus- og åndsbudskaber.

Desværre havde disse ulydige menigheder en langt større tiltrækningskraft på det enkle folk end de trofaste, hvis medlemmer for det meste opløste sig i små grupper eller skiftede over til det andet lejr, fordi der der blev "tilbudt" mere til menneskets underholdnings- og sensationslyst end ved de stille andagter med oplæsning af et undervisningsafsnit og efterfølgende udveksling af tanker herom.

På trods af disse ugunstige omstændigheder begyndte en gruppe mænd og kvinder efter 1950, for det meste tidligere stemmeførere, at indsamle de over hele landet spredte åbenbaringer for at udgive dem i bogform og gøre dem kendt for menneskeheden. I den forbindelse måtte de hovedsageligt støtte sig til kopier af de maskinskrevne manuskripter, som var udført af skriverne selv efter datidens stenografiske referater af foredragene og derefter videregivet som kopier på anmodning. Der blev samlet et stort antal forskellige åbenbaringsmanuskripter, hvoraf 366 til sidst blev udvalgt til optagelse i samlingsbindene af "Libro de la Vida Verdadera", på dansk: "BOGET OM DET SANDE LIV".

Selvom disse altså kun udgør en del af alle åbenbaringerne, især fra de sidste år før 1950 – hvilket også bevises af en for nylig "opduket" stor bunke med tilsyneladende endnu ikke offentliggjorte åbenbaringsmanuskripter fra en tidligere stemmeførers bo – kan man i betragtning af dette store antal åbenbaringer gå ud fra, at de, betragtet som en helhed, indeholder alle de emner og læringsindhold, som Guds Ånd ønskede at formidle til menneskeheden og oplyse den om, så den kan finde vejen til en lysere fremtid.

I 1962 udkom i Tyskland et første tysk udvalg af dette samlede værk under titlen: "Die Dritte Zeit" (Den tredje tid), som for første gang også gjorde Herrens åbenbaringsord kendt for en begrænset kreds af mennesker i det tysksprogede område. Siden 1979 har Reichl Verlag også udgivet de tyske bind af "BUCH DES WAHREN LEBENS" (Bogen om det sande liv) på , hvorfra de kan købes via boghandlerne.

I 1970'erne blev "Gesellschaft für geistige Studien" (Selskabet for åndelige studier) grundlagt i Mexico City, som satte sig for at forvalte og bevare åbenbaringsmanuskripterne samt udgive nye oplag af samlingsbindene og ledsagende litteratur. I dette ser foreningen også i dag sin egentlige opgave, men ikke i den centrale ledelse af en religiøs bevægelse, der har den enkeltes eget ansvar i lyset af samvittigheden som grundlag.

Hvor vi end slår op i dette værk, læser og oplever vi åndeligt de overbevisende, vise og kærlige ord og åbenbaringer fra Kristus gennem hans forberedte menneskelige redskaber – mennesker, der til dels knap nok havde en verdslig skolegang og ofte slet ikke beherskede det sprog, der kom fra deres læber, endsige indholdet, visdommen og den guddommelige autoritet, der kom til udtryk deri.

Dette nye Gudsord indeholder på den ene side bekræftelser og forklaringer på begivenheder og åbenbaringer i det gamle folk Israel og under Jesu jordiske liv og virke, på den anden side bringer det en rigdom af nye åndelige erkendelser, som til dels udgør gennemgribende korrektioner af det overleverede kristne verdensbillede. Dette vedrører Gudsbillede, Jesu og Marias guddommelige natur, menneskets væsen med en indbygget guddommelig gnist og en evig udvikling af sjælen, forestillingerne om himmel og helvede, dommedag eller den sidste dom, læren om frelse og syndernes forladelse, opstandelsen fra de døde og det evige liv. Også med hensyn til udøvelsen af den kristne tro, tilbedelsesformerne, sættes der til dels nye standarder og mål, og det gamle og velkendte sættes i

tvivl eller forkastes, hvilket især vedrører gudstjenesteformer og kirkelige bygninger.

Det centrale budskab svarer til det, Jesus bragte: i stedet for ydre religionsudøvelse, udstillet fromhed — et indre bøneliv og individuel handling efter egen samvittighed; i stedet for beregnende velgørenhed ud fra egoistiske motiver – spontan, uselvisk handling ud af kærlighed til Gud, menneskene og naturen, Guds skaberværk, hvor "kærlighed" kan have mange udtryksformer: opmærksomhed, hensyn, respekt, medfølelse, hengivenhed, trøst, hjælp og støtte; i stedet for en bekvem, blind tro — en levende, seende tro baseret på erkendelse og åndelig viden.

I sine åbenbaringer rettede Herren først sit ord til de tilstedeværende troende, som han ofte tiltale som "(Mit) folk", "disciple" eller "arbejdere", lejlighedsvis også som "(elskede) Israel". I bredere forstand retter hans ord sig dog, med få undtagelser, til hele det åndelige Israel, hele Guds folk i hele verden og til mennesker af alle folkeslag, racer og religioner. Men vil disse med glæde byde det nye Gudsord velkommen og anerkende det?

Dette skal og må ikke være anledning til grundlæggelsen af et nyt religiøst fællesskab, en kirke eller en sekt. Det er Guds kald til fornyelse og åndeliggørelse af mennesket og alle dets samfundsmæssige og religiøse institutioner. Den, der forkaster Hans Tredje Testamente for menneskeheden, forkaster Ham selv og Hans Hellige Ånd, der åbenbarer sig deri. Dette advarende ord fra selve Guds nye kærlighedsbudskab må enhver vel overveje og tage til sig, ligesom de advarsler, der er indeholdt i Jesu lignelser om de "kloge og de tåbelige jomfruer" (Matt. 25, 1-13) og om det "kongelige bryllup" (Matt. 22, 2-14). For dette ord er den hellige olie til Åndens slukkende lys, det er brødet og vinen fra Herrens bord, den evige næring og forfriskning for sjælen.

****

Indhold

Forord 6

Indledning 8

I. Kristi genkomst – Den tredje åbenbaringstid 31

Kapitel 1 – *I forventning om Kristi genkomst* 31

Indledende a tblik på frelseshistorien 31

Håb og forventninger 32

Bibelske løfter 34

Opfyldte tegn 36

Kapitel 2 – *Den tredje tids morgenrøde* 37

Den første bekendtgørelse 37

Budskaber og henvisninger fra hele verden 38

Elias' virke som Herrens forløber 40

Kapitel 3 – *Den åndelige sol ved Kristi genkomst* 43

Herrens komme 43

Alle øjne vil se mig 45

Kapitel 4 – *Undervisningen gennem guddommelige åbenbaringer* 47

Åbenbaringernes kilde 47

Åbenbaringsstederne og modtagerne af åbenbaringerne 48

Overbringelsen af guddommelige åbenbaringer 51

Formen af åbenbaringerne 55

Den tidsmæssige begrænsning af åbenbaringerne 57

Kapitel 5 – *Årsagen til den nye gudsåbenbaring* 57

Guds frelsesvilje 57

Fjernelsen af vildfarelser og ydre kultformer 59

Oplysning om det sande liv 61

Menneskets udvikling, åndeliggørelse og frelse 64

Kapitel 6 – *Det Tredje Testamente og den store livets bog* 65

Guds bog om kærlighed, sandhed og visdom 65

Kapitel 7 – *Virkningen og betydningen af åndslæren* 70
Virkningen af åbenbaringerne 70
Indsigt og håb fra det nye ord 72
Kapitel 8 – *Kristi nye menigheder, disciple, apostle og Guds sendebud* 78
Lys og skygge i åbenbaringsmenighederne 78
Ægte discipelskab, nye apostle 83
Guds sendebud i hele verden og til alle tider 84
II. Tilbageblik på den første og anden åbenbaringstid 87
Kapitel 9 – Historier og skikkelser fra Israels folk 87
Historien om syndefaldet 88
Viljesfrihed og arvesynd 88
Syndfloden 89
Abrahams offervilje 90
Jakobs drømmebillede af himmelstigen 90
Josef og hans brødre 91
Israels vandring gennem ørkenen under Moses 92
Elias' kamp for den sande Gud 93
De tolv stammer i Israel 94
Profeterne og de første konger i Israel 94
Kapitel 10 – Da tiden var inde 95
Profetiske forudsigelser 95
Messiasforventningen hos det jødiske folk 95
Maria, Jesu biologiske mor 96
Tilbedelsen af Jesusbarnet 97
Kærlighedens bånd mellem Jesus og Maria 97
Jesu viden og visdom 97
Menneskenes manglende forståelse i Nazareth 98
Kapitel 11 – Jesu virke på jorden 99
Dåben i Jordanfloden; forberedelsestiden i ørkenen 99

Jesu enhed med Gud 99
Manglende anerkendelse af Jesus som den forventede Messias 100
Jesus som frelsende gæst blandt det enkle folk 101
Den utrættelige prædikant Jesus 101
Jesu kærlighed til børn og naturen 102
Jesu lære 103
Jesu "mirakler" 104
Den utro kvinde 105
Maria Magdalena 106
Nikodemus og spørgsmålet om reinkarnation 107
Jesu forvandling 107
Manglende mod til at bekende sig 108
Fjendtligheder mod Jesus 108
Farevelsmeddelelse 109
Jesu indtog i Jerusalem 109
Den sidste nadver 111
Kapitel 12 – Lidelse, død og opstandelse 112
Jesu livslange strabadser og lidelser 112
Judas' forræderi 112
Jesu lidelse 113
Jesu forløsningsgerning i de hinsidige verdener 118
Jesu fremmøde efter hans opstandelse 119
Kapitel 13 – Jesu og hans apostles mission og betydning 121
Korrektionen af det gamle gudsbillede og dets traditioner 121
Jesu forbillede 122
Betydningen af Jesu lære 122
Kald, læretid og prøvelser for Jesu disciple 123
Apostlen Johannes 123
Apostlene Peter og Paulus 125

Apostlenes forbilledlighed 126
Kristendommens udbredelse 127
III. Tiden med kirkekristendommen 128
Kapitel 14 – Kristendom, kirker og kulter 128
Kristendommens udvikling 128
Kultiske handlinger 129
Geistligheden 130
Nadver og messe 131
Dåben 132
Dødens minde 134
Materielle symboler, kors og relikvier 135
Helgenkult 136
Kirkens højtider 136
Guds nærvær trods falske kultformer 138
Kapitel 15 – Skindkristne, kirkelige vildlærer og misforhold 139
Navnekristne 139
Vantro og trosfanatikere 140
Forvrængninger af Jesu lære og deres konsekvenser 141
Fejludviklinger og misforhold i kristendommen 143
IV. Loven – kærlighed til Gud og næsten 145
Kapitel 16 – Den guddommelige lov 145
Den guddommelige lovs magt 145
Guds kærlighedslov i åndsværket 146
Tilsidesættelsen af de guddommelige love og dens konsekvenser 147
Opfyldelsen af den højeste lov 149
Kapitel 17 – Den nye måde at tilbede Gud på 150
Udviklingen af tilbedelsesformerne 150
Skinnende bønner uden hengivenhed og tro 151
Den sande bøn 153

De fire aspekter af den fuldkomne bøn 154
Den spontane hjertebøn uden ord 155
Den daglige bøn 157
Hviledagen som en dag til selvransagelse 158
Bed, så skal der gives jer 159
Velsignelsen ved forbøn 161
Nødvendigheden af bøn 161
De helbredende virkninger af bønnelivet 162
Bønnens kraft 163
Kærlighed til Gud og næsten som tilbedelse af Gud 165
Dialogen mellem Gud og mennesket 166
Kapitel 18 - Barmhjertighedens gerninger og kærlighedens centrale betydning 169
Den tilbagevirkende velsignelse ved gode gerninger 169
Ægte og falsk velgørenhed 170
Åndelig og materiel kærlighedshandling 171
Kærlighedens omfattende betydning 172
Kærlighedens store kraft 174
V. Guds åbenbaringsformer og virke 175
Kapitel 19 – Guds treenighed 175
Guds enhed med Kristus og Helligånden 175
Guds tre åbenbaringsformer 177
Gud som skabende ånd og fader 179
Kristus, kærligheden og Guds ord 180
Helligånden — Guds sandhed og visdom 182
Kapitel 20 - Maria, Guds moderlige kærlighed 182
Marias jordiske tilværelse i ydmyghed 182
Maria og Jesus 183
Marias jomfruelighed 183

Maria som forbillede for kvinden 184
Maria som menneskenes forbeder, trøster og medforløser 185
Marias guddommelige natur 187
Marias universelle udstråling 188
Kapitel 21 – Guds almagt, allestedsnærvær og retfærdighed 189
Guds magt 189
Guds nærvær i alt det skabte 190
Skæbneslag 192
Guds retfærdighed 193
Kapitel 22 – Guds kærlighed, omsorg og nåde 196
Den himmelske Faders kærlighed 196
Guds omsorg og hjælp 197
Den Højeste Guds ydmyghed 199
Guds medfølelse og medlidelse 200
Guds tilgivelse, nåde og barmhjertighed 201
Kapitel 23 – Guds inspirationer og åbenbaringer 202
Guddommelige inspirationer 202
Tilpasningen af guddommelige åbenbaringer til menneskers forståelse .. 204
Forskellige former for Guds åbenbaringer 204
Nødvendigheden af guddommelige åbenbaringer 206
Den guddommelige åbenbarings uendelighed 207
Guds nærværs åbenbaring i mennesket 208
VI. Skabelsen 209
Kapitel 24 – Den åndelige og den materielle skabelse 209
Skabelsen af de åndelige væsener 209
De store ånders virke i skabelsesværket 210
Guds forsynstanker 210
Skabelsen af materielle verdener for åndevæsenerne 210
Menneskets skabelse 211

Mindet om paradiset 212
Menneskets natur 212
Skaberens enhed med skabelsen 212
Kapitel 25 - Naturen 213
Naturlovene 213
Guds nærvær i naturen 214
Naturen, Guds skabelse og lignelse for det åndelige 214
Guds børns magt over naturen 215
Mennesket og naturen 215
Kapitel 26 - Andre verdener 217
Kristi universelle lys 217
Den åndelige forbindelse mellem verdenerne 218
At lære andre verdener og livsformer at kende 219
Stjernernes bestemmelse 220
Kapitel 27 – Det hinsides 220
Den nødvendige viden om det åndelige liv 221
"Himlen" og "helvede" 221
Himlens musik 224
I Min Faders hus er der mange "boliger" 225
VII Udviklingsvejen mod fuldkommenhed 225
Kapitel 28 – Døden, døden og opvågnen i det hinsides 226
Åndens udødelighed 226
Forberedelse på at forlade denne verden 226
Overgangen til den anden verden 228
"Dødssøvnen" 229
Genforeningen i det hinsides 230
Dommen over ånden gennem den egne samvittighed 230
Den genvundne åndelige bevidsthed 233
Kapitel 29 – Sjælernes renselse og opstigning i det hinsides 234

Samvittighedskvaler, anger og selvbebrejdelser 234
Den udlignende retfærdighed 235
Sjælernes opstigning til Guds rige 237
Kapitel 30 - Sjælens udvikling gennem reinkarnationer 239
Udviklingsloven 240
"Kødets opstandelse" — korrekt forstået 241
Sjælernes forskellige udviklingsstadier 242
Kendskabet til tidligere jordiske liv og ens eget udviklingsniveau 242
Kærlighed som en nødvendighed for den åndelige og sjælelige udvikling 243
Forskellige årsager til reinkarnationer 244
Vejen til fuldkommenhed 245
Livets universelle skole 246
Reinkarnationslærenes overbevisende kraft 248
En sjæls reinkarnationsveje 248
Kapitel 31 – Frelse, forløsning og evig frelse 250
Korrektion af falske forestillinger om forløsningen 250
"Himlen" skal erobres 254
Den mægtigste kraft til frelse 257
Frelse og forløsning for hver sjæl 258
Guds børns herlige fremtid 260
VIII. Mennesket 261
Kapitel 32 – Inkarnation, natur og menneskets opgave 261
Inkarnationen på jorden 262
Den rette vurdering af kroppen og dens ledelse gennem ånden 263
Betydningen og opgaven for sjæl, ånd og samvittighed i mennesket 264
Guds tempel i mennesket 268
Kapitel 33 – Mand og kvinde, forældre og børn, ægteskab og familie 269
Forholdet mellem mand og kvinde 269
Menneskets natur og opgave 270

Kvinden, hustruen og moderen 272
Opdragelsen af børn og unge 273
Et ord til børnene og jomfruerne 275
Ægteskab og familie 276
Kapitel 34 – Viljesfrihed og samvittighed 278
Betydningen af samvittigheden og viljesfriheden 278
Misbruget af viljesfriheden 280
Den nødvendige efterlevelse af samvittighedens impulser 282
Kampen mellem viljesfrihed og samvittighed 283
Skærpelse af samvittigheden gennem det nye Gudsord 284
Kapitel 35 – Tankenes, følelsernes og viljens magt 285
Udsendelse og modtagelse af tanker og deres virkninger 285
Kraften i følelser, ønsker eller frygt 287
Manglen på selvovervindelse 288
IX Læren om den guddommelige visdom 288
Kapitel 36 – Tro, sandhed og erkendelse 288
Den alt overvindende tro 289
At erkende Guds sandhed 290
Erkendelsen af det åndelige og guddommelige 291
Forudsætninger for åndelig erkendelse 292
Den nødvendige bevidsthedsudvidelse hos mennesket 293
Kapitel 37 – Den rette forståelse af bibelske tekster 294
Fortolkningen af bibelske ord og løfter 295
Jesu åbenbaring gennem apostlen Johannes 298
Kapitel 38 - De tre åbenbaringstider og de syv segl-epoker 299
Guds åbenbaringers afhængighed af udviklingen 299
Guds tre testamente 301
Den tredje tid 303
De syv epoker i frelseshistorien 304

Kapitel 39 – Det jordiske og det åndelige Israel 307
Israels historiske mission, dets fiasko 307
Opdelingen af det jødiske folk i jordisk og åndeligt sindede 308
Det åndelige folk Israel 310
De 144.000 udvalgte og mærkede 312
Kapitel 40 – De gode og de onde kræfter 314
Oprindelsen til det gode og det onde 314
Hovmod og ydmyghed 317
Det gode, mennesket med god vilje 318
Det onde, det onde menneske 319
Kampen mellem det gode og det onde 320
Fristelser og forførelser 321
Moralske forbrydelser 322
Det ondes magtesløshed og forgængelighed 323
Tilgivelsens kraft 323
Kapitel 41 – Forbindelsen mellem denne verden og den hinsides 324
Inspiration og hjælp fra den åndelige verden 324
Forvirrede og ondsindede ånder 326
Åndernes kamp om menneskene 329
Forbindelsen med Guds åndsverden 330
Kapitel 42 – Skyld og soning, prøvelser og lidelser 332
Nødvendigheden af anger og soning 332
Soningsloven 334
Årsagen til prøvelser og lidelser 334
Tro, underkastelse og ydmyghed i prøvelserne 336
Betydningen af lidelse og smerte 337
Kapitel 43 – Sygdom, helbredelse og fornyelse 339
Sygdommens oprindelse og mening 339
Helbredelse ved egen kraft 340

Menneskets fornyelse 341
Kapitel 44 – Livet i guddommelig forstand 341
Den nødvendige balance 341
Gode og fordærvelige glæder 342
Velsignet og ulykkelig rigdom 343
Loven om at give 344
Opfyldelsen af pligter og opgaver 345
Kapitel 45 – Forudbestemmelse, mening og opfyldelse i livet 346
Guds forsyn og bestemmelse i menneskets skæbne 346
I livets skole 349
Menneskelivets mening og værdi 349
X Materialisme og spiritualisme 352
Kapitel 46 – Det vildledte, materialistiske menneske 352
Menneskets åndelige træghed, uvidenhed og hovmod 352
Den manglende vilje til afkald, anstrengelse og ansvar 354
Menneskets sjælelige elendighed 356
Forkerte jordiske adfærdsmønstre og deres konsekvenser 358
Kapitel 47 – Materialisme og spiritualisme 359
Virkningen af den herskende materialisme 359
Spiritualismens væsen 360
Hvem kan med rette kalde sig spiritualist? 361
Spiritualismen i religionerne og trosretningerne 362
Kapitel 48 – Åndelige gaver og åndeliggørelse 363
Menneskets åndelige evner 364
Forudsætninger og kendetegn ved ægte spiritualitet 367
Spiritualitetens velsignende virkning 368
XI Menneskeheden 369
Kapitel 49 – Religion og retspleje 369
Ingen religion eller trosretning er den eneste sande 369

Religionernes modstand mod udvikling 371
Forholdet mellem religion og videnskab 372
Den jordiske retfærdigheds hårdhed og uretfærdighed 373
Menneskets hårdhjertede selvretfærdighed 374
Den jordiske retfærdighed som et nødvendigt onde 374
Kapitel 50 – Uddannelse og videnskab 374
Forfængelighed og vidensstolthed 374
Konsekvenserne af materialistisk tænkning 376
Inspiration til nye videnskabelige erkendelser fra Gud og den åndelige verden 379
Anerkendelsen af de videnskabsfolk, der arbejder for menneskehedens bedste 381
Kapitel 51 – Magthavere, magtmisbrug og krige 382
Den forgængelige vildfarelse om jordisk magt og storhed 382
Den uberettigede udøvelse af magt over mennesker og folk 383
Betragtninger om Anden Verdenskrig 385
Krigens forkastelighed og meningsløshed 387
Kapitel 52 – Uretfærdighed og menneskehedens forfald 388
De stærkes undertrykkelse og udnyttelse af de svage 388
Menneskets fordærvelse 390
Den omvendte verden hos en umoden menneskehed 392
XII Dom og renselse af menneskeheden 394
Kapitel 53 – Dommens tid er kommet 394
Høsten af frugterne af menneskets såning 394
Renselse af menneskeheden i dommen 395
Guds kærlighed i dommen 397
Kapitel 54 – Kampen mellem verdensanskuelser, religioner og kirker 398
Åndelige kampe forud for Kristi fredsrige på jorden 398
Kampen om den åndelige overhøjhed på jorden 399

Bekæmpelsen af åndslæren 400
Ignorering eller bekæmpelse af åndelige budskaber og åndelig helbredelse 402
Kapitel 55 - Renselse af jorden og menneskeheden i dommen..... 403
Guds og naturens advarende stemme før renselsesdommen 403
Det ondes magt og herredømme bliver brudt 405
Apokalyptiske krige, epidemier, plager og ødelæggelser 407
Natur og naturkatastrofer 408
Guds kærlighedens retfærdighed og barmhjertighed..... 410
Dommens virkning..... 411
XIII Forvandling og fuldendelse af verden og skabelsen 412
Kapitel 56 - Sejr og anerkendelse af Kristi åndsværk..... 412
Udbredelsen af åndslæren gennem Guds sendebud 412
Kampen om anerkendelsen af det nye ord 413
Kraften i Helligåndens lære 413
Erkendelsen af Kristi genkomst i hele verden 415
Kapitel 57 – Omvendelse og forandring på alle områder 416
Nye og dybere erkendelser 416
Oplysning gennem gudsudsendte mennesker 418
Menneskets forvandling..... 419
Forandringer og omvæltninger i alle livets områder..... 422
Kapitel 58 – Kristi fredsrige og skabelsens fuldendelse 424
Den afgørende magt i Kristi fredsrige..... 424
Det nye menneske..... 424
Jorden som det forjættede land og afspejling af himmelriget..... 426
Skabelsens fuldendelse 428
Lovsangen om den genoprettede skabelsesharmoni..... 429
XIV Missionsopgaven..... 430
Kapitel 59 – Opgave om udbredelse af det nye Guds ord 430

Vejledning til fremstilling af bogbind, uddrag og oversættelser 430
Retten til at lære det nye Guds ord at kende 431
Anvisninger for udbredelsen af åndslæren 432
Kapitel 60 - At virke i Kristi ånd 434
Nødvendige egenskaber, dyder og evner hos de nye disciple 434
Den rette adfærd ved videreformidlingen af ordet 438
Den rette måde at forkynde ordet på 440
Opgave til trøst og helbredelse af dem, der lider fysisk og sjæleligt 443
Tidspunktet for udbruddet til den verdensomspændende mission 445
XV. Formaninger, advarsler, undervisning 445
Kapitel 61 - Herrens formaninger og advarsler 445
Bud og påbud 446
Tro, håb, kærlighed, ydmyghed, tillid 447
Bøn, studier, årvågenhed, fornyelse og åndeliggørelse 449
Advarsler rettet til åbenbaringsmenighederne 450
Advarsel mod fortsættelse af åbenbaringerne efter 1950 og falske "Kristus-åbenbaringer" 451
Dårlige vaner, hykleri, lasterlighed 453
Falske bodsøvelser og falske forventninger 454
Advarsel til folkeslagene og de magtfulde på jorden 455
Kapitel 62 – Ord til de tilstedeværende tilhørere i Mexico 456
Ord til de tilstedeværende tilhørere i Mexico 456
Kapitel 63 – Undervisning til menighederne og alle Kristi disciple 472
Kristi åndsværk 472
Det åndelige Israel og det jødiske folk 481
Discipelskab og spiritualitet 483
Udvikling 493
Renselse og fuldkommenhed 497
Denne side og den anden side af det jordiske 500

Åbenbaringer fra det Guddommelige 504
Mennesket og dets bestemmelse 506
Dårlige vaner, fejltagelser, vildfarelser 511
Menneskets renselse og åndeliggørelse 514
XVI. Profetier og lignelser, trøst og løfte 516
Kapitel 64 – Profetier 516
Opfyldelsen af gamle og nye profetier 516
Stor folke-profeti fra den 10. januar 1945, mod slutningen af Anden Verdenskrig 517
Krig og naturkatastrofer — tegn på himlen 519
Profeti om splittelsen i de mexicanske menigheder 520
Kapitel 65 – Lignelser, trøst og løfte 520
Lignelsen om de dårlige forvaltere 520
Lignelsen om rejsen gennem ørkenen til den store by 521
Lignelsen om en konges storsindethed 525
Saligprisninger og velsignelser 526
Opmuntringer til opadgående udvikling 527
Guds kald 528
Opfordring til menneskene i denne tid: 528
Opfordring til de intellektuelle: 529
Opfordring til de trætte og tyngede**:** 529
Opfordring til det åndelige Israel: 529
De guddommelige undervisninger i Mexico 1866-1950 530

I. Kristi genkomst – Den tredje åbenbaringstid

Kapitel 1 – *I forventning om Kristi genkomst*

Indledende a tblik på frelseshistorien

1. I tidernes morgen manglede verden kærlighed. De første mennesker var langt fra at kunne føle og forstå den guddommelige kraft – den åndelige essens, der er oprindelsen til alt skabt.

2. De troede på Gud, men de tilskrev Ham kun magt og retfærdighed. Menneskene troede, at de kunne forstå det guddommelige sprog gennem naturens elementer; derfor tænkte de, når de så naturen mild og fredfyldt, at Herren var tilfreds med menneskenes gerninger; men når naturkræfterne blev sluppet løs, mente de at genkende Guds vrede, der gav sig til kende i denne form.

3. I menneskenes hjerter havde forestillingen om en frygtindgydende Gud, der bar vrede og hævntørst i sig, taget form. Når de derfor troede, at de havde fornærmet Gud, bragte de ham brændofre og offergaver i håb om at forsone ham.

4. Jeg siger jer, at disse offergaver ikke var inspireret af kærlighed til Gud: det var frygten for den guddommelige retfærdighed, frygten for straf, der drev de første folk til at betale tribut til deres Herre. 5. Den guddommelige Ånd kaldte de blot Gud, men aldrig Fader eller Mester.

6. Det var patriarkerne og de første profeter, der begyndte at gøre det forståeligt for mennesket, at Gud ganske vist var retfærdighed — ja, men fuldkommen retfærdighed; at han frem for alt var Fader og som Fader elskede alle sine skabninger.

7. Skridt for skridt vandrede menneskeheden langsomt på vejen mod sin åndelige udvikling og fortsatte sin pilgrimsrejse, skiftede fra en tidsalder til en anden og lærte gennem de åbenbaringer, som Gud til alle tider gav sine børn, lidt mere om det guddommelige mysterium at kende.

8. Ikke desto mindre opnåede mennesket ikke fuld erkendelse af den guddommelige kærlighed; for det elskede ikke virkelig Gud som en fader, og det var heller ikke i stand til i sit hjerte at føle den kærlighed, som dets Herre altid viste det.

9. Det var nødvendigt, at den fuldkomne kærlighed blev menneske, at "Ordet" inkarnerede og antog en krop, som var håndgribelig og synlig for menneskene, for at disse endelig kunne erfare, hvor meget og på hvilken måde Gud elskede dem.

10. Ikke alle erkendte Faderens nærvær i Jesus. Hvordan skulle de også kunne erkende ham, når Jesus var ydmyg, medfølende og kærlig selv over for dem, der fornærmede ham? De anså Gud for at være stærk og stolt over for sine fjender, dømmende og frygtindgydende for dem, der fornærmede ham.
11. Men ligesom mange afviste dette ord, troede mange også på det – det ord, der trængte ind i hjertets inderste. Den måde at helbrede lidelser og uhelbredelige sygdomme på blot med en kærtegn, et blik af uendelig medfølelse, med et ord af håb, den lære, der var løftet om en ny verden, et liv fuldt af lys og retfærdighed, kunne ikke længere udslettes af mange hjerter, som forstod, at denne guddommelige menneske var Faderens sandhed, den guddommelige kærlighed fra Ham, som menneskene ikke kendte og derfor ikke kunne elske.
12. Frøet til denne højeste sandhed var for evigt sået i menneskehedens hjerte. Kristus var såmanden, og Han plejer stadig sin såning. Derefter vil Han høste sin frugt og glæde sig ved den for evigt. Da vil Han ikke længere sige i sit ord: »Jeg er sulten« eller »Jeg er tørstig«, for endelig vil hans børn elske Ham, som Han har elsket dem fra begyndelsen.
13. Hvem taler til jer om Kristus, disciple? Han selv.
14. Det er mig, »Ordet«, der på ny taler til dig, menneskehed. Genkend mig, tvivl ikke på min tilstedeværelse på grund af den beskedne skikkelse, hvori jeg viser mig. Hos mig kan der ikke være tale om hovmod.
15. Genkend mig på min daværende livsvej i verden, husk, at jeg døde lige så ydmygt, som jeg var blevet født og havde levet. (296, 4-16)

Håb og forventninger

16. Efter mit bortgang i den "Anden Tid" blev min genkomst forventet fra generation til generation blandt dem, der bevarede troen på Mig. Fra forældre til børn blev det guddommelige løfte videregivet, og mit ord holdt længslen om at opleve min tilbagevenden i live.
17. Hver generation troede, at den var den udvalgte, i forventning om, at deres Herres ord ville opfyldes i den.
18. Således gik tiden, og også generationerne gik, og min løfte blev mere og mere fortrængt fra hjerterne, og man glemte at våge og bede. (356, 4-5)
19. Verden er underkastet prøvelsen, nationerne føler hele byrden af min retfærdighed, der falder på dem, og mit lys, min stemme, der kalder på jer, gør sig gældende i hele menneskeheden.
20. Menneskerne mærker min tilstedeværelse, de opfatter min universelle stråle, der falder ned og hviler over dem. De fornemmer mig uden at kende dette værk*, uden at have hørt mit ord, og de løfter deres sjæle op til mig for at spørge mig: »Herre, i hvilken tid lever vi? Disse prøvelser og lidelser, der har ramt menneskene – hvad betyder de, Fader? Hører du da ikke denne verdens klager? Har du ikke sagt, at du ville komme igen? Hvornår vil du da komme, o

Herre?" Og i hver trosgruppe og religiøs samfund hæver mine børns ånd sig, og de søger mig, beder mig, spørger mig og venter på mig. (222, 29)

** Kristi åbenbaringer ved hans genkomst i ordet, i åndelig form, som begyndte i 1866 i Mexico gennem forløberen Elias.*

21. Menneskerne spørger Mig og siger til Mig: "Herre, hvis Du eksisterer, hvorfor åbenbarer Du Dig ikke blandt os, selvom Du på andre tidspunkter er kommet ned til vores jordiske verden? Hvorfor kommer du ikke i dag? Er vores gudløshed nu så stor, at den forhindrer dig i at komme os til hjælp? Du har altid søgt de fortabte, de "blinde", de "spedalske" — nu er verden fuld af dem. Vækker vi ikke længere din medfølelse?

22. Du har sagt til Dine apostle, at Du ville vende tilbage til menneskene, og at Du ville give tegn på Din komme, som vi nu tror at se. Hvorfor viser Du os ikke Dit ansigt?"

23. Se, således venter menneskene på Mig uden at føle, at Jeg er blandt dem. Jeg er foran deres øjne, og de ser Mig ikke; Jeg taler til dem, og de hører ikke Min stemme; og når de endelig skuer Mig et øjeblik, fornægter de Mig. Men Jeg vidner fortsat om Mig selv, og dem, der håber på Mig, vil Jeg fortsat vente på.

24. Men sandelig, tegnene på min åbenbaring i denne tid har været store; selv menneskenes blod, der er udgydt i strømme og har gennemvædet jorden, har varslet tiden for min tilstedeværelse blandt jer som Helligånden. (62, 27-29)

25. Ingen bør være overrasket over min tilstedeværelse. Allerede gennem Jesus viste jeg jer de begivenheder, der ville forkynde min åbenbaring som Sandhedens Ånd. Jeg sagde jer også, at min komme ville ske i Ånden, for at ingen skulle forvente materielle manifestationer, som aldrig vil komme.

26. Se på det jødiske folk, som stadig venter på Messias, uden at han kommer i den form, de forventer, fordi den sande allerede var hos dem, og de ikke genkendte ham.

27. Menneskehed, vil du ikke anerkende min nye åbenbaring for fortsat at forvente mig i overensstemmelse med din trosopfattelse og ikke i overensstemmelse med det, jeg lovede dig? (99, 2)

28. Verden skal ikke forvente en ny Messias. Ligesom Jeg lovede at vende tilbage, har Jeg også ladet jer vide, at mit komme vil være åndeligt; men menneskene har aldrig forstået at forberede sig på at modtage Mig.

29. Dengang tvivlede menneskene på, at Gud kunne være skjult i Jesus, som de anså for at være et menneske som alle andre og lige så ringe som ethvert andet. Ikke desto mindre kom menneskene senere, i betragtning af Kristi mægtige gerninger, til den overbevisning, at i den mand, der blev født i verden, voksede op og døde, var Guds "Ord". Men i nutiden ville mange mennesker kun anerkende mit komme, hvis jeg kom som menneske, som i den anden tid.

30. Beviserne for, at Jeg kommer i Ånden og således åbenbarer Mig for menneskeheden, vil trods vidnesbyrdene ikke blive anerkendt af alle, for materialismen vil være som en mørk binde for øjnene på mange.
31. Hvor mange ønsker at se Kristus lide endnu en gang i verden og modtage et mirakel fra ham for at tro på hans tilstedeværelse eller hans eksistens. Men sandelig, jeg siger jer, på denne jord vil der ikke længere være en krybbe, der ser mig blive født som menneske, ej heller et nyt Golgata, der ser mig dø. Nu vil alle, der opstår til det sande liv, føle mig født i deres hjerte, ligesom alle, der stædigt forbliver i synden, vil føle mig dø i deres hjerte. (88, 27-29)
32. Se, hvor mange mennesker der i denne tid udforsker skrifterne fra fortiden, reflekterer over profeterne og forsøger at forstå de løfter, som Kristus gav om sin genkomst.
33. Hør, hvordan de siger: "Mesteren er nær" — "Herren er allerede her", eller: "Han kommer snart", og tilføjer: "Tegnene på hans tilbagevenden er klare og tydelige."
34. Nogle søger og påkalder Mig, andre føler Min tilstedeværelse, og atter andre fornemmer Min komme i Ånden.
35. Åh, hvis bare alle allerede havde den tørst efter erkendelse, hvis bare alle havde det ønske om at kende den højeste sandhed! (239, 68-71)
36. Se, hvordan mennesker i alle trosretninger og sekter undersøger tiden, livet og begivenhederne i håb om at opdage de tegn, der forkynder mit komme. Det er uvidende mennesker, der ikke ved, at jeg allerede i lang tid har åbenbaret mig, og at denne form for åbenbaring snart vil ophøre.
37. Men jeg siger jer også dette, at mange af dem, der venter på mig med så stor længsel, ikke ville genkende mig, hvis de var vidne til den måde, hvorpå jeg åbenbarer mig, men snarere ville afvise mig på det kraftigste.
38. Kun vidnesbyrdene vil nå frem til dem, og gennem disse vil de alligevel komme til at tro, at Jeg har været blandt mine børn.
39. Også I har inderst inde ventet på Mig med utålmodighed; men Jeg vidste, at I ville genkende Mig og høre til Mine arbejdere i denne tid. (255, 2-4)

Bibelske løfter

40. I min åbenbaring gennem Jesus forkyndte Jeg jer Helligåndens komme; men menneskene troede, at der var tale om en guddom, der — ukendt for dem — befandt sig i Gud, uden at kunne forstå, at når Jeg talte om Helligånden, talte Jeg til jer om den eneste Gud, som forberedte den tid, hvor han ville åbenbare sig for menneskene gennem den menneskelige forstand. (8, 4)
41. Hvorfor skulle nogen være overrasket over mine nye åbenbaringer? Sandelig, Jeg siger jer, patriarkerne fra oldtiden havde allerede kendskab til denne tidsalders komme, seerne fra andre epoker havde skuet den, og

profeterne forkyndte den. Det var et guddommeligt løfte, der var blevet givet menneskene længe før Jeg kom til verden i Jesus.
42. Da jeg forkyndte mine disciple min genkomst og meddelte dem den måde, hvorpå jeg ville åbenbare mig for menneskene, var der allerede gået lang tid, siden løftet var blevet givet jer.
43. Nu har I forløbet af den tid for øje, her går disse profetier i opfyldelse. Hvem kan blive overrasket over det? Kun dem, der har sovet i mørket*, eller dem, der har udslettet mine løfter i sig. (12, 97-99)
** Begrebet "mørke" har her og andre steder betydningen "uvidenhed", "uvidenhed", mens "lys" i den modsatte betydning bruges som symbol på "indsigt", "oplysning".*

44. Da Jeg vidste, at I kun i ringe grad ville fordybe jer i Mine lære, og da Jeg forudså de vildfarelser, I ville falde for ved fortolkningen af Mine åbenbaringer, forkyndte Jeg jer Min tilbagevenden ved at sige, at Jeg ville sende jer Sandhedens Ånd, for at han kunne opklare mange hemmeligheder og forklare jer det, I ikke har forstået.
45. For i kernen af mit profetiske ord meddelte Jeg jer, at Jeg i denne tid ikke ville komme som på Sinai under lyn og torden, og heller ikke at Jeg ville blive menneske og menneskeliggøre min kærlighed og mine ord som i den »Anden Tid«, men at jeg i min visdoms stråle ville komme til jeres ånd, overraske jeres forstand med inspirationens lys og kalde ved jeres hjerters døre med en stemme, som jeres ånd forstår. Disse forudsigelser og løfter går netop nu i opfyldelse.
46. Det er nok, at I forbereder jer lidt for at se mit lys og føle min Ånds nærvær – den samme, som forkyndte jer, at han ville komme for at undervise jer og afsløre sandheden. (108, 22-23)
47. Der er mange, der af frygt eller manglende flid ikke har udviklet sig og kun følger Moseloven uden at anerkende Messias' komme, og andre, der, selvom de tror på Jesus, alligevel ikke har ventet på den lovede Trøster-Ånd. Nu er jeg kommet ned for tredje gang, og de har ikke ventet på mig.
48. Englene har forkyndt disse åbenbaringer, og deres kald har fyldt rummet. Har I genkendt dem? Det er den åndelige verden, der er kommet til jer for at vidne om min tilstedeværelse. Alt, hvad der er skrevet, vil gå i opfyldelse. Den ødelæggelse, der er udløst, vil besejre menneskets hovmod og forfængelighed, og dette menneske — nu ydmygt — vil søge Mig og kalde Mig Fader. (179, 38-39)
49. Følgende sagde jeg til jer dengang: »Det, jeg har sagt til jer, er ikke alt, hvad jeg skal lære jer. For at I skal erfare alt, må jeg først gå bort og sende jer Sandhedens Ånd, så han kan forklare alt, hvad jeg har sagt og gjort. Jeg lover jer Trøsteren i prøvelsens tider.« Men denne Trøster, denne Forklarer, er jeg selv,

der vender tilbage for at oplyse jer og hjælpe jer med at forstå de tidligere undervisninger og denne nye, som jeg nu bringer jer. (339, 26)

50. I visdommen ligger den helbredende balsam og den trøst, som jeres hjerte længes efter. Derfor lovede jeg jer engang Sandhedens Ånd som Trøstens Ånd. Men det er uundværligt at have tro for ikke at stå stille på vejen eller føle frygt over for prøvelserne. (263, 10-11)

Opfyldte tegn

51. Der er kun få mennesker, der erkender tegnene på, at en ny tidsalder er begyndt, og at Jeg i øjeblikket åbenbarer Mig åndeligt for menneskeheden. De fleste af dem viet deres liv og deres bestræbelser til den materielle fremgang, og i denne hensynsløse og til tider blodige kamp for at nå deres mål lever de som blinde, mister de retningen, ved de ikke længere, hvad de stræber efter, kan de ikke se den nye daggrys klare skær, opfatter de ikke tegnene og er langt fra at tilegne sig kendskabet til mine åbenbaringer.

52. Denne menneskehed har troet mere på menneskers lære og ord end på de åbenbaringer, som Jeg har skænket den gennem tiderne. Venter I mon på, at Faderen i sin retfærdighed sender jer endnu større tegn end dem, I ser overalt, for at I kan føle og tro, at dette er den tid, der er forudsagt for min åbenbaring som Sandhedens Ånd? Åh, I småtroende mennesker! Nu vil I forstå, disciple, hvorfor Jeg til tider siger til jer, at Min stemme råber i ørkenen, fordi der ikke er nogen, der hører den og virkelig tager den til sig. (93, 27-28)

53. For at alle mennesker på jorden kan tro på sandheden i dette budskab, har jeg sørget for, at de tegn, der blev profeteret i gamle tider, kunne mærkes over hele kloden – profetier, der talte om min genkomst.

54. Derfor vil menneskene, når dette gode budskab når ud til nationerne, undersøge og granske alt, hvad der er blevet sagt til dem i disse tider, og overrasket og glade vil de opdage, at alt, hvad der er blevet forkyndt og lovet om min genkomst, trofast er gået i opfyldelse, som det sømmer sig for Ham, der kun har én vilje, ét ord og én lov. (251, 49)

55. I den "Anden Tid"* forkyndte Jeg mine apostle min nye åbenbaring, og da de spurgte Mig, hvilke tegn der ville forkynde den tid, forkyndte Jeg dem det ene efter det andet, ligesom de beviser, Jeg ville give dem.

** Frelseshistorien inddeles af Kristus i 3 store afsnit, tidsaldre eller "tider", hvor den "Anden Tid" er den med Guds åbenbaring gennem Jesus og tiden derefter (for nærmere oplysninger se kapitel 38)*

56. Forvarslerne er fremkommet indtil det sidste, de forkyndte, at dette er den tid, som Jesus forudsagde, og nu spørger Jeg jer: Hvis denne åndelige åbenbaring, som Jeg lader jer deltage i, ikke var sandhed – hvorfor er Kristus da ikke fremkommet (i den form, som de troende forventede), selvom tegnene

indtraf? Eller tror I, at fristeren også har magt over hele skabelsen og over naturkræfterne for at bedrage jer?
57. Jeg har engang advaret jer, så I ikke skulle falde for forførelsen fra falske profeter, falske kristusfigurer og falske frelsere. Men i dag siger Jeg jer, at den inkarnerede sjæl på grund af sin udvikling, sin erkendelse og erfaring er så langt fremme i sin opvågnen, at det ikke er let at tilbyde hende mørke som lys, uanset hvor mange vildledende virkemidler dette måtte have til rådighed.
58. Derfor har Jeg sagt jer: Før I overgiver jer til denne vej i blind tro, så undersøg det, så meget I vil! Erkend, at dette ord er givet til alle , og at Jeg aldrig har forbeholdt Mig en del af det kun for bestemte mennesker. Se, at der i dette værk ikke findes nogen bøger, hvor Jeg søger at holde nogen lære hemmelig for jer.
59. Men jeg har også sagt til jer i den »Anden Tid« gennem min apostel Johannes' mund: »Hvis nogen hører min stemme og åbner døren, vil jeg komme ind hos ham og dele måltidet med ham, og han med mig.« Ligeledes lærte jeg jer lignelsen om jomfruerne, for at I måtte tage den til jer i denne tid. (63, 79-80)
60. Da forvarslerne og prøvelserne er indtruffet, og Jeg hverken er fremstået i synagogen eller i nogen kirke – aner verden da ikke, at Jeg i øjeblikket må åbenbare Mig et eller andet sted, da Jeg ikke kan bryde mit ord? (81, 41)

Kapitel 2 – *Den tredje tids morgenrøde*

Den første bekendtgørelse

1. Dette er en dag til minde: På en dato som i dag indviede jeg mine første stemmeførere for gennem dem at bekendtgøre mine nye anvisninger og mine nye åbenbaringer. Elias' ånd strålede gennem Roque Rojas* for at minde jer om den vej, som er Guds lov.
** Navnet på denne første taler udtales "Roke Rochas"*.
2. Øjeblikket var højtideligt, de tilstedeværendes sjæle skælvede af frygt og glæde, ligesom Israels hjerte skælvede på Sinai-bjerget, da loven blev forkyndt; ligesom disciplene skælvede, da de på Tabor-bjerget så Jesu forherligelse, da Moses og Elias åndeligt viste sig til højre og venstre for Mesteren.
3. Den 1. september 1866 var fødslen af en ny tidsalder, daggryet af en ny dag: den "Tredje Tid", der brød frem for menneskeheden.
4. Fra det tidspunkt er mange profetier og løfter, som Gud har givet menneskene i tusinder af år, uophørligt gået i opfyldelse. De er gået i opfyldelse hos jer, I mænd og kvinder, der bebor verden i denne tid. Hvem af jer har mon været på jorden, da disse profetier blev udtalt, og disse løfter blev givet? Det ved

kun Jeg; men det væsentlige er, at I ved, at Jeg lovede jer det, og at Jeg nu opfylder det.

5. Kender I til den "sky", som mine disciple så mig stige op på, da jeg åbenbarede mig for dem for sidste gang? For der står sandfærdigt skrevet, at jeg ville vende tilbage "på skyen", og jeg har opfyldt det . Den 1. september 1866 kom min Ånd på den symbolske sky for at forberede jer på modtagelsen af den nye undervisning. Derefter, i år 1884, begyndte jeg at give jer min undervisning.

6. Jeg kom ikke som menneske, men åndeligt, indkapslet i en lysstråle, for at lade den hvile på et menneskeligt forstandsevne. Dette er det middel, som min vilje har valgt for at tale til jer i denne tid, og jeg vil tilregne jer den tro, I har på dette ord.

7. For det er ikke Moses, der fører jer gennem ørkenen til det forjættede land, og heller ikke Kristus som menneske, der lader jer høre sit livets ord som en vej til frelse og frihed. Nu er det disse skabningers menneskelige stemme, der når jeres ører, og det er nødvendigt at åndeliggøre sig for at opdage den guddommelige essens, hvori Jeg er til stede. Derfor siger Jeg jer, at det er fortjenstfuldt, at I tror på dette ord, for det gives gennem ufuldkomne væsener. (236, 46-50)

8. I året 1866 opstod den første menighed af spiritualister, disciple af dette værk. Undervist af lyset fra min Ånd og af Elias begyndte disse første disciple at modtage budskabets stråler, som I nu, før dets afslutning, modtager i overflod. (255, 10)

Budskaber og henvisninger fra hele verden

9. Elias, som først måtte komme for at berede Herrens vej, åbenbarede sig for første gang i 1866 gennem den menneskelige fornuft. Vil I ikke bruge lidt tid på at undersøge de tegn og begivenheder, der fandt sted på alle områder og faldt sammen med tidspunktet for denne åbenbaring? Igen vil det være de lærde, der studerer stjernerne, og som i oldtiden blev kaldt magikere, der vil vidne om, at himlen har givet tegn, som er guddommelige kald. (63, 81)

10. Tro ikke, at dette sted på jorden, hvor man hører dette ord, er det eneste sted, hvor Jeg viser Mig for Mine børn. For sandelig, Jeg siger jer, Min åbenbaring i forskellige former er verdensomspændende.

11. Elias, der åbenbarede sig blandt jer som forløber for min åbenbaring gennem det menneskelige forstandsevne, kom ikke kun til dette land, hvor I bor. Han gik fra det ene sted på jorden til det andet og forkyndte den Nye Tid og bekendtgjorde himmelrigets nærhed.

12. Fra alle sider lød der råb, der forkyndte jer min ankomst: Den rystede natur rystede jorden, videnskaben undrede sig over nye åbenbaringer, den åndelige verden* kastede sig over menneskene, og alligevel forblev menneskeheden døv over for disse råb, forløberne for en ny tidsalder.

** Dette udtryk henviser til beboerne på de højere planer i det hinsides, lysånderne i Guds åndeverden.*

13. En strøm af guddommeligt lys faldt ned for at hente menneskene ud af deres mørke. Men disse – egoistiske og materialistiske*, fjernt fra at stræbe efter sjælens fuldkommenhed, efter moralsk forbedring af deres liv på jorden – brugte kun dette lys til at skabe troner og herlighed, bekvemmeligheder og fornøjelser for kroppen og – når de fandt det nødvendigt – også våben til at ødelægge deres medmenneskers liv. Deres øjne blev blændet af intensiteten af mit lys, og deres forfængelighed blev deres undergang. Men jeg siger jer, at netop gennem dette lys vil de finde sandheden, opdage vejen og redde sig selv.
** Dette betyder det modsatte af "åndelig", altså et liv og en tankegang hos mennesket, der kun er rettet mod det materielle og fysiske.*

14. De, der var i stand til at tage dette lys til sig i deres sind og modtog det som et guddommeligt budskab, lod deres samvittighed styre deres skridt og tjene som retningslinje for deres handlinger. For de havde en forudanelse om, at Herren er vendt tilbage, og at Han er blandt menneskene.
15. Repræsentanterne for de forskellige sekter og trosretninger ønskede ikke at modtage Mig; deres hjerte, deres værdighed og deres falske storhed forhindrede dem i at tage imod Mig åndeligt. Derfor har der over hele jorden dannet sig grupper, broderskaber og foreninger af dem, der fornemmer den Nye Tids nærvær, som søger ensomheden for at bede og modtage Herrens inspiration. (37, 76-81)
16. Der findes religiøse samfund, der søger at forberede sig på mit genkomst, uden at vide, at jeg allerede er på vej.
17. Jeg kaldte på alle, og i sandhed nåede mit kald og rygtet om, at jeg i øjeblikket åbenbarer mig for menneskene, ud til alle verdenshjørner, sammen med vidnesbyrd og beviser, der taler om mig: fornyede syndere, omvendte vantro, "døde", der opstår, uhelbredeligt syge, der bliver raske, og besatte, der befries fra deres ondskab.
18. Men jeg fandt mange døve, andre forfængelige i deres jordiske anseelse og atter andre for frygtsomme til at bekendtgøre min åbenbaring som Sandhedens Ånd. Jeg modtog og underviste alle, der kom til mig og stolede på min kærlighed. (239, 17-19)
19. Fra andre lande vil menneskemængder komme til dette folk, som ivrigt vil udspørge jer om de åndelige begivenheder, som I har været vidne til i denne tid, og også om de åbenbaringer og profetier, som Jeg har givet jer.
20. For i mange dele af verden har man modtaget mine budskaber, der siger, at min guddommelige stråle er kommet ned på et sted i Vesten for at tale til denne tids menneskehed.

21. Når tiden er inde, vil I opleve, hvordan de vil komme fra andre folkeslag og nationer for at opsøge jer. Da vil mændene fra de store trosretninger blive berørt af, at det ikke er dem, jeg henvendte mig til. (276, 45)
22. Hvor lidt interesserer verden sig for min nye manifestation! Hvor få er der, der våger og venter på mig, og hvor mange er der, der sover!
23. Om dem, der lever i forventning om Mig, kan Jeg sige jer, at ikke alle aner den faktiske form af Min tilstedeværelse i denne tid. For mens nogle under indflydelse af gamle trosforestillinger mener, at Jeg vender tilbage til verden som menneske, tror andre, at Jeg må fremtræde i en eller anden for hvert menneskes øje synlig skikkelse, og kun meget få gætter på sandheden og aner, at mit komme er åndeligt.
24. Mens nogle spørger sig selv, hvilken skikkelse Jeg vil antage, på hvilket tidspunkt eller på hvilken dag Jeg vil vise Mig på jorden, og på hvilket sted Jeg vil fremtræde, siger andre, uden at tænke på bestemte fremtrædelsesformer eller tidspunkter: "Mesteren er allerede blandt os, hans lys, som er hans ånd, overskyller os."
25. Når dette budskab når frem til alle hjerter, vil det for nogle være et øjeblik af jubel, fordi de i det vil finde bekræftelse på alle deres forudanelser og deres tro. Andre vil derimod benægte sandheden i mit budskab, fordi de ikke finder det i overensstemmelse med det, de troede ville ske, og med den måde, det ville åbenbare sig på. (279, 41-44)

Elias' virke som Herrens forløber

26. Jeg lod Elias vende tilbage i den "Tredje Tid"*, og jeg som Mester havde forkyndt ham i den "Anden Tid" og sagt: "Sandelig, Elias har været iblandt jer, og I har ikke genkendt ham. Jeg vil vende tilbage til verden, men sandelig, jeg siger jer: Før mig vil Elias være der."
** se kapitel 38.*

27. Da hvert ord fra Mesteren går i opfyldelse, er Elias i den "Tredje Tid" kommet foran Mig for at vække sjælene, for at lade dem ane, at Helligåndens time har åbnet sin port, for at sige til hver sjæl, at den skal åbne sine øjne, at den skal forberede sig på at krydse tærsklen fra den Anden Tidsalder til den Tredje. For at Elias' åbenbaring skulle være mere forståelig i denne "Tredje Tid", lod Jeg ham give sig til kende gennem en retfærdig mand: Roque Rojas.
28. Elias oplyste denne mand åndeligt fra det hinsides, inspirerede ham, styrkede ham og vejledte ham på alle hans veje fra begyndelsen til slutningen.
29. Men sandelig, Jeg siger jer, at det ikke var ham, der valgte Roque Rojas blandt menneskene. Jeg udvalgte ham, sendte hans sjæl, som var forberedt gennem Min barmhjertighed. Jeg gav ham en krop, som ligeledes var forberedt af Mig, og I ved, at han var ydmyg, at Faderen gennem hans ydmyghed og hans

dyd udførte store gerninger. Han var profet, talerør, seer og leder. Af alt dette efterlod han folket et lysende eksempel.

30. Han blev hånet og spottet af sit eget folk, ligesom det skete for Moses i ørkenen, blev forfulgt som profeten Elias og måtte trække sig tilbage til bjergtoppene for der at bede for sit folk og gå i brechen for det.

31. Ligesom sin mester blev han hånet og dømt af præster og skriftkloge. Ligesom hans mester var det kun nogle få, der troede på ham, fulgte ham og omgav ham. Hans hænder udstrålede helbredende kræfter og udførte mirakler, der vækkede tro hos nogle og skabte forvirring hos andre. For nogle kom der profetiske ord fra hans læber, som gik i opfyldelse til punkt og prikke. Hans mund gav råd fulde af trøst til de syge hjerter. 32. Hans sind var i stand til at modtage store inspirationer og kunne, ligesom de retfærdiges, apostlenes og profeternes, falde i ekstase. Hans ånd kunne løsrive sig fra denne verden og hans krop for at træde ind i det åndelige rige og ydmygt nå frem til dørene til Herrens hemmelige skatkammer. Gennem denne ophøjelse åbenbarede Elias' ånd sig for de første vidner, endnu før Mesterens stråle kom. (345, 57-58)

33. Roque Rojas samlede en gruppe mænd og kvinder fulde af tro og god vilje, og der, i skødet af hans første forsamlinger, åbenbarede Elias sig gennem budbringerens forstand ved at sige: "Jeg er profeten Elias, den, der blev forherliget på Tabor-bjerget." Han gav sine første disciple de første undervisninger, samtidig med at han forkyndte dem åndelighedens tidsalder og profeterede
dem, at den Guddommelige Mesters stråle snart ville komme for at åbenbare sig for sit folk.

34. En dag, da det beskedne forsamlingssted i Roque Rojas var fyldt med tilhængere, der troede på denne mands ord, kom Elias ned for at oplyse sin talsmands sind, og inspireret af Mig salvede han syv af disse troende, som skulle repræsentere eller symbolisere de syv segl.

35. Senere, da det lovede øjeblik for min åbenbaring var kommet, fandt jeg, at af disse syv udvalgte var der kun én, der vågede i forventning om den rene Brudgoms ankomst , og dette hjerte tilhørte Damiana Oviedo, jomfruen, hvis sind som det første fik lov til at modtage lyset fra den guddommelige stråle som belønning for hendes udholdenhed og forberedelse.

36. Damiana Oviedo repræsenterede det sjette segl*. Dette var endnu et bevis på, at lyset fra det sjette segl er det, der oplyser denne æra. (1, 6-9)

** Dette begreb, der henviser til Johannes' Åbenbaring, betegner det næstsidste af de "syv segl", som skal forstås som symboler på 7 epoker inden for de 3 tidsaldre i frelseshistorien (for nærmere oplysninger herom se kap. 38).*

37. Kun få kunne virkelig fornemme Guds udsendtes nærvær. Endnu en gang var han stemmen, der råbte i ørkenen, og på ny forberedte han menneskenes

hjerter på Herrens forestående komme. Således blev det sjette segl brudt, afslørede sit indhold og strømmede ud som en strøm af retfærdighed og lys over menneskeheden. På denne måde blev mange løfter og profetier opfyldt.

38. Elias oplyste ligesom Jesus og Moses jeres ånds øjne, for at I skulle se Faderen. Moses lærte jer: "Du skal elske din næste som dig selv." Jesus sagde til jer: "Elsk hinanden!" Elias påbød jer at have mere og mere medfølelse med jeres næste og tilføjede straks: "og I vil se min Fader i al hans herlighed." (81, 36-37)

39. Når mørket, der omhyller menneskeheden, forsvinder, og det bliver lyst i sjælene, vil de mærke en ny tidsalders tilstedeværelse, fordi Elias er vendt tilbage til menneskene.

40. Men da disse ikke var i stand til at se ham, var det nødvendigt, at hans ånd åbenbarede sig gennem den menneskelige forstand, og at han viste sig for de seende i det symbol på profeten Elias: over skyerne i sin ildvogn.

41. Elias er i denne tid kommet som forløber for at forberede mit komme. Han er kommet som profet for at forkynde jer den nye tidsalder med dens kampe og prøvelser, men også med visdommen i hans åbenbaringer. Han kommer med sin lysvogn for at invitere jer til at stige op i den, for at bære jer op over skyerne og bringe jer til det åndelige hjem, hvor freden hersker. Stol på ham som den gode hyrde, følg ham åndeligt, ligesom folket i den "første tid" fulgte Moses. Bed, så han kan hjælpe jer med at opfylde jeres opgave, og hvis I ønsker at efterligne ham, så gør det. (31, 58-59)

42. Elias, en ånd med stor magt, som ikke er blevet genkendt af menneskeheden, har altid været min forløber. I dag er han endnu en gang kommet for at forberede de mærkede*, som har tjent mig som stemmeførere, samt alle mennesker.

** De mærkede (spansk: marcados) eller de beseglede (Åb. Joh., kap. 14, 1-5) er de af Kristus udvalgte, som af ham har modtaget det guddommelige treenigheds tegn på deres pande. (For nærmere oplysninger herom se kap. 39, sidste afsnit)*

43. Når I forbereder jer og studerer min undervisning for at lære min vilje at kende, vil Elias komme jer til hjælp og være jer en støtte og ven.

44. Elias er (en) guddommelig stråle, der oplyser og leder alle væsener og fører dem til Mig. Elsk ham og ær ham som jeres banebryder og talsmand. (53, 42-44)

45. Profeten Elias, forløberen, forvarslet om den »Tredje Tid«, går i forbøn for sin hjord, han beder for dem, der ikke forstår at bede, og dækker med sin kappe synders skamplet i håb om deres fornyelse. Elias ruster sine skarer, sine hære, til at bekæmpe det mørke, der er opstået gennem menneskehedens uvidenhed, synd, fanatisme og materialisme. (67, 60)

46. Nu er det opgaven for alle, der allerede er forberedte og opvågnede, at forkynde verdens befrielse. Husk, at Elias, den lovede for denne tid, i øjeblikket

forbereder alt for at redde jordens nationer, der er slaver af materialismen, fra Faraos magt, som Moses engang gjorde i Egypten med Israels stammer.
47. Sig til jeres medmennesker, at Elias allerede har åbenbaret sig gennem den menneskelige forstand, at hans tilstedeværelse har været i Ånden, og at han fortsat vil oplyse alle folks vej, så de kan komme fremad.
48. Jeres hyrde har til opgave at føre alle skabninger tilbage på deres rette vej, uanset om denne hører til det åndelige, det moralske eller det materielle område. Derfor siger Jeg jer, at de nationer vil blive velsignet, som gennem Elias modtager deres Herres kald, for de vil forblive forenet gennem loven om retfærdighed og kærlighed, som vil bringe dem fred som frugten af deres forståelse og broderskab. Således forenet vil de blive ført til kampplads en, hvor de vil kæmpe mod fordærvelse, materialisme og løgn.
49. I denne kamp vil denne tids mennesker opleve de nye mirakler og forstå livets åndelige mening — den, der taler om udødelighed og fred. De vil holde op med at dræbe hinanden, fordi de indser, at det, de skal udrydde, er deres uvidenhed, deres egoisme og de fordærvelige lidenskaber, hvorfra deres fald og nød er opstået — både den materielle og den åndelige. (160, 34-36)
50. Elias er Guds stråle, med hvis lys han fordriver jeres mørke og befrier jer fra denne tids trældom, som er syndens, og som vil lede jeres sjæl gennem ørkenen, indtil den når det "forjættede land" i Guds skød. (236, 68)

Kapitel 3 – *Den åndelige sol ved Kristi genkomst*

Herrens komme

1. Jeg er til stede blandt menneskene i en tid, hvor nye opdagelser har forandret menneskenes liv, og jeg gør min tilstedeværelse blandt jer mærkbar med den samme ydmyghed, som I engang kendte hos Mig.
2. Guds "Ord" er ikke blevet menneske igen, Kristus er ikke blevet født i en stalds fattigdom igen — nej; for det er ikke længere nødvendigt, at et legeme vidner om Guds magt. Hvis mennesker mener, at dette legeme her er den Gud, der er kommet til verden, tager de fejl. Guds nærvær er åndeligt, universelt, uendeligt.
3. Hvis alt, hvad menneskene har opnået i denne tid, lå inden for grænserne af det retfærdige, det tilladte og det gode, ville det ikke have været nødvendigt, at Jeg kom ned for at tale til jer igen. Men ikke alle de gerninger, som denne menneskehed byder Mig, er gode: der er mange fejltagelser, mange uretfærdigheder, mange afvigelser og ugerninger. Derfor var det nødvendigt, at Min omsorgsfulde kærlighed vækkede mennesket, da det var

mest fordybet i sit arbejde, for at minde det om, hvilke pligter det har glemt, og hvem det skylder alt, hvad der er, og hvad der endnu skal blive.

4. For at gøre Mig hørbar for en materialiseret menneskehed, der ikke kunne høre Mig fra ånd til ånd, måtte Jeg benytte Mig af dens åndelige gaver og evner for at give Mig til kende gennem menneskets forstand.

5. Forklaringen på, hvorfor Jeg "kommer ned" for at meddele Mig jer, er denne: Da I ikke var i stand til at hæve jer for at føre en samtale med jeres Herre fra ånd til ånd, måtte Jeg stige et trin ned, det vil sige fra det åndelige, fra det guddommelige, hvorhen I endnu ikke kan nå. Jeg måtte da gøre brug af jeres forstandsorgan, som har sin plads i menneskets hjerne, og overføre min guddommelige inspiration til menneskelige ord og materielle lyde.

6. Mennesket har brug for en udvidet viden, og det er Gud, der kommer til mennesket for at betro det visdom. Hvis det udvalgte middel til min korte åbenbaring gennem disse talerørs forstandsorgan ikke forekommer jer værdigt, så siger Jeg jer i sandhed, at det budskab, der gives gennem dem, er meget stort. I ville hellere have set, at min åbenbaring for menneskene var sket med pomp og ceremonier, der ville have gjort indtryk, men som i virkeligheden, set fra Åndens synspunkt, ville have været forfængelige, fordi de ikke indeholder noget sandt lys.

7. Jeg kunne være kommet midt i lyn og torden for at gøre min magt mærkbar; men hvor let ville det da have været for mennesket at erkende, at Herrens nærvær var kommet! Men tror I ikke, at frygten da ville være vendt tilbage i jeres hjerter, og også forestillingen om noget uforståeligt? Tror I ikke, at enhver følelse af kærlighed til Faderen blot ville have forvandlet sig til frygt for hans retfærdighed? Men I skal vide, at Gud, selvom Han er almægtig kraft, ikke vil besejre jer gennem denne magt, ikke vil gennemtvinge sig gennem den, men gennem en anden magt, og det er kærlighedens.

8. Det er den Guddommelige Ånd, der i dag taler til universet. Det er ham, der bringer lys over alt det, I ikke har erkendt klart i andre tider. Han er morgenrøden på en ny dag for alle mennesker, for han vil befri jer fra falske frygt, fjerne jeres tvivl for at frigøre jeres sjæl og jeres forstand.

9. Jeg siger jer: Når I har lært kernen i mine undervisninger og retfærdigheden i mine love at kende, vil I også erkende de grænser, som jeres forestillinger har pålagt jer og forhindret jer i at nå ud over en ringe erkendelse af sandheden.

10. Det vil ikke længere være frygten for straf, der afholder jer fra at søge og opdage. Kun hvis I virkelig ønsker at lære det uforståelige at kende, vil jeres samvittighed forbyde jer vejen; for I skal vide, at mennesket ikke har ret til hele sandheden, og at det kun skal forstå den del af den, der svarer til det.

11. Folk: Når min komme blev forkyndt på den måde, at den ville finde sted midt i krige, naturkræfter, der var sluppet løs, epidemier og kaos, så skete dette ikke, fordi jeg havde bragt jer alt dette; det skete, fordi min tilstedeværelse netop i den krisetid ville være til hjælp for menneskeheden.
12. Her er nu opfyldelsen af alt det, der er blevet sagt om min genkomst. Jeg kommer til menneskene, mens en verden kæmper med døden, og jorden i sin dødsrallen skælver og ryster for at bane vejen for en ny menneskehed. Derfor er Guds kald i den "Tredje Tid" et kald af kærlighed – en kærlighed, der bærer retfærdighed, broderskab og fred i sig og inspirerer til det.
13. Kristi ord spirede engang i hans disciple, og i det folk, der fulgte dem, voksede hans frø frem. Hans lære spredte sig, og dens indhold nåede ud over hele verden. Således vil også denne nutidige lære sprede sig, og den vil blive taget imod af alle dem, der er i stand til at føle og forstå den. (296, 17-27, 35)

Alle øjne vil se mig

14. Jesus sagde til sine disciple: »Jeg vil kun være væk fra jer en kort tid — jeg vil vende tilbage.« Derefter blev det åbenbaret for dem, at deres Mester ville komme »på skyen«, omgivet af engle og sende lysstråler ned til jorden.
15. Her er jeg nu »på skyen«, omgivet af engle, som er de åndelige væsener, der har åbenbaret sig blandt jer som budbringere for min guddommelighed og som jeres gode rådgivere. Lysstrålerne er mit ord, der bringer jer nye åbenbaringer, som oversvømmer enhver forstand med visdom.
16. Salige er de, der har troet uden at se, for de er dem, der føler min tilstedeværelse. (142, 50-52)
17. Mennesket vil gennem sin ånd opdage sandheden, alle vil mærke min tilstedeværelse; for jeg har allerede dengang sagt jer, at hvert øje vil se mig, når tiden er inde.
18. Nu, denne tid, I lever i, er netop den, der er forkyndt gennem mit ord og mine profeter fra fortiden, hvor alle mennesker skal se mig gennem deres ånds fornemmelser og evner.
19. Det vil ikke være nødvendigt, at de ser Mig i en begrænset menneskelig skikkelse for at kunne sige, at de har set Mig, men det vil være tilstrækkeligt, at deres ånd føler Mig, og deres forstand forstår Mig, for helt sandfærdigt at kunne sige, at de har set Mig.
20. Kærligheden og troen samt intelligensen kan se uendeligt længere, end jeres øjne er i stand til. Derfor siger Jeg jer, at det ikke er nødvendigt, at Jeg begrænser Min tilstedeværelse til den menneskelige skikkelse eller ved hjælp af en eller anden symbolsk figur for at få jer til at se Mig.

21. Hvor mange af dem, der så Mig i den "Anden Tid" eller fulgte med Mig, vidste ikke engang, hvem Jeg var. Hvor mange derimod, som ikke engang vidste noget om det, da Jeg blev født som menneske, så Mig i ånden, genkendte Mig ved mit lys og glædede sig over Min tilstedeværelse på grund af deres tro.
22. Åbn alle jeres øjne og bevis gennem jeres tro, at I er lysets børn. I kan alle se Mig, men for det er det uundværligt, at I har god vilje og tro. (340, 45-51)
23. Jeg siger jer: Hvis denne menneskehed på grund af sin kærlighedsløshed, sin afvigelse fra retfærdigheden og det gode skulle være endnu mere imod Mig, vil Jeg på dens vej fremstå i al herlighed, som Jeg gjorde for Saulus, og lade den høre Min stemme.
24. Så vil I opleve, hvordan mange af dem, der – uden at være klar over det – har forfulgt Mig, vil forvandle sig og, oplyste, begive sig ud for at følge Mig på vejen mod det gode, kærligheden og retfærdigheden.
25. Til dem vil Jeg sige: Stands, vandrere, og drik af denne kilde med krystalklart vand. Hvil jer fra den tunge livsrejse, som Jeg har pålagt jer. Betro Mig jeres bekymringer og lad mit blik trænge dybt ind i jeres sjæl, for Jeg vil fylde jer med nåde og trøste jer. (82, 46)
26. Min kærlighed vil få de mest følsomme strenge i jeres hjerter til at vibrere. Men det vil være overensstemmelsen med jeres samvittighed, der lader jer høre mit guddommelige koncert, og mange af jer vil se mig i Jesu åndelige skikkelse.
27. Jeg må påpege for jer, at Jesu skikkelse ikke er den mest fuldkomne måde, hvorpå I vil se Mig. Da jeg i fortiden sagde til jer: »Alle øjne vil se mig«, gav jeg jer at forstå, at I alle vil erkende sandheden, selvom jeg må sige jer, at jeg vil begrænse mig i overensstemmelse med hver enkelt sjæls udvikling. Men når I stiger op ad stigen til fuldkommenhed, vil I helt sikkert se mig i al min herlighed.
28. Forsøg nu ikke på nogen måde at forestille jer Mig. Tænk på: Hvis jeres ånd, selvom den er begrænset, er essens, er lys – hvilken skikkelse kunne da den Universelle Ånd, jeres Herres, have, som hverken har begyndelse eller ende? Lad det ufattelige forblive i mit Bog om den Guddommelige Visdom. (314, 69-70)
29. I mit ord om den "Anden Tid" lod jeg jer vide, at jeg på ny vil komme til jer, at mine åndelige hærskarer vil komme ned sammen med mig. Men menneskeheden har ikke rigtigt forstået og fortolket meningen med mit ord.
30. Derfor forventer hvert religiøst samfund at finde Mig i deres midte, derfor forventer de at se Mig med deres jordiske øjne; men de, der nu

forventer Mig på denne måde, er de samme, som engang benægtede, at Jesus var Messias, og betragtede ham som en drømmer.
31. I dag siger Jeg jer, Mine disciple: Det øjeblik vil komme, hvor I vil se Mig i al Min herlighed. På det tidspunkt vil jorden og dens indbyggere være renset, og sjælens dyd og skønhed genoprettet. Smerten vil forsvinde, og alt vil blive lykke, vil være en uendelig "dag" uden ende for jer. Vil I ikke se disse mirakler? Vil I ikke have, at jeres børn kan føre en dialog med min Ånd og skabe en verden af fred, fri for synd? (181, 74, 81)
32. Hvis menneskeheden havde forstået at udgrunde profetierne fra den Første og den »Anden Tid«, ville den ikke være forvirret over deres opfyldelse. Det samme skete i den »Anden Tid«, da Messias blev født blandt menneskene, ligesom det sker nu, hvor Jeg er kommet i Ånden.
33. Indholdet af min undervisning er det samme i begge tider. Den forbereder jer, så I kan gøre dette liv til et kærligt, om end forgængeligt hjem, hvor mennesker betragter og behandler hinanden som søskende og viser hinanden den varme, der kendetegner ægte broderskab.
34. Forbered også sjælen på at træde ind i de verdener eller hjemsteder efter dette liv, som Herren har forberedt for sine børn. Mit ønske er, at I, når I kommer dertil, ikke føler jer fremmede, men at jeres åndelighed og jeres indre erkendelse lader jer se alt, hvad I møder, som om I allerede tidligere havde været der. Der vil være meget sandhed i dette, hvis I allerede her er i forbindelse med det åndelige gennem bønnen. (82, 9-10)
35. Jeg er den vandrende, der banker på dørene til jeres hjerter. Jeg banker, og I ved ikke, hvem det er; I åbner og genkender Mig ikke. Jeg er som den vandrende, der kommer til en landsby og ikke har nogen, der kender ham, som den fremmede, der træder ind i et fremmed land og ikke bliver forstået på sit sprog . Sådan føler jeg mig blandt jer. Hvornår vil I mærke min tilstedeværelse? O mennesker, hvornår vil I genkende mig, ligesom Josef i sin tid blev genkendt af sine brødre i Egypten? (90, 1)

Kapitel 4 – *Undervisningen gennem guddommelige åbenbaringer*

Åbenbaringernes kilde

1. Det er "Ordet", der altid har været i Gud, det samme, som var i Kristus, og som I i dag kender gennem Helligånden, der taler til jer; for "Ordet" er ord, er lov, er budskab, er åbenbaring, er visdom. Når I har hørt "Ordet" gennem Kristi ord og nu modtager det gennem Helligåndens inspiration – sandelig, jeg siger jer, så er

det Guds stemme, I har hørt. For der er kun én Gud, kun ét Ord og kun én Helligånd. (13, 19)

2. Ved I, hvad oprindelsen er til det lys, der ligger i det ord, der udtales gennem stemmeførerens læber? Dets oprindelse ligger i det gode, i den guddommelige kærlighed, i det universelle lys, der udgår fra Gud. Det er en stråle eller en gnist af det universelle lys, der giver jer livet — det er en del af den uendelige kraft, der bevæger alt, og gennem hvilken alt svinger, pulserer og uophørligt følger sine baner. Det er det, I kalder guddommelig udstråling, det er lyset fra den guddommelige Ånd, som oplyser og opliver sjælene. (329, 42)

3. I dette øjeblik taler den til jer, som altid er kommet til jeres redning: Kristus, det guddommelige løfte, blevet menneske i Jesus i den "Anden Tid", det guddommelige Ord, der er blevet menneskeligt ord; kærlighedens, lysets og visdommens ånd, begrænset i en stråle, der via ånden berører menneskets sjæl og forstand for at lære det at formidle mine tanker. (90, 33)

4. Jeg er Kristus, som man har forfulgt, bespottet og gjort til anklaget i denne verden. Efter alt det, I har gjort mod Mig i "Den Anden Tid" i Jesus, kommer Jeg til jer for endnu en gang at bevise for jer, at Jeg har tilgivet jer og elsker jer.

5. Nøgen har I slået mig fast på korset, og på samme måde kommer jeg tilbage til jer; for jeg skjuler ikke min ånd og min sandhed for jeres øjne bag hykleriets eller løgnens slør. Men for at I kan genkende mig, må I først rense jeres hjerte. (29, 27-28)

6. I dag siger jeg jer: Her er Mesteren – den, som menneskene kaldte Rabbi fra Galilæa. Jeg giver jer den evigt gyldige lære, kærlighedens lære. Det festmåltid, som jeg i dag inviterer jer til, er åndeligt, ligesom brødet og vinen . Men i dag som før og som altid er jeg vejen, sandheden og livet. (68, 33)

Åbenbaringsstederne og modtagerne af åbenbaringerne

7. Husk, at jeg er Faderens "Ord"; at den guddommelige essens, som I modtager i dette ord, er lys fra denne skabende ånd; at jeg har efterladt en del af min ånd i hver af jer.

8. Men når I ser den fattigdom, der omgiver den skare, der netop lytter til Mig, og den beskedne rumlighed, hvor I er samlet, spørger I Mig i stilhed: "Mester, hvorfor valgte du ikke til din åbenbaring i denne tid en af de store templer eller domkirker, hvor man kunne have tilbudt dig rige alter og højtidelige ceremonier, som er dig værdige?"

9. Jeg svarer de hjerter, der tænker således om deres Mester: Det er ikke menneskene, der har ført Mig til denne fattigdom. Jeg har selv valgt den beskedne bolig i den fattige forstad til jeres by til Min åbenbaring for derved at gøre det klart for jer, at det ikke er materielle afgifter eller ydre offergaver, Jeg søger hos jer, men tværtimod: Jeg er netop vendt tilbage for endnu en gang at prædike ydmyghed, så I kan finde åndelighed i den. (36, 24-25)

10. Nogle tror ikke på min tilstedeværelse, fordi de holder fattigdommen og beskedenheden ved disse forsamlingssteder og den ubetydelighed, som de stemmeførere, gennem hvilke jeg giver mig til kende, udviser, imod det. Men hvis de, der tvivler på denne måde, studerede Kristi liv, ville de indse, at han aldrig søgte pomp og pragt, hyldest eller rigdomme.

11. Disse steder kan være lige så fattige og ringe som den stald og det halm, hvorpå Jeg dengang blev født. (226, 38-39)

12. Tro ikke, at Jeg først i sidste øjeblik har udvalgt denne nation til Min nye åbenbaring. Alt var forudbestemt fra evighed. Denne jord, denne race, jeres sjæle blev forberedt af Mig, ligesom tiden for Min tilstedeværelse også var forudbestemt af Min vilje.

13. Jeg besluttede at begynde mine åbenbaringer blandt de ringeste, blandt dem, der bevarede forstanden og sjælen ren. Derefter tillod Jeg, at alle kom til Mig, for ved mit bord er der hverken forskelle eller fortrinsret. Mit ord, der blev sendt ned til dette folk, var enkelt og beskedent i sin form, tilgængeligt for jer, men dets indhold, fuldt af klarhed, var dybt for jeres ånd, fordi Jeg, selvom Jeg er kilden til al viden, altid udtrykker og åbenbarer Mig enkelt og klart. Jeg er ikke et mysterium for nogen ; mysteriet og gåden er børn af jeres uvidenhed. (87, 11-12)

14. De første, der lyttede til Mig, behandlede mit værk som et træ ved at skære de første grene af for at omplante dem til forskellige områder. Nogle fortolkede Mine undervisninger godt, andre kom på afveje.

15. Grupperne, der samledes i skyggen af de fattige forsamlingslokaler, var små. Men da disse blev talrigere, og menneskemængderne voksede, opfordrede Jeg dem til at forene sig, så alle kunne erkende sig som disciple af en eneste Mester og udøve undervisningen på samme måde; så frøet ikke blev sået efter "arbejdernes"* forgodtbefindende, men i overensstemmelse med den guddommelige vilje.

** Henvisning til Jesu lignelse om "arbejderne i vingården".*

16. Foran den Åndelige Ark i den Nye Pagt lovede menneskemængderne underkastelse, lydighed og god vilje; men da orkanerne og hvirvelstormene brød ind med magt og piskede træets grene, blev nogle svage, mens andre forblev urokkeligt standhaftige og lærte de nye "arbejdere" at dyrke "markerne".

17. Nogle, der havde erkendt denne åbenbarings storhed, havde til hensigt at trænge dybere ind i mine hemmeligheder, end det er min vilje, for at tilegne sig en viden og en magt, der skulle gøre dem overlegne i forhold til de andre; men meget snart stod de over for min retfærdighed.

18. Andre, som ikke kunne opdage dette værks storhed i dets renhed og enkelhed, har overtaget ritualer, symboler og ceremonier fra sekter og kirker, fordi de mente, at de derved kunne give mine åbenbaringer en højtidelighed. (234, 27-30)

19. Siden denne åbenbaring begyndte at vise sig, er jeres ånd blevet oplyst gennem min undervisning, selvom der også har vist sig vantro – både blandt dem, der har trænet deres forstand, og blandt de uuddannede og uvidende.
20. Hvor mange argumenter for at benægte denne åbenbaring! Hvor mange forsøg på at tilintetgøre dette ord! Men intet har standset mit budskabs forløb — tværtimod: Jo mere man har bekæmpet dette værk, jo mere er menneskenes tro blevet tændt, og jo mere tiden er gået, jo større er antallet af dem, gennem hvilke jeg formidler mit ord.
21. Hvad kan man lære af dette? At menneskelig magt aldrig vil være i stand til at forhindre den guddommelige magt i at gennemføre sine beslutninger.
22. Når folket samledes inden for disse forsamlingssteder, gjorde det dette altid uden frygt for verden, altid fuldt af tillid til min tilstedeværelse og min beskyttelse, og Jeg har bevist for det, at dets tro var baseret på sandhed. (329, 28-30, 37)
23. Der opstod en ny skare af apostle i dette fællesskab, bestående af enkle og ydmyge hjerter, som dog var fyldt af kærlighed og tro for at følge Mig. Naturligvis manglede der ikke blandt dem en ny Thomas, der måtte se for at tro på min tilstedeværelse — en ny Peter, der, selvom han troede på mig, ville fornægte mig af frygt for menneskerne, og en ny Judas Iskariot, der ville forråde mig ved at sælge mit ord og min sandhed for penge og smiger.
24. De skarer, der udgør dette folk, voksede stadigt og spredte sig over byer, landområder og landsbyer; og ud af dette folk opstod apostle af sandhed og retskaffenhed, opofrende arbejdere fulde af iver for deres Herres lære, og profeter med rent hjerte, der talte sandheden. (213, 72-73)
25. I min nye åbenbaring har jeg ændret alt: stederne og midlerne til forkyndelsen, for at fjerne den uvidenhed, den vildfarelse og den forkerte fortolkning, som man har tillagt mine tidligere åbenbaringer. Ligesom solen står op i øst, og I ser den ved middagstid på sit højeste punkt for derefter at se den gå ned i vest, således er mit Ånds lys i løbet af tiden vandret fra øst mod vest, for at I ikke skal begrænse min herlighed og min magt til bestemte steder, mennesker eller racer. (110, 9)
26. Det er nok for Mig, at nogle få hører Mig, for disse vil i morgen vidne om det for deres medmennesker. Jeg ved, at hvis Jeg havde kaldt alle mennesker til, ville de fleste ikke være kommet, fordi de er optaget af verdens anliggender. De ville fornægte Mig og forhindre, at mennesker med god vilje kommer for at høre Mig.
27. Her, i afsondretheden af disse ubetydelige steder, hvor Jeg åbenbarer Mig, lader Jeg mit frø spire. Jeg forener de enkle hjerter til menigheder, og når de så er fjernet fra det materialistiske livs larm, taler Jeg til dem om kærligheden, det Evige, Ånden, de sande menneskelige og åndelige værdier, hvorved Jeg får dem til at betragte livet gennem Ånden og ikke gennem sanserne.

28. Disse børnehjerter kalder Jeg disciple, og de, som aldrig har ejet noget, som aldrig er blevet bemærket af deres næste, blev fyldt med tilfredshed over at være blevet kaldet af Mig og er opstået til et nyt liv. De har rejst sig med overbevisningen og den høje følelse, at de kan være til nytte for deres næste, fordi Herren har lagt sine åbenbaringer i dem og vist dem kærlighedens vej.
29. Nogle vil måske fornægte dem og gøre nar ad dem, fordi de kalder sig Jesu disciple — men sandelig, Jeg siger jer, selv om denne nåde nægtes dem, vil de fortsat være mine disciple. (191, 33-36)
30. Verden venter på, at min stemme kalder på den; menneskenes hjerte, selvom det er dødt for troen, forventer, at Kristi stemme nærmer sig det og siger til det: "Stå op og vandre".
31. De "døde", de "blinde", de syge og de udstødte udgør et meget stort folk. Jeg vil komme til dem, for de, der lider åndeligt eller legemligt, er mest modtagelige for min tilstedeværelse. Verdens store – dem, der har magt, rigdomme og verdslig herlighed, tror ikke, at de har brug for Mig, og de forventer Mig ikke: Hvad kunne Kristus dog give dem, når de jo siger, at de allerede har alt? Måske nogle åndelige goder eller en plads i evigheden? Det interesserer dem ikke!
32. Det er grunden til, at Jeg har søgt disse skarer af fattige og syge i krop og sjæl for at forkynde Min lære for dem; for de længtes efter Mig, de søgte Mig. Så var det kun naturligt, at de fornemmede Min tilstedeværelse, da tiden kom til at vise Mig for menneskeheden på ny. (291, 32-34)

Overbringelsen af guddommelige åbenbaringer

33. Den, der tvivler på denne åbenbaring gennem det menneskelige forstandsevne, opfører sig, som om han benægter sin status som overlegen i forhold til de andre skabninger — som om han fornægter sin egen ånd og ikke ønsker at blive bevidst om det åndelige og forstandsmæssige niveau, som han har nået gennem uendeligt mange prøvelser, lidelser og kampe.
34. At benægte, at Jeg åbenbarer Mig gennem jeres forstandsevne eller jeres ånd, betyder at benægte sig selv og placere sig på de lavere skabningers niveau.
35. Hvem ved ikke, at mennesket er et Guds barn? Hvem ved ikke, at det bærer en sjæl i sig? Hvorfor så ikke tro, at der mellem Faderen og hans børn må være en eller flere måder at kommunikere med hinanden på?
36. Da Jeg er intelligens, henvender Jeg Mig til jer gennem jeres forstand; da Jeg er ånd, henvender Jeg Mig til jeres ånd. Men hvordan vil de, der benægter Min åbenbaring, kunne forstå og acceptere denne sandhed, når de aldrig har ønsket at betragte og erkende Mig som ånd? I deres hjerter har de udviklet mange vildledende opfattelser, såsom at tro, at Jeg er et guddommeligt væsen med menneskelig skikkelse, som må symboliseres gennem symboler og billeder for at kunne komme i forbindelse med Mig gennem dem.

37. Gennem århundreder har de mennesker, der har søgt Mig på denne måde, vænnet sig til tavsheden hos de billeder og skulpturer, som de beder for og udfører ritualer for, og i deres hjerter er der til sidst opstået den opfattelse, at ingen er værdig til at se, høre eller føle Gud. Ved at sige, at Jeg er uendeligt for høj til at nærme Mig menneskene, tror disse, at de bringer Mig en beundrende hyldest. Men de tager fejl; for den, der hævder, at Jeg er for stor til at beskæftige Mig med så små skabninger som mennesket, er en uvidende, der benægter det smukkeste, som Min Ånd har åbenbaret for jer: ydmygheden.

38. Hvis I tror på Kristus, hvis I hævder at være kristne, må I ikke nære så meningsløse forestillinger som den, at I ikke er værdige til, at jeres Herre nærmer sig jer. Har I glemt, at netop jeres kristne tro bygger på det bevis på guddommelig kærlighed, at Guds »Ord« blev menneske? Hvilken mere håndgribelig og menneskelig tilnærmelse kunne endnu bedre imødekomme forståelsesevnen hos de syndige og kødelige mennesker med formørkede sjæle og svag forstand end den, hvor Jeg lod dem høre Min guddommelige stemme, der var blevet til menneskelige ord?

39. Dette var det største bevis på kærlighed, ydmyghed og medfølelse med menneskene, som Jeg beseglede med blod, for at I altid skulle have for øje, at ingen er uværdig for Mig, da Jeg netop for dem, der var mest fortabte i mudderet, i mørket og i lasterne, lod mit Ord blive menneske og udgød mit blods livskraft.

40. Hvorfor benægter da netop de, der tror på alt dette, nu Min tilstedeværelse og åbenbaring? Hvorfor søger de at hævde, at dette ikke er muligt, fordi Gud er uendelig, og mennesket er alt for lavtstående, alt for ubetydeligt og uværdigt? Sandelig, Jeg siger jer: Den, der fornægter Min åbenbaring i denne tid, fornægter også Min tilstedeværelse i verden i den "Anden Tid" og fornægter også Min kærlighed og Min ydmyghed.

41. For jer, de syndere, er det kun naturligt, at I i jeres synd føler jer fjernt fra Mig. Jeg derimod føler, at jo flere fejltagelser I begår, og jo mere I besudler jeres sjæl, desto mere nødvendigt er det, at Jeg vender Mig mod jer for at give jer lyset, række jer hånden for at helbrede og redde jer.

42. Jeg vidste, at hvis jeg igen ville åbenbare mig for mine børn, ville mange fornægte mig, og derfor forkyndte jeg allerede dengang min genkomst; men samtidig gjorde jeg det klart, at min tilstedeværelse da ville være åndelig. Men hvis I tvivler på dette, så overbevis jer selv ved hjælp af vidnesbyrdet fra de fire disciple, der nedskrev mine ord i evangelierne.

43. Her er jeg i ånden og sender jer mit ord fra den lysende "sky" og menneskeliggør det gennem disse talerør — som en forberedende undervisning til den åbenbaring, som I alle skal nå frem til: samtalen fra ånd til ånd. (331, 1-10, 13)

44. De guddommelige tanker er blevet overført til ord gennem mine stemmeførere, der befinder sig i ekstase, og som, forenet til sætninger, har dannet og fastlagt en åndelig lære, 64 kapitel 4, som er fuld af åbenbaringer og fuldkomne undervisninger.
45. Dette er den lovede trøster, dette er den forkyndte sandhedens ånd, som vil lære jer alt. Forberedelsen er allerede begyndt, der kommer tider, hvor I har brug for den, der, fordi han besidder styrke i sin ånd, leder jer med sit hjertes ædelhed og enkelhed, med visdom og barmhjertighed. (54, 51-52)
46. Min undervisning kommer til jer for at bringe lys til jeres forstand. Men undre jer ikke over den måde, hvorpå Jeg er kommet til jer i denne tid; vær ikke forvirrede over det, men lad det heller ikke blive en rutine.
47. Når mit Guddommelige Lys når frem til forstanden hos den menneske, der tjener Mig som stemme, bliver det fortættet til svingninger, der omdannes til ord af visdom og kærlighed. Hvor mange trin på himmelstigen må min Ånd nedstige for at nå frem til jer i denne form! Og også min "Åndelige Verden" måtte jeg sende til jer, for at den kan give jer en udførlig forklaring på mine undervisninger. (168, 48)
48. Jeg åbenbarer Mig gennem det menneskelige forstandsorgan, fordi hjernen er det "apparat", som Skaberen har skabt fuldkomment, for at intelligensen, som er sjælens lys, kan åbenbare sig i den.
49. Dette "apparat" er en model, som I med al jeres videnskab aldrig vil kunne efterligne. I vil bruge dets form og opbygning som forbillede for jeres skaberværker; men I vil aldrig nå den fuldkommenhed, som jeres Faders værker har. Hvorfor tvivler I da på, at Jeg kan bruge det, som Jeg har skabt? (262, 40-41)
50. I alle tider har min kærlighed som Mester været omhyggeligt rettet mod den undervisning, som menneskene havde brug for, og jeg er altid kommet til dem for at tale til dem i overensstemmelse med deres åndelige modenhed og deres intellektuelle udvikling.
51. Jeg er kommet til jer, fordi jeg har set, at menneskets ord og de læresætninger, I har skabt, ikke slukker jeres sjæls brændende tørst – tørst efter lys, tørst efter sandhed, efter evighed og kærlighed. Derfor har Jeg slået mig ned hos jer og benytter mig af ydmyge, uvidende og uuddannede mennesker og får dem til at falde i ekstase i det åndelige sind og sjælen, så budskabet om den "Tredje Tid" kan strømme ud af deres mund.
52. For at være værdige til at modtage og formidle mine guddommelige tanker måtte de kæmpe mod materialiseringen og verdens fristelser. På denne måde, ved at undertrykke deres egen personlighed og tæmme deres forfængelighed, har de opnået en fuldstændig hengivelse af deres væsen i de korte tidsrum, hvor de tilbød deres forstandsorgan til den guddommelige inspiration og dermed gjorde det muligt, at der fra deres læber kom et ord fuldt af visdom, ømhed, retfærdighed, balsam og fred.

53. Der vil altid være nogle, der ikke kan forstå, hvordan det kan være, at stemmebærerne kan udtrykke så megen viden i ord og udgyde så megen livskraft over åndene hos de mange tilhørere, uden at min Ånd kommer ned til disse hjerner, og kun en stråle af mit lys oplyser dem. Derfor siger Jeg jer, at heller ikke Kongestjernen — som I kalder solen — har behov for at komme til jorden for at oplyse den, da det lys, den sender til jeres planet fra afstand, er tilstrækkeligt til at bade den i lys, varme og liv.
54. På samme måde oplyser og opliver Faderens Ånd som en sol med uendelig strålekraft alt gennem det lys, Han sender ned over alle skabninger — både åndelige og materielle.
55. Forstå derfor, at hvor mit lys er, der er også min Ånd til stede. (91, 12-16)
56. En lysgnist fra min Ånd, en afspejling af det guddommelige Ord, er det, der falder ned på stemmeførerens Ånd, gennem hvilken jeg gør mit budskab hørbart for jer. Hvilken menneskelig stemmefører kunne modtage hele kraften i "Ordet"? Ingen. Og sandelig, jeg siger jer, I ved endnu ikke, hvad "Ordet" er.
57. "Ordet" er liv, er kærlighed, er Guds ord, men af alt dette kan stemmebæreren kun modtage et atom. Men her, i den lysstråle, i den essens, vil I kunne opdage det uendelige, det absolutte, det evige.
58. For at tale om Mig kan Jeg gøre dette både gennem store gerninger og gennem små og begrænsede udtryk. Jeg er i alt, alt taler om Mig, det store som det små er lige fuldkomment. Mennesket skal blot forstå at observere, reflektere og studere. (284, 2-3)
59. Mit "Ord" er ikke blevet menneske igen. I denne tid befinder Jeg Mig "på skyen", symbolet på det hinsides, hvorfra Min stråle udgår, som oplyser stemmeførerens forstand.
60. Det har behaget Mig at give udtryk for Mig selv gennem mennesket, og Min beslutning er fuldkommen. Jeg kender mennesket, for Jeg har skabt det. Jeg anser ham for værdig, for han er mit barn, for han er udgået fra mig. Jeg kan benytte mig af ham, for det skabte jeg ham til, og jeg kan åbenbare min herlighed gennem hans formidling, fordi jeg skabte ham for at herliggøre mig i ham.
61. Mennesket! Det er mit billede, fordi det er intelligens, liv, bevidsthed, vilje, fordi det besidder noget af alle mine egenskaber, og fordi dets ånd hører til evigheden.
62. Ofte er I ubetydeligere, end I har troet, og andre gange er I større, end I kan forestille jer. (217, 15-18)
63. Hvis I tænker lidt over det og studerer skrifterne, vil I indse, at alle profeterne gav udtryk for et og samme åndelige indhold, som de overbragte menneskene i deres ord. De gav menneskene formaninger, åbenbaringer og budskaber uden de vildfarelser, der kendetegnede den materialistiske kult, som

folket udøvede i den tid. De lærte at følge Guds lov og ord, og de hjalp menneskene med at komme i forbindelse med deres himmelske Fader.

64. Folk, finder I ikke en stor lighed mellem disse profeter og disse talere, gennem hvilke Jeg i øjeblikket taler til jer? Også på disse sidstnævntes læber lægger Jeg essensen af Min lov, gennem deres ord når Min inspiration jer, og strålende bryder undervisningen frem fra dem, som opfordrer tilhørerne til at søge deres Herre på den reneste måde. De taler uden frygt for, at der blandt de mange, der lytter til dem, også er spioner eller fanatikere. De udfører hengivent deres opgave i deres Faders tjeneste, så han gennem dem kan tale til menneskeheden og give den disse undervisninger, som vil åbne nye veje til lyset for menneskene.

65. Folk, der er ikke blot en stor lighed mellem disse profeter og disse stemmeførere, men der er også et fuldkomment forhold mellem dem. De forkyndte disse, og det, som de for længe siden forudsagde, oplever disse tjenere nu. (162, 9-11)

66. Ikke alle mine talspersoner var i stand til og villige til at forberede sig på at tjene Mig, og ofte måtte Jeg sende mit lys ned på urene forstandsorganer, der var optaget af nytteløst, om ikke ligefrem syndigt. De har gennem deres forseelser fremkaldt Min retfærdighed, for deres forstand var berøvet enhver inspiration, og deres læber enhver veltalenhed til at udtrykke det guddommelige budskab.

67. I disse tilfælde har tilhørerskaren lukket ørerne for disse ringe udtalelser, men har til gengæld åbnet sin sjæl for at mærke min tilstedeværelse i sig og modtage min essens. Folket nærede sig af den essens, som min barmhjertighed sendte dem i det øjeblik; men stemmeføreren forhindrede et budskab, der ikke kom fra hans læber, og tvang således de tilstedeværende til at føre en dialog fra ånd til ånd med deres mester , selvom de endnu ikke var forberedte på at modtage min inspiration i denne form. (294, 49)

Formen af åbenbaringerne

68. Mesterens undervisning begynder altid på samme måde, fordi den indeholder den samme kærlighed. Den begynder i kærlighed og slutter i barmhjertighed — to ord, hvori hele min lære er indeholdt. Det er disse høje følelser, der giver sjælen styrke til at nå frem til lysets og sandhedens regioner. (159, 26)

69. I kunne sige, at den ydre form af det sprog, jeg talte i den "Anden Tid", og det, jeg bruger nu, er forskellig, og til dels ville I have ret. For Jesus talte dengang til jer med de udtryk og vendinger, der var gældende blandt de folkeslag, han levede iblandt, ligesom jeg gør det i dag i betragtning af den åndsstemning, der hersker hos dem, der lytter til mit ord. Men det åndelige indhold, som det ord formidler, der blev givet dengang og i dag, er det samme, er ét og uforanderligt.

Alligevel er dette forblevet ubemærket af mange, hvis hjerter er forhærdede, og hvis forstand er lukket. (247, 56)

70. O I vantro! Kom og lyt ofte til Mig, mit ord vil overvinde jeres tvivl. Hvis I har indtryk af, at udtryksmåden i mit ord ikke er den samme, som Jeg engang havde, så siger Jeg jer, at I ikke skal holde jer til formen, til det ydre, men søge indholdet, som er det samme.

71. Essensen, meningen, er altid kun én, fordi det guddommelige er evigt og uforanderligt; men den form, hvori åbenbaringen når frem til jer, eller gennem hvilken Jeg lader jer kende en yderligere del af sandheden, viser sig altid i overensstemmelse med den modtagelighed eller den udvikling, I har nået. (262, 45)

Tilstedeværelsen af væsener fra den anden side ved Kristi undervisning

72. Sandelig, jeg siger jer, i de øjeblikke, hvor mit ord gennemstråler menneskets forstand, er der her tusinder og atter tusinder af legemløse væsener til stede ved min forkyndelse og lytter til mit ord; deres antal er altid større end dem, der indstiller sig i materien. Ligesom jer trænger de langsomt op fra mørket for at træde ind i lysets rige. (213, 16)

73. Dette mit ord hører I på jorden gennem den menneskelige forstand, og på højere livsniveauer end jeres hører beboerne der, andre sjæle, det ligeledes; ligesom åndevæsenerne på andre, endnu højere livsniveauer, der har deres hjem der, hører det. For denne "koncert", som Faderen opfører i den "Tredje Tid" sammen med lysånderne, er universel.

74. Jeg har sagt det: Min stråle er universel, mit ord og min (deri indeholdte) åndsessens er ligeledes universelle, og selv på det højeste trin, som ånderne har nået, hører de Mig. I hører Mig i øjeblikket ved denne åbenbaring på den mest ufuldkomne måde, som er den menneskelige.

75. Derfor forbereder Jeg jer nu på højere åbenbaringer, så I, når I går ind i det åndelige og forlader denne jord helt, kan forene jer med et nyt livstrin for at høre den "koncert", som Faderen opfører sammen med jeres ånd.

76. I dag befinder I jer stadig i det materielle, lad jeres hjerte og jeres ånd blive opmuntret af dette ord, og de væsener, der tilhørte jer på jorden, som I stadig kalder far, ægtemand, hustru, bror, barn, slægtning eller ven, befinder sig på andre livstrin og hører det samme ord; men for dem er dets indhold, dets essens en anden, selvom de nyder den samme glæde, den samme opmuntring, den samme opmuntring og det samme brød. (345, 81-82)

77. Jeg sender en stråle af mit lys til hver verden. Til jer har jeg ladet dette lys nå frem i form af menneskelige ord, ligesom det når frem til andre hjemsteder ved hjælp af inspiration.

78. I lyset af denne guddommelige stråle vil alle ånder forene sig ved at gøre den til en himmelsstige, der fører dem til det samme punkt, til det åndelige rige, som er lovet jer alle, der er åndelige partikler af min guddommelighed. (303, 13-14)

Den tidsmæssige begrænsning af åbenbaringerne

79. Mit rige kommer ned over den lidende menneskehed, og mit ord lyder gennem denne tids udvalgte, for at de, der hører mig, kan blive en trøst for deres medmennesker.

80. I alle tider har Jeg haft mellemmænd mellem menneskene og Min guddommelighed; det var de, der var sagtmodige og ydmyge af hjerte, som Jeg har benyttet Mig af. Nu forbereder Jeg de nye budbringere af Mine lære, for at dette glædelige budskab blandt menneskene må være opvågnen til det åndelige liv.

81. Hvor mange af dem, der er i stand til at udføre en ædel åndelig mission, sover endnu, spredt over hele verden! De vil vågne op og bevise deres åndelige fremskridt, når de i deres følelsers storsindethed bliver nyttige væsener for deres næste. De vil være ydmyge og aldrig prale af deres overlegenhed. (230, 61-63)

82. Mit værk skal nå ud til menneskeheden i uforfalsket form, så den kan begive sig ud for at opfylde min lov ved at omfavne sin frelsens kors.

83. Jeg har lovet det til menneskene, til hele menneskeheden, og jeg vil opfylde det, for mit ord er en konges ord; jeg vil gennem mine disciple sende dem mit ords gyldne hvede, og denne vil tjene som forberedelse for menneskene, så de snart kan glæde sig over samtalen fra ånd til ånd. For efter 1950 vil jeg hverken her eller noget andet sted igen give mig til kende gennem en stemmeførers forstand. (291, 43-44)

Kapitel 5 – *Årsagen til den nye gudsåbenbaring*

Guds frelsesvilje

1. Hvis der ikke var uvidenhed i verden, hvis der ikke flød blod, hvis der ikke var smerte og elendighed, ville der ikke være nogen grund til, at min Ånd materialiserer sig ved at gøre sig synlig for jeres sanser. Men I har brug for Mig. Jeg ved, at kun min kærlighed kan redde jer i disse tider, og derfor er Jeg kommet.

2. Hvis jeg ikke elskede jer – hvad ville det så betyde, at I går til grunde, og hvad ville jeres smerte betyde? Men jeg er jeres Fader – en Fader, der føler barnets smerte i sig selv, fordi hvert barn er en lille del af ham. Derfor giver jeg jer i hvert af mine ord og i hver inspiration sandhedens lys, som for ånden betyder livet. (178, 79-80)

3. Her er jeg blandt jer og banker på jeres hjerter. Tror I mon, at min fred er fuldkommen, når jeg ser jer viklet ind i stadige fjendskaber? Derfor er jeg kommet som den store kriger for at kæmpe mod mørket og det onde, og med mig er ligeledes de gode ånder kommet, den åndelige verden, for at fuldende mit værk. Hvor længe vil denne kamp vare? Indtil alle mine børn er frelst. Men jeg har ikke bragt smerte med mig, jeg vil kun forvandle jer gennem kærlighed. (268, 31)

4. Mit ord vil igen være ubehageligt for menneskene, som i fortiden, men jeg vil sige dem sandheden. Uden at blamere nogen kaldte jeg hykleren en hykler, ægteskabsbryderen en ægteskabsbryder og den onde en skurk. Sandheden var blevet forvrænget, og det var nødvendigt, at den igen strålede, ligesom nu, hvor sandheden er blevet skjult, og derfor må den igen komme frem i lyset for menneskenes øjne. (142, 31)

5. Ikke én gang, men flere gange og på forskellige måder forkyndte og lovede jeg mine disciple mit genkomst. Jeg forkyndte jer de tegn, der ville varsle mit komme — tegn i naturen, begivenheder i menneskeheden, verdensomspændende krige, synden på sit højdepunkt. For at verden ikke skulle falde for en vildfarelse og forvente mig igen som menneske, lod jeg den vide, at Kristus ville komme "på skyen", det vil sige i Ånden.

6. Det løfte er blevet opfyldt. Her er Mesteren i Ånden og taler til verden. Her er Herren af Freden og Lysets Rige, som bygger en uendelig stor ark, hvor menneskene kan finde tilflugt og redde sig, ligesom i den "Første Tid", da Noah byggede arken for at redde den menneskelige afkom. (122, 52-53)

7. Den måde, hvorpå Jeg har åbenbaret Mig i denne tid, er anderledes end i den "Anden Tid", men Min hensigt er den samme: at redde menneskeheden, at fjerne den fra den orkan, som den er stødt på på sin vej, og som den ikke har kunnet undslippe.

8. Fristelsen er sluppet løs i al sin magt, og mennesket er faldet som et lille barn og har oplevet store lidelser. Det tømmer sin lidelseskalk og råber til Mig i sin dybe forvirring, og Faderen har været hos det.

9. Der er stadig rester af gær i bægeret, men Jeg vil hjælpe jer med at udholde den smerte, der er følgen af jeres ulydighed. Salige er I, som lytter til Mig, for I vil blive stærke! Men hvad vil der ske med de andre, når den store lidelse rammer dem? Vil deres sjæl bryde sammen på grund af manglende tro? Israels bøn* må give dem støtte. (337, 38)

** Dette navn henviser til det nye Guds folk, det "åndelige Israel", ikke til indbyggerne i staten Israel eller det jødiske folk som helhed (for nærmere oplysninger se kap. 39)*

10. Jeg søger jer med uendelig kærlighed. Jeg har lagt så megen nåde og så mange gaver i jeres sjæl, at jeg ikke er rede til at miste et eneste af mine børn. I

er en del af min Ånd, I er noget af mit væsen – kan den, der søger jer med så megen iver og sådan kærlighed, være ond?
11. Hver gang jeg kommer ned for at give jer mit ord, finder jeg de "sidste" blandt skarer; det er dem, der spørger mig mest i deres hjerter. Men jeg er dem til behag og svarer altid på deres spørgsmål.
12. I dag spørger de, der er kommet sidst, mig, hvad formålet med min genkomst er, hvortil jeg svarer, at meningen er at sætte mennesket i stand til gennem sig selv at vende tilbage til sin oprindelige renhed. (287, 19-20)

Fjernelsen af vildfarelser og ydre kultformer

13. Den "Tredje Tid" er fuldt ud brudt frem for menneskeheden. Der er gået omkring 2000 år, siden Jeg gav jer mit ord; men trods den forløbne tid er denne lære endnu ikke blevet erkendt af hele menneskeheden, fordi Jeg ikke elskes af alle mine børn. Ikke desto mindre viser alle Mig ærbødighed, alle søger en eneste Guddommelig Ånd, som er min. Men jeg ser ingen enhed blandt menneskene, jeg ser ikke den samme tro, den samme ophøjelse og erkendelse blandt dem, og derfor kommer jeg som Helligånden for at forene dem i mig, for at fuldkomme dem med min lære om sandheden, med mit uforanderlige ord, med min lov om kærlighed og retfærdighed. (316, 4)
14. Forvirringen i forstanden, manglen på tro, uvidenheden om sandheden er mørke for sjælen, og derfor befinder menneskeheden sig i dag på en vildfarelse. Hvor er der blevet mange af de mennesker, der lever uden at vide eller ønske at vide, hvorhen de går!
15. Jeg vidste, at en sådan tid ville komme for menneskene, fuld af smerte, forvirring, usikkerhed og mistillid. Jeg lovede at redde jer ud af dette mørke, og her er Jeg: Jeg er Sandhedens Ånd. Hvorfor vil I have Mig som menneske igen? Husker I ikke, at Jeg døde som menneske og sagde til jer, at Jeg ville vente på jer i mit rige? Dermed gjorde Jeg jer klart, at sjælen er evig, udødelig. (99, 7-8)
16. Mit ord i denne tid minder jer om fortiden, afslører hemmelighederne for jer og forkynder det kommende. Det vil rette op på alt, hvad menneskene har forvrænget og svækket; for jeg, som sandhedens vogter, kommer med mit iver og min retfærdigheds sværd for at nedbryde alt det falske, for at knuse hykleriet og løgnen, for atter at jage købmændene ud af sandhedens tempel.
17. Forstå, at I ikke behøver at søge sandheden i bøger, råd eller menneskers bud for at opnå jeres sjæls frelse.
18. I skal alle frelses; jeg finder ikke en eneste, der allerede står på fast grund. I er skibbrudne midt i en stormfuld nat, hvor hver enkelt kæmper for sit eget liv uden at tænke på sin næste, fordi hans liv er i fare.
19. Men sandelig, jeg siger jer: Jeg er jeres eneste frelser, der endnu en gang kommer for at søge dem, der er faret vild, fordi de har forladt den sejlrute, som loven er. Jeg oplyser jeres vej, så I kan komme i land, til det velsignede land, der

venter på jer, fordi det i sit skød rummer uendelige skatte for ånden. (252, 37-40)

20. Ligesom man engang gav de guddommelige anvisninger forkerte fortolkninger, således blev min lære i denne tid forfalsket; og derfor blev det nødvendigt, at Mesteren igen kom for at hjælpe jer med at befri jer fra jeres vildfarelser, da det af sig selv kun er meget få, der formår at befri sig fra deres vildfarelser.

21. Jeg lovede jer ganske vist allerede dengang, at jeg ville komme igen; men jeg må også sige jer, at jeg gjorde det, fordi jeg vidste, at der ville komme en tid, hvor menneskeheden, i den overbevisning at vandre på mine læres vej, ville være meget langt fra dem; og dette er den tid, for hvilken jeg forkyndte min genkomst. (264, 35-36)

22. I den "Anden Tid" blev Kristus – den samme, som i dette øjeblik taler til jer – menneske og boede på jorden. Men nu er han i ånden hos jer og opfylder dermed et løfte, han gav menneskeheden: løftet om at vende tilbage i en ny tidsalder for at bringe jer den højeste trøst og sandhedens lys og derved belyse og forklare alt, hvad der er blevet åbenbaret for menneskene. (91, 33)

23. Menneskeheden er orienteringsløs, men Jeg er kommet for at lede den gennem Helligåndens lys, og for at den kan erkende mit ord i dets indhold.

24. I løbet af tiden er de skrifter, som mine disciple efterlod, blevet ændret af menneskene, og derfor er der uenighed blandt trosretningerne. Men Jeg vil forklare alle Mine læresætninger for at forene menneskeheden i ét lys og én vilje. (361, 28-29)

25. I dag begynder en ny etape for verden, hvor mennesket vil stræbe efter større frihed i tænkningen, hvor det vil kæmpe for at sprænge de lænker af trældom, som dets ånd har slæbt med sig. Det er den tid, hvor I vil se folkeslagene i deres længsel efter åndelig næring og sandt lys overskride fanatismens grænser, og Jeg siger jer, at ingen, der blot et øjeblik oplever lykken ved at føle sig fri til at tænke, søge og handle, nogensinde frivilligt vil vende tilbage til sit fængsel. For nu har hans øjne set lyset, og hans ånd var henrykt over de guddommelige åbenbaringer. (287, 51)

26. Jeg vidste, at menneskene fra generation til generation ville mystificere min lære mere og mere, ændre min lov og forvrænge sandheden. Jeg vidste, at menneskene ville glemme mit løfte om at vende tilbage, og at de ikke længere ville betragte hinanden som brødre, men dræbe hinanden med de grusomste, fejeste og umenneskeligste våben.

27. Men nu er tiden og den lovede dag kommet, og her er jeg. Døm ikke den måde, jeg har valgt at åbenbare mig for jer på; for det er ikke verden, der skal dømme mig, men det er mig, der dømmer menneskeheden, for nu er tiden for dens dom kommet.

28. Jeg opretter et rige i menneskenes hjerter – ikke et jordisk rige, som mange forventer, men et åndeligt – hvis magt udspringer af kærlighed og retfærdighed og ikke af verdens magter.
29. Jeg ser, at nogle er forbløffede over at høre mig tale således; men jeg spørger jer: Hvorfor vil I altid forestille jer mig klædt i silke, guld og ædelstene? Hvorfor vil I til enhver tid have, at mit rige skal være af denne verden, mens jeg har åbenbaret det modsatte for jer? (279, 61-64)
30. Jeg har allerede forudsagt jer, at kampen vil blive hård, for hver enkelt anser sin religion for fuldkommen og sin måde at udøve den på for upåklagelig. Men jeg siger jer, at hvis det var tilfældet, ville jeg ikke have haft nogen grund til at komme i denne tid og tale til jer.
31. Jeg giver jer gennem inspiration en dybt åndelig lære, fordi jeg ser, at hedenskabet hersker i jeres kultformer, og at fanatismens onde frø har forgiftet jer med uvidenhed og hadfølelser.
32. Mit lysets sværd er i min højre hånd, jeg er krigeren og kongen, der ødelægger alt det modsættende, alt det eksisterende onde og alt det falske. Når min kamp er forbi, og hjerterne har lært at forene sig for at bede og leve, vil jeres ånds blik opdage mig i det uendelige lys og i den evige fred. "Dette er mit rige", vil jeg sige til jer, "og jeg er jeres konge, for det er derfor, jeg er her, og det er derfor, jeg har skabt jer: for at regere." (279, 72-74)

Oplysning om det sande liv

33. Alle mennesker ved, at Jeg er Faderen til alt det skabte, og at væsenernes bestemmelse ligger i Mig. Alligevel har Jeg hverken modtaget deres opmærksomhed eller deres respekt. De skaber ligeledes, er også herrer og tror, at de har magt over deres næstes skæbne – hvorfor skulle de da bøje sig for Mig?
34. På denne måde har mennesket sat min tålmodighed på prøve og udfordret min retfærdighed. Jeg har givet det tid til at finde sandheden, men det har ikke villet modtage noget fra Mig. Jeg kom som Fader og blev ikke elsket; derefter kom Jeg som Mester og blev ikke forstået; men da det er nødvendigt at redde menneskeheden, kommer Jeg nu som Dommer. Jeg ved, at mennesket vil gøre oprør mod min retfærdighed, for det vil heller ikke forstå mig som dommer og vil sige, at Gud har hævnet sig.
35. Jeg ville ønske, at alle ville forstå, at Gud ikke kan nære hævngerrige følelser, fordi hans kærlighed er fuldkommen. Lige så lidt kan han sende smerten; det er jer selv, der tiltrækker den gennem jeres synder. Min guddommelige retfærdighed står over jeres lidelse og endog jeres død. Smerten, forhindringerne, fiaskoerne er de prøvelser, som mennesket konstant pålægger sig selv , og frugterne af dets såning er det, det efterhånden høster. Det er mig

nok at lade mit lys nå jeres ånd i hver af disse livskriser, så den kan opnå sin frelse. (90, 5-7)

36. Det er Sandhedens Ånd, der kommer ned for at opklare mysterier og åbenbare den nødvendige viden for jer, så I kan glæde jer over det sande liv. Han er den guddommelige trøst, der udgydes over jeres lidelser for at vidne for jer om, at den guddommelige dom ikke er straf eller hævn, men en dom af kærlighed for at føre jer til lyset, til freden og til saligheden. (107, 24)

37. Véd, at den, der forstår og erkender noget af det, der er forbeholdt dem, der hæver sig op, ikke længere kan rive sin ånd løs fra det lys, der er blevet åbenbaret for ham. Uanset om han træder ind i ukendte verdener eller vender tilbage til jorden gang på gang: det, han engang modtog som en guddommelig lysgnist, vil igen og igen strømme op fra det reneste i hans væsen som en fornemmelse, som en guddommelig inspiration. Til tider vil det opstå som et sødt opvågnen eller som en himmelsk sang, der vil oversvømme hjertet med glæde, som en længsel efter at vende tilbage til det åndelige hjem. Det er det, min lære betyder for de sjæle, der vender tilbage til dette liv. Tilsyneladende glemmer ånden sin fortid, men i virkeligheden mister den ikke kendskabet til min undervisning.

38. Til dem, der tvivler på, at det er det Guddommelige Ord, der i dette øjeblik og i denne form taler til dem, siger Jeg, at hvis de ikke vil give Mig det navn, hvis de ikke vil tilskrive dette ord den Guddommelige Mester, skal de tage indholdet af denne undervisning til sig og gå til bunds i hver eneste af dens tanker; og når de ved at reflektere over det, de har hørt, kommer til den konklusion, at det indeholder lys og sandhed for menneskeheden, skal de bruge det som målestok for deres skridt på jorden og dermed forvandle deres liv.

39. Jeg ved, at Jeg overdrager jer den sande visdom; hvad menneskene tror, ændrer ikke det mindste ved Min sandhed. Men det er nødvendigt, at mennesket har vished om det, det tror på, det ved, og det elsker. Kun derfor sætter Jeg Mig undertiden i Mine åbenbaringer på menneskehedens niveau for derved at opnå, at den genkender Mig. (143, 54-56)

40. Den forestilling, som menneskene har om Mig, er meget begrænset, deres erkendelse af det åndelige meget ringe, deres tro meget lille.

41. Religionerne slumrer i en århundredelang drøm uden at komme et skridt videre, og når de vågner, er de kun aktive i deres indre og vover ikke at bryde den cirkel, de har skabt sig gennem deres traditioner.

42. Det vil være de ringeagtede, de fattige, de enkle og de uvidende, der i længslen efter lys, efter et rent åndeligt miljø, efter sandhed og fremskridt vil forlade denne cirkel. Det er dem, der vil lade klokken og vækkelsesråbet lyde, når de fornemmer, at tiden for mine nye åbenbaringer i åndelighedens tidsalder er kommet.

43. Menneskerne ønsker at opdage det åndelige livs hemmelighed – den tilværelse, som de uigenkaldeligt må indtræde i, og som netop derfor interesserer dem at lære at kende.
44. Menneskerne spørger, tigger og beder om lys af barmhjertighed, fordi de føler behovet for forberedelse; men som svar på alt dette får de at vide, at det åndelige liv er en hemmelighed, og at ønsket om at løfte sløret, der dækker det, er en anmasselse og en blasfemi.
45. Sandelig, Jeg siger jer, de, der tørster efter sandhed og lys, vil ikke finde den kilde, hvis vand slukker deres tørst, i denne verden. Det vil være mig, der sender det vand af visdom, som sjælene længes efter at drikke, ned fra himlen. Jeg vil lade min sandhedskilde strømme ud over enhver ånd og ethvert sind, så "hemmelighederne" bliver til intet. For jeg siger jer endnu en gang, at det ikke er mig, der hylster mig i hemmeligheder for menneskene, men det er jer, der skaber dem.
46. Der vil ganske vist altid være noget i jeres Fader, som I aldrig vil erkende, når I tænker på, at Gud er uendelig, og at I kun er små partikler. Men at I ikke skal vide, hvem I er i evigheden, at I skal være et uigennemtrængeligt mysterium for jer selv, og at I må vente, indtil I træder ind i det åndelige liv for at lære det at kende – dette er ikke foreskrevet af Mig.
47. Det er rigtigt, at man i fortiden ikke talte til jer på denne måde, og at der heller ikke blev fremsat nogen vidtrækkende opfordring til at trænge ind i lyset af åndelig erkendelse; men det var kun fordi menneskeheden i fortiden ikke følte den presserende nødvendighed af at vide, som den føler i dag, og heller ikke var åndeligt og intellektuelt i stand til at forstå. Selvom den altid søgte og rodede rundt, skete dette dog mere af nysgerrighed end af et reelt ønske om lys.
48. For at menneskene kan finde den vej, der fører dem til dette lys, og for at de kan modtage dette vand fra livets og visdommens kilde, må de først opgive enhver ydre kult og fjerne al fanatisme fra deres hjerter. Når de så begynder at føle den levende og almægtige Guds nærvær i deres hjerter, vil de fra det inderste af deres væsen føle en ny, ukendt andagt stige op, fuld af følelse og oprigtighed, fuld af ophøjelse og hjertelighed, som vil være den sande bøn, åbenbaret gennem Ånden.
49. Dette vil være begyndelsen på hans opstigning mod lyset, det første skridt på vejen mod åndeliggørelse. Når Ånden kan åbenbare den ægte bøn for mennesket, vil den også kunne åbenbare alle de evner, det besidder, samt måden at udfolde dem på og lede dem ind på kærlighedens vej. (315, 66 75)
50. I kan finde de samme undervisninger i min åbenbaring som i den "Anden Tid"; men i denne æra har Jeg gennem mit Helligånds lys åbenbaret det uudgrundelige for jer, og i dialogen fra Ånd til Ånd vil Jeg fortsat åbenbare nye og meget store lærdomme for jer. Jeg vil gøre jer bekendt med hele indholdet af det sjette segl i denne åbenbaringstid, som vil forberede jer på den tid, hvor jeg

vil bryde det syvende segl. Således vil I i stadig højere grad erkende det "uudgrundelige"; således vil I opdage, at den åndelige verden er alle sjæles hjemsted, det uendelige og vidunderlige Faderhus, der venter jer i det høje hinsides, hvor I vil modtage lønnen for de gerninger, I har udført med kærlighed og barmhjertighed over for jeres medmennesker. (316, 16)

Menneskets udvikling, åndeliggørelse og frelse

51. Jeg giver jer min undervisning ikke kun som en moralsk tøjle for jeres materielle natur; snarere kan I med den bestige de højere højder af jeres sjælelige fuldkommenhed.

52. Jeg grundlægger ingen ny religion blandt jer; denne lære fornægter ikke de eksisterende religioner, når de er grundlagt på min sandhed. Dette er et budskab om guddommelig kærlighed til alle, et kald til alle samfundsinstitutioner. Den, der forstår den guddommelige hensigt og opfylder mine bud, vil føle sig ledt mod fremskridt og højere udvikling af sin sjæl.

53. Så længe mennesket ikke forstår den åndeliggørelse, det må have i sit liv, vil freden langt fra blive en realitet i verden. Den derimod opfylder min kærlighedslov, vil hverken frygte døden eller den dom, der venter hans sjæl. (23, 12-13)

54. Med disse åbenbaringer ønsker jeg ikke blot at bringe jer verdensfreden og lette jeres lidelser gennem fysisk lindring. Med denne kundgørelse giver jeg jer de store lærdomme, der taler til jer om jeres sjælelige udvikling. For hvis jeg kun havde ønsket at bringe jer verdens goder — sandelig, jeg siger jer, det ville have været nok at pålægge de videnskabsmænd, som jeg oplyser gennem intuition, og som jeg har åbenbaret naturens hemmeligheder for, at de ud af den måtte udvinde den helbredende salve til at helbrede jer for jeres fysiske lidelser.

55. Mit værk vil vise jer videre horisonter, hinsides jeres planet, med det uendelige antal verdener, der omgiver jer — horisonter, der ikke har nogen ende, som viser jer vejen til evigheden, der tilhører jer. (311, 13-14)

56. Min åndelige lære har forskellige mål eller opgaver: et er at trøste sjælen i dens forvisning og få den til at forstå, at den Gud, der skabte den, venter evigt på den i sit fredens rige. Et andet er at lade den vide, hvor mange gaver og evner den kan råde over for at opnå sin frelse og sin ophøjelse eller fuldkommenhed.

57. Dette ord bringer budskabet om åndeliggørelse, som åbner menneskenes øjne, så de kan se virkeligheden ansigt til ansigt, som de kun tror at kunne finde i det, de ser, i det, de rører ved, eller i det, de beviser med deres menneskelige videnskab, uden at blive sig bevidst, at de derved kalder det forgængelige for "virkelighed" og miskender og benægter det evige, hvor den sande virkelighed eksisterer.

58. Lad dette budskab gå fra nation til nation, fra hus til hus, og efterlade sit frø af lys, trøst og fred, så menneskene standser et øjeblik og giver deres ånd en

pause, som er uundværlig, for at den kan samle sig og huske, at hvert øjeblik kan være dets tilbagevenden til den åndelige verden, og at frugten, som det høster ved sin ankomst til det åndelige liv, afhænger af dets gerninger og dets såede frø i verden. (322, 44-46).

Kapitel 6 – *Det Tredje Testamente og den store livets bog*

Guds bog om kærlighed, sandhed og visdom

1. Bogen med mit ord er bogen om den guddommelige og sande kærlighed; i den vil I finde den uforanderlige sandhed. Grib den, og I vil finde den visdom, der hjælper jer med at udvikle jer og opnå fred i evigheden. Den, der forvrænger eller ændrer dets indhold, vil gå til grunde, og den, der udelader eller tilføjer et eneste ord, der ikke er i overensstemmelse med min fuldkomne lære, vil groft overtræde min lov.
2. Bevar dette ord i dets oprindelige renhed, for det er den smukkeste arv, jeg vil efterlade mennesket. Skriv min lære ned og gør den kendt for jeres medmennesker; bevar den trofast, for I er ansvarlige for denne arv.
3. I morgen vil mennesket i den finde kernen i min åbenbaring, som med lyset fra dens lære vil føre det på vejen til sandheden.
4. Fra forældre til børn vil disse skrifter blive overleveret som en kilde med levende vand, hvis strøm vil springe ud i uendelighed og gå fra hjerte til hjerte. Studer i Livets Store Bog, åndelighedens bog, som vil forklare jer de guddommelige åbenbaringer, I har modtaget gennem tiderne.
5. Har Jeg ikke lovet jer, at al viden ville blive genoprettet i sin oprindelige sandhed? For dette er den tid, der er blevet forkyndt for jer.
6. I sandhed siger Jeg jer: Den, der reflekterer over min bogs lære og udforsker den med et ægte ønske om at øge sin viden, vil vinde lys for sin sjæl og føle Mig tættere på sig.
7. Myterne fra fortiden og nutiden vil falde; alt det middelmådige og falske vil styrte; for det tidspunkt vil komme, hvor I ikke længere kan næres af ufuldkommenheder, og da vil sjælen begive sig ud på søgen efter sandheden, for at denne kan tjene som dens eneste næring.
8. I disse undervisninger vil menneskeheden finde kernen i mine åbenbaringer, som den indtil i dag ikke har forstået på grund af manglende åndelighed. Siden oldtiden har Jeg betroet den til jer gennem Mine sendebud, budbringere og "fortolkere", men den har kun tjent jer til at skabe myter og traditioner ud fra den. Overvej og studer denne undervisning med ærbødighed og kærlighed, hvis I vil spare jer for århundreder af forvirring og lidelse. Men husk, at I ikke vil opfylde jeres opgave, hvis I blot nøjes med at eje bogen; nej, den skal ryste jer

vågne og lære jer, hvis I virkelig vil være mine disciple. Undervis med det forbillede, den kærlighed og den hjælpsomhed, som Jeg har vist jer. (20, 1-8)

9. Min undervisningsbog består af de læresætninger, som jeg i denne tid har dikteret jer ved hjælp af den menneskelige forstand. Med denne bog, som menneskeheden til sidst vil anerkende som det Tredje Testamente, skal I forsvare min guddommelige sag.

10. Menneskeheden kender kun loven fra den "Første Tid" og det, der står skrevet i det Første og Andet Testamente; men det Tredje vil nu forene og rette det, som menneskene har forvrænget på grund af manglende forberedelse og forståelse. Menneskeheden vil være nødt til at studere mit budskab, så den, ved at trænge ind i kernen af hvert ord, opdager et eneste ideal, en eneste sandhed, ét og samme lys, som vil føre den til åndeliggørelse. (348, 26)

11. Jeg åbenbarer jer det, som videnskabsmanden ikke kan lære jer, fordi han ikke kender det. Han har sovet i sin jordiske storhed og har ikke hævet sig op til Mig i længsel efter min visdom.

12. Hjerterne hos de gejstlige, som i de forskellige sekter og religiøse samfund skulle undervise i den åndelige viden, som er storhed og rigdom for ånden, har lukket sig.

13. Jeg har set, at den lov og de læresætninger, som Jeg i fortiden overgav til menneskeheden, er blevet skjult og erstattet af ritualer, ydre kulter og traditioner.

14. Men I, som dybt erkender, at indholdet af dette ord er det samme som det, Israel modtog på Sinai-bjerget, og som menneskemængderne i den "Anden Tid" hørte fra Jesu læber, skal med jeres gudsdyrkelse og jeres gerninger lære, at man ikke må glemme den guddommelige lov for at følge tåbelige traditioner, der ikke er gavnlige for sjælen. (93, 10-13)

15. Jeg har mindet jer om navnene på mine sendebud, gennem hvilke I har modtaget budskaber, bud, profetier og belæringer.

16. På denne måde har jeg forenet indholdet af alle tidligere undervisninger i en eneste undervisning.

17. Spiritualismen er den arv, hvori de tre testamenter forenes i en eneste åndelig bog. (265, 62-64)

18. Denne lære, der kaldes åndelig, fordi den åbenbarer det åndelige, er den vej, der er udstukket for mennesket, hvorpå det vil lære sin Skaber at kende, tjene Ham og elske Ham. Det er den bog, der lærer menneskene at elske deres Fader i deres næste. Spiritualismen er en lov, der befaler det gode, det rene, det fuldkomne.

19. Pligten til at følge denne lov gælder for alle; dog tvinger den ingen til at opfylde den, fordi hver ånd nyder fri vilje, således at dens kamp og alle dens handlinger kan tilregnes som dens egne fortjenester, når den dømmes.

20. Erkend derfor, at denne lære er den guddommelige kærligheds flamme, som har oplyst og varmet alle mine børn, fra den første til den sidste. (236, 20-22)

Forholdet mellem åndslæren og Jesu lære

21. Åndslæren er ingen teori, den er en praktisk vejledning både for det menneskelige liv og for sjælens liv. Der findes ingen anden, mere omfattende og fuldkommen vejledning end den. Den ledsager jer, allerede før I kommer til jorden, den følger jer under hele jeres daglige arbejde på denne verden og smelter sammen med jeres sjæl, når den vender tilbage til sit tidligere hjemsted.
22. Det vil ikke være mig, der fjerner liturgien og traditionerne fra jeres gudstjenester – det vil være menneskets ånd, der uvilkårligt hæver sig over sine gamle forestillinger i lyset af behovet for større lys, der oplyser dets udviklingsvej. Snart vil mennesket forstå, at det eneste, det kan ofre til Gud, er udøvelsen af kærlighed, for kærlighed betyder det gode, barmhjertighed, visdom og retfærdighed.
23. Spiritualismen sletter ikke et eneste af de ord, som Kristus engang forkyndte. Hvis det ikke var sådan, måtte den ikke give sig selv dette navn, da den ville modsætte sig sandheden. Hvordan kunne dette ord være imod det andet, når det jo er den samme Mester, der udtaler det? Hvis I virkelig trængte ind i meningen med denne lære, ville I se, at mit ord i dag er forklaringen eller uddybningen af alt det, jeg engang sagde. Derfor er menneskeheden i dag og i fremtiden i stand til at forstå mere end tidligere generationer og dermed også til at opfylde loven på en renere, højere og mere sandfærdig måde.
24. Hvis I nøje iagttager jeres medmennesker i deres religionsudøvelse, vil I se, at de nu betragter det, der tidligere var genstand for deres tilbedelse, uden indre medfølelse. Årsagen hertil er, at sjælen af sig selv vågner og længes efter det, der virkelig kan nære den. Derfor siger Jeg jer, at denne menneskeheds ydre kultudøvelse er bestemt til at forsvinde. (283, 27-30)
25. I denne beskedne og enkle, men af guddommeligt lys fyldte bog vil menneskene finde afklaring på alle deres tvivl, de vil opdage suppleringen til de undervisninger, der i fortiden kun delvist blev åbenbaret, og de vil finde den klare og enkle måde at fortolke alt det, der i de gamle tekster er skjult i symboler.
26. Den, der efter at have modtaget dette åndelige budskab overbeviser sig om sandheden i dets indhold og går i gang med bekæmpe sit begær efter sanseindtryk, sin afgudsdyrkelse og sin fanatisme, rense sit sind og sit hjerte for alle disse urenheder, vil befri sin sjæl og skænke den glæde og fred, for nu vil den kunne kæmpe for at vinde den evighed, der venter den. Men de, der fortsætter med deres ydre kultudøvelse, som stædigt holder fast i at elske det, der hører til verden, og som ikke tror på sjælens udfoldelse eller udvikling – sandelig, Jeg

siger jer, de vil blive tilbage og græde, når de bliver bevidste om deres tilbageståenhed og deres uvidenhed. (305, 4-5)

Stridighederne om det nye ord

27. Hvis min lære forekommer jer så fremmed, at I mener aldrig at have hørt sådanne ord, selvom I kender mig, så siger jeg jer, at jeres forundring er følge af jeres forsømmelse af at udforske kernen i det, jeg åbenbarede for jer i tidligere tider. Af denne grund kan denne lære forekomme jer fremmed eller ny, selvom dette lys i virkeligheden altid har været til stede i jeres liv. (336, 36)

28. Min lære i denne tid såvel som i den "Anden Tid" vil ryste menneskeheden. Hyklerne vil blive nødt til at forholde sig til sandheden. Falskheden vil smide sin maske, og sandheden vil stråle. Sandheden vil overvinde den løgn, der omhyller denne verden.

29. Mennesket vil være i stand til at forstå og erkende alt, hvad der indeholder fornuft og sandhed; men alt, hvad man tvang det til at tro, selvom det ikke forstod det, vil det selv afvise. Derfor vil min lære brede sig, fordi den udstråler det lys, som menneskene har brug for. En stor del af dette værk tilkommer jer, idet I åbenbarer dets begyndelse og dets mål for jeres medmennesker. (237, 28-29)

30. Menneskeheden hungrer efter mit ord, efter min sandhed. Menneskerne kræver og længes efter lys for deres forstand, de råber på retfærdighed og forventer trøst. Dette er en afgørende tid. Sandelig, jeg siger jer, mange forestillinger, teorier og endog dogmer, som i århundreder er blevet anset for sandheder, vil styrte til jorden og blive forkastet som falske. Fanatismen og afgudsdyrkelsen vil blive bekæmpet og fjernet af dem, der var mest optaget af og bundet til den. Guds lære vil blive forstået, dens lys, indhold og væsen vil blive begribet og følt.

31. Når der efter en prøvelsens tid, hvor de vil lide under meget stor forvirring, bliver lys i videnskabsmændenes ånd, og de hører deres ånds stemme, vil de opdage, hvad de aldrig havde drømt om.

32. Igen siger jeg jer: Vær på vagt! For i en tid præget af stridigheder mellem trosbekendelser og læresætninger, religioner og videnskaber vil mange mennesker mene, at den viden, deres bøger har givet dem, vil være det våben, hvormed de kan besejre mine nye disciple, vel vidende at I ikke har nogen bøger med jer. (150, 11 13)

33. Jeg har sagt jer, disciple, at I vil blive konfronteret med de store kirker og de mindre sekter; men frygt hverken de ene eller de andre. Den sandhed, jeg har betroet jer, er indlysende; det ord, jeg har lært jer, er ydre set klart og enkelt, men i sin betydning dybt ind i det uendelige, og det er stærke våben, som I vil kæmpe og sejre med.

34. Men jeg siger jer: Et folk på jorden, fuldt af materialisme og vantro, vil rejse sig for at nægte jer retten til at kalde jer Israel, for at benægte jeres vidnesbyrd om at have oplevet Messias' genkomst, og dette folk er det jødiske. Har I ikke tænkt på det? Det folk forventer i sin midte ankomsten af sin Messias, sin Frelser, som vil give det retfærdighed og igen sætte det over alle jordens folk. Dette folk ved, at Jeg altid er kommet til det, og i denne "Tredje Tid" vil det sige: 'Hvorfor skulle Gud komme til et andet folk?' — Men se, her er mine undervisninger! (332, 10)

35. Dette åndelige fællesskab her lever i det skjulte. Verden ved intet om jeres eksistens, de magtfulde tager ikke notits af jer, men kampen mellem spiritualister og "kristne", mellem spiritualister og jøder nærmer sig. Den kamp er nødvendig for indførelsen af min lære i hele menneskeheden. Da vil man forene Det Gamle Testamente med det Andet og det Tredje til en eneste essens.

36. For mange af jer kan dette forekomme umuligt; for Mig er det det mest naturlige, rigtige og fuldkomne. (235, 63-64)

Den Store Bog om det Sande Liv

37. Mit ord vil forblive nedskrevet for alle tider, ud fra det vil I sammensætte bogen om den tredje tid, det tredje testamente, Faderens sidste budskab; for i alle tre tidsaldre havde Gud sine "guldpenne"* for at efterlade sin visdom til menneskeheden. * Dette udtryk henviser til betegnelsen for de deltagere i de guddommelige åbenbaringer, som havde til opgave at nedskrive Herrens ord stenografisk.

38. Moses var den første "guldpen", som Faderen benyttede sig af for at skrive begivenhederne i den "Første Tid" med uudslettelige bogstaver på en skriftrulle. Moses var Jehovas "guldpen".

39. Blandt mine apostle og efterfølgere i den "Anden Tid" havde Jesus fire "penne", og disse var Matthæus, Markus, Lukas og Johannes. Disse var den Guddommelige Mesters "guldpenne". Men da tiden kom, hvor det Første Testamente skulle forenes med det Andet gennem bånd af kærlighed, erkendelse og åndelig fremgang, opstod der en eneste bog deraf.

40. Nu i den "Tredje Tid", hvor I på ny har mit ord, har jeg ligeledes udpeget "guldpenne", for at det kan bevares skriftligt.

41. Når tiden er kommet, vil I sammensætte en eneste bog, og denne bog, der tilhører den "Tredje Tid", vil – når tiden er inde – ligeledes blive forenet med bogen fra den Anden og den Første Tid, og da vil der ud af åbenbaringerne, profetierne og ordene fra de 'Tre Tider' opstå den Store Livets Bog* til opbyggelse for alle sjæle.

** Forklarende tekst fra Undervisning 85, vers 24, i Bogen om det sande liv: "I behøver ikke at bestræbe jer på, at dette (i øjeblikket opstående) testamente eller bog forenes med de tidligere, for det er Mig, der i denne bog har forenet*

åbenbaringerne og undervisningerne fra de Tre Tider ved at udtrække essensen fra disse for at skabe et eneste budskab."

42. Da vil I indse, at alle ord – fra det første til det sidste – er gået i opfyldelse i sandhed og i ånden, at alle profetier var det forudset historiske forløb, som menneskehedens Fader åbenbarede. For kun Gud kan lade de begivenheder nedskrive, som vil indtræffe. Da profeterne talte, var det ikke dem, men Gud, der gjorde det gennem deres mellemkomst.
43. Jeg har givet min nye udvalgte tilstrækkelig forberedelse, som Moses og de fire disciple fra den "Anden Tid" havde, for at mit ord kunne blive nedskrevet i fuldstændig oprigtighed, i fuld klarhed og sandhed, for det er til morgendagens generationer; men hvis nogen skulle have til hensigt at tilføje noget eller slette noget fra den bog, vil Jeg stille jer til regnskab.
44. Nuvel, mine højt elskede børn: Hvem tillægger den bog, I begynder at sammensætte, betydning? I sandhed – ingen! Men tiden vil komme, hvor menneskeheden fuld af længsel og nysgerrighed vil bede jer om jeres bog, og da vil den vågne, udforske mit ord og diskutere det. I denne idestrid vil der opstå partier – videnskabsfolk, teologer og filosoffer. Vidnesbyrdet om jeres ord og visdommens bog vil blive bragt til nationerne, og alle vil tale om min lære. Dette vil være begyndelsen på den nye kamp, krigen mellem ord, tanker og ideologier; men til sidst, når alle i sandhed og i ånden har erkendt, at Livets Store Bog er skrevet af Herren, vil de omfavne hinanden som brødre og elske hinanden, som det er min vilje.
45. Hvorfor var Jehovas ord ikke nok i den "Første Tid" til at forene verden, og hvorfor kunne Jesu lære heller ikke gøre det i den Anden? Hvorfor har det i denne tid ikke været nok, at Jeg siden 1866 har overleveret mit ord, for at nationerne skal elske hinanden og leve i fred? Det er nødvendigt, at de tre bøger udgør én, for at dette ord kan oplyse hele verden. Da vil menneskeheden følge dette lys, og Babels forbandelse vil blive ophævet, for alle mennesker vil læse Den Store Bog om det Sande Liv, alle vil følge den samme lære og elske hinanden i Ånden og Sandheden som Guds børn. (358, 58-66).

Kapitel 7 – *Virkningen og betydningen af åndslæren*

Virkningen af åbenbaringerne

1. Her, i lyset af dette ord, er der ingen mennesker, der ikke ryster i sit indre og ydre væsen, det vil sige i ånd og kød. Mens han lytter til Mig her, tænker han på livet, på døden, på den guddommelige retfærdighed, på evigheden, på det åndelige liv, på det gode og på det onde.

2. Mens han hører Min stemme, føler han sin sjæls tilstedeværelse i sig selv, og han husker, hvorfra han kommer.

3. I det korte øjeblik, hvor han lytter til Mig, føler han sig ét med alle sine næste og erkender dem i det dybeste af sit væsen som sine sande søskende, som søskende i den åndelige evighed, der står ham endnu nærmere end dem, der kun er det efter kødet, da dette kun er midlertidigt på jorden.

4. Der er ingen mand og ingen kvinde, der, når de hører Mig, ikke føler sig betragtet af Mig. Derfor vover ingen at skjule eller forskønne sine skampletter for Mig. Og Jeg gør dem bevidste, men uden at blotte nogen offentligt, for Jeg er en dommer, der aldrig blottter.

5. Jeg siger jer, at jeg blandt jer opdager ægteskabsbrydere, barnemordere, tyve, laster og svagheder, som er som spedalskhed på sjælen hos dem, der har syndet. Men jeg beviser jer ikke kun sandheden i mit ord ved at vise jer, at jeg er i stand til at afsløre jeres hjertes fejltagelser. Jeg vil også bevise kraften i mine undervisninger for jer ved at give jer våbnene til at besejre det onde og fristelserne, ved at lære jer, hvordan man opnår fornyelse, og ved at vække i jeres væsen et begær efter det gode, det høje og det rene og en absolut aversion mod alt det uædle, alt det falske og alt det, der er skadeligt for sjælen. (145, 93 65-68)

6. I dag lever I stadig i de mørke dage, der går forud for lyset. Og dog – idet dette lys udnytter de små lyspletter i jeres tågede himmel, trænger det igennem med flygtige lysstråler, der når frem til nogle punkter på jorden og rører hjerter og får sjæle til at skælve og vågne.

7. Alle, der blev overrasket af dette lys, standsede på deres vej og spurgte: "Hvem er du?" Og jeg svarede dem: "Jeg , er verdens lys, jeg er evighedens lys, jeg er sandheden og kærligheden. Jeg er den, der lovede at vende tilbage for at tale til jer, den, om hvem det blev sagt, at han var Guds 'Ord'."

8. Ligesom Saulus på vejen til Damaskus har de ydmyget al deres stolthed, overvundet deres hovmod og ydmygt bøjet deres ansigt for at sige til Mig med hjertet: "Min Fader og Herre, tilgiv mig, nu forstår jeg, at jeg ubevidst har forfulgt Dig!"

9. Fra det øjeblik blev disse hjerter til små efterfølgere; for i denne "Tredje Tid" er der indtil i dag blandt mine nye disciple ikke dukket nogen apostel op med den hengivenhed, som den, der forfulgte mig så voldsomt i mine disciple, og som derefter elskede mig med sådan inderlighed. (279, 21-24)

10. Kirkerne er sunket ned i en århundredelang søvn af rutine og stilstand, mens sandheden er forblevet skjult. Men de, der kender Jehovas bud og den Guddommelige Mesters ord, må i denne stemme, der i øjeblikket taler til jer, genkende stemmen fra Sandhedens Ånd, som er blevet lovet for disse tider. (92, 71)

11. Jeg ved, at mange vil blive forargede, når de hører dette ord; men det vil være dem, der i deres åndelige forvirring ikke vil erkende, at der i mennesket ud over den menneskelige natur også findes den åndelige del — eller dem, der ganske vist tror på den menneskelige sjæl, men som, bundet af deres traditioner og trosoverbevisninger, benægter, at der findes en uendelig lang udviklingsvej for sjælen. (305, 65)

12. Jeg vil efterlade disse ord nedskrevet, og de vil nå frem til mine fremtidige disciple, og når disse så studerer dem, vil de finde dem friske og levende, og deres ånd vil skælve af glæde, da de føler, at det er deres Mester, der i det øjeblik taler til dem.

13. Tror I, at alt det, jeg har sagt til jer, kun er for dem, der har lyttet til mig? Nej, elskede folk, med mine ord taler jeg til de tilstedeværende og til de fraværende, til i dag, til i morgen og til alle tider; til dem, der dør, til de levende og til dem, der endnu ikke er født. (97, 45-46)

Indsigt og håb fra det nye ord

14. Jeg er kærlighedens ord, der bringer trøst til den, der lider – den forvirrede, den grædende, synderen og den, der har søgt Mig. Mit ord er livets strøm i disse hjerter, hvor de slukker deres tørst og vasker deres urenheder bort. Det er også vejen, der fører til det evige hjem for ro og fred.

15. Hvordan kan I komme til den opfattelse, at livets kamp – dets ofre, modgang og prøvelser – ender med døden uden at finde en retfærdig belønning i evigheden? Derfor er min lov og min lære med deres åbenbaringer og løfter i jeres hjerter den drivkraft, den kærtegn og den balsam i det daglige arbejde. Kun når I vender jer bort fra mine undervisninger, føler I jer sultne og svage. (229, 3-4)

16. I min guddommelige kærlighed til de menneskelige skabninger tillader jeg dem at udforske mine værker og gøre brug af alt det skabte, så de aldrig skulle have grund til at hævde, at Gud er uretfærdig, fordi han skjuler sin visdom for sine børn.

17. Jeg skabte jer og gav jer fri vilje og har respekteret den, selvom mennesket har misbrugt denne frihed og derved såret mig og vanhelliget min lov.

18. Men i dag lader Jeg ham føle min tilgivelses kærtegn og oplyser hans sjæl med min visdoms lys, så et af mine børn efter det andet vender tilbage til sandhedens vej.

19. Sandhedens Ånd, som er mit lys, stråler i ånden, fordi I lever i de forkyndte tider, hvor enhver hemmelighed vil blive oplyst for jer, så I kan forstå det, der hidtil ikke er blevet fortolket korrekt. (104, 9-10)

20. Jeg har åbenbaret mig på dette sted på jorden og vil efterlade mit ord som en gave til alle mennesker. Denne gave vil fjerne menneskehedens åndelige fattigdom. (95, 58)

21. Jeg vil indgyde alle den sande måde at tilbede Gud på og også den rette måde at leve i overensstemmelse med den guddommelige lov, hvis opfyldelse er det eneste, Herren vil tilregne hver enkelt af jer.
22. Til sidst vil I erkende indholdet eller meningen med mit ord, I mennesker. Da vil I opdage, at min lære ikke alene er den guddommelige stemme, der taler til menneskene, men også udtrykket for alle ånder.
23. Mit ord er den stemme, der opmuntrer, er råbet om frihed, er det reddende anker. (281, 13-15)

Guds ords kraft

24. Min lære udvikler mennesket i alle dets væsensaspekter: den sensibiliserer og forædler hjertet*, vækker og fordyber forstanden og fuldender og ophøjer sjælen.
** Begreberne "hjerte" og "sjæl" har forskellig betydning i Kristi åbenbaringer: "Hjerte" (spansk "corazón") symboliserer det jordisk- e menneskelige, også kropsafhængige sjæleliv, som psykologien beskæftiger sig med, mens "sjæl" (her "espíritu") betegner det højere, evige sjæleaspekt, der lader sig lede af den indre guddommelige gnist, Ånden, gennem dens "stemme", samvittigheden.*

25. Gør min lære til et grundigt studium, der sætter jer i stand til at forstå den rette måde at udøve mine undervisninger på, så jeres udvikling bliver harmonisk; så I ikke kun udvikler forstanden uden at stræbe efter sjælens idealer, som I skal inspirere.
26. Alle jeres væsens anlæg kan i mit ord finde den lysende vej, hvorpå de kan vokse og fuldendes i det uendelige. (176, 25-27)
27. Min lære er i sin natur åndelig, er lys og er kraft, der strømmer ned og trænger ind i jeres sjæl for at lade den sejre i sin kamp mod det onde. Mit ord skal ikke blot smigre ørerne, det er sjælens lys.
28. Vil I høre Mig med sjælen, så den kan næres og udnytte indholdet af denne undervisning? Så rens jeres hjerte, klargør jeres forstand og lad jeres samvittighed lede jer. I vil da opleve, hvordan en forvandling begynder at virke i jeres væsen — ikke kun sjæleligt, men også moralsk og legemligt. Den ophøjelse, som sjælen efterhånden opnår gennem erkendelsen — den renhed, som den gradvist når frem til, vil afspejle sig i hjertets følelser og i legemets sundhed.
29. Lidenskaberne vil blive stadig svagere, lasterne vil gradvist forsvinde, fanatismen og uvidenheden vil i stadig højere grad vige for den ægte tro og de dybe erkendelser i min lov. (284, 21-23)
30. Denne lære, som kun er kendt af nogle få og som menneskeheden ikke tager til sig, vil snart nå ud til alle lidende som en helbredende balsam for at give trøst, tænde troen, fordrive mørket og indgyde håb. Den løfter jer op over synden, elendigheden, smerten og døden.

31. Det kunne slet ikke være anderledes, for det er Mig, den Guddommelige Læge, den lovede Trøster, der har åbenbaret det for jer. (295, 30-31)
32. Når I først er blevet åndelige og derefter møder mennesker, der lider og er fortvivlede, fordi de ikke kan besidde det, de stræber efter i verden, vil I opleve, hvordan jeres materialisme står i kontrast til mine disciple, hvis tilfredshed vil være stor, fordi deres bestræbelser og ønsker vil være ædle, grundet på den faste overbevisning, at alt i dette liv er forgængeligt.
33. Mine disciple vil tale til verden gennem eksempler på åndelighed – gennem et liv, der stræber efter at bringe sjælen tættere på Guddommen i stedet for at lænke den til verdens falske skatte.
34. Jeg ved, at materialisterne i de kommende tider vil blive oprørte, når de lærer denne lære at kende; men deres samvittighed vil sige dem, at kun mit ord taler sandheden. (275, 5-7)
35. I det store daglige arbejde, der venter jer, vil Jeg være jeres hjælp. Min lære vil forårsage store omvæltninger i verden. Der vil ske store forandringer i skikke og forestillinger, og selv i naturen vil der finde forandringer sted. Alt dette vil markere begyndelsen på en ny tidsalder for menneskeheden, og de sjæle, som jeg snart vil sende til jorden, vil tale om alle disse profetier for at bidrage til genoprettelsen og den opadgående udvikling af denne verden. De vil forklare mit ord og fortolke begivenhederne. (216, 27)
36. Denne "Tredje Tid" er en tid for opstandelse. Sjælene lignede døde, og kroppene deres gravhuler. Men Mesteren er kommet til dem, hvis livets ord sagde til dem: "Kom ud og rejst jer mod lyset, mod friheden!"
37. Den af dem, der åbner sine øjne for sandheden og derefter formår at hæve sit liv, sine gerninger og sine følelser i kærlighed til sine medmennesker, vil ikke længere betragte denne verden som et forvisningssted eller en dal af tårer og soning, fordi han i stadig større grad vil føle den sande freds glæde, som sjælefreden skænker.
38. Den tilstand af opstemthed i dette liv vil være et glimt af den fuldkomne fred og det lys, som sjælen vil nyde i bedre verdener, hvor Jeg selv vil modtage den for at skænke den et hjem, der er dens fortjenester værdigt. (286, 13)

Reaktioner fra teologer og materialister

39. Vær ikke forfærdede, hvis man siger jer, at den, der har talt til jer i denne tid, var fristeren, og at det er forudsagt, at også han ville udføre mirakler, hvorved han selv ville forvirre og forvilde de udvalgte. Sandelig, Jeg siger jer, mange af dem, der bedømmer Min åbenbaring således, vil høre til dem, der faktisk står i tjeneste for det onde og mørket, selvom deres læber søger at forsikre, at de altid udbreder sandheden.
40. Glem ikke, at træet kendes på sin frugt, og jeg siger jer: Frugten er dette ord, som er blevet hørbart for disse stemmeføreres forstandsevne — mænd og

kvinder med et enfoldigt hjerte. På frugten og på den åndelige fremgang hos dem, der har nydt den, vil menneskeheden kende det træ, som jeg er.

41. Det trinitarisk-marianiske åndsværk vil begynde at brede sig og derved vække en sand uro blandt mange, der i den overbevisning, at de har studeret og forstået den lære, de tidligere modtog fra Faderen, er blevet hovmodige på grund af deres filosofiske og videnskabelige viden, uden at være klar over den åndelige udvikling, som menneskeheden har nået.

42. Når de vågner op af deres åndelige sløvhed, vil de bemærke den måde, hvorpå menneskenes ånd i dag tænker og føler, de vil kaste forbandelser mod det, de vil kalde "nye ideer", og de vil sprede rygtet om, at denne bevægelse er fremkaldt af Antikrist.

43. Så vil de søge tilflugt i skrifterne, profetierne og mit ord, som jeg gav jer i den »Anden Tid«, for at forsøge at bekæmpe min nye åbenbaring, mine nye undervisninger og alt det, jeg har lovet jer og i dag opfylder.

44. Mit ord vil nå frem til selv dem, der ikke anerkender noget, der ligger uden for det materielle eller uden for de viden og begreber, de engang har antaget, gennem mine disciple og skrifterne, og de vil kalde Mig en falsk Gud, fordi Jeg har bragt jer dette ord.

45. Men når I hører dette, vil jeres tro ikke gå til grunde – selvom jeres hjerte føler sig såret – da I med indre bevægelse vil tænke på, at jeres Mester allerede havde forudsagt det for jer og opmuntret jer med sit ord til at modstå disse prøvelser.

46. Men jeg siger jer: Selvom I på jeres vej vil møde svig, hykleri, overtro, religiøs fanatisme og afgudsdyrkelse, må I ikke dømme nogen for deres fejltagelser. Undervis dem med mit ord og overlad sagen til mig, som er den eneste, der må dømme jer, og som ved, hvem den falske gud, den falske Kristus, den onde apostel og den hykleriske farisæer er. (27, 32-35)

47. Krigen mellem ideer, trosbekendelser, religioner, læresætninger, filosofier, teorier og videnskaber vil komme, og mit navn og min lære vil være på alles læber. Min genkomst vil blive diskuteret og afvist, og derefter vil de store troende rejse sig og forkynde, at Kristus igen har været blandt menneskene. På dette tidspunkt vil jeg opmuntre disse hjerter fra uendeligheden og udføre mirakler på deres veje for at styrke deres tro. (146, 8)

Virkningen af åndslæren

48. Mit lys har ved sin udbredelse over hele verden bevirket, at man søger min sandhed i enhver lære. Dette er årsagen til menneskenes adfærd i deres forskellige trosoverbevisninger.

49. Det er opfyldelsen af det, der er blevet profeteret. Hvem af dem repræsenterer sandheden? Hvem skjuler den sultne ulv i fåreklæder? Hvem forsikrer med ren dragt om sin absolutte indre redelighed?

50. I må anvende spiritualismen for at opdage min sandhed; for menneskeheden har splittet sig i så mange trosbekendelser og verdensanskuelser, som det svarede til udviklingen af den menneskelige tænkning.
51. Således er der dannet sig stadig flere sekter og trosretninger, og det vil være meget vanskeligt for jer at bedømme sandhedsindholdet i hver af dem.
52. Min lære oplyser menneskers tanker og forestillinger, og efterhånden vil enhver forstå grundlaget for at fuldkomme sine gerninger og lede dem ind på en mere fuldkommen og højere bane.
53. Der vil komme et tidspunkt, hvor hver sekt og kirke vil undersøge sig selv for at søge det, der hører til mit værk. Men for at finde denne skat vil det være nødvendigt, at de opløfter deres sjæle og lytter til Åndens stemme. (363, 4-8, 29)
54. På denne jord findes der mange religiøse samfund, men ingen af dem vil forene menneskene eller få dem til at elske hinanden. Det vil være min åndslære, der udfører dette værk. Forgæves vil verden modsætte sig dette lys' fremfærd.
55. Når forfølgelsen af mine disciple er på sit højeste, vil naturkræfterne blive sluppet løs; men de vil blive formildet gennem bønnen fra disse mine arbejdere, så verden kan opleve et bevis på den myndighed, som jeg har givet dem. (243, 30)
56. Verden vil komme i oprør, når mit ord bliver hørt i nationerne, for menneskets sjæl, der er forberedt på denne åbenbaring, vil blive bevæget af glæde og samtidig af frygt. Da skal den, der ønsker at lære sandheden at kende, frigøre sig fra sine materialistiske forestillingers trældom og styrke sig ved de lysende horisonter, der byder sig til hans blik. Men den, der forbliver i sin sjælens formørkelse og i kampen mod dette lys, har fortsat friheden til at gøre dette.
57. Holdningsskiftet mod spiritualitet vil frembringe venskab og broderskab blandt nationerne. Men det er nødvendigt, at I forbereder jer, for striden vil blive stor. Når menneskene rejser sig mod hinanden i krige, sker dette ikke, fordi det er Min vilje, men fordi de ikke har forstået Guds lov. (249, 47-48)
58. Tiden for den altomfattende dom er kommet, og alle gerninger og alle trossamfund vil blive dømt af Mig. Et klageskrig vil bryde frem fra menneskets sjæl, da alt, hvad der er forkert, vil blive afsløret; kun sandheden vil stråle. Der vil ske et opvågnen i menneskeheden, og da vil menneskene sige til Mig: "Fader, giv os Din hjælp, giv os et sandt lys, der leder os." Og dette lys og denne hjælp vil være Helligåndens lære, det vil være den undervisning, som Jeg har givet jer, og som også tilhører dem alle, fordi Jeg er alles Fader. (347, 27)

Betydningen af det nye åbenbaringsord

59. Tilsyneladende indeholder denne åbenbaring intet storslået, men I vil i fremtiden endnu opleve, hvilken betydning den vil få blandt menneskeheden.

60. Blandt dette folk findes der disciple af alle slags; nogle fornemmer dette værks storhed og mærker allerede den omvæltning, som dets fremkomst i verden vil forårsage; andre nøjes med at tro, at dette er en god vej, og der er også sådanne, som ikke kan opdage denne læres storhed, og som tvivler på dens sejr og dens indtog i menneskenes hjerter. Jeg siger jer, det er en juvel, som Jeg har betroet jer, hvis guddommelige lysstråler I ikke har villet erkende, fordi I ikke har udforsket Min undervisning. Jeg har sagt jer, at lyset netop skinner klarest i mørket, og ligeledes vil I i denne tid med materialisme og synd se den sandhed, som jeg har bragt jer, stråle i sin fulde glans.

61. Glem ikke, at man også i hans tid tvivlede på Kristi ord, for menneskene bedømte Jesus ud fra hans herkomst og hans klædedragt, og da de erfarede, at han var søn af en tømrer fra Nazaret og en fattig kvinde – som senere skulle begive sig ud i selskab med fattige galilæiske fiskere for at forkynde en lære, der forekom dem mærkelig – da kunne de ikke tro, at denne omvandrende prædikant, der drog fra landsby til landsby og fremviste sin fattige påklædning, var den konge, som Herren havde lovet Israels folk.

62. Jeg giver jer disse henvisninger, fordi menneskene søger den ydre pragt, der blænder sanserne, for at kunne tro på storheden af det, der kun skal ses og føles med ånden.

63. Jeg måtte udgyde mit blod, give mit liv og opstå, for at menneskene kunne åbne øjnene. Hvilken kalk skal min Ånd nu drikke, for at I kan tro på Mig? Menneskehed: Hvad ville Jeg ikke gøre for at se dig frelst? (89, 68-69; 71 73)

64. Den, der påstår, at min lære er en fare for menneskehedens materielle fremskridt, begår en alvorlig fejl. Jeg, mesteren over alle mestre, viser menneskeheden vejen til dens opadgående udvikling og til sandt fremskridt. Mit ord taler ikke kun til ånden, det taler også til forstanden, til fornuften og endda til sanserne. Min lære inspirerer og lærer jer ikke kun det åndelige liv, men den bringer lys ind i enhver videnskab og på alle veje. For min undervisning begrænser sig ikke til at føre alle sjæle på vejen til det hjem, der ligger hinsides denne tilværelse, den når også menneskets hjerte og inspirerer det til at føre et behageligt, menneskeligt og nyttigt liv på denne planet. (173, 44)

65. Den "Tredje Tid", som I nu lever i, er tiden for afsløringen af store hemmeligheder. Lærde og teologer vil blive nødt til at korrigere deres viden i lyset af den sandhed, som Jeg i øjeblikket åbenbarer for jer.

66. Dette er den tid, hvor menneskene skal åbne deres øjne for lyset fra min visdom – et lys, som jeg har omdannet til en lære, for at I gennem den åndeligt kan opstå til det sande liv. (290, 51-52)

67. Menneskerne vil forsøge at benægte sandheden i min åbenbaring, men fakta, beviserne og begivenhederne vil tale for denne sandhed og vidne om den, som vil komme fra mit folks læber som det store budskab fra den "Tredje Tid". Og også gennem skrifter vil min lære sprede sig i verden, for dette er et tilladt

middel, som jeg fra de tidligste tider har indgivet mine budbringere. Jeg ønsker blot, at I våger over min sandhed og videregiver den til hjerterne på den reneste og enkleste måde. (258, 6)

68. I den "Anden Tid" blev min komme som menneske kun troet af nogle få hjerter. Alligevel fastsatte menneskeheden senere Frelserens fødsel som begyndelsen på en ny tidsalder. Ligeledes vil begyndelsen på min åbenbaring til jer, det vil sige mit komme som Helligånden, i denne tid i morgen blive fastsat som begyndelsen på en ny tidsalder. 69. Lyt til det, som Kristus, legemliggørelsen af den guddommelige kærlighed, siger til jer: Fred til mennesker med god vilje, til dem, der elsker sandheden og sår kærlighedens frø. (258, 41-43).

Kapitel 8 – *Kristi nye menigheder, disciple, apostle og Guds sendebud*

Lys og skygge i åbenbaringsmenighederne

1. Hvis Jeg havde givet mit ord til alle nationer, ville flertallet have afvist det, fordi menneskenes forfængelighed, materialisme og falske storhed ikke ville have accepteret en lære, der taler om åndelighed, ydmyghed og broderskab. Verden er endnu ikke parat til at forstå kærligheden, hvorfor ikke alle ville have været modtagelige for min tilstedeværelse i denne form.

2. Ligesom Kristus dengang valgte en klippehule for at blive født som menneske, så har Jeg i dag fundet dette hjørne af jorden, som var rede til at høre på Mig, og som ligner den grotte og den krybbe, der i den velsignede nat tog imod Guds Søn. (124, 13-14)

3. Eksemplet med dette enkle folk her, som går sin vej uden gejstlige til at lede det, og som viser Mig ærbødighed uden ceremonier og symboler, skal være en opfordring, der vækker dem, der stadig sover i deres århundredgamle nat, og skal være en tilskyndelse til fornyelse og renselse for mange af Mine børn. (94, 39)

4. I skyggen af min lære vil der ikke blive opstillet troner, hvorfra forherligede mennesker kan herske over deres medmenneskers sjæle. Ingen vil blive kronet eller dækket med en purpurkappe i bestræbelsen på at indtage Herrens plads, og der vil heller ikke optræde skriftefædre, der dømmer, tilgiver, fordømmer eller fælder dom over menneskers handlinger. Jeg alene er i stand til at dømme en sjæl fra en retfærdig og fuldkommen dommersæde.

5. Jeg kan sende mennesker, der retter, underviser og leder, men jeg vil ikke sende nogen for at dømme og straffe. Jeg har sendt mennesker, der har været menneskers hyrder, men ikke herrer eller fædre. Den eneste åndelige fader er jeg. (243, 13-14)

6. I denne tid vil jeg opdrage et folk, der virkelig følger min lov, som elsker sandheden og den aktive næstekærlighed. Dette folk vil være som et spejl, hvori de andre kan se de fejl, de har begået, afspejlet. Det skal ikke være nogens dommer, men dets dyder, gerninger og opfyldelse af dets åndelige pligt skal røre sjælen hos alle dem, der krydser dets vej, og de skal påpege alle deres fejl, der strider mod min lov.

7. Når dette folk en gang er stærkt og talrigt, vil det tiltrække sine medmenneskers opmærksomhed, for renheden i dets gerninger og den oprigtighed i dets gudsdyrkelse vil forbløffe menneskene. Da vil menneskene spørge sig selv: "Hvem er disse, som uden at have templer forstår at bede på en sådan måde? Hvem har lært disse menneskemængder at tilbede deres Gud i bøn, uden at de føler behov for at opføre alter til deres gudstjeneste? Hvor kommer disse omvandrende prædikanter og missionærer fra, som ligesom fuglene hverken sår eller høster eller spinder, og alligevel fortsætter med at eksistere?"

8. Da vil Jeg sige til dem: Dette fattige og ydmyge folk, som dog lever fuldt af iver efter Min lov og er stærkt over for verdens lidenskaber, er ikke blevet opdraget af noget menneske. Disse skarer, der finder glæde i at gøre godt, som er oplyst af inspiration og som bringer hjertet budskabet om fred og en dråbe helbredende balsam, er ikke blevet undervist af lærere eller gejstlige fra nogen kultfællesskab på jorden. For sandelig, Jeg siger jer, i denne tid findes der ikke et eneste menneske på jeres verden, der er i stand til at undervise i tilbedelse af Gud i sand åndelighed. Det er ikke i glansen af ritualer eller ceremonier, ej heller i rigdom eller jordisk magt, at sandheden har sine rødder, som, da den er ydmyg, søger de rene, ædle, oprigtige, sandhedselskende hjerter som sit tempel. Hvor er disse hjerter? (154, 12-14)

9. Jeg har kaldet mange af mine børn for at give dem forskellige opgaver, forskellige ansvarsområder inden for dette værk, og jeg har givet dem til jer i overensstemmelse med jeres fremskridt og jeres begavelser. Af dem alle sammen har jeg dannet mit folk, min nye apostelgruppe.

10. Nogle har jeg betroet lederskab, og for at deres opgave ikke skal være tung og besværlig, har jeg opdelt folket i menigheder.

11. Andre har jeg betroet gaven som talerør, så de kan formidle min inspiration, der er blevet til menneskelige ord, til disse skarer, der samles for at modtage dette vidunder.

12. Nogle har jeg givet privilegiet at være clairvoyante for at gøre dem til profeter og gennem deres formidling forkynde det, der skal komme.

13. Opgaven som "søjler" har de fået, som skal støtte folket på dets pilgrimsfærd og være en hjælp for menighedslederne, der bærer korsets byrde sammen med skarer af tilhørere.

14. Andre er blevet begavet med formidlerens gave, og disse er blevet uddannet som redskaber for den åndelige verden til at formidle dens budskaber, forklaringen på mit værk, og også som besiddere af helbredelsesbalsam, trøst for de syge, så de ved hjælp af deres helbredende åndelige udstråling i fællesskab kan skænke barmhjertighed til de nødlidende.
15. "Guldpen" har Jeg kaldt den, der i den bog, som Jeg vil efterlade jer, skriver Mine åbenbaringer, undervisninger og profetier fra denne tid.
16. Embedet som "grundsten" har Jeg tildelt dem, der skal være et eksempel på fasthed, stabilitet og styrke blandt folket. Deres ord, råd og forbillede blandt folket skal være uforanderligt, som klippen er.
17. Men nu, da denne periode af min åbenbaring nærmer sig sin afslutning, retter jeg alle embeder, og til alle dem, der bliver udvalgt til at modtage så store opgaver, lader jeg en opfordring lyde, så de grundigt kan undersøge sig selv og erkende resultatet af deres gerninger. I denne time af eftertanke står jeg alle bi. (335, 27-28)
18. Som til alle tider var der mange kaldede og få udvalgte, for Jeg udvælger kun dem, der er rede til at udføre deres opgave i rette tid; og de øvrige giver Jeg et lys, så de forstår at afvente den tid, hvor de ligeledes vil blive udvalgt.
19. Hvor mange, der kun er blevet kaldet, uden at tiden endnu var inde til at udvælge dem til en opgave, har sluttet sig til mine disciple og medarbejdere, uden at deres sjæl havde den absolut nødvendige udvikling til at bære dette kors' byrde, eller deres forstand det nødvendige lys til at modtage min inspiration! Hvad har mange af dem gjort, efter at de befandt sig i de udvalgtes rækker? Vanhellige, forgifte atmosfæren, smitte de andre med deres dårlige tilbøjeligheder, lyve, så splid, udnytte mit navn og de åndelige gaver, som jeg har lagt i mine disciple.
20. Ingen skal forsøge at afsløre, hvem det er, for I ville ikke kunne det. Kun mit gennemtrængende dommersyn mister dem ikke af syne, og jeg lader mit ord nå ind i deres samvittighed, som siger til dem: Våg og bed, så I i tide kan angre jeres fejltagelser; for hvis I gør dette, lover jeg jer, at jeg hurtigt vil sætte jer åndeligt til mit bord og fejre en fest for forsoning og tilgivelse. (306, 53-55)
21. Dette er sandheden: Ikke alle elsker hinanden i mit værk, selvom de hører til det, og ikke alle har forstået det. Derfor kan jeg sige jer, at de ene hører til mit værk, og de andre gør deres eget.
22. De, der følger Mig af kærlighed, elsker mit ord, fordi de ved, at det korrigerer dem uden at såre dem og viser dem deres fejl uden at blamere dem. Dette får dem til at være vedholdende i at fuldkomme deres handlinger.
23. De, der i stedet for at stræbe efter denne fuldkommenhed kun søger ros, overlegenhedsfølelse, smiger eller deres levebrød, i stedet for at stræbe efter sjælens fuldkommenhed, tåler ikke mit ord, når det viser dem deres fejl. Så må de skabe et værk, der adskiller sig fra mit, hvor de er frie til at gøre deres vilje. De

har endnu ikke forstået, at det eneste, tilhørerne skal gøre under mine åbenbaringer, er at lytte til mig med den største ærbødighed for bagefter at kunne fortolke mit budskab. (140, 72-74)

24. Jeg har sagt, at tiden for forvirring og uretfærdighed vil komme, hvor den "arbejder" vil rejse sig og hævde, at min åbenbaring ikke vil nå sin afslutning gennem den menneskelige forstand. Men det tidspunkt vil komme, hvor mit ord går i opfyldelse, selvom mennesket måtte ønske at modsætte sig min vilje.

25. Hvor mange fejltagelser har mange af dem begået på vejen, som jeg har betroet en opgave og en nåde. Hvor meget uforståenhed ser jeg, der breder sig blandt mine børn efter år 1950.

26. Gennem manglende forståelse og dumhed holder mennesket min hjælpsomme kærlighed, min myndighed og min nåde tilbage og står uden for den sande vej af loven, harmonien og sandheden.

27. Endnu en gang vil Israel splittes fra stamme til stamme, det vil igen splittes og ville trampe på den rene og oprigtige lov, som Jeg har overdraget til dets hænder; endnu en gang vil Israel søge de tidligere veje og falde i afgudsdyrkelse og fanatisme. Det vil vende sig mod sekterne og havne i forvirring og mørke og glæde sig over de velklingende og falske ord, som mennesket vil tilbyde det.

28. Når kirkens og sekternes folk ser, at Israel splittes, at Israel fornægter hinanden og er svagt, vil de søge efter grunde til at rive denne juvel af uvurderlig værdi til sig, for at tilegne sig den Nye Pagtens Ark og i morgen sige, at de er de sande Guds sendebud blandt menneskeheden og repræsentanterne for min guddommelighed. (363, 47-49, 51, 57)

Advarsler rettet til lytterne vedrørende det åndelige arbejde

29. Jeg ønsker, at I, når min åbenbaring er afsluttet, skal have en klar og præcis forestilling om, hvad denne lære går ud på, så I kan følge den på rette vis; for indtil i dag er der endnu ikke dukket de sande spiritualister op blandt de skarer, der har hørt mit ord. Indtil nu har det ikke været spiritualisme, I har praktiseret, men kun jeres forestilling om, hvad mit værk er, hvilket dog er langt fra den ægte spiritualitet.

30. I må være stærke for at indrømme over for jer selv, at I har forvildet jer; I må tage jer sammen for at forbedre jeres vaner og stræbe ivrigt efter, at sandheden og renheden i denne lære må stråle blandt jer.

31. Frygt ikke at ændre den ydre del af jeres tilbedelsesformer og jeres kult, så længe I ikke forvrænger essensen af mine undervisninger. (252, 28-30)

32. Brug den tid, I endnu har, til at lytte til min undervisning, så den kan fylde jer med lys og nåde, så I kan tage det faste skridt mod åndeligheden — et skridt, I ikke har taget, fordi I har fortsat i en kult fuld af materialisme og vildfarelser.

33. Indtil i dag har I manglet troen til at afskaffe jeres figurer, ritualer og symboler og søge Mig åndeligt i det uendelige. I har manglet modet til at være

åndelige, og I har udtænkt en slags skinnende åndelighed, bag hvilken I skjuler jeres materialistiske indstilling og jeres fejl.

34. Jeg ønsker ikke, at I skal være hykleriske, men oprigtige og sandhedselskende. Derfor taler Jeg til jer med største klarhed, så I grundigt renser jeres liv og viser verden sandheden om dette værk. Kalder I jer spiritualister? Så vær det virkelig. Tal ikke om min lære, så længe I gør det stik modsatte, for I vil da kun forvirre menneskerne med jeres gerninger.

35. Hav frem for alt erkendelsen af, hvad mit værk er – hvad min lov betyder, hvad jeres opgave er, og hvordan I skal udføre den, så I – hvis I på jeres vej ikke har en leder, der er værdig til at styre jeres skridt – lader jer lede af samvittigheden og den erkendelse, I har vundet i min lære. Så vil I ikke kunne gøre nogen ansvarlig for nogen fejltrin eller vildfarelser. (271, 27-30)

36. Fra begyndelsen af min åbenbaring gennem det menneskelige forstandsevne var det min vilje, at I skulle anvende jeres åndelige gaver i praksis og påbegynde jeres åndelige mission, så I, når dagen for mit farvel er kommet, allerede har tilbagelagt en del af vejen og ikke vil føle jer for svage til at påbegynde opfyldelsen af en så vanskelig opgave.

37. Nogle har forstået at fortolke den guddommelige tanke og har bestræbt sig på at virkeliggøre den. Men der er også sådanne — og disse er i flertal — som har misforstået meningen med dette værk.

38. Dette er de vildfarelser, som jeg her kritiserer hos dette folk, for jeg ønsker ikke, at menneskeheden skal gøre nar af dem, der i så lang tid er blevet undervist. (267, 65-67)

39. Mens de ene kun var interesseret i indholdet af mit ord og altid længtes efter deres sjæls fremskridt og udvikling, fandt de andre mere behag i den ydre kult. Ligeledes – mens de førstnævnte glædede sig, når de modtog undervisning om åndelighed – forstyrrede det de andre, at deres fejl blev nævnt.

40. Jeg alene ved, hvem der vil måtte stå til regnskab for mig for alt det, der burde have været kendt gennem mine talerør, og som blev tilbageholdt. (270, 8-9)

41. Tænk efter, og I vil indse, at den enhed, I har brug for, er åndelig, og at I vil opnå den, når I hæver jer over jeres lidenskaber og selvretfærdighed.

42. Hvordan kan I skabe fred, når hver enkelt proklamerer sit eget som det eneste sande og samtidig bekæmper andres som falsk?

43. Fanatisme er mørke, er blindhed, er uvidenhed, og dens frugter kan aldrig være lysende. (289, 8-10)

44. Sandelig, jeg siger jer: Hvis I ikke forener jer, som det er min vilje, vil menneskeheden sprede jer, og den vil fordrive jer fra sin midte, når den ser, at jeres liv afviger fra det, I prædiker.

45. Hvad vil der ske, når menneskene opdager, at der i hver menighed findes en anden form for andagt og en forskellig måde at udøve min lære på?

46. Jeg betror jer de tre sidste år af min åbenbaring, så I kan arbejde for dette folks forening — en sammenslutning, der omfatter både det åndelige og det ydre, så jeres virke, fyldt af harmoni og enighed, er det største bevis på, at I alle, i de forskellige forsamlingssteder og i forskellige dele af landet, er blevet undervist af én eneste Mester: GUD. (252, 69-71)

Ægte discipelskab, nye apostle

47. Forsøg ikke at begrænse dette værk, som er universelt og uendeligt, eller at sætte grænser for jeres åndelige udvikling, for jo mere I fordyber jer i vejen for gode gerninger og studier, desto større åbenbaringer vil I modtage. I vil se det guddommelige værk bryde frem fra det mest ubetydelige, I vil se det manifesteret i alt det skabte, I vil føle det banke i jeres væsen.
48. Dette er den enkelhed, hvormed Jeg underviser den spiritistiske discipel, for at også han må være enkel som sin Mester. Disciplen skal overbevise og omvende gennem sandheden i sine ord og kraften i sine gerninger, uden at ville imponere nogen med mystiske kræfter eller usædvanlige evner.
49. Den sande discipel vil være stor gennem sin enkelhed. Han vil forstå sin mester og samtidig gøre sig forståelig for sine medmennesker. (297, 15-17)
50. En af Jesu disciple er den, der overvinder gennem ordet, der overbeviser og trøster, der opløfter og vækker, der gør den overvundne til en sejrherre over sig selv og modgangene.
51. En af Kristi apostle kan ikke bære egoisme i sit hjerte ved kun at tænke på sine egne lidelser eller bekymringer. Han bekymrer sig ikke om sit eget, men tænker på de andre med den absolutte tillid til, at han ikke har forsømt noget, for Faderen står straks den til side, der har efterladt sit eget for at vie sig til et af Herrens børn, der har brug for åndelig bistand. Og den, der glemte sig selv for at bringe en næste et smil af håb, en trøst for hans sorg, en dråbe balsam for hans smerte, finder sit hjem ved sin tilbagevenden oplyst af et lys, som er velsignelse, glæde og fred. (293, 32-33)
52. Ved mit bord i denne tid vil både manden og kvinden være apostle; ved dette bord vil jeg sætte jeres åndelige sjæl.
53. Det har været kvinderne, der i denne tid har holdt det åndelige banner højt; de har på vejen efterladt sporene efter apostlen, der med iver overholder Herrens lov.
54. I min nye apostelgruppe vil kvinden stå ved siden af manden, og der vil ikke være nogen bestemt alder for at tjene Mig: Både den voksne og barnet eller den gamle vil gøre det, den unge pige såvel som moderen. For Jeg siger jer endnu en gang, at det er jeres åndssjæl, Jeg søger, og at den for længst har lagt sin barndom bag sig. (69, 16-17)

55. Når Jeg i den "Anden Tid" sagde jer, at mit rige ikke er af denne verden, så siger Jeg jer i dag, at jeres heller ikke findes her, for denne verden er, som I allerede ved, kun en overgang for mennesket.
56. Jeg lærer jer det sande liv, som aldrig har været baseret på materialisme. Derfor vil jordens magthavere igen rejse sig imod min lære. Jeg kommer til jer med min evige lære, med min for evigt gyldige undervisning, som består af kærlighed, visdom og retfærdighed. Alligevel vil den ikke blive forstået med det samme; menneskeheden vil igen dømme mig, vil endnu en gang slå mig til korset. Men jeg ved, at min lære må gennemgå alt dette for at blive anerkendt og elsket. Jeg ved, at mine hårdeste forfølgere bagefter vil blive mine trofasteste og mest opofrende såmænd, for jeg vil give dem meget store beviser på min sandhed.
57. Den Nikodemus fra den "Anden Tid", en fyrste blandt præsterne, som opsøgte Jesus for at tale med ham om vise og dybsindige læresætninger, vil i denne tid igen dukke op for at undersøge mit værk samvittighedsfuldt og omvende sig til det.
58. Den Saulus, kaldet Paulus, som – efter at have forfulgt Mig med vrede – blev en af Mine største apostle, vil igen dukke op på Min vej, og overalt vil Mine nye disciple vise sig – nogle inderlige, andre selvfornægtende. Den nuværende time er af stor betydning, den tid, som Jeg taler til jer om, kommer stadig nærmere. (173, 45-48)
59. Menneskerne har brug for dem, der er i stand til at forblive standhaftige i prøvelserne, dem, der er fortrolige med verdens og åndens store kampe. Det er dem, der kan vise menneskeheden vejen og lede den, for i deres hjerter vil der ikke være noget ønske om at undertrykke eller herske over nogen. De kan ikke give plads til egoisme, fordi de i deres øjeblikke af ophøjelse har følt Herrens barmhjertighed, som oversvømmer dem med kærlighed, for at de kan videregive denne barmhjertighed til deres brødre. (54, 53)

Guds sendebud i hele verden og til alle tider

60. Jordens folk har aldrig manglet det åndelige lys. Sandelig, Jeg siger jer: Ikke kun dette folk her har haft profeter og budbringere, men til alle har Jeg sendt budbringere for at vække dem.
61. På grundlag af lyset og sandheden i deres lære samt ligheden med det, jeg har åbenbaret for jer, kan I bedømme deres ord.
62. Nogle levede før Messias' komme, andre virkede efter mit liv som menneske, men alle har bragt menneskene et åndeligt budskab.
63. Disse læresætninger har — ligesom mine — været udsat for forvrængninger; for hvis man ikke har ændret deres indhold, har man lemlæstet dem, eller de er blevet holdt skjult for de mennesker, der hungrer efter sandheden.

64. Det er én eneste sandhed og én eneste moral, der er blevet åbenbaret for menneskene gennem budbringere, profeter og tjenere. Hvorfor har folkeslagene da forskellige forestillinger om sandheden, moralen og livet?

65. Denne sandhed, som til alle tider er blevet forfalsket af menneskeheden, vil blive genoprettet, og dens lys vil stråle med en sådan kraft, at det for menneskene vil synes, som om det var noget nyt, selvom det er det samme lys, som altid har oplyst udviklingsvejen for børnene af min guddommelighed.

66. Mange er dem, der døde, fordi de talte sandheden; mange er også dem, der blev udsat for tortur, fordi de ikke ville bringe den stemme, der talte i dem, til tavshed.

67. Tro ikke, at himlen kun har sendt dem, der har talt til jer om ånden, om kærlighed, om moral – nej, den har også sendt dem, der har skænket jer videnskabens gode frugter, den viden, der bringer lys ind i menneskenes liv, som letter deres byrder og lindrer deres nød. De har alle været mine sendebud.

68. Der er også andre, som ganske vist ikke bringer læresætninger om åndelig moral eller videnskabelige opdagelser, men som dog bringer budskabet, der lærer at føle og beundre skabelsens skønhed. Det er Mine budbringere, som har til opgave at bringe glæde og balsam til de bedrøvedes hjerter.

69. De har alle drukket af en bitter kalk, da de blev klar over manglende forståelse fra en verden, der er blind for sandheden, en menneskehed, der er ufølsom over for det skønne og det gode. Og dog – når Jeg har sagt jer, at alt vil blive genoprettet i denne epoke – når Jeg har forkyndt jer, at alt vil vende tilbage til den rette bane, og at alle Mine læresætninger vil få deres oprindelige betydning tilbage, så kan I tro, at en tid med åndelig glans nærmer sig for denne verden, selvom I ikke må glemme, at – inden dette sker – vil alt blive dømt og renset. (121, 9-16)

70. Hver gang en gudsåbenbaring er på vej til at oplyse menneskene, har Jeg sendt dem forløbere eller profeter for at forberede dem, så de kan genkende dette lys. Men tro ikke, at kun de er Mine budbringere, som bringer budskaber til ånden. Nej, disciple, enhver, der sår det gode blandt menneskene i en eller anden form, er en af Mine budbringere.

71. Disse sendebud kan I møde på alle jeres livsveje, både i de religiøse samfund og inden for videnskaben — blandt de mennesker, der regerer, eller blandt dem, der underviser i gode læresætninger.

72. En god tjener af Mig viger aldrig fra den vej, han skal tilbagelægge; han dør hellere undervejs end at vige tilbage. Hans eksempel er et frø af lys i sine medmenneskers liv, og hans gerninger er forbilleder for de andre. Åh, hvis blot menneskeheden kunne forstå de budskaber, som Jeg sender den gennem dem! Men sådan er det ikke, for der er mange mennesker, der har vanskelige missioner i verden, men som lader deres blik vige fra disse store forbilleder for at slå ind på en vej, der behager dem bedre. (105, 13-15)

73. Men hvad har du gjort med de mennesker, menneskehed, som Jeg har sendt til dig, for at de skal minde dig om Min vej, troens vej, som er visdommens, kærlighedens og fredens vej?
74. I ville ikke høre tale om deres opgaver og har bekæmpet dem med den hykleriske tro, I har på grund af jeres teorier og trosretninger. (263,18-19)
75. Jeg må endnu en gang sige jer, at dette folk, der samler sig omkring mine åbenbaringer, ikke er et folk, som Faderen i sin kærlighed sætter over de andre folk på jorden. Herren har kun rettet sit blik mod det, fordi han har dannet det af sjæle, der altid har været i verden, når en ny guddommelig åbenbaring er kommet ned. Det er åndelige børn af det folk Israel, profeternes, budbringernes, seernes og patriarkernes folk.
76. Hvem kunne bedre end dem modtage Mig i denne tid, forstå den nye form af Min åbenbaring og vidne om opfyldelsen af Mine løfter? (159, 51-52)
77. Jeg er kommet ned i skødet af Israels folk, som for størstedelens vedkommende har sit hjem i denne nation. De øvrige er spredt ud over alle nationer, udsendt af Mig, og til dem har Jeg åbenbaret Mig åndeligt. Dette er Mine udvalgte, som er forblevet Mig tro. Deres hjerte er ikke blevet forurenet, og deres ånd kan modtage Mine inspirationer. Gennem dem giver Jeg i øjeblikket verden en stor skat af visdom. (269, 2)
78. Elskede børn, I, der er kommet her i ringe antal, sandelig, Jeg siger jer: Mit gennemtrængende blik opdager overalt mine udvalgte, som i deres ånd føler, at tiden nu er inde for Min tilstedeværelse. De har ikke hørt Mit ord som I; men i deres ånd hører de en stemme, der siger dem, at jeg igen er blandt menneskeheden, at jeg åndeligt er kommet "på skyen". Den ene vil jeg give lov til at se mig med åndens øjne, andre ved hjælp af deres fornemmelse, de øvrige vil jeg lade min kærlighed mærke stærkt, så de kan føle min ånds nærvær. (346, 13)
79. Snart vil de intuitive, de inspirerede, de sjæleligt følsomme rejse sig og i nationerne vidne om det, de ser med ånden, det de føler, det de hører og modtager. Jeg siger jer endnu en gang, at mit folk ikke begrænser sig til dem, der har hørt mig gennem disse talere, men at jeg har sendt mine tjenere til forskellige steder på jorden for at berede vejen og rydde markerne, som såmændene senere skal komme til.
80. Jeg styrker dem og velsigner dem, for deres daglige arbejde er smertefuldt, deres sti er fyldt med torne. Hån, spot, bagvaskelse og ondskab følger dem overalt. Men de – forudseende og inspirerede – ved, at de er udsendt af Mig, og de er villige til at gå vejen til ende for at fuldføre deres mission. (284, 50-51)
81. Jeg indbyder jer til at træde ind i mit rige. Jeg kalder på alle jordens folk uden nogen form for fortrinsret; men jeg ved, at ikke alle vil lytte til mig.
82. Menneskeheden har slukket sin lampe og vandrer i mørket. Men der, hvor vildfarelsen gør sig gældende, vil der opstå en, som er oplyst af Mig, , der

spreder lys i sin omgivelse — en åndelig vagt, der våger og venter på mit tegn for at lade alarmropet lyde, som vækker og ryster.
83. Lad disse budbringeres kærlighed være frugtbærende frø i jeres hjerter. Afvis dem ikke, når de viser sig for jer i ydre fattigdom. Lyt til dem, for de kommer i mit navn for at formidle jer en evne, som I i øjeblikket ikke kender. De vil lære jer den fuldkomne bøn, vil befri jer fra de materialismens bånd, som I er bundet af, vil hjælpe jer med at opnå den åndelige frihed, der løfter jer op til Mig. (281, 33)
84. Hvis nogen skulle træde frem og hævde, at han er Kristus, der igen er blevet menneske, så tro ham ikke. For da Jeg forkyndte jer, at Jeg ville komme igen, lod Jeg jer vide, at det ville ske i Ånden. Hvis nogen skulle sige til jer: Jeg er Guds sendebud — så mistro ham, for de sande budbringere praler ikke og udbasunerer ikke den mission, der er betroet dem. De viser sig kun gennem deres gerninger. Det er menneskenes sag at sige, om den pågældende er en af Herrens budbringere. Husker I, at Jeg sagde til jer, at træet ville blive kendt på dets frugter?
85. Jeg forbyder jer ikke at smage på "træernes frugter", men I skal være forberedte, så I kan skelne den gode frugt fra den dårlige.
86. Dem, der elsker sandheden, vil Jeg opstille som lysestager, så de kan oplyse deres medmenneskers vej. (131, 5-7)
87. De tider, hvor I havde brug for en åndelig leder i verden, er forbi. Fra nu af vil enhver, der følger denne vej, ikke have anden vej end min lovs, ej heller anden leder end sin egen samvittighed.
88. Ikke desto mindre vil der altid være mænd og kvinder med stort lys og stor sjælskraft, som gennem deres eksempel og inspiration vil stå menneskemængderne bi. 89. Hvis det var anderledes, havde Jeg allerede sendt ånder som Moses eller Elias til jorden, for at de kunne vise jer vejen og altid minde jer om loven. De står jer også bi, beskytter og ledsager jer, men ikke længere i menneskelig skikkelse, men fra det åndelige. 90. Hvem ser dem? Ingen. Men når I forbereder jer, vil I føle tilstedeværelsen af store ånder over jer, som altid har stået i forbindelse med menneskeheden og haft store missioner at udføre i den. (255, 40-41)

II. Tilbageblik på den første og anden åbenbaringstid

Kapitel 9 – Historier og skikkelser fra Israels folk

Historien om syndefaldet

1. Den historiske overlevering om de første mennesker, der beboede jorden, blev videregivet fra generation til generation, indtil den blev nedskrevet i bogen "Den første tid". Det er en levende lignelse om de første mennesker, der levede på jorden. Deres oprigtighed og uskyld gjorde det muligt for dem at føle Moder Naturs kærtegn. Der herskede et venskabeligt forhold mellem alle væsener og en ubegrænset broderskab blandt alle skabninger. (105, 42)

2. I en guddommelig lignelse inspirerede Jeg de første mennesker, for at de kunne opnå en første erkendelse af deres bestemmelse, men meningen med Mine åbenbaringer blev fortolket forkert.

3. Da der blev talt til jer om livets træ, som mennesket spiste af, om kendskabet til godt og ondt, var det kun for at gøre det forståeligt for jer, at mennesket – da det havde tilstrækkelig indsigt til at skelne mellem ret og uret, og dermed blev ansvarligt for sine handlinger – fra da af begyndte at høste frugterne af sine gerninger. (150, 42)

4. I ved, at Gud sagde til menneskene: "Voks og formér jer og fyld jorden". Dette var den oprindelige lov, som I fik, o folk. Senere opfordrede Faderen menneskene ikke blot til at formere sig og lade menneskeslægten vokse videre, men også til, at deres følelser måtte blive stadig mere storsindede, og at deres sjæl måtte udfolde sig og udvikle sig uhindret. Men hvis den første lov havde udbredelsen af den menneskelige race som mål — hvordan kan I da antage, at den samme Fader ville straffe jer, fordi I har fulgt og opfyldt et bud fra Ham? Er det muligt, folk, at der findes en sådan modsigelse i jeres Gud?

5. Se, hvilken materiel fortolkning menneskene gav en lignelse, hvor der kun blev talt til jer om sjælens opvågnen i mennesket. Udforsk derfor min undervisning og sig ikke længere, at I betaler den skyld, som de første jordboere pådrog sig gennem deres ulydighed mod deres Fader. Hav en højere opfattelse af den guddommelige retfærdighed. (150, 45-46)

6. Nu er tiden kommet, hvor I kan forstå mine ord: "Voks og formér jer", nemlig at dette også skal ske åndeligt, og at I skal fylde universet med jeres gode gerninger og lysende tanker. Jeg byder alle velkommen, der ønsker at komme tættere på Mig — alle, der stræber efter fuldkommenhed. (150, 48-49)

Viljesfrihed og arvesynd

7. I siger til Mig, at I på grund af jeres viljesfrihed er kommet ud i fejl og vildfarelser. Derpå svarer Jeg jer, at I gennem denne gave kan hæve jer uendeligt langt ud over det punkt, hvorfra I startede jeres udvikling.

8. Ud over viljesfriheden gav Jeg hver sjæl mit lys i dens ånd, for at ingen skulle fare vild; men de, der ikke ville høre min stemme eller i deres længsel efter åndeligt lys ikke ville vende sig indad, lod sig snart forføre af de utallige

skønheder i det menneskelige liv, mistede min lovs støtte for deres sjæl og måtte snuble og falde.

9. En eneste forseelse medførte mange smertefulde konsekvenser, nemlig fordi ufuldkommenheden ikke er i overensstemmelse med den guddommelige kærlighed.

10. Dem, der underdanigt og angerfuldt straks vendte tilbage til Faderen og ydmygt bad Ham om at rense dem og frikende dem for de fejltagelser, de netop havde begået, modtog Herren med uendelig kærlighed og barmhjertighed, trøstede deres ånd, sendte dem ud for at gøre bod for deres fejl og bekræftede dem i deres opgave.

11. Tro ikke, at alle vendte tilbage ydmygt og angerfuldt efter deres første ulydighed. Nej, mange kom fulde af hovmod og bitterhed. Andre ønskede, fyldt af skam og i erkendelse af deres skyld, at retfærdiggøre deres forseelser for Mig, og langt fra at rense sig gennem anger og forbedring – som er tegn på ydmyghed – besluttede de sig for at skabe sig et liv på deres egen måde, uden for de love, som Min kærlighed foreskriver.

12. Derpå trådte min retfærdighed i kraft – men ikke for at straffe dem, men for at forbedre dem – ikke for at tilintetgøre dem, men for at bevare dem for evigt ved at give dem en omfattende mulighed for at fuldkomme sig.

13. Hvor mange af disse første syndere lykkes det stadig ikke at befri sig fra deres pletter; for fra det ene fald til det andet faldt de stadig dybere ned i afgrunden, hvorfra kun udøvelsen af min lov vil kunne redde dem. (20, 40-46)

Syndfloden

14. I menneskehedens tidlige tider herskede uskyld og enkelhed blandt menneskene; men i takt med at deres antal voksede, blev deres synder også talrigere og udfoldede sig stadig hurtigere — ikke deres dyder, men deres overtrædelser af min lov — på grund af deres udvikling og deres frie vilje .

15. Da forberedte Jeg Noah, som Jeg åbenbarede Mig for fra ånd til ånd, for denne dialog har Jeg ført med menneskene siden menneskehedens begyndelse.

16. Jeg sagde til Noah: »Jeg vil rense menneskenes sjæle for alle deres synder; til dette formål vil Jeg sende en stor syndflod. Byg en ark og lad dine børn, deres hustruer, dine børns børn og et par af hver dyreart gå ombord i den.«

17. Noah adlød mit bud, og katastrofen indtraf i opfyldelse af mit ord. Det onde frø blev rykket op med rode, og det gode frø blev opbevaret i mine kornkammer, hvorfra jeg skabte en ny menneskehed, som bar lyset af min retfærdighed i sig og forstod at opfylde min lov og leve i overholdelse af gode skikke.

18. Tror I mon, at de mennesker, der fandt en så smertefuld død, omkom både legemligt og sjæleligt? Sandelig, jeg siger jer: nej, mine børn. Deres sjæle blev bevaret af mig og vågnede foran dommeren, deres egen samvittighed, og blev

forberedt til at vende tilbage til livets vej, for at de kunne opnå åndelig fremgang på den. (302, 14-16)

Abrahams offervilje

19. Det vil ikke altid være nødvendigt, at I tømmer lidelsens bæger til bunds. For det er nok for Mig at se jeres tro, jeres lydighed, jeres beslutsomhed og jeres hensigt om at følge Min opgave, til at Jeg skåner jer for det sværeste øjeblik i jeres prøvelse.

20. Husk, at der blev krævet Abrahams søn Isaks liv, som han elskede meget, og som patriarken, ved at overvinde sin smerte og kærligheden til sin søn, var i færd med at ofre i en prøve på lydighed, tro, kærlighed og ydmyghed, som I endnu ikke kan forstå. Men det blev ham ikke tilladt at fuldføre ofringen af sønnen, fordi han i sit hjertes inderste allerede havde bevist sin lydighed mod den guddommelige vilje, og dette var tilstrækkeligt. Hvor stor var Abrahams indre jubel, da hans hånd blev standset af en højere magt og forhindrede ham i at ofre Isak! Hvor velsignede han sin Herres navn og beundrede hans visdom! (308, 11)

21. I Abraham og hans søn Isak gav Jeg jer en lignelse om, hvad Frelserens offerdød ville betyde, da Jeg satte den kærlighed, som Abraham viste Mig, på prøve ved at opfordre ham til at ofre sin søn, sin højt elskede Isak.

22. Ved nærmere betragtning vil I i denne handling se en lighed med det, som senere blev betydningen af ofringen af den "enbårne Søn"

** Guds enbårne søn for verdens frelse. * Dette bibelske udtryk betyder: Guds søn, der er født (eller inkarneret) i verden.*

23. Abraham var her Guds legemliggørelse, og Isak var et billede på Jesus. I det øjeblik tænkte patriarken, at Herren derfor krævede hans søns liv af ham, for at den uskyldiges blod skulle vaske folkets synder bort, og selvom han elskede den, der var kød af hans kød, dybt, vejede hans lydighed over for Gud samt barmhjertigheden og kærligheden til sit folk tungere for ham end livet for hans elskede søn.

24. Den lydige Abraham var tæt på at udføre det dødelige slag mod sin søn. I det øjeblik, hvor han, overvældet af smerte, løftede armen for at ofre ham, holdt min magt ham tilbage og befalede ham at ofre et lam i stedet for sin søn, så dette symbol kunne bestå som et vidnesbyrd om kærlighed og lydighed. (119, 18-19)

Jakobs drømmebillede af himmelstigen

25. Ved I, hvilken betydning den stige har, som Jakob så i sin drøm? Den stige symboliserer sjælens liv og udvikling.

26. Jakobs krop sov på det tidspunkt, hvor åbenbaringen fandt sted, men hans sjæl var vågen. Den havde gennem bønnen hævet sig op til Faderen, og da hans

sjæl nåede frem til lysets riger, modtog den et himmelsk budskab, som skulle bevares som et testamente af åndelige åbenbaringer og sandheder for hans folk, som er hele menneskeheden; for »Israel« er ikke et jordisk, men et åndeligt navn.

27. Jakob så, at den stige stod på jorden, og at dens top rørte himlen. Dette viser vejen for den sjælelige opadgående udvikling, som begynder på jorden med det fysiske legeme og slutter, når sjælen forener sit lys og sin essens med sin Faders, fjernt fra enhver materiel indflydelse.

28. Patriarken så, at engle steg op og ned ad den stige. Dette symboliserede den uophørlige fødsel og død, sjælernes konstante komme og gå i længslen efter lys eller også med den opgave at sone og rense sig for ved tilbagevenden til den åndelige verden at hæve sig lidt højere. Det er vejen til sjælelig udvikling, der fører til fuldkommenhed.

29. Derfor så Jakob øverst på stigen den symbolske skikkelse af Jehova, hvilket viste, at Gud er målet for jeres fuldkommenhed, jeres stræben og den højeste belønning af uendelig salighed — som løn for svære kampe, lange lidelser og udholdenheden i at nå frem til Faderens skød.

30. I skæbneslag og prøvelser fandt sjælen altid en mulighed for at erhverve fortjenester for at stige op. I hver prøvelse blev Jakobs stige altid symboliseret, som opfordrede jer til at bestige endnu et trin.

31. Dette var en stor åbenbaring, o disciple, for i den blev der talt til jer om det åndelige liv i en tid, hvor sjælens opvågnen til tilbedelse af det guddommelige, det høje, det rene, det gode og det sande knap nok var begyndt.

32. Dette budskab kunne ikke kun være bestemt for en familie, ikke engang for et enkelt folk; dets essens var åndelig og havde derfor universel betydning. Netop derfor sagde Faderens stemme til Jakob: »Jeg er Jehova, Abrahams Gud og Isaks Gud. Det land, hvor du befinder dig, vil jeg give dig og dit afkom, og dette afkom vil blive talrigt som jordens støv. I vil brede jer ud mod vest og mod øst, mod nord og mod syd, og alle jordens slægter vil blive velsignet i dig og dit afkom." (315, 45-50)

Josef og hans brødre

33. Josef, Jakobs søn, var blevet solgt af sine egne brødre til nogle købmænd, der var på vej til Egypten. Josef var endnu lille, men havde allerede vist tegn på en stor profetisk gave. Misundelsen greb fat i hans brødre, som skiltes af med ham i den tro, at de ikke ville se ham igen. Men Herren, der vågede over sin tjener, beskyttede ham og gjorde ham stor hos Farao i Egypten.

34. Mange år senere, da verden blev ramt af tørke og hungersnød, havde Egypten, ledet af Josefs råd og inspiration, opbygget tilstrækkelige forråd til at modstå denne prøvelse.

35. Da skete det, at Jakobs sønner kom til Egypten på jagt efter fødevarer. Stor var deres forfærdelse, da de indså, at deres bror Josef var blevet minister og rådgiver for faraoen. Da de så ham, faldt de på knæ for hans fødder, fulde af anger over deres forseelse, og de indså, at deres brors profetier var gået i opfyldelse. Den, de havde troet var død, stod her foran dem fuld af magt, dyd og visdom. Den profet, de havde solgt, beviste for dem sandheden i den profeti, som Herren allerede som barn havde lagt på hans læber. Den bror, de havde pint og solgt, tilgav dem. Forstår I, folk? Nu ved I, hvorfor Jeg i dag har sagt til jer: Hvornår vil I genkende Mig, ligesom Josef blev genkendt af sine brødre? (90, 2)

Israels vandring gennem ørkenen under Moses

36. I den "første tid" stod Moses i spidsen for Israel for at føre det gennem ørkenen til Kana'ans land i fyrre år. Men på grund af ulydighed, vantro og materialisme bespottede nogle, andre blev frafaldne, og atter andre gjorde oprør. Men Moses talte til dem i denne situation med klogskab og tålmodighed, for at de ikke skulle krænke den Højestes vilje, men være ydmyge og lydige over for den Fader, der – uden at se på deres ulydighed – lod mannaen falde fra himlen og vandet springe ud af klippen. (343, 53)

37. Moses havde leveret tilstrækkelige beviser på, at den sande Gud var med ham; men folket ønskede endnu flere vidnesbyrd, og da budbringeren havde ført folkemængderne til foden af Sinai-bjerget, påkaldte han Jehovas magt, og Herren ærede ham og skænkede ham store beviser og mirakler.

38. Folket ønskede at høre og se den, som Moses hørte og så gennem sin tro, og således åbenbarede Jeg Mig for folket i skyen og lod det høre Min stemme i timevis. Men den var så mægtig, at menneskene af frygt troede, de skulle dø; deres kroppe skælvede, og deres sjæle gysede ved den retfærdighedens stemme. Da bønfaldt folket Moses om, at han måtte bede Jehova om ikke længere at tale til sit folk, fordi de ikke længere kunne høre på Ham. Det indså, at det endnu var alt for umodent til at kunne træde i direkte forbindelse med den Evige. (29, 32, 34)

39. Styrk jeres sjæl i livets store kampe, ligesom det israelske folk blev stærkt i ørkenen. Ved I, hvor vidtstrakt ørkenen er, som synes at være uden ende, med en nådesløs sol og glødende sand? Ved I, hvad ensomhed og stilhed er, og nødvendigheden af at våge om natten, fordi fjenderne lurer? Sandelig, jeg siger jer, det var der i ørkenen, at det folk forstod den storhed, der bestod i at tro på Gud, og hvor det lærte at elske Ham. Hvad kunne det folk egentlig forvente af ørkenen? Og dog havde det alt: brød, vand, et hjem at hvile i, en oase og et helligdom for at løfte sin sjæl i taknemmelighed til sin Fader og Skaber. (107, 28)

Elias' kamp for den sande Gud

40. I den "Første Tid" kom Elias til jorden, nærmede sig menneskenes hjerter og fandt dem forfaldne til hedenskab og afgudsdyrkelse. Verden blev regeret af konger og præster, og begge havde vendt sig bort fra opfyldelsen af de guddommelige love og førte deres folk ad veje af vildfarelse og usandhed. De havde rejst alter til forskellige guder og tilbad dem.

41. Elias trådte frem i den tid og talte til dem med ord fulde af retfærdighed: "Åbn jeres øjne og erkend, at I har vanhelliget Herrens lov. I har glemt forbillede fra hans budbringere og er faldet for kulturer, der er uværdige for den levende og mægtige Gud. Det er nødvendigt, at I vågner op, ser på Ham og anerkender Ham. Fjern jeres afgudsdyrkelse og løft jeres øjne over hvert billede, som I har fremstillet Ham med."

42. Elias hørte min stemme, der sagde til ham: »Fjern dig fra dette onde folk. Sig til dem, at der ikke vil falde regn i lang tid, indtil du befaler det i mit navn.«

43. Og Elias sagde: "Det vil ikke regne mere, før min Herre angiver timen, og min stemme befaler det", og mens han sagde dette, fjernede han sig.

44. Fra den dag af var jorden tør, de årstider, der var bestemt til regn, gik forbi, uden at den indtraf. På himlen så man ingen tegn på regn, markerne mærkede tørken, kvæget visnede gradvist hen, menneskene gravede i jorden efter vand for at slukke deres tørst, uden at finde det; floderne tørrede ud, græsset visnede, fordi det bukket under for den brændende sols stråler, og menneskene påkaldte deres guder og bad dem om, at dette element måtte vende tilbage til dem, så de kunne så og høste frø, der ville brødføde dem.

45. Elias havde trukket sig tilbage på guddommelig befaling, bad og afventede sin Herres vilje. Mændene og kvinderne begyndte at forlade deres hjemland på jagt efter nye lande, hvor de ikke ville mangle vand. Overalt så man karavaner, og alle steder var jorden udtørret.

46. Årene gik, og en dag, da Elias løftede sit sind til Faderen, hørte han hans stemme, der sagde til ham: "Opsøg kongen, og når jeg giver dig tegnet, vil regnen igen falde ned over dette land."

47. Elias, ydmyg og fuld af lydighed, gik hen til kongen af dette folk og viste sin magt foran tilbedere af den falske gud. Derefter talte han om Faderen og om dennes magt, og da viste tegnene sig: man så lyn, torden og ild på himlen; derefter faldt den livgivende regn i strømme ned. Markerne blev igen klædt i grønt, træerne var fulde af frugt, og der var velstand.

48. Folket vågnede op i lyset af dette bevis og mindedes sin Fader, som gennem Elias opfordrede og formanede det. Talrige og meget store var på den tid Elias' mirakler for at ryste menneskeheden vågen. (53, 34-40)

De tolv stammer i Israel

49. Tro ikke, at der kun fandtes profeter, banebrydere og lysånder i Israels folk. Også til andre folk har Jeg sendt nogle af dem; men menneskene opfattede dem som guder og ikke som budbringere og skabte religioner og kulter omkring deres lære.

50. Israels folk forstod ikke den mission, det havde over for andre folk, og slumrede på en seng fuld af velsignelser og bekvemmeligheder.

51. Faderen havde skabt en fuldkommen familie, hvor den ene stamme havde til opgave at forsvare folket og opretholde freden; en anden dyrkede jorden, mens en tredje stamme bestod af fiskere og søfolk. En anden stamme var betroet den åndelige tilbedelse af Gud, og således udførte hver af de tolv stammer, som folket bestod af, en anden opgave, der tilsammen udgjorde et eksempel på harmoni. Men sandelig, Jeg siger jer, de åndelige evner, som I besad i de tidligere tider, har I stadig. (135, 15-16)

Profeterne og de første konger i Israel

52. Profeterne talte med stor sandfærdighed; næsten altid kom de til jorden i tider med forvirring og vildfarelse. De advarede folkeslagene og opfordrede dem til omvendelse og anger, idet de forkyndte store retfærdighedens straffe, hvis de ikke vendte sig mod det gode. Ved andre lejligheder forudsagde de velsignelser for overholdelse af og lydighed mod den guddommelige lov.

53. Men det, disse profeter talte om, var en opfordring til at udøve det gode, retfærdighed og gensidig respekt. De åbenbarede ikke sjælens liv, dens bestemmelse og dens udvikling. Ikke engang Moses, som Jeg udvalgte til at være Min stedfortræder, og gennem hvem Jeg overgav loven for alle tider, talte til jer om det åndelige liv.

54. Faderens lov indeholder visdom og retfærdighed. Den lærer menneskene at leve i fred, at elske og respektere hinanden og at vise sig værdige som mennesker i mine øjne. Men Moses viste ikke menneskeheden, hvad der findes hinsides den fysiske død, ej heller hvordan de ulydige sjæles soning er udformet, eller belønningen for dem, der er kloge og flittige i deres livsopgave.

55. Senere regerede David, fyldt af åndelige gaver og inspiration, og i sine øjeblikke af ophøjelse, i sin ekstase, hørte han hymner og åndelige sange, ud fra hvilke han skabte Salmerne. Med dem skulle han opfordre Israels folk til at bede og give sin Herre det bedste offer fra sit hjerte. Men David kunne med al sin kærlighed og inspiration ikke åbenbare sjælens vidunderlige eksistens, dens udvikling og dens mål for det e folk.

56. Og Salomo, der efterfulgte ham i regentskabet og ligeledes viste de store gaver af visdom og magt, som var blevet ham skænket, og for hvilke han blev elsket og beundret, og hvis råd, domme og ordsprog stadig huskes i dag – hvis hans folk havde henvendt sig til ham og spurgt ham: "Herre, hvordan er det

åndelige liv? Hvad findes der hinsides døden? Hvad er sjælen?" – så ville Salomon i al sin visdom ikke have kunnet svare på det. (339, 12-15)

Kapitel 10 – Da tiden var inde

Profetiske forudsigelser

1. Jeres Fader forberedte alt, for at Guds "Ord" kunne bo blandt menneskene og ved de ophøjede eksempler på sin kærlighed vise dem vejen til deres forsoning.
2. Først inspirerede Han profeterne, som skulle forkynde, i hvilken skikkelse Messias ville komme til verden, og hvordan hans værk, hans lidelser og hans død som menneske ville være, så den, der kendte profetierne, straks ville genkende Ham, når Kristus dukkede op på jorden.
3. Århundreder før min tilstedeværelse i Jesus sagde profeten Jesaja: "Derfor vil Herren give jer dette tegn: Se, en jomfru skal blive gravid og føde en søn, som man skal kalde Immanuel". (Hvilket betyder: Gud med os). Med denne profeti blandt andre forkyndte han min komme.
4. Mange århundreder før min ankomst besang David i salmer fulde af smerte og profetisk mening Messias' lidelser under korsfæstelsen. I disse salmer taler han om et af mine syv ord på korset, viser den foragt, hvormed folkemængden ville føre mig til korsfæstelsen, menneskenes hånfulde udtryk, når de hører mig sige, at Faderen er i mig; den forladthed, som min krop ville føle i lyset af menneskenes utaknemmelighed, alle de pinsler, jeg ville blive udsat for, og endda den måde, hvorpå de ville kaste lod om min kappe.
5. Hver af mine profeter forkyndte min komme, beredte vejen og gav nøjagtige kendetegn, så ingen ville tage fejl, når dagen kom. (40, 1-5)

Messiasforventningen hos det jødiske folk

6. Verden var i den nuværende tid ikke rede til at forvente Mig, som Israels folk forventede Mig i den »Anden Tid«. Mine store profeter havde forkyndt en Messias, en Frelser, Guds Søn, som ville komme for at befri de undertrykte og oplyse verden gennem »Ordets« lys. Jo mere dette folk led, desto mere længtes det efter den lovedes komme; jo mere det drak af ydmygelsens og undertrykkelsens bæger, desto mere længtes det efter Messias' nærvær, og overalt søgte det efter tegn og varsler, der ville tale til det om, at deres Frelser var nær.
7. Fra generation til generation og fra forældre til børn blev det guddommelige løfte videregivet, hvilket i lang tid fik Herrens udvalgte folk til at våge og bede.

8. Endelig kom Jeg til mit folk, men ikke alle var i stand til at genkende Mig, selvom alle forventede Mig: nogle gjorde det på en åndelig måde, og andre i en materialistisk fortolkning.
9. Men Mig var det nok med oprigtigheden og kærligheden hos dem, der fornemmede Min tilstedeværelse og i lyset af Mit ord skue himmelriget og troede på Min åbenbaring. Mig var det nok med dem, der trofast fulgte Mig og i Mig så deres åndelige Frelser, for det var dem, der vidnede om Min sandhed, efter at Jeg var skilt fra denne verden.
10. Selvom mit budskab var bestemt for alle jordens folk, gik mit kald til det udvalgte folks hjerte, for at det derefter kunne blive talerør for mit ord. Ikke desto mindre var det ikke kun dette folk, der fornemmede min tilstedeværelse; også i andre nationer var mennesker i stand til at opdage tegnene på min ankomst og fornemmede tiden for min tilstedeværelse på jorden. (315, 17-19)
11. I hver tidsalder og ved hver guddommelig åbenbaring viser Elias sig for menneskene.
12. Messias var endnu ikke kommet til jorden, men det varede ikke længe, før han ville blive født som menneske, og allerede var profetens sjæl inkarneret i Johannes, som senere blev kaldt Døberen, for at forkynde himmelrigets nærhed, hvilket ville være "Ordets" tilstedeværelse blandt menneskene. (31, 61-62)

Maria, Jesu biologiske mor

13. Allerede i den "første tid" begyndte patriarkerne og profeterne at tale om Messias' ankomst. Men Messias kom ikke kun i ånden — han kom for at blive født af en kvinde, for at blive menneske, for at modtage en krop fra en kvinde.
14. Guds moderlige ånd måtte ligeledes blive menneske, blive til en kvinde, som en blomst af renhed, for at duften af Guds "Ord", som var Jesus, kunne strømme ud af hendes blomsterkrone. (360, 26)
15. I Nazareth levede en blomst af renhed og ømhed, en forlovet jomfru ved navn Maria, som netop var den, profeten Jesaja havde forkyndt, fordi frugten af det sande liv skulle komme frem fra hendes skød.
16. Til hende kom Herrens åndelige budbringer for at forkynde hende den mission, hun havde bragt med sig til jorden, idet han sagde: "Vær hilset, du højt benådede, Herren er med dig, du er velsignet blandt kvinderne."
17. Timen, hvor det guddommelige mysterium skulle åbenbares, var kommet, og alt, hvad der var blevet sagt om Messias', Frelserens, Forløserens tilstedeværelse, skulle nu straks gå i opfyldelse. Men hvor få hjerter var der, der fornemmede min tilstedeværelse, hvor få sjæle, der var forberedt på at erkende himmelriget i lyset af min sandhed. (40, 6-7)

Tilbedelsen af Jesusbarnet

18. Menneskeheden mindes i dag den dag, hvor nogle vise mænd fra Orienten kom til krybben i Betlehem for at tilbede det guddommelige barn. I dag spørger nogle hjerter Mig: "Herre, er det sandt, at disse mægtige og vise herrer bøjede sig for Dig og anerkendte Din guddommelighed?"
19. Ja, mine børn, det var videnskaben, magten og rigdommen, der knælede foran min tilstedeværelse.
20. Der var også hyrderne, deres kvinder og børn med deres beskedne, sunde og enkle gaver, som de modtog og bød verdens Frelser velkommen med, og også Maria som legemliggørelsen af himmelsk ømhed. De repræsenterede ydmyghed, uskyld og enkelhed. Men de, der i deres pergamentruller besad profetierne og løfterne, der talte om Messias, sov dybt, uden at ane, hvem der var kommet til verden. (146, 9-11)

Kærlighedens bånd mellem Jesus og Maria

21. Jesus tilbragte sin barndom og ungdom ved Marias side, og i hendes skød og ved hendes side nød han moderlig kærlighed. Den guddommelige ømhed, der var blevet til en kvinde, sødede Frelserens første år i verden, da han, da timen var kommet, måtte drikke så stor bitterhed.
22. Hvordan er det muligt, at nogen kan mene, at Maria, i hvis skød Jesu legeme blev dannet, og ved hvis side Mesteren levede, kunne have manglet åndelig ophøjelse, renhed og hellighed?
23. Den, der elsker Mig, må først elske alt, hvad der er mit – alt, hvad Jeg elsker. (39, 52-54)

Jesu viden og visdom

24. Menneskerne hævder i deres bøger, at Jesus var hos essæerne for at tilegne sig sin viden. Men Den, der vidste alt og levede, før verdenerne blev skabt, havde intet at lære af menneskene. Det guddommelige kunne ikke lære noget af det menneskelige. Hvor end jeg opholdt mig, skete det for at undervise. Kan der på jorden være nogen, der er visere end Gud? Kristus kom fra Faderen for at bringe den guddommelige visdom til menneskene. Gav jeres mester jer ikke et bevis på dette, da han som tolvårig forbløffede datidens teologer, filosoffer og lovlærere?
25. Nogle har tilskrevet Jesus alle menneskers svagheder og fryder sig over at kaste den snavs, de bærer i deres hjerter, efter det menneske, der er guddommeligt og fejlfrit. Disse kender mig ikke.
26. Hvis alle naturens mirakler, som I betragter, ikke er andet end den materielle legemliggørelse af guddommelige tanker – mener I da ikke, at Kristi legeme var materialiseringen af en ophøjet tanke om jeres Faders kærlighed? Derfor elskede Kristus jer kun med Ånden, ikke med kødet. Min sandhed vil aldrig kunne

forfalskes, fordi den rummer et absolut lys og en ubegrænset magt i sig. (146, 35-36)

27. I den "Anden Tid" gav jeg jer et eksempel på, hvordan I skal afvente det rette tidspunkt for at udføre den opgave, der bragte jer til Jorden.

28. Jeg ventede, indtil min krop – den Jesus, som menneskene så for øjnene af sig – havde nået sin bedste alder, for gennem ham at udføre den guddommelige mission, at lære jer kærligheden.

29. Da den krop – hjertet og forstanden – havde nået sin fulde udvikling, talte min Ånd gennem hans læber, min visdom strømmede gennem hans forstand, min kærlighed bosatte sig i hans hjerte, og harmonien mellem den krop og det guddommelige lys, der oplyste ham, var så fuldkommen, at jeg ofte talte til menneskemængderne: "Den, der kender Sønnen, kender Faderen."

30. Kristus gjorde brug af sandheden i Gud for at undervise menneskene. Han hentede den ikke fra verden. Hverken fra grækerne, kaldæerne, essæerne eller fønikerne eller fra nogen anden hentede han lyset. De kendte endnu ikke vejen til himmelriget, og jeg underviste i det, der endnu var ukendt på jorden.

31. Jesus havde viet sin barndom og ungdom til aktiv næstekærlighed og bøn, indtil timen kom til at forkynde himmelriget, kærlighedens og retfærdighedens lov, læren om lyset og livet.

32. Søg efter meningen i det ord, jeg forkyndte på den tid, og sig mig, om det kunne stamme fra nogen menneskelig lære eller nogen videnskab, der var kendt dengang.

33. Jeg siger jer, hvis jeg virkelig havde gjort brug af disse menneskers lærdom, så ville jeg have søgt mine disciple blandt dem og ikke blandt de uuddannede og uvidende mennesker, som jeg dannede min apostelgruppe af. (169, 62-68)

Menneskenes manglende forståelse i Nazareth

34. Jeg måtte søge tilflugt hos et folk som Egypten, da det folk, jeg var kommet til, ikke var i stand til at give mig et beskyttende tilflugtssted. Men dette var ikke den eneste smerte, mit hjerte måtte lide.

35. Da jeg vendte tilbage fra Egypten og derefter boede i Nazareth, blev jeg konstant hånet og såret af udtalelser om vantro og misundelse.

36. Jeg udførte mirakler der, viste min næstekærlighed og min magt – og blev misforstået. Ikke en eneste af dem, der kendte mit liv og mine gerninger på tæt hold, troede på mig.

37. Da timen for forkyndelsen derfor var kommet, måtte jeg, da jeg forlod Nazareth, sige: »Sandelig, jeg siger jer: Ingen profet finder tro i sit fædreland. Han må forlade det, for at hans ord kan blive hørt.« (299, 70-72)

Kapitel 11 – Jesu virke på jorden

Dåben i Jordanfloden; forberedelsestiden i ørkenen

1. Jesus, den kærlige og ydmyge nazarener, som havde ventet på den time, hvor det guddommelige ord skulle komme ud af hans mund, opsøgte Johannes ved Jordanflodens bredder for at modtage dåbsvandet. Gik Jesus derhen i et ønske om renselse? Nej, mit folk. Gik han derhen for at udføre en ritual? Heller ikke. Jesus vidste, at timen var kommet, hvor han selv ophørte med at være, hvor mennesket forsvandt for at lade Ånden tale, og han ønskede at markere denne time med en handling, der ville præge sig ind i menneskenes hukommelse.

2. Det symbolske vand havde ingen pletter at vaske bort, men det befriede den krop – som et eksempel for menneskeheden – fra enhver binding til verden for at gøre det muligt for ham frivilligt at blive ét med Ånden . Dette skete, da de tilstedeværende hørte en guddommelig stemme, der talte med menneskelige ord: "Dette er min elskede Søn, i hvem jeg har fundet velbehag. Lyt til ham."

3. Fra det øjeblik blev Guds ord til det evige livs ord på Jesu læber, fordi Kristus i sin fulde fylde åbenbarede sig gennem ham. Menneskene kaldte ham Rabbi, Mester, Sendebud, Messias og Guds Søn. (308, 25-27)

4. Derefter trak jeg mig tilbage i ørkenen for at meditere og lære jer at træde i dialog med Skaberen og for i ørkenens stilhed at betragte det værk, der ventede mig, og dermed lære jer, at I først må rense jer, før I går i gang med at fuldføre det værk, jeg har betroet jer. Søg derefter i jeres væsens stilhed den direkte samtale med jeres Fader, og således forberedte – rensede, styrkede og beslutsomme – gå urokkeligt i gang med at fuldføre jeres vanskelige mission. (113, 9)

Jesu enhed med Gud

5. I tre år talte Jeg til verden gennem Jesu mund, uden at et eneste af Mine ord eller en eneste af Mine tanker blev forvrænget af den forstand, uden at en eneste af hans handlinger ikke stemte overens med Min vilje. Årsagen hertil var, at Jesus og Kristus, mennesket og Ånden, var ét, ligesom Kristus er ét med Faderen. (308, 28)

6. Erkend Faderen i Mig; for sandelig, Jeg siger jer, Kristus er ét med Faderen fra evighed, endnu før verdenerne var.

7. I den "Anden Tid" blev denne Kristus, som er ét med Gud, menneske på jorden i Jesu velsignede legeme og blev således Guds Søn, men kun med hensyn til sit menneskeliv. For jeg siger jer endnu en gang, at der kun findes én eneste Gud. (9, 48)

8. Da Jeg blev menneske i Jesus, skete det ikke for at gøre det forståeligt for jer, at Gud har menneskelig skikkelse, men for at gøre Mig synlig og hørbar for dem, der var blinde og døve for alt det guddommelige.
9. Sandelig, jeg siger jer, hvis Jesu legeme havde været Jehovas skikkelse, ville det hverken have blødt eller være dødt. Det var et fuldkomment legeme, men dog menneskeligt og følsomt, for at menneskene kunne se det og høre deres himmelske Faders stemme gennem det. (3, 82)
10. Der var to naturer i Jesus: en materiel, menneskelig natur, skabt ved min vilje i Marias jomfruelige skød, som jeg kaldte Menneskesønnen, og den anden, guddommelige natur – Ånden, som blev kaldt Guds Søn. I denne var Faderens »Guddommelige Ord«, som talte i Jesus; den anden var kun materiel og synlig. (21, 29)
11. Det var Kristus, Guds "Ord", der talte gennem Jesu mund, det rene og oprigtige menneske.
12. Mennesket Jesus blev født, levede og døde; men hvad Kristus angår: Han blev ikke født, han voksede ikke op i verden, og han døde ikke, for han er kærlighedens stemme, kærlighedens ånd, det guddommelige ord, udtrykket for Skaberens visdom, som altid har været i Faderen. (91, 28-29)

Manglende anerkendelse af Jesus som den forventede Messias

13. Jeg blev ikke anerkendt af alle i den "Anden Tid". Da jeg dukkede op blandt det jødiske folk, som allerede ventede på mig, fordi de så de tegn, som profeterne havde forudsagt, opfyldt, forvirrede min tilstedeværelse mange, som ikke forstod at fortolke profeterne korrekt og forventede at se deres Messias som en mægtig fyrste, der ville nedkæmpe sine fjender, ydmyge kongerne og undertrykkere og give dem, der ventede på ham, ejendomme og jordiske goder.
14. Da dette folk så Jesus – fattig og uden bukser, hans krop kun dækket af en simpel kappe; født i en stald og senere arbejdende som en simpel håndværker – kunne det ikke tro, at han var den, som Faderen havde sendt, den lovede. Mesteren ville være nødt til at udføre synlige mirakler og gerninger, for at de ville tro på ham og forstå hans guddommelige budskab. (227, 12-13)
15. Det har altid været de ydmyge og de fattige, der har opdaget min tilstedeværelse, fordi deres forstand ikke er optaget af menneskelige teorier, der slører deres klare dømmekraft.
16. I den "Anden Tid" skete det ligeledes, at — selvom Messias' komme var forkyndt — kun mennesker med et enkelt sind, en ydmyg ånd og et ubelastet forstand følelsesmæssigt genkendte ham, da han kom.
17. Teologerne havde profeternes bog i hænderne, og dagligt gentog de de ord, der forkyndte tegnene, tiden og måden, hvorpå Messias ville komme, og alligevel – de så Mig og genkendte Mig ikke, de lyttede til Mig og benægtede, at Jeg var den lovede Frelser. De så mine gerninger, men det eneste, de kunne finde på,

var at oprøre sig over dem, skønt de i sandhed alle var blevet forudsagt. (150, 21-23)

18. I dag tvivler man ikke længere på Jesus, men mange diskuterer og benægter endda Min guddommelighed. Nogle tilskriver Mig stor åndelig ophøjelse; andre hævder, at også Jeg gennemgår sjælens udviklingsvej for at kunne nå frem til Faderen. Men hvis det var tilfældet, ville Jeg ikke have sagt til jer: "Jeg er vejen, sandheden og livet." (170, 7)

Jesus som frelsende gæst blandt det enkle folk

19. Jeres opgave er at efterleve jeres guddommelige Mesters eksempel på hans jordiske vej. Husk: Når jeg viste mig i hjemmene, efterlod jeg i alle et budskab om fred, helbredte de syge og trøstede de bedrøvede med den guddommelige magt, som kærligheden besidder.

20. Aldrig undlod jeg at træde ind i et hus, fordi man ikke ville tro på mig der; jeg vidste, at når jeg forlod dette sted, ville beboernes hjerter være fulde af overstrømmende glæde, for uden at vide det havde deres ånd gennem min undervisning skuet ind i himmelriget.

21. Nogle gange opsøgte jeg hjerterne, andre gange opsøgte de mig; men i alle tilfælde var min kærlighed det evige livets brød, som jeg gav dem i betydningen af mit ord. (28, 3-5)

Den utrættelige prædikant Jesus

22. Ved nogle lejligheder, hvor Jeg trak Mig tilbage i ensomheden i en eller anden dal, forblev Jeg kun alene i et øjeblik, fordi menneskemængderne, ivrige efter at høre Mig, nærmede sig deres Mester i længsel efter den uendelige godhed i hans blik. Jeg tog imod dem og oversvømmede disse mænd, kvinder og børn med hjerteligheden i min ubegrænsede barmhjertighed, fordi jeg vidste, at der i hvert skabning findes en sjæl, for hvis skyld jeg var kommet til verden. Derefter talte jeg til dem om himmelriget, som er åndens sande hjem, for at de gennem mit ord kunne stille deres indre uro og styrkes i håbet om at opnå det evige liv.

23. Det skete, at der blandt mængden var en, der havde til hensigt at benægte min sandhed med høj røst og forsikre, at jeg var en falsk profet; men mit ord kom ham i forkøbet, før han endnu havde haft tid til at åbne sine læber. Ved andre lejligheder lod jeg en eller anden spotter håne mig for at bevise for menneskemængden, at Mesteren ikke blev vred over fornærmelserne, hvorved jeg gav dem et eksempel på ydmyghed og kærlighed.

24. Der var nogle, der – skamfulde over min mildhed – straks fjernede sig og angrede, at de med deres tvivl havde såret Ham, som med sine gerninger forkyndte sandheden. Så snart lejligheden bød sig, kom de til mig, fulgte mig på vejene – grædende, rørte af mine ord, uden så meget som at vove at tale til mig

for at bede om tilgivelse for de fornærmelser, de tidligere havde påført mig. Jeg kaldte dem til mig, kærtegnede dem med mine ord og skænkede dem en eller anden nåde. (28, 6-7)

25. Hør: Da Jeg var hos jer på jorden, kom mennesker i skarer til Mig — mennesker i høje stillinger, fulde af forfængelighed, regerende, som hemmeligt opsøgte Mig i for at høre Mig. Nogle beundrede Mig, men af frygt bekendte de det ikke åbent; andre afviste Mig.

26. Der kom menneskemængder til mig, bestående af mænd, kvinder og børn, som lyttede til mig om morgenen, om eftermiddagen og om natten, og altid fandt de Mesteren rede til at give dem Guds ord. De så, at Mesteren glemte sig selv, og kunne ikke forklare sig, på hvilket tidspunkt han indtog næring, for at hans krop ikke skulle blive svag og hans stemme ikke skulle blive mat. Årsagen var, at de ikke vidste, at Jesus modtog kræfter fra sin egen ånd og fandt næring i sig selv. (241, 23)

Jesu kærlighed til børn og naturen

27. Lejlighedsvis, når jeg var alene, blev jeg opdaget af børn, der kom hen til mig for at række mig små blomster, fortælle mig om en eller anden lille sorg og kysse mig.

28. Mødrene var bekymrede, når de fandt deres små i mine arme, mens de lyttede til mine ord. Disciplene, som mente, at dette var et tegn på manglende respekt over for Mesteren, forsøgte at jage dem væk fra mig. Da måtte jeg sige til dem: "Lad børnene komme til mig; for for at komme ind i himmelriget skal I have børns renhed, enkelhed og uskyld."

29. Jeg glædede mig over den uskyld og ubesværethed, ligesom man glæder sig over synet af en blomsterknop, der netop er ved at springe ud. (262, 62-64)

30. Hvor ofte blev Jesus fundet af sine disciple, mens han talte med jordens forskellige skabninger. Hvor ofte blev Mesteren overrasket i sine samtaler med fuglene, med marken, med havet! Men de vidste, at deres Mester ikke var fraværende, de vidste, at Faderens skabende ånd levede i deres Mester, som havde givet alle væsener et sprog, som forstod alle sine "børn", som modtog lovprisning og kærlighed fra alt, hvad Han havde skabt.

31. Hvor ofte så disciplene og folket Jesus kærtegne en fugl eller en blomst og velsigne alt, og i hans øjne opdagede de blikke af uendelig kærlighed til alle skabninger! Disciplene fornemmede Herrens guddommelige glæde, når han så sig omgivet af så megen herlighed, så megen vidunderlighed, der var udsprunget af hans visdom, og de så også ofte tårer i Mesterens øjne, når han så menneskenes ligegyldighed over for en sådan herlighed, de menneskelige skabningers sløvhed og blindhed over for så megen pragt. De så ofte Mesteren græde, når han så en spedalsk, der græd på grund af sin spedalskhed , eller

mænd og kvinder, der klagede over deres skæbne, selvom de var omgivet af en sfære af fuldkommen kærlighed! (332, 25-26)

Jesu lære

32. Jesus lærte jer barmhjertighed, mildhed og kærlighed. Han lærte jer at tilgive jeres fjender af hele jeres hjerte, sagde jer, at I skulle forkaste løgnen og elske sandheden. Han forkyndte jer, at I altid skulle gengælde det onde med det gode, ligesom det gode, I modtog. Han lærte jer respekt for hver eneste af jeres næste og åbenbarede for jer, hvordan man finder sundhed for krop og sjæl; hvordan I med jeres liv ærer jeres forældres navn, så I samtidig kan blive æret af jeres børn.

33. Dette er nogle af de bud, som enhver, der virkelig ønsker at være kristen, skal følge. (151, 35-36)

34. Da de skriftkloge og farisæerne iagttog Jesu gerninger og opdagede, at de afveg fra deres egne, hævdede de, at den lære, han forkyndte, var i strid med Moseloven. Årsagen hertil var, at de forvekslede loven med traditionerne. Men Jeg beviste for dem, at Jeg ikke havde overtrådt den lov, som Faderen havde åbenbaret for Moses, men at Jeg opfyldte den med ord og gerninger.

35. Sandelig satte Jeg Mig over mange af dette folks traditioner, fordi tiden allerede var kommet, hvor de skulle forsvinde, for at en ny tid med højere læresætninger kunne begynde. (149, 42-43)

36. Husk, at jeg i det første bud i den lov, jeg gav menneskeheden gennem Moses, sagde: "I skal ikke lave jer noget billede eller nogen afbildning af himmelske ting for at knæle foran det og tilbede det." Siden da har vejen for mennesket og vejen for sjælen været tydeligt udstukket.

37. Moses begrænsede sig ikke til at overbringe menneskene de ti bud, han indførte også sekundære love for det menneskelige liv og indførte traditioner, ritualer og symboler inden for den åndelige gudsdyrkelse, alt i overensstemmelse med de udviklingstrin, som den menneskelige ånd dengang gennemgik.

38. Men den lovede Messias kom og fjernede traditioner, ritualer, symboler og ofre og lod kun loven stå uberørt. Da farisæerne derfor sagde til folket, at Jesus var imod Moses' love, svarede Jeg dem, at Jeg ikke var imod loven, men snarere var kommet for at opfylde den. Hvis mine undervisninger ville fjerne traditionerne, ville dette ske, fordi folket for at opfylde dem havde glemt at følge loven. (254, 17-18)

39. Mit ord i nutiden vil ikke udslette de ord, jeg gav jer i den "Anden Tid". Epoker, århundreder og tidsaldre vil forgå, men Jesu ord vil ikke forgå. I dag forklarer og åbenbarer jeg jer meningen med det, jeg sagde til jer dengang, og som I ikke forstod. (114, 47)

Jesu "mirakler"

40. For at denne lære kunne tænde troen i hjerterne, udførte Jeg samtidig mirakler, så den kunne blive elsket af dem; og for at disse "mirakler" skulle være så håndgribelige som muligt, udførte Jeg dem på de syges kroppe, helbredte de blinde, de døve, de stumme, de lamme, de besatte, de spedalske og vækkede også de døde til live.

41. Hvor mange kærlighedens mirakler udførte Kristus blandt menneskene! Historien har bevaret deres navne som et eksempel for kommende generationer. (151, 37-38)

42. Væsener af lys i det guddommelige værks tjeneste og andre, der var oprørske og uvidende, gjorde sig bemærket overalt, og blandt denne menneskehed trådte de besatte frem, som videnskaben ikke var i stand til at befri, og som blev udstødt af folket. Hverken lovens lærere eller videnskabsmændene var i stand til at give disse syge deres helbred tilbage.

43. Men alt dette var forudset af Mig for at lære jer og give jer beviser på kærlighed. Gennem Jesus skænkede Jeg jer helbredelsen af hans skabninger til mange menneskers forbløffelse.

44. De vantro, som havde hørt tale om Jesu magt og kendte til hans mirakler, krævede de sværeste beviser for at bringe ham i tvivl et øjeblik og bevise, at han ikke var ufejlbarlig. Men denne befrielse af de besatte, det faktum, at Jeg bragte dem tilbage til tilstanden som normale mennesker, blot ved at røre ved dem eller se på dem eller rette et befalende ord til dem, så disse ånder forlod deres sind, og begge blev befriet for deres tunge byrde, forvirrede dem.

45. I lyset af denne magt viste farisæerne, videnskabsmændene, de skriftkloge og tolderne forskellige reaktioner. Nogle anerkendte Jesu autoritet, andre tilskrev hans magt ukendte påvirkninger, og atter andre kunne ikke sige noget dertil. Men de syge, der var blevet helbredt, priste hans navn.

46. Nogle havde været besat af en enkelt ånd, andre af syv, som Maria fra Magdala, og nogle af et så stort antal, at de selv sagde, at de var en legion.

47. Gennem hele Mesterens liv fulgte den ene åndelige manifestation efter den anden. Nogle blev overværet af de tolv disciple, andre af folket — udendørs og i hjemmene. Det var en tid med mirakler, med "vidundere". (339, 20-22)

48. Miraklet, som I forstår det, findes ikke; der er ingen modsætning mellem det guddommelige og det materielle.

49. I tilskriver Jesus mange mirakler; men sandelig, jeg siger jer, hans handlinger var den naturlige følge af kærligheden, denne guddommelige kraft, som I endnu ikke ved, hvordan I skal bruge, selvom den findes uudnyttet i hver eneste sjæl. For I har ikke ønsket at lære kærlighedens kraft at kende.

50. Hvad var det, der virkede i alle de mirakler, som Jesus udførte, bortset fra kærlighed?

51. Hør, disciple: For at Guds kærlighed kunne åbenbare sig for menneskeheden, var redskabets ydmyghed nødvendig, og Jesus var altid ydmyg; og da han gav menneskene et eksempel herpå, sagde han til jer ved en lejlighed, at han uden sin himmelske Faders vilje ikke kunne gøre noget. Den, der ikke forstår ydmygheden i disse ord, vil tro, at Jesus var et menneske som alle andre; men sandheden er, at han ønskede at give jer en lære i ydmyghed.
52. Han vidste, at denne ydmyghed, denne enhed med Faderen, gjorde ham almægtig over for menneskeheden.
53. O, hvilken uendelig stor og smuk forherligelse, som kærligheden, ydmygheden og visdommen skænker!
54. Nu ved I, hvorfor Jesus, selvom han sagde, at han intet kunne gøre, hvis det ikke var efter sin Faders vilje, i virkeligheden kunne alt; for han var lydig, for han var ydmyg, for han gjorde sig til lovens og menneskenes tjener, og han forstod at elske.
55. Indse derfor, at – selvom I selv kender nogle af den åndelige kærligheds evner – I ikke føler dem, og derfor kan I ikke forstå årsagen til alt det, I kalder mirakler eller mysterier, som er de gerninger, den guddommelige kærlighed udfører.
56. Hvilke læresætninger gav Jesus jer, som ikke bestod af kærlighed? Hvilken videnskab, hvilke øvelser eller hemmelig viden anvendte han for at give jer sine eksempler på magt og visdom? Kun den saliggørende kærlighed, med hvilken man kan alt.
57. Der er intet modstridende i Faderens love, som er enkle, fordi de er vise, og vise, fordi de er gennemsyret af kærlighed.
58. Forstå Mesteren, han er jeres lærebog. (17, 11-21)
59. Den ånd, der gav Jesus liv, var min egen, jeres Gud, som blev menneske for at bo blandt jer og lade sig se, fordi dette var nødvendigt. Som menneske følte jeg alle menneskelige lidelser. De videnskabsmænd, der havde studeret naturens væsen, kom til mig og opdagede, at de intet vidste om min lære. Store og små, dydige og syndige, uskyldige og skyldige modtog essensen af mit ord, og alle værdigede jeg min tilstedeværelse. Men selvom mange blev kaldet, var der kun få udvalgte, og endnu færre, der var omkring mig. (44, 10)

Den utro kvinde

60. Jeg forsvarede syndere. Husker I ikke den utro kvinde? Da hun blev bragt til Mig, forfulgt og fordømt af folkemængden, kom farisæerne og spurgte Mig: "Hvad skal vi gøre med hende?" — Præsterne forventede, at Jeg ville sige: Lad retfærdigheden ske fyldest, for derefter at svare: "Hvordan kan det være, at du prædiker kærlighed og tillader, at denne synderinde bliver straffet?" Og hvis jeg havde sagt: "Lad hende gå fri", ville de have svaret: "I Moses' love, som du —

som du siger — bekræfter, findes der en bestemmelse, der siger: Enhver kvinde, der er taget i utroskab, skal stenes."
61. Da jeg gennemskuede deres hensigt, svarede jeg ikke på deres ord, men bøjede mig ned og skrev i jordens støv de synder, som de, der dømte hende, havde begået. Igen spurgte de mig, hvad de skulle gøre med den kvinde, og jeg svarede dem: »Den, der er uden synd, skal kaste den første sten.« Da erkendte de deres fejltagelser og gik bort, idet de tildækkede deres ansigter. Ingen var ren, og da de følte sig gennemskuet af mig helt ind i hjertets dyb, anklagede de ikke længere den kvinde, for de havde alle syndet. Men kvinden og med hende andre, der ligeledes havde brudt ægteskabet, angrede og syndede ikke mere. Jeg siger jer, det er lettere at omvende en synder gennem kærlighed end gennem strenghed. (44, 11)

Maria Magdalena

62. Maria Magdalena – synderen, som verden har kaldt hende – havde fortjent min hjertelighed og min tilgivelse.
63. Hun opnåede snart sin frelse, hvilket ikke sker for andre, der kun med svag tro beder om tilgivelse for deres synder. Mens hun snart fandt det, hun søgte, opnår andre det ikke.
64. Magdalena blev tilgivet, uden at hun pralede af sin omvendelse. Hun havde syndet, ligesom I også synder; men hun havde elsket meget.
65. Den, der elsker, kan udvise vildfarelser i sin menneskelige adfærd; men kærligheden er den hjertelighed, der strømmer ud af hjertet. Hvis I ønsker, at I – ligesom I – skal blive tilgivet, så ret jeres blik fuldt af kærlighed og tillid mod Mig, og I vil blive frikendt for enhver forseelse.
66. Den kvinde syndede ikke mere; den kærlighed, som strømmede ud af hendes hjerte, viet hun til Mesterens lære.
67. Hun blev tilgivet, selvom hun havde begået fejl. Men i hendes hjerte brændte den ild, der renser, og på grund af den tilgivelse, som synderen modtog, skiltes hun ikke et øjeblik mere fra Jesus; mine disciple derimod lod mig være alene i de blodigste timer. Men den foragtede Maria skiltes ikke fra mig, fornægtede mig ikke, frygtede ikke og skammede sig ikke.
68. Derfor blev det hende tilladt at fælde tårer ved foden af mit kors og over min grav. Hendes sjæl fandt snart frelse, fordi hun elskede meget.
69. Også hun havde en apostelånd i sit hjerte. Hendes omvendelse stråler som sandhedens lys. Hun havde kastet sig ned for mine fødder for at sige til mig: »Herre, hvis du vil, vil jeg blive fri for synd.«
70. I derimod – hvor ofte vil I overbevise mig om jeres uskyld ved at dække over jeres fejltagelser med lange bønner.

71. Nej, disciple, lær af hende, elsk jeres Herre virkelig i hver eneste af jeres medmennesker. Elsk meget, og jeres synder vil blive jer tilgivet. I vil blive store, når I lader denne sandhed blomstre i jeres hjerter. (212, 68-75)

Nikodemus og spørgsmålet om reinkarnation

72. På den tid sagde Jeg til Nikodemus, som i god tro havde opsøgt Mig for at tale med Mig: "Det, der er født af kødet, er kød, og det, der er født af Ånden, er Ånd. Undre dig ikke, når Jeg siger dig, at man må fødes på ny." Hvem forstod disse ord?

73. Jeg ville med dem sige jer, at et menneskeliv ikke er nok til at forstå en eneste af mine læresætninger, og at I har brug for mange jordiske liv for at forstå den lærebog, som dette liv rummer. Derfor har kødet kun den opgave at tjene som støtte for sjælen på dens vandring over jorden. (151, 59)

Jesu forvandling

74. I den "Anden Tid" foretog Jesus en gang en vandring, fulgt af nogle af sine disciple. De havde besteget et bjerg, og mens Mesteren med sine ord fyldte disse mænd med beundring, så de pludselig deres Herres legeme forherliget, som svævede i rummet og havde Moses' ånd til sin højre side og Elias' til sin venstre.

75. Ved dette overnaturlige syn kastede disciplene sig til jorden, blændet af det guddommelige lys. Men de faldt straks til ro og foreslog deres mester at lægge kongernes purpurkappe over hans skuldre, ligeledes over Moses og Elias. Da hørte de en stemme, der kom ned fra den uendelige , som sagde: "Dette er min elskede Søn, i hvem jeg har velbehag; lyt til ham!"

76. Stor frygt greb disciplene, da de hørte den stemme, og da de så op, så de kun mesteren, som sagde til dem: »Frygt ikke, og fortæl ingen om dette syn, før jeg er opstået fra de døde.« Da spurgte de deres Herre: »Hvorfor siger de skriftkloge, at Elias først må komme?« Og Jesus svarede dem: »Sandelig, Elias skal komme først og bringe alt i orden. Men jeg siger jer, at Elias allerede er kommet, og de genkendte ham ikke; tværtimod gjorde de med ham, hvad de ville.« Da forstod disciplene, at han talte til dem om Johannes Døberen.

77. Hvor ofte har jeg i den nuværende tid for jeres øjne ladet den krop, gennem hvilken jeg kommunikerer, blive usynlig, for derefter at give jer lov til at se mig i den menneskelige skikkelse, som menneskeheden kendte Jesus i, og alligevel har I ikke kastet jer ned foran den nye forherligelse*. (29, 15-18)

** Dette fænomen er i parapsykologien også kendt som "transfiguration", som den tiltagende synliggørelse af et manifesterende åndsvæsen.*

Manglende mod til at bekende sig

78. Da Jeg dengang levede blandt jer som menneske, skete det ofte, at om natten, når alle sov, kom der mennesker til Mig, som opsøgte Mig i hemmelighed, fordi de frygtede at blive opdaget. De opsøgte Mig, fordi de følte samvittighedskvaler, da de havde råbt ad Mig og vakt harme mod Mig, mens Jeg talte til menneskemængden. Deres anger blev endnu stærkere, da de indså, at mit ord havde efterladt en gave af fred og lys i deres hjerter, og at jeg havde udgydt min helbredende balsam i deres kroppe.

79. Med bøjet hoved trådte de frem foran Mig og sagde til Mig: »Mester, tilgiv os, vi har indset, at dit ord indeholder sandhed.« Jeg svarede dem: »Hvis I har opdaget, at Jeg kun taler sandheden – hvorfor skjuler I jer da? Går I ikke ud i det fri for at modtage solens stråler, når den viser sig – men hvornår har I skammet jer over det? Den, der elsker sandheden, skjuler den aldrig, ej heller benægter han den, ej heller skammer han sig over den.«

80. Jeg siger jer dette, fordi jeg ser, at mange kun lytter til mig i det skjulte og benægter, hvor de har været – skjuler, hvad de har hørt, og undertiden benægter, at de har været hos mig. Hvad skammer I jer da over? (133, 23-26)

Fjendtligheder mod Jesus

81. Da jeg i den »Anden Tid« talte til menneskemængderne, blev mit ord — fuldkomment i indhold og form — hørt af alle. Mit blik, der trængte ind i hjerterne, opdagede alt, hvad hver enkelt bar i sig. I nogle var der tvivl, i andre tro, i atter andre talte en angstfyldt stemme til mig: Det var de syge, hvis smerte fik dem til at håbe på et mirakel fra Mig. Der var nogle, der forsøgte at skjule deres hån, når de hørte Mig sige, at Jeg kom fra Faderen for at bringe himmelriget til menneskene, og der var også hjerter, hvor Jeg opdagede had mod Mig og hensigten om at bringe Mig til tavshed eller fjerne Mig.

82. Det var de hovmodige, farisæerne, der følte sig ramt af min sandhed. For selv om mit ord var så klart, så fuldt af kærlighed og så trøstende — selv om det altid blev bekræftet gennem mægtige gerninger, ønskede mange mennesker fortsat at opdage sandheden om min tilstedeværelse ved at bedømme mig ud fra mennesket Jesus, idet de undersøgte mit liv og rettede deres opmærksomhed mod mine klæders beskedenhed og min absolutte fattigdom på materielle goder.

83. Men ikke tilfredse med at dømme mig, dømte de også mine disciple, iagttog dem nøje, hvad enten de talte, fulgte mig på vejene eller satte sig til bords. Hvor blev farisæerne oprørte, da de ved en bestemt lejlighed så, at mine disciple ikke havde vasket hænder, før de satte sig til bords! Stakkels hoveder, der forvekslede kroppens renlighed med sjælens renhed! De var ikke klar over, at når de rørte ved de hellige brød i templet, var deres hænder ganske vist rene, men deres hjerter fulde af forrådnelse. (356, 37-38)

84. Ved hvert skridt blev jeg udspurgt. Alle mine handlinger og ord blev bedømt med ond hensigt; for det meste var de forvirrede over mine gerninger og beviser, for deres forstand var ikke i stand til at forstå det, som kun Ånden kan begribe.
85. Når jeg bad, sagde de: »Hvorfor beder han, når han jo siger, at han er fuld af magt og visdom? Hvad kan han have brug for eller bede om?« Og når jeg ikke bad, sagde de, at jeg ikke overholdt deres religiøse forskrifter.
86. Når de så, at jeg ikke indtog mad, mens mine disciple spiste, dømte de, at jeg befandt mig uden for de love, som Gud havde fastsat; og når de så mig indtage mad, spurgte de sig selv: Hvorfor skal han spise for at leve – han, der hævdede, at han var livet? De forstod ikke, at jeg var kommet til verden for at åbenbare for menneskene, hvordan menneskeheden ville leve efter en lang renselsesperiode, så der ud af den kunne opstå en åndelig generation, der stod over den menneskelige elendighed, over kødets nødvendige behov og over de fysiske sansers lidenskaber. (40, 11-13)

Farevelsmeddelelse

87. I tre år levede Jesus sammen med sine disciple. Han var omgivet af store menneskemængder, der elskede ham inderligt. For disse disciple handlede alt om at lytte til deres mester, når han forkyndte sin guddommelige lære. Mens de fulgte i hans fodspor, følte de hverken sult eller tørst, der var ingen snubler eller hindringer, alt var fred og lykke i den atmosfære, der omgav denne gruppe, og alligevel – da de en gang var særligt henført af betragtningen af deres elskede Jesus, sagde Han til dem: "Der vil nu komme en anden tid; Jeg vil forlade jer, og I vil blive tilbage som får blandt ulve. Denne time nærmer sig, og det er nødvendigt, at jeg vender tilbage til det sted, hvorfra jeg er kommet. I vil være alene en tid og bringe vidnesbyrdet om det, I har set og hørt, til dem, der hungrer og tørster efter kærlighed og retfærdighed. Virk i mit navn, og derefter vil jeg tage jer til mig i det evige hjem."
88. Disse ord gjorde disciplene triste, og jo nærmere timen kom, desto mere eftertrykkeligt gentog Jesus denne meddelelse, når han talte om sit farvel. Men samtidig trøstede han hjerterne hos dem, der lyttede til ham, ved at sige til dem, at hans ånd ikke ville forlade dem, men fortsat ville våge over verden. Når de forberedte sig på at bringe hans ord som et budskab om trøst og håb til datidens mennesker, ville han tale gennem deres mund og udføre mirakler. (354, 26-27)

Jesu indtog i Jerusalem

89. Folkemængderne modtog mig jublende, da jeg trådte ind i byen Jerusalem. Fra landsbyerne og gaderne strømmede de til i skarer — mænd, kvinder og børn — for at være vidne til Mesterens indtog i byen. Det var dem, der havde modtaget miraklet og beviset på Guds Søns magt. — Blinde, der nu kunne se,

stumme, der nu kunne synge Hosianna, lamme, der havde forladt deres seng og skyndte sig hen for at se Mesteren ved påskefesten.

90. Jeg vidste, at denne triumf var flygtig; jeg havde allerede forudsagt for mine disciple, hvad der ville ske bagefter. Dette var knap mere end begyndelsen på min kamp, og i dag, langt fra disse begivenheder, siger jeg jer, at lyset fra min sandhed fortsat kæmper mod mørket af uvidenhed, synd og bedrag, hvorfor jeg må tilføje, at min endelige triumf endnu ikke er kommet.

91. Hvordan kan I tro, at den indtogelse i Jerusalem betød sejr for min sag, når det kun var nogle få, der havde omvendt sig, og der var mange, der ikke erkendte, hvem jeg var?

92. Og selv om alle disse mennesker havde omvendt sig til mit ord – skulle der da ikke følge mange generationer efter?

93. Det øjeblik af jubel, den kortvarige, triumferende indtog, var kun symbolet på lysets, det godes, sandhedens, kærlighedens og retfærdighedens sejr – den dag, der skal komme, og som I alle er inviteret til.

94. Véd, at hvis blot ét af mine børn da befandt sig uden for det Nye Jerusalem, ville der ikke finde nogen fest sted, for Gud kunne da ikke tale om triumf, Han kunne ikke fejre nogen sejr, hvis Hans magt ikke havde været i stand til at redde også det sidste af sine børn. (268, 17-21)

95. I er de samme som dem, der i den "Anden Tid" sang hosianna, da Jesus trådte ind i Jerusalem. I dag, hvor Jeg åbenbarer Mig for jer i Ånden, breder I ikke længere jeres kapper ud på Min vej; det er jeres hjerter, I tilbyder jeres Herre som bolig. I dag kommer jeres Hosianna ikke længere fra fulde struber; dette Hosianna springer ud af jeres sjæl som en hymne til ydmyghed, kærlighed og erkendelse af Faderen, som en hymne til troen på denne åbenbaring, som jeres Herre har bragt jer i den "Tredje Tid".

96. Dengang som i dag er I de samme som dem, der fulgte Mig ved Min indtog i Jerusalem. De store menneskemængder omringede Mig, fængslet af Mine ord om kærlighed. Mænd og kvinder, gamle og børn rystede byen med deres jubelråb, og selv præsterne og farisæerne, der frygtede, at folket ville gøre oprør, sagde til Mig: "Mester, hvis Du lærer fred – hvorfor tillader Du så, at Dine tilhængere forårsager en sådan oprør?" Men Jeg svarede dem: »Sandelig, Jeg siger jer, hvis disse tav, ville stenene tale.« For det var øjeblikke af jubel, det var højdepunktet og herliggørelsen af Messias blandt dem, der hungrede og tørstede efter retfærdighed – de sjæle, der i lang tid havde ventet på Herrens ankomst som opfyldelse af profetierne.

97. Med den jubel og den glæde fejrede mit folk også befrielsen fra Egypten. Den erindring om påsken ønskede Jeg at gøre uforglemmelig for mit folk. Men sandelig, jeg siger jer, jeg fulgte ikke blot en tradition, da jeg ofrede et lam – nej, jeg tilbød mig selv i Jesus, offerlammet, som den vej, hvorigennem alle mine børn ville finde frelse. (318, 57-59)

Den sidste nadver

98. Da Jesus fejrede det påskemåltid med sine disciple, som det var i overensstemmelse med dette folks tradition, sagde han til dem: "Nu åbenbarer jeg jer noget nyt: Tag af denne vin og spis af dette brød, som repræsenterer mit blod og min krop, og gør dette til min ihukommelse."

99. Efter Mesterens bortgang mindedes disciplene deres Herres offer ved at drikke vin og spise brød, som var symboler på Ham, der af kærlighed til menneskeheden gav alt.

100. I løbet af århundrederne gav de folk, der var splittet i trosretninger, mine ord forskellige fortolkninger.

101. I dag vil Jeg fortælle jer, hvad Jeg følte i den time, ved det nadver, hvor hvert ord og hver handling fra Jesus var en lektion fra en bog af dyb visdom og uendelig kærlighed. Da jeg brugte brød og vin til dette, skete det for at lade jer forstå, at de ligner kærligheden, som er sjælens næring og liv; og da jeg sagde til jer: "Gør dette til mit minde", ville Mesteren dermed sige, at I skal elske jeres næste med en kærlighed, der ligner Jesu, og give jer selv til menneskene som sand næring.

102. Enhver ritual, I udfører ud fra disse undervisninger, vil være frugtesløs, hvis I ikke anvender mine læresætninger og eksempler i jeres liv. Netop det er det vanskelige for jer, men deri ligger fortjenesten. (151, 29-32; 34)

103. Ligesom I nu er omkring Mig, sådan var det også den sidste aften i den "Anden Tid". Solen gik netop ned, da Jesus for sidste gang talte med sine disciple i det rum. Det var en døende fars ord til sine elskede børn. Der var sorg i Jesus og også i disciplene, som endnu ikke vidste, hvad der nogle timer senere ventede ham, der havde undervist dem og elsket dem så højt. Deres Herre var ved at tage afsked, men de vidste endnu ikke hvordan. Peter græd og krammede koppen tæt ind til sit hjerte, Johannes fugtede Mesterens bryst med sine tårer, Matthæus og Bartholomæus var ude af sig selv over mine ord. Filip og Thomas skjulte deres hjertesorg, mens de spiste. Jakob den Yngre og den Ældre, Thaddæus, Andreas og Simon var stumme af smerte; alligevel var der meget, de sagde til Mig med hjertet. Også Judas Iskariot bar smerte i sit hjerte, men også frygt og samvittighedskvaler. Men han kunne ikke længere vende om, fordi mørket havde taget magten over ham.

104. Da Jesus havde talt sine sidste ord og formaninger, var disse disciple oversvømmet af tårer. Men en af dem var ikke længere til stede; hans sjæl kunne ikke rumme så megen kærlighed eller se så megen lys, og derfor gik han bort, fordi det ord brændte hans hjerte. (94, 56-58)

105. Jesu guddommelige længsel var, at hans disciple skulle blive såmænd for hans frelsende lære.

106. På højdepunktet af sin sidste tale til disciplene, som samtidig var den sidste samtale mellem Faderen og børnene, sagde han derfor til dem i kærlig tone: "Jeg giver jer nu et nyt bud: Elsk hinanden."
107. Med lyset fra dette højeste bud tændte han dermed det største håb for menneskeheden. (254, 59)

Kapitel 12 – Lidelse, død og opstandelse

Jesu livslange strabadser og lidelser

1. Jeg levede blandt menneskerne og gjorde mit liv til et forbillede, en lærebog. Jeg lærte alle lidelser at kende, fristelserne og kampene, fattigdommen, arbejdet og forfølgelserne. Jeg oplevede afvisningen fra de nærmeste, utaknemmeligheden og forræderiet; de lange arbejdsdage, sulten og tørsten, hån, ensomheden og døden. Jeg lod hele byrden af den menneskelige synd falde på mig. Jeg tillod, at mennesket udforskede min ånd i mine ord og i min gennemborede krop, hvor man selv kunne se den sidste af mine ribben. Selvom jeg var Gud, blev jeg gjort til en spottekong, til en blottet, og måtte endda bære skammens kors og dermed bestige bakken, hvor røverne døde. Der sluttede mit menneskelige liv som et bevis på, at jeg ikke kun er ordets Gud, men handlingens Gud. (217, 11)
2. Da timen nærmede sig, og nadveren var forbi, havde Jesus givet sine disciple de sidste instrukser. Han begav sig til Olivenhaven, hvor han plejede at bede, og sagde til Faderen: "Herre, hvis det er muligt, så tag denne kalk fra mig. Men ikke min, men din vilje ske." Da nærmede den af mine disciple, som skulle forråde mig, sig, ledsaget af en skare, der ville arrestere mig. Da de spurgte: »Hvem er Jesus, nazareneren?«, nærmede Judas sig sin mester og kyssede ham. I disse mænds hjerter var der frygt og forfærdelse, da de så Jesu rolige sindsro, og de spurgte endnu en gang: »Hvem er Jesus?« Da gik jeg hen til dem og sagde til dem: »Her er jeg, det er mig.« Da begyndte min lidelse.
3. De førte mig for præster, dommere og magthavere. De forhørte mig, dømte mig og anklagede mig for at have overtrådt Moseloven og for at ville oprette et rige, der skulle ødelægge kejserens. (152, 6-7)

Judas' forræderi

4. Husker I ikke, hvor mange gange Jeg åbenbarede Min kærlighed, ikke kun over for dem, der troede på Mig, men også over for den, der forrådte Mig, og over for dem, der forfulgte og dømte Mig? Nu kunne I spørge mig, hvad der var grunden til, at jeg tillod alle disse hån. Og jeg svarer jer: Det var nødvendigt, at jeg gav dem fuldstændig tanke- og handlingsfrihed for at skabe passende

lejligheder til at åbenbare mig, og for at alle kunne opleve den barmhjertighed og kærlighed, som jeg lærte verden.

5. Jeg bevægede ikke Judas' hjerte til at forråde Mig; han var redskab for en ond tanke, da hans hjerte var fyldt af mørke. Men i lyset af den disciple utroskab viste Jeg ham Min tilgivelse.

6. Det havde ikke været nødvendigt, at en af mine forrådte mig for at give jer dette eksempel på ydmyghed. Mesteren ville have bevist den ved enhver lejlighed, som menneskene havde tilbudt ham. Det tilfaldt den pågældende discipel at være det redskab, gennem hvilket Mesteren viste verden sin guddommelige ydmyghed. Selvom I troede, at det var den pågældende mands svaghed, der forårsagede Jesu død, så siger Jeg jer, at I tager fejl; for Jeg kom for at give Mig helt til jer, og hvis det ikke havde været på denne måde, kan I være sikre på, at det ville være sket på en anden måde. Derfor har I ingen ret til at forbande eller dømme den, der er jeres bror, og som i et øjebliks forblændelse manglede den kærlighed og trofasthed, han skyldte sin Mester. Hvis I giver ham skylden for min død – hvorfor velsigner I ham da ikke, når I ved, at mit blod blev udgydt for alle menneskers frelse? Det ville være bedre for jer at bede og bede om, at ingen af jer falder i fristelse, for de skriftkloges og farisæernes hykleri findes stadig i denne verden. (90, 37-39)

Jesu lidelse

7. Da jeg blev forhørt af ypperstepræsten Kajfas, og han sagde til mig: »Jeg pålægger dig at sige mig, om du er Kristus, Messias, Guds Søn«, svarede jeg ham: »Du har sagt det.« (21, 30)

8. Hvor mange hjerter, som få dage forinden havde beundret og velsignet mine gerninger, glemte disse, viste sig utaknemmelige og sluttede sig til dem, der hånet mig. Men det var nødvendigt, at dette offer var meget stort, for at det aldrig skulle udslettes af menneskenes hukommelse.

9. Verden og I som en del af den har set mig blive bespottet, hånet og ydmyget, som intet menneske kunne have været. Men tålmodigt tømte jeg den kalk, I gav mig at drikke. Skridt for skridt opfyldte jeg min kærlighedsbestemmelse blandt menneskene og gav mig selv helt til mine børn.

10. Salige er de, der troede på deres Gud, selvom de oplevede Ham oversvømmet af blod og stønnende.

11. Men noget endnu sværere ventede Mig: at dø naglet til et træ mellem to røvere. Men det stod skrevet, og derfor måtte det gå i opfyldelse, for at Jeg kunne blive anerkendt som den sande Messias. (152, 8-11)

12. For denne undervisning, som Jeg netop giver jer, gav Jeg jer allerede et eksempel i den "Anden Tid". Jesus hang på korset, Frelseren kæmpede med døden for øjnene af de menneskemængder, han havde elsket så højt. Hvert hjerte var en dør, som han havde banket på. Blandt tilskuerne befandt sig den,

der herskede over folkemængderne, kirkens fyrste, tolderen, farisæeren, den rige, den fattige, den fordærvede og den af enkel sind. Men mens nogle vidste, hvem det var, der døde i den time, fordi de havde set hans gerninger og modtaget hans godgørenhed, fremskyndede andre, fulde af tørst efter uskyldigt blod og grådige efter hævn, døden for ham, som de hånligt kaldte "Kongen af jøderne", uden at vide, at han ikke blot var konge over et folk, men at han var det over alle folk på jorden og over alle verdener i universet. Mens Jesus rettede et af sine sidste blik mod disse menneskemængder, løftede han fuld af barmhjertig kærlighed og medfølelse sin bøn til Faderen og sagde: "Min Fader, tilgiv dem, for de ved ikke, hvad de gør."

13. Det blik omfattede både dem, der græd over ham, og dem, der frydede sig over hans lidelser, for Mesterens kærlighed, som var Faderens kærlighed, gjaldt alle lige meget. (103, 26 27)

14. Da den dag kom, hvor folkemængden, ophidset af dem, der følte sig foruroliget af Jesu tilstedeværelse, sårede og piskede ham og som følge af slagene så ham bløde som en almindelig dødelig og senere kæmpe med døden og dø som ethvert andet menneske, da udbrød farisæerne, folkets ledere og præsterne tilfredse: "Se ham, der kalder sig Guds Søn, der anså sig for en konge og udgav sig for at være Messias!"

15. Netop for dem, mere end for andre, bad Jesus sin Fader om, at Han måtte tilgive dem – dem, der – selvom de kendte Skrifterne – nu fornægtede Ham og fremstillede Ham som en bedrager over for folkemængden. Det var dem, der trods deres påstand om at være lovlærere i virkeligheden ikke vidste, hvad de gjorde, da de dømte Jesus, mens der blandt folkemængden var hjerter, der var sønderrevne af smerte over den uretfærdighed, de var vidner til, og ansigter, der var oversvømmet af tårer over den retfærdiges offerdød. Det var mændene og kvinderne med et enkelt sind, ydmyg e og en storsindet ånd, som vidste, hvem der havde været blandt menneskene i verden, og som forstod, hvad disse mistede ved Mesterens bortgang. (150, 24-25)

16. Det er Ham, der taler til jer, som, mens han kæmpede med døden på korset og blev mishandlet og tortureret af bødlerne, løftede sine øjne mod uendeligheden og sagde: "Fader, tilgiv dem, for de ved ikke, hvad de gør."

17. I den guddommelige tilgivelse indsatte Jeg alle mennesker i alle tider, for Jeg kunne se menneskehedens fortid, nutid og fremtid. Jeg kan i sandhed og i Ånden sige jer, at Jeg også så jer i den velsignede time, I som i denne tid hører mit nye ord. (268, 38-39)

18. Da jeg fra korsets højde rettede mine sidste blikke mod menneskemængden, så jeg Maria, og til hende sagde jeg med henvisning til Johannes: »Kvinde, denne her er din søn«, og til Johannes: »Søn, dette er din mor.«

19. Johannes var den eneste i den time, der kunne forstå meningen med den følgende sætning, for folkemængden var så blind, at da jeg sagde: »Jeg tørster«,

troede de, at det var fysisk tørst, og de gav mig galde og eddike, mens det dog var tørst efter kærlighed, som min ånd følte.

20. Også de to forbrydere kæmpede ved siden af mig med døden; men mens den ene bespottede og kastede sig ud i fortabelsen, lod den anden sig oplyse af troens lys; og selvom han så sin Gud naglet til det skammelige kors og tæt på døden, troede han på hans guddommelighed og sagde til ham: "Når du er i himmelriget, så husk mig", hvortil jeg, rørt af så megen tro, svarede: "Sandelig, jeg siger dig, i dag skal du være med mig i paradiset."

21. Ingen kender de storme, der rasede i Jesu hjerte i denne time. De løsrevne naturkræfter var kun et svagt spejlbillede af det, der foregik i den menneskes ensomhed, og den guddommelige Ånds smerte var så stor og så virkelig, at kødet, der et øjeblik følte sig svagt, udbrød: »Min Gud, min Gud, hvorfor har du forladt mig?«

22. Ligesom Jeg lærte menneskene at leve, lærte Jeg dem også at dø, idet Jeg selv tilgav og velsignede dem, der hånet og torturerede Mig, da Jeg sagde til Faderen: "Tilgiv dem, for de ved ikke, hvad de gør."

23. Og da Ånden forlod denne verden, sagde han: »Fader, i dine hænder overgiver jeg min ånd.« Det fuldkomne eksempel var fuldbyrdet; som Gud og som menneske havde jeg talt. (152, 12 161 17)

24. Et øjeblik var nok for Dimas til at finde frelsen, og dette var det sidste i hans liv. Han talte til Mig fra korset, og selvom han så, at Jesus, som man kaldte Guds Søn, lå i dødskamp, følte han, at han var Messias, Frelseren; og han overgav sig til ham med al sin hjertes anger og al sin sjæls ydmyghed. Derfor lovede Jeg ham paradiset allerede samme dag.

25. Jeg siger jer, at jeg vil lade enhver, der ubevidst synder, men ved livets ende taler til mig med et hjerte fuldt af ydmyghed og tro, mærke ømheden i min barmhjertige kærlighed, som løfter ham op fra jordens trængsler for at lade ham lære saligheden ved et ædelt og ophøjet liv at kende. (94, 71-72)

26. Ja, kære Dimas, du var sammen med mig i paradiset af lys og åndelig fred, hvorhen jeg bar din sjæl som belønning for din tro. Hvem kunne have sagt til dem, der tvivlede på, at der i Jesus – døende og blødende som han var – boede en Gud, at der i røveren, der lå til højre for ham i dødskampen, skjulte sig en lysånd? 27. Tiden gik, og da sjælefreden igen indfandt sig, trængte mange af dem, der havde afvist og hånet Mig, ind i lyset af Min sandhed, hvorfor deres anger var stor og deres kærlighed i Min efterfølgelse uforgængelig. (320, 67)

28. Da den krop, der tjente mig som hylster i den anden tid, gik ind i dødskampen, og jeg fra korset udtalte de sidste ord, var der blandt mine sidste sætninger et, der hverken i disse øjeblikke eller længe efter blev forstået: "Min Gud, min Gud, hvorfor har du forladt mig?"

29. På grund af disse ord tvivlede mange; andre blev forvirrede, da de troede, at det var modløshed, et vaklen, et øjebliks svaghed. Men de har ikke taget i

betragtning, at dette ikke var den sidste sætning, men at Jeg efter den udtalte andre, som afslørede fuld styrke og klarhed: »Fader, i Dine hænder overgiver jeg min ånd«; og: »Alt er fuldbragt.«

30. Nu, hvor jeg er vendt tilbage for at kaste lys over jeres vildfarelser og belyse det, I har kaldt mysterier, siger jeg jer: Da jeg hang på korset, var dødskampen lang og blodig, og Jesu legeme, som var uendeligt mere følsomt end alle andre menneskers, udholdt en langvarig dødskamp, og døden kom ikke. Jesus havde fuldført sin mission i verden, havde allerede talt det sidste ord og givet den sidste lære. Da spurgte den torturerede krop, det sønderrevne kød, da det følte adskillelsen fra Ånden, smertefuldt Herren: "Fader, Fader, hvorfor har du forladt mig?" — Det var det sårede Lammes blide og lidende klageskrig efter sin hyrde. Det var beviset på, at Kristus, "Ordet", virkelig blev menneske i Jesus, og at hans lidelse var ægte.

31. Kan I tilskrive disse ord til Kristus, som evigt er ét med Faderen? — Nu ved I, at det var et støn fra Jesu legeme, som var blevet vanæret af menneskenes blindhed. Men da Herrens kærtegn sænkede sig over det torturerede kød, fortsatte Jesus med at tale, og hans ord var: "Fader, i dine hænder overgiver jeg min ånd." — "Alt er fuldbragt." (34, 27-30)

32. Da Jesus hang på korset, var der ingen ånd, der ikke følte sig rystet ved stemmen af kærlighed og retfærdighed fra Ham, der døde — nøgen som selve sandheden, som han bragte i sit ord. De, der har undersøgt Jesu liv, har erkendt, at der hverken før eller efter ham har været nogen, der har udført et værk som hans, for det var et guddommeligt værk, der gennem sit eksempel vil frelse menneskeheden.

33. Sagtmodigt gik Jeg til ofringen, for Jeg vidste, at mit blod skulle forvandle og frelse jer. Indtil det sidste øjeblik talte Jeg med kærlighed og tilgav Jeg jer, for Jeg kom for at bringe jer en ophøjet lære og med fuldkomne eksempler udstikke vejen til evigheden for jer.

34. Menneskeheden ønskede at afholde mig fra mit forehavende ved at udnytte kødets svaghed; men jeg gav ikke op. Menneskene ønskede at forlede mig til blasfemi; men jeg blasfemede ikke. Jo mere folkemængden fornærmede mig, desto mere medfølelse og kærlighed havde jeg over for den, og jo mere de sårede min krop, desto mere blod strømmede der ud af den for at give liv til dem, der var døde for troen.

35. Det blod er symbolet på den kærlighed, hvormed Jeg har udstukket vejen for den menneskelige ånd. Jeg efterlod mit ord om tro og håb til dem, der hungrede efter retfærdighed, og skatten af mine åbenbaringer til de åndeligt fattige.

36. Først efter denne tid blev menneskeheden klar over, hvem der havde været i verden. Derefter blev Jesu værk opfattet som fuldkomment og guddommeligt, erkendt som overmenneskeligt – hvor mange tårer af anger! Hvor mange samvittighedskvaler i sjælene! (29, 37-41)

37. Da Jesus, som var »vejen, sandheden og livet«, afsluttede sin mission med den bøn bestående af de syv ord og til sidst sagde til sin Fader: »I dine hænder overgiver jeg min ånd«, så overvej, om I, som er denne Mesters elever og disciple, kan forlade dette liv uden at ofre det til Faderen som en hyldest til lydighed og ydmyghed; og om I kan lukke jeres øjne for denne verden uden at bede Herren om hans beskyttelse, da I først vil åbne dem igen i andre regioner.
38. Hele Jesu liv var et kærlighedsoffer til Faderen. De timer, som hans dødskamp på korset varede, var en bøn om kærlighed, forbøn og tilgivelse.
39. Dette er den vej, jeg viste dig, menneskehed. Lev i efterfølgelse af jeres Mester, og jeg lover jer at føre jer til mit skød, som er kilden til al salighed. (94, 78 80)
40. Jeg, Kristus, åbenbarede gennem mennesket Jesus Faderens herlighed, hans visdom og hans magt. Magten blev anvendt til at udføre mirakler til gavn for dem, der i deres ånd havde brug for tro, i deres forstand for lys og i deres hjerte for fred. Den magt, som er selve kærlighedens kraft, blev udgydt over de nødlidende for at give sig helt hen til dem, hvilket gik så vidt, at jeg ikke brugte den til min egen krop, som ligeledes havde brug for den i dødstimen.
41. Jeg ønskede ikke at gøre brug af min magt for at undgå den gennemtrængende smerte i min krop. For da jeg blev menneske, skete det med den hensigt at lide for jeres skyld og give jer et håndgribeligt guddommeligt og menneskeligt bevis på min uendelige kærlighed og mit medfølelse med de umodne, de nødlidende og syndere.
42. Al den magt, som jeg åbenbarede over for andre — hvad enten det var, at jeg helbredte en spedalsk, gav en blind synet tilbage og en lam bevægelighed, eller at jeg omvendte syndere og oprejste døde – al den magt, som jeg åbenbarede for folkemængderne for at give dem beviser på min sandhed ved at bevise min magt over naturrigene og min magt over liv og død, ønskede jeg ikke at anvende for mig selv, hvorved jeg tillod, at min krop gennemlevede den lidelsesfulde tid og led den smerte.
43. Min magt kunne ganske vist have sparet min krop for al smerte, men hvilken fortjeneste ville jeg da have haft i jeres øjne? Hvilket for mennesket forståeligt forbillede ville jeg have efterladt, hvis jeg havde gjort brug af min magt for at spare mig selv for smerten? Det var nødvendigt i disse øjeblikke at give afkald på min magt, at afvise den guddommelige kraft for at føle og opleve kødet smerte, sorgen over utaknemmeligheden, ensomheden, dødskampen og døden.
44. Derfor bad Jesu læber om hjælp i dødstimen, da hans smerte var ægte. Men det var ikke kun den fysiske smerte, der overvældede Jesu feberramte og udmattede krop — det var også den åndelige fornemmelse af en Gud, der gennem denne krop blev mishandlet og gjort til grin af sine blinde, utaknemmelige og hovmodige børn, for hvem han udgød dette blod.

45. Jesus var stærk gennem den Ånd, der besejlede ham, hvilket var den Guddommelige Ånd, og han kunne have været ufølsom over for smerten og uovervindelig over for sine forfølgeres angreb; men det var nødvendigt , at han græd, at han følte, at han gang på gang faldt til jorden foran øjnene af folkemængden, at hans legemets kræfter var opbrugt, og at han skulle dø, efter at hans legeme havde mistet den sidste dråbe blod.
46. Således blev min mission på jorden opfyldt; således sluttede dennes tilværelse i verden, som folket få dage forinden havde udråbt til konge, da han red ind i Jerusalem. (320, 56-61)

Jesu forløsningsgerning i de hinsidige verdener

47. I menneskehedens tidlige tider var dens åndelige udvikling så ringe, at dens (manglende) indre erkendelse af sjælens liv efter den fysiske død og den (manglende) viden om dens endelige bestemmelse medførte, at sjælen, når den forlod den kødelige hylster, faldt i en dyb søvn, hvorfra den kun langsomt vågnede. Men da Kristus blev menneske i Jesus for at give alle sjæle sin lære, sendte han, så snart han havde fuldført sin opgave blandt menneskene, sit lys til store skarer af væsener, der siden verdens begyndelse havde ventet på hans ankomst for at blive befriet fra deres forvirring og kunne hæve sig op til Skaberen.
48. Kun Kristus kunne oplyse det mørke, kun hans stemme kunne vække de sjæle, der sov, til deres udvikling. Da Kristus døde som menneske, bragte den Guddommelige Ånd lys ind i de åndelige verdener og selv ind i gravene, hvorfra de sjæle kom frem, som holdt dødssøvn ved deres kroppe. Disse væsener vandrede den nat gennem verden, hvorved de gjorde sig synlige for menneskers øjne som et vidnesbyrd om, at Frelseren var liv for alle væsener, og at sjælen er udødelig. (41, 5-6)
49. Mænd og kvinder modtog tegn og kald fra det hinsides. De gamle og børnene var ligeledes vidner til disse åbenbaringer, og i dagene, der gik forud for Frelserens korsdød, trængte det himmelske lys ind i menneskenes hjerter; væsenerne fra den åndelige dal kaldte på menneskenes hjerter; og på den dag, hvor Mesteren tog sit sidste åndedrag som menneske, og hans lys trængte ind i alle huler og alle kroge, i de materielle og åndelige hjemsteder, i længsel efter de væsener, der længe havde ventet på ham — materialiserede, forvirrede og syge væsener, der var kommet på afveje, bundet med samvittighedskvalers lænker, slæbende på uretfærdighedens byrder, og andre sjæle, der troede, de var døde og var bundet til deres kroppe — da vågnede de alle fra deres dybe søvn og rejste sig til liv.
50. Men før de forlod denne jord, gav de dem, der havde været deres pårørende, et vidnesbyrd om deres opstandelse og deres eksistens. Gennem alt dette oplevede verden disse manifestationer i den nat af sorg og smerte.

51. Menneskernes hjerter skælvede, og børnene græd ved synet af dem, der længe havde været døde og denne dag kun vendte tilbage for et øjeblik for at vidne om den mester, der var kommet ned til jorden for at sprede sit kærlighedsfrø, og som samtidig bearbejdede de åndelige marker, der var beboet af uendeligt mange sjæle, som ligeledes var hans børn, og som han helbredte og befriede fra deres uvidenhed. (339, 22)
52. Da jeg forlod min krop, trådte min ånd ind i åndevæsenernes verden for at tale til dem med sandhedens ord. Ligesom hos jer talte jeg til dem om den guddommelige kærlighed, for denne er den sande erkendelse af livet.
53. Sandelig, jeg siger jer, Jesu ånd var ikke et øjeblik i graven; han havde mange gode gerninger at udføre i andre livsverdener. Min uendelige ånd havde mange åbenbaringer at give dem – ligesom før jer.
54. Der findes også verdener, hvor åndevæsenerne ikke forstår at elske; de lever i mørket og længes efter lys. I dag ved menneskene, at hvor kærlighedsløshed og egoisme hersker, hersker mørket, at krig og lidenskaber er nøglerne, der låser porten til den vej, der fører til Guds rige.
55. Kærligheden er derimod nøglen, der åbner lysets rige, som er sandheden.
56. Her på jorden har Jeg åbenbaret Mig gennem materielle midler, i det hinsides har Jeg kommunikeret direkte med de høje åndelige væsener, for at de kunne undervise dem, der ikke er i stand til at modtage Min inspiration direkte. Disse høje, lysende væsener er – ligesom her for jer – stemmeførerne. (213, 6 11)

Jesu fremmøde efter hans opstandelse

57. Nogle dage efter min korsfæstelse, da mine disciple var samlet omkring Maria, lod jeg dem mærke min tilstedeværelse, som i det åndelige syn var symboliseret ved en due. I den velsignede time vovede ingen at bevæge sig eller sige et eneste ord. Der herskede en sand henrykkelse ved betragtelsen af dette åndelige billede, og hjerterne bankede fulde af kraft og tillid, fordi de vidste, at Mesteren, som tilsyneladende var gået bort fra dem, altid vil være til stede hos dem i Ånden. (8, 15)
58. Hvorfor skulle I tro, at min komme i Ånden ikke har nogen mening? Husk, at jeg efter min død som menneske fortsatte med at tale til mine disciple og viste mig for dem som et åndeligt væsen.
59. Hvad ville der være blevet af dem uden de manifestationer, som jeg skænkede dem, og som styrkede deres tro og indgød dem nyt mod til deres missionsopgave?
60. Det var et sørgeligt syn, de bød efter mit farvel: Tårerne strømmede uophørligt ned over deres ansigter, hvert øjeblik brød der en hulken frem fra deres bryst, de bad meget, og frygt og samvittighedskvaler tyngede dem. De

vidste: den ene havde forrådt mig, en anden havde fornægtet mig, og næsten alle havde forladt mig i dødstimen.

61. Hvordan kunne de være vidner til denne mester af al fuldkommenhed? Hvordan skulle de have mod og styrke til at møde mennesker med så forskellige trosopfattelser og måder at tænke og leve på?

62. Netop da viste min Ånd sig blandt dem for at lindre deres smerte, tænde deres tro og fylde deres hjerter med idealet i min lære.

63. Jeg gav min Ånd menneskelig skikkelse for at gøre den synlig og mærkbar for disciplene, men min tilstedeværelse var dog åndelig, og se, hvilken indflydelse og betydning denne fremtræden havde blandt mine apostle. (279, 47-52)

64. Mit offer var fuldbragt; men i bevidstheden om, at disse hjerter havde mere end nogensinde brug for Mig, fordi der i deres indre var rejst sig en storm af tvivl, lidelser, forvirring og frygt, nærmede Jeg Mig straks til dem for at give dem endnu et bevis på Min uendelige barmhjertighed. I min kærlighed og medfølelse med disse børn af mit ord antog jeg menneskelig skikkelse ved at antage den form eller det billede af den krop, jeg havde haft i verden, og lod mig se og høre, og med mine ord tændte jeg på ny troen i disse nedtrykte sjæle. Det var en ny lektion, en ny måde at meddele mig til dem, der havde ledsaget mig på jorden; og de følte sig styrket, inspireret, forvandlet gennem troen og erkendelsen af min sandhed.

65. På trods af de beviser, som de alle var vidner til, var der én, der stædigt benægtede de åbenbaringer og beviser, som Jeg gav Mine disciple åndeligt, og derfor var det nødvendigt at tillade ham at mærke Min åndelige tilstedeværelse selv med sine fysiske sanser, for at han kunne tro.

66. Men ikke kun blandt de disciple, der stod mig nær, opstod denne tvivl — nej, også blandt skarer af tilhængere, i landsbyerne, i byerne og landsbyerne, blandt dem, der havde modtaget beviser på min magt og fulgte mig på grund af disse gerninger, opstod der forvirring, ængstelige spørgsmål, forfærdelse; man kunne ikke forklare sig, hvorfor alt var endt på denne måde.

67. Jeg havde medfølelse med alle, og derfor gav Jeg dem, ligesom Mine nærmeste disciple, beviser på, at Jeg ikke havde fjernet Mig fra dem, selvom Jeg ikke længere stod dem bi som menneske på jorden. I hvert hjem, hver familie og i hvert folk åbenbarede Jeg Mig for de hjerter, der troede på Mig, ved på mange måder at gøre Min åndelige tilstedeværelse mærkbar for dem. Da begyndte kampen for det folk af kristne, der måtte miste deres mester på jorden, for at rejse sig og forkynde den sandhed, han havde åbenbaret for dem. I kender alle deres store gerninger. (333, 38-41)

68. Da Jeg i den "Anden Tid" viste mig for mine disciple for sidste gang mellem skyerne, var der sorg i dem, da Jeg forsvandt for deres øjne, fordi de i dette øjeblik følte sig efterladt alene; men derefter hørte de stemmen fra Herrens englebudbringer, der talte til dem: "I mænd fra Galilæa, hvad ser I efter? Denne

Jesus, som I i dag har set stige op til himlen, vil I på samme måde se komme ned."
69. Da forstod de, at Mesteren, når han vendte tilbage til menneskene, ville gøre det åndeligt. (8, 13-14)

Kapitel 13 – Jesu og hans apostles mission og betydning

Korrektionen af det gamle gudsbillede og dets traditioner

1. Jesus, Kristus, har været det klareste eksempel, som Jeg gav jer i verden for at vise jer, hvor stor Faderens kærlighed og visdom er. Jesus var det levende budskab, som Skaberen sendte til jorden, for at I skulle erkende de høje egenskaber hos Ham, der skabte jer. Menneskene så i Jehova en vrede og uforsonlig Gud, en frygtindgydende og hævngerrig dommer; men gennem Jesus befriede Han jer fra jeres vildfarelse.
2. Se i Mesteren den guddommelige kærlighed, der er blevet menneske. Han dømte alle jeres gerninger gennem sit liv i ydmyghed, offer og barmhjertighed. Men i stedet for at straffe jer med døden, tilbød han jer sit blod for at vise jer det sande liv, kærlighedens liv. Dette guddommelige budskab oplyste menneskehedens liv, og det ord, som den guddommelige Mester overgav til menneskene, blev kilden til kirker og sekter, gennem hvilke de har søgt Mig og stadig søger Mig. Men sandelig, Jeg siger jer, de har endnu ikke forstået indholdet af dette budskab.
3. Menneskeheden tror ganske vist, at Guds kærlighed til sine børn er ubegrænset, da Han i Jesus døde af kærlighed til menneskene. Den er endog indre rørt af Jesu lidelser foran hans dommere og bødler og erkender efterhånden også Faderen i Sønnen, men betydningen, rækkevidden af alt det, som Herren ønskede at sige til menneskene gennem den åbenbaring, der begyndte i en jomfru og sluttede i "skyen" fra Betania, er den dag i dag ikke blevet fortolket korrekt.
4. Jeg måtte vende tilbage på den samme "sky", hvorpå "Ordet" steg op til Faderen, for at give jer forklaringen herpå og påvise betydningen af alt det, der blev åbenbaret for jer med Jesu fødsel, liv, gerninger og død.
5. Sandhedens Ånd, som dengang blev lovet af Kristus, er denne guddommelige åbenbaring, som kom for at oplyse mørket og forklare de mysterier, som menneskenes forstand eller hjerte ikke var i stand til at gennemskue. (81, 46-49)
6. Jeg forkyndte min sandhed i den "Anden Tid" som menneske gennem mit eksempel. Jeg ophævede det nytteløse offer af uskyldige og ubevidste væsener

ved at ofre mig selv for en fuldkommen kærlighedslære. "Guds Lam" har I kaldt mig, fordi det folk havde ofret mig på sine traditionelle helligdage.
7. Faktisk blev mit blod udgydt for at vise menneskene vejen til frelse. Min guddommelige kærlighed blev fra korset udgydt over menneskeheden i den tid og i alle tider, for at menneskeheden kunne lade sig inspirere af dette eksempel, af disse ord, af dette fuldkomne liv og finde frelse, renselse fra synder og sjælens ophøjelse. (276, 15)

Jesu forbillede

8. Det var nødvendigt, at Jesus viste jer de principper, som I skulle rette jer efter, og som I havde fjernet jer fra.
9. Jeg vidnede for jer om al min mildhed, min kærlighed, min visdom og barmhjertighed og drak lidelsens bæger sammen med jer, for at jeres hjerter måtte røres og jeres forstand vågne. Hjerterne måtte fødes til det gode, og smerten ved at se mig korsfæstet af kærlighed til dem var som en torn, der skulle minde dem om, at I alle må lide for kærlighedens skyld for at nå frem til Faderen. Mit løfte til enhver, der ønsker at tage sit kors på sig og følge mig, var den evige fred, den højeste salighed, der ikke har nogen ende i Ånden. (240, 23 24)
10. Kristus er og skal være jeres forbillede; derfor blev Jeg dengang menneske. Hvad var den åbenbaring, som Jesus bragte menneskeheden? Hans uendelige kærlighed, hans guddommelige visdom, hans grænseløse barmhjertighed og hans magt.
11. Jeg sagde til jer: Tag Mig som forbillede, og I vil udføre de samme gerninger, som Jeg udfører. Da Jeg kom som Mester, bør I forstå, at det ikke skete for at give jer uopnåelige læresætninger eller sådanne, der ligger uden for menneskets forståelsesramme.
12. Forstå derfor, at når I udfører gerninger, der ligner dem, Jesus lærte jer, vil I have opnået det liv i overflod, som jeg tidligere talte til jer om. (156, 25-27)

Betydningen af Jesu lære

13. Jesu lære — givet som en retningslinje, som en åben bog, så menneskeheden kan studere den — kan ikke sammenlignes med noget andet hos noget andet folk på jorden, i nogen generation, i nogen race. For de, der har begivet sig ud for at overbringe bud om retfærdighed eller lære om næstekærlighed, er blevet sendt til jorden af Mig som forløbere, som budbringere, men ikke som guder. Kun Kristus kom til jer som en guddom. Han bragte jer den klareste og største undervisning, som menneskets hjerte har modtaget. (219, 33)

Kald, læretid og prøvelser for Jesu disciple

14. I har i denne tid tænkt på årene af min forkyndelsesvirksomhed — de tre år, hvor jeg forberedte mine disciple, hvor jeg levede sammen med dem. De så alle mine gerninger, og under deres forberedelse var de i stand til at trænge ind i mit hjerte og se den renhed, al den majestæt og visdom, der var i Mesteren.

15. Mine handlinger dengang skete ikke for at vække opsigt, mit liv på jorden var beskedent; men den, der var forberedt, fornemmede storheden i min tilstedeværelse og i den tid, han levede i.

16. Således udvalgte Jeg Mine disciple, hvoraf Jeg mødte nogle ved flodbredden og kaldte dem ved at sige: »Følg Mig.« Da disse rettede deres blik mod Mig, forstod de, hvem det var, der talte til dem, og således udvalgte Jeg den ene efter den anden. (342, 21)

17. Så længe Jeg prædikede i verden, har Jeg aldrig sagt, at Mine disciple allerede var mestre, eller at man skulle lytte til dem. De var stadig elever, der – betaget af lyset fra Mit ord – villigt fulgte Mig, men som stadig begik fejl; for det tog sin tid, før de forandrede sig og derefter virkede som forbilleder for menneskene. De var klippeblokke, der endnu blev glattet af den guddommelige kærligheds mejsel, for at også de senere kunne forvandle sten til diamanter. (356, 39)

18. I alle tider har Jeg sat Mine disciple på prøve. Hvor mange gange har Jeg ikke underkastet Peter prøvelser, og kun én gang vaklede han. Men døm ham ikke hårdt for denne handling, for da hans tro blev vakt, var han blandt menneskene som en fakkel, når han prædikede og vidnede om sandheden.

19. Døm ikke Thomas; tænk på, hvor ofte I kunne røre ved mine gerninger med jeres hænder og alligevel tvivlede. Se ikke med foragt på Judas Iskariot, den elskede discipel, der solgte sin mester for tredive sølvpenge; for aldrig har der været større anger end hans.

20. Jeg benyttede mig af hver eneste af dem for at efterlade jer læresætninger, der skulle tjene jer som eksempel og for evigt forblive i menneskehedens erindring. Efter deres smålighed angrede de, forandrede sig og viet sig uforbeholdent til at opfylde deres mission. De var sande apostle og efterlod et forbillede for alle generationer. (9, 22-23)

Apostlen Johannes

21. Husk: Da min krop blev taget ned fra korset og derefter begravet, troede disciplene, som var forfærdede og ikke kunne forstå, hvad der var sket, at alt var forbi med Mesterens død. Det var nødvendigt, at deres øjne så mig igen, og at deres ører hørte mig igen, for at deres tro kunne blusse op, og deres forståelse af mit ord kunne styrkes.

22. Nu kan jeg sige jer, at der blandt disse disciple var én, der aldrig tvivlede på mig, som aldrig vaklede i lyset af prøvelserne og som ikke forlod mig et øjeblik. Det var Johannes, den trofaste, modige, lidenskabelige og kærligste discipel.
23. Af kærlighed til ham betroede jeg Maria til ham, da de stod ved foden af korset, for at han også fremover måtte finde kærligheden i det pletfri hjerte, og for at han ved hendes side måtte blive endnu mere styrket til den kamp, der ventede ham.
24. Mens hans brødre, de andre disciple, den ene efter den anden faldt under bøddelens dødsstød og således med deres blod og deres liv beseglede hele den sandhed, de havde forkyndt, og deres Mesters navn, besejrede Johannes døden og undslap martyriet.
25. Da han var forvist til ødemarken, tænkte hans forfølgere ikke på, at der, på den ø, hvorhen de havde jaget ham, ville den store åbenbaring fra himlene om tidernes epoker komme ned til dette menneske, som han efterhånden gennemlever – profetien, der taler til menneskene om alt, hvad der vil ske og gå i opfyldelse.
26. Efter at Johannes havde skænket sine brødre megen kærlighed og viet sit liv til opgaven at tjene dem i sin Mesters navn, måtte han leve adskilt fra dem, alene; men han bad altid for menneskeheden, han tænkte altid på dem, for hvem Jesus havde udgydt sit blod.
27. Bønnen, stilheden, indadvendthed, ærligheden i hans eksistens og godheden i hans tanker udførte det mirakel, at dette menneske, denne sjæl, på kort tid udviklede sig til det, som andre sjæle har brug for årtusinder for at kunne nå. (309, 41-45)
28. Når jeg betragter denne verdens indbyggere, ser jeg, at alle folkeslag kender mit navn, at millioner af mennesker gentager mine ord; men sandelig, jeg siger jer, alligevel ser jeg ingen kærlighed mellem mennesker!
29. Alt, hvad jeg lærer jer i denne tid, og alt, hvad der sker i verden, er forklaringen og opfyldelsen af den åbenbaring, jeg gav menneskeheden gennem min apostel Johannes, da jeg på det tidspunkt, hvor han boede på øen Patmos, i ånden op i himmelhøjderne, til det guddommelige plan, til det uendelige, for gennem symboler at vise ham oprindelsen og målet, alfaet og omegaet; og han så de begivenheder, der var sket — dem, der netop fandt sted, og dem, der endnu skulle komme.
30. Han forstod intet af dette på det tidspunkt, men min stemme sagde til ham: »Skriv ned, hvad du vil se og høre«, og således skrev han.
31. Johannes havde disciple, der krydsede havet med skibe for at opsøge ham på hans tilflugtssted. I iver spurgte disse mænd den, der havde været Jesu discipel, hvordan Mesteren havde været, og hvordan hans ord og mirakler havde været; og Johannes, der i kærlighed og visdom efterlignede sin Mester, forbløffede dem med sine ord. Selv da alderdommen nærmede sig, da hans krop

allerede var bøjet af tiden, havde han stadig kræfter nok til at vidne om sin mester og sige til sine disciple: "Elsk hinanden."
32. Da de, der opsøgte ham, så, at Johannes' bortgang nærmede sig, bad de ham i deres ønske om at besidde al den visdom, som denne apostel havde samlet, om at afsløre for dem alt, hvad han havde lært af sin mester; men i stedet for noget svar hørte de altid kun den sætning: »Elsk hinanden.«
33. De, der spurgte med så stor iver og interesse, følte sig snydt og troede, at alderdommen havde slettet Kristi ord fra hans hukommelse.
34. Jeg siger jer, at Johannes ikke havde glemt et eneste af mine ord, men at han ud fra alle mine lære som en eneste essens udtrykte den lære, der sammenfatter hele loven: kærligheden til hinanden.
35. Hvordan kunne den så elskede disciples lære fra den Mester, han elskede så højt, forsvinde fra hans hukommelse? (167, 32-37)
36. I den "Anden Tid", efter min bortgang, styrkede jeres Himmelske Moder fortsat mine disciple og stod dem bi. Efter smerten og prøvelsen fandt de beskyttelse i Marias kærlige hjerte, hendes ord nærede dem dag for dag. Opmuntret af Maria, som fortsatte med at undervise dem på vegne af den guddommelige Mester, fortsatte de deres vej. Da hun gik bort, begyndte deres kamp, og hver enkelt fulgte den vej, der blev vist ham. (183, 15)

Apostlene Peter og Paulus

37. Glem ikke det med Peter, min discipel, da han blev forfulgt af Saulus til døden. Jeg beviste for den trofaste apostel, at han ikke var alene i sin prøvelse, og at hvis han stolede på min magt, ville jeg beskytte ham mod hans forfølgere.
38. Saulus blev overrasket af mit guddommelige lys, da han var på jagt efter Peter for at arrestere ham. Mit lys nåede helt ind i Saulus' hjerte, som — kastet til jorden i mødet med min tilstedeværelse, besejret af min kærlighed, ude af stand til at fuldføre den opgave, han havde planlagt mod min discipel, i sit inderste følte forvandlingen af hele sit væsen og nu, omvendt til troen på Kristus — skyndte sig at lede efter Peter; men ikke længere for at dræbe ham, men for at bede ham om at undervise ham i Herrens ord og lade ham deltage i sit værk.
39. Fra da af var Saulus Paulus, idet dette navneskift angav den fuldstændige sjælelige forvandling af denne mand, hans fuldstændige omvendelse. (308, 46-47)
40. Paulus hørte ikke til de tolv apostle, han spiste ikke ved mit bord, og han fulgte mig heller ikke på mine veje for at høre mine lære. Tværtimod troede han ikke på mig, og han så heller ikke med venlige øjne på dem, der fulgte mig. I hans hjerte fandtes tanken om at ødelægge det frø, som jeg havde betroet mine disciple, og som netop var begyndt at spire. Men Paulus vidste ikke, at han var en af mine. Han vidste, at Messias måtte komme, og han troede på det. Men han kunne ikke forestille sig, at den ydmyge Jesus skulle være den lovede Frelser.

Hans hjerte var fuldt af verdens hovmod, og derfor havde han ikke fornemmet sin Herres nærvær.
41. Saulus havde rejst sig imod sin Frelser. Han forfulgte mine disciple såvel som de mennesker, der vendte sig til dem for at høre mit budskab fra disse apostles læber. Og således overraskede jeg ham, da han var i færd med at forfølge mine. Jeg rørte ved det mest følsomme sted i hans hjerte, og straks genkendte han mig, fordi hans ånd ventede på mig. Derfor hørte han min stemme.
42. Det var min vilje, at denne vidt kendte mand skulle omvendes på denne måde, så verden på alle sine veje kunne være vidne til de overraskende gerninger, der skulle tjene som en tilskyndelse til tro og forståelse.
43. Hvorfor skulle man i detaljer gennemgå livet for denne mand, der fra da af viet sit liv til kærlighed til sine medmennesker, inspireret af kærligheden til sin Mester og hans guddommelige undervisning?
44. Paulus var en af de største apostle for mit ord; hans vidnesbyrd var altid gennemsyret af kærlighed, oprigtighed, sandhed og lys. Hans tidligere materialisme blev til en meget høj åndelighed, hans hårdhed til uendelig ømhed; og således blev forfølgeren af mine apostle til den ivrigste såmand af mit ord, til den utrættelige omrejsende prædikant, som bragte det guddommelige budskab fra sin Herre, for hvem han levede og til hvem han viet sit liv, til forskellige nationer, provinser og landsbyer.
45. Her har du, elskede folk, et smukt eksempel på omvendelse og et bevis på, at mennesker, selvom de endnu ikke har hørt Mig, kan blive store apostle for Mig. (157, 42-47)

Apostlenes forbilledlighed

46. Hvem ud over Mig opmuntrede disciplene i den "Anden Tid", da de drog ud i verden uden deres Mester? Synes I ikke, at hver enkelt af deres gerninger er beundringsværdig? Men Jeg siger jer, at også de havde svagheder som alle andre mennesker. Senere blev de fyldt af kærlighed og tro, det gjorde dem ikke modløse at være i verden som får blandt ulve og altid at gå deres vej under forfølgelse og folks hån.
47. De havde magten til at udføre mirakler, de forstod at gøre brug af den nåde for at omvende hjerter til sandheden.
48. Salige er alle dem, der hørte Jesu ord fra mine apostles mund, for hos dem led min lære ingen forandring, men blev forkyndt i al sin renhed og sandhed. Derfor følte menneskene, når de lyttede til dem, Herrens nærvær i deres sjæl og mærkede i deres væsen en ukendt følelse af magt, visdom og majestæt.
49. I disse fattige og ydmyge fiskere fra Galilæa har I et værdigt forbillede: Forvandlet til åndelige fiskere gennem kærligheden rystede de folk og riger med det ord, de havde lært af Jesus, og forberedte gennem deres udholdenhed og

deres opofrelse folkets omvendelse og den åndelige freds tilblivelse. Fra konger til tiggere – de oplevede alle min fred i disse dage med ægte kristendom.
50. Den æra af åndelighed blandt menneskene varede ikke ved; men Jeg, som ved alt, havde forkyndt og lovet jer Min tilbagevenden, fordi Jeg vidste, at I igen ville få brug for Mig. (279, 56-60)

Kristendommens udbredelse

51. Min lære, på mine disciple læber og i deres gerninger, var et sværd af kærlighed og lys, der kæmpede mod uvidenhed, afgudsdyrkelse og materialisme. Et oprørsk råb steg op hos dem, der så deres myters og traditioners forestående undergang, mens der samtidig lød en jubelhymne fra andre hjerter over den lysende vej, der åbnede sig for håbet og troen hos dem, der tørstede efter sandhed og var tynget af synd.
52. De, der benægtede det åndelige liv, blev rasende, da de hørte åbenbaringerne om himmelriget, mens de, der anede denne tilværelse og håbede på retfærdighed og frelse derfra, takkede Faderen for, at Han havde sendt sin enbårne Søn til verden.
53. De mennesker, der i deres hjerter havde bevaret den velsignede længsel efter at tjene deres Gud med oprigtighed og elske Ham, så deres vej blive oplyst og deres forstand blive klar, da de fordybede sig i mit ord, og de følte en oplivning i deres ånd og i deres hjerte. Kristi undervisning som sandt åndeligt brød udfyldte den umådelige tomhed, der var i dem, og opfyldte med sin fuldkommenhed og sin betydning alle deres ånds længsler i overflod.
54. En ny tidsalder begyndte, en lysere vej åbnede sig, der førte ind i evigheden.
55. Hvilke smukke følelser af sjælelig opløftelse, af kærlighed og ømhed vågnede der hos dem, der blev oplyst af troen for at modtage mit ord! Hvilken mod og hvilken standhaftighed ledsagede de hjerter, der forstod at udholde og overvinde alt uden et øjebliks fortvivlelse!
56. Måske fordi Mesterens blod endnu var frisk? Nej, folk: Den åndelige essens af det blod, som var den guddommelige kærligheds materielle legemliggørelse, tørrer ikke ud og slukkes aldrig; den er i dag som dengang til stede, levende og livsvarm.
57. Årsagen hertil er, at der ligeledes var kærlighed til sandheden i disse hjerter, som de viet deres liv til og for hvilken de endda gav deres blod for at bevise, at de havde lært deres Mesters lektie.
58. Det storsindet afgivne blod overvandt hindringerne og prøvelserne.
59. Hvilken kontrast viste sig der mellem åndeligheden hos mine ords disciple og afgudsdyrkelsen, materialismen, egoismen og uvidenheden hos fanatikerne i gamle traditioner eller hos hedningerne, der kun levede for at tilbede kroppens nydelser! (316, 34-42)

60. Besæt livets vej med gode, eksemplariske gerninger, forvræng ikke mine undervisninger. Tag mine apostle fra den "Anden Tid" til forbillede, som aldrig faldt for åbenlyse kulter for at undervise i og forklare min lære. Man kan ikke give dem skylden for den afgudsdyrkelse, som menneskeheden senere faldt i. Deres hænder rejste aldrig alter, og de byggede heller ikke paladser til åndelig gudsdyrkelse. Men de bragte menneskeheden Kristi lære, bragte helbredelse til de syge, håb og trøst til de fattige og bedrøvede, og ligesom deres Mester viste de de vildfarne vejen til frelse.
61. Den kristne religion, som I kender i dag, er ikke engang et svagt afspejling af den lære, som mine apostle udøvede og underviste i!
62. Jeg siger jer endnu en gang, at I i disse disciple kan finde fuldkomne forbilleder på ydmyghed, kærlighed, barmhjertighed og ophøjelse. De beseglede den sandhed, som deres mund udtalte, med deres blod.
63. Menneskeheden vil ikke længere kræve blod af jer for at tro på jeres vidnesbyrd; men den vil kræve sandfærdighed af jer. (256, 30-33)

III. Tiden med kirkekristendommen

Kapitel 14 – Kristendom, kirker og kulter

Kristendommens udvikling

1. Efter min bortgang i den "Anden Tid" fortsatte mine apostle mit værk, og dem, der fulgte efter mine apostle, fortsatte deres arbejde. Det var de nye arbejdere, dem, der dyrkede den mark, som Herren havde forberedt, gjort frugtbar gennem sit blod, sine tårer og sit ord, forberedt gennem de tolv første apostles arbejde og også gennem dem, der fulgte efter dem. Men med tiden og fra generation til generation mystificerede eller forfalskede menneskene mit værk og min lære mere og mere.
2. Hvem sagde til mennesket, at det måtte lave et billede af Mig? Hvem sagde til det, at det skulle afbilde Mig hængende på korset? Hvem sagde til det, at det måtte fremstille et billede af Maria, englenes skikkelse eller Faderens ansigt? Ak, I småtroende mennesker, som I var nødt til at gøre det åndelige materielt synligt for at kunne mærke Min tilstedeværelse!
3. Faderens billede var Jesus, Mesterens billede var hans disciple. Jeg sagde i den "Anden Tid": "Den, der kender Sønnen, kender Faderen." Dermed skulle det siges, at Kristus, som talte i Jesus, er Faderen selv. Kun Faderen kunne skabe sit eget billede.

4. Efter min død som menneske åbenbarede jeg mig for mine apostle som den Levende, for at de skulle indse, at jeg er livet og evigheden, og at jeg – hvad enten det er i kroppen eller uden for den – er til stede blandt jer. Ikke alle mennesker forstod dette, og derfor faldt de i afgudsdyrkelse og fanatisme. (113, 13-17)

5. Jeg sagde til kvinden fra Samaria: "Den, der drikker af det vand, som jeg giver, vil aldrig mere tørste." Og i dag siger jeg jer: Hvis menneskeheden havde drukket af det levende vand, ville der ikke være så stor elendighed blandt den.

6. Menneskerne holdt sig ikke urokkeligt til min undervisning og foretrak at bruge mit navn til at grundlægge kirker i overensstemmelse med deres fortolkning og bekvemmelighed. Jeg forkastede traditioner og underviste dem i kærlighedens lære, men i dag kommer I til Mig for at bringe Mig indholdsløse ritualer og ceremonier, som ikke bringer jeres sjæl den mindste nytte. Hvis der ikke er nogen åndelighed i jeres gerninger, kan der ikke være nogen sandhed i dem, og det, der ikke bærer sandhed i sig, når ikke frem til jeres Fader.

7. Da den samaritanske kvinde følte, at lyset fra mine øjne trængte ned til bunden af hendes hjerte, sagde hun til mig: "Herre, I jøder siger, at Jerusalem er det sted, hvor man skal tilbede vores Gud." Da sagde jeg til hende: »Kvinde, sandelig, jeg siger dig, den tid vil komme, hvor I hverken vil tilbede Faderen på dette bjerg eller i Jerusalem, som I gør i øjeblikket. Tiden nærmer sig, hvor man vil tilbede Faderen 'i Ånd og Sandhed'; for Gud er Ånd.«

8. Dette er min lære gennem alle tider. Se, sandheden lå for jeres øjne, og I ville ikke se den. Hvordan vil I leve efter den, hvis I ikke kender den? (151, 2-5)

Kultiske handlinger

9. Når I elsker, vil I ikke have brug for synlige kultiske handlinger eller ritualer, for I vil have det lys, der oplyser jeres indre tempel, hvor bølgerne fra alle de storme, der kunne piske jer, vil bryde, og som opløser menneskehedens mørke tåger.

10. Vanhellig ikke længere det guddommelige, for sandelig, jeg siger jer, stor er den utaknemmelighed, hvormed I viser jer for Gud, når I udfører disse ydre kultiske handlinger, som I har overtaget fra jeres forfædre, og som I er blevet fanatiske i. (21, 13-14)

11. Betragt den vildledte menneskehed – vildledt, fordi de store kirker, der kalder sig kristne, tillægger det rituelle og ydre større betydning end selve min lære. Det livets ord, som jeg beseglede med kærlighedens gerninger og med blodet på korset, lever ikke længere i menneskenes hjerter ; det er indespærret og tavst i de gamle og støvede bøger. Og således findes der en "kristen" menneskehed, der hverken forstår eller ved, hvordan man følger Kristus.

12. Derfor har Jeg kun få disciple i denne tid – dem, der elsker deres lidende brødre, som lindrer smerten – dem, der lever i dyd og forkynder den gennem deres eksempel: Det er Kristi disciple.
13. Den, der kender min lære og skjuler den eller kun bekendtgør den med læberne og ikke med hjertet, er ikke min discipel.
14. Jeg er ikke kommet i denne tid for at opsøge templer af sten og åbenbare mig i dem. Jeg søger sjæle, hjerter, ikke materiel pragt. (72, 47-50)
15. Så længe de religiøse samfund forbliver nedsunket i en dyb søvn og ikke forlader deres vante spor, vil der ikke være nogen åndelig opvågnen eller erkendelse af de åndelige idealer; og derfor vil der ikke kunne være fred blandt menneskene eller plads til aktiv næstekærlighed. Det lys, der løser de tunge menneskelige konflikter, vil ikke kunne stråle. (100, 38)

Geistligheden

16. Da I ikke ved, hvad den sande fred er, nøjes I med at længes efter den og forsøger med alle mulige midler og på alle tænkelige måder at opnå lidt sjælefred, behageligheder og tilfredsstillelser, men aldrig det, der virkelig er sjælens fred. Jeg siger jer, at kun barnets lydighed mod Herrens vilje opnår den.
17. I verden mangler der gode forklarere af mit ord, gode fortolkere af mine undervisninger. Derfor lever menneskeheden, også i det omfang den kalder sig kristen, åndeligt tilbagestående, fordi der ikke er nogen, der ryster den med min sande lære, der ikke er nogen, der plejer hjerterne med den kærlighed, hvormed jeg underviste menneskene.
18. Dag efter dag – i menighedssale, kirker og katedraler – udtaler man mit navn og gentager man mine ord, men ingen røres indvendigt, ingen rystes af deres lys, og det skyldes, at menneskene har misforstået deres betydning. De fleste tror, at kraften i Kristi ord bygger på at gentage det igen og igen mekanisk, uden at forstå, at det ikke er nødvendigt at recitere det, men at studere det, reflektere over det, udøve det og leve det.
19. Hvis menneskene søgte meningen i Kristi ord, ville det for dem altid være nyt, friskt, levende og livsnært. Men de kender det kun overfladisk, og derfor kan de ikke næres af det, og det vil de heller aldrig kunne på denne måde.
20. Stakkels menneskehed – vandrende omkring i mørket, selvom lyset er så tæt på, klagende i frygt, selvom freden er inden for rækkevidde! Men menneskene kan ikke se det guddommelige lys, fordi der har været nogle, der ubarmhjertigt har bundet deres øjne. Jeg, som virkelig elsker jer, kommer jer til undsætning ved at befri jer fra mørket og bevise for jer, at alt det, jeg sagde til jer dengang, var bestemt for alle tider, og at I ikke må betragte det guddommelige ord som en gammel lære fra en forgangen epoke. For kærligheden, som var essensen af hele min undervisning, er evig, og i den ligger hemmeligheden bag jeres frelse i denne tid med vildfarelser, umådelig lidelse og uhæmmede lidenskaber. (307, 4-8)

21. Jeg irettesætter dem, der prædiker en blind tro, en tro uden erkendelse, en tro erhvervet gennem frygt og overtro.
22. Lyt ikke til ordene fra dem, der tilskriver Gud alt det onde, der plager menneskeheden, alle plager, hungersnød og epidemier, idet de betegner disse som Guds straffe eller vrede. Det er de falske profeter.
23. Vend jer bort fra dem, for de kender Mig ikke og vil alligevel lære menneskene, hvordan Gud er.
24. Dette er frugten af den dårlige fortolkning, man har givet skrifterne fra fortiden, hvis guddommelige sprog endnu ikke er blevet opdaget i kernen af det menneskelige sprog, hvormed åbenbaringerne og profetierne blev nedskrevet. Mange taler om verdens undergang, om dommedag, om døden og om helvede uden den mindste viden om sandheden. (290, 16-19)
25. I lever allerede i den "Tredje Tid", og stadig er menneskeheden åndeligt tilbagestående. Dens sjælesørgere, dens teologer og åndelige hyrder afslører ganske lidt og undertiden slet intet for den om det Evige Liv. Også for dem åbenbarer Jeg hemmelighederne i min visdoms bog, og derfor spørger Jeg jer: Hvorfor tier de? Hvorfor frygter de at vække menneskenes sovende sjæle? (245, 5)
26. Min lære underviser jer i en fuldkommen, åndelig og ren tilbedelse af Faderen, for menneskets sjæl er – uden at mærke det – nået frem til tærsklen til Herrens tempel, hvor den vil træde ind for at føle min nærvær, for gennem sin ånd at høre min stemme og se mig i det lys, der falder ned på dens forstand.
27. Den tomhed, som menneskene i denne tid føler inden for deres forskellige religiøse samfund, skyldes, at sjælen hungrer og tørster efter åndelighed. Riterne og traditionerne er ikke længere nok for den, den længes efter at lære min sandhed at kende. (138, 43-44)

Nadver og messe

28. Aldrig er jeg kommet til menneskene indhyllet i mysterier. Når jeg har talt til jer i billedlig forstand for at åbenbare det guddommelige for jer eller for at fremstille det evige i en eller anden materiel form, skete det for at I kunne forstå mig. Men når menneskene holder fast i at tilbede former, genstande eller symboler i stedet for at søge efter meningen med disse lærdomme, er det kun naturligt, at de gennem århundreder lider under en stilstand og ser hemmeligheder i alt.
29. Siden Israels ophold i Egypten, hvor mit blod blev legemliggjort gennem et lams blod, har der været mennesker, der kun lever af overleveringer og ritualer uden at forstå, at dette offer var et billede på det blod, som Kristus skulle udgyde for at give jer det åndelige liv. Andre, der tror, at de nærer sig af min krop, spiser materielt brød uden at ville forstå, at — da jeg gav mine disciple brødet ved

nadveren — skete det for at gøre det forståeligt for dem, at den, der indtager meningen i mit ord som næring, nærer sig af mig.
30. Hvor få er der, som i sandhed er i stand til at forstå mine guddommelige læresætninger, og disse få er dem, der fortolker dem med Ånden. Men tænk på, at jeg ikke har overdraget jer den guddommelige åbenbaring på én gang, men at jeg forklarer den for jer lidt efter lidt ved hver af mine undervisninger. (36, 7-9)
31. Der hersker glæde i disse skarer af tilhørere, for de ved, at foran deres ånd ligger det himmelske festmåltid, hvor Mesteren venter på dem for at give dem brød og vin fra det sande liv at spise og drikke.
32. Det bord, som Jesus dengang samledes om med sine apostle, var et symbol på Guds rige. Der var Faderen omgivet af sine børn, der var de retter, der symboliserede livet og kærligheden; den guddommelige stemme lød, og dens væsen var den verdensomspændende harmoni, og den fred, der herskede der, var den fred, der hersker i Guds rige.
33. I har forsøgt at rense jer i disse morgentimer, da I troede, at Mesteren i sine ord ville bringe jer et nyt testamente, og således er det: I dag tillader Jeg jer at mindes brødet og vinen, hvormed Jeg symboliserede mit legeme og mit blod. Men ligeledes siger Jeg jer, at I i denne nye tid kun vil finde denne næring i den guddommelige betydning af mit ord. Når I søger mit legeme og mit blod, må I søge dem i skabelsens guddommelighed, for Jeg er kun ånd. Spis af dette brød og drik af denne vin, men fyld også mit bæger, for Jeg ønsker at drikke med jer: Jeg tørster efter jeres kærlighed.
34. Bær dette budskab ud til jeres brødre og lær, at blodet, da det er liv, kun er et symbol på det evige liv, som er den sande kærlighed. Gennem jer begynder Jeg at oplyse menneskeheden med Mine nye åbenbaringer. (48, 22-25)
35. Jeg bringer jer freden og en ny lære. Ligesom mit offer i den "Anden Tid" ophævede ofringen af uskyldige dyr, som I ofrede på Jehovas alter, har næringen fra mit guddommelige ord i dag bevirket, at I ikke længere symboliserer mit legeme og mit blod gennem denne verdens brød og vin.
36. Enhver sjæl, der ønsker at leve, må næres af den Guddommelige Ånd. Den, der hører mit ord og føler det i sit hjerte, har i sandhed næret sig. Denne har ikke blot spist min krop og drukket mit blod, men har taget af min Ånd for at nære sig.
37. Hvem vil, efter at have smagt denne himmelske næring, igen søge Mig i figurer og former, der er skabt af menneskehånd?
38. Fra tid til anden kommer jeg og fjerner traditioner, ritualer og skikke og lader kun loven og den åndelige kerne i mine undervisninger bestå i jeres ånd. (68, 27)

Dåben

39. Folk, på sin tid døbte Johannes, som også kaldes Døberen, dem med vand, der troede på hans profeti. Denne handling var et symbol på renselsen fra

arvesynden. Han sagde til de menneskemængder, der kom til Jordanfloden for at høre forløberens ord: "Se, jeg døber jer med vand, men den, der vil døbe jer med Helligåndens ild, er allerede på vej."

40. Af dette guddommelige ild blev alle ånder født; de kom rene og rene derfra. Men hvis de på deres vej har besmittet sig med den synd, som ulydigheden medførte, så udgydes min Ånds ild på ny over dem for at udslette deres synd, udviske deres pletter og give dem deres oprindelige renhed tilbage.

41. Hvis I forvandler denne åndelige dåb til en ritual, i stedet for at forstå den som en renselse, som mennesket opnår gennem en handling af oprigtig anger over for sin Skaber, og nøjes med symbolikken i en handling – sandelig, Jeg siger jer, da vil jeres sjæl ikke opnå noget.

42. Den, der handler således, lever stadig i Døberens tid, og det er, som om han ikke havde troet på dennes profetier og ord, der talte om den åndelige dåb, om det guddommelige ild, hvorved Gud renser sine børn og gør dem udødelige i lyset.

43. Johannes kaldte menneskerne til sig som voksne for at hælde det vand over dem som et symbol på renselsen. De kom til ham, da de allerede var bevidste om deres handlinger og allerede kunne have den faste vilje til at forblive på vejen til det gode, retskaffenhed og retfærdighed. Se, hvordan menneskeheden har foretrukket at udføre den symbolske handling af renselse ved hjælp af vand i stedet for ægte fornyelse gennem anger og den faste beslutning om forbedring, som fødes af kærligheden til Gud. Den rituelle handling kræver ingen anstrengelse; derimod betyder det for mennesket meget vel anstrengelse, afkald og endog offer at rense hjertet og kæmpe for at forblive ren. Derfor har menneskene foretrukket at dække over deres synder ydre ved at nøjes med at overholde ceremonier, bestemte handlinger og ritualer, som ikke i det mindste forbedrer deres moralske eller åndelige tilstand, hvis ikke samvittigheden taler med dem.

44. Disciple, det er grunden til, at Jeg ikke ønsker, at der skal finde rituelle handlinger sted blandt jer, for at I ved udførelsen af disse ikke glemmer det, der faktisk påvirker sjælen. (99, 56-61)

45. Det er mig, der sender sjælene til inkarnation i overensstemmelse med udviklingsloven, og sandelig, jeg siger jer, denne verdens indflydelser vil ikke ændre mine guddommelige planer. For trods al ambitiøs magtstræben vil min vilje ske.

46. Hvert menneske bringer en opgave med sig til jorden, dets skæbne er forudbestemt af Faderen, og dets sjæl er salvet af min faderlige kærlighed. Forgæves afholder menneskene ceremonier og velsigner de små. Sandelig, jeg siger jer, i intet materielt liv vil vandet rense sjælen for dens overtrædelser af min lov. Og når jeg sender en sjæl, der er ren for enhver synd – hvilken plet renser da de gejstlige i de forskellige trosretninger den for ved dåben?

47. Det er på tide, at I forstår, at menneskets oprindelse ikke er synd, men at dets fødsel er resultatet af opfyldelsen af en naturlov, en lov, som ikke kun mennesket opfylder, men alle skabninger, der udgør naturen. Bemærk, at Jeg har sagt "mennesket" og ikke "dets sjæl". Mennesket har Min fuldmagt til at skabe væsener, der ligner det; men sjælene udgår kun fra Mig.
48. At vokse og formere sig er en universel lov. Stjernerne udgik ligeledes fra andre, større stjerner, ligesom frøet formerede sig, og aldrig har Jeg sagt, at de ved denne kendsgerning har syndet eller krænket Skaberen. Hvorfor skulle I da, ved opfyldelsen af dette guddommelige bud, betragtes som syndere? Forstå, at opfyldelsen af loven aldrig kan besmitte mennesket.
49. Det, der besudler mennesket og fjerner sjælen fra udviklingsvejen, er de lavere lidenskaber: udsvævelser, laster, utugt, for alt dette er imod loven.
50. Studer og forsk, indtil I finder sandheden. Da vil I ikke længere kalde livets Skabers bud for synd og vil hellige jeres børns tilværelse gennem jeres gode gerningers eksempel. (37, 18-23)

Dødens minde

51. Menneskerne holder fast ved deres traditioner og skikke. Det er forståeligt, at de har et uudsletteligt minde om de mennesker, hvis kroppe de har lagt i graven, og at de drages mod det sted, hvor de begravede deres jordiske rester. Men hvis de fordybede sig i den virkelige betydning af det materielle liv, ville de indse, at den pågældende krop ved sin opløsning, atom for atom, vender tilbage til de naturriger, hvorfra den blev dannet, og at livet fortsætter med at udfolde sig.
52. Men som følge af manglende studier af det åndelige har mennesket til alle tider skabt en kæde af fanatiske kulter for kroppen. Det forsøger at gøre det materielle liv udødeligt og glemmer sjælen, som er det, der i sandhed besidder evigt liv. Hvor langt er de endnu fra at forstå det åndelige liv!
53. Nu forstår I, at det er unødvendigt at bringe gaver til de steder, hvor en gravsten, der udtrykker "død", burde udtrykke "opløsning og liv"; for der er naturen i fuldt flor, der er jord, som er den frugtbare og uudtømmelige skød for skabninger og livsformer.
54. Når disse lærdomme er forstået, vil menneskeheden forstå at give det materielle dets rette plads og det guddommelige dets. Da vil den afgudsdyrkende kult for de afdøde forsvinde.
55. Mennesket skal kende og elske sin Skaber fra ånd til ånd.
56. Alterne er sorgflor, og gravminderne er et bevis på uvidenhed og afgudsdyrkelse. Jeg tilgiver alle jeres fejltagelser, men jeg må virkelig ryste jer vågne. Min undervisning vil blive forstået, og tiden vil komme, hvor menneskene erstatter de materielle gaver med høje tanker. (245, 16-21)

Materielle symboler, kors og relikvier

57. I den "Første Tid" kendte I symbolerne: tabernaklet eller helligdommen, der beskyttede Pagtens Ark, hvor lovtavlerne blev opbevaret. Da disse symboler havde udfyldt deres opgave, fjernede min vilje dem fra jorden og skjulte dem for menneskenes blik, for at verden ikke skulle falde i afgudsdyrkelse; men betydningen eller essensen af disse lærerige symboler lod jeg forblive nedskrevet i mine tjeneres ånd.

58. I den »Anden Tid«, efter at Kristi offer var fuldbyrdet, lod Jeg kristendommens højeste symbol, korset, forsvinde sammen med tornekronen, kalken og alt, hvad der fra menneskehedens side kunne være blevet genstand for en fanatisk tilbedelse. (138, 36)

59. Menneskeheden så Jesus lide, og I tror på hans lære og vidnesbyrd. Hvorfor fortsætter I med at korsfæste ham i jeres skulpturer? Er de århundreder, I har brugt på at udstille ham som et offer for jeres ondskab, ikke nok for jer?

60. I stedet for at mindes mig i Jesu pinsler og dødskamp – hvorfor mindes I ikke min opstandelse fuld af lys og herlighed?

61. Der er nogle, der ved synet af jeres billeder, der fremstiller Mig i skikkelse af Jesus på korset, til tider har troet, at der var tale om et svagt, fejgt eller frygtsomt menneske, uden at tænke på, at Jeg er Ånd og som forbillede for hele menneskeheden har lidt det, som I kalder ofring, og som Jeg kalder kærlighedspligt.

62. Når I tænker på, at Jeg var ét med Faderen, så tænk på, at der ikke var våben, magt eller tortur, der kunne have bøjet Mig; men da Jeg som menneske led, blødte og døde, skete det for at give jer mit ophøjede forbillede på ydmyghed.

63. Menneskerne har ikke forstået storheden i denne lektie, og overalt rejste de billedet af den korsfæstede, som er en skam for denne menneskehed, der – uden kærlighed og respekt for Ham, som de hævder at elske – gang på gang korsfæster og dagligt sårer ham, idet mennesker sårer hjertet hos deres medmennesker, for hvem Mesteren gav sit liv. (21, 192 15-19)

64. Jeg ville ikke dømme jer, hvis I selv fjernede det sidste kors fra jorden, som I bruger til at symbolisere jeres kristne tro, og til gengæld erstattede dette symbol med ægte kærlighed til hinanden; for da ville jeres tro og jeres ydre gudsdyrkelse blive til en åndelig tilbedelse og tro, hvilket svarer til det, jeg forventer af jer.

65. Hvis jeres gudstjenester og jeres symboler i det mindste havde kraften til at forhindre jeres krige, til ikke at lade jer synke ned i laster, til at bevare jer i fred. Men se, hvordan I går over alt, hvad der ifølge jeres ord er helligt; se, hvordan I tramper på det, I har anset for guddommeligt.

66. Jeg siger jer endnu en gang: Det ville være bedre for jer, hvis I ikke havde en eneste kirke, ikke et eneste alter, ikke et eneste symbol eller billede på hele jorden, men forstod at bede med Ånden og elske jeres Fader og kunne tro på

Ham uden behov for stedfortrædere, og at I ville elske hinanden, som Jeg har lært jer i min lære. Da ville I være frelst og gå på den vej, der er markeret med mine blodspor – spor, hvormed jeg beseglede sandheden i mine undervisninger. (280, 69-70)

Helgenkult

67. Jeg giver jer disse belæringer, fordi I har erklæret mange retfærdiges sjæle for helgener, som I beder til og tilbeder, som om de var guder. Hvor stor uvidenhed, menneskehed! Hvordan kan mennesker bedømme en sjæls hellighed og fuldkommenhed alene på grundlag af dens menneskelige gerninger?

68. Jeg er den første til at sige jer, at I skal tage de gode eksempler til efterfølgelse, som jeres brødre har skrevet med deres gerninger, med deres liv, med deres dyd; og jeg siger jer også, at når I tænker på dem, må I håbe på deres åndelige bistand og indflydelse. Men hvorfor rejser I alter for dem, som kun tjener til at fornærme disse sjæles ydmyghed? Hvorfor skaber man kulturer omkring deres minde, som om de var guder, og sætter dem i stedet for Faderen, som man glemmer i tilbedelsen af sine egne brødre? Hvor smertefuld har den berømmelse været for dem, som I har skænket dem her!

69. Hvad ved menneskene om min dom over dem, de kalder helgener? Hvad ved de om disse væseners åndelige liv eller om den plads, som hver enkelt har vundet hos Herren?

70. Ingen skal tro, at Jeg med disse åbenbaringer fra jeres hjerter ønsker at slette de fortjenester, som Mine tjenere har udført blandt menneskene — tværtimod, Jeg vil, at I skal vide, at den nåde, de har fundet hos Mig, er stor, og at Jeg gennem deres bønner skænker jer meget; men det er nødvendigt, at I fjerner jeres uvidenhed, hvorfra religiøs fanatisme, afgudsdyrkelse og overtro udspringer.

71. Når I føler, at disse væseners ånd hersker over jeres livsverden, så stol på dem, der er en del af den åndelige verden, så I og de, forenet på Herrens vej, kan fuldføre det åndelige broderskabs værk — det værk, som Jeg forventer som resultat af al min undervisning. (115, 52-56)

Kirkens højtider

72. På denne dag, hvor menneskemængderne med stort råb skynder sig til deres kirker for at fejre det øjeblik, hvor himlen åbnede sig for at modtage Mig, siger Jeg jer, at alt dette kun er en tradition for at imponere menneskenes hjerter. Det er kun ritualer, der i dag materialiserer Min guddommelige lidelse.

73. I skal ikke følge denne tendens ved at opstille alter og symboler. Lav ingen fremstillinger af hellige begivenheder, og brug ingen særlige klæder for at gøre opmærksom på jer, for alt dette er afgudsdyrkelse.

74. Påkald Mig med hjertet, kald Min lære i erindring og følg Mine eksempler. Bring Mig hyldest i form af jeres forbedring, og I vil mærke, hvordan himlens porte åbner sig for at modtage jer.
75. Undgå de falske og profane fremstillinger, man laver af Mig og Min lidelse, for ingen kan legemliggøre Mig. Lev efter Mit eksempel og Min lære. Den, der handler således, vil have legemliggjort sin Mester på jorden. (131, 11-13, 16)
76. Menneskehed: I disse dage, hvor I mindes Jesu fødsel, lad freden indtage jeres hjerter, og fremstå som en forenet og lykkelig familie.
77. Jeg ved, at ikke alle hjerter føler en oprigtig glæde, når de mindes min ankomst til verden i den tid. Det er meget få, der tager sig tid til fordybelse og samling og tillader, at glæden er indre, og at mindehøjtiden udspiller sig i ånden.
78. I dag som til alle tider har menneskene gjort mindesdagene til verdslige og meningsløse fester for at søge fornøjelser for sanserne, langt væk fra det, som åndens glæder bør være.
79. Hvis menneskene ville bruge denne dag til at vie den til ånden ved at reflektere over den guddommelige kærlighed, hvis ubestridelige bevis var det faktum, at Jeg blev menneske for at leve sammen med jer — sandelig, Jeg siger jer, jeres tro ville stråle i det højeste af jeres væsen, og den ville være den stjerne, der ville vise jer vejen, der fører til Mig. Jeres sjæl ville være så gennemsyret af godhed, at I på jeres livsvej ville oversvømme de trængende med godgørenhed, trøst og hjertelighed. I ville føle jer mere end som søskende og tilgive jeres krænkere af hele jeres hjerte. I ville føle jer fyldt af ømhed ved synet af de udstødte, disse børn uden forældre, uden tag over hovedet og uden kærlighed. I ville tænke på de folk uden fred, hvor krigen har ødelagt alt det gode, ædle og hellige i det menneskelige liv. Da ville jeres bøn stige rent op til Mig og sige til Mig: "Herre, hvilken ret til fred har vi, så længe der er så mange af vores brødre og søstre, der lider forfærdeligt?"
80. Mit svar på det ville være dette: Da I har følt jeres medmenneskers smerte og har bedt og vist medfølelse, så saml jer i jeres hjem, sæt jer til bords og glæd jer i den velsignede time, for Jeg vil være til stede der. Vær ikke bange for at være glade, selvom I ved, at der i det øjeblik er mange, der lider; for sandelig, Jeg siger jer, hvis jeres glæde er oprigtig, vil der strømme en ånd af fred og håb ud fra den, som vil røre de nødlidende som en kærlighedens ve.
81. Ingen skal tro, at Jeg vil udslukke den reneste fest fra jeres hjerter, som I fejrer i løbet af året, når I mindes Jesu fødsel. Jeg vil blot lære jer at give verden det, der tilkommer den, og sjælen det, der tilkommer den; for når I fejrer så mange fester for at fejre menneskelige begivenheder – hvorfor overlader I da ikke denne fest til sjælen, så den, blevet til et barn, kan komme for at bringe Mig sin gave af kærlighed, så den kan opnå hyrdernes enkelhed for at tilbede Mig og de vise mænds ydmyghed, så den kan bøje sit hoved og frembringe sin viden for Herren af den sande visdom?

82. Jeg vil ikke dæmpe den glæde, der omgiver menneskenes liv i disse dage. Det er ikke kun traditionens magt – det skyldes, at min barmhjertighed rører jer, mit lys oplyser jer, min kærlighed omslutter jer som en kappe. Så føler I hjertet fuldt af håb, glæde og ømhed, fyldt af behovet for at give, opleve og elske. Men I lader ikke altid disse følelser og indskydelser komme til udtryk i deres sande storsindethed og oprigtighed; for I spilder denne glæde på verdens fornøjelser uden at tillade, at sjælen, for hvis skyld Frelseren kom til verden, gennemlever dette øjeblik, træder ind i dette lys, renses og bliver frelst. For den guddommelige kærlighed, der blev menneske, er evigt til stede på hvert menneskes livsvej, for at det kan finde livet i den. (299, 43-48)

Guds nærvær trods falske kultformer

83. Da mennesket er materialistisk, må det søge Mig gennem den sanselige tilbedelse, og da dets ånds øjne ikke er åbne, må det skabe et billede af Mig for at kunne se Mig. Da han ikke har gjort sig åndeligt modtagelig, kræver han altid materielle mirakler og beviser for at tro på Min eksistens, og han stiller betingelser for at tjene Mig, følge Mig, elske Mig og give Mig noget tilbage for det, Jeg giver ham. Sådan ser Jeg alle kirker, alle religiøse samfund, alle sekter, som menneskene over hele jorden har skabt. De er gennemsyret af materialisme, af fanatisme og afgudsdyrkelse, af hemmelighedskræmmeri, svindel og vanhelligelser.

84. Hvad tager Jeg imod af det? Kun hensigten. Hvad når frem til Mig af alt dette? Mine børns sjælelige eller fysiske nød, deres smule kærlighed, deres længsel efter lys. Det er det, der når frem til Mig, og Jeg er hos alle. Jeg ser ikke på kirker eller former, på ritualer. Jeg kommer til alle Mine børn på samme måde. Jeg modtager deres sjæl i bønnen. Jeg trækker dem til mit bryst for at omfavne dem, så de kan føle min varme, og denne varme er en tilskyndelse og en opmuntring på deres vej gennem prøvelser og prøvelser. Men fordi Jeg accepterer menneskehedens gode hensigt, behøver Jeg ikke at tillade, at den forbliver evigt i mørket, indhyllet i sin afgudsdyrkelse og sin fanatisme.

85. Jeg vil, at mennesket vågner, at sjælen hæver sig mod Mig og i sin ophøjelse kan se sin Faders sande herlighed og glemme den falske glans fra liturgier og ritualer. Jeg vil, at når den når sin sande opstigning, fornyer den sig, frigør sig fra de menneskelige nød, overvinder sansernes bånd, lidenskaberne, lasterne og finder sig selv; for at den aldrig skal sige til Faderen, at den er en jordorm; for at den skal vide, at Faderen har skabt den til sit billede og lighed. (360, 14-16)

86. Der findes mange religiøse samfund på jorden, og de fleste af dem er grundlagt på troen på Kristus. Alligevel elsker de ikke hinanden, og de anerkender heller ikke hinanden som den guddommelige Mesters disciple.

87. Tror I ikke, at hvis de alle forstod min lære, ville de have anvendt den ved at lede trosretningerne mod forsoning og fred? Men sådan var det ikke. De har alle

holdt afstand til hinanden, hvorved de åndeligt har adskilt og splittet menneskerne, som derefter betragter hinanden som fjender eller fremmede. Alle søger midler og argumenter for at bevise over for de andre, at de er i besiddelse af sandheden, og at de andre tager fejl. Men ingen har styrken og modet til at kæmpe for alles forening, og ingen har den gode vilje til at opdage, at der i enhver trosoverbevisning og i enhver gudsdyrkelse ligger en vis sandhed. (326, 19-20)

Kapitel 15 – Skindkristne, kirkelige vildlærer og misforhold

Navnekristne

1. Størstedelen af denne menneskehed kalder sig kristen; men Mesteren siger jer: Hvis den virkelig var kristen, ville den med sin kærlighed, sin ydmyghed og sin fred allerede have overvundet resten af menneskene. Men min lære, som jeg allerede efterlod som et testamente i den "Anden Tid", findes ikke i menneskehedens hjerter, den lever og blomstrer ikke i menneskenes gerninger. Den opbevares i støvede bøger, og jeg er ikke kommet for at tale til mennesket gennem bøger.

2. I stedet for en bog bragte jeg jer mit liv, mit ord og mine gerninger, mit lidelse og min død som menneske. Grunden til, at størstedelen af menneskeheden, der kalder sig kristen, hverken har freden eller nåden fr en fra Kristus, er denne: fordi menneskene ikke tager ham til forbillede, fordi de ikke lever efter hans lære. (316, 5)

3. Lyt til mig, disciple, så I kan udrydde gamle trosforestillinger fra jeres sind. Kristendommen har splittet sig i trosgrupper, der ikke elsker hinanden, som ydmyger, foragter og truer deres brødre med falske domme. Jeg siger jer, det er kristne uden kærlighed, derfor er de ikke kristne, for Kristus er kærlighed.

4. Nogle fremstiller Jehova som en gammel mand fuld af menneskelige fejl, hævngerrig, grusom og mere frygtindgydende end den værste af jeres dommere på jorden.

5. Dette siger Jeg jer ikke for at I skal gøre nar ad nogen, men for at jeres forestilling om den guddommelige kærlighed må blive renset. I ved nu ikke, på hvilken måde I har tilbedt Mig i jeres fortid. (22, 33-35)

6. Hvordan er det muligt, at de folk, der kalder sig kristne, udrydder hinanden gennem krig og endda beder, før de går ud for at dræbe deres brødre, og beder Mig om at give dem sejren over deres fjender? Kan mit afkom eksistere der, hvor had hersker i stedet for kærlighed og hævn i stedet for tilgivelse? (67, 28)

7. Til alle mennesker af de forskellige trosbekendelser og religioner siger Jeg, at de ikke har forstået at henvise de materielle rigdomme til deres rette plads for

derefter at give de åndelige den plads, der tilkommer dem. Hvis menneskene opfyldte Mine love, ville de allerede herfra se glansen af det Forjættede Land og høre lyden af dets indbyggers stemmer.

8. I hævder at tro på min eksistens og have tro på min guddommelighed; I siger også, at min vilje skal ske. Men sandelig, jeg siger jer: Hvor ringe er jeres tro og jeres underkastelse under det, jeg bestemmer! Men jeg vækker den sande tro i jer, så I kan være stærke på den vej, jeg har banet for jer. (70, 12-13)

9. I dag kræver jeg ikke jeres blod, at I ofrer jeres liv. Det, jeg kræver af jer, er kærlighed, oprigtighed, sandhed og uselviskhed.

10. Således lærer Jeg jer, og deri underviser Jeg jer og opdrager derved min Guddommeligheds disciple i denne Tredje Tid; for Jeg ser, at I betragt verdens gang med ligegyldighed, og det skyldes, at I ikke forstår at sætte jer ind i menneskenes hjerter, hvor der er så megen elendighed og så megen smerte.

11. Der hersker stor ulighed; for jeg ser herrer, som kun mangler kronen for at kunne kalde sig konger, og jeg ser underordnede, som er sande slaver. Der er udbrudt en kamp herom. Blandt disse herrer, der er blevet rige i verden, er der mange, som kalder sig kristne, men jeg siger jer, at de knap nok kender mit navn.

12. De, der ikke ser deres medmennesker som deres næste, som hober rigdomme op og tilegner sig det, der tilhører andre, er ikke kristne, fordi de ikke kender til medfølelse.

13. Kampen mellem det åndelige og det materielle vil komme, menneskeheden vil blive inddraget i denne strid. Men hvor mange lidelser vil den måtte udholde, før retfærdighedens sejr kommer! (222, 43-45)

Vantro og trosfanatikere

14. Jeg siger jer, at det er bedre for jer at være fulde af usikkerhed og benægtelser end fulde af falske overbevisninger eller løgne, som I anser for sandheder. Den ærlige benægtelse, der udspringer af tvivl eller uvidenhed, skader jer mindre end den uoprigtige tilslutning til noget falsk. Den ærlige tvivl, der hungrer efter forståelse, er bedre end den faste tro på en eller anden myte. Den fortvivlede usikkerhed, der skrigende kræver lys, er bedre end den fanatiske eller afgudsdyrkende sikkerhed.

15. I dag er det overalt de vantro, de skuffede og de forbitrede, der dominerer. Det er rebeller, der ofte ser klarere end de andre, som ikke opfatter den rituelle opførsel som sådan. De forsikringer, de har hørt fra dem, der leder menneskene åndeligt, overbeviser dem heller ikke. For alle disse komplicerede teorier opfylder ikke deres hjerte, der tørster efter rent vand, der kan berolige deres angst.

16. De, som I anser for at være oprørske, viser i deres spørgsmål ofte mere indsigt end dem, der svarer på dem i den tro, at de er lærde og store. De

fornemmer, ser, føler, hører og forstår klarere end mange, der kalder sig mestre i de guddommelige læresætninger. (248, 12)

17. Hvor indlysende og enkel er sandheden! Hvor klar og enkel er åndeligheden! Og dog – hvor svært er det at forstå for den, der stædigt forbliver i mørket af sin fanatisme og sine traditioner. Hans forstand kan ikke begribe, at der findes noget mere end det, han forstår; hans hjerte strider imod at forkaste det, der for ham var hans Gud og hans lov: traditionen og ritualet.

18. Tror I mon, at Jeg afskyr dem, der slet ikke vil erkende Min sandhed? Nej, Mine børn, Min barmhjertighed er uendelig stor, og det er netop dem, Jeg henvender Mig til for at hjælpe dem med at forlade deres fængsel, så de kan glæde sig ved at betragte lyset. Det er dem, der er forbeholdt de prøvelser, der er nødvendige for deres opvågnen til troen. Det vil ikke være prøvelser, der overstiger deres kræfter, det vil være lektioner, der er klogt tilpasset hver sjæl, hvert liv, hvert menneske.

19. Derfra, blandt disse formørkede hjerner, blandt disse hjerter, der er syge af religiøs fanatisme og uvidenhed, vil I se de store og lidenskabelige sandhedens soldater dukke op. For den dag, hvor de frigør sig fra deres lænker, deres mørke, og ser lyset, vil de ikke kunne holde deres jubel tilbage og vil med fuld hals råbe ud, at Jeg er vendt tilbage for at redde verden ved at løfte den op ad åndelighedens stige til det sande rige. (318, 48-50)

Forvrængninger af Jesu lære og deres konsekvenser

20. Jeg giver jer mit ord med det samme åndelige indhold, som jeg talte til jer med i den "Anden Tid", og har mindet jer om mange af mine undervisninger, som I havde glemt, eller som I havde vendt jer bort fra på grund af jeres forfædres fejlagtige fortolkninger.

21. I har overtrådt min lære i en sådan grad, at jeg kan sige til jer: I har skabt en vej, der er helt forskellig fra min, men som I har givet det samme navn. Ingen ud over mig kunne befri jer fra jeres vildfarelse – med ord om livet, kærligheden og sandheden.

22. Undersøg og forstå derfor mit ord nu, mens I lytter til mig, så vil der være lys i jer. Dette er den tid, hvor jeg med fuld klarhed siger jer, at sjælens reinkarnation er en kendsgerning, at den har eksisteret som lyset af guddommelig retfærdighed og kærlighed siden menneskehedens begyndelse, uden hvilket I ikke kunne komme videre på den lange vej mod sjælens fuldkommenhed. (66, 63-65)

23. Det er ganske lidt, som kirkerne har åbenbaret for menneskene om sjælen. Men nu vil de vågne op af deres sløvhed, og de vil blive velsignet, som overvinder betænkeligheder og frygt og afslører for menneskeheden den sandhed, som de har holdt skjult. Jeg vil oplyse dem med lyset fra min tilgivelse, min nåde og min visdom.

24. Når menneskeheden så erkender, at kirkerne ikke kun er til for, at mennesker på jorden skal leve moralsk, men at de har til opgave at føre sjælen til dens evige hjem, vil menneskeheden have taget et skridt fremad på sin sjælelige udviklingsvej. (109, 15 16)

25. Efter mit liv som Jesus blandt menneskene har jeg altid udsendt dem, der kom som "soldater" eller apostle for at bekræfte min lære gennem deres gerninger og for at forhindre, at menneskeheden ville fordreje mine læresætninger. Men mange "døve" og "blinde", der fortolkede mit ord ufuldstændigt, var uenige og skabte således sekternes mangfoldighed. Men hvis menneskene da er åndeligt adskilte — hvordan kunne de da elske hinanden i overensstemmelse med det højeste bud i min lov?

26. Derfor siger Jeg jer, at denne civilisation kun er en sken, fordi menneskene selv ødelægger den. Så længe menneskeheden ikke opbygger en verden på grundlaget af min lov om retfærdighed og kærlighed, vil den ikke kunne have den fred og det åndelige lys, på hvis dyder den ville skabe og forme en sand verden af opadgående udvikling – både i det åndelige såvel som i videnskaben og i moralen. (192, 17)

27. Kun fornyelsen og idealet om fuldkommenhed vil få jer til at vende tilbage til sandhedens vej.

28. De, der føler sig som fortolkere af den guddommelige lov, siger jer, at helvedes pinsler venter jer for jeres fordærvelse og genstridighed, og at kun hvis I giver udtryk for jeres anger, tukter og sårer jeres kød og bringer Gud materielle ofre, vil Han tilgive jer og føre jer ind i sit rige — sandelig, Jeg siger jer, de tager fejl.

29. Hvor vil I ende, mennesker, ledet af dem, som I beundrer som store mestre af hellige åbenbaringer, og som jeg betragter som vildfarne? Derfor kommer jeg for at frelse jer med lyset fra denne lære, som vil lade jer gå fremad på min kærligheds vej. (24, 46-47)

30. Menneskerne har skjult den virkelige betydning af min undervisning for i stedet at vise jer en Kristus, der ikke engang er et afspejling af Ham, der døde for at give jer livet.

31. I dag oplever I konsekvenserne af jeres afvigelse fra den Mester, der underviste jer. I er omgivet af smerte, tynget af jeres elendighed, plaget af uvidenhed. Men tiden er kommet, hvor de evner og gaver, der slumrer i mennesket, vågner og som herolder forkynder, at en ny tid er brudt frem.

32. Kirkernes, videnskabens og menneskenes retsvæsens vil forsøge at forhindre fremkomsten af det, der for dem er en fremmed og skadelig indflydelse. Men der vil ikke være nogen magt, der kan standse åndens opvågnen og fremskridt. Befrielsens dag er nær. (114, 5-8)

33. De, der hævder at kende Mig, har repræsenteret Mig dårligt på jorden, og det er grunden til, at mange har vendt Mig ryggen.

34. Dem, der kalder sig ateister, vil Jeg ikke stille til regnskab, fordi de har forvist Mig fra deres hjerter, men dem, der – ved at forvrænge sandheden – har fremstillet en Gud, som mange ikke kunne acceptere.
35. Alt, hvad der er retfærdigt, sundt og godt, indeholder sandhed, som Jeg til alle tider har forkyndt.
36. Tiden er kommet, hvor I igen skal elske sandheden, det vil sige, hvor I igen vil erkende det retfærdige og det gode. Da I er født af Mig, må I nå frem til at stræbe efter det Høje, det Evige og det Rene. (125, 22-25)
37. Ja, Israel, menneskets hjerte har altid stræbt efter at tilbede materielle ting, øret har fundet trøst i det velklingende ord. Derfor har mennesket ændret det, som Jeg bragte i den "Anden Tid" som kristen lære, da det omdannede det til "religion".
38. I det menneskelige hjerte er egoismen, grådigheden og forfængeligheden altid vågnet, og de har gjort sig selv til konger og herrer, for at folket skal bøje sig for dem og for at gøre det til vasaler, til slaver, lænke det til synden og føre det ind i mørket, orienteringsløsheden og forvirringen. (363, 36)
39. Teologerne i denne tid vil undersøge mit ord og de nye skrifter og spørge: "Hvem er du, som har talt på denne måde?" Ligesom de skriftkloge og farisæerne fra engang gjorde oprør og sagde til Mig: "Hvem er du, at du tilsidesætter og erstatter Moseloven?" Da vil Jeg gøre det klart for dem, at de tre åbenbaringer er den eneste lov, som Jeg altid har lært og fulgt.
40. Mange af dem, der dømmer Mig i denne epoke, hører til dem, der tvivlede i den »Anden Tid«. Men Jeg har bevaret dem og sendt dem tilbage til Jorden, for at de kan være vidne til Min lovs sejr og åbne deres øjne for lyset. (234, 46-47)

Fejludviklinger og misforhold i kristendommen

41. En stor del af denne menneskehed kalder sig "kristen" uden overhovedet at vide, hvad ordet "Kristus" betyder, eller at kende hans lære.
42. Hvad har I gjort med mit ord, mit eksempel, min lære, som jeg engang gav jer?
43. Er I virkelig mere udviklede mennesker end dem fra den tid? Hvorfor beviser I det ikke gennem jeres ånds gerninger? Tror I mon, at dette liv er evigt, eller tror I måske, at I kun skal udvikle jer gennem den menneskelige videnskab?
44. Jeg lærte jer den sande opfyldelse af loven, for at I skulle forvandle denne verden til et stort tempel, hvor man tilbeder den sande Gud, hvor menneskets liv ville være en vedvarende kærlighedsgave til Faderen, som han skulle elske i hver af sine næste og på denne måde hylde sin Skaber og Mester.
45. Men i dag, hvor Jeg er vendt tilbage til menneskene – hvad finder Jeg der? Løgn og egoisme har erstattet sandheden og næstekærligheden; stolthed og forfængelighed har erstattet mildhed og ydmyghed; afgudsdyrkelse, fanatisme og uvidenhed har erstattet lyset, ophøjelsen og åndeliggørelsen; grådighed og

vanhelligelse hersker, hvor der kun burde være pligtopfyldelse og retskaffenhed; had og voldsom strid blandt brødre har erstattet broderskab, fred og kærlighed.
46. Men Jeg vil komme til mit tempel for at drive købmændene derfra, som Jeg gjorde i "Den Anden Tid" i templet i Jerusalem, og vil endnu en gang sige til dem: "Gør ikke bønens hus til en købmandsbutik." Jeg vil undervise menneskene, så alle tjener foran det sande alter, for at de ikke længere skal være fanget i vildfarelse eller fare vild af uvidenhed på grund af de dårlige fortolkninger, de giver af min lov. (154, 15-20)
47. Mit eksempel og mine apostles eksempel blev ikke taget til efterfølgelse af alle, der forsøgte at følge mig. Mange forvandlede sig til herrer i stedet for at være tjenere, fyldte deres hjerter med overlegenhed og hovmod og var kun ude efter rigdom, pomp og ære. De glemte derved de fattiges nød og blev ligeglade og følelseskolde over for andres elendighed og lidelse. Derfor går mennesker på jagt efter sandheden fra den ene trosretning til den anden, deraf deres åndelige behov for at skabe nye sekter for frit at kunne søge Mig.
48. De, der tidligere blev betragtet som helgener og halvguder, afvises i dag af en skuffet menneskehed.
49. Menneskerne opsøger ikke længere skriftefaderen for at få ham til at frikende dem for deres fejltrin, fordi de finder det uværdigt. Og truslen om det evige helvede gør ikke længere indtryk på og skræmmer ikke længere synders hjerte.
50. Udnyttende denne åndelige orienteringsløshed lurer ulven bag hækken.
51. Hver tjener af min guddommelighed og hver repræsentant har til opgave at skabe fred blandt menneskene, men det er det modsatte af, hvad de gør i denne tid. Hver anser sig for at være den første, hver vil være den stærkeste og glemmer derved, at den eneste stærke, som er Mig, er i alle.
52. Nu kan I forstå, hvorfor Jeg lovede jer at vende tilbage i den »Anden Tid«; nu forstår I, hvorfor Jeg igen underviser jer. For kun mit ord kan fjerne åndens mørke bånd, og kun min kærlighed er i stand til at frelse jer fra jeres synder. (230, 23-28)
53. Over de alvorlige overtrædelser og de fejltagelser, der er begået mod min lov, vil min dom komme. Der vil ikke være en eneste fejltagelse, som ikke vil blive rettet af den fuldkomne Mester. I må ikke lade jer forvirre: Ret jeres fejl og døm ikke. Forstå, at jeg aldrig straffer jer – I straffer jer selv.
54. Jeg kaster lys over den, der har syndet i uvidenhed, og bevæger den, der bevidst har syndet, til anger, så begge med fuld tillid til min tilgivelse kan gå i gang med at gøre den begåede fejl god igen. Dette er den eneste vej til at nå frem til Mig.
55. Overvej alt dette, I gejstlige, som leder menneskene på de forskellige trosretningers veje. Bed og før jeres til åndelighed. Det er nu på tide, at I omvender jer fra jeres vildfarelser og indleder en kamp mod den menneskelige

materialisme, som er død og mørke for sjælen. Til det skal I bruge min sandhed, tage mit ord som våben og leve i min lære.
56. Jeg har ingen præference for den ene eller den anden trosretning. Det er ikke mig, der skal stå på jeres side, men I skal stå på min side. For hvis I gør dette, vil I have opnået at forene jer alle åndeligt. (162, 27-30)
57. Min lære fuld af åndelighed vil spire i dette folks hjerte, så den i fremtiden kan bære frugter af sandhed og liv. Mit ord vil sprede sig over jorden og efterlade intet sted, hvor det ikke renser, oplyser og dømmer.
58. Da vil folkeslagene begynde at vågne op til det åndelige liv, det sande og evige, og vil fjerne den ydre og materialistiske del af deres forskellige kultformer for at begrænse sig til at vende sig mod essensen af min lov.
59. Menneskeheden vil erkende den kraft, som åndeligheden giver, og vil vende sit blik bort fra alt det, der har holdt den tilbage i så mange århundreder.
60. Hvad nytter det, at kristendommens symbol, det vil sige korset, findes i millioner af eksemplarer på jorden, hvis menneskene ikke er af god vilje og ikke elsker hinanden?
61. Det ydre har ikke længere magt over menneskene; der er ikke længere nogen respekt, ingen god tro og ingen beklagelse over at have såret. Derfor siger Jeg jer, at symbolerne og kultformerne vil forsvinde, fordi deres tid er forbi, og det vil være den indre tilbedelse, der løfter mennesket op mod lyset, ophøjer det og fører det til Mig. (280, 63-67)

IV. Loven – kærlighed til Gud og næsten

Kapitel 16 – Den guddommelige lov

Den guddommelige lovs magt

1. Der er mange mennesker, der anser min lære for at være utidssvarende; men årsagen hertil er, at deres materialisering ikke tillader dem at opdage den evige betydning af mine undervisninger.
2. Min lov er uforanderlig. Det er menneskene med deres kulturer, deres civilisationer og deres love, der er forgængelige, hvorved kun det overlever, som Ånden har opbygget med sine værker af kærlighed og barmhjertighed. Det er ham, der efter hver dags arbejde, efter hver prøve, når han spørger den guddommelige visdoms kilde, skuer den urokkelige klippe af min lov og den altid åbne bog, som indeholder Åndens lære. (104, 31-32)

3. Jeg har overstrålet alle mennesker med mit lys og dermed åbenbaret dem den eneste eksisterende sandhed; men I ser jo, hvordan hvert menneske og hvert folk på forskellig vis føler, tænker, tror og fortolker.
4. Disse forskellige tankegange hos menneskene har forårsaget deres splittelser, da hvert folk og hver race følger andre veje og højt værdsætter andre idealer.
5. Flertallet har fjernet sig fra den lysende og sande vej i den tro, at opfyldelsen af den guddommelige lov indebærer overmenneskelige ofre, afkald og anstrengelser, og har foretrukket at grundlægge religiøse samfund og sekter for sig selv, hvis lovopfyldelse og kultiske handlinger er lettere for dem at følge. På denne måde tror menneskene, at de kan stille det begær efter lys og ophøjelse, som de føler i deres sjæl.
6. Mange århundreder og mange tidsaldre er gået, uden at menneskene er blevet klar over, at opfyldelsen af min lov ikke er et menneskeligt offer, og at de derimod meget vel ofrer krop og sjæl til verden, når de tilsidesætter mine bud. De har ikke indset, de har ikke villet forstå, at den, der lever efter mit ord, vil finde den sande lykke, freden, visdommen og herligheden, som de materialiserede mennesker forestiller sig på så mange forskellige måder.
7. Den moralske og videnskabelige verden, der omgiver jer, er værket af mennesker med materialistiske idealer — af mennesker, der kun har stræbt efter menneskehedens materielle forbedring, og Jeg har tilladt dem at udføre deres værk, at føre det ud til dets grænser, at lære dets konsekvenser at kende og at høste dets frugter, for at de deraf kan drage erfaringens lys. I det lys vil min retfærdighed åbenbare sig, og i den retfærdighed vil min lov være til stede, som er kærligheden. (313, 60-64)
8. Hvis jeg lod jer anvende min lære på jeres liv efter jeres vilje og ikke efter min — sandelig, jeg siger jer, I ville aldrig finde ud af jeres åndelige stilstand og aldrig tillade jeres sjæl dens udvikling, dens udfoldelse og fuldkommenhed.
9. Der ser I de mennesker, der er blevet træge i deres religioner, og som ikke længere tager et skridt mod lyset, fordi de ikke har underkastet sig det, som den guddommelige lov befaler, men har forsøgt at underkaste loven deres vilje ved at fylde den med myter og vildlære.
10. Det har været nødvendigt, at mange mennesker i denne tid har frigjort sig fra enhver religion for at kunne søge Mig med Ånden og udfolde alle de egenskaber, gaver og evner, som de føler i deres inderste væsen. (205, 6-8)

Guds kærlighedslov i åndsværket

11. Det er jeres Gud, der taler til jer, min stemme er loven. I dag hører I det på ny, uden at det er nødvendigt at mejsle det i sten, eller at jeg må sende mit ord, der er inkarneret blandt jer. Det er min guddommelige stemme, der kommer til jeres ånd og åbenbarer for den begyndelsen på en tidsalder, hvor mennesket

bliver retfærdigt, forsoner sig med sin Skaber og renser sig, som der står skrevet. (15, 8)

12. Gennem Jesus gav jeg jer den fuldkomne undervisning. Betragt min livsvej som menneske fra fødsel til død, så vil kærligheden åbenbare sig for jer på en levende og fuldkommen måde.

13. Jeg kræver ikke af jer, at I skal være som Jesus, for i ham var der noget, som I ikke kan nå: at være fuldkommen som menneske, da Den, der var i ham, var Gud selv i begrænset form. Men jeg siger jer alligevel, at I skal efterligne ham.

14. Min evige lov har altid talt til jer om denne kærlighed. Jeg sagde til jer i de første tider: "Du skal elske Gud af hele dit hjerte og af hele din sjæl", og "Elsk din næste som dig selv."

15. Senere gav Jeg jer disse inspirerende ord: »Elsk jeres brødre og søstre, som Faderen har elsket jer«; »Elsk hinanden«.

16. I denne tid har jeg åbenbaret for jer, at I skal elske Gud mere end alt det skabte, at I skal elske Gud i alt det eksisterende og alt det eksisterende i Gud, at I skal udvise barmhjertighed og endnu mere barmhjertighed over for jeres medmennesker, så I kan se Faderen i al hans herlighed; for barmhjertighed er kærlighed. (167, 15-19)

17. Jeg siger jer ikke engang, at denne åndslære vil blive verdensreligionen; for jeg har aldrig forkyndt religion, men lov. Jeg begrænser mig til at sige jer, at den lov, der vil sejre på jorden og have varig gyldighed på den for at oplyse menneskenes tilværelse, vil være kærlighedens lov, som jeg har forklaret jer i min lære, for at I fuldt ud kan erkende den.

18. Menneskeheden vil stadig udføre mange falske gerninger af kærlighed og velgørenhed, indtil den lærer at elske og udøve sand kærlighedshandling, og mange vil stadig måtte vandre fra trosretning til trosretning, indtil deres ånd hæver sig til højere erkendelse, og de endelig forstår, at den eneste lov, den universelle og evige åndslære, er kærlighedens, som alle vil nå frem til.

19. Alle religioner vil forsvinde, og det eneste, der vil blive tilbage, er lyset fra Guds tempel, der stråler inden i og uden for mennesket – det tempel, hvor I alle vil udøve en eneste kult af lydighed, kærlighed, tro og god vilje. (12, 63-65)

Tilsidesættelsen af de guddommelige love og dens konsekvenser

20. På denne højtidelige mindesmorgen spørger Jeg jer: Hvad har I gjort med den lov, som Jeg sendte til menneskeheden gennem Moses? Blev disse bud mon kun givet til datidens mennesker?

21. I sandhed siger Jeg jer, at det velsignede frø ikke er i menneskenes hjerter, fordi de hverken elsker Mig eller elsker hinanden; de ærer hverken deres forældre eller respekterer andres ejendom; derimod tager de hinandens liv, bryder ægteskabet og bringer skam over sig selv.

22. Hører I ikke løgnen fra alle læber? Er I ikke blevet klar over, hvordan det ene folk berøver det andet freden? Og alligevel siger menneskeheden, at den kender min lov. Hvad ville der blive af menneskene, hvis de fuldstændigt glemte mine bud? (15, 1-3)
23. I den "Anden Tid", da Jesus var kommet ind i Jerusalem, fandt han, at templet, det sted, der var helliget bøn og gudsdyrkelse, var blevet forvandlet til en markedsplads, og Mesteren drev i fuld iver dem ud, der på denne måde vanhelligede det, idet han sagde til dem: "Min Faders hus er ikke en markedsplads." Disse var mindre skyldige end dem, der var betroet at lede menneskenes ånd i opfyldelsen af Guds lov. Præsterne havde forvandlet templet til et sted, hvor æresbegær og pral herskede, og dette herredømme blev ødelagt.
24. I dag har Jeg ikke brugt en pisk til at straffe dem, der vanhelligede Min lov. Jeg har dog tilladt, at konsekvenserne af deres egne forseelser gør sig gældende i menneskene, så de kan tyde deres betydning og forstå, at Min lov er ubøjelig og uforanderlig. Jeg har vist mennesket vejen, den rette vej, og når det fjerner sig fra den, udsætter det sig for en retfærdig lovs straffe, for i den kommer min kærlighed til udtryk. (41, 55-56)
25. Jeg vil genopbygge mit tempel – et tempel uden mure og tårne, for det findes i menneskenes hjerter.
26. Babels tårn splitter stadig menneskeheden, men dets fundamenter vil blive ødelagt i menneskenes hjerter.
27. Afgudsdyrkelse og religiøs fanatisme har ligeledes rejst deres høje tårne, men de er skrøbelige og vil måtte styrte sammen.
28. Sandelig, jeg siger jer, mine love — både de guddommelige og de menneskelige — er hellige, og de vil selv dømme verden.
29. Menneskeheden anser sig ikke for at være afgudsdyrkende, men sandelig, jeg siger jer, den tilbeder stadig det gyldne kalv! (122, 57)
30. Kaoset er vendt tilbage, fordi der ikke er nogen dyd, og hvor der ikke er nogen dyd, kan der ikke være nogen sandhed. Årsagen hertil er ikke, at den lov, som Faderen overgav til Moses, ikke har nogen kraft, eller at Jesu lære kun gælder for fortiden. Begge er i deres åndelige indhold evige love. Men erkend, at de er som en kilde, hvis vand ingen tvinges til at drikke, men at enhver, der nærmer sig denne kildespring af kærlighed, gør det af egen drift. (144, 56)
31. Fortolk min undervisning korrekt; tro ikke, at min Ånd kan glæde sig over at se jeres lidelser på jorden, eller at jeg kommer for at fratage jer alt, hvad der giver jer glæde, for at fryd mig ved det. Jeg kommer, for at I skal anerkende og respektere mine love, for de er jeres respekt og opmærksomhed værdige, fordi de skænker jer salighed, når I adlyder dem.
32. Jeg lærte jer at give Gud, hvad der tilhører Gud, og "kejseren", hvad der tilhører "kejseren"; men for nutidens mennesker findes der kun "kejseren", og de har intet at bringe deres Herre. Hvis I i det mindste lod verden få det

nødvendige, ville jeres lidelser være mindre. Men "kejseren", som I lader bestemme over jeres handlinger, har dikteret jer meningsløse love, har gjort jer til slaver og tager jeres liv uden at give jer noget som helst til gengæld.
33. Tænk på, hvor anderledes min lov er, som hverken binder kroppen eller sjælen. Den overtaler jer kun kærligt og leder jer fuld af godhed. Den giver jer alt uden egennytte og egoisme, og den belønner og godtgør jer for alt med tiden. (155, 14-16)

Opfyldelsen af den højeste lov

34. Når Herren sagde til jer: "Du skal elske Gud af hele dit hjerte og hele din sjæl og din næste som dig selv", og hvis Mesteren prædikede kærlighedens lære for jer, så siger denne åndelige stemme, der stammer fra samme kilde, at I skal holde fast ved kærlighedens lov, fordi den har en magt, som ikke engang verdens største hære besidder, og at dens erobringer vil være sikre og varige, fordi alt, hvad I opbygger på kærlighedens fundament, vil have evigt liv. (293, 214 67)
35. Jeg viser jer sjælens sande liv, så I ikke lever under uberettigede trusler og ikke kun overholder min lov af frygt for den straf, som de har talt til jer om, der ikke har forstået at fortolke mit ord korrekt.
36. Forstå min lov, den er ikke kompliceret eller svær at begribe. Ingen, der kender den og retter sig efter den, vil blive til skamme, ej heller giver han plads til falske ord eller forudsigelser, vildledende forestillinger eller dårlige fortolkninger.
37. Min lov er enkel, den viser altid den vej, I skal følge. Stol på Mig, Jeg er vejen, der vil føre jer til den hvidglinsende by, til det forjættede land, der holder sine porte åbne i forventning om jeres ankomst. (32, 9)
38. Hvornår vil I endelig blive overbevist om, at I kun kan finde sundhed, lykke og liv ved at opfylde min lov?
39. I erkender, at der i det materielle liv findes principper, som I må tilpasse jer for at kunne overleve. Men I har glemt, at der også i det åndelige findes principper, som må respekteres, for at mennesket kan få del i kilden til det evige liv, som findes i det guddommelige. (188, 62)
40. Husk, at jeg alene er jeres frelse. I fortiden, i nutiden og i fremtiden var, er og vil min lov være vejen og vejlederen for jeres sjæle.
41. Velsignet være de, der bygger på min lov, for de vil aldrig fare vild ved vejkrydsene. De vil nå det forjættede land og synge sejrssangen. (225, 31-32)
42. Jeg ved, at jo større jeres erkendelse bliver, desto større vil jeres kærlighed til Mig være.
43. Når Jeg siger til jer: "Elsk Mig" — ved I, hvad Jeg vil sige jer med det? Elsk sandheden, elsk det gode, elsk lyset, elsk hinanden, elsk det sande liv. (297, 57-58)

44. Jeg vil, at I skal elske hinanden, som Jeg elsker jer, og også jer selv. For Jeg har ikke kun betroet jer ledelsen og vejledningen af et bestemt antal mennesker, men den første pligt, I har over for Mig, er at passe på jer selv. I skal elske jer selv i erkendelsen af, at I er det levende billede af jeres Skaber. (133, 72)
45. Den mission, som Jeg har betroet mit folk på jorden, er stor og meget delikat. Derfor har Jeg opsøgt det i hver tidsalder for at inspirere det med mit ord og åbenbare det lidt mere af lovens indhold.
46. Loven om kærlighed, det gode og retfærdighed har været den åndelige arv, som jeg til alle tider har bragt dem. Fra lektion til lektion har jeg ført menneskeheden til forståelsen af, at loven kan sammenfattes i et eneste bud: kærlighedens. Elsk Faderen, som er livets skaber, elsk medmennesket, som er en del af Faderen, elsk alt, hvad Herren har skabt og bestemt.
47. Kærligheden er grundlaget, oprindelsen og frøet til visdom, storhed, kraft, ophøjelse og liv. Dette er den sande vej, som Skaberen har udstukket for sjælen, for at den fra trin til trin og fra hjemsted til hjemsted kan føle en stadig større nærhed til Mig.
48. Hvis mennesket fra tidernes begyndelse havde gjort den åndelige kærlighed til en gudstjeneste i stedet for at forfalde til afgudsdyrkelse og religiøs fanatisme, ville denne verden, som i dag er blevet en tåredal på grund af menneskenes frygt og elendighed, et fredens dal, hvor sjælene ville erhverve fortjenester for efter dette liv at nå de åndelige hjemsteder, som sjælen skal indtræde i på sin vej mod opadgående udvikling. (184, 35-38)

Kapitel 17 – Den nye måde at tilbede Gud på

Udviklingen af tilbedelsesformerne

1. Hvor langsomt bevæger menneskeheden sig mod fuldkommenhed i sin gudsdyrkelse!
2. Hver gang Jeg kommer til jer med en ny lektion, forekommer den jer alt for langt forud for jeres udviklingsstadium. Men forstå, at Jeg stiller en tidsalder til jeres rådighed, så I, så længe den varer, kan forstå den og indarbejde den i jeres liv. (99, 30-31)
3. De dyreofringer, I bragte på Jehovas alter, blev modtaget af Ham. Men det var ikke den bedste måde at løfte jeres ånd op til Herren på. Derfor kom Jeg til jer som Jesus for at lære jer det guddommelige bud, der siger: Elsk hinanden.
4. Nu siger Jeg jer, at de læresætninger, som Jeg forkyndte jer i den "Anden Tid" gennem Jesu gerninger, den ene gang er blevet ændret og den anden gang dårligt fortolket. Derfor er Jeg kommet, som Jeg forkyndte jer, for at belyse Min

sandhed. Mit offer dengang forhindrede mange dyreofringer, og Jeg lærte jer en mere fuldkommen tilbedelse af Gud.

5. Min nye åbenbaring i denne tid vil få menneskeheden til at forstå, at I ikke må anvende de symbolske kultformer uden først at fortolke deres betydning, da de kun er en symbolsk fremstilling af mine læresætninger. (74, 28)

6. Bønnen er det åndelige middel, som jeg har inspireret mennesket til for at føre en dialog med min guddommelighed. Derfor har den fra begyndelsen manifesteret sig i jer som en længsel, som et behov i sjælen, som et tilflugtssted i prøvelsens timer.

7. Den, der ikke kender den sande bøn, kender ikke de saligheder, den medfører, kender ikke den kilde til sundhed og velsignelser, der er indeholdt i den. Han føler ganske vist impulsen til at nærme sig Mig, tale med Mig og fremføre sit anliggende for Mig; men da han mangler åndelighed, forekommer det ham så ringe at ofre blot at rette sine tanker opad, at han straks søger efter noget materielt at bringe Mig, fordi han mener, at han derved bedre hylder Mig.

8. På denne måde er menneskene forfaldet til afgudsdyrkelse, fanatisme, ritualer og ydre kulter, hvorved de har kvalt deres sjæle og berøvet dem den velsignede frihed til at bede direkte til deres Fader. Først når smerten er meget voldsom, når kvalen når grænserne for de menneskelige kræfter, frigør sjælen sig, glemmer formaliteterne og vælter sine afguder for at rejse sig og råbe fra hjertets dyb: "Min Fader, min Gud!"

9. Ser I, hvordan folkeslagene i denne materialistiske tid er optaget af at føre krig mod hinanden? Men Jeg siger jer, at mange mennesker der, midt i disse krigsbegivenheder, har opdaget bønnens hemmelighed – den bøn, der udspringer af hjertet og når frem til Mig som et indtrængende råb om hjælp, som en klage, som en inderlig bøn.

10. Da de så oplevede det mirakel, de havde bedt om, på deres vej, vidste de, at der ikke findes nogen anden måde at tale med Gud på end i sjælens sprog. (261, 22-24, 27)

Skinnende bønner uden hengivenhed og tro

11. O Mine børn af alle trosretninger, dræb ikke sjælens ædleste følelser, og forsøg heller ikke at tilfredsstille disse med ydre skikke og ritualer.

12. Se: Når en mor ikke har noget materielt at tilbyde sit elskede, lille barn, trykker hun det til sit hjerte, velsigner det med al sin kærlighed, dækker det med kys, ser kærligt på det, bader det med sine tårer; men aldrig forsøger hun at bedrage det med tomme kærlighedsgestus.

13. Hvordan kommer I på den tanke, at Jeg, den Guddommelige Mester, godkender, at I nøjes med de kultiske handlinger, der er blottet for enhver åndelig værdi, enhver sandhed og kærlighed, og som I forsøger at bedrage jeres

sjæl med, idet I får den til at tro, at den har næret sig, når den i virkeligheden bliver stadig mere uvidende om sandheden? (21, 20-21)

14. Bønnen er en nåde, som Gud har givet mennesket, for at den skal tjene som en vejleder til at stige op (åndeligt), som et våben til at forsvare sig, som en bog til at undervise sig selv og som en balsam til at helbrede sig selv og komme sig fra enhver sygdom.

15. Den sande bøn er forsvundet fra jorden; menneskene beder ikke længere, og når de forsøger at gøre det, taler de til Mig med læberne i stedet for med sjælen og bruger tomme ord, ritualer og forstillelse. Hvordan vil menneskene se mirakler, når de bruger former og anvendelser, som Jesus ikke lærte?

16. Det er nødvendigt, at den sande bøn vender tilbage blandt menneskene, og det er Mig, der lærer jer den på ny. (39, 12-14)

17. Lær at bede, gør det klart for jeres medmennesker, at det er deres ånd, der skal føre en dialog med sin Skaber, så de indser, at deres bønner næsten altid er kroppens skrig, udtryk for angst, bevis på deres manglende tro, deres oprør eller deres mistillid til Mig.

18. Gør det klart for jeres medmennesker, at de ikke behøver at kaste eller flå deres krop for at bevæge min Ånd, for at vække min medfølelse eller min barmhjertighed. De, der påfører sig selv fysiske lidelser og bod, gør dette, fordi de ikke har den mindste viden om, hvilke ofre der er mest behagelige for Mig, og heller ikke har nogen forestilling om Min kærlighed og jeres Faders barmhjertighed.

19. Tror I, at det kræver tårer i jeres øjne og smerte i jeres hjerter for at jeg kan forbarme mig over jer? Det ville betyde at tillægge mig hårdhed, følelseskulde, ligegyldighed og egoisme. Kan I forestille jer disse fejl hos den Gud, I elsker?

20. Hvor lidt har I bestræbt jer på at lære Mig at kende! Årsagen hertil er, at I ikke har trænet jeres forstand til at tænke i overensstemmelse med Ånden. (278, 17-20)

21. Lad i dag jorden ligge bag jer et øjeblik og kom til mig i ånden.

22. I mange århundreder har menneskene forvekslet den rette måde at bede på, hvorfor de hverken har styrket sig eller oplyst deres livsvej med min kærlighed, da de har bedt ved hjælp af deres sanser og ikke med deres ånd.

23. Den afgudsdyrkelse, som mennesket er så tilbøjelig til, har været som en gift, der ikke har ladet det nyde de åndelige glæder ved den indre bøn.

24. Hvor meget elendighed har menneskene slæbt med sig, blot fordi de ikke forstod at bede! Og dette er kun naturligt, disciple. For hvilken åndelig styrke kan et menneskeligt væsen overhovedet have til at modstå livets fristelser, hvis det ikke har noget, der kan bringe det tættere på livskilden, som eksisterer i min ånd ? Det søger Mig i afgrundene, i skyggerne, selvom det kunne hæve sig for at finde Mig på tinderne, i lyset.

25. Åh, hvis blot mennesker i denne tid forstod bønnens kraft – hvor mange overmenneskelige gerninger ville de da udrette! Men de gennemlever en epoke af materialisme, hvor de selv forsøger at materialisere det guddommelige for at kunne røre ved det og se det. (282, 61-64)

Den sande bøn

26. Jeg velsigner dem, der beder. Jo mere åndeligt deres bøn er, desto større er den fred, jeg lader dem føle.
27. Dette kan I let forklare jer; for den, der for at bede er afhængig af at knæle foran billeder eller genstande for at føle det guddommeliges nærvær, vil ikke kunne opleve den åndelige fornemmelse af Faderens nærvær i sit hjerte.
28. »Salige er de, der tror uden at se«, sagde Jeg engang, og nu siger Jeg det igen; for den, der lukker sine øjne for verdens ting, åbner dem for det åndelige, og den, der har tro på Min åndelige nærvær, må føle det og glæde sig over det.
29. Hvornår vil jordens mennesker holde op med at nægte deres ånd glæden ved at føle Mig i deres hjerte gennem den direkte bøn eller – hvilket er det samme – gennem bønnen fra ånd til ånd? Da, når mit lys oplyser menneskenes liv, de kender sandheden og forstår deres vildfarelser.
30. Nu er det rette tidspunkt at bede og meditere; men med bønner, der er fri for fanatisme og afgudsdyrkelse, og med rolig og dyb eftertanke over mit guddommelige ord.
31. Alle timer og alle steder kan være egnede til at bede og meditere. Aldrig har jeg i mine undervisninger sagt jer, at der findes steder eller øjeblikke, der er særligt bestemt til dette. Hvorfor i alverden opsøge bestemte steder for at bede, når jeres ånd dog er større end den verden, I bebor? Hvorfor begrænse Mig til billeder og sådanne begrænsede steder, når Jeg dog er uendelig?
32. Den væsentligste årsag til menneskenes åndelige fattigdom og deres jordiske skæbneslag er deres ufuldkomne måde at bede på, hvorfor Jeg siger jer, at denne erkendelse må nå hele menneskeheden. (279, 2-7)
33. I beder ikke altid med den samme indre fordybelse, og derfor oplever I heller ikke altid den samme fred eller den samme inspiration.
34. Der er lejligheder, hvor I er inspirerede og tankerne løftes; og der er andre, hvor I forbliver fuldstændig følelsesløse. Hvordan vil I da modtage mine budskaber på samme måde? I må oplære jeres sind og endog jeres krop til at samarbejde med Ånden i bønnens øjeblikke.
35. Ånden er altid rede til at forene sig med Mig; men den har brug for, at kroppen er i god forfatning, for i disse øjeblikke at kunne hæve sig og frigøre sig fra alt det, der omgiver den i dens jordiske liv.
36. Stræb efter at nå frem til den sande bøn; for den, der forstår at bede, bærer i sig nøglen til fred, sundhed, håb, åndelig styrke og evigt liv.

37. Den usynlige skjold, som min lov udgør, vil beskytte ham mod forfølgelse og fare. I sin mund vil han bære et usynligt sværd for at nedkæmpe alle modstandere, der står i vejen for ham. Et fyrtårn vil oplyse hans vej midt i stormene. Et mirakel vil altid være inden for hans rækkevidde, når han har brug for det, hvad enten det er for ham selv eller til gavn for hans medmennesker.
38. Bed, udøv denne høje gave fra Ånden, for det vil være denne kraft, der vil bevæge livet for fremtidens mennesker — de mennesker, der allerede i kødet vil opnå forbindelsen fra deres ånd til min ånd.
39. Familiefædrene vil gennem bønnen modtage inspiration til at vejlede deres børn.
40. De syge vil modtage helbredelse gennem bønnen. De regerende vil løse deres store problemer ved at søge lyset i bønnen, og videnskabsmanden vil ligeledes modtage åbenbaringerne gennem bønnens gave. (40, 40-47)
41. Disciple: I den "Anden Tid" spurgte mine apostle mig, hvordan de skulle bede, og jeg lærte dem den fuldkomne bøn, som I kalder "Fadervor".
42. Nu siger Jeg jer: Lad jer inspirere af denne bøn, af dens indhold, af dens ydmyghed og af dens tro, så jeres ånd kan føre en dialog med Min. For det vil da ikke længere være de fysiske læber, der udtaler disse velsignede ord, men ånden, der taler til Mig på sit eget sprog. (136, 64)
43. Pas på, at det ikke kun er jeres læber, der kalder Mig "Fader", for mange af jer plejer at gøre dette mekanisk. Jeg ønsker, at når I siger: "Vor Fader, som er i himlen, helliget vorde dit navn", så kommer denne bøn fra hjertets dyb, og at I overvejer hver sætning, så I derefter er inspirerede og i fuldkommen fællesskab med Mig.
44. Jeg har lært jer den kraftfulde, fuldendte bøn, som virkelig bringer barnet tættere på Faderen. Når I udtaler ordet "Fader" med inderlighed og ærbødighed, med ophøjelse og kærlighed, med tro og håb, svinder afstandene, rummet forsvinder, for i dette øjeblik af samtale fra ånd til ånd er hverken Gud fjernt fra jer, eller er I fjernt fra Ham. Bed således, og I vil i jeres hjerter med fulde hænder modtage min kærligheds velsignelse. (166, 52-53)

De fire aspekter af den fuldkomne bøn

45. Kæmp, kæmp for at opnå sjælelig fuldkommenhed. Jeg har vist jer vejen til at nå dette mål. Jeg har betroet jer bønnen som det "våben", der er overlegent i forhold til ethvert materielt våben, for at forsvare jer mod forræderi på livets vej. Men det bedste våben vil I have, når I opfylder min lov.
46. Hvad består bønnen af? Bønnen er bøn, forbøn, tilbedelse og åndelig kontemplation. Alle dens dele er nødvendige, og det ene udspringer af det andet. For i sandhed siger Jeg jer: Bønnen består i, at mennesket beder Mig om, at Jeg opfylder dets ønsker, tilfredsstiller dets længsler – det, som det anser for det vigtigste og mest helbredende i sit liv. Og sandelig, jeg siger jer, mine børn,

Faderen hører bønnen og giver hver enkelt det, han har mest brug for, når det er til hans bedste. Men vær på vagt mod at bede om noget, der strider mod jeres sjæls frelse. For de, der kun beder om materielle goder, om legemlige glæder og forgængelig magt, beder om at lægge deres sjæl i lænker.

47. De legemlige glæder medfører kun lidelse – ikke kun i denne verden, men også efter overgangen til den åndelige verden; for selv der kan indflydelsen fra disse legemlige ønsker nå frem; og fordi sjælen ikke kan frigøre sig fra dem, vil den fortsat blive plaget af disse længsler og ønske at vende tilbage til jorden igen og igen for at reinkarneres og fortsætte med at leve materielt. Derfor, mine børn, bed kun om det, I virkelig har brug for til jeres sjæls bedste.

48. Den anden form for bøn, forbønnen, udspringer af kærligheden til næsten, den kærlighed, som Jeg lærte jer som Mester, da Jeg kom til denne verden. Bed for jeres nære og fjerne brødre og søstre, for dem, der i de forskellige nationer lider under krigens følger, som udholder tyranni fra denne verdens forgængelige herskere.

49. Forbered jer, o mine børn, bed for jeres medmennesker, men også i denne forbøn må I forstå at bede, for det, der er vigtigt, er sjælen. Hvis en bror, jeres forældre eller jeres børn er syge, så bed for dem, men insister ikke på, at de skal forblive i dette liv, hvis det ikke er det, sjælen har brug for. Bed hellere om, at denne sjæl må blive fri, at den må renses i sine lidelser, at smerten må fremme sjælens opadgående udvikling. Derfor har Mesteren allerede i den "Anden Tid" lært jer at sige: "Fader, din vilje ske." For Faderen ved bedre end noget af sine børn, hvad sjælen har brug for.

50. Den tredje form for bøn, tilbedelsen af den Guddommelige Ånd, betyder tilbedelse af alt, hvad der er fuldkomment; for gennem denne form for bøn kan I forene jer med fuldkommenheden, med den kærlighed, der omfavner hele universet. I tilbedelsen kan I finde den tilstand af fuldkommenhed, som I alle skal nå, og tilbedelsen fører jer videre til den åndelige kontemplation, som sammen med tilbedelsen bringer jer til forening med den Guddommelige Ånd, kilden til det evige liv — den kilde, der dag for dag giver jer kraft til at nå frem til Faderens rige.

51. Således skal I bede: fra bønnen om nåde til den åndelige kontemplation. Dette vil give jer styrke.

52. Når I så er godt forberedte, skal I ikke kun kæmpe for jer selv, men også for at hjælpe jeres medmennesker med at gå denne vej. For I kan ikke opnå jeres sjæls frelse alene, men må kæmpe for at opnå hele menneskehedens frelse. (358, 10-17)

Den spontane hjertebøn uden ord

53. Folk, her er Helligåndens stemme, Guds åndelige åbenbaring gennem jeres forstand, som ikke åbenbarer jer en ny lov eller en ny lære, men en ny, mere

fremskreden, mere åndelig og mere fuldkommen måde at træde i forbindelse med Faderen på, at modtage Ham og at tilbede Ham. (293, 66)

54. Hvor mange er der, som hører mit ord, som er blevet store fortolkere af det, og alligevel er de ikke de bedste praktiserende disciple af min lære, de opfylder ikke det guddommelige bud, der siger jer: "Elsk hinanden."

55. Se derimod, hvor let den forvandles, der blot anvender et eneste atom af min undervisning i praksis. Vil I have et eksempel på det?

56. Der var en, der hele sit liv igennem sagde til Mig gennem ordbønner, at han elskede Mig — bønner, som andre havde formuleret, og som han ikke engang forstod, fordi de bestod af ord, hvis betydning han ikke kendte. Men snart forstod han, hvordan den sande måde at bede på var, og ved at skubbe sine gamle vaner til side koncentrerede han sig om det inderste af sin sjæl, sendte sine tanker op til Gud, og for første gang følte han Hans nærvær.

57. Han vidste ikke, hvad han skulle sige til sin Herre; hans bryst begyndte at hulke, og hans øjne at fælde tårer. I hans sind tog kun én sætning form, som lød: »Min Fader, hvad kan jeg sige til Dig, når jeg jo ikke forstår at tale med Dig?«

58. Men disse tårer, disse hulken, denne indre glæde og selv hans forvirring talte til Faderen på et så smukt sprog, som I aldrig vil kunne finde i jeres menneskelige sprog eller i jeres bøger.

59. Den stammende tale fra det menneske, der begynder at bede åndeligt til sin Herre, ligner de første ord fra småbørn, som er en glæde og en fryd for deres forældre, fordi de hører de første ytringer fra et væsen, der begynder at rejse sig til livet. (281, 22-24)

60. Den højere udviklede sjæl ved, at det menneskelige ord forarmer og formindsker udtrykket for den åndelige tanke. Derfor lader den de materielle læber tie for at hæve sig op og i det sprog, som kun Gud kender, udtrykke det mysterium, som den bærer skjult i sit inderste væsen. (11, 69)

61. Hvor stor glæde giver I min Ånd, når jeg ser, at I retter jeres tanker opad i søgen efter jeres Fader. Jeg lader jer føle min nærvær og oversvømmer jer med fred.

62. Søg Mig, tal med Mig, tag jer ikke af, at jeres tanker er for klodsede til at udtrykke jeres bøn; Jeg vil forstå dem. Tal til Mig med den tillid, man taler til sin Fader med. Betro Mig jeres klager, som I ville gøre det hos jeres bedste ven. Spørg Mig om det, I ikke ved, alt det, der er jer ukendt, og Jeg vil tale til jer med Mesterens ord. Men bed, så I i det velsignede øjeblik, hvor jeres ånd hæver sig mod Mig, modtager det lys, den kraft, den velsignelse og den fred, som jeres Fader skænker jer. (36, 15)

63. Fortæl Mig i stilhed om jeres lidelser, betro Mig jeres længsler. Selvom Jeg ved alt, ønsker Jeg, at I efterhånden lærer at formulere jeres egen bøn, indtil I er parate til at udøve jeres ånds fuldkomne samtale med Faderen. (110, 31)

64. Bønnen kan være lang eller kort, alt efter behov. I kan, hvis I ønsker det, tilbringe hele timer i denne åndelige fryd, så længe jeres krop ikke bliver træt, eller ingen anden pligt kræver jeres opmærksomhed. Og den kan være så kort, at den begrænser sig til et sekund, når I udsættes for en prøvelse, der pludselig har overrasket jer.
65. Det er ikke de ord, som jeres forstand forsøger at forme bønnen med, der når frem til Mig, men den kærlighed, den tro eller den nød, hvormed I viser jer for Mig. Derfor siger Jeg jer, at der vil være tilfælde, hvor jeres bøn kun varer et sekund, fordi der ikke vil være tid til at formulere tanker, sætninger eller ideer, som I er vant til.
66. Overalt kan I påkalde Mig, for for Mig er stedet ligegyldigt, da det, Jeg søger, er jeres ånd. (40, 36-38)
67. Da en kvinde i den "Anden Tid" spurgte Jesus, om Jerusalem var det sted, hvor hun skulle tilbede Gud, svarede Mesteren hende: "Tiden kommer, hvor hverken Jerusalem eller noget andet sted er det rette sted at tilbede Gud, for Han vil blive tilbedt i Ånden og i Sandheden", det vil sige fra ånd til ånd.
68. Da mine disciple bad mig om at lære dem at bede, gav jeg dem som forbillede den bøn, I kalder "Fadervor", hvorved jeg gjorde det klart for dem, at den sande, fuldkomne bøn er den, der ligesom Jesu bøn kommer spontant fra hjertet og stiger op til Faderen. Den skal indeholde lydighed, ydmyghed, syndsbekendelse, taknemmelighed, tro, håb og tilbedelse. (162, 23-24)

Den daglige bøn

69. Elskede disciple: Øv jer dagligt i den åndelige bøn og læg al jeres gode vilje i at fuldkomme jer.
70. Tænk på: Ud over at I kommer i et inderligt fællesskab med jeres Mester og i disse øjeblikke oplever en uendelig fred, er det for jer den bedste lejlighed til at modtage mine guddommelige inspirationer. I dem vil I finde forklaringen på alt det, I ikke har forstået eller har misforstået. I vil finde vejen til at forebygge enhver fare, løse et problem, fjerne en uklarhed. I den time med velsignet åndelig samtale vil alle jeres sanser blive oplyst, og I vil føle jer mere rede og tilbøjelige til at gøre godt. (308, 1)
71. Undlad ikke at bede, selv om det er så kort, at det ikke varer længere end fem minutter; men underkast jer i den med jeres samvittigheds lys en nøje prøve, så I holder øje med jeres handlinger og ved, hvor I skal forbedre jer.
72. Hvis I i jeres ophøjelse i bønnen skulle miste tidsbegrebet, vil det være et tegn på åndeliggørelse, da I, om end kun for nogle få øjeblikke, har været i stand til at træde ud af tiden – den tid, som materialismens slaver kun begærer til deres fornøjelser eller til forøgelse af deres penge.
73. Den, der dagligt prøver sig selv, vil forbedre sin måde at tænke, leve, tale og føle på. (12, 30-32)

74. Jeg har lært jer, at man gennem bønnen opnår visdom; men derfor ønsker Jeg ikke, at I forlænger jeres bønner. Jeg har krævet en bøn på fem minutter af jer, og dermed vil jeg sige, at I skal bede kort, så I i disse øjeblikke virkelig overgiver jer til jeres Fader; men jeres resterende tid skal I vie til jeres åndelige og materielle pligter over for jeres medmennesker. (78, 52)

75. Jeg lærer jer nu en bestemt måde at forberede jer på, så jeres daglige gerninger alle er inspireret af ædle følelser, og så prøvelserne og vanskelighederne ikke standser jer eller får jer til at vige tilbage: Når I åbner jeres øjne for en ny dags lys, så bed, nærmer jer Mig gennem jeres tanker, læg derefter jeres dagsplan, inspireret af mit lys, og begiv jer nu ud i livets kamp. Tag jer for at være stærke og ikke et eneste øjeblik at bryde mod lydighed og tro.

76. Sandelig, Jeg siger jer, snart vil jeres standhaftighed og resultatet af jeres gerninger forbløffe jer. (262, 7-8)

Hviledagen som en dag til selvransagelse

77. Allerede i den "Første Tid" lærte Jeg jer at hellige den syvende dag til Mig. Da mennesket i seks dage helligede sig opfyldelsen af sine verdslige pligter, var det kun ret og rimeligt, at det i det mindste helligede én dag til sin Herres tjeneste. Jeg krævede ikke af ham, at han helligede den første dag til Mig, men den sidste, for at han i den kunne hvile fra sine anstrengelser og vie sig til åndelig kontemplation, for at han kunne give sin sjæl lejlighed til at nærme sig sin Fader og tale med ham gennem bønnen.

78. Hviledagen blev indført, for at mennesket, i glemslen af den hårde jordiske livskamp – om end det kun var for en kort stund – kunne give sin samvittighed mulighed for at tale til ham, minde ham om loven, og for at han kunne undersøge sig selv, angre sine fejltagelser og i sit hjerte tage ædle beslutninger om omvendelse.

79. Sabbaten var den dag, der tidligere var helliget hvile, bøn og studiet af loven. Men i sin overholdelse af traditionen glemte folket de broderlige følelser over for sine medmennesker og de åndelige pligter, det havde over for sine næste.

80. Tiderne gik, menneskeheden udviklede sig åndeligt, og Kristus kom for at lære jer, at I også på hviledagene skal udøve aktiv næstekærlighed og udføre alle gode gerninger.

81. Jesus ønskede dermed at sige jer, at selvom en dag er helliget fordybelse og fysisk hvile, skal I dog forstå, at hverken dag eller time kunne forudbestemmes til opfyldelsen af Åndens mission.

82. Selvom Mesteren talte til jer med største klarhed, afveg menneskene fra dette, og hver især valgte den dag, der passede ham bedst. Mens nogle derfor fortsatte med at holde sabbatten som den dag, der var helliget hvile, valgte andre søndagen til at fejre deres gudstjenester.

83. I dag taler Jeg endnu en gang til jer, og Mine undervisninger bringer jer nye erkendelser. I har gennemlevet mange oplevelser og udviklet jer . I dag er det ikke af betydning, hvilken dag I dedikerer til hvile fra de jordiske strabadser, men det er vigtigt, at I ved, at I alle dage skal vandre på den vej, som Jeg har udstukket for jer. Forstå, at der ikke er noget fastsat tidspunkt for jeres bøn, for ethvert tidspunkt på dagen er egnet til at bede og udøve min lære til gavn for jeres medmennesker. (166, 31-35)

Bed, så skal der gives jer

84. I bærer alle et sår i hjertet. Hvem kunne som Jeg trænge ind i jeres indre? Jeg kender jeres lidelse, jeres sorg og nedtrykthed over for den store uretfærdighed og utaknemmelighed, der hersker i jeres verden. Jeg kender udmattelsen hos dem, der længe har levet og kæmpet på jorden, og hvis tilværelse er som en tung byrde for dem. Jeg kender tomheden hos dem, der er blevet efterladt alene i dette liv. Til jer alle siger Jeg: »Bed, så skal der gives jer«; for Jeg er kommet for at give jer det, I har brug for fra Mig, hvad enten det er selskab, sjælefred, helbredelse, opgaver eller lys. (262, 72)

85. Frygt ikke elendigheden, den er kun forbigående, og i den skal I bede og tage Jobs tålmodighed til forbillede. Overfloden vil vende tilbage, og da vil I ikke have ord nok til at takke Mig.

86. Når sygdom en gang tynger jer, o velsignede syge, så fortvivl ikke; jeres ånd er ikke syg. Løft jer op til Mig i bøn, og jeres tro og jeres åndelighed vil give jer kroppens sundhed tilbage. Bed på den måde, som Jeg har lært jer: åndeligt. (81, 43-44)

87. Bed i prøvelsens øjeblikke en kort, men oprigtig og inderlig bøn, og I vil føle jer trøstet; og når I når frem til at være i harmoni med jeres Herre, vil Jeg kunne sige til jer, at min vilje er jeres, og jeres vilje er min. (35, 7)

88. Bed, men lad jeres bøn være bestemt af jeres daglige planer og gerninger; dette vil være jeres bedste bøn. Men hvis I ønsker at rette en tanke mod Mig for at udtrykke en bøn med den, så sig blot til Mig: "Fader, din vilje ske med mig." Dermed vil I bede om endnu mere, end I kan forstå og håbe på, og denne enkle sætning, denne tanke, vil forenkle det "Fadervor", som I bad Mig om i en anden tid, endnu mere.

89. Dermed har I den bøn, der beder om alt og som bedst vil tale for jer. Men det skal ikke være jeres læber, der siger det, men jeres hjerte skal føle det; for at sige er ikke det samme som at føle, og når I føler det, behøver I ikke at sige det til Mig. Jeg ved, hvordan jeg skal høre Åndens stemme, og jeg forstår dens sprog. Er der en større glæde for jer end at vide dette? Eller tror I mon, at jeg er afhængig af, at I fortæller mig, hvad jeg skal gøre? (247, 52-54)

90. Jeg har lært jer at bede for andre og at bede; men Jeg lytter også til jer, når I beder for jer selv. Jeg tager denne bøn imod. Men Jeg siger jer, at den tid, hvor

Jeg gav jer det, I bad om, fordi I endnu var umodne, er forbi. Nu er det min vilje, at I opfører jer som disciple og i bønnen ofrer jeres ånd og jeres hjerte til mig, men samtidig tillader, at jeg læser i dem og gør min vilje. (296, 69)

91. Når I spørger Mig eller beder Mig, så stræb ikke efter at forklare Mig jeres problem klart, og prøv heller ikke at lede efter de bedst formulerede sætninger i jeres sind. Det er nok for mig, at jeres ånd i dette øjeblik løsner sig fra verden, og at jeres hjerte og sind er rene, så de kan modtage min inspiration. Hvad nytter det jer at sige vidunderlige ord til mig, hvis I ikke er i stand til at føle min tilstedeværelse i jeres indre? Jeg ved alt, og I behøver ikke at forklare mig noget for at jeg kan forstå jer. (286, 9-10)

92. Hvis I er i stand til at forstå min lære, vil den give jer mange tilfredsstillelser og byde på mange muligheder for at udvikle jer opad. Lær at bede, før I træffer nogen beslutning, for bønnen er den fuldkomne måde at bede jeres Fader på, da I i ham søger lys og styrke for at klare livets kamp.

93. Når I beder, vil jeres forstand snart blive oplyst, så I klart kan skelne det gode fra det onde, det kloge fra det, I ikke bør gøre, og dette vil være det tydeligste bevis på, at I har forstået at forberede jer indvendigt på at høre Åndens stemme.

94. Bær jeres trængsler med tålmodighed, og hvis I ikke er i stand til at forstå meningen med jeres prøvelser, så bed, og Jeg vil åbenbare deres mening for jer, så I indvendigt kan acceptere dem. (333, 61, 62, 75)

95. Hver gang jeres læber eller jeres tanker siger til Mig: "Herre, hav barmhjertighed med mig, hav medlidenhed med min smerte — Herre, nægt mig ikke Din tilgivelse", så beviser I jeres uvidenhed, jeres forvirring og hvor lidt I kender Mig.

96. At sige til Mig, at Jeg skal have medfølelse med jeres smerte? At bede Mig om, at Jeg skal have barmhjertighed med Mine børn? At bønfalde Mig om, at Jeg skal tilgive jeres synder – Mig, som er kærligheden, nåden, barmhjertigheden, tilgivelsen og medfølelsen?

97. Det er godt, når I søger at bevæge dem, der har et hårdt hjerte på jorden, og at I med tårer og indtrængende bønner søger at vække medfølelse hos dem, der ikke har et spor af medfølelse med deres næste; men brug ikke disse sætninger eller tanker til at bevæge Ham, der skabte jer af kærlighed og for evigt at elske jer. (336, 41-43)

98. Vær tilfredse med de store goder, som Faderen har skænket jer med hensyn til alt, hvad der vedrører det menneskelige liv på jorden. Bed ikke om det, der kunne føre jeres sjæl og jeres krop til fortabelse. Jeg har mere at give jer, end I kunne bede Mig om. Men det er mig, der ved, hvad I virkelig mangler på livets vej. Jeg har sagt jer: Hvis I forstår at opfylde min lov, vil I se mig i al min herlighed. (337, 21)

Velsignelsen ved forbøn

99. Væn jer ikke til kun at bede med ord, bed med ånden. Også siger Jeg jer: Velsign med bønnen, send tanker af lys til jeres medmennesker, bed ikke om noget for jer selv; husk: Den, der beskæftiger sig med det, der er mit, vil altid have Mig som sin vogter.

100. Det frø, I sår med kærlighed, vil I få mangfoldigt tilbage. (21, 3-4)

101. Bed ikke kun, når I netop gennemgår en smertefuld prøvelse, bed også, når I er i fred, for da vil jeres hjerter og jeres tanker kunne beskæftige sig med de andre. Bed heller ikke kun for dem, der har gjort jer godt, eller for dem, der ikke har gjort jer noget ondt; for selvom dette er fortjenstfuldt, er det ikke så stort som når I går i forbøn for dem, der på en eller anden måde har gjort jer ondt. (35, 8)

102. Hvad lærer Jeg jer i øjeblikket? At velsigne alt og alle med hjerte og ånd; for den, der velsigner således, ligner sin Fader, når Han lader sin varme komme alle til del. Derfor siger Jeg jer: Lær at velsigne med ånden, med tankerne, med hjertet, og jeres fred, jeres kraft og jeres hjertevarme vil nå frem til den, I sender det til, hvor fjernt I end tror, han er.

103. Hvad ville der ske, hvis alle mennesker velsignede hinanden, selv uden at kende hinanden eller nogensinde at have set hinanden? Der ville herske fuldkommen fred på jorden, krig ville være utænkelig!

104. For at dette mirakel kan blive virkelighed, må I opløfte jeres sjæle gennem udholdenhed i dyd. Anser I dette for umuligt? (142, 31)

105. Bed, så skal der gives jer. Alt, hvad I ønsker til gavn for jeres medmennesker – bed Mig om det. Bed, foren jeres bøn med den nødlidendes, og Jeg vil give jer det, I beder om. (137, 54)

Nødvendigheden af bøn

106. "Våg og bed", siger jeg jer igen og igen; men jeg ønsker ikke, at I vænner jer til dette gode råd, men at I tænker over det og handler i overensstemmelse med det.

107. Jeg opfordrer jer til at bede, fordi den, der ikke beder, overgiver sig til overflødige, materielle og til tider meningsløse tanker, hvorved han, uden at være sig det bevidst, fremmer og nærer de brødre-dræbende krige. Men når I beder, river jeres tanker, som var de et lysets sværd, sløret af mørket og fristelsens snarer, som i dag holder mange væsener fanget; det mætter jeres omgivelser med åndelig kraft og modvirker de onde magter. (9, 25-26)

108. Menneskerne har altid været for optaget af jordens herligheder til at tænke over den betydning, som bønnen og den åndelige betragtning af det, der ligger hinsides dette liv, har, så de kunne have opdaget deres egen væsenkerner. Den, der beder, taler med Faderen, og når han spørger, får han straks svar.

Menneskernes uvidenhed om det åndelige er en følge af manglen på bøn. (106, 33)

109. I går en tid i møde, hvor I på retfærdig vis forstår at give jeres sjæl det, der tilkommer den, og verden det, der tilkommer den. Det vil være en tid med ægte bøn, en tilbedelse af Gud fri for fanatisme, hvor I beder før enhver handling, hvor I ved, hvordan I skal bevare det, der er betroet jer.

110. Hvordan kunne mennesket begå en fejl, hvis det, i stedet for at gøre sin vilje, først spurgte sin Fader i bøn? Den, der beder, lever i forbindelse med Gud, kender værdien af de goder, han modtager fra sin Fader, og samtidig forstår han meningen eller formålet med de prøvelser, han gennemlever. (174, 2 3)

De helbredende virkninger af bønnelivet

111. I alle tider har Jeg sagt jer: Bed. I dag siger Jeg jer, at I gennem bønnen kan opnå visdom. Hvis alle mennesker bad, ville de aldrig vige fra den lysets vej, som Jeg har udstukket. Gennem bønnen ville de syge blive raske, der ville ikke længere være vantro, og freden ville vende tilbage til sjælene.

112. Hvordan kan mennesket være lykkeligt, når det har afvist Min nåde? Tror det mon, at kærlighed, barmhjertighed og mildhed ikke er egenskaber ved det menneskelige liv? (69, 7-8)

113. Véd, at det ord, der ikke rummer kærlighed, hverken har liv eller kraft. I spørger Mig, hvordan I kan begynde at elske, og hvad I skal gøre, for at denne følelse kan vågne i jeres hjerter, og Jeg siger jer: , I skal begynde med, er at kunne bede rigtigt. Det vil bringe jer tættere på Mesteren, og denne Mester er Jeg.

114. I bønnen vil I finde trøst, inspiration og kraft; den vil give jer den dyrebare tilfredsstillelse at kunne tale fortroligt med Gud uden vidner og mellemmænd. Gud og jeres ånd er forenet i dette søde øjeblik af fortrolighed, åndelig samtale og velsignelser. (166, 43-44)

115. Når I har brug for en fortrolig, en god ven, så vend jer til Mig og læg de lidelser, der måtte være i jeres hjerter, hos Mig, og Jeg vil råde jer til den bedste vej – den løsning, I søger.

116. Når jeres sjæl er tynget af byrder, er det fordi I har syndet. Jeg vil modtage jer og være nådig i min dom, styrke jeres forsæt til forbedring og give jer de tabte kræfter tilbage.

117. Kun ved at følge mine anvisninger vil I bevare nåden og opretholde jeres sjælelige og legemlige sundhed. Den erfaring, I vinder, vil være lys, som I efterhånden samler i jeres sjæl. (262, 20-21)

118. Den sjæl, der forstår at leve vågent, afviger aldrig fra den bane, som hendes Herre har udstukket for hende, og hun er i stand til at anvende sin arv og sine gaver, indtil hun har nået sin højere udvikling.

119. Dette væsen må komme videre i prøvelserne, fordi det lever vågent og aldrig lader sig beherske af materien. Den, der våger og beder, vil altid gå sejrrigt ud af livets kriser og tilbagelægge livets vej med faste skridt.
120. Hvor anderledes er adfærden hos den, der glemmer at bede og våge! Han afstår frivilligt fra at forsvare sig med de bedste våben, som Jeg har lagt i mennesket, nemlig troen, kærligheden og videnens lys. Det er ham, der ikke hører den indre stemme, der taler til ham gennem intuition, samvittighed og drømme. Men hans hjerte og forstand forstår ikke dette sprog og tror ikke på budskabet fra hans egen ånd. (278, 2-3)
121. Bønnen er det middel, der er åbenbaret for jeres ånd, så I kan nå frem til Mig med jeres spørgsmål, jeres bekymringer og jeres længsel efter lys. Gennem denne dialog kan I fjerne jeres tvivl og rive det slør i stykker, der skjuler et eller andet mysterium.
122. Bønnen er begyndelsen på den dialog fra ånd til ånd, som i de kommende tider vil blomstre og bære frugt blandt denne menneskehed.
123. I dag har Jeg åbenbaret alt dette for dette folk, der lytter til Mig, for at det kan være banebryder for åndelighedens tid. (276, 18-19)

Bønnens kraft

124. Når en af jer beder, er han ikke bevidst om, hvad han med sine tanker opnår i det åndelige. Derfor skal I erfare, at når I beder for jeres medmennesker — for de folk, der udrydder hinanden i krig — kæmper jeres ånd i disse øjeblikke på sin side en tankekamp mod det onde, og at jeres sværd, som er fred, fornuft, retfærdighed og længslen efter det gode for dem, støder på hadets, hævnens og hovmodets våben.
125. Nu er tiden kommet, hvor menneskene bliver bevidste om bønnens kraft. For at bønnen virkelig skal have kraft og lys, er det nødvendigt, at I sender den op til Mig med kærlighed. (139, 7-8)
126. Tænkeevne og ånd, forenet i bønnen, skaber i mennesket en kraft, der er overlegen i forhold til enhver menneskelig kraft.
127. I bønnen styrkes den svage, den feje fyldes med mod, den uvidende oplyses, den genert bliver ugenert.
128. Når ånden er i stand til at samarbejde harmonisk med forstanden for at nå frem til den sande bøn, bliver den til en usynlig soldat, der midlertidigt tager afstand fra det, der vedrører dens væsen, forflytter sig til andre steder, frigør sig fra kroppens indflydelse og dedikerer sig til sin kamp for at gøre godt, at afværge ondskab og farer, at bringe de trængende en gnist af lys, en dråbe balsam eller et strejf af fred.
129. Forstå på baggrund af alt det, jeg siger jer, hvor meget I midt i det kaos, der har ramt denne menneskehed, er i stand til at udrette med ånden og med forstanden. I befinder jer i en verden af modstridende tanker og ideer, hvor

lidenskaberne raser og hadets følelser støder sammen, hvor tænkningen er forvirret af materialismen, og sjælene er omgivet af mørke.

130. Kun den, der gennem bønnen har lært at hæve sig tankemæssigt og åndeligt op i lysets regioner, fredens sfærer, vil kunne træde ind i kampens verden, hvor alle menneskelige lidenskaber afspejles, uden at blive besejret, og tværtimod efterlade noget gavnligt for dem, der har brug for Åndens lys. (288, 18-22)

131. Lær at bede, for også med bønnen kan I gøre meget godt, ligesom I også kan forsvare jer mod forræderi. Bønnen er skjold og våben; hvis I har fjender, så forsvar jer gennem bønnen. Men vid, at dette våben ikke må såre eller skade nogen, for dets eneste opgave skal være at bringe lys ind i mørket. (280, 56)

132. Naturkræfterne er sluppet løs mod mennesket. I skal ikke frygte, for I ved, at Jeg har givet jer en fuldmagt til at besejre det onde og beskytte jeres medmennesker. I kan befale disse ødelæggende kræfter at standse, og de vil adlyde. Hvis I forbliver i bøn og vågen, vil I kunne udføre mirakler og forbløffe verden.

133. Bed oprigtigt, skab fællesskab med min Ånd, søg ikke et bestemt sted for det. Bed under et træ, på farten, på toppen af et bjerg eller i et hjørne af jeres sovested, og jeg vil komme ned for at tale med jer, oplyse jer og give jer styrke. (250, 24-25)

134. Sandelig, jeg siger jer, hvis I allerede var forenet i ånden, i tanken og i viljen, ville jeres bøn alene være nok til at standse de nationer, der lever i forberedelse til den time, hvor de vil kaste sig over hinanden. I ville fjerne fjendskaberne, være en hindring for alle jeres medmenneskers onde planer, være som et usynligt sværd, der besejrer de mægtige, og som et stærkt skjold, der beskytter de svage.

135. Menneskeheden ville i lyset af disse åbenlyse beviser på en højere magt standse et øjeblik for at besinne sig, og denne besindelse ville spare den for mange alvorlige slag og prøvelser, som den ellers vil modtage fra naturen og dens elementer. (288, 27)

136. Hvis I havde en stor tro og en større viden om bønnens kraft – hvor mange barmhjertighedsgerninger ville I da udføre gennem jeres tankekraft. Men I har ikke tillagt den al den kraft, den besidder, og derfor er I ofte ikke klar over, hvad I afværger i et øjebliks oprigtigt og sandt bøn.

137. Mærker I ikke, at noget højere forhindrer, at den mest umenneskelige af alle jeres krige bryder ud på jeres verden? Forstår I ikke, at dette mirakel påvirkes af millioner af bønner fra mænd, kvinder og børn, der med deres ånd bekæmper de mørke kræfter og modvirker krigsdriften? Bed videre, vær også fremover vågne, men læg al den tro, I er i stand til, i denne aktivitet.

138. Bed, folk, og bred jeres tankers fredskappe ud over krigen, smerten og elendigheden, hvorved I vil danne et skjold, under hvis beskyttelse jeres medmennesker finder oplysning og tilflugt. (323, 24-26)

Kærlighed til Gud og næsten som tilbedelse af Gud

139. Véd, o mine nye disciple, at jeres tilbedelse og jeres hyldest til Herren skal være vedvarende, uden at I venter på bestemte tidspunkter eller dage for at bringe dem, ligesom jeres Faders kærlighed til jer er uforanderlig. Men hvis I vil vide, hvordan I dagligt skal huske mine kærlighedsgerninger uden at falde i fanatisme, vil Jeg sige jer det: Jeres liv skal være en vedvarende hyldest til Ham, der har skabt alt, ved at I elsker hinanden.

140. Handl således, og Jeg vil give jer det, I ydmygt beder Mig om: at jeres fejltagelser bliver tilgivet. Jeg trøster jer og skænker jer lindring; men Jeg siger jer: Når I opdager jeres fejl, og jeres samvittighed dømmer jer, så bed, ret jeres fejl, rust jer med styrke, så I ikke begår den samme synd igen, og så I ikke gentagne gange må bede Mig om at tilgive jer. Mit ord lærer jer, så I kan stige opad og give adgang til lyset og åndeligheden. (49, 32-33)

141. »Jeg tørster«, sagde Jeg til den menneskemængde, der ikke forstod Mine ord og frydede sig over Min dødskamp. Hvad kunne Jeg først sige i dag, hvor Jeg ser, at det ikke kun er en menneskemængde, men hele verden, der sårer Min Ånd uden at være bevidst om Min smerte?

142. Min tørst er uendelig, ufattelig stor, og kun jeres kærlighed vil kunne slukke den. Hvorfor tilbyder I Mig en ydre kult i stedet for kærlighed? Ved I ikke, at mens Jeg beder jer om vand, giver I Mig galde og eddike? (94, 74-75)

143. Sandelig, jeg siger jer, netop de, der har lidt meget og ofte har såret mig, vil elske mig mest brændende; fra deres hjerte vil der konstant strømme et offer til min guddommelighed. Det vil ikke være materielle gaver eller salmer eller jordiske alter. De ved, at det mest behagelige offer og den mest behagelige tilbedelse for Mig er de kærlighedens gerninger, de udfører over for deres brødre. (82, 5)

144. Dag for dag når jeres åndelige bøn frem til Mig, hvis sprog jeres jordiske natur ikke kender, fordi det ikke er ord, der udtales af jeres læber, eller forestillinger, der dannes af jeres forstand. Åndens bøn er så dyb, at den ligger hinsides menneskelige evner og sanser.

145. I denne bøn når Ånden frem til lysets og fredens riger, hvor de høje ånder bor, og der mætter den sig af denne essens og vender derefter tilbage til sin forgængelige krop for at overføre kraft til den. (256, 63-64)

146. Folk: Tiden, hvor I skal lære at bede, er kommet til jer. I dag siger Jeg jer ikke, at I skal falde ned på jorden, Jeg lærer jer ikke at bede med jeres læber eller at påkalde Mig med udvalgte ord i smukke bønner. I dag siger jeg jer: Vend jer i tankerne til Mig, løft jeres sjæl, og Jeg vil altid komme ned for at gøre Min

tilstedeværelse mærkbar for jer. Hvis I ikke forstår at tale med jeres Gud, vil jeres anger, jeres tanker, jeres smerte være nok for Mig, vil jeres kærlighed være nok for Mig.

147. Dette er det sprog, jeg hører, som jeg forstår, sproget uden ord, sandhedens og oprigtighedens sprog. Dette er den bøn, jeg har lært jer i denne Tredje Tid.

148. Hver gang I har udført en god gerning, har I følt min fred, min ro og mit håb, fordi Faderen da er jer meget nær. (358, 53-55)

149. Jeg foragter alt, hvad der er menneskelig forfængelighed og menneskelig pral, for kun det, der er åndeligt, det, der er ædelt og storsindet, det rene og evige, når frem til min Ånd. Husk, at jeg sagde til kvinden fra Samaria: "Gud er Ånd, og de, der tilbeder ham, skal tilbede ham i Ånd og Sandhed." Søg mig i det uendelige, i det rene, og der vil I finde mig.

150. Hvorfor tilbyder I Mig det, som Jeg har skabt for jer? Hvorfor giver I Mig blomster, når de ikke er jeres værk? Hvis I derimod bringer Mig gerninger af kærlighed, barmhjertighed, tilgivelse, retfærdighed og hjælp til jeres næste, så vil denne hyldest helt sikkert være åndelig og hæve sig op til Faderen som en kærtegn, som et kys, som børnene sender til deres Herre fra jorden. (36, 26, 29)

151. Jeg ønsker heller ikke, at I begrænser jeres gudsdyrkelse til materielle forsamlingslokaler, for da ville I spærre jeres ånd inde og ikke lade den sprede sine vinger for at vinde evigheden.

152. Det alter, som Jeg overlader jer for at fejre den gudstjeneste på, som Jeg forventer, er selve livet uden nogen begrænsning, hinsides alle religioner, alle kirker og sekter, for det er grundlagt i det åndelige, i det evige, i det guddommelige. (194, 27-28)

Dialogen mellem Gud og mennesket

153. I dag kommer Jeg til jer med en lære, som – når den først er forstået – er den letteste at opfylde, selvom det for verden ser ud til, at den er umulig at virkeliggøre. Jeg lærer jer at tilbede Gud gennem jeres liv, jeres gerninger og den åndelige bøn, som ikke udtales på et bestemt sted, og som ikke kræver rituelle handlinger eller billeder for at være inspireret. (72, 21)

154. Mens menneskene ønskede at se en fjern, utilnærmelig Gud i Mig, har Jeg sat Mig for at bevise for dem, at Jeg er dem nærmere end deres øjenvipper.

155. De beder mekanisk, og når de ikke straks ser alt det, de har bedt om på det indtrængende, realiseret, råber de modløst: "Gud har ikke hørt os."

156. Hvis de forstod at bede, hvis de forenede hjerte og forstand med deres sjæl, kunne de i deres ånd høre Herrens guddommelige stemme og føle, at hans nærvær er dem meget nær. Men hvordan skal de kunne mærke mit nærvær, når de beder til mig ved hjælp af ydre ritualer? Hvordan skulle de kunne opnå, at

deres sjæl bliver følsom, når de endda tilbeder deres Herre i billeder, som er skabt af deres egne hænder?

157. Jeg vil, at I skal forstå, at jeg er jer meget nær, at I let kan forene jer med mig, føle mig og modtage mine inspirationer. (162, 17-20)

158. Øv jer i stilhed, som hjælper ånden med at finde sin Gud. Denne stilhed er som en videnkilde, og alle, der træder ind i den, bliver fyldt med min visdoms klarhed. Stilheden er som et sted omgivet af uforgængelige mure, hvor kun ånden har adgang. Mennesket bærer konstant i sit indre viden om det hemmelige sted, hvor det kan forbinde sig med Gud.

159. Det er ligegyldigt, hvor I befinder jer; overalt kan I forene jer med jeres Herre, hvad enten I er på toppen af et bjerg eller i bunden af en dal, i en bys uro, i hjemmets fred eller midt i en kamp. Når I søger Mig i det indre af jeres helligdom i den dybe stilhed af jeres ophøjelse, vil portene til det universelle og usynlige tempel straks åbne sig, så I virkelig føler jer i jeres Faders hus, som findes i enhver ånd.

160. Når prøvelsernes smerte tynger jer, og livets lidelser ødelægger jeres følelser, når I føler et brændende ønske om at opnå lidt fred, så træk jer tilbage til jeres sovekammer eller søg stilheden, markernes ensomhed; der skal I rette jeres sjæl opad, ledet af Ånden, og fordybe jer. Stilheden er Åndens rige, et rige, der er usynligt for de fysiske øjne.

161. I det øjeblik, man træder ind i den åndelige ekstase, opnår man, at de højere sanser vågner, at intuitionen indfinder sig, at inspirationen lyser op, at fremtiden lader sig ane, og at det åndelige liv klart erkender det fjerne og gør muligt, hvad der før syntes uopnåeligt.

162. Hvis I ønsker at træde ind i stilheden i dette helligdom, dette skatkammer, må I selv bane vejen, for kun med sand renhed vil I kunne trænge ind i det. (22, 36-40)

163. Det er nødvendigt, at mine profeter igen rejser sig for at formane menneskeheden. For mens der er folk, der ødelægger sig selv, forblændet af ambitioner og vold, frygter de, der har modtaget mit lys og bedømmer menneskeheden upartisk, at påtage sig deres opgave og videregive den glade budskab.

164. Hvis menneskene forstod at bede med Ånden, ville de høre min stemme, ville de modtage min inspiration. Men hver gang de beder, ligger der et slør over deres åndelige øjne, som skjuler det lys fra min nærvær for dem. Jeg må komme til menneskene i de øjeblikke, hvor deres kroppe hviler, for at vække deres sjæl, kalde på den og tale med den. Det er Kristus, der som en tyv trænger ind i jeres hjerte midt om natten for at så sin kærlighedens frø i det. (67, 29)

165. Lær at bede og samtidig meditere, så erkendelsen og forståelsen kommer frem i hver af jer. (333, 7)

166. Spiritualitet er frihed. Derfor ser de, der i øjeblikket hører Mig og har forstået meningen med denne befriende lære, hvordan der åbner sig en vid dal foran dem, hvor de vil kæmpe og vidne om, at tiden er kommet, hvor Gud, den almægtige Skaber, kom for at indføre dialogen mellem Ham og mennesket. (239, 8)

167. Kristi lære var åndelig, men mennesket omgav den med ritualer og former for at bringe den inden for rækkevidde af sjæle med ringe åndelig højde.

168. I er trådt ind i Åndens tid, de store åbenbaringers tid, hvor materialiseringen, bedraget og ufuldkommenheden vil forsvinde fra enhver kult, hvor hvert menneske ved hjælp af sin ånd vil erkende sin Gud, som er helt og holdent Ånd. På denne måde vil det opdage den fuldkomne dialogs form. (195, 77-78)

169. Når menneskene først har lært at føre dialog med min Ånd, behøver de ikke længere slå op i bøger eller stille spørgsmål.

170. I dag spørger de stadig dem, som de tror ved mere, eller de søger i skrifter og bøger — i et ønske om at finde sandheden. (118, 37)

171. Hvis I lærte at meditere en kort stund hver dag, og hvis jeres meditation vedrørte det åndelige liv, ville I opdage uendeligt mange forklaringer og modtage åbenbaringer, som I ikke kunne få på nogen anden måde.

172. Jeres sjæl besidder allerede tilstrækkeligt lys til at spørge Mig og modtage mit svar. Menneskets sjæl har allerede nået et højt udviklingsniveau. I skal observere jeres medmennesker fra beskedne kår, som trods deres manglende viden overrasker med deres dybsindige iagttagelser samt med den klare måde, hvorpå de forklarer sig det, der for mange andre er noget uforklarligt. Henter de dette fra bøger eller skoler? Nej. Men de har ud fra intuition eller nødvendighed opdaget meditationens gave, som er en del af den åndelige bøn. I deres afsondrethed, afskærmet fra påvirkninger og fordomme, har de opdaget vejen til at komme i forbindelse med det Evige, det Åndelige, det Sande; og nogle mere, andre mindre, har alle, der har mediteret over livets sande essens, modtaget åndeligt lys i deres forstandsevne. (340, 43-44)

173. I spørger Mig, hvad bønnen består i, og Jeg svarer jer: At lade jeres ånd hæve sig frit til Faderen; at overgive jer til denne handling med fuld tillid og tro; at modtage i hjertet og i sindet de indtryk, der er blevet opfanget af Ånden; at bekræfte Faderens vilje med sand ydmyghed. Den, der beder på denne måde, glæder sig i hvert øjeblik af sit liv over min tilstedeværelse og føler sig aldrig i nød. (286, 11)

174. I det reneste af hans væsen, i Ånden, vil Jeg i denne tid nedskrive Min lov, vil Jeg lade Min stemme høre, vil Jeg opføre Mit tempel; for det, der ikke er i menneskets indre, det, der ikke er i hans sjæl, er som om det ikke eksisterede.

175. Uanset om man opfører kæmpe materielle kirker til min ære, uanset om man bringer mig festligheder og ceremonier fulde af pragt — vil dette offer ikke

nå mig, fordi det ikke er åndeligt. Enhver ydre kult bærer altid forfængelighed og praleri i sig; det hemmelige offer derimod — det, som verden ikke ser, og som I bringer Mig fra ånd til ånd — når frem til Mig på grund af dets ydmyghed, dets oprigtighed, dets sandhed, med et ord: fordi det udsprang af ånden.

176. Husk den lignelse fra Mig, som blev givet jer i den "Anden Tid" og som er kendt som lignelsen om farisæeren og tolderen, og I vil indse, at Min undervisning til alle tider har været den samme. (280, 68)

177. Ved I, at nogle bliver elsket uden at fortjene det? Sådan elsker Jeg jer. Giv Mig jeres kors, giv Mig jeres sorger, giv Mig jeres skuffede håb, giv Mig den tunge byrde, I bærer: Jeg kan klare al smerte. Føl jer fri for jeres byrde, så I kan være lykkelige; træd ind i min kærligheds helligdom og vær stille foran universets alter, så jeres ånd kan tale med Faderen på det smukkeste sprog: kærlighedens sprog. (228, 73)

Kapitel 18 - Barmhjertighedens gerninger og kærlighedens centrale betydning

Den tilbagevirkende velsignelse ved gode gerninger

1. Iagttag alle former for menneskelig elendighed, smerte og nød, og lad jeres hjerte blive stadig mere medfølende ved synet af den smerte, der omgiver jer overalt.

2. Når I i jeres inderste væsen føler en storsindet og ædel trang til at gøre godt, så lad denne impuls tage overhånd og komme til udtryk. Det er sjælen, der formidler sit budskab, fordi den har fundet sin krop villig og rede. (334, 3-4)

3. Sørg for, at kærlighedens gerning står i første række blandt jeres bestræbelser, og fortryd aldrig at have været velgørende; for gennem denne dyd vil I opnå de største tilfredsstillelser og lykkefølelser i jeres tilværelse og samtidig nå al den visdom, kraft og ophøjelse, som enhver ædel sjæl længes efter.

4. Gennem barmhjertighed over for jeres medmennesker vil I rense jeres sjæl og på denne måde indfri gamle gældsforpligtelser. I vil forædle jeres menneskelige liv og ophøje jeres åndelige liv.

5. Når I så en dag når frem til den port, som I alle en gang vil banke på, vil jeres salighed være meget stor, fordi I vil høre det velkomstrop, som den åndelige verden vil byde jer, som vil velsigne jer og kalde jer til fornyelsens og åndeliggørelsens værk. (308, 55-56)

6. Jeg siger jer: Velsignet være de af mine arbejdere, der i deres hjerte er i stand til at føle med dem, der har mistet deres frihed eller helbred, og som besøger og trøster dem. For en dag vil de møde hinanden igen – det være sig i dette eller et andet liv – og I ved ikke, om disse da ikke vil have mere sundhed, større frihed og

mere lys end dem, der bragte dem kærlighedens budskab i et fængsel eller et hospital. Da vil de i deres taknemmelighed vise sig taknemmelige og række hånden ud mod den, der rakte den til dem på et andet tidspunkt.

7. Det øjeblik, hvor I bragte mit ord tæt på deres hjerte – det øjeblik, hvor jeres hånd strøg over deres pande, og I lod dem tænke på Mig og føle Mig – vil aldrig blive udslettet af deres sjæl, ligesom jeres ansigt og jeres broderlige stemme ikke vil gå i glemmebogen i deres sind, hvorfor de vil genkende jer overalt, hvor I end befinder jer. (149, 54-55)

8. Ligesom vindens brise og solen kærtegner jer, således, mit folk, skal I kærtegne jeres næste. Dette er den tid, hvor der er overflod af trængende og nødlidende. Forstå, at den, der beder jer om en tjeneste, skænker jer nåden at være til nytte for andre og at virke for jeres frelse. Han giver jer lejlighed til at være barmhjertige og derved blive ligesom jeres Fader. For mennesket er født for at sprede det godes frø over verden. Forstå derfor, at den, der beder jer, gør jer en tjeneste. (27, 62)

Ægte og falsk velgørenhed

9. O disciple, jeres højeste opgave vil være kærlighedens gerning! Ofte vil I udføre den i det skjulte uden pral, uden at lade venstre hånd vide, hvad højre har gjort. Men der vil være lejligheder, hvor jeres kærlighedens gerning skal ses af jeres medmennesker, så de lærer at deltage i den.

10. Vær ikke bekymrede for lønnen! Jeg er Faderen, der belønner sine børns gerninger med retfærdighed, uden at glemme en eneste.

11. Jeg har sagt jer, at hvis I giver et glas vand med ægte kærlighed, vil dette ikke forblive ubelønnet.

12. Salige er de, der siger til Mig, når de kommer til Mig: "Herre, jeg forventer intet som belønning for mine gerninger; det er mig nok at eksistere og at vide, at jeg er Dit barn, og allerede er min ånd fyldt med lykke." (4, 78-81)

13. Nær ikke egoistiske ønsker ved kun at tænke på jeres sjæls frelse og jeres belønning; for jeres skuffelse vil blive meget smertefuld, når I ankommer til det åndelige, fordi I vil opdage, at I i virkeligheden ikke har fortjent nogen belønning.

14. For at I bedre kan forstå, hvad Jeg vil sige jer, giver Jeg jer følgende eksempel: Der er og har altid været mænd og kvinder, der har gjort det til en opgave at udføre velgørende gerninger blandt deres medmennesker, og som alligevel, da de kom til Mig, ikke kunne fremvise nogen fortjenester for deres åndelige salighed. Hvad var årsagen til det? Kan I forestille jer, at de var ofre for en uretfærdighed fra deres fars side? Svaret er enkelt, disciple: De kunne ikke høste noget godt for sig selv, fordi deres gerninger ikke var oprigtige. For når de rakte hånden ud for at give noget, gjorde de det aldrig ud fra en ægte følelse af barmhjertighed over for den, der lider, men ved at tænke på sig selv, på deres sjæls frelse, på deres belønning. Nogle blev drevet af egennytte, andre af

forfængelighed, og dette er ikke ægte barmhjertighed, for den var hverken følt eller uselvisk. Jeg siger jer, at den, der ikke har oprigtighed og kærlighed i sig, sår ikke sandheden og tjener heller ikke nogen løn.

15. Den tilsyneladende velgørenhed kan give jer mange tilfredsstillelser på jorden, som udspringer af den beundring, I vækker, og den smiger, I modtager; men det tilsyneladende kommer ikke ind i mit rige, der kommer kun det sande ind. Der vil I alle komme hen uden at kunne skjule den mindste plet eller uredelighed. For inden I kan træde frem for Gud, vil I have aflagt festdragter, kroner, insignier, titler og alt, hvad der hører verden til, for at træde frem for den højeste dommer som enkle sjæle, der for den e Skaber aflægger regnskab for den opgave, der er betroet dem. (75, 22-24)

16. Den, der gerne vil være til nytte for sin næste af kærlighed, hengiver sig til det gode på en eller anden af de mange måder, som livet byder på. Han ved, at han er et menneske, der skal være rede til at blive anvendt af den guddommelige vilje til meget høje mål. Jeg ønsker, at I, o disciple, skal opnå viden, så I kan befri dem fra deres vildfarelser, som har mistet vejen til opadgående udvikling.

17. Den sande kærlighed – den, der går ud over hjertets menneskelige følelser – er visdommens frugt. Se, hvordan Jeg i mit ord sår visdom i jeres forestillingsverden, og derefter forventer Jeg frugten af jeres kærlighed.

18. Der er mange måder at gøre godt på, mange måder at trøste og tjene på. Alle er udtryk for kærligheden, som er én — den kærlighed, der er åndens visdom.

19. Nogle går måske ad videnskabens vej, andre ad åndens, og atter andre styres af følelserne, men helheden af dem alle vil skabe åndelig harmoni. (282, 23-26)

Åndelig og materiel kærlighedshandling

20. Hvis I er materielt fattige og af den grund ikke kan hjælpe jeres næste, så sørg ikke. Bed, og Jeg vil sørge for, at der, hvor der intet er, vil lyset stråle og der vil blive fred.

21. Den sande næstekærlighed, hvorfra medfølelsen udspringer, er den bedste gave, I kan give de trængende. Hvis I ikke har en følelse af kærlighed til jeres medmenneske, når I giver en mønt, et stykke brød eller et glas vand – sandelig, jeg siger jer, så har I ikke givet noget, og det ville være bedre for jer ikke at skille jer af med det, I giver.

22. Hvornår vil du, o menneskehed, lære kærlighedens kraft at kende? Indtil i dag har du endnu aldrig gjort brug af den kraft, der er livets oprindelse. (306, 32-33)

23. Se ikke fjender, men brødre i alle, der omgiver jer. Kræv ikke straf for nogen; vær overbærende, så I giver et eksempel på tilgivelse, og der ikke opstår samvittighedskvaler i jeres ånd. Luk jeres læber og lad Mig dømme jeres sag.

24. Helbred de syge, giv de forvirrede deres fornuft tilbage. Forvis de ånder, der formørker forstanden, og sørg for, at begge genvinder det lys, de har mistet. (33, 58-59)
25. Disciple: Det princip, som Jeg lærte jer i den "Anden Tid": at elske hinanden, gælder for alle handlinger i jeres liv.
26. Nogle siger til mig: "Mester, hvordan kan jeg elske mine medmennesker, når jeg er et ubetydeligt væsen, hvis liv er fyldt med fysisk arbejde?"
27. Til disse mine børn-elever siger Jeg: Selv i dette fysiske arbejde, der tilsyneladende er uden betydning, kan I elske jeres næste, hvis I udfører jeres arbejde med ønsket om at tjene jeres medmennesker.
28. Forestil jer, hvor smukt jeres liv ville være, hvis hvert menneske arbejdede med tanken om at gøre godt og forene sin lille indsats med andres. Sandelig, Jeg siger jer, der ville da ikke længere være elendighed. Men sandheden er, at hver især arbejder for sig selv, tænker på sig selv og højst på sine egne.
29. I skal alle vide, at ingen kan være sig selv nok, og at man har brug for de andre. I skal alle vide, at I er dybt forbundet med en universel mission, som I skal opfylde i fællesskab – dog ikke forenet gennem jordiske forpligtelser, men gennem sindelag, inspiration og idealer, med et ord: gennem kærlighed til hinanden. Frugten vil da være til gavn for alle. (334, 35-37)
30. Jeg siger jer, mine disciple, i min kærlighedens lov: Hvis I ikke kan udføre fuldkomne gerninger som dem, jeg udførte i Jesus, så skal I i det mindste stræbe efter i jeres liv at nærme jer dem. Det er nok for mig at se lidt god vilje til at efterligne mig og lidt kærlighed til jeres næste, og allerede står jeg jer bi og åbenbarer min nåde og min magt på jeres vej.
31. I vil aldrig være alene i kampen. Da jeg ikke lader jer være alene, når I er tynget af jeres synders byrde – tror I da, at jeg forlader jer, når I går jeres vej under korsets byrde i denne kærlighedsmission? (103, 28-29)

Kærlighedens omfattende betydning

32. I alle tider har min lære gjort det klart for jer, at jeres inderste væsen er kærligheden.
33. Kærligheden er Guds essens. Alle væsener henter livskraft fra denne kraft; ud af den opstod livet og hele skabelsen. Kærligheden er oprindelsen og målet i bestemmelsen af alt det, som Faderen har skabt.
34. I lyset af den kraft, der bevæger, oplyser og giver liv til alt, forsvinder døden, forsvinder synden, forsvinder lidenskaberne, vaskes urenhederne bort, og alt, hvad der er ufuldkomment, fuldendes. (295, 32)
35. Jeg har åbenbaret jer min eksistens og grunden til jeres. Jeg har afsløret for jer, at ilden, der skænker liv og besjæler alt, er kærligheden. Den er den kilde, hvorfra alle livsformer er udsprunget.

36. Se: I er født af kærlighed, eksisterer af kærlighed, finder tilgivelse af kærlighed og vil være i evigheden af kærlighed. (135, 19-20)
37. Kærligheden er oprindelsen og grunden til jeres eksistens, o mennesker. Hvordan kunne I leve uden denne gave? Tro mig, der er mange, der bærer døden i sig, og andre, der er syge, blot fordi de ikke elsker nogen. Den helbredende salve, der har reddet mange, har været kærligheden, og den guddommelige gave, der vækker til det sande liv, som frelser og opløfter, er ligeledes kærligheden. (166, 41)
38. Elsk! Den, der ikke elsker, bærer en dyb sorg i sig: den, at man ikke besidder det smukkeste og højeste i livet, ikke føler det.
39. Det var det, Kristus lærte jer med sit liv og sin død, og det, han efterlod jer i sit guddommelige ord, sammenfattet i sætningen: "Elsk hinanden med den kærlighed, som jeg har vist jer."
40. Den dag vil komme, hvor de, der ikke har elsket, frigør sig fra deres bitterhed og deres fordomme, kommer herhen og hviler hos Mig, hvor de vil vende tilbage til livet, når de hører mit kærlige ord af uendelig ømhed.
41. Sandelig, Jeg siger jer, i kærligheden ligger Min kraft, Min visdom og Min sandhed. Den er som en uendelig lang stige, der viser sig i forskellige former fra de lavere stående menneskelige væsener til de højeste ånder, der har nået fuldkommenheden.
42. Elsk, selv om det er på jeres måde, men elsk altid. Had ikke, for hadet efterlader et spor af død, mens man af kærlighed tilgiver, og al nag udslukkes. (224, 34-36)
43. Jeg siger jer: Den, der ikke åbenbarer sin kærlighed i den højeste form og med absolut oprigtighed, elsker ikke. Han vil ikke have sand viden og vil kun besidde meget lidt. Den derimod elsker med hele sin sjæl og alle de kræfter, han har fået, vil bære visdommens lys i sig og føle, at han i virkeligheden er ejer af alt det, der omgiver ham; for det, Faderen ejer, er også hans børns ejendom. (168, 11)
44. Kærligheden vil give jer visdommen til at forstå sandheden, som andre forgæves søger på videnskabens ujævne veje.
45. Lad Mesteren lede jer i alle handlinger, ord og tanker. Forbered jer efter hans godmodige og kærlige forbillede, så vil I åbenbare den guddommelige kærlighed. Så vil I føle jer tæt på Gud, fordi I vil være i harmoni med Ham.
46. Når I elsker, vil det lykkes jer at være blide, som Jesus var. (21, 10-12)
47. Den, der elsker, forstår; den, der lærer, har vilje; den, der har vilje, kan udrette meget. Jeg siger jer: Den, der ikke elsker med hele sin sjæls kraft, vil hverken opnå åndelig ophøjelse eller visdom, og han vil heller ikke udrette store gerninger. (24, 41)
48. Lad ikke jeres hjerte blive indbildsk, for det symboliserer evighedens ild, hvorfra alt er opstået, og hvor alt genoplives.

49. Ånden benytter sig af hjertet for at elske gennem kroppen. Hvis I kun elsker efter materiens lov, vil jeres kærlighed være forgængelig, fordi den er begrænset. Men hvis I elsker åndeligt, ligner denne følelse Faderens, som er evig, fuldkommen og uforanderlig.
50. Alt liv og alt skabt står i forbindelse med Ånden, fordi den besidder evigt liv. Begræns jer ikke, elsk Mig og elsk hinanden, da I besidder den guddommelige gnist af "væren", som ikke kender nogen grænser i kærligheden, som er Gud Selv. (180, 24-26)
51. Stig op ad den sti, der fører jer til bjergtoppen, og med hvert af jeres skridt vil I bedre forstå mine anvisninger og blive stadig mere fuldkomne i fortolkningen af det guddommelige budskab.
52. Hvad er Åndens sprog? Det er kærligheden. Kærligheden er alle ånders universelle sprog. Ser I ikke, at også den menneskelige kærlighed taler? Ofte behøver den ingen ord, den taler bedre gennem handlinger, gennem tanker. Hvis den menneskelige kærlighed allerede udtrykker sig således – hvordan vil dens sprog så være, når I fuldender jer i mine love? (316, 59-60)
53. Når I tænker over, at Jeg er visdommen – så udspringer denne visdom af kærligheden. Når I erkender Mig som dommer – så bygger denne dom på kærligheden. Når I betragter Mig som magtfuld – så bygger Min magt på kærligheden. Når I ved, at jeg er evig – stammer min evighed fra kærligheden, fordi denne er liv, og livet gør sjælene udødelige.
54. Kærligheden er lys, er liv og viden. Og dette frø har jeg givet jer siden tidernes begyndelse – det eneste, som jeg som den fuldkomne landmand har sået på de marker, som jeres hjerter er. (222. 23)

Kærlighedens store kraft

55. O mænd og kvinder i verden, som i jeres videnskaber har glemt det eneste, der kan gøre jer vise og lykkelige: I har glemt kærligheden, der inspirerer alt — kærligheden, der kan alt og forvandler alt! I lever midt i smerte og mørke; for da I ikke udøver den kærlighed, som Jeg lærer jer, forårsager I jeres fysiske eller sjælelige lidelse.
56. For at opdage og forstå mine budskaber må I først være godhjertede og blide – dyder, der findes i enhver sjæl fra det øjeblik, den skabes; men for at kunne føle den sande, høje følelse af den kærlighed må I åndeliggøre jer ved at pleje jeres gode følelser; men I har ønsket at have alt i livet, bare ikke åndelig kærlighed. (16, 31-32)
57. I har til alle tider haft ledere, der har lært jer kærlighedens kraft. Det var jeres mere fremskredne brødre, med større indsigt i min lov og større renhed i deres gerninger. De gav jer et eksempel på styrke, kærlighed og ydmyghed, da de byttede deres liv med vildfarelser og synder ud med en tilværelse, der var viet til det gode, til ofring og til aktiv næstekærlighed.

58. Fra barndommen til høj alder har I haft klare forbilleder på alt det, man opnår med kærlighed, og på de lidelser, som manglen på næstekærlighed forårsager; men I – mere følelseskolde end klipperne – har ikke forstået at lære af de lærdomme og eksempler, som det daglige liv giver jer.
59. Har I nogensinde observeret, hvordan selv rovdyrene reagerer blidt på et kald af kærlighed? På samme måde kan elementerne, naturkræfterne, reagere – alt, hvad der eksisterer i den materielle og åndelige verden.
60. Derfor siger Jeg jer, at I skal velsigne alt med kærlighed, i Faderens og universets Skabers navn.
61. At velsigne betyder at mætte. At velsigne er at føle det gode, at sige det og give det videre. At velsigne betyder at gennemtrænge alt, hvad der omgiver jer, med tanker om kærlighed. (14, 56-60)
62. Sandelig, jeg siger jer, kærligheden er den uforanderlige kraft, der bevæger universet. Kærligheden er livets oprindelse og mening.
63. Jeg indleder nu en tid med åndelig opstandelse for alle — en tid, hvor Jeg vil få det velsignede kærlighedens frø til at blomstre, som Jeg udgød over verden fra korsets højde og dermed forkyndte jer, at når menneskene elsker hinanden, som Jeg lærte jer, ville "døden" blive fjernet fra verden, og i stedet ville livet herske over menneskene og åbenbare sig i alle deres gerninger. (282, 13-14)

V. Guds åbenbaringsformer og virke

Kapitel 19 – Guds treenighed

Guds enhed med Kristus og Helligånden

1. Lyset fra mit ord vil forene menneskene i denne tredje tid. Min sandhed vil oplyse hvert eneste sind og dermed få forskellene mellem trosbekendelser og kulter til at forsvinde.
2. Mens nogle i dag elsker Mig i Jehova og fornægter Kristus, elsker andre Mig i Kristus og kender ikke Jehova; mens nogle anerkender Min eksistens som Helligånden, strides og splittes andre på grund af Min treenighed.
3. Og nu spørger Jeg denne menneskehed og dem, der åndeligt leder den: Hvorfor tager I afstand fra hinanden, når I dog alle bekender jer til den sande Gud? Hvis I elsker Mig i Jehova, er I i sandheden. Hvis I elsker Mig gennem Kristus – Han er vejen, sandheden og livet. Hvis I elsker Mig som Helligånden, nærmer I jer lyset.

4. I har kun én eneste Gud, kun én eneste Fader. Der findes ikke tre guddommelige personer, der eksisterer i Gud, men kun én Guddommelig Ånd, som har åbenbaret sig for menneskeheden gennem tre forskellige udviklingsstadier. Da den trængte ind i denne dybde, troede den i sin barnlighed at se tre personer, hvor der kun eksisterer én eneste Guddommelig Ånd. Når I altså hører navnet Jehova, så tænk på Gud som Fader og Dommer. Når I tænker på Kristus, så erkend i Ham Gud som Mester, som Kærlighed; og når I søger at udforske Helligåndens oprindelse, så ved, at Han ikke er nogen anden end Gud, når Han åbenbarer sin umådelige visdom for sådanne disciple, der er længere fremme.

5. Hvis jeg havde fundet menneskeheden i den "første tid" åndeligt så udviklet, som den er i dag, ville jeg have åbenbaret mig for den som Fader, som Mester og som Hellig Ånd; da ville menneskene ikke have set tre guddomme, hvor der kun er én. Men de var ikke i stand til at fortolke mine læresætninger korrekt, og de ville være blevet forvirrede og holdt sig væk fra min vej for fortsat at skabe tilgængelige og små guder i overensstemmelse med deres forestillinger.

6. Så snart menneskene indser og accepterer denne sandhed, vil de fortryde, at de har misforstået hinanden på grund af en vildfarelse, som de med lidt kærlighed kunne have undgået.

7. Hvis Kristus er kærligheden, kan I da tro, at Han er uafhængig af Jehova, når jeg jo er kærligheden?

8. Hvis Helligånden er visdommen, tror I da, at denne Ånd eksisterer uafhængigt af Kristus, når jeg jo er visdommen? Mener I, at "Ordet" og Helligånden er to forskellige ting?

9. Det er nok at kende blot noget af det ord, som Jesus lærte menneskeheden, for at forstå, at der kun har eksisteret én Gud, og at der evigt kun vil være én. Derfor sagde jeg gennem ham: "Den, der kender Sønnen, kender Faderen, for han er i mig, og jeg er i ham." Senere, da han forkyndte, at han ville vende tilbage til menneskene på et andet tidspunkt, sagde han ikke blot: "Jeg vil vende tilbage", men han lovede at sende Helligånden, Trøsterens Ånd, Sandhedens Ånd.

10. Hvorfor skulle Kristus komme adskilt fra Den Hellige Ånd? Kunne han ikke i sin ånd bringe sandheden, lyset og trøsten med sig? (1, 66-70, 73-76)

11. Jeg er jeres Mester; men se mig ikke adskilt fra Faderen, for jeg er Faderen.

12. Der er ingen forskel mellem Sønnen og Helligånden, for Helligånden og Sønnen er én og samme Ånd, og denne er jeg.

13. Se i mine åbenbaringer gennem alle tider en eneste Gud, der har undervist jer ved hjælp af mange og forskellige lektioner: en eneste bog med mange sider. (256, 4)

Guds tre åbenbaringsformer

14. Nu kender I grunden til, at Faderen har åbenbaret sig i etaper, og forstår også menneskenes vildfarelse med hensyn til begrebet treenigheden.

15. Forsøg ikke længere at give Mig en fysisk skikkelse i jeres forestillinger, for der findes ingen skikkelse i Min Ånd, ligesom intelligensen, kærligheden eller visdommen heller ikke har nogen skikkelse.

16. Jeg siger jer dette, fordi mange forestiller sig Mig i skikkelse af en gammel mand, når de tænker på Faderen; men Jeg er ingen gammel mand, for Jeg er uden for tiden, Min Ånd har ingen alder.

17. Når I tænker på Kristus, danner I straks i jeres sind det fysiske billede af Jesus. Men jeg siger jer, at Kristus, den guddommelige kærlighed, der blev født i kødet, mit ord, der blev menneske, da han forlod den fysiske hylster, smeltede sammen med min ånd, hvorfra han var udgået.

18. Men når I taler om Helligånden, bruger I symbolet med duen for at forsøge at forestille jer ham i en eller anden form. Men jeg siger jer, at symbolernes tid er forbi, og at I derfor, når I føler jer under indflydelse af Helligånden, modtager ham som en indskydelse, som lys i jeres ånd, som en klarhed, der opløser usikkerheder, mysterier og mørke. (39, 42, 44-47)

19. Fra tidsalder til tidsalder har menneskene fået et stadig klarere billede af Mig. De, der har lært Mig at kende gennem Kristus, har en forestilling, der kommer tættere på sandheden, end de, der kun kender Mig gennem Moses' love. Den Gud, som menneskemængderne fulgte og adlød af frygt for hans retfærdighed, blev senere søgt som en fader og mester, da kærlighedens frø fra Kristus spirede i deres hjerter. (112, 3)

20. Jeg står over tidene, over alt det skabte, min Guddommelige Ånd er ikke underlagt udviklingen. Jeg er evig og fuldkommen – ikke som I, der meget vel har en begyndelse, som I, der helt og holdent er underlagt udviklingslovene og desuden føler tidernes gang over jeres væren.

21. Sig derfor ikke, at Faderen kun hører til én tidsalder, Kristus til en anden og Helligånden til en tredje. For Faderen er evig og hører ikke til nogen tidsalder, men tiderne tilhører ham, og Kristus, da han forsvandt som menneske, er Gud selv, ligesom Helligånden, som ikke er anden end jeres Fader selv, som forbereder sin højeste åbenbaringsform blandt jer, det vil sige uden hjælp fra nogen jordisk mellemmand. (66, 43)

22. Jeg har forklaret jer, at det, I kalder Faderen, er den absolutte magt hos Gud, den universelle Skaber, den eneste uskabte; at Den, I kalder "Sønnen", er Kristus, det vil sige åbenbaringen af Faderens fuldkomne kærlighed til sine skabninger, og at det, I kalder "Helligånden", er den visdom, som Gud sender jer som lys i denne tid, hvor jeres ånd er i stand til bedre at forstå mine åbenbaringer.

23. Det lys fra Helligånden, den visdom fra Gud, vil snart herske i denne tredje tidsalder, som I ser opstå, og oplyse tankerne hos en menneskehed, der har brug for åndelighed, som tørster efter sandhed og hungrer efter kærlighed.
24. Lige så sandt er det, folk, at en eneste Gud har åbenbaret sig for menneskene, om end under tre forskellige aspekter: Hvis I søger kærlighed i Faderens gerninger i den første tidsalder, vil I finde den; og hvis I søger visdommens lys, vil I ligeledes opdage det, ligesom I i Kristi gerninger og ord ikke blot vil møde kærlighed, men også kraft og visdom. Hvad ville der så være mærkeligt ved, at I i Helligåndens værker i denne tid både opdager kraften, loven og magten samt kærligheden, ømheden og den helbredende balsam? (293, 20-21, 259 25-26)
25. Lov, kærlighed, visdom — dette er de tre åbenbaringsformer, hvori Jeg har vist Mig for mennesket, for at det på sin udviklingsvej må have en fast overbevisning og en fuldstændig viden om sin Skaber. Disse tre åbenbaringsfaser adskiller sig fra hinanden, men de har alle én og samme oprindelse, og i deres helhed udgør de den absolutte fuldkommenhed. (165, 56)
26. I Mig er Dommeren, Faderen og Mesteren — tre forskellige åbenbaringsfaser i et eneste væsen, tre kraftcentre og en eneste væsensessens: kærlighed. (109, 40)
27. Jeg er Jehova, som til alle tider har befriet jer fra døden. Jeg er den ene Gud, der til alle tider har talt til jer. Kristus er mit "Ord", der talte til jer gennem Jesus. Han sagde til jer: "Den, der kender Sønnen, kender Faderen." Og Helligånden, der i dag taler til jer, er ligeledes Mig; for der er kun én Helligånd, kun ét "Ord", og dette er mit.
28. Hør, mine disciple: I den "Første Tid" gav jeg jer loven, i den Anden lærte jeg jer den kærlighed, hvormed I skulle fortolke disse bud, og nu i denne tredje tidsalder sender jeg jer lyset, så I kan trænge ind i meningen med alt det, der er blevet åbenbaret for jer.
29. Hvorfor vil I da absolut opdage tre guddomme dér, hvor der kun eksisterer én guddommelig ånd, som er min?
30. Jeg gav de første mennesker loven, og alligevel forkyndte jeg for Moses, at jeg ville sende Messias. Kristus, gennem hvem jeg gav jer mit »ord«, sagde til jer, da hans mission allerede var ved at være afsluttet: »Jeg vender tilbage til Faderen, fra hvem jeg er udgået.« Han sagde også til jer: »Faderen og jeg er ét.« Men derefter lovede han at sende jer Sandhedens Ånd, som efter min vilje og i overensstemmelse med jeres udvikling ville belyse mysteriet om mine åbenbaringer.
31. Men hvem kan kaste lys over mine hemmeligheder og forklare disse mysterier? Hvem kan bryde seglene på min visdoms bog ud over Mig?

32. Sandelig, jeg siger jer, at Helligånden, som I i øjeblikket anser for at være noget andet end Jehova og Kristus, er intet andet end den visdom, som jeg åbenbarer for jeres ånd for at lade jer forstå, se og føle sandheden. (32, 22-27)
33. Foren i jeres forstand og ånd mine åbenbaringer som Gud, der forkynder jer loven; mine åbenbaringer som Fader, der afslører min uendelige kærlighed for jer, og mine undervisninger som Mester, der åbenbarer min visdom for jer, så vil I ud af alt dette modtage en essens, en guddommelig hensigt: at I kommer til Mig på den åndelige lysets vej — noget mere end blot en meddelelse til jer. Jeg vil føre jer ind i mit eget rige, hvor jeg altid er til stede, for evigt i jer. (324, 58)
34. Det vil ikke være første gang, at menneskene kæmper for at fortolke en guddommelig åbenbaring eller opnå klarhed i en sag, der for deres øjne fremstår som et mysterium. Allerede i den "Anden Tid" rådslog menneskene efter min forkyndelsesvirksomhed i verden om Jesu personlighed og ønskede at vide, om han var guddommelig eller ej, om han var ét med Faderen eller en person adskilt fra ham. På alle måder bedømte og udforskede de min lære.
35. Nu vil jeg igen blive genstand for fortolkninger, drøftelser, diskussioner og undersøgelser.
36. Man vil undersøge, om Kristi Ånd, da den åbenbarede sig, var uafhængig af Faderens Ånd; og der vil være andre, der siger, at det var Helligånden, der talte, og ikke Faderen eller Sønnen.
37. Men det, I kalder "Helligånden", er Guds lys, og det, I kalder "Sønnen", er hans "Ord". Når I altså hører dette ord her, når I gør brug af min lære om den "Anden Tid" eller tænker på loven og åbenbaringerne fra den "Første Tid", så vær jer bevidst, at I er i den Ene Guds nærvær, hører hans ord og modtager lyset fra hans Ånd. (216, 39-42)

Gud som skabende ånd og fader

38. Jeg er essensen af alt det skabte. Alt lever gennem min uendelige magt. Jeg er i hver krop og i hver form. Jeg er i hver af jer, men I må forberede jer og gøre jer modtagelige, så I kan føle og opdage Mig.
39. Jeg er livsånd for alle væsener, fordi jeg er livet. Derfor har jeg gjort det klart for jer, at når jeg er til stede i alle jeres værker, er det ikke nødvendigt at fremstille mit billede i ler eller marmor for at tilbede mig eller føle mig tæt på jer. Denne misforståelse har kun tjent til at forlede menneskeheden til afgudsdyrkelse.
40. På grundlag af mit ord fornemmer I den harmoni, der eksisterer mellem Faderen og alt det skabte, forstår I, at jeg er essensen, der nærer alle væsener, og at I er en del af mig selv. (185, 26-28)
41. Faderens Ånd er usynlig, men Han åbenbarer sig i uendeligt mange former. Hele universet er blot en materiel manifestation af det guddommelige. Alt det skabte er et afspejling af sandheden.

42. Jeg har omgivet eksistensen af de sjæle, som er børn af min guddommelighed, alt efter det sted, de bebor, med en række livsformer, hvori jeg har lagt visdom, skønhed, livskraft og meningsfuldhed for at give hvert af disse hjemsteder det mest synlige bevis på min eksistens og en forestilling om min magt. Jeg gør jer opmærksom på, at meningen med livet består i at elske, i viden, i erkendelsen af sandheden. (168, 9-10)

43. Disciple, ud af Mig er de tre væsenstilstande fremkommet: den guddommelige, den sjælelige og den materielle. Som skaber og ejer af alt det skabte kan Jeg tale til jer på en guddommelig og samtidig forståelig måde. Da den materielle natur er fremkommet ud af Mig, kan Jeg også lade Min stemme og Mit ord høre fysisk for at gøre Mig forståelig for mennesket.

44. Jeg er den fuldkomne videnskab, oprindelsen til alt, årsagen til alle årsager og det lys, der oplyser alt. Jeg står over alt det skabte, over al lærdom. (161, 35-36)

45. Nu er tiden kommet til forståelse, til oplysning af sjælen og forstanden, hvor mennesket endelig vil søge Mig åndeligt, fordi det vil erkende, at Gud hverken er en person eller en fantasifigur, men ubegrænset og absolut universel ånd. (295, 29)

Kristus, kærligheden og Guds ord

46. Inden Faderen åbenbarede sig for menneskeheden i Jesus, sendte Han jer sine åbenbaringer, hvorved Han benyttede sig af materielle former og begivenheder. Under navnet "Kristus" har I lært Ham at kende, som forkyndte Guds kærlighed blandt menneskene; men da Han kom til jorden, havde Han allerede forinden åbenbaret sig som Fader, hvorfor I ikke skal sige, at Kristus blev født i verden — det var Jesus, der blev født, det legeme, hvori Kristus boede.

47. Tænk efter, og I vil til sidst forstå Mig og erkende, at Kristus var der allerede før Jesus, for Kristus er Guds kærlighed. (16, 6-7)

48. Her er Jeg hos jer og giver jer styrke til at kæmpe for jeres sjæls evige fred. Men sandelig, Jeg siger jer, allerede før menneskeheden lærte Mig at kende, oplyste Jeg jer allerede fra uendeligheden og talte allerede til jeres hjerter. For da Jeg er ét med Faderen, har Jeg altid været i Ham. Der måtte gå tidsaldre over menneskeheden, indtil verden modtog Mig i Jesus og hørte Guds ord, selvom Jeg må sige jer, at ikke alle, der dengang hørte Min lære, havde den nødvendige sjælelige udvikling til at føle Guds nærvær i Kristus. (300, 30)

49. I troede, at I i Jehova genkendte en grusom, frygtindgydende og hævngerrig Gud. Derefter sendte Herren jer Kristus, sin guddommelige kærlighed, for at befri jer fra jeres vildfarelse, så I, »ved at lære Sønnen at kende, skulle lære Faderen at kende«; og alligevel tror den uvidende og på ny i sin synd forviklede menneskehed at se en vred og fornærmet Jesus, der kun venter på ankomsten af dem i den "Åndelige Dal", som sårede ham, for at sige til dem: "Gå bort fra mig,

jeg kender jer ikke"; og for straks at lade dem lide de grusomste pinsler i evigheden.

50. Det er på tide, at I forstår meningen med mine lære, så I ikke falder for vildfarelser. Den guddommelige kærlighed vil ikke forhindre jer i at komme til mig; men hvis I ikke gør bod for jeres fejl, vil det være jeres samvittigheds ubarmhjertige dommer, der siger jer, at I ikke er værdige til at komme ind i lysets rige. (16, 46-47)

51. Jeg vil, at I skal være som jeres Mester, for at I med rette kan kalde jer mine disciple. Min arv består af kærlighed og visdom. Det var Kristus, der kom til jer, og det er Kristus, der taler til jer i dette øjeblik; men forsøg ikke at adskille Mig fra Gud eller se Mig uden for Ham, for Jeg er og har altid været ét med Faderen.

52. Jeg har sagt jer, at Kristus er den Guddommelige Kærlighed; forsøg derfor ikke at adskille Mig fra Faderen. Tror I, at Han er en Fader uden kærlighed til sine børn? Hvordan kommer I på den tanke? Det er på tide, at I indser dette.

53. Ingen skal skamme sig over at kalde Gud, Skaberen, for Fader, for dette er hans sande navn. (19, 57-58)

54. I Jesus så verden sin Gud, der var blevet menneske. Menneskerne modtog fra ham kun lektioner i kærlighed, læresætninger af uendelig visdom, beviser på fuldkommen retfærdighed, men aldrig et ord om vold, en handling eller et tegn på nag. Se i stedet, hvor meget han blev fornærmet og hånet. Han havde myndighed og al magt i sin hånd, som hele verden ikke har, men det var nødvendigt, at verden skulle lære sin Fader at kende i hans sande væsen, hans sande retfærdighed og barmhjertighed.

55. I Jesus så verden en Fader, der giver alt for sine børn uden at kræve noget for sig selv; en Fader, der tilgiver de sværeste fornærmelser med uendelig kærlighed uden nogensinde at udøve hævn, og en Fader, der i stedet for at tage livet af sine børn, der fornærmer ham, tilgiver dem og med sit blod udstikker vejen til deres sjælelige frelse. (160, 46-47)

56. Som menneske var Jesus jeres ideal og virkeliggørelsen af fuldkommenheden; for at I i ham skulle have et forbillede, der er værdigt at efterfølge, ønskede Jeg at lære jer, hvad mennesket skal være for at blive lig sin Gud.

57. Der er én Gud, og Kristus er ét med Ham, fordi Han er Guddommens "Ord", den eneste vej, hvorigennem I kan nå frem til Faderen for alt det skabte. (21, 33-34)

58. Disciple, Kristus er den højeste manifestation af den guddommelige kærlighed, er det lys, som er livet i åndens riger; det lys, der bryder mørket og foran ethvert åndeligt blik afslører sandheden, løser mysterierne, åbner døren og viser vejen til visdom, evighed og sjælens fuldkommenhed. (91, 32)

Helligånden — Guds sandhed og visdom

59. I visdommen ligger den helbredende kraft og den trøst, som jeres hjerte længes efter. Derfor lovede Jeg jer engang Sandhedens Ånd som Trøstens Ånd.
60. Men det er absolut nødvendigt at have tro for ikke at stå stille på udviklingsvejen eller føle frygt for prøvelserne. (263, 10-11)
61. Dette er lysets tidsalder, hvor den guddommelige visdom, som er Helligåndens lys, selv vil oplyse de hemmeligste kroge i hjertet og sjælen. (277, 38) (Se også kapitelvers 8-10, 12, 18, 21-24, 27, 32, 36-37)

Kapitel 20 - Maria, Guds moderlige kærlighed

Marias jordiske tilværelse i ydmyghed

1. Maria er blomsten i min himmelske have, hvis væsen altid har været i min ånd.
2. Ser I disse blomster her, som i ydmyghed skjuler deres skønhed? Sådan var og er Maria: en uudtømmelig kilde til skønhed for den, der i renhed og ærbødighed formår at se hende, og en skat af godhed og ømhed for alle væsener.
3. Maria vandrede gennem verden og skjulte sit guddommelige væsen; hun vidste, hvem hun var, og hvem hendes Søn var, men i stedet for at prale af denne nåde erklærede hun sig blot for en tjenerinde for den Højeste, for et redskab for Herrens rådslutninger. (8, 42-43, 46)
4. Maria vidste, at hun ville modtage en mægtigere og større konge end alle jordens konger. Men kronede hun sig derfor til dronning blandt mennesker? Forkyndte hendes læber på torve, gader, i de simple hytter eller i paladserne, at hun ville blive Messias' mor, at Faderens "enbårne Søn" ville komme ud af hendes skød?
5. Bestemt ikke, mit folk: den største ydmyghed, mildhed og nåde var i hende, og løftet gik i opfyldelse. Hendes hjerte som menneskelig mor blev lykkelig, og allerede før hun fødte – på dette tidspunkt og derefter gennem hele sønnens liv – var hun en kærlig mor, der åndeligt kendte Jesu bestemmelse, den mission, han skulle udføre blandt menneskene, og hvorfor han var kommet. Hun modsatte sig aldrig denne bestemmelse, for hun havde del i det samme værk.
6. Når hun af og til fældede tårer, var det en menneskelig mors gråd, det var den fysiske natur, der følte smerten i Sønnen, hendes eget kød.
7. Men var hun en discipel af Mesteren, sin søn? Nej. Maria havde ikke brug for at lære noget af Jesus. Hun var i Faderen selv og havde kun inkarneret sig for at udføre den smukke og vanskelige opgave.
8. Begrænsede det fremragende moderhjerte sig til kun at elske sin elskede søn? Bestemt ikke; gennem det lille menneskelige hjerte åbenbarede det moderlige

hjerte sig i trøst og ophøjede ord, i råd og godgørenhed, i mirakler, i lys og i sandhed.
9. Aldrig stillede hun sig til skue, aldrig misforstod hun Mesterens ord. Men ligesom hun var ved foden af krybben, der tjente hende som vugge, så var hun også ved foden af korset, hvor Sønnen, Mesteren, hele skabelsens Fader døde og tog sit sidste åndedrag som menneske.
10. Således opfyldte hun sin bestemmelse som menneskelig mor og gav alle mødre og alle mennesker et ophøjet eksempel. (360, 28-31)

Maria og Jesus

11. Ofte har mennesker spurgt sig selv, hvorfor Jesus, selv efter at han var blevet korsfæstet, lod sig se af synderen Magdalena og derefter opsøgte sine disciple, mens man derimod intet ved om, at han skulle have besøgt sin mor. Derfor siger Jeg jer, at det ikke var nødvendigt at åbenbare Mig for Maria på samme måde, som Jeg gjorde det for de andre. For forbindelsen mellem Kristus og Maria har altid eksisteret, allerede før verden blev til.
12. Gennem Jesus åbenbarede Jeg Mig for menneskeheden for at frelse syndere, og efter korsfæstelsen lod Jeg dem se Mig for at styrke troen hos dem, der havde brug for Mig. Men sandelig, jeg siger jer, Maria – som menneske min kærlige mor – behøvede ikke at rense sig for nogen plet, og hun kunne heller ikke have nogen mangel på tro, fordi hun vidste, hvem Kristus var, allerede før hun bød ham sin moderlige skød.
13. Det var ikke nødvendigt at menneskeliggøre min Ånd for at besøge hende, som med den samme renhed og mildhed, hvormed hun modtog mig i sit skød, gav mig tilbage til det rige, hvorfra jeg var kommet. Men hvem kunne kende den måde, hvorpå jeg talte til hende i hendes ensomhed, og den guddommelige kærtegn, hvormed min Ånd omgav hende?
14. Således svarer Jeg dem, der har stillet Mig dette spørgsmål, fordi de ofte tænkte, at Jesu første besøg burde have været hos sin mor.
15. Hvor forskellig må den form, hvori Jeg åbenbarede Mig for Maria, have været fra den, Jeg anvendte for at gøre Mig mærkbar for Magdalena og Mine disciple. (30, 17-21)

Marias jomfruelighed

16. På toppen af det bjerg, hvor Mesteren befinder sig, er også Maria, den universelle moder — hende, der i den "Anden Tid" blev kvinde, for at miraklet med inkarnationen af det "Guddommelige Ord" kunne blive virkelighed.
17. Mennesket har ofte bedømt og gransket Maria og også den måde, hvorpå Jesus kom til verden, og disse bedømmelser har revet i stykker den rene kappe af den moderlige ånd, hvis hjerte lod sit blod strømme ned over verden.

18. I denne tid har jeg trukket sløret for det ukendte væk for at fjerne den vantroes tvivl og give ham kendskab til de åndelige læresætninger.
19. Menneskerne har af min sandhed, som er som en vej, lavet mange sideveje, hvorpå de oftest farer vild. Mens nogle søger den himmelske moders forbøn og andre misforstår hende, omslutter hendes kappe af kærlighed og ømhed alle evigt.
20. Fra tidernes begyndelse åbenbarede Jeg den Åndelige Moders eksistens, som profeterne talte om, allerede før hun kom til verden. (228, 1-5)
21. Maria blev sendt for at åbenbare sin dyd, sit forbillede og sin fuldkomne guddommelighed. Hun var ikke en kvinde som alle andre blandt menneskene. Hun var en kvinde af en anden skabning, og verden betragtede hendes liv, lærte hendes måde at tænke og føle på at kende, kendte til renheden og yndefuldheden i hendes sjæl og hendes krop.
22. Hun er et eksempel på enkelhed, ydmyghed, uselviskhed og kærlighed. Men selvom hendes liv har været kendt af datidens verden og de efterfølgende generationer, er der mange, der ikke anerkender hendes dyd, hendes jomfruelighed. De kan ikke forklare sig det faktum, at hun på samme tid var jomfru og mor. Årsagen hertil er, at mennesket af natur er vantro og ikke forstår at bedømme de guddommelige værker med en opvågnet ånd. Hvis det studerede skrifterne og udforskede Marias inkarnation og hendes forfædres liv, ville det til sidst vide, hvem hun er. (221, 3)
23. Guds mest følsomme kærlighed til sine skabninger har ingen form*. Alligevel antog den i den anden tid form af en kvinde i Maria, Jesu mor.
** Den skikkelse af Maria, som vi kender fra Mariavisionerne, skal derfor kun betragtes som en åndelig åbenbaringsskikkelse, der blev antaget for en kort periode.*
24. Forstå, at Maria altid har eksisteret, da hendes essens, hendes kærlighed, hendes følsomhed altid har været i Guddommen.
25. Hvor mange teorier og vildfarelser har menneskene skabt om Maria! Om hendes moderskab, hendes undfangelse og hendes renhed. Hvor meget har de ikke blasfemet i den forbindelse!
26. Den dag, hvor de virkelig forstår denne renhed, vil de sige til sig selv: "Det ville have været bedre for os, hvis vi aldrig var blevet født." Tårer af ild vil brænde i deres sjæle. Derefter vil Maria omslutte dem med sin nåde, den Guddommelige Moder vil beskytte dem med sin kappe, og Faderen vil tilgive dem og med uendelig kærlighed sige: "Våg og bed, for Jeg tilgiver jer, og i jer tilgiver og velsigner Jeg verden." (171, 69-72)

Maria som forbillede for kvinden

27. Jeres Mesters liv er et forbillede for alle mennesker. Men da kvinderne manglede vejledning om deres opgave som mødre, blev Maria sendt til dem som

legemliggørelsen af den guddommelige ømhed, der som kvinde viste sig blandt menneskene for også at give jer sit guddommelige forbillede på ydmyghed. (101, 58)
28. Velsignede kvinder: Også I hører til min skare af apostle. Der er ingen forskel mellem mandens ånd og jeres, selvom I er fysisk forskellige, og selvom jeres respektive opgaver er forskellige.
29. Tag Jesus som mester for jeres ånd og følg ham på den vej, som hans kærlighed har udstukket. Gør hans ord til jeres eget og omfavn hans kors.
30. Jeg taler til jeres ånd med de samme ord, som jeg taler til mændene, fordi I er åndeligt lige. Men – hvis jeres kvindehjerte søger et forbillede at efterligne; hvis I har brug for fuldkomne eksempler som støtte for at fuldkomme jer i livet, så tænk på Maria, iagttag hende gennem hele hendes liv på jorden.
31. Det var Faderens vilje, at Marias ydmyge liv skulle nedskrives af mine disciple, som kendte hende gennem hele hendes virke og talte med hende.
32. Det liv – beskedent for den, der kender det – strålede fra fødslen til dets afslutning på jorden. Maria skrev mange sider med kærlig vejledning med sin ånds ydmyghed, med sin uendelige følsomhed, med sit hjertes renhed, med sin kærlighed til menneskeheden, hvilket hun udtrykte mere med tavshed end med ord, da hun vidste, at det var Kristus, der skulle tale til menneskene.
33. Marias ånd var selve den moderlige kærlighed, der udgik fra Faderen, for at give menneskeheden det fuldkomne eksempel på ydmyghed, lydighed og mildhed. Hendes vandring gennem verden var et lysspor. Hendes liv var enkelt, majestætisk og rent. I hende gik profetierne i opfyldelse, som forudsagde, at Messias ville blive født af en jomfru.
34. Kun hun havde kunnet bære Guds sæd i sit skød, kun hun var værdig til at forblive som menneskehedens åndelige mor efter at have opfyldt sin opgave over for Jesus.
35. Derfor er Maria jeres fuldkomne forbillede, kvinder. Men vend jer til hende og tag hende til forbillede i hendes tavshed, i hendes gerninger af ydmyghed, den uendelige selvfornægtelse af kærlighed til de trængende, i hendes stille smerte, i hendes medfølelse, der tilgiver alt, og i hendes kærlighed, som er forbøn, trøst og sød bistand.
36. Jomfruer, hustruer, mødre, forældreløse piger eller enker, ensomme kvinder, som har et hjerte gennemsyret af smerte – kald Maria jeres kærlige og omsorgsfulde mor, påkald hende i tankerne, modtag hende i ånden og føl hende i hjertet. (225, 46-54)

Maria som menneskenes forbeder, trøster og medforløser

37. Maria vandrede stille gennem verden, men hun fyldte hjerterne med fred, gik i forbøn for de trængende, bad for alle og udgød til sidst sine tårer af tilgivelse og medfølelse over menneskenes uvidenhed og ondskab. Hvorfor skulle

I ikke henvende jer til Maria, når I ønsker at komme til Herren, da I gennem hende har modtaget Jesus? Var mor og søn ikke forenet i Frelserens dødstime? Blandede sønnens blod sig ikke i det øjeblik med moderens tårer? (8, 47)
38. Fra korset har jeg efterladt verden bogen om livet og den åndelige visdom – en bog, som gennem århundreder, tidsaldre og epoker skulle fortolkes og forstås af menneskene. Derfor sagde jeg til den af smerte rystede Maria ved korsets fod: "Kvinde, dette er din søn", idet jeg med blikket pegede på Johannes, der i det øjeblik legemliggjorde menneskeheden, men den menneskehed, der var forvandlet til en god discipel af Kristus, den åndeliggjorte menneskehed.
39. Også til Johannes vendte jeg mig med ordene: »Søn, dette er din mor« – ord, som jeg nu vil forklare jer.
40. Maria legemliggjorde renhed, lydighed, tro, ømhed og ydmyghed. Hver af disse dyder er et trin på den stige, hvorpå Jeg steg ned til verden for at blive menneske i skødet på denne hellige og rene kvinde.
41. Den følsomhed, den renhed og den kærlighed er det guddommelige skød, hvor livets frø befrugtes.
42. Den stige, som Jeg steg ned ad for at blive menneske og bo hos Mine børn, er den samme, som Jeg tilbyder jer, så I på den kan stige op til Mig , idet I forvandles fra mennesker til lysånder.
43. Maria er stigen, Maria er den moderlige skød. Vend jer mod hende, og I vil møde Mig. (320, 68-73)
44. Jeg efterlod jer Maria ved foden af korset, på den højde, der modtog mit blod og moderens tårer. Der blev hun i forventning om sine børn, for det vil være hende, der tager korset fra deres skuldre og viser dem vejen til himlen. (94, 73)
45. Marias budskab var et budskab om trøst, øm omsorg, ydmyghed og håb. Hun måtte komme til jorden for at gøre sit moderlige væsen kendt og tilbyde sit jomfruelige skød, så "Ordet" kunne blive menneske i det.
46. Men hendes mission sluttede ikke på jorden. Hendes sande hjem var hinsides denne verden, hvorfra hun kan udbrede en kappe af medfølelse og omsorg over alle sine børn, hvorfra hun kan følge de vildfarendes skridt og udgyde sin himmelske trøst over de lidende.
47. Mange århundreder før Maria skulle komme til verden for – blevet menneske i en kvinde – at opfylde en guddommelig bestemmelse, forkyndte en af Guds profeter hende. Gennem ham har I erfaret, at en jomfru ville undfange og føde en søn, som skulle kaldes Immanuel, hvilket betyder: Gud med os.
48. I Maria, en pletfri kvinde, over hvem den himmelske moderligheds ånd sænkede sig, gik det guddommelige løfte i opfyldelse, som profeten havde forkyndt.
49. Siden da har verden kendt hende, og mennesker og folk udtaler hendes navn med kærlighed, og i deres smerte længes de efter hende som mor.

50. I kalder hende Smertens Moder, fordi I ved, at verden stak smertenes sværd i hendes hjerte, og fra jeres forestillingsverden forsvinder ikke det lidende ansigt og det udtryk af uendelig sorg.
51. I dag vil Jeg sige jer, at I skal fjerne det evige billede af smerten fra jeres hjerter og i stedet tænke på Maria som en god, smilende og kærlig mor, der virker åndeligt og hjælper alle sine børn med at udvikle sig opad på den vej, som Mesteren har udstukket.
52. Indser I nu, at Marias mission ikke var begrænset til moderskabet på jorden? Hendes manifestation i den "Anden Tid" var heller ikke den eneste, men der er forbeholdt hende en ny tidsalder, hvor hun vil tale til menneskene fra ånd til ånd.
53. Min discipel Johannes, en profet og seer, så i sin ekstase en kvinde, klædt i solen, en jomfru, strålende af lys.
54. Denne kvinde, denne jomfru, er Maria, som i sit skød ikke længere vil modtage en ny Frelser, men en hel verden af mennesker, der i hende næres af kærlighed, tro og ydmyghed for at følge de guddommelige spor efter Kristus, mesteren af al fuldkommenhed.
55. Profeten så, hvordan denne kvinde led, som om hun skulle føde; men denne smerte var renselsen af menneskene, sjælernes forsoning. Når smerten er forbi, vil der blive lys i sjælene, og glæde vil fylde jeres Universelle Moders ånd. (140, 44-52)

Marias guddommelige natur

56. Jeres Himmelske Moders kappe har fra evighed skygge givet verden og beskytter kærligt mine børn, som også er hendes. Maria som ånd blev ikke født i verden; hendes moderlige væsen har altid været en del af Mig.
57. Hun er hustruen til min renhed, min hellighed. Hun var min datter, da hun blev kvinde, og min mor, da hun modtog det "inkarnerede Ord". (141, 63-64)
58. Maria er i sit væsen guddommelig, hendes ånd er ét med Faderen og med Sønnen. Hvorfor dømmer man hende menneskeligt, når hun dog var den udvalgte datter, som fra tidernes begyndelse var forkyndt for menneskeheden som det rene væsen, i hvilket det "Guddommelige Ord" ville inkarnere sig?
59. Hvorfor bespotter mennesket da og tvivler på min magt og undersøger mine værker uden respekt? Årsagen hertil er, at det ikke har fordybet sig i min guddommelige undervisning, ikke har reflekteret over, hvad skrifterne siger, og heller ikke har underkastet sig min vilje.
60. I dag, i den "Tredje Tid", tvivler han ligeledes på, at Maria åbenbarer sig for menneskene. Men Jeg siger jer, at hun har del i alle mine gerninger, fordi hun er legemliggørelsen af den mest ømme kærlighed, der bor i min Guddommelige Ånd. (221, 4-6)

61. Maria er den Ånd, der er så tæt forenet med det guddommelige, at den udgør et af dets aspekter, som de tre åbenbaringsformer fremstiller: Faderen, Ordet og Helligåndens Lys. I denne forstand er Maria den Ånd af Gud, der åbenbarer og legemliggør den guddommelige omsorg. (352, 76)
62. Hvor mange håber at komme til den højeste himmel for at lære Maria at kende, som de altid forestiller sig i menneskelig skikkelse som den kvinde, hun var i verden, som mor til den menneskelige Kristus, og som de forestiller sig som dronning på en trone, smuk og magtfuld.
63. Men jeg siger jer, at I ikke længere skal give det guddommelige en skikkelse i jeres sind. Maria, jeres åndelige mor, eksisterer; men hun har hverken en kvindes skikkelse eller nogen anden skikkelse. Hun er den hellige og kærlige ømhed, hvis barmhjertighed strækker sig ud i det uendelige. Hun regerer i sjælene, men hendes herredømme er ydmyghedens, barmhjertighedens og renhedens. Men hun har ingen trone, som menneskene forestiller sig det.
64. Hun er smuk, men af en skønhed, som I ikke engang kan forestille jer med det smukkeste ansigt. Hendes skønhed er himmelsk, og I vil aldrig være i stand til at forstå det himmelske. (263, 30)

Marias universelle udstråling

65. Maria, jeres universelle mor, lever i mig, og hun skænker sine elskede børn de kærligste kærtegn. Hun har været i jeres hjerter for at efterlade sin fred og forberedelsen til et helligdom i dem. Maria våger over verden og udbreder sine vinger som en lærke over den for at beskytte den fra den ene pol til den anden. (145, 10)
66. I min guddommelighed lever den forbønnende kærlighed; det er Maria. Hvor mange hjerter, der var forblevet lukkede for troen, har gennem hende åbnet sig for anger og kærlighed! Hendes moderlige væsen er til stede i hele skabelsen, det mærkes af alle, og alligevel benægter mange det med åbne øjne. (110, 62)
67. De, der benægter Marias guddommelige moderlighed, fornægter en af de smukkeste åbenbaringer, som Guddommen har givet menneskene.
68. De, der anerkender Kristi guddommelighed og fornægter Maria, ved ikke, at de giver afkald på det mest følsomme og kærlige træk, der findes i min guddommelighed.
69. Hvor mange er der, som tror, at de kender skrifterne, og dog intet ved, fordi de intet har forstået. Og hvor mange er der, som trods deres opfattelse af at have opdaget skabelsens sprog lever i vildfarelse.
70. Den moderlige ånd virker kærligt i alle væsener, I kan se dens afspejling overalt. Dens guddommelige moderlige kærlighed er faldet som et velsignet frø i alle skabningers hjerter, og hvert eneste rige i naturen er et levende vidnesbyrd om den, og hvert moderhjerte er et alter rejst foran den store kærlighed. Maria var en guddommelig blomst, og frugten var Jesus. (115, 15-18)

Kapitel 21 – Guds almagt, allestedsnærvær og retfærdighed

Guds magt

1. Hvis det nuværende menneske med al sin videnskab ikke er i stand til at underkaste naturens elementer sin vilje – hvordan skulle det da kunne påtvinge de åndelige kræfter sin magt?

2. Ligesom himmellegemerne i kosmos følger deres uforanderlige orden, uden at menneskets vilje kan få dem til at ændre deres bane eller deres bestemmelse, så kan heller ikke den orden, der eksisterer i det åndelige, ændres af nogen.

3. Jeg skabte dagen og natten, det vil sige, Jeg er lyset, og ingen anden end Jeg kan tilbageholde det. Det samme gælder for det åndelige. (329, 31-33)

4. Hvis I tror på Mig, må I stole på, at Min magt er uendeligt større end menneskenes synd, og at mennesket og dets liv derfor må forandres, så snart synden viger for sandhedens og retfærdighedens lys.

5. Kan I forestille jer livet på denne verden, når menneskene en gang gør Guds vilje? (88, 59-60)

6. For Mig kan et menneskes anger, dets fornyelse og dets frelse ikke være umulig. Da ville Jeg ikke være almægtig, og mennesket ville være stærkere end Mig. Anser I Min magt for at være underlegen i forhold til den kraft, som det onde besidder i mennesket? Anser I mørket i mennesket for at være overlegen i forhold til det guddommelige lys? Aldrig! siger jeres hjerte til Mig.

7. Tænk på: Min opgave er, efter at Jeg har givet jer livet, at føre jer til fuldkommenhed og forene jer alle i én eneste åndelig familie; og glem ikke, at Min vilje opfyldes over alt.

8. Jeg, den Guddommelige Sædemand, lægger mit kærlighedsfrø umærkeligt i hver sjæl. Jeg alene ved, på hvilket tidspunkt dette frø vil spire i hele menneskeheden, og jeg alene er i stand til med uendelig tålmodighed at vente på frugterne af mine gerninger. (272, 17-19)

9. Jeg vil ikke ydmyge jer med min storhed eller prale af den, men jeg viser jer den alligevel, i det omfang det er min vilje, for at I må føle den højeste glæde ved at have en Gud af al magt, visdom og fuldkommenhed som Fader.

10. Glæd jer ved tanken om, at I aldrig vil opleve enden på min magt, og at jo højere jeres sjæls udvikling er, desto bedre vil I kende mig. Hvem kunne ikke være enig i at vide, at han aldrig vil nå sin Herres storhed? Var I ikke på jorden enige i at være yngre i alder end jeres jordiske fader? Har I ikke villigt tilkendt ham erfaring og autoritet? Har I ikke glædet jer over at se, at I har en stærkere mand end jer selv som fader – stolt, tapper og fuld af dyder? (73, 41-42)

11. Hvad betyder menneskenes kraft i forhold til min magt? Hvad kan de materialistiske folks modstand over for åndelighedens uendelige kraft? Intet!
12. Jeg har tilladt, at mennesket går til grænsen for sit magtbegær og til toppen af sin hovmod, så det selv kan konstatere, at den gave af viljesfrihed, som Faderen har udstyret det med, er en sandhed.
13. Men når han så er nået til grænsen, vil han åbne sine øjne for lyset og kærligheden og bøje sig for min tilstedeværelse, overvundet af den eneste absolutte magt og den eneste universelle visdom, som er jeres Guds. (192, 53)

Guds nærvær i alt det skabte

14. Jeg har ikke noget bestemt eller afgrænset sted, hvor jeg bor i det uendelige, for min tilstedeværelse er i alt, hvad der eksisterer, både i det guddommelige, det åndelige og det materielle. I kan ikke sige om Mig, i hvilken retning mit rige ligger; og når I løfter jeres blik mod højderne, og det er rettet mod himlen, så gør I dette kun som noget symbolsk. For jeres planet drejer uophørligt og byder jer med hver bevægelse nye himmelområder og nye højder.
15. Med alt dette vil Jeg sige jer, at der ikke er nogen afstand mellem jer og Mig, og at det eneste, der adskiller jer fra Mig, er jeres uretmæssige handlinger, som I sætter mellem Min fuldkomne lov og jeres ånd.
16. Jo større jeres renhed er, jo højere jeres gerninger er og jo mere standhaftig jeres tro er, desto nærmere, inderligere og mere tilgængelig for jeres bønner vil I føle Mig.
17. Ligeledes: Jo mere I fjerner jer fra det gode, det retfærdige, det tilladte og overgiver jer til materialismen i et mørkt og egoistisk liv, desto mere vil I måtte føle Mig stadig fjernere fra jer. Jo mere jeres hjerte fjerner sig fra opfyldelsen af min lov, desto ufølsommere vil det blive for min guddommelige tilstedeværelse.
18. Forstå, hvorfor Jeg i denne tid forkynder mit ord i denne form og forbereder jer til samtalen fra ånd til ånd.
19. Da I troede, at Jeg var uendeligt fjernt, forstod I ikke at komme til Mig. Jeg har opsøgt jer for at gøre Min guddommelige nærvær mærkbar for jer og bevise for jer, at der mellem Faderen og hans børn ikke findes rum eller afstande, der adskiller dem. (37, 27-32)
20. Hvis I tror, at Jeg har forladt Min trone for at åbenbare Mig for jer, tager I fejl; for den trone, som I forestiller jer , eksisterer ikke. Troner er noget for de forfængelige og hovmodige mennesker.
21. Da min Ånd er uendelig og almægtig, bor den ikke på et bestemt sted: Den er overalt, på alle steder, i det åndelige og i det materielle. Hvor skal da den trone være, som I tilskriver mig?
22. Hold op med at give Mig en materiel, fysisk skikkelse på en trone, som dem man ser på jorden; befri Mig fra den menneskelige skikkelse, I altid giver Mig; hold op med at drømme om en himmel, som jeres menneskelige forstand ikke er

i stand til at begribe. Når I frigør jer fra alt dette, vil det være, som om I brød de lænker, der bandt jer, som om en høj mur styrtede sammen for jeres øjne, som om en tæt tåge lettede og lod jer se en horisont uden grænser og et uendeligt, strålende himmelhvælv, som dog er tilgængeligt for jeres ånd.

23. Nogle siger: Gud er i himlen, andre: Gud bor i det hinsides. Men de ved ikke, hvad de siger, og de forstår heller ikke, hvad de tror. Det er sandt, at Jeg "bor" i himlen; men ikke på det bestemte sted, som I har forestillet jer: Jeg bor i himlen af lys, magt, kærlighed, visdom, retfærdighed, salighed og fuldkommenhed. (130, 30, 35-36)

24. Min universelle tilstedeværelse fylder alt; intet sted eller livsrum i universet er tomt, alt er gennemsyret af Mig. (309, 3)

25. Jeg har sagt jer, at Jeg er jer så nær, at Jeg selv kender jeres tankers hemmeligheder, at Jeg er overalt, hvor I er, fordi Jeg er allestedsnærværende. Jeg er det lys, der oplyser jeres forstand gennem inspirationer eller lysende ideer.

26. Jeg er i jer, for jeg er den ånd, der giver jer liv, den samvittighed, der dømmer jer. Jeg er i jeres sanser og i jeres krop, for jeg er i hele skabelsen.

27. Mærk Mig mere og mere i jer og i alt, hvad der omgiver jer, så I, når øjeblikket kommer til at forlade denne verden, fuldt og helt kan træde ind i det åndelige liv, og der ikke er nogen forstyrrelse i jeres sjæl på grund af de indtryk, som sansernes verden kunne efterlade; og I nærmer jer Mig endnu et skridt, som er kilden til uendelig renhed, hvorfra I evigt vil drikke. (180, 50-52)

28. Ved I, hvad oprindelsen er til det lys, der er indeholdt i de ord, der tales af stemmeførernes læber? Dets oprindelse er i det gode, i den guddommelige kærlighed, i det universelle lys, der udgår fra Gud. Det er en stråle eller en gnist af det lysende Alt-Væren, der giver jer livet; det er en del af den uendelige kraft, der bevæger alt, og under hvilken alt svinger, bevæger sig og uophørligt kredser. Det er det, I kalder guddommelig udstråling , det er det guddommelige Ånds lys, der oplyser og opliver sjælene.

29. Denne udstråling har indflydelse både på sjælen og på kroppen, både på verdenerne og på menneskerne, planterne og alle skabningens væsener. Den er åndelig for ånden, er materiel for materien, er intelligens for forstanden, er kærlighed i hjerterne. Den er viden, er talent og er selvindsigt, er instinkt, er intuition og står over alle væseners sanser i overensstemmelse med deres orden, deres beskaffenhed, deres art og deres udviklingsgrad. Men oprindelsen er én: Gud; og dens essens er én: kærligheden. Hvad kan der så være umuligt ved, at Jeg oplyser disse skabningers forstand for at sende jer et budskab af åndeligt lys?

30. Planterne modtager den livskraft, som min Ånd sender dem, for at de kan bære frugt. Stjernerne modtager den kraft, som min Ånd udstråler over dem, for at de kan kredse i deres baner. Jorden, som er det nuværende, levende vidnesbyrd, tilgængeligt for alle jeres sanser, modtager uophørligt livets

udstråling, som lader så mange mirakler fremkomme fra dens skød. Hvorfor skulle det da være umuligt, at mennesket, i hvis væsen en ånds nærvær stråler som en juvel, hvorved dets lighed med Mig er begrundet, direkte fra min Ånd til sin Ånd modtager den guddommelige udstråling, som er det åndelige frø, der skal bære frugt i det? (329, 42-44)

31. Ikke et eneste af jeres suk vil forblive uhørt i himlen, hver bøn finder sit genklang i Mig, ingen af jeres sorger eller livskriser forbliver ubemærket af Min faderlige kærlighed. 280 Kapitel 21 Alt ved Jeg, alt hører Jeg, alt ser Jeg, og i alt er Jeg til stede.

32. Fordi menneskene tror, at Jeg har trukket Mig tilbage fra dem på grund af deres synder, føler de sig til sidst fjerne fra Mig. O menneskelig uvidenhed, som har bragt så megen bitterhed på deres læber! Véd, at hvis Jeg fjernede Mig fra et eneste af Mine skabninger, ville dette øjeblikkeligt ophøre med at eksistere. Men dette er ikke sket, og det vil heller ikke ske, for da Jeg gav jer Ånden, udstyrede Jeg jer alle med evigt liv. (108, 44-45)

Skæbneslag

33. Forband ikke de prøvelser, der tynger jer og hele menneskeheden, sig ikke, at de er Guds straf, vrede eller hævn, for da bespotter I. Jeg siger jer, at det netop er disse prøvelser, der bringer menneskeheden stadig tættere på den frelsende havn.

34. Kald dem retfærdighed, soning eller lektioner, så vil det være korrekt og rigtigt. Vrede og hævn er menneskelige lidenskaber, der er egnet for sådanne væsener, som stadig er fjernt fra sjælefred, harmoni og fuldkommenhed. Det er ikke retfærdigt, at I giver min kærlighed til jer, som bestemmer alle mine gerninger, det vulgære navn "straf" eller det uværdige navn "hævn".

35. Tænk på, at I frivilligt har begivet jer ud på tornede veje eller ned i mørke afgrunde, og at I hverken har lyttet til mit kærlige kald eller til jeres samvittigheds stemme, hvorfor det blev nødvendigt, at smerten kom jer til hjælp for at vække jer, standse jer, bringe jer til fornuft og lade jer vende tilbage til den sande vej. (181, 6-8)

36. Jeg straffer jer ikke; men jeg er retfærdighed, og som sådan lader jeg den mærke sig for enhver, der overtræder mine bud. For den Evige har gjort jer bekendt med sin lov, som ingen kan ændre.

37. Se, hvordan mennesket klager i en svær prøvelse, når det styrter ned i en umådelig dyb afgrund, når det ser, hvordan dets hustru græder over tabet af elskede væsener, børnene berøves deres underhold, og hjemmene synker ned i elendighed og trængsel. Han er forfærdet over sin ulykke, han fortvivler; men i stedet for at bede og angre sine synder, gør han oprør mod Mig og siger: "Hvordan er det muligt, at Gud tugter mig på denne måde?", mens den

Guddommelige Ånd i sandhed ligeledes fælder tårer på grund af sine børns smerte, og hans tårer er kærlighedens, tilgivelsens og livets blod.

38. Sandelig, Jeg siger jer: På grund af den udvikling, menneskeheden har nået, afhænger forbedringen af dens situation i denne tid ikke kun af Min barmhjertighed. Den er et offer for sig selv, men ikke for Min straf. For Min lov og Mit lys stråler i hver samvittighed.

39. Min retfærdighed kommer ned for at rykke hvert eneste ukrudt* op med rode, og selv naturkræfterne viser sig som denne retfærdigheds håndhævere. Da ser det ud, som om alt forener sig for at udrydde mennesket, skønt det skal tjene dets renselse. Men nogle vil vildledes af dette og sige: "Hvis vi skal udholde så stor smerte – hvorfor kommer vi så overhovedet til denne verden?", uden at tænke på, at smerten og synden ikke stammer fra Mig.

** Af et andet, lignende ord fra Kristus fremgår det, at dette "ukrudt" ikke henviser til mennesker, men til deres onde og lastefulde drifter og tilbøjeligheder.*

40. Mennesket er selv ansvarligt for, at det forbliver uvidende om, hvad retfærdighed og forsoning er. Derfor kommer først dets oprør og derefter dets blasfemi. Kun den, der har udforsket min undervisning og overholder min lov, er ikke længere i stand til at anklage sin Fader. (242, 19-21)

Guds retfærdighed

41. I er som buske, der undertiden har så tørre og syge grene, at de har brug for en smertefuld beskæring for at fjerne de syge dele, så de igen kan blive raske.

42. Når min kærlighedsretfærdighed fjerner de syge grene fra det menneskelige træ, som skader dets hjerte, retter den det op.

43. Når et menneske skal have et lem afskåret, sukker han, ryster han og bliver fej, selvom han ved, at det sker for at fjerne det, der er sygt, det, der er dødt, og det, der truer det, der stadig kan leve.

44. Også roserne udgyder deres livskraft som tårer af smerte, når de beskæres; men bagefter dækker de sig med de smukkeste blomster.

45. Min kærlighed beskærer på en uendeligt højere måde det onde i mine børns hjerter, hvorved jeg undertiden ofrer mig selv.

46. Da menneskene korsfæstede mig, dækkede jeg mine bødler med min godhed og min tilgivelse og gav dem liv. Med mine ord og i min tavshed fyldte jeg dem med lys, forsvarede og reddede jeg dem. Således beskærer jeg det onde, afværger jeg det gennem min kærlighed og forsvarer og redder jeg den, der har gjort ondt. Disse tilgivelser var, er stadig og vil evigt være kilder til frelse. (248, 5)

47. Jeg kan ikke fælde en dom over jer, der er tungere end vægten af jeres forseelser. Derfor siger Jeg jer, at I ikke har noget at frygte fra Mig, men fra jer selv.

48. Kun jeg kender tyngden, omfanget og betydningen af jeres fejltagelser. Mennesker lader sig konstant imponere af det ydre, for de er ikke i stand til at

trænge ind i deres næstes hjerte. Jeg derimod ser ind i hjerterne og kan sige jer, at der er kommet mennesker til Mig, som har anklaget sig selv for alvorlige forseelser og som var fulde af anger, fordi de har fornærmet Mig, men Jeg har fundet dem rene. I modsætning hertil er andre kommet og har sagt til Mig, at de aldrig har gjort nogen noget ondt, men Jeg vidste, at de løj. For selvom deres hænder ikke har besudlet sig med deres næstes blod, er blodet fra deres ofre, som de havde beordret dræbt, strømmet ned over deres sjæl. Det er dem, der kaster stenen og samtidig skjuler hånden. Når jeg i min åbenbaring har udtalt ordene "fej", "falsk" eller "forræder", har hele deres væsen skælvet, og ofte har de fjernet sig fra min undervisning, fordi de følte et blik rettet mod sig, der dømte dem. (159, 42-43)

49. Hvis den guddommelige retfærdighed ikke indeholdt Faderens største kærlighed, hvis hans retfærdighed ikke havde denne oprindelse, ville denne menneskehed ikke længere eksistere; dens synd og dens uophørlige forseelser ville have udtømt den guddommelige tålmodighed; men dette er ikke sket. Menneskeheden lever videre, sjælene inkarnerer stadig, og ved hvert skridt, i hvert menneskeligt værk, kommer Min retfærdighed til udtryk, som er kærlighed og uendelig barmhjertighed. (258, 3)

50. Gransk mit ord, så I ikke, som mange, vildledes af min guddommelige retfærdigheds handlinger, når jeg med magt straffer dem, der kun begår en let forseelse, og tilsyneladende tilgiver dem, der har begået en alvorlig forseelse.

51. Mesteren siger jer: Når jeg med magt straffer den, der tilsyneladende kun har begået en let forseelse, er det fordi jeg kender sjælens svaghed, og når denne afviger fra vejen til lovens opfyldelse, kan det være det første skridt, der fører den til fortabelse. Men når jeg ser gennem fingre med andres alvorlige forseelser, sker det, fordi jeg ved, at en stor forseelse for sjælen er grund til en lige så stor anger.

52. Døm ikke, fordøm ikke, ønsk ikke engang i tankerne, at min retfærdighed skal ramme dem, der forårsager blodsudgydelser blandt folkeslagene. Tænk blot på, at de ligesom jer også er mine børn, mine skabninger, og at de vil måtte sone deres store forbrydelser med store soningsofre. Sandelig, jeg siger jer: Netop dem, som I peger fingre ad som dem, der nådesløst har ødelagt freden og kastet jer ud i kaos, vil i de kommende tider blive de store fredsmæglere, menneskehedens store velgørere.

53. Blodet fra millioner af ofre råber fra jorden efter min guddommelige retfærdighed, men ud over den menneskelige retspleje vil det være min, der når hver sjæl, hvert hjerte.

54. Menneskets retssystem tilgiver ikke, frelser ikke, elsker ikke. Mit elsker, tilgiver, frelser, vækker til nyt liv, opløfter og oplyser; og netop dem, der har forårsaget menneskeheden så megen smerte, vil Jeg frelse og redde ved at lade dem gennemgå deres store soning, som vil være den smeltedigel, hvor de bliver

renset og fuldstændig vågne for deres samvittigheds stemme, for at kunne se ned til det dybeste grundlag af deres gerninger. Jeg vil lade dem gå den samme vej, som de lod deres ofre, deres folk, gå. Men til sidst vil de nå den sjælelige renhed, der skal til for at kunne vende tilbage til jorden, for at genopbygge alt det ødelagte, for at genoprette alt det, der er blevet lagt i ruiner. (309, 16-18)

55. I skal vide, at det ikke først er, når døden kommer til jer, at jeres Fader dømmer jer, men at denne dom begynder, så snart I bliver bevidste om jeres gerninger og mærker jeres samvittigheds kald.

56. Min dom hviler altid over jer. Hvert skridt, hvad enten det er i det menneskelige liv eller i jeres åndelige liv, er I underlagt min dom; men her på jorden, i den fysiske krop, bliver sjælen ufølsom og døv for samvittighedens kald.

57. Jeg dømmer jer for at hjælpe jer med at åbne jeres øjne for lyset, for at befri jer fra synd og forløse jer fra smerten.

58. I min dom tager jeg aldrig de fornærmelser med i betragtning, som I måtte have påført mig, for i min dom kommer der aldrig vrede, hævn eller endog straf til udtryk.

59. Når smerten trænger ind i jeres hjerte og rammer jer på det mest følsomme sted, sker det for at påpege en eller anden fejl, I begår, for at I skal forstå min vejledning og for at give jer en ny og vis lære. I bunden af hver af disse prøvelser er min kærlighed altid til stede.

60. Ved nogle lejligheder har Jeg tilladt jer at forstå årsagen til en prøvelse, ved andre kan I ikke finde meningen med den advarsel fra Min retfærdighed, og det er fordi der i Faderens værk og i jeres sjæls liv findes dybe hemmeligheder, som det menneskelige forstand ikke er i stand til at løse. (23, 13-17)

61. Langt borte er den tid, hvor I fik at vide: »Med den målestok, I måler med, vil I selv blive målt.« Hvor ofte er denne lov blevet brugt til at udøve hævn her på jorden og skubbe enhver følelse af næstekærlighed til side!

62. Nu siger Jeg jer, at Jeg har taget denne retfærdighedsmålestok og vil måle jer med den, alt efter hvordan I har målt, skønt Jeg må tilføje, at i hver af Mine domme vil Faderen være til stede, som elsker jer meget, og Frelseren, som er kommet for at redde jer.

63. Det er mennesket, der med sine gerninger fælder sin dom, til tider frygtelige domme, og det er jeres Herre, der skaffer jer hjælp, så I kan finde den måde, hvorpå I kan bære jeres soning.

64. Sandelig, Jeg siger jer: hvis I ønsker at undgå en alt for smertefuld soning, så omvend jer i tide og giv jeres liv en ny retning gennem en oprigtig fornyelse med kærlighedens og barmhjertighedens gerninger over for jeres brødre.

65. Forstå, at Jeg er den frelsende port – den port, der aldrig vil være lukket for alle, der søger Mig med sand tro. (23, 19-23)

66. Nu ser I, at den guddommelige retfærdighed består af kærlighed, ikke af straf som jeres. Hvad ville der blive af jer, hvis Jeg anvendte jeres egne love til at

dømme jer – foran Mig, for hvem ingen ydre sken eller falske argumenter gælder?

67. Hvis jeg dømte jer efter jeres ondskab og anvendte jeres frygteligt strenge love – hvad ville der så blive af jer? Da ville I med rette bede mig om at vise nåde.

68. Men I behøver ikke at frygte, for min kærlighed visner aldrig, ændrer sig ikke og forgår ikke. I derimod forgår bestemt, I dør og bliver født igen, I går og kommer så tilbage, og således vandrer I jeres pilgrimsvej, indtil den dag kommer, hvor I genkender jeres Fader og underkaster jer hans guddommelige lov. (17, 53)

Kapitel 22 – Guds kærlighed, omsorg og nåde

Den himmelske Faders kærlighed

1. Undrer jer ikke over, at min kærlighed følger jer overalt trods jeres synder. I er alle mine børn. I denne verden har I haft et billede af den guddommelige kærlighed i jeres forældres kærlighed. I kan vende dem ryggen, ikke anerkende deres autoritet, ikke adlyde deres anvisninger og ikke lytte til deres råd; I kan med jeres onde handlinger forårsage et sår i deres hjerter, I kan give anledning til, at deres øjne tørrer ud af så megen gråd, at der viser sig hvide hår på deres tindinger, og at deres ansigter bliver mærket af lidelsens spor; men aldrig vil de holde op med at elske jer, og de vil kun have velsignelse og tilgivelse til jer.

2. Men hvis disse forældre, som I har haft på jorden, og som ikke er fuldkomne, har givet jer så store beviser på en ren og ophøjet kærlighed – hvorfor er I da forundrede over, at Den, som skabte disse hjerter og gav dem den opgave at være forældre, elsker jer med fuldkommen kærlighed? – Kærligheden er den højeste sandhed. For sandhedens skyld blev jeg menneske, og for sandhedens skyld døde jeg som menneske. (52, 27)

3. Min kærlighed skal ikke forbløffe jer, men tvivl heller ikke på den, når I oplever, at I i verden ofte må tømme et meget bittert bæger.

4. Mennesket kan synke dybt, være fyldt af mørke eller tøve med at vende tilbage til Mig. Men for alle vil det tidspunkt komme, hvor de mærker Mig i deres eget væsen, ikke længere føler Mig fjernt og heller ikke kan betragte Mig som en fremmed eller benægte Min eksistens, Min kærlighed og Min retfærdighed. (52, 30)

5. Jeg vil ikke se jer som anklagede foran Mig, vil altid betragte jer som mine børn, for hvem min faderlige kærlighed altid står klar til at hjælpe. Jeg har skabt jer til min Ånds ære, og for at I skal være lykkelige i Mig. (127, 41)

6. Lær at elske mig, erkend, hvordan min kærlighed følger jer overalt trods jeres overtrædelser og synder, uden at I kan unddrage jer dens indflydelse eller

undvige den. Erkend: Jo alvorligere jeres forseelser er, desto større er min barmhjertighed over for jer.
7. Menneskernes ondskab ønsker at afvise min kærlighed, men den kan ikke modstå den, for kærligheden er den universelle kraft, den guddommelige magt, der skaber alt og bevæger alt.
8. Beviset for alt, hvad jeg siger jer, er det, jeg har givet jer, da jeg åbenbarede mig blandt jer i denne tid, hvor menneskeheden har forvildet sig i sin synds afgrund. Min kærlighed kan ikke føle afsky for den menneskelige synd, men derimod medfølelse.
9. Erkend Mig, kom til Mig for at vaske jeres pletter væk i den krystalklare kilde af Min barmhjertighed. Bed, bed, så skal der gives jer. (297, 59-62)
10. I nogle øjeblikke tror menneskene, at de er så uværdige, at de ikke forstår, at Jeg kan elske dem så højt. Og når de først har affundet sig med at leve fjernt fra deres Fader, opbygger de et liv efter deres egne forestillinger, skaber deres love og grundlægger deres religiøse samfund. Derfor er deres overraskelse stor, når de ser Mig komme. Da spørger de: "Elsker vores Fader os virkelig så meget, at han på denne måde søger en mulighed for at give sig til kende for os?"
11. Mennesker, jeg kan kun sige jer, at jeg ikke lader det, der er mit, gå til grunde, og I er mine. Jeg elskede jer, allerede før I var til, og jeg vil elske jer for evigt. (112, 14-15)

Guds omsorg og hjælp

12. Disciple, jeg har givet jer alle de undervisninger, som sjælen har brug for i sin udvikling.
13. Salige er de, der erkender sandheden, for de vil hurtigt finde "vejen". Andre afviser altid de guddommelige undervisninger, fordi deres gerninger forekommer dem at være mine overlegen.
14. Jeg elsker jer alle. Jeg er hyrden, der kalder på sine får, der forener dem og tæller dem og hver dag ønsker at få flere — der nærer og kærtegner dem, sørger for dem og glæder sig, når han ser, at der er mange, selvom han undertiden græder, når han ser, at ikke alle er lydige.
15. Sådan er jeres hjerter: Mange af jer kommer til Mig, men det er kun få, der virkelig følger Mig. (266, 23-26)
16. Tag jeres kors og følg mig i ydmyghed. Stol på, at — mens I trøster nogen, bringer fred til et hjerte eller lys til en sjæl — vil jeg tage mig af alt, hvad der vedrører jeres materielle liv, og jeg vil ikke forsømme noget.
17. Tro på, at når Jeg taler til jeres ånd, kaster Jeg også et blik ind i jeres hjerte for at opdage dets bekymringer, behov og ønsker. (89, 6-7)
18. Der findes ingen racer eller stammer, hvor ukultiverede de end måtte forekomme jer – heller ikke dem, I ikke kender, fordi de bor i utilgængelige skove

– som ikke har oplevet udtryk for Min kærlighed. I farens stund har de hørt himmelske stemmer, der beskytter, værner om og rådgiver dem.

19. I har aldrig levet forladt. Siden begyndelsen, da I blev til liv, har I været under min kærligheds beskyttende skjold.

20. I menneskelige forældre, som I elsker jeres børn ømt: Ville I være i stand til at overlade dem til deres skæbne, når de knap nok er blevet født ind i dette liv, når de har mest brug for jeres omsorg, jeres hengivenhed, jeres kærlighed?

21. Jeg har set, at I bekymrer jer om jeres børn, selv når de har nået voksenalderen; selv om dem, der begår fejl, som har såret jer, bekymrer I jer med den største kærlighed.

22. Men hvis I reagerer på jeres børns nød på denne måde – hvordan vil da jeres himmelske Faders kærlighed være, han, der elskede jer, allerede før I eksisterede?

23. Jeg er altid kommet jer til hjælp; og i denne tid, hvor jeg møder jer med en større åndelig udvikling, har jeg lært jer, hvordan I skal kæmpe for at tilintetgøre de ondskabsfulde kræfter, og hvordan I kan forøge de gode vibrationer. (345, 39-42)

24. I træder nu ind i en ny fase af jeres liv; vejen er banet. Tag jeres kors på jer og følg mig. Jeg siger jer ikke, at der ikke er prøvelser på denne vej; men hver gang I gennemgår en vanskelig strækning eller tømmer en lidelseskalk, vil I høre en stemme, der opmuntrer jer og rådgiver jer, min kærlighed vil være hos jer, som står jer bi og løfter jer, og I vil føle den blide kærtegn fra min helbredende salve. (280, 34)

25. Når jeg ser, at I lader jer besejre af smerten, og at I, i stedet for at drage de lærdomme, som enhver prøvelse rummer, nøjes med at græde, bande eller blot vente på døden som afslutningen på jeres lidelser, så nærmer Jeg Mig jer for kærligt at tale til jeres hjerte, give det trøst og håb og styrke det, så det kan overvinde sig selv, sin svaghed og sin manglende tro og sejre over prøvelserne; for i denne sejr ligger freden, lyset og den åndelige lykke, som er den sande lykke. (181, 10)

26. Når I tænker på, at Jeg selv er til stede i naturens mindste væsener – hvordan skulle Jeg da kunne fornægte jer og adskille Mig fra jer, blot fordi I har ufuldkommenheder i jer , når det netop er da, I har mest brug for Mig?

27. Jeg er livet og er i alt, derfor kan intet dø. Tænk grundigt efter, så I ikke forbliver bundet til udtryksmåden. Bring jeres sanser til ro og opdag Mig i ordets kerne. (158, 43-44)

28. Vend jer indad, og der vil I finde helligdommen, pagtens ark. I vil opdage en kilde, en strøm af nåde og velsignelser.

29. Der findes ingen hjælpeløs sjæl, ingen er arveløs. I lyset af min guddommelige barmhjertighed findes der i hele universet ikke en eneste, der

kan kalde sig fattig, forstødt af sin Fader; ingen, der kunne kalde sig forvist fra Herrens lande.
30. Den, der føler sig forvist, gør det, fordi han ikke har opdaget nådegaverne i sig selv, eller fordi han netop har forvildet sig i synden, fordi han er forblindet, eller fordi han føler sig uværdig.
31. I skal altid opdage disse nådegaver i jer selv; så vil I opleve, at min tilstedeværelse aldrig vil mangle jer, at der altid vil være "brød", "helbredende balsam", "våben", "nøgler" og alt, hvad I har brug for, i jer selv, fordi I er arvinger til mit rige og min herlighed. (345, 87)
32. Mellem Faderen og børnene er der et bånd, der aldrig kan brydes, og dette bånd er årsagen til, at der finder en dialog sted mellem den Guddommelige Ånd og jer alle. (262, 35)
33. Menneskeheden har brug for min kærlighed, mit ord, som skal nå helt ind i hjertets dyb. Mesteren kæmper utrætteligt for, at jeres sjæle dag for dag bliver mere oplyste, så de, befriet fra uvidenhed, kan hæve sig til højere regioner.
34. Portene til mit rige står åbne, og Faderens "ord" kommer til jer med uendelig kærlighed for at vise jer vejen igen.
35. Jeg er igen kommet til menneskeheden, men den har ikke fornemmet Mig, fordi Jeg er fremtrådt åndeligt, og dens materialisme er stor. Da jeres sjæl udsprang af Min Guddommelige Ånd – hvorfor har menneskene da ikke fornemmet Mig? Fordi de har bundet deres sjæle til materialismen, til de lavere lidenskaber.
36. Men her er Guds Lam, der kommer til jer som lys for at oplyse jer og bringe jer sandheden. (340, 13-15)

Den Højeste Guds ydmyghed

37. Forstå, at mit ord ikke fylder jeres forstand med tomme filosofier, det er livets essens. Jeg er ikke en rig mand, der tilbyder jer verdslig rigdom. Jeg er den eneste Gud, der lover jer det sande livs rige . Jeg er den ydmyge Gud, der uden pomp nærmer sig sine børn for at oprejse dem på soningens vej med sin kærtegn og sit mirakuløse ord. (85, 55)
38. Vær mine tjenere, og I vil aldrig blive ydmyget af Mig.
39. Se: Jeg er ikke kommet som konge, og jeg bærer hverken scepter eller krone. Jeg er blandt jer som et eksempel på ydmyghed, og mere endnu: som jeres tjener.
40. Bed Mig, og Jeg vil give jer; befal Mig, og Jeg vil adlyde for at give jer endnu et bevis på Min kærlighed og Min ydmyghed. Jeg beder jer blot om, at I kender Mig og gør Min vilje; og hvis I støder på forhindringer i opfyldelsen af jeres pligter, så bed og overvind i Mit navn, og jeres fortjenester vil blive større. (111, 46)

41. Faderen taler til jer – Ham, der ikke har nogen, der bøjer sig for ham i bøn. Men sandelig, jeg siger jer, hvis der var nogen større end mig, ville jeg bøje mig for ham, for i min ånd bor ydmygheden.
42. Tænk på, hvordan I — selvom I er mine små børn — får Mig til at komme ned for at tale til jer, lytte til jer og trøste jer, i stedet for at I kæmper for at stige op til Mig. (125, 19)
43. Oplev i jeres hjerter glæden ved at føle jer elsket af jeres Fader, som aldrig har ydmyget jer med sin storhed, men har åbenbaret denne i sin fuldkomne ydmyghed for at gøre jer store og føre jer derhen, hvor I kan glæde jer over det sande liv i hans rige, som hverken har begyndelse eller ende. (101, 63)

Guds medfølelse og medlidelse

44. Hvis I tror, at Jesus, fordi han var Guds Søn, ikke følte smerte, tager I fejl. Hvis I tror, at Jeg er fri for smerte, fordi Jeg i dag kommer i Ånden, tager I ligeledes fejl. Hvis I tror, at — fordi Jeg ved, at I til sidst alle vil være hos Mig — Jeg ikke lider i dag, har I heller ikke ret i det. Sandelig, jeg siger jer, der findes intet andet væsen, der er mere følsomt end den Guddommelige Ånd.
45. Jeg spørger jer: Hvem gav alle væsener følsomheden? Hvad kan I gøre af godt, som ikke vækker glæde hos Mig? Og hvad kan I gøre af ondt, som ikke er som et sår for Min følsomhed? Se, det er grunden til, at Jeg siger jer, at menneskeheden har korsfæstet Mig på ny. Hvornår vil Jeg blive taget ned fra mit kors og befriet fra tornekronen? (69, 34)
46. Når nogle rejser sig som mine fjender, ser jeg dem ikke som sådanne, men kun som trængende. Dem, der anser sig for lærde og benægter min eksistens, ser jeg på med medlidenhed. Dem, der forsøger at udslette mig i menneskenes hjerter , betragter jeg som uvidende, da de tror, at de har magten og våbnene til at udslette Ham, som er livets skaber. (73, 33)
47. Jeg viser mig for jer som en kærlig fader, som en ydmyg mester, aldrig ligeglad med jeres lidelser og altid overbærende og barmhjertig over for jeres ufuldkommenheder, for i mine øjne vil I altid være børn.
48. Jeg må dømme jer, når jeg ser, hvordan børnene, der er skabt med så megen kærlighed og bestemt til det evige liv, på jorden stædigt søger døden uden at bekymre sig om det åndelige liv eller have noget ønske om at lære de fuldkommenheder at kende, som den tilværelse har i vente for dem. (125, 59-60)
49. Da jeg er jeres Fader, må jeg nødvendigvis føle med i det, børnene føler. Kun således vil I forstå, at – mens hver af jer lider og føler sin egen smerte – den Guddommelige Ånd lider med i alle sine børns smerte.
50. Som bevis på denne sandhed kom Jeg til verden for at blive menneske og bære et kors, der symboliserede al smerte og al synd i verden. Men når Jeg som menneske bar byrden af jeres ufuldkommenheder på mine skuldre og følte al

jeres smerte – kunne Jeg da som Gud vise mig ufølsom over for mine børns trængsler? (219, 11-12)

Guds tilgivelse, nåde og barmhjertighed

51. Jeg er den eneste, der kender alles skæbne, den eneste, der kender den vej, I har tilbagelagt, og den, I endnu skal gennemgå. Det er mig, der forstår jeres lidelser og jeres glæder. Jeg ved, hvor langt I har vandret for at finde sandheden og retfærdigheden. Det er Min barmhjertighed, der modtager det angstfyldte råb fra den, der inderst inde beder Mig om tilgivelse for sine fejltagelser.

52. Og som Fader opfylder Jeg enhver indtrængende bøn, samler jeres tårer, helbreder jeres svagheder, lader jer føle, at I er tilgivet og frikendt for jeres skampletter, så I kan omforme jeres liv.

53. Jeg er også den eneste, der kan tilgive jer de fornærmelser, som I, der er mine børn, påfører mig. (245, 39-41)

54. I denne tid oplyser mit ord jer på ny. Jeg vil udgyde min nåde i overflod, så I kan være rene og yndefulde. Men hvis I igen falder i synd, så erkend, folk, at det ikke er mig, der fjerner jer fra mit skød, men at det er jer, der fjerner jer fra mig, selvom dette ikke er min vilje. Men min tilgivelse og min kærlighed er som åbne porte for at modtage enhver, der med anger ønsker at vende tilbage til mig. (283, 69)

55. I den kærlighed, hvormed Jeg tilgiver jer og korrigerer jer, giver Jeg Mig til kende. Da I levede efter jeres vilje og derved stadigt sårede Faderen, afbrød Jeg ikke tråden i det syndige liv, Jeg nægtede jer hverken luft eller brød; Jeg forlod jer ikke i smerten, og Jeg overhørte ikke jeres klage. Og naturen omgav jer fortsat med sin frugtbarhed, sit lys og sine velsignelser. Således åbenbarer Jeg Mig for menneskene og viser Mig for dem. Ingen på jorden kan elske jer med denne kærlighed, og ingen kan tilgive jer, som Jeg gør.

56. Jeres sjæl er et frø, som jeg fra evighed har plejet og fuldendt, indtil det bærer de smukkeste blomster og de mest fuldkomne frugter. Hvordan kunne jeg lade jer dø eller overlade jer til stormens vold? Hvordan kunne jeg svigte jer på jeres vej, når jeg dog er den eneste, der kender alle skabningers skæbne? (242, 31-33)

57. I, der vandrer på vildfarne veje: Jeg er rede til at modtage jer og give jer min kraft og mit lys, når I påkalder Mig. Det betyder intet, at I bærer de store synderes spor på jeres krop og sjæl. Jeg vil sørge for, at I velsigner dem, der har fornærmet jer, og at I velsigner Gud, fordi Han har anset det for muligt at udføre dette mirakel i jer. Da vil I begynde at føle Kristi kærlighed i jeres hjerte.

58. Nogle vil, når de hører disse ord, tænke: Hvordan er det muligt, at de store syndere kan modtage denne nåde på samme måde som de retfærdige, der besidder den på grund af deres fortjenester?

59. O mennesker, mennesker, som ikke ser længere end jeres øjne rækker! Jeg har altid skænket jer mine goder af nåde, endnu før I har fortjent dem.
60. Jeg svarer både på en ren tanke og på den triste klage fra den, der nærmer sig Mig besmittet, når der – på grund af hans mangel på kærlighed til sine medmennesker – slipper en endog så lille gnist af ydmyghed eller erkendelse ud af ham.
61. Jeg er de svages forsvarer, som i deres store uformåenhed og uvidenhed fælder tårer. Jeg er det guddommelige håb, der kalder på de grædende og trøster dem; jeg er den godhjertede Jesus, der blidt kærtegner den, der stønner i sin smerte og i sin soning.
62. Jeg er jeres Frelser, jeres Forløser; jeg er den for mennesket forståelige sandhed. (248, 18-21)

Kapitel 23 – Guds inspirationer og åbenbaringer

Guddommelige inspirationer

1. Disciple: Når mit ord kommer til jer, og I ikke forstår det, tvivler I på det. Men jeg siger jer: Når usikkerhed plager jer, så træk jer tilbage i markernes ensomhed, og der, midt i naturen, hvor I kun har den frie mark, bjergene og himmelhvælvet som vidner, så spørg jeres Mester endnu en gang. Fordyb jer i hans ord, og hurtigt vil hans kærlige svar nå jer. Da vil I føle jer båret, inspireret og fyldt af en ukendt åndelig glæde.
2. På denne måde vil I ikke længere være småtroende mennesker, for I ved, at hvert eneste af Guds ord indeholder sandhed, men at man for at forstå det må trænge ind i det med andagt og et oprigtigt sind, for det er et helligt sted.
3. Hver gang I er forberedte og ønsker at vide noget, vil jeres længsel efter lys tiltrække det guddommelige lys. Hvor ofte har Jeg ikke sagt jer: Gå ud i bjergenes ensomhed og fortæl Mig der jeres bekymringer, jeres lidelser og jeres nød.
4. Jesus lærte jer disse lektioner i den "Anden Tid" ved sit eksempel. Husk mit eksempel, da Jeg trak Mig tilbage i ørkenen for at bede, før Jeg påbegyndte Min prædiketjeneste. Husk, at Jeg i de sidste dage af Mit liv blandt menneskene, endnu før Jeg gik ind i synagogen for at bede, opsøgte ensomheden i Olivenbjergets lund for at tale med Faderen.
5. Naturen er Skaberens tempel, hvor alt hæver sig mod Ham for at tilbede Ham. Der kan I modtage jeres Faders udstråling direkte og uforfalsket. Der, langt væk fra menneskelig egoisme og materialisme, vil I mærke, hvordan vise inspirationer trænger ind i jeres hjerter og får jer til at gøre det gode på jeres vej. (169, 28-31)
6. I må være vågne, disciple, for Jeg vil ikke kun tale til jer gennem dette talerør, Jeg vil også åbenbare Mig for jeres sjæl i de øjeblikke, hvor jeres krop sover. Jeg

vil lære jer at overgive jer til søvnen forberedt og løsrive jeres sjæl fra det jordiske, så den kan hæve sig op til lysets regioner, hvor den vil modtage den åbenbaring, som den vil oplyse sin vej med, for derefter at overbringe sit budskab til forstanden. (100, 30)

7. Jeg har aldrig været fjernt fra jer, som I til tider har troet, ej heller har jeres lidelser nogensinde været mig ligegyldige, ej heller har jeg været døv for jeres råb. Følgende er sket: I har ikke bestræbt jer på at forfine jeres højere sanser og har forventet at opfatte mig med kødelige sanser. Men jeg siger jer, at den tid, hvor jeg gav menneskene dette, ligger allerede meget langt tilbage.

8. Hvis I havde gjort jer den mindste ulejlighed for at udvikle nogle af jeres åndelige evner, såsom den indre opløftelse gennem åndelig kontemplation, bøn, forudanelse, den profetiske drøm eller det åndelige syn — så forsikrer jeg jer, at gennem hver af disse ville I forene jer med Mig og dermed modtage svar på jeres spørgsmål og guddommelig inspiration i jeres tanker.

9. Jeg er altid rede til at tale med jer og venter altid på, at I hæver jer og er åndeligt parate, for at jeg kan behage jer og give jer den glæde at åbenbare mig for jeres ånd. Det eneste, der kræves, er, at I med største oprigtighed gør jer rede til at modtage denne nåde. (324, 52-54)

10. Spørg jeres lærde, og hvis de er ærlige, vil de fortælle jer, at de har bedt Gud om inspiration. Jeg ville skænke dem flere indskydelser, hvis de bad Mig om det med mere kærlighed til deres medmennesker og med mindre forfængelighed for sig selv.

11. Sandelig, Jeg siger jer: Alt, hvad I har samlet af sand viden, kommer fra Mig. Alt, hvad menneskene har af det rene og høje, vil Jeg i denne tid bruge til jeres fordel, for det er derfor, Jeg har skænket det jer. (17, 59-60)

12. Nu er det en tid, hvor min Ånd uophørligt taler til menneskenes ånd, sjæl, forstand og hjerte. Min stemme når frem til menneskene gennem tanker og prøvelser, hvorved mange af sig selv vågner op til sandheden, da de, der leder eller underviser dem, sover og ønsker, at verden aldrig må vågne. (306, 63)

13. I den "Tredje Tid" realiserede Jeg med klarheden i Mine åbenbaringer det, der var umuligt for menneskene: at formidle Mig selv gennem den menneskelige forstand.

14. Forstå Mig, disciple, for i den ånd-til-ånd-dialog, der venter jer, vil I evigt føle Min tilstedeværelse. Hvis I forstår at forberede jer, vil I ikke længere sige til Mig: "Herre, hvorfor kommer Du ikke? Hvorfor ser Du ikke min smerte?" I vil ikke længere tale således til Mig. Sandelig, disciple, jeg siger jer, den, der taler således til mig, vil give et håndgribeligt bevis på sin uvidenhed og sin uforberedelse.

15. Jeg ønsker ikke at se mine disciple adskilt fra mig, jeg ønsker, at I i jeres ånd siger til mig: »Mester, du er blandt os, vores ånd føler dig, din visdom er kilden til min inspiration.« Dette er den sande bekendelse, som jeg ønsker at høre fra jer. (316, 54)

Tilpasningen af guddommelige åbenbaringer til menneskers forståelse

16. Jeres sprog er for begrænsede til at åbenbare det guddommelige; derfor har Jeg til alle tider måttet tale til jer i lignelser, i billedlige udtryk ; men nu ser I, at – selv når Jeg har talt til jer på denne måde – I har forstået Mig meget lidt, fordi I har manglet den nødvendige vilje til at udforske Mine åbenbaringer. (14, 50)

17. I har ventet på Mig i hver tidsalder, og alligevel – når Jeg var hos jer, har I ikke genkendt Mig på grund af jeres manglende forberedelse og åndelighed. Jeg siger jer: Uanset hvilken form Min tilstedeværelse antager, vil den altid indeholde sandhed og guddommelig livskraft.

18. Jeg har sagt jer, at Jeg har benyttet mig af forskellige former for at åbenbare Mig for verden. Men disse var ikke en maske for at skjule Min Ånd for jer, men de tjente til at menneskeliggøre Mig, at afgrænse Mig og således gøre Mig hørbar og mærkbar for menneskene.

19. Nu siger jeg jer, at I, før I fælder jeres dom, først skal lytte til denne stemme, indtil det øjeblik kommer, hvor I bliver overbevist eller oplyst, når der bliver lys i sjælen. (97, 11-12)

20. Så længe menneskene forbliver i deres blindhed og uvidenhed, vil de være årsagen til, at Gud, som frem for alt er Fader, må menneskeliggøre sig, begrænse sig og formindske sig over for sine børn for at kunne blive forstået. Hvornår vil I tillade, at Jeg viser mig for jer i den herlighed, hvori I skal se Mig?

21. I må være store for at kunne forestille jer min storhed, og derfor kommer jeg igen og igen for at give jer åndelig storhed, så I kan opleve den uendelige glæde ved at lære jeres Fader at kende, føle hans kærlighed og høre det guddommelige koncert, der lyder over jer. (99, 26-27)

22. Den ydre del af Faderens åbenbaring på Sinai var stenen, der tjente som middel til at indprente den guddommelige lov i ham.

23. Det ydre i Guds åbenbaring til menneskene gennem Jesus var den fysiske skal, Kristi menneskelige skikkelse.

24. I nutiden har den ydre del af min åbenbaring været stemmebæreren, hvorfor denne åbenbaringsform, ligesom den fra tidligere tider, må have en ende.

25. Forstå, at I er børn af det åndelige folk, som ikke skal næres af former, men af essensen. Hvis I forstår mit ord rigtigt, vil I aldrig mere falde i afgudsdyrkelse, og I vil heller ikke klamre jer til de ydre kultiske handlinger, til ritualerne, til det forgængelige, for I vil altid længes efter det væsentlige, det evige. (224, 69-71)

Forskellige former for Guds åbenbaringer

26. Menneskeheden ville gerne have besøg af en ny Messias, der redder den ud af afgrunden, eller den vil i det mindste gerne høre Guds stemme som en menneskestemme, der lyder i luften. Men Jeg siger jer, det ville være nok at

observere lidt eller samle jeres sjæl i meditation for at give den følsomhed, og allerede da ville I høre, hvordan alt taler til jer. Hvis det forekommer jer umuligt, at stenene taler, siger jeg jer, at ikke kun stenene, men alt, hvad der omgiver jer, taler til jer fra jeres Skaber, for at I må vågne op fra jeres drømme om storhed, hovmod og materialisme. (61, 49)

27. De oplyste fra fortiden så altid et lysglimt, de hørte altid mit ord. Profeterne, de inspirerede, forløberne, grundlæggerne af læresætninger med høj åndelighed vidnede om, at de hørte stemmer, der syntes at komme fra skyerne, bjergene, vinden eller et eller andet sted, som de ikke kunne bestemme nøjagtigt; at de hørte Guds stemme, som om den kom fra ildtunger og mystiske ekkoer. Mange hørte, så og følte ved hjælp af deres sanser, andre gennem deres åndelige egenskaber; det samme sker i denne tid.

28. Sandelig, Jeg siger jer: De, der modtog Mine budskaber med deres fysiske sanser, fortolkede den guddommelige inspiration åndeligt, og dette gjorde de i overensstemmelse med deres fysiske og åndelige forberedelse, i overensstemmelse med den tid, de var i verden, ligesom det nu sker med de menneskelige redskaber, som I kalder "stemmebærere" eller "gavebærere". Men jeg må sige jer, at de i fortiden såvel som i nutiden har blandet deres egne forestillinger eller dem, der herskede i deres omgivelser, ind i de guddommelige åbenbaringers renhed og bevidst eller ubevidst har forandret sandhedens renhed og ubegrænsede væsen, som i sandhed er kærligheden i dens højeste åbenbaringer.

29. De åndelige svingninger og indskydelser var i dem, og både de "første" og de "sidste" har vidnet og vil vidne om denne inspiration, der nåede deres ånd, næsten altid uden at vide hvordan, på samme måde som det sker for mange i dag og som det vil ske for endnu flere i morgen.

30. Ordene, fortolkningerne og handlemåden kan tilskrives menneskene og den tid, de lever i, men over alt dette står den højeste sandhed. (16, 11-14)

31. Fra tid til anden er det nødvendigt, at min Ånd åbenbarer sig på en måde, der er tilgængelig og forståelig for jeres opfattelsesevne. Denne nødvendighed af at tale til jer har sin grund i jeres ulydighed mod min lov, i jeres afvigelse fra den sande vej.

32. Mennesket er på grund af den frie vilje, det nyder, skabningens mest oprørske væsen. Indtil i dag har det ikke villet underkaste sig samvittighedens anvisninger.

33. Mit ord ønsker at holde nogle tilbage, give andre retning, styrke alle i sandheden og redde jer fra afgrunden.

34. Tag ikke anstød af den måde, hvorpå Jeg nu åbenbarer Mig, som er så anderledes end den i den "Anden Tid". Vær klar over, at jeg aldrig har brugt den samme form to gange, da det ville betyde at lade jer forblive ved den samme

undervisning, og jeg kommer altid for at lære jer nye lektioner og for at hjælpe jer med at tage nye skridt. (283, 39-42)

35. Mit ord formidles på mange måder: gennem samvittigheden, gennem prøvelser, der taler om Mig, gennem naturkræfterne eller gennem Mine åndelige børn. Mit ord er universelt. Enhver, der forbereder sig, vil høre Min stemme. (264, 48)

Nødvendigheden af guddommelige åbenbaringer

36. Min guddommelige undervisning er ikke kun bestemt for ånden — nej, den skal også nå det menneskelige hjerte, så både den åndelige og den fysiske del af væsenet bliver harmoniske.

37. Det guddommelige ord er bestemt til at oplyse forstanden og gøre menneskets hjerte følsomt, og den livskraft, der er indeholdt i dette ord, er bestemt til at nære og opløfte sjælen.

38. For at menneskets liv skal være fuldstændigt, har det absolut brug for åndeligt brød, lige så meget som det arbejder og sliter for den materielle næring.

39. »Mennesket lever ikke af brød alene«, sagde Jeg til jer i »Den Anden Tid«, og mit ord gælder stadig, for menneskene vil aldrig kunne undvære åndelig næring uden at blive ramt af sygdom, smerte, mørke, ulykker, elendighed og død her på jorden.

40. Materialisterne kunne indvende, at menneskene allerede lever af det, som jorden og naturen giver dem, uden at de behøver at stræbe efter noget åndeligt, der nærer dem og styrker dem på deres livsrejse. Men jeg må sige jer, at dette ikke er et fuldkomment og tilfredsstillende liv, men en tilværelse, der mangler det væsentlige, nemlig det åndelige. (326, 58-62)

41. I alle tider har Jeg åbenbaret Mig for mennesket på en enkel måde, så det kunne forstå Mig; altid har Jeg gjort det inden for jeres forstands og hjertes forståelsesrammer. Jeg er kommet ned til jer for derved at give jer et eksempel på ydmyghed, da Jeg bøjede Mig ned til jeres fattige liv for at løfte jer op til et bedre liv. (226, 54)

42. Her er det ord opfyldt, som Jeg gav jer, da Jesus i den "Anden Tid" takkede sin Fader for, at han havde skjult sin visdom for de lærde og de dannede, men havde givet og åbenbaret den for de ydmyge.

43. Ja, mit folk, for dem, I kalder lærde, puster sig op og vil holde det enkle folk nede ved kun at lære det det, de betragter som krummerne af det brød, de har modtaget fra Mig.

44. De fattige derimod, de "små folk", som udmærket kender de trængsler, livet medfører, og også de dermed forbundne afsavn — når de en gang kan kalde noget deres eget, har de følelsen af, at det er alt for meget for dem, og derfor deler de det med de andre.

45. Jeg vil nu tilføje: Når den grådige bliver en gavmild person, og den hovmodige bliver en ydmyg, vil de øjeblikkeligt få del i alt det, som Jeg har i vente for den, der forstår at leve dydigt. For min kærlighed er ikke partisk, den er altomfattende, den er for alle mine børn. (250, 17)

Den guddommelige åbenbarings uendelighed

46. Denne undervisning, der skal oplyse den tredje tidsalder, er ikke min sidste. Det åndelige har ingen ende. Min lov stråler som en guddommelig sol i alle samvittigheder. Stagnation og forfald er kun menneskene forbeholdt, og det er altid en følge af laster, svagheder eller lidenskabernes løssluppenhed.
47. Når menneskeheden en gang grundlægger sit liv på åndelige fundamenter og bærer det evighedsideal i sig, som min lære inspirerer jer til, vil den have fundet vejen til fremskridt og fuldkommenhed, og aldrig mere vil den vige fra vejen til sin opadgående udvikling. (112, 18)
48. Hvis I mener, at Jeg først nu har åbenbaret noget af det åndelige liv for jer, tager I meget fejl; for Jeg siger jer endnu en gang: Den guddommelige undervisning begyndte, da det første menneske blev født, og Jeg overdriver ikke, når Jeg siger jer, at Min undervisning begyndte med skabelsen af ånderne, endnu før verden var til. (289, 18)
49. Da menneskene endnu troede, at kun det eksisterede, som de kunne opdage med deres øjne, og de selv ikke kendte formen af den verden, de beboede, forestillede de sig en Gud, der var begrænset til det, deres øjne kendte.
50. Men i takt med at deres forstand efterhånden løste den ene hemmelighed efter den anden, udvidede universet sig mere og mere for deres øjne, og Guds storhed og almagt voksede mere og mere for menneskets forundrede intelligens.
51. Derfor måtte Jeg i denne tid give jer en undervisning, der er i overensstemmelse med jeres udvikling.
52. Men Jeg spørger jer: Er det materiel viden, som Min åbenbaring indeholder? Nej, den viden, som Jeg lærer jer, handler om en tilværelse hinsides den natur, som I ser og har udforsket i så lang tid. Min åbenbaring viser vejen, der fører ånden op til et livsniveau, hvorfra den kan opdage, erkende og forstå alt.
53. Forekommer det jer umuligt eller i det mindste mærkeligt, at Gud åbenbarer sig åndeligt for menneskene – at den åndelige verden åbenbarer sig og manifesterer sig i jeres liv – at ukendte verdener og sfærer meddeler sig til jer? Ønsker I mon, at jeres erkendelse skal stå stille, og at Faderen aldrig mere skal åbenbare jer mere end det, han allerede har åbenbaret jer?
54. Vær ikke troende af vane, og sæt ingen grænser for jeres ånds erkendelse!
55. I dag kan I måske benægte, bekæmpe og forfølge den åndelige lære; men jeg ved, at I i morgen vil bøje jer for sandheden.
56. Enhver guddommelig åbenbaring er blevet bekæmpet og afvist, da den dukkede op; men til sidst har dette lys sejret.

57. Menneskeheden har ligeledes vist sig vantro over for videnskabens opdagelser; men til sidst måtte den bøje sig for virkeligheden. (275, 64-70)
58. Når Helligåndens tempel rejser sig fra menneskehedens hjerte ud i det uendelige, vil der i dens midte fremstå nye åbenbaringer, som vil blive desto større, jo mere sjælene udvikler sig opad. (242, 62)
59. Hvordan kan I antage, at – mens Jeg kom ned til jer – Jeg kunne forsømme andre nationer, når I jo alle er mine børn? Tror I, at nogen er fjernt eller uden for Mig, selvom min Ånd er universel og omfatter alt det skabte?
60. Alt lever og næres af Mig. Derfor er Min universelle stråle kommet ned over hele kloden, og Ånden har modtaget Min indflydelse i denne og i andre verdener, for Jeg er kommet for at redde alle Mine børn. (176, 21)
61. Min åbenbaring gennem talerne skal efter min vilje kun være midlertidig, en kort forberedelsesfase, der skal tjene dette folk som norm, lov og grundlag for at vidne om og udbrede denne sandhed og forkynde verden tilstedeværelsen af den "Tredje Tid".
62. Ligesom min åbenbaring gennem den menneskelige forstand var bestemt til at være flygtig som et lyn, var det også forudbestemt, at kun nogle få grupper af mennesker skulle kaldes til at være til stede ved denne åbenbaring og modtage dette budskab.
63. Samtalen fra ånd til ånd vil derimod nå hele menneskeheden uden tidsbegrænsning, for denne måde at søge, modtage, bede, høre og føle Mig på gælder for al evighed. (284, 41-43)

Guds nærværs åbenbaring i mennesket

64. Jeg vil gøre jer til mine disciple, så I lærer at opfatte Mig som børn, der tilhører Min Ånd. Hvorfor skulle I ikke føle Min tilstedeværelse i jer, når I jo består af Min egen essens, er en del af Mig?
65. I føler mig ikke, fordi I ikke er bevidste om det, fordi I mangler åndelighed og forberedelse, og uanset hvor mange tegn og følelsesmæssige indtryk I modtager, tilskriver I dem materielle årsager. Derfor siger jeg jer, at selvom jeg er hos jer, opfatter I ikke min tilstedeværelse.
66. Nu siger Jeg jer: Er det ikke naturligt, at I føler Mig i jeres væsen, da I er en del af Mig? Er det – i betragtning heraf – ikke rigtigt, at jeres ånd til sidst smelter sammen med min? Jeg afslører for jer den sande storhed, som skal være til stede i hvert menneske; for I er kommet på afveje, og I er blevet åndeligt mindre i jeres ønske om at være store på jorden! (331, 25-26)
67. Jeg vil ikke længere have, at I siger til Mig: "Herre, hvorfor er Du fjernt fra mig, hvorfor hører Du mig ikke, hvorfor føler jeg mig alene på livets vej?"
68. Elskede folk: Jeg fjerner mig aldrig fra mine børn, det er jer, der fjerner jer fra Mig, fordi I har manglet tro, og I selv har afvist Mig og lukket dørene til jeres hjerter for Mig. (336, 60)

69. Jeg vil ikke have, at I føler mig fjernt; for jeg har sagt jer, at I alle vil føle mig på grund af jeres åndeliggørelse, I vil opfatte mig umiddelbart. Jeres ånd vil høre min stemme, og åndeligt vil I se min tilstedeværelse. Således vil jeg se jeres ånd forenet med min for evigt; for dette er min vilje. (342, 57)

VI. Skabelsen

Kapitel 24 – Den åndelige og den materielle skabelse

Skabelsen af de åndelige væsener

1. Før verdenerne eksisterede, før alle skabninger og materien blev til, eksisterede min guddommelige ånd allerede. Men som den altomfattende enhed følte jeg en uendelig tomhed i mig, for jeg var som en konge uden undersåtter, som en mester uden elever. Af denne grund udtænkte Jeg planen om at skabe væsener, der lignede Mig, som Jeg ville vie hele Mit liv til, som Jeg ville elske så dybt og inderligt, at Jeg – når tiden var inde – ikke ville tøve med at ofre Mit blod for dem på korset.
2. Tag ikke anstød af det, når Jeg siger jer, at Jeg allerede elskede jer, før I eksisterede. Ja, mine elskede børn! (345, 20-21)
3. Den Guddommelige Ånd var fuld af kærlighed, selvom Han eksisterede alene. Intet var endnu blevet skabt, der var intet omkring det Guddommelige Væsen, og alligevel elskede Han og følte sig som en far.
4. Hvem elskede Han? Som hvis Fader følte Han sig? Det var alle væsener og alle skabninger, der ville udgå fra Ham, og hvis kraft hvilede skjult i Hans Ånd. I den Ånd var alle videnskaber, alle naturkræfter, alle væsener, alle skabelsens grundlag. Han var evigheden og tiden. I Ham var fortiden, nutiden og fremtiden, endnu før verdener og væsener opstod til liv.
5. Den guddommelige inspiration blev til virkelighed under den guddommelige kærligheds uendelige kraft, og livet begyndte. (150, 76 79) 6. For at Gud kunne kalde sig Fader, lod Han ånder fremkomme fra sit skød – skabninger, der lignede Ham i Hans guddommelige egenskaber. Dette var jeres oprindelse, således opstod I til det åndelige liv. (345, 22)
7. Årsagen til jeres skabelse var kærligheden, den guddommelige længsel efter at dele min magt med nogen; og årsagen til, at jeg har udstyret jer med viljesfrihed, var ligeledes kærligheden. Jeg ønskede at føle mig elsket af mine børn – ikke på grund af en lov, men ud fra en spontan følelse, der frit skulle bryde frem fra jeres sjæl. (31, 53)

8. Hver ånd opstod ud af en ren tanke fra Guddommen; derfor er ånderne et fuldkomment værk af Skaberen. (236, 16)

De store ånders virke i skabelsesværket

9. Elias er den store ånd, der sidder ved Guds højre hånd, og som i sin ydmyghed kalder sig Guds tjener; gennem hans formidling såvel som andre store ånders formidling bevæger Jeg det åndelige univers og udfører store og høje beslutninger. Ja, mine disciple, Jeg har skarer af store ånder til min tjeneste, som regerer skabelsen. (345, 9)

Guds forsynstanker

10. Hør, disciple: Før I trådte ind i livet, eksisterede Jeg allerede, og i Min Ånd var jeres skjult. Men Jeg ønskede ikke at gøre jer til arvinger til Mit rige uden at I havde fortjent det, ej heller at I skulle besidde det eksisterende uden at vide, hvem der havde skabt jer; ej heller ønskede Jeg, at I skulle gå fra Mig uden retning, uden mål og uden idealer.

11. Derfor gav Jeg jer Ånden, for at den måtte tjene jer som vejleder. Jeg skænkede jer den frie vilje, for at jeres gerninger måtte have sand værdi for Mig. Jeg gav jer sjælen, for at den altid skulle længes efter at hæve sig mod det lysende og rene. Jeg gav jer kroppen, for at I gennem hjertet skulle have en fornemmelse for det gode og det skønne, og for at den skulle tjene jer som prøvesten, som en konstant prøve og også som redskab til at leve i den materielle verden. (35, 48-49)

Skabelsen af materielle verdener for åndevæsenerne

12. Da rummet for første gang blev oplyst af åndernes tilstedeværelse, følte disse – da de endnu var vaklende og stammende som små børn og hverken havde udviklingen eller kraften til at opholde sig på steder med høj åndelighed – behovet for et holdepunkt, for et støttepunkt for at føle sig stærke; og således blev de givet materien og en materiel verden, og i deres nye tilstand vandt de erfaring og indsigt. (35, 50)

13. Universet fyldtes med væsener, og i dem alle åbenbarede sig Faderens kærlighed, magt og visdom. Som en uudtømmelig livskilde var Herrens skød fra det øjeblik, da Han befalede, at atomerne skulle forene sig for at danne væsener og legemer og give dem form.

14. Først eksisterede det åndelige liv, først var der de åndelige væsener, og først derefter den materielle natur.

15. Da det var besluttet, at mange åndelige skabninger skulle antage en fysisk form for at leve i materielle verdener, blev alt på forhånd arrangeret, så Herrens børn kunne finde alt klar til dem.

16. Han oversvømmede den vej, som hans børn skulle gå, med velsignelser, oversvømmede universet med liv og fyldte menneskets vej med skønhed, i hvilket han lagde en guddommelig gnist: ånden, sjælen, og skabte det således af kærlighed, intelligens, kraft, vilje og bevidsthed. Men alt, hvad der eksisterer, indhyllede han i sin kraft og viste det dets bestemmelse. (150, 80-84)
17. Da Faderen skabte verden og gav den bestemmelsen at være et sted for forsoning, vidste Han allerede, at hans børn på deres vej ville falde for svagheder og fejltagelser, at der ville være behov for et hjem for at tage det første skridt mod fornyelse og fuldkommenhed. (250, 37)

Menneskets skabelse

18. Hør: Gud, det højeste væsen, skabte jer "i sit billede og lighed" — ikke med hensyn til den materielle skikkelse, I har, men med hensyn til de evner, som jeres ånd er udstyret med, lig dem, Faderen har.
19. Hvor behageligt var det for jeres forfængelighed at betragte jer selv som skaberenes lighed. I anser jer for at være de mest udviklede skabninger, som Gud har skabt. Men I begår en alvorlig fejl, når I antager, at universet kun er skabt for jer. Med hvilken uvidenhed kalder I jer selv skabelsens krone!
20. Forstå, at ikke engang jorden er skabt udelukkende for menneskene. På den uendelige stige af den guddommelige skabelse findes der et uendeligt antal sjæle, der udvikler sig i opfyldelse af den guddommelige lov.
21. De mål, der omfatter alt, og som I som mennesker, selv om I ville, ikke kan forstå, er store og fuldkomne som alle Faderens hensigter. Men sandelig, Jeg siger jer, I er hverken Herrens største eller mindste skabninger.
22. I blev skabt, og i det øjeblik modtog jeres ånd liv fra den Almægtige, som bar så mange egenskaber i sig, som var nødvendige for jer for at udføre en vanskelig opgave i evigheden. (17, 24-28)
23. I menneskets sjæl, som er mit mesterværk, har jeg lagt mit guddommelige lys. Jeg har plejet den med uendelig kærlighed, som en gartner plejer en forkælet plante i sin have. Jeg har anbragt jer i dette livsrum, hvor I ikke mangler noget for at leve, for at I kan kende mig og kende jer selv. Jeg har givet jeres sjæl beføjelse til at føle livet i det hinsides og jeres krop sanser, så I kan styrke jer og fuldkomme jer. Jeg har overdraget jer denne verden, så I kan begynde at tage jeres første skridt på den og på denne vej af fremskridt og fuldkommenhed opleve min lovs fuldkommenhed, så I i løbet af jeres liv i stadig større grad kan kende og elske mig og gennem jeres fortjenester nå frem til mig.
24. Jeg har skænket jer fri vilje og udstyret jer med samvittigheden. Det første, for at I frit kan udvikle jer inden for rammerne af mine love, og det andet, for at I kan skelne det gode fra det onde, så det som en fuldkommen dommer fortæller jer, hvornår I opfylder min lov eller overtræder den.

25. Samvittigheden er lys fra min Guddommelige Ånd, som ikke forlader jer et eneste øjeblik.
26. Jeg er vejen, sandheden og livet, jeg er freden og lykken, det evige løfte om, at I vil være hos mig, og også opfyldelsen af alle mine ord. (22, 7-10)

Mindet om paradiset

27. De første mennesker – dem, der var menneskehedens forfædre – bevarede i en tid det indtryk, som deres sjæl havde taget med sig fra den "åndelige dal" – et indtryk af skønhed, fred og glæde, som varede ved i dem, så længe kødelige lidenskaber og kampen for overlevelse ikke trådte frem i deres liv.
28. Men jeg må sige jer, at disse menneskers sjæl, selvom den kom fra en lysverden, ikke stammede fra de højeste hjemsteder — dem, som I kun kan nå frem til gennem fortjenester.
29. Ikke desto mindre var den tilstand af uskyld, fred, velstand og sundhed, som disse sjæle bevarede i deres første skridt, uforglemmelig som en tid af lys, hvis vidnesbyrd de videregav til deres børn, og disse til deres efterkommere.
30. Menneskernes materialiserede forstand, der misforstod den sande betydning af dette vidnesbyrd, kom til sidst til at tro, at det paradis, hvor de første mennesker havde levet, var et jordisk paradis, uden at forstå, at det var en sjælelig tilstand hos disse skabninger. (287, 12-13)

Menneskets natur

31. Sjæl og krop er af forskellig natur, af dem består jeres væsen, og over dem begge står ånden. Den første er lysets datter, den anden stammer fra jorden, er materie. Begge er forenet i et eneste væsen og kæmper mod hinanden, ledet af ånden, i hvilken I har Guds nærvær. Denne kamp har indtil i dag fundet sted konstant; men til sidst vil sjæl og krop i harmoni udføre den opgave, som min lov tildeler hver af dem.
32. I kan også forestille jer sjælen som en plante og kroppen som jorden. Sjælen, der er plantet i materien, vokser og strækker sig opad, idet den næres af de prøvelser og lærdomme, den modtager i løbet af sit menneskeliv. (21, 40-41)

Skaberens enhed med skabelsen

33. Guds ånd er som et uendeligt stort træ, hvor grenene er verdenerne og bladene er væsenerne. Da det er den samme plantesaft, der strømmer gennem stammen til alle grene og derfra til bladene – tror I da ikke, at der findes noget evigt og helligt, der forbinder jer alle indbyrdes og forener jer med Skaberen? (21, 38)

34. Min Ånd, som er altomfattende, eksisterer i alt, hvad jeg har skabt, hvad enten det er i den åndelige eller den materielle natur. I alt er mit værk til stede og vidner på alle livsniveauer om min fuldkommenhed.
35. Mit guddommelige værk omfatter alt — fra de største og mest fuldkomne væsener, der bor til min højre, til de næsten umærkelige mikroorganismer, planten eller mineralet, atomet eller cellen, der giver alle skabninger form.
36. Dermed gør jeg jer endnu en gang opmærksom på fuldkommenheden i alt, hvad jeg har skabt — fra de materielle væsener til de ånder, der allerede har nået fuldkommenheden. Dette er mit værk. (302, 39)
37. Den, der afviger fra den åndelige lov, som er den højeste lov, falder under de underordnede eller materielle loves herredømme, som menneskene også ved meget lidt om. Den, der derimod adlyder den højeste lov og forbliver i overensstemmelse med den, står over alle de ordninger, I kalder naturlige, og føler og forstår mere end den, der kun besidder den viden, han har fundet i videnskaben eller i religionerne.
38. Det er derfor, Jesus forbløffede jer med de gerninger, I kalder mirakler; men erkend de læresætninger, han gav jer af kærlighed. Forstå, at der ikke er noget overnaturligt eller modstridende i det guddommelige, som svinger i hele skabelsen. (24, 42-43)

Kapitel 25 - Naturen

Naturlovene

1. Jeg har lært jer at betragte Gud som den Eneste, som det grænseløse vidunder for jeres åndelige forestillingsevne, som den kraft, der forårsager bevægelse og handling i hele universet — som det liv, der åbenbarer sig både i den simpleste plante og i de verdener, der i millionvis kredser i rummet, uden at nogen af dem er ulydige mod den lov, der styrer dem.
2. Den lov er Jeg, jeres Gud, det er loven om uophørlig udvikling, som forbløffer mennesket og åbner store forskningsfelter for det, der gør det muligt for det at trænge stadig dybere ind i naturens hemmeligheder. (359, 74-75)
3. Forstå, at loven er den vej, der er banet af den Højeste Skabers kærlighed for at lede hvert af hans skabninger. Tænk over det liv, der omgiver jer, og som består af grundstoffer og organismer i uendelig mængde, og I vil til sidst opdage, at hvert legeme og hvert væsen bevæger sig på en vej eller en bane, der tilsyneladende styres af en fremmed og mystisk magt. Denne magt er den lov, som Gud har udstedt for hvert af sine skabninger.

4. Når I undersøger disse betydningsfulde forløb, vil I til sidst nå frem til den erkendelse, at alt faktisk lever, bevæger sig og vokser under et højeste bud. (15, 4)

Guds nærvær i naturen

5. Søg Mig i alle de værker, Jeg har udført, og I vil kunne finde Mig overalt. Forsøg at høre Mig, og I vil høre Mig i den mægtige stemme, der udgår fra alt det skabte; for det volder Mig ingen vanskeligheder at udtrykke Mig gennem skabningens væsener.

6. Jeg åbenbarer Mig både i en stjerne, i en stormens rasen og i morgenrødens kærlige lys. Jeg lader min stemme lyde i en fugls melodiske sang, ligesom jeg også udtrykker mig gennem blomsternes duft. Og hver af mine udtryksformer, hvert aspekt, hvert værk taler til jer om kærlighed, om opfyldelsen af retfærdighedens love, visdommen og evigheden i det åndelige. (170, 64)

Naturen, Guds skabelse og lignelse for det åndelige

7. Mange har gjort naturen til deres Gud ved at forgude den som den skabende kilde til alt, hvad der eksisterer. Men sandelig, Jeg siger jer, denne natur, hvorfra alle væsener er fremkommet — de materielle kræfter og naturrigerne, der omgiver jer — den er ikke skaberen; den blev forud planlagt og skabt af den guddommelige Skaber. Den er hverken årsagen til eller grunden til livet. Jeg alene, jeres Herre, er begyndelsen og slutningen, alfaet og omegaet. (26, 26)

8. Alt, hvad der omgiver og omslutter jer i dette liv, er et billede på det evige liv, er en dybsindig lære, der forklares gennem materielle former og genstande, for at den kan forstås.

9. I er endnu ikke trængt ind til kernen af denne vidunderlige lære, og mennesket har igen taget fejl, fordi det har opfattet det liv, det lever på jorden, som om det var evigheden. Han har nøjedes med at beskæftige sig med de ydre former og har foragtet alt, hvad der indeholder guddommelig åbenbaring – det, der er essensen og sandheden i det, som findes i hele skabelsen. (184, 31-32)

10. Jeg vil ikke holde noget tilbage fra jer af det, som Jeg har lagt i naturen til jeres opretholdelse, sundhed, ernæring, til mine børns velbefindende og glæde.

11. Tværtimod siger jeg jer: Ligesom jeg tilbyder jer Åndens brød og indbyder jer til at indånde guddommelige essenser og opmuntre jer med åndelige dufte, så skal I hverken foragte eller vende jer bort fra det, som naturen skænker jer; for således vil I opnå harmoni, sundhed, energi og dermed den rette opfyldelse af livets love. (210, 22)

12. Det fornuftsløse væsen ledes af instinktet, som er dets indre stemme, dets mester, dets leder. Det er som et lys, der stammer fra dets moder, naturen, og som oplyser den vej, det skal tilbagelægge i sit liv — også denne en vej fuld af farer og risici.

13. Tag et eksempel ved den harmoni, hvormed hver art lever, ved aktiviteten hos dem, der er flittige. Tag eksemplerne på trofasthed eller taknemmelighed til jer. Det er eksempler, der indeholder guddommelig visdom, da de stammer fra mine skabninger, ligeledes frembragt af Mig, for at de kan omgive jer og ledsage jer i jeres verden, for at de kan tage del i det, som Jeg har lagt i jorden. (320, 34; 37)

Guds børns magt over naturen

14. Naturkræfterne vil adlyde jer, hvis I opfylder min lov og beder Mig om det til gavn for jeres medmennesker. (18, 47)
15. Har jeg ikke lært jer, at selv de voldsomme naturkræfter kan høre jeres bøn og falde til ro? Hvis de adlyder min stemme – hvorfor skulle de så ikke også adlyde Herrens børns stemme, når disse har forberedt sig? (39, 10)
16. Jeg har givet Ånden magt over materien, for at den kan gå sejrrigt ud af prøvelserne og nå frem til vejens endelige mål. Men kampen vil blive stor; for siden mennesket skabte det eneste rige på jorden, som det tror på, har det ødelagt den harmoni, der skal bestå mellem det og alt, hvad der omgiver det. Fra sin stolte trone ønsker han at underkaste alt sin videnskabs magt og påtvinge naturens elementer og kræfter sin vilje. Men dette er ikke lykkedes for ham; for han har for længst brudt venskabsbåndene med de åndelige love.
17. Da Jeg nu her har sagt til dette folk, at naturkræfterne kan adlyde det, var der nogle, der ikke troede på dette, og Jeg siger jer, at de har grund til at tvivle; for naturen vil aldrig adlyde dem, der foragter, vanærer eller håner den. Den derimod, der forstår at leve i overensstemmelse med åndens og materiens love – det vil sige den, der lever i harmoni med alt, hvad der omgiver ham, vil i løbet af sit liv være i overensstemmelse med sin Skaber og erhverve sig retten til, at naturens elementer tjener og adlyder ham, som det tilkommer ethvert barn, der er lydigt mod sin Fader, Skaberen af alle ting. (105, 39)
18. Jeg lyver ikke, og jeg overdriver ikke, når jeg siger jer, at naturrigene kan høre jeres stemme og adlyder og respekterer jer.
19. Israels historie blev nedskrevet som et vidnesbyrd om min sandhed, og i den kan I opdage, hvordan Guds folk igen og igen blev anerkendt og respekteret af naturens kræfter og elementer. Hvorfor skulle dette ikke gælde for jer?
20. Tror I mon, at min magt eller min kærlighed til menneskeheden har ændret sig med tiden? Nej, I skarer, der hører dette ord, mit Ånds lys overskyller jer, min magt og min kærlighed er evig og uforanderlig. (353, 64)

Mennesket og naturen

21. Men I må passe på, o jordens folk, for hvis I fortsat bruger mine guddommelige inspirationer til at udfordre naturkræfterne – hvis I fortsat bruger den ringe viden, I har, til ondt, vil I modtage det smertefulde og strenge svar, når

I mindst venter det. I udfordrer luft, ild, jord, vand og alle kræfter, og I ved allerede, hvad jeres høst vil blive, hvis I ikke i tide korrigerer jeres handlemåder for at kunne standse de naturkræfter, som jeres uforstand har sluppet løs.
22. Jeg gør jer opmærksom på, at I er ved at fylde det mål, som min retfærdighed tillader jeres frie vilje; I udfordrer naturen for meget. Og da I er de små, der føler sig store, kommer dette ord for at advare jer om den fare, I befinder jer i. (17, 60)
23. Jeg sagde jer, at intet blad på træet bevæger sig uden min vilje, og nu siger jeg jer, at intet element i naturen adlyder en anden vilje end min.
24. Jeg siger jer også, at naturen kan være for menneskene, hvad de vil: en mor, der er gavmild med velsignelser, kærtegn og næring, eller en tør ørken, hvor sult og tørst hersker; en mester af vise og uendelige åbenbaringer om livet, det gode, kærligheden og evigheden eller en ubarmhjertig dommer over for menneskenes ulydighed og vildfarelser. Vanhelligelser,
25. Min Faders stemme sagde til de første mennesker, idet han velsignede dem: "Vær frugtbare og formér jer og fyld jorden, underlæg jer den, og hersk over fiskene i havet, over fuglene i himlen og over alle skabninger, der bevæger sig på jorden."
26. Ja, menneskehed, Jeg skabte mennesket, for at det skulle være herre og have magt i luftrummet, i vandene, på hele fastlandet og i skabelsens naturriger. Men jeg sagde: "Herre"; for menneskene — i den tro, at de med deres videnskab behersker jorden — er slaver. Selvom de tror, at de behersker naturens elementer, bliver de ofre for deres umodenhed, deres overmod og uvidenhed.
27. Menneskets magt og videnskab har erobret jorden, havene og luftrummet; men deres magt og deres vold er ikke i harmoni med naturens magt og vold, som – som udtryk for den guddommelige kærlighed – er liv, visdom, harmoni og fuldkommenhed. I menneskenes værker, i deres videnskab og deres magt kommer kun hovmod, egoisme, forfængelighed og ondskab til udtryk. (40, 26-30)
28. Erklærer I naturkræfternes forstyrrede ligevægt og den dybtgående forandring, de har gennemgået? Er I klar over, hvorfor I bliver ramt af deres løsrevne kræfter? Årsagen hertil er, at I har brudt den harmoni, der eksisterer mellem det åndelige og det materielle liv, hvorved I har fremkaldt det kaos, I nu synker ned i. Men så snart menneskeheden adlyder de love, der styrer livet, vil alt igen være fred, overflod og lykke. (108, 56)
29. Hvordan skulle jeres gerninger på jorden være fuldkomne, når jeg ser jer som fjender af naturens elementer, som netop er dem, I lever af?
30. Min lære vil ikke forhindre jer i at udnytte naturens elementer og kræfter, men den opfordrer og lærer jer at bruge dem til gode formål.
31. Naturkræfterne i jeres hænder kan forvandle sig fra venner og brødre til dommere, der straffer jer hårdt.

32. Det var på høje tid, at menneskene høstede frugten af erfaringen, så de ikke længere udfordrer naturkræfterne. For med al deres videnskab vil de ikke være i stand til at standse dem. (210, 43-46)
33. Videnskabens træ vil blive rystet af orkanens rasen og lade sine frugter falde ned over menneskeheden. Men hvem har løst disse elementarkræfters lænker, hvis ikke mennesket?
34. De tidligere mennesker har ganske vist også lært smerten at kende, for at de kunne vågne op til virkeligheden, til samvittighedens lys, og underkaste sig en lov. Men det udviklede, bevidste og dannede menneske i denne tid – hvordan kan det vove at vanhellige livets træ! (288, 28)
35. Til dem, der mener, at Jeg straffer menneskene ved at slippe naturkræfterne løs over dem, siger Jeg, at de begår en stor fejl, når de tænker således. For naturen udvikler sig og forandrer sig, og ved dens forandringer eller overgange opstår der omvæltninger, der forårsager jer lidelser, hvis I ikke opfylder min lov; men I tilskriver dem guddommelige straffe.
36. Min retfærdighed virker ganske vist i dem; men hvis I – væsener, der er begunstiget med den guddommelige gnist, som oplyser jeres sjæl – levede i harmoni med den natur, der omgiver jer, ville jeres ånd have løftet jer op over forandringerne, over naturkræfternes vold, og I ville ikke lide. (280, 16)
37. Hvad er naturen andet end et stort skabning? Ja, disciple, en skabning, der ligeledes udvikler sig, renser sig, udfolder sig og fuldender sig for i sit skød at kunne rumme morgendagens mennesker.
38. Hvor ofte er I utilfredse med dens naturlige overgangsfenomener på vejen mod denne fuldkommenhed og betragter dem som Guds straffe, uden at være jer bevidst, at også I sammen med naturen og skabelsen renser jer, udvikler jer og går mod fuldkommenheden. (283, 57-58)

Kapitel 26 - Andre verdener

Kristi universelle lys

1. Engang sagde Jeg til jer: "Jeg er verdens lys", fordi Jeg talte som menneske, og fordi menneskene intet vidste om det, der lå uden for deres lille verden. Nu i ånden siger Jeg til jer: Jeg er det universelle lys, som oplyser livet i alle verdener, himle og hjemsteder, som oplyser alle væsener og skabninger og skænker dem liv. (308, 4)
2. Jeg er den Evige Sårer. Allerede før Jeg kom til Jorden og blev kaldt Jesus af menneskene, var Jeg allerede Såreren; de, der befandt sig hinsides materialiseringen, vildfarelsen eller uvidenheden, kendte Mig allerede — de,

som beboede åndelige regioner og hjemsteder, som I endnu ikke kender og ikke kan forestille jer.

3. Af dem, der kendte mig, før jeg kom til jorden, sendte jeg mange til jer for at vidne om mig i verden, for at forkynde Kristi komme, kærligheden og Faderens "ord". Af dem var nogle profeter, andre var forløbere, og atter andre var apostle.

4. Denne verden er ikke den eneste, hvor mine skridt har efterladt spor. Hvor der end har været behov for en Frelser, var Jeg til stede.

5. Men jeg må sige jer, at på andre verdener er mit kors og min kalk blevet fjernet gennem fornyelse og jeres brødres og søstres kærlighed, mens jeg her, på denne verden, efter mange århundreder stadig er kronet med torne , martret på korset af jeres ufuldkommenheder, og stadig drikker kalken med galde og eddike.

6. Da mit kærlighedsværk omfatter frelsen for hele menneskeheden, venter Jeg på jer med uendelig tålmodighed, og Jeg har givet hvert eneste menneske ikke blot én, men mange muligheder for at stige op, og gennem mange tidsaldre har Jeg ventet på, at alle dem, der er sunket ned i dyb sløvhed, skal vågne. (211, 26-29)

7. På stigen til fuldkommenhed er der mange trin; i den "åndelige dal" og i de uendelige verdensrum er der mange verdener. Men sandelig, Jeg siger jer, Jeg har altid åbenbaret Mig for alle, og alt efter det åndelige trin, den verden befinder sig på, har Min åbenbaring været blandt dem. (219, 34)

8. Mens de menneskelige skabninger diskuterer min guddommelighed, min eksistens og min lære, findes der verdener, hvor jeg elskes i fuldkommenhed.

9. Samtidig med at nogle har opnået den største sjælelige renhed, gennemlever jeres planet moralsk og åndeligt en tid med stor fordærvelse. (217, 65-66)

Den åndelige forbindelse mellem verdenerne

10. Mit guddommelige lys stråler overalt; hvor I end søger mig, vil I finde min tilstedeværelse.

11. Jeg er Faderen, der arbejder for, at der skal herske harmoni blandt alle sine børn – både blandt dem, der bebor Jorden, og dem, der lever på andre verdener.

12. Den åndelige harmoni blandt alle væsener vil åbenbare store erkendelser for dem, vil bringe dem en dialog fra ånd til ånd, som vil forkorte afstande, bringe de fraværende tættere på og fjerne fronter og grænser. (286, 1-3)

13. Mennesket vil tage store skridt mod åndeliggørelsen; dets ånd vil kunne overskride de menneskelige grænser og nå frem til højere livsverdener for at træde i forbindelse med sine brødre og modtage det lys, de har at tilbyde det.

14. Han vil også kunne stige ned til de livsniveauer, hvor væsener på et lavere udviklingsniveau, tilbagestående væsener, befinder sig, for at hjælpe dem med at lægge deres ynkelige tilværelse bag sig og føre dem over på et bedre livsplan.

15. Den stige, som sjælen bestiger på vej mod sin fuldkommenhed, er meget lang; på den vil I møde væsener på uendeligt mange forskellige udviklingsstadier, og I vil tilbyde dem noget af det, I besidder, og også de vil på deres side skænke jer noget af deres åndelige rigdom.
16. Så vil I opdage, at dette ikke er den eneste verden, der kæmper for sin forbedring. I vil erfare, at sjælen udvikler sig på alle planeter, at den bevæger sig og vokser på dem alle i opfyldelsen af sin bestemmelse, og jeg ønsker, at I forbereder jer, så I kan indgå en pagt med alle jeres brødre, at I udveksler med dem i det hellige ønske om at kende, elske og bistå hinanden.
17. Gør det i mit navn og i ubetinget lydighed ved hjælp af jeres tanker. Når I begynder på denne øvelse, vil I efterhånden forstå dens bønner, dens lære og dens velsignelser korrekt.
18. Jeg længes efter, at I er i harmoni med jeres brødre på denne og uden for denne planet, som i øjeblikket er jeres hjem. Indgå venskabsbånd, bed om hjælp, når I har brug for det, og skynd jer også til hjælp for dem, der beder jer om det, I besidder. (320, 44-46)

At lære andre verdener og livsformer at kende

19. I har ofte spurgt mig, hvad der findes hinsides denne verden, og om de stjerner, der kredser i rummet, er verdener som jeres.
20. Mit svar på jeres nysgerrighed har ikke helt løftet sløret for mysteriet, da Jeg ser, at I endnu ikke har den nødvendige udvikling til at forstå, ej heller den absolut nødvendige åndelighed til at harmonere med andre verdener.
21. I har endnu ikke erkendt og forstået de lærdomme, som den planet, I lever på, tilbyder jer, og allerede vil I søge efter andre verdener. I har ikke været i stand til at blive brødre indbyrdes, I beboere af én og samme verden, og alligevel vil I opdage eksistensen af væsener på andre verdener.
22. Foreløbig skal det være nok for jer at huske, at Jeg i den "Anden Tid" sagde til jer: "I Faderens hus er der mange boliger", og at Jeg nu, som en bekræftelse af disse ord, siger til jer, at I ikke er de eneste beboere i universet, og at jeres planet ikke er den eneste beboede.
23. Det vil være morgendagens generationers opgave at se de porte, der bringer dem tættere på andre verdener, åbne, og de vil med rette beundre Faderen.
24. Det gode og kærligheden, hvorfra velgørenhed og fred blomstrer, vil være nøglerne, der åbner dørene til mysteriet, hvorved menneskene vil tage et skridt mod universel harmoni.
25. I dag er I stadig isolerede, begrænsede, hæmmede, fordi jeres egennytte kun har ladet jer leve for "verdenen" uden at stræbe efter sjælens frihed og ophøjelse.
26. Hvad ville der blive af jer, forfængelige mennesker – væsener, der er blevet små på grund af jeres materialisme – hvis I fik lov til at nå frem til andre

verdener, før I har frigjort jer fra jeres menneskelige fejl? Hvad ville det frø være, I ville så? Uenighed, umådelig ambition, forfængelighed.
27. Sandelig, jeg siger jer: For at opnå den viden, som ethvert menneske længes efter, og den åbenbaring, der befrier hans tanker fra de spørgsmål, der plager ham og vækker hans nysgerrighed, vil mennesket være nødt til at rense sig selv, våge og bede.
28. Det vil ikke være videnskaben alene, der afslører mine hemmeligheder for ham; det er nødvendigt, at denne længsel efter viden er inspireret af åndelig kærlighed.
29. Når menneskenes liv en gang afspejler åndelighed – jeg siger jer, da vil de ikke engang behøve at anstrenge sig for at udforske det hinsides deres verden; for på samme tidspunkt vil de blive opsøgt af dem, der bebor højere hjemsteder. (292, 3-11)

Stjernernes bestemmelse

30. I jeres Faders hus findes der mange "boliger", som er de uendeligt mange trin på den stige, der fører til fuldkommenhed. Derfra stiger den "åndelige verden" ned for at åbenbare sig blandt jer.
31. I har mange gange spurgt Mig fra ånd til ånd om årsagen til tilstedeværelsen af det umådeligt store antal stjerner og de planeter, der stråler over jeres verden, og I har sagt til Mig: "Mester, er disse verdener tomme?"
32. Men Jeg siger jer: Tiden er endnu ikke kommet, hvor Jeg vil åbenbare det fuldt ud for jer. Først når mennesket opnår åndelighed, vil det modtage store åbenbaringer, og det vil kunne føre en åndelig samtale med de elskede væsener fra Min guddommelighed, og da vil der finde en udveksling af tanker sted mellem alle brødre.
33. Men I skal allerede i dag erfare: Alle verdener er beboet af mine skabninger, intet er tomt, alle er velsignede marker og haver, passet af Maria, legemliggørelsen af guddommelig ømhed.
34. Helligånden vil gennem jeres mund på ny formidle høje læresætninger, som er ukendte for jer og menneskeheden. Hvornår, elskede folk? Når åndelighed hersker hos jer og hengivenhed til jeres mission. (312, 10-12)
35. Se, mit folk, betragt himlen, se nøje på den, og du vil opleve, at der i hver stjerne ligger et løfte, en verden, der venter på dig; det er livsverdener, der er lovet Guds børn, og som I alle vil bebo. For I vil alle lære mit rige at kende, som ikke kun blev skabt for bestemte væsener: det blev skabt som det universelle hjemsted, hvor alle Herrens børn vil forenes. (12, 24)

Kapitel 27 – Det hinsides

Den nødvendige viden om det åndelige liv

1. Hvor uvidende om de åndelige læresætninger møder jeg nutidens mennesker. Årsagen hertil er, at man kun har forelagt dem min lov og min lære som en moralsk lære, der er til hjælp for dem, og ikke som den vej, der fører deres sjæle til det fuldkomne hjem.

2. De forskellige trosretninger har sået en falsk frygt for åndelig viden i menneskenes hjerter, hvilket har fået dem til at undgå mine åbenbaringer og synke stadig dybere ned i uvidenhedens mørke, idet de begrunder det med, at det åndelige liv er et uigennemtrængeligt mysterium.

3. De, der hævder dette, lyver. Alle åbenbaringer, som Gud har givet mennesket siden menneskehedens begyndelse, har talt til det om det åndelige liv. Det er sandt, at jeg ikke havde givet jer hele min lære, fordi I endnu ikke var i stand til at forstå det hele, men først når tiden var inde til det. Men det, som Faderen har åbenbaret indtil i dag, er tilstrækkeligt for jer til at have en fuldstændig viden om det åndelige liv. (25, 38-40)

4. Det åndelige liv, som nogle længes efter, frygtes, benægtes og endda hånes af andre; men det venter uundgåeligt på jer alle. Det er skødet, der tager imod alle – armen, der strækker sig ud mod jer – Åndens fædreland: et uudgrundeligt mysterium selv for de lærde. Men man kan trænge ind i mine mysterier, når den nøgle, I bruger til at åbne denne port, er kærlighedens. (80, 40)

"Himlen" og "helvede"

5. Menneskerne har forestillet sig helvede som et sted med evig pine, hvor alle dem, der efter deres mening har overtrådt mine bud, kommer hen. Og ligesom de skabte dette helvede for de alvorlige overtrædelser, forestillede de sig et andet sted for de mindre overtrædelser og ligeledes et yderligere sted for dem, der hverken har gjort godt eller ondt.

6. Den, der siger, at man i det hinsides hverken glæder sig eller lider, taler ikke sandt; ingen er uden lidelse, og ingen er uden glæde. Lidelser og glæder vil altid være blandet, så længe sjælen ikke har nået den højeste fred.

7. Hør, mine børn: Helvede findes hos de inkarnerede og de ikke længere inkarnerede, hos beboerne i denne verden og i den åndelige dal. Helvede er symbolet på de tunge lidelser, de frygtelige samvittighedskvaler, fortvivlelsen, smerten og bitterheden hos dem, der har syndet alvorligt. Men de vil frigøre sig fra disse konsekvenser gennem deres sjæles udvikling mod kærligheden.

8. Himlen derimod, som symboliserer den sande lykke og den sande fred, er for dem, der har vendt sig bort fra verdens lidenskaber for at leve i fællesskab med Gud.

9. Spørg jeres samvittighed, så vil I vide, om I lever i helvede, om I soner jeres forseelser, eller om I er gennemsyret af himlens fred.

10. Det, som mennesker kalder himmel eller helvede, er ikke bestemte steder, det er indholdet af jeres gerninger, som jeres ånd høster, når den når den "åndelige dal". Hver enkelt oplever sit helvede, bebor sin verden af soning eller nyder den salighed, som ophøjelsen og harmonien med den guddommelige Ånd skænker. (11, 51-56)

11. Ligesom mennesket på jorden kan skabe sig en verden af åndelig fred, der ligner freden i mit rige, kan det gennem sin fordærvelse også føre et liv, der er som et helvede af laster, ondskab og samvittighedskvaler.

12. Også i det hinsides kan ånden møde verdener af mørke, fordærvelse, had og hævn, alt efter sjælens tilbøjelighed, dens vildfarelse og dens lidenskaber. Men sandelig, Jeg siger jer, både himlen og helvede, som menneskene kun kan forestille sig ved hjælp af jordiske former og billeder, er intet andet end forskellige udviklingsstadier for sjælen: den ene på grund af sin dyd og udvikling på toppen af fuldkommenheden, den anden i afgrunden af sin mørke, sine laster og sin forblændelse.

13. For den retfærdige sjæl er det ligegyldigt, hvor den befinder sig, for overalt vil den bære Skaberens fred og himmel i sig. Den urene og forvirrede sjæl kan derimod befinde sig i den bedste af verdener, og den vil indvendigt uophørligt føle helvede af sine samvittighedskvaler, som vil brænde i den, indtil disse har renset den.

14. Tror I, at Jeg, jeres Fader, har skabt steder, der er specielt bestemt til at straffe jer og dermed hævne Mig for evigt for jeres fornærmelser?

15. Hvor begrænsede er de mennesker, der lærer disse teorier!

16. Hvordan er det muligt, at I tror, at evig mørke og evig smerte er den ende, der venter nogle sjæle? Selv om de har syndet, vil de alligevel for evigt være Guds børn. Hvis de har brug for undervisning — her er Mesteren. Hvis de har brug for kærlighed — her er Faderen. Hvis de længes efter tilgivelse — her er den fuldkomne dommer.

17. Den, der aldrig forsøger at søge Mig og rette sine fejl, vil ikke komme til Mig. Men der er ingen, der kan modstå Min retfærdighed eller Mine prøvelser. Kun renset kan I komme til Mig. (52, 31-37)

18. Blandt de mange boliger, som Faderens hus besidder, findes der ikke en eneste verden af mørke; i dem alle er hans lys; men hvis sjælene træder ind i dem med en binde for øjnene på grund af deres uvidenhed — hvordan kan de da se den herlighed?

19. Hvis I her i verden spørger en blind, hvad han ser, vil han svare jer: kun mørke. Ikke fordi solens lys ikke er til stede, men fordi han ikke kan se det. (82, 12-13)

20. Jeg har sagt jer i denne tid: Nær ikke den forestilling, der findes blandt mennesker om helvede, for i denne verden findes der intet større helvede end det liv, I har skabt med jeres krige og fjendskaber, og i det hinsides findes der

intet andet ild end sjælens samvittighedskvaler, når samvittigheden konfronterer den med dens fejltagelser. (182, 45)

21. Så længe de, der i deres religiøse fanatisme i det hinsides kun forventer helvedes straf, holder fast ved denne opfattelse, vil de selv skabe deres helvede, for sjælens forvirring ligner den menneskelige forstands, om end meget stærkere.

22. I spørger nu: "Mester, er der frelse for dem?" Jeg siger jer: Der er frelse for alle, men freden og lyset vil først nå disse sjæle, når forblændelsens mørke opløses.

23. Har I nogensinde følt medlidenhed med et menneske, hvis forvirrede forstand får det til at se ting, der slet ikke eksisterer? Hvor meget større ville jeres smerte være, hvis I i det hinsides så de vildfarne væsener, der skuer deres indbildte helvede! (227, 71)

24. Skælv ikke over disse åbenbaringer; tværtimod, glæd jer ved tanken om, at dette ord vil ødelægge den forestilling, I havde om en evig straf, og alle de fortolkninger, der i fortiden blev givet jer om det evige ild.

25. "Ilden" er symbolet på den smerte, selvanklagen og den anger, der vil pine sjælen og rense den, ligesom guldet renses i smeltediglen. I denne smerte ligger min vilje, og i min vilje ligger min kærlighed til jer.

26. Hvis det var sandt, at det er ilden, der udrydder menneskets synder, så måtte alle legemer af dem, der har syndet, her i det jordiske liv kastes i ilden, i livet, for døde ville de ikke længere kunne føle det. For legemerne stiger aldrig op i det åndelige rum — tværtimod, når de først har afsluttet deres opgave, synker de ned i jordens indre, hvor de smelter sammen med den natur, hvorfra de tog liv.

27. Men hvis I tror, at det, I kalder "evig ild", ikke er bestemt for kroppen, men for sjælen, er dette endnu en alvorlig vildfarelse, for i det åndelige rige findes der ingen materielle elementer, og ilden udøver heller ingen virkning på sjælen. Det, der er født af materien, er materie; det, der er født af ånden, er ånd.

28. Mit ord kommer ikke ned for at angribe nogen trosoverbevisning. Hvis nogen tror dette, tager han meget fejl. Mit ord vil forklare indholdet af alt det, der ikke er blevet fortolket korrekt, og som derfor har skabt vildfarelser, der er blevet videregivet blandt menneskeheden fra generation til generation.

29. Hvilken værdi ville min lov og min lære have, hvis de ikke var i stand til at frelse sjælene fra vildfarelse og synd? Og hvilken mening ville min tilstedeværelse som menneske i verden have haft, hvis der var mange, der for evigt måtte gå til grunde i en uendelig soning? (352, 44-48)

30. Nogle føler sig drevet til at gøre gode gerninger, fordi de frygter, at døden vil overraske dem, og at de da ikke har nogen fortjenester, de kan frembringe for deres Herre. Andre vender sig bort fra det onde, men kun af frygt for at dø i synd og efter dette liv at måtte udholde en evig helvedes pine.

31. Hvor forvrænget og ufuldkommen er denne Gud i den skikkelse, som så mange forestiller sig ham! Hvor uretfærdig, monstrøs og grusom! Hvis man samler alle de synder og forbrydelser, som menneskene har begået, kan dette ikke sammenlignes med den afskyelighed, som helvedesstraffen for al evighed ville betyde, til hvilken – efter deres mening – Gud fordømmer de børn, der synder. Har jeg ikke forklaret jer, at Guds højeste egenskab er kærlighed? Mener I da ikke, at en evig pine ville være den absolutte fornægtelse af den guddommelige egenskab, evig kærlighed? (164, 33-34)

32. I tror, at himlen er et sted i evigheden, og at I kan komme derind ved oprigtigt at angre jeres fejltagelser i det øjeblik, I dør, fordi I stoler på, at I i det øjeblik vil finde tilgivelse og blive ført ind i himmelriget af Mig. Det er det, I tror.

33. Jeg derimod siger jer, at himlen hverken er et bestemt sted, en region eller et hjemsted. Sjælens himmel er dens høje følelsesverden og dens fuldkommenhed, dens tilstand af renhed. Hvem har så beføjelsen til at give jer adgang til himmelriget – Mig, som altid har kaldt på jer, eller jer, som altid har været døve?

34. Begræns ikke længere det uendelige, det guddommelige. Forstår I ikke, at hvis himlen var, som I tror – et bestemt hjemsted, en region eller et bestemt sted – så ville den ikke længere være uendelig? Det er på tide, at I opfatter det åndelige på en højere måde, selvom jeres forestillingsevne ikke er i stand til at fatte hele virkeligheden. Men den skal i det mindste nærme sig den. (146, 68-69)

Himlens musik

35. I har hørt, at englene i himlen evigt lytter til det guddommelige koncert. Når I tænker over dette symbol, så pas på ikke at tro, at man også i himlen hører musikstykker, der ligner dem, I er vant til at høre på jorden. Den, der tænker således, er faldet for en fuldstændig vildfarelse af materialismen. Den derimod, der – når han hører tale om himlens musik og englenes salighed ved at lytte til den – tænker på harmonien med Gud ved dette guddommelige koncert, vil være i sandheden.

36. Men hvordan kan det være, at nogle ikke opfatter det således, skønt der i hver af jeres sjæle bor en tone fra det universelle koncert? Hvordan kan det være, at nogle, der hører dette ord, ikke forstår det, ikke føler det eller fortolker det forkert?

37. O elskede børn, I, som er svage i jeres forståelsesevne — søg lyset i bønnen. Spørg Mig i jeres meditationer; for hvor vidtrækkende jeres spørgsmål end måtte være, vil Jeg fra evigheden vide, hvordan Jeg skal svare jer. Jeg vil på min side ligeledes stille jer spørgsmål, så sandhedens lys kan opstå mellem Mesteren og disciplene.

38. Den himmelske musik er Guds nærvær i jer, og midt i dette koncert vil jeres tone lyde, når I en gang har nået den sande ophøjelse, som er den åndelige

skønhed. Dette er himmelens musik og englenes sang. Når I oplever og føler det således, vil sandheden stråle ud fra jeres væsen, og I vil føle, at Gud er i jer. Livet vil byde jer på et evigt og guddommeligt koncert, og i hver af dets toner vil I opdage en åbenbaring.

39. I har endnu ikke hørt de smukke toner i deres fuldkomne harmoni – nogle gange kærlige toner, andre kraftfulde. Hvis I tilfældigt opfanger dem, vil de forekomme jer som ubestemte toner, som I ikke kan forene. I er ikke blevet fuldt bevidste om den skønhed, de rummer. I må lægge sanserne, lidenskaberne og materialismens skygger bag jer for at kunne høre Guds koncert i jeres sjæl. (199, 53-56)

I Min Faders hus er der mange "boliger"

40. Mit værk vokser mere og mere, indtil alle sjæle til sidst forenes i opfyldelsen af min lov, og dette jordiske hjem bliver en verden af fuldkommenhed. De, der bor der på det tidspunkt, vil føle Min kærlighed i alt det skabte og forberede sig på at leve i en bedre verden. Denne jord vil kun være midlertidig for jeres sjæl; den vil i længslen efter fuldkommenhed begive sig ud til andre regioner, andre niveauer i det hinsides.

41. Husk, at Jeg sagde til jer: »I min Faders hus er der mange boliger.« Og i denne tid med større udvikling, hvor I bedre forstår Mine undervisninger, vil Jeg sige til jer: »I Faderens hus er der et uendeligt antal boliger.« Tro derfor ikke, at I allerede har nået den største åndelige højde, når I forlader denne verden. Nej, disciple. Når jeres ophold på denne planet slutter, vil jeg føre jer til nye hjemsteder, og således vil jeg altid lede jer på den uendelige stige til jeres fuldkommenhed. Stol på mig, elsk mig, og I vil blive frelst. (317, 30)

42. Det er umuligt for jer allerede i denne verden at danne jer et billede af, hvad eller hvordan mit rige, himlen og herligheden er. Jeg vil have, at I nøjes med at vide, at det er en tilstand af sjælens fuldkommenhed, hvorfra den oplever, føler og forstår åndens vidunderlige liv, som I i øjeblikket hverken kan forstå eller forestille jer.

43. Jeg siger jer, at ikke engang de sjæle, der lever på højere niveauer end det, I befinder jer på, kender virkeligheden af det liv. Ved I, hvad det betyder at leve "i Faderens skød"? Først når I lever der, kan I vide det. Kun en ubestemt forudanelse, en svag anelse om dette mysterium strejfer flygtigt jeres hjerte som en tilskyndelse på jeres udviklingsvej. (76, 28-29)

VII Udviklingsvejen mod fuldkommenhed

Kapitel 28 – Døden, døden og opvågnen i det hinsides

Åndens udødelighed

1. Dette er den tid, hvor menneskene vågner op til åndens skønhed, hvor de interesserer sig for det evige og spørger sig selv: "Hvordan vil det liv være, der venter os efter døden?"

2. Hvem har ikke allerede spurgt sig selv – hvor vantro han end måtte være – om der ikke findes noget i ham, der overlever kroppens materie? Sandelig, jeg siger jer, der er ingen, der ikke aner dette mysterium, og som ikke et øjeblik har tænkt over det ufattelige.

3. Nogle stiller spørgsmål om det åndelige livs hemmelighed, som synes fjernt, men som i virkeligheden er lige foran jeres øjne; andre bliver forvirrede af det, og atter andre benægter det. Nogle taler, fordi de tror, de ved alt, andre tier og afventer; men hvor få er der, der virkelig ved noget om det hinsides. (107, 1)

4. I den tredje tid er Jeg steget op fra glemslens grav, hvortil menneskeheden har henvist Mig, for at vække den til nyt liv; for Jeg er livet. Ingen kan dø. Selv den, der med egen hånd berøver sig selv livet, vil høre, at hans samvittighed bebrejder ham hans manglende tro. (52, 63)

5. Min lære er ikke kun til for at give jer styrke og tillid på jeres livsvej på jorden; den skal lære jer, hvordan man forlader denne verden, krydser tærsklen til det hinsides og træder ind i det evige hjem.

6. Alle trosretninger styrker sjælen på dens vandring gennem denne verden; men hvor lidt afslører de for den og forbereder den på den store rejse til det hinsides. Det er grunden til, at mange betragter døden som en afslutning, uden at vide, at man derfra skuer det sande livs uendelige horisont. (261, 52-53)

7. "Døden" er kun et symbol, "døden" eksisterer kun for dem, der endnu ikke er i stand til at erkende sandheden. For dem er "døden" fortsat et skrækscenarie, bag hvilket det ufattelige eller intetheden ligger. Jeg siger jer: Åbn jeres øjne og forstå, at heller ikke I vil dø. I vil skilles fra kroppen, men det betyder ikke, at I vil dø. I har, ligesom jeres Mester, evigt liv. (213, 5)

Forberedelse på at forlade denne verden

8. I må forstå, at I – begavet med ånd – udgør Faderens mest elskede værk i skabelsen, fordi Han har lagt åndelig essens, åndelige egenskaber og udødelighed i jer.

9. For sjælen findes der ingen død – en død, som I opfatter den, det vil sige ophør med at eksistere. Kroppens død kan ikke være døden eller enden for sjælen. Netop da åbner den øjnene for et højere liv, mens dens kropshylster for evigt lukker dem i forhold til verden. Det er blot et øjebliks overgang på vejen, der fører til fuldkommenhed.

10. Hvis I endnu ikke har forstået det således, er det fordi I stadig elsker denne verden meget og føler jer tæt knyttet til den. Det tynger jer at forlade dette hjem, fordi I anser jer for at være ejere af det, I besidder i ; og nogle har også en ubestemt forudanelse om min guddommelige retfærdighed og frygter at træde ind i den åndelige verden.

11. Menneskeheden har elsket denne verden alt for meget – alt for meget, fordi dens kærlighed var vildledt. Hvor mange er omkommet på den af denne grund! Hvor meget har sjælene materialiseret sig af samme grund!

12. Først når I har følt dødens skridt nær, når I har været alvorligt syge, når I har lidt, først da har I tænkt på, at I kun står et skridt fra det hinsides, fra den retfærdighed, som I kun frygter i sådanne kritiske øjeblikke; og så afgiver I løfter til Faderen og sværger at elske Ham på jorden, at tjene Ham og adlyde Ham. (146, 46-49)

13. Menneskerne har elsket dette liv så højt, at de – når timen nærmer sig, hvor de skal forlade det – gør oprør mod min vilje og ikke vil høre det kald, jeg sender til dem. De foragter freden i mit rige og beder Faderen om endnu en tidsperiode på jorden for fortsat at kunne besidde deres jordiske goder.

14. Bliv følsomme, så I kan ane det åndelige liv og ikke nøjes med begyndelsen af jeres udvikling – for det er dette liv – fordi der findes højere skabelsesværker over det.

15. Forsøg ikke at afvise døden, når den efter min vilje nærmer sig jer, og kræv heller ikke, at videnskabsmanden udfører miraklet for jer ved at modstå mine beslutninger og forlænge jeres eksistens, for I vil begge bittert fortryde denne fejl. Forbered jer i dette liv, og I vil ikke have nogen grund til at frygte jeres indtræden i det hinsides. (52, 55-57)

16. Elsk det, der hører til verden, så længe I lever på den, indtil et bestemt punkt, så I forstår at opfylde dens love; men nære altid det høje mål at bo i de høje åndelige livsverdener, så jeres sjæl ikke bliver forvirret, når den frigør sig fra sin kropshylster, eller lader sig forføre af det, den elskede på denne planet, for da vil den forblive bundet og lænket til en verden, som den ikke længere hører til, og som den på ingen måde længere kan nyde. (284, 5)

17. Vær barmhjertige mod jer selv! Ingen ved, hvornår det øjeblik kommer, hvor sjælen skilles fra kroppen. Ingen ved, om hans øjne den følgende dag stadig vil åbne sig for lyset. I tilhører alle den eneste ejer af alt det skabte og ved ikke, hvornår I bliver kaldt hjem.

18. Tænk på, at ikke engang hårene på jeres hoved tilhører jer, ej heller det støv, I træder på; at I ikke engang tilhører jer selv, at I ikke har brug for forgængelige ejendele, da jeres rige heller ikke er af denne verden.

19. Bliv åndelige, og I vil besidde alt med retfærdighed og mådehold, så længe I har brug for det. Når så øjeblikket for at give afkald på dette liv er kommet, vil I,

fyldt af lyset, stige op for at tage det i besiddelse, som tilkommer jer i den anden verden. (5, 95-97)

Overgangen til den anden verden

20. Hver time kalder min stemme jer på den gode vej, hvor freden er; men jeres døve ører har kun et øjebliks følsomhed over for denne stemme, og dette øjeblik er det sidste i jeres liv, når dødskampen varsler jer den fysiske døds nærhed. Da ville I gerne begynde livet forfra for at gøre fejltagelser godt igen, for at berolige jeres sjæl i lyset af jeres samvittigheds dom og for at bringe Herren noget værdifuldt og fortjenstfuldt. (64, 60)

21. Når I stræber efter sjælens udødelighed, så frygt ikke dødens komme, som sætter en ende på det menneskelige liv. Modtag den forberedt; den er underlagt min befaling, og derfor kommer den altid på det rette tidspunkt og med rette, selvom mennesker ofte tror det modsatte.

22. Det svære er ikke, at mennesket dør, men at dets sjæl mangler lys, når den forlader kroppen, og ikke kan se sandheden. Jeg ønsker ikke synders død, men hans omvendelse. Men når døden en gang bliver nødvendig – det være sig for at befri en sjæl eller for at forhindre et menneskes fald i fortabelsen – da skærer min guddommelige retfærdighed livstråden for den menneskelige eksistens over. (102, 49-50)

23. Véd, at i jeres skæbnebog er den dag og den time nedskrevet, hvor portene til det hinsides vil åbne sig for at give jeres sjæl adgang. Derfra vil I se hele jeres værk på jorden, hele jeres fortid. I ønsker vel ikke at høre stemmer, der består af bebrejdelser eller klager mod jer, eller at se dem, der udpeger jer som ophavsmænd til deres ulykker! (53, 49)

24. Fordi I ser en lang vej foran jer, skal I ikke standse op og tænke, at I aldrig vil nå målet. Gå fremad, for selv over et tabt øjeblik vil jeres sjæl senere græde. Hvem har sagt jer, at målet er i denne verden? Hvem har lært jer, at døden er slutningen, og at I i det øjeblik kan nå mit rige?

25. Døden er som en kort søvn, hvorefter sjælen under mit lys' kærtegn vil vågne med fornyede kræfter, som til en ny dag, der begynder for den.

26. Døden er nøglen, der åbner portene til det fængsel, I befandt jer i, så længe I var bundet til den fysiske krop, og den er samtidig nøglen, der åbner portene til evigheden.

27. Denne planet, der gennem menneskets ufuldkommenheder er blevet forvandlet til en soningsdal, var for sjælen fangenskab og forvisning.

28. Sandelig, jeg siger jer, livet på jorden er endnu et trin på livets stige. Hvorfor opfatter I det ikke sådan, så I kan drage nytte af alle dets lektioner? Grunden til, at mange må vende tilbage til det igen og igen, er denne: Fordi de ikke forstod det og ikke drog nytte af deres forrige liv. (167, 22-26)

29. I må vide, at sjælen før sin inkarnation på jorden modtager en grundig forberedelse, da den er på vej til at blive underkastet en lang og til tider hård prøve. Men takket være denne forberedelse er den ikke forvirret, når den træder ind i dette liv. Den lukker øjnene for fortiden for at åbne dem for en ny tilværelse, og således tilpasser den sig fra det første øjeblik den verden, den er kommet til.

30. Hvor anderledes er den måde, hvorpå jeres sjæl indstiller sig foran tærsklen til det åndelige liv, så snart den har forladt sin krop og verden. Da den ikke har fået en reel forberedelse til hjemkomsten til sit hjem, er den forvirret, følelserne fra den materielle krop hersker stadig, og den ved ikke, hvad den skal gøre, eller hvor den skal henvende sig.

31. Dette skyldes, at den ikke lærte, at man i det sidste øjeblik også må lukke øjnene for denne verden; for kun således vil den kunne åbne dem igen for den åndelige verden, som den havde forladt, hvor hele dens fortid venter på at blive forenet med dens nye erfaring, og alle dens tidligere fortjenester vil blive lagt til de nye.

32. Et tæt slør indhyller hendes tænkeevne, mens hun genvinder lyset; en vedholdende indflydelse fra alt det, hun efterlod, forhindrer hende i at føle sin ånds svingning; men mens hendes skygger opløses for at forene sig med hendes sande væsen — hvor megen forvirring, hvor megen smerte!

33. Er der nogen, der, efter at have hørt eller læst dette budskab, afviser det som en nytteløs eller falsk lære? Jeg siger jer, at kun den, der befinder sig på et trin af yderste materialisme eller blind uforsonlighed, kunne afvise dette lys uden at blive dybt rørt i sin sjæl. (257, 20-22)

"Dødssøvnen"

34. Den åndelige ro, som jeres jordiske natur forstår og opfatter, findes ikke. Den hvile, som sjælen forventer, er aktivitet, er mangedoblingen i at gøre det gode, er udnyttelsen af hvert eneste øjeblik. Så hviler den sjæl, befri sig for selvbebrejdelser og lidelser, styrkes ved at gøre det gode, hviler ved at elske sin Skaber og sine medmennesker.

35. Sandelig, Jeg siger jer, hvis Jeg lod jeres sjæl forblive inaktiv, for at den kunne hvile, som I forestiller jer roen på jorden, ville fortvivlelsens og frygtens mørke tage magten over den; for sjælens liv og lys samt dens største lykke er arbejdet, kampen, den uophørlige aktivitet.

36. Den sjæl, der vender tilbage fra jorden til den "åndelige dal", bærer i sig selv kødets træthed indprentet og søger det hinsides som et hvilested for at hvile, for at glemme, for at udslette sporene af livets kamp — denne vil føle sig som det ulykkeligste væsen og hverken finde fred eller salighed, før den vågner op af sin sløvhed, indser sin vildfarelse og hæver sig til det åndelige liv, som er, som Jeg

netop har sagt jer — kærlighed, aktivitet, uophørlig kamp på den vej, der fører til fuldkommenhed. (317, 12-14)

Genforeningen i det hinsides

37. Jeg ønsker, at I skal være troende mennesker, at I skal tro på det åndelige liv. Når I har set jeres brødre og søstre begive sig af sted til det hinsides, så betragt dem ikke som fjerne fra jer, og tro heller ikke, at I har mistet dem for evigt. Hvis I ønsker at genforenes med dem, så arbejd, tjen jer fortjenester, og når I så kommer til det hinsides, vil I finde dem der, hvor de venter på jer for at lære jer at leve i den "åndelige dal". (9, 20)

38. Hvem har ikke følt uro over livet i det hinsides? Hvem af dem, der har mistet en pårørende i denne verden, har ikke følt længsel efter at se vedkommende igen eller i det mindste at vide, hvor vedkommende befinder sig? Alt dette vil I opleve, I vil se dem igen.

39. Men gør jer nu fortjenester, så I, når I forlader denne jord og i den »åndelige dal« spørger, hvor de befinder sig, som I håber at finde, ikke får at vide, at I ikke kan se dem, fordi de befinder sig på et højere trin. Glem ikke, at Jeg for længe siden har sagt jer, at der er mange boliger i Faderens hus. (61, 31)

Dommen over ånden gennem den egne samvittighed

40. Når sjælen hos en stor synder løsner sig fra dette materielle liv for at træde ind i "Åndelige Dal", er den forbløffet over at konstatere, at helvede, som den forestillede sig det, ikke eksisterer, og at den ild, man fortalte den om i tidligere tider, ikke er andet end den åndelige virkning af dens gerninger, når den står over for den ubarmhjertige dommer, som dens samvittighed er.

41. Denne dom i det hinsides, denne lyshed, der bryder frem midt i det mørke, der omgiver den pågældende synder, brænder stærkere end det varmeste ild, I kan forestille jer. Men det er ingen tortur, der på forhånd er forberedt som en straf for den, der har såret Mig, nej, denne kval udspringer af erkendelsen af de begåede fejltagelser, af smerten ved at have såret Ham, der skænkede ham tilværelsen, og ved at have gjort dårlig brug af den tid og alle de goder, han modtog fra sin Herre.

42. Tror I, at Jeg bør straffe den, der har såret Mig gennem sine synder, selvom Jeg ved, at synden sårer den, der begår den, mere? Ser I ikke, at det er synderen selv, der gør sig selv ondt, og at Jeg med hans straf ikke ønsker at forøge den ulykke, han har påført sig selv? Jeg lader ham blot se sig selv, høre sin samvittigheds ubarmhjertige stemme, stille sig selv spørgsmål og svare sig selv, genvinde den åndelige hukommelse, som han havde mistet gennem det materielle, og huske sin oprindelse, sin bestemmelse og sine løfter; og der, i denne dom, må han opleve virkningen af den "ild", der udrydder hans ondskab,

der smelter ham på ny som guldet i smeltediglen for at fjerne det skadelige, det unyttige og alt, hvad der ikke er åndeligt, fra ham.

43. Når en sjæl standser op for at lytte til sin samvittigheds stemme og dom – sandelig, jeg siger jer, i denne time befinder den sig i min nærhed.

44. Dette øjeblik af ro, stilhed og klarhed kommer ikke til alle sjæle på samme tid. Nogle træder hurtigt ind i denne prøvelse af sig selv, og dermed sparer de sig for mange lidelser. For så snart de vågner op til virkeligheden og erkender deres vildfarelser, gør de sig rede og går i gang med at sone deres onde gerninger til det sidste.

45. Andre, der er forblændede – det være sig af laster, af en eller anden nag eller fordi de har levet et liv i synd – har brug for lang tid, før de finder ud af deres forblændelse.

46. Atter andre, som er utilfredse, fordi de mener, at de blev revet væk fra jorden for tidligt, da alt endnu smilede til dem, forbander og spotter, hvorved de forsinker muligheden for at befri sig fra deres forvirring; og ligesom disse findes der et stort antal tilfælde, som kun min visdom kender til. (36, 47-51)

47. I skal stå til ansvar for alt, og afhængigt af, hvordan jeres dårlige gerninger er, vil I modtage de strengeste domme gennem jer selv. For jeg dømmer jer ikke, det er forkert. Det er jeres egen ånd i sin tilstand af klarhed, der er jeres frygtelige anklager og skrækkelige dommer. Jeg derimod forsvarer jer mod de vilde anklager, frikender jer og frelser jer, for Jeg er kærligheden, der renser og tilgiver. (32, 65)

48. Tænk på, at I meget snart vil være i det åndelige, og at I også må høste det, I har sået på denne jord. Overgangen fra dette liv til det næste forbliver en alvorlig og streng dom for sjælen. Ingen undgår denne dom, selvom han anser sig for at være den mest værdige af mine tjenere.

49. Det er Min vilje, at I fra det øjeblik, hvor I træder ind i det uendelige hjem, ikke længere skal opleve jordens frygt, og at I begynder at føle glæden og fryd ved at have besteget endnu et trin. (99, 49-50)

50. Dommedag, som menneskeheden har fortolket det, er en vildfarelse. Min dom er ikke en dom på en time eller en dag. Den har allerede i lang tid tynget jer.

51. Men sandelig, jeg siger jer, de døde legemer er bestemt til og fulgte deres skæbne om at smelte sammen med det naturrige, der svarer til dem; for det, der er af jorden, skal vende tilbage til jorden, ligesom det åndelige skal stræbe mod sit hjem, som er mit skød.

52. Men jeg siger jer også dette, at I ved jeres dom vil være jeres egne dommere; for jeres samvittighed, jeres selvindsigt og intuition vil fortælle jer, i hvilket omfang I er prisværdige, og i hvilket åndeligt hjem I skal bo. I vil klart se den vej, I skal følge, for når I modtager lyset fra min guddommelighed, vil I erkende jeres handlinger og bedømme jeres fortjenester.

53. I den "åndelige dal" er der mange forvirrede og forstyrrede væsener. Bring dem mit budskab og mit lys, når I en dag træder ind i den.
54. Allerede nu kan I udøve denne form for barmhjertighed gennem bønnen, hvorved I kan komme i forbindelse med dem. Jeres stemme vil lyde der, hvor de bor, og vække dem fra deres dybe søvn. De vil græde og rense sig med deres tårer af anger. I det øjeblik vil de have modtaget en lysstråle, for da vil de forstå deres tidligere forfængelighed, deres vildfarelser, deres synder.
55. Hvor stor er sjælens smerte, når samvittigheden vækker den! Hvor ydmygt bøjer den sig da for den Højeste Dommers blik! Hvor ydmygt springer bønnerne om tilgivelse, løfterne og velsignelserne af mit navn frem fra det inderste af dens væsen!
56. Nu erkender sjælen, at den ikke kan nærme sig Faderens fuldkommenhed, og derfor retter den sit blik mod jorden, hvor den ikke forstod at udnytte den tid og de prøvelser, der bød på mulighed for at nærme sig målet, og beder om en ny krop for at sone sine fejltagelser og udføre de uopfyldte opgaver.
57. Hvem sørgede altså for retfærdighed? Var det ikke Ånden selv, der holdt dom over sig selv? 58. Min Ånd er et spejl, hvori I må betragte jer selv, og den vil afsløre den grad af renhed, I besidder. (240, 345 41-46)
59. Når jeres sjæl frigør sig fra den menneskelige hylster og trækker sig tilbage i det åndelige livs helligdom til sit eget indre for at underkaste sin fortid og sin høst en prøve, vil mange af jeres gerninger, som her i verden forekom jer fuldkomne og værdige til at blive fremvist for Herren og fortjene en belønning, i øjeblikkene af denne selvransagelse forekomme jer ringe. Sjælen vil forstå, at meningen med mange handlinger, der forekom jer gode i verden, kun var udtryk for forfængelighed, falsk kærlighed og velgørenhed, der ikke kom fra hjertet.
60. Hvem, tror I, har givet sjælen en fuldkommen dommers oplysning til at dømme sig selv? Ånden, som i den retfærdighedens time vil gøre indtryk på jer ved at stråle i en hidtil uset klarhed — og det vil være den, der fortæller hver enkelt, hvad det gode, det retfærdige, det rigtige og det sande var, som han gjorde på jorden, og hvad det onde, det falske og det urene var, som han sådede på sin vej.
61. Det helligdom, som jeg netop talte til jer om, er Åndens – det tempel, som ingen kan vanhellige, det tempel, hvor Gud bor, og hvorfra hans stemme lyder, og lyset stråler frem.
62. I verden var I aldrig rede til at træde ind i det indre helligdom, fordi jeres menneskelige personlighed altid er optaget af at finde måder og midler til at undvige den vise stemme, der taler i hvert menneske.
63. Jeg siger jer: Når jeres sjæl har aflagt sin hylster, vil den til sidst standse ved tærsklen til det helligdom og samle sig for at træde ind og knæle for sjælens alter, for at høre sig selv, for at prøve sine gerninger i det lys, som

samvittigheden er, for at høre Guds stemme tale i sig selv som Fader, som Mester og som Dommer.

64. Intet menneske kan forestille sig det øjeblik i al dets højtidelighed, som I alle må gennemleve for at erkende det gode, I har i jer, for at bevare det, og også det, I må afvise, fordi I ikke længere må holde fast ved det i sjælen.

65. Når sjælen da føler, at den står over for sin samvittighed, og denne med sandhedens klarhed minder den om det, føler det væsen sig for svagt til at lytte til sig selv; den ville ønske, at den aldrig havde eksisteret; for på et øjeblik passerer hele dets liv forbi dets bevidsthed – det, som det har efterladt sig, som det besad, og som var dets eget, og som det nu endelig må aflægge regnskab for.

66. Disciple, mennesker, forbered jer allerede i dette liv på det øjeblik, så I ikke forvandler den tempel til en domstol, når jeres sjæl træder frem for tærsklen til Åndens tempel; for den sjælelige smerte vil da være så stor, at der ikke findes nogen fysisk smerte, der kan sammenlignes med den.

67. Jeg vil, at I skal tænke over alt, hvad Jeg har sagt jer i denne undervisning, så I forstår, hvordan jeres dom finder sted i det åndelige. Således skal I fjerne det billede fra jeres forestillingsverden, hvor I forestiller jer en domstol, der ledes af Gud i skikkelse af en gammel mand, som lader de gode børn passere forbi til sin højre side for at glæde sig over himlen, og som stiller de onde op til sin venstre side for at dømme dem til evig straf.

68. Nu er det på tide, at lyset når ind i de højeste områder af jeres sjæl og jeres forstand, så sandheden stråler i hvert menneske, og det forbereder sig på at træde værdigt ind i det åndelige liv. (334, 5-11; 14-15)

Den genvundne åndelige bevidsthed

69. Der findes intet i min skabelse, der som den fysiske død er egnet til at vise hver sjæl det udviklingsniveau, den har nået i løbet af livet, og intet er så hjælpsomt som mit ord til at stige op mod fuldkommenhed. Det er grunden til, at min lov og min lære altid og urokkeligt søger at trænge ind i hjerterne, og hvorfor smerten og lidelserne råder menneskene til at forlade de veje, der i stedet for at opløfte sjælen fører den ned i afgrunden.

70. Hvor lykkelig vil jeres sjæl føle sig i det hinsides, når jeres samvittighed fortæller den, at den på jorden så kærlighedens frø! Hele fortiden vil fremstå for jeres øjne, og hvert syn af, hvad jeres gerninger var, vil give jer en uendelig glæde.

71. Mine loves bud, som jeres hukommelse ikke altid har været i stand til at bevare, vil ligeledes glide forbi jeres sjæl i fuld klarhed og lys. Tjen fortjenester, der tillader jer at trænge ind i det ukendte med øjne, der er åbne for sandheden.

72. Der er mange hemmeligheder, som mennesket forgæves har forsøgt at opklare; hverken den menneskelige intuition eller videnskaben har formået at besvare de mange spørgsmål, som menneskene har stillet sig, og det skyldes, at

der findes erkendelser, der kun er bestemt for sjælen, når denne er trådt ind i den "Åndelige Dal". Disse overraskelser, der venter på den, disse mirakler, disse åbenbaringer vil være en del af dens belønning. Men sandelig, Jeg siger jer: Hvis en sjæl kommer ind i den åndelige verden med en binde for de åbne øjne, vil den ikke se noget, men fortsat kun se mysterier omkring sig – der, hvor alt burde være klarhed.

73. Denne himmelske lære, som Jeg bringer jer i dag, åbenbarer jer mange skønheder og forbereder jer, så I, når I en dag i ånden træder frem for den Eviges retfærdighed, vil være i stand til at modstå den vidunderlige virkelighed, der fra dette øjeblik vil omgive jer. (85, 42; 63-66)

74. Modtag mit lys, så det kan oplyse jeres livsvej, og så I i dødens time kan befri jer fra bevidsthedens uklarhed. Så vil I i det øjeblik, hvor I krydser tærsklen til det hinsides, vide, hvem I er, hvem I har været, og hvem I vil blive. (100, 60)

75. Mens jeres kroppe sænkes ned i jorden, hvor de i dens skød forenes med den for at gøre den frugtbar – for selv efter døden vil de fortsat være kraft og liv – vil jeres ånd, der står over jeres væsen, ikke forblive i jorden, men den vil følge med sjælen for at vise sig for den som en bog, hvis dybe og vise læresætninger vil blive studeret af sjælen.

76. Der vil jeres sjælens øjne åbne sig for sandheden, og på et øjeblik vil I kunne fortolke det, som I ikke har været i stand til at forstå i et helt liv. Der vil I forstå, hvad det betyder at være et Guds barn og en bror til jeres næste. Der vil I forstå værdien af alt det, I har ejet, I vil føle beklagelse og anger over de begåede fejl og den tabte tid, og de smukkeste forsætter til forbedring og genoprejsning vil blive født i jer. (62, 5)

77. Stræb alle allerede nu mod det samme mål, idet I forsoner og harmoniserer jeres sjæleliv. Ingen skal tro, at han går på en bedre vej end sin bror, eller tænke, at han står på et højere trin end de andre. Jeg siger jer, i dødstimen vil det være min stemme, der fortæller jer sandheden om jeres udviklingshøjde.

78. Der, i det korte øjeblik af oplysning foran samvittigheden, modtager mange deres belønning; men mange ser også deres storhed forsvinde.

79. Vil I redde jer selv? Så kom til Mig på broderskabets vej. Det er den eneste, der findes ingen anden, det er den, der står skrevet i mit højeste bud, som siger jer: "Elsk hinanden." (299, 40-4)

Kapitel 29 – Sjælernes renselse og opstigning i det hinsides

Samvittighedskvaler, anger og selvbebrejdelser

1. Jeg ønsker ikke, at jeres sjæl skal besmuttes, ej heller at den skal dø med hensyn til det sande liv. Derfor straffer jeg jer med min retfærdighed, når jeg

finder jer hengivne til skadelige glæder og fornøjelser. Jeres sjæl skal nå frem til mit skød i renhed, sådan som den sprang ud af det.

2. Alle, der efterlader deres legeme i jorden og i en tilstand af forvirring løsriver sig fra denne verden, vågner – når de ser min tilstedeværelse, der åbenbarer sig i evighedens lys, som oplyser ånden – op af deres dybe søvn under bitre tårer og i fortvivlelse over selvanklager. Så længe smerten varer ved i barnet for at befri sig fra sine lidelser, lider også faderen. (228, 7-8)

3. Samvittighedskvaler og pinsler, der stammer fra manglende viden – lidelser, fordi åndeligheden mangler for at kunne glæde sig over det liv, dette og endnu mere er indeholdt i soningen for de sjæle, der er besmittede eller uden forberedelse når frem til det åndelige livs tærskel.

4. Erkend, at Jeg ikke kan opfatte menneskenes synd, ufuldkommenheder eller fordærvelse som en krænkelse, der påføres Faderen, da Jeg ved, at menneskene selv påfører sig det onde. (36, 56)

5. Hvor lysfyldt ville jeres liv være, og hvor storslået og banebrydende ville jeres videnskab være, hvis I elskede jeres næste og gjorde jeres Faders vilje – hvis I ofrede noget af jeres frie vilje og handlede i overensstemmelse med, hvad jeres samvittighed befaler jer. Jeres videnskab ville da, når den overskrider det materielle, røre ved det overjordiske; for hidtil har den ikke engang nærmet sig disse grænser.

6. Hvilken forfærdelse føler videnskabsmandens sjæl, når den forlader denne verden og endelig står over for den guddommelige sandhed! Der sænker den skamfuldt sit ansigt og beder om, at dens hovmod må blive tilgivet. Den troede, at den vidste og kunne alt, og benægtede, at der eksisterede noget, der lå uden for dens viden eller forståelse. Men nu, hvor den står foran livets bog, foran Skaberens uendelige værk, må den erkende sin ringhed og hylle sig i ydmyghed foran Ham, der er den absolutte visdom. (283, 48-49)

7. Frygt ikke, at I ved ankomsten til den åndelige verden skal tænke på det, I har syndet på jorden. Når I lader jer rense for smerten, og angeren bryder frem fra jeres hjerte, når I kæmper for at gøre bod for jeres fejltagelser, vil I komme værdigt og rent i min nærhed, og ingen, ikke engang jeres samvittighed, vil vove at nævne jeres tidligere ufuldkommenheder.

8. I det fuldkomne hjem er der for hver sjæl et sted, som i tiden eller i evigheden venter på sin ejers ankomst. På den e stige af kærlighed, barmhjertighed, tro og fortjenester vil I én efter én komme ind i mit rige. (81, 60-61)

Den udlignende retfærdighed

9. Jeg har kun haft få disciple i denne verden, og endnu færre, der har været et billede af den Guddommelige Mester. I den Åndelige Dal har jeg derimod mange disciple, for der gør man størst fremskridt med at forstå mine læresætninger. Det er der, hvor mine små børn, de, der hungrer og tørster efter kærlighed,

modtager af deres Mester det, som menneskeheden nægtede dem. Det er der, hvor de, der på jorden forblev ubemærket på grund af deres ydmyghed, stråler gennem deres dyd, og hvor de, der i denne verden strålede med falsk lys, græder trist og angerfuldt.

10. I det hinsides er det, hvor Jeg modtager jer, som I ikke håbede på på jorden, da I under tårer, men med velsignelse af Mig, sonede jeres skyld. Det betyder ikke noget, at I under jeres livsrejse havde et øjebliks voldsom oprørskhed. Jeg vil tage i betragtning, at I havde dage med store smerter og i dem viste underkastelse og velsignede mit navn. Også I har, inden for jeres ringheds grænser, oplevet nogle Golgataer, selvom disse er forårsaget af jeres ulydighed.

11. Se, gennem nogle øjeblikke af trofasthed og kærlighed til Gud opnår I liv og nådetid i det hinsides. Således gengælder min evige kærlighed menneskets kortvarige kærlighed. (22, 27-29)

12. Enhver god gerning finder sin belønning, som ikke modtages på jorden, men i det hinsides. Men hvor mange ønsker at nyde denne salighed allerede her på jorden, uden at vide, at den, der ikke gør noget for sit åndelige liv, vil stå uden fortjenester ved indtrædelsen i det samme, og at hans anger da vil være stor. (1, 21)

13. Den, der længes efter verdens hæder og ros, kan få det her; men det vil være af kort varighed og vil ikke gavne ham på dagen for hans indtræden i den åndelige verden. Den, der er ude efter penge, kan få sin løn her, for det var det, han stræbte efter. Men når den time er kommet, hvor han må efterlade alt her for at indrette sig i det hinsides, vil han ikke have den mindste ret til at kræve nogen belønning for sin sjæl, selv om han mener at have gjort meget til fordel for velgørenheden.

14. I modsætning hertil vil den, der altid har afvist smiger og begunstigelser, som har elsket sine medmennesker med et rent hjerte og uselvisk og afvist enhver materiel belønning, som har været optaget af at så det gode, og som har fundet glæde i at udføre kærlighedsgerninger — denne vil ikke tænke på belønninger, for han vil ikke leve for sin egen tilfredsstillelse, men for sine næstes. Hvor stor vil hans fred og salighed være, når han da er i sin Herres skød! (253, 14)

15. Jeg bringer jer i denne tid en ren og fuldkommen undervisning, hvorfor jeg siger jer, at der ved afslutningen af jeres daglige arbejde kun vil blive taget hensyn til det, I har gjort i livet med sand kærlighed; for dette vil bevise, at I kendte sandheden. (281, 17)

16. Tro ikke – fordi I i det øjeblik, hvor I udfører et godt værk, ikke kender dets værdi – at I aldrig vil opleve det gode, I har gjort. Jeg siger jer, at ingen af jeres gerninger vil forblive uden belønning.

17. Når I en dag er i det åndelige rige, vil I indse, hvor ofte en lille gerning, der tilsyneladende var af ringe betydning, var begyndelsen på en kæde af gode

gerninger – en kæde, som andre gjorde stadig længere, men som for evigt vil fylde den, der begyndte den, med tilfredshed. (292, 23-24)

18. Jeg inspirerer jer til at erhverve fortjenester; men det skal ikke være det egoistiske ønske om jeres egen sjæls frelse, der driver jer, men I skal udføre jeres gerninger med tanke på jeres medmennesker, med tanke på de kommende generationer, hvis jubel vil være meget stor, når de finder vejen banet af de "Første". Da vil jeres lykke være grænseløs, fordi jeres brødres og søstres glæde og fred også når jeres sjæl.

19. Hvor anderledes er det ikke med dem, der kun stræber efter deres egen frelse og salighed; for når de når det sted, de har fortjent sig gennem deres gerninger, kan de ikke et øjeblik finde fred eller glæde, når de betragter dem, de har efterladt, og som bærer den tunge byrde af deres lidelser.

20. Sandelig, jeg siger jer, de sande disciple af denne lære vil være retfærdige og rene i deres gerninger, ligesom deres ånd, som er mit eget lys. (290, 76-77)

21. Hvis I er ydmyge, vil jeres åndelige rigdom vokse i det liv, der venter jer. Da vil I have den fred, der skænker jer den smukkeste følelse i jeres eksistens. Og i jeres ånd vil længslen opstå efter at tjene Faderen ved at være en trofast vogter af alt, hvad Jeg har skabt, ved at være en trøst for den lidende og fred for den urolige. (260, 29)

Sjælernes opstigning til Guds rige

22. Dette er den "Tredje Tid", hvor jeres sjæl allerede på jorden kan begynde at drømme om meget høje livsniveauer og meget store erkendelser. For den, der forlader denne verden og i sin sjæl allerede bærer erkendelsen af det, han vil finde, og udfoldelsen af sine åndelige gaver, vil gennemkrydse mange verdener uden at dvæle i dem, indtil han når frem til den, hvor det på grund af hans fortjenester tilkommer ham at bo.

23. Han vil være fuldstændig bevidst om sin åndelige tilstand og vil forstå at udføre sin opgave, uanset hvor han befinder sig. Han vil forstå kærlighedens, harmoniens og retfærdighedens sprog og vil være i stand til at udtrykke sig med det åndelige sprogs klarhed, som er tanken. Der vil ikke være nogen forhindringer, forvirring eller tårer for ham, og han vil i stadig større grad opleve den uendelige glæde ved at nærme sig de hjemsteder, der tilhører ham, fordi de tilkommer ham som en evig arv. (294, 55)

24. På den guddommelige himmelsstige findes der et uendeligt antal væsener, hvis sjælelige fuldkommenhed tillader dem at indtage forskellige trin i overensstemmelse med det udviklingsstadium, de har nået. Jeres sjæl blev skabt med passende egenskaber for at udvikle sig på denne stige af fuldkommenhed og nå frem til det mål, der er fastsat i Skaberens høje beslutninger.

25. I kender ikke disse sjæles bestemmelse, men jeg siger jer, at den er fuldkommen som alt, hvad jeg har skabt.

26. I forstår stadig ikke de gaver, som Faderen har skænket jer. Men vær ikke bekymrede, for senere vil I blive bevidste om dem og opleve, hvordan de åbenbarer sig fuldt ud.
27. Det uendelige antal sjæle, der ligesom jer bebor forskellige livsniveauer, er forenet indbyrdes gennem en højere magt, som er kærlighedens. De blev skabt til kampen, til deres videre udvikling, ikke til stilstand. De, der har opfyldt mine bud, er blevet store i den guddommelige kærlighed.
28. Jeg minder jer dog om, at selv når jeres sjæl har nået storhed, magt og visdom, vil den ikke blive almægtig, da dens egenskaber ikke er uendelige, som de er i Gud. Ikke desto mindre vil de være tilstrækkelige til at føre jer på den rette vej, som jeres Skabers kærlighed har udstukket for jer fra det første øjeblik, til toppen af jeres fuldkommenhed. (32, 34, 37)
29. Jeres sjæl skal gennemgå syv stadier af sjælelig udvikling for at nå sin fuldkommenhed. I dag, hvor I stadig lever på jorden, ved I ikke, på hvilket trin af himmelstigen I befinder jer.
30. Selvom Jeg kender svaret på denne spørgsmål fra jeres sjæl, må Jeg ikke fortælle jer det på nuværende tidspunkt. (133, 59-60)
31. Hvert trin, hvert niveau, hvert livsniveau giver sjælen et større lys og en mere fuldkommen salighed. Men den højeste fred, sjælens fuldkomne lykke, ligger hinsides alle sjælernes forbigående opholdssteder.
32. Hvor mange gange vil I tro, at I på forhånd føler den fuldkomne lykke i Guds skød, uden at være bevidste om, at denne lykke knap nok er en forsmag på den kommende verden, hvorhen I må drage efter dette liv. (296, 49-50)
33. Hvor mange drømmer om at dø i forventning om, at dette øjeblik vil bringe dem til Mig, så de derefter evigt kan tilbede Mig i himlen, uden at vide, at vejen er uendeligt længere, end de har troet. For blot at stige et trin højere op ad himmelstigen, der vil føre jer til Mig, må man have levet det menneskelige liv på den rette måde. Uvidenhed er skyld i, at mange misforstår meningen med mine lære. (164, 30)
34. Gennem mennesket blev ødelæggelsens kræfter sluppet løs. Krigen har sået sit frø i alle hjerter. Hvor megen smerte har menneskeheden oplevet! Hvor megen forladthed, elendighed, forældreløshed og sorg har den efterladt på sin vej! Tror I, at sjælene hos dem, der er faldet i kampen, er gået til grunde, eller at den del af livet, evigheden, der bor i mennesket, ikke længere eksisterer?
35. Nej, folk: Sjælen overlever krigen og døden. Denne del af min egen ånd har rejst sig fra smertenes marker og søger på min vej en ny horisont for at fortsætte med at leve, udfolde sig og udvikle sig. (262, 26-27)
36. Jeg har givet jer jorden, for at I alle skal eje den i lige høj grad, for at I skal leve i fred og bruge den som et midlertidigt hjem, hvor I udfolder jeres evner og forbereder jeres sjæl til at stige op til sit nye hjemsted.

37. Jeg har sagt jer: »I Herrens hus er der mange boliger.« I vil lære dem at kende i det omfang, I hæver jer. Hver af dem vil i stigende grad bringe jer tættere på Mig, og I vil nå dem i overensstemmelse med jeres gerninger, for alt er underlagt en guddommelig orden og retfærdighed.
38. Ingen vil kunne forhindre jeres overgang fra et livsniveau til et andet, og ved afslutningen af hvert af dem vil der være jubel og fest i jeres ånd og også i min.
39. Således forbereder Jeg jer, for at I skal vide, at den vej, I skal tilbagelægge, er lang, og at I ikke skal nøjes med jeres første gerninger i den tro, at de allerede vil åbne døren til disse hjemsteder for jer.
40. Men jeg siger jer også dette, at det er smukt og tilfredsstillende for en ånd at nå til slutningen af en udviklingsfase og standse op for at se tilbage på den tilbagelagte vej med dens store kampe, dens dage af bitterhed og dens timer af fred, efter at have overvundet de utallige forhindringer.
41. Endelig triumfen, belønningen og retfærdigheden, der stråler omkring jer, og jeres Faders Ånd – nærværende, herlig, velsignende barnet og ladende det hvile i sit skød, indtil det er forberedt til sit næste livstrin. Således går det fra det ene til det andet, indtil det til sidst når den højeste opfyldelse for evigt at bo hos Mig. (315, 34-36)
42. Den åndelige gnist, der gør mennesket lig sin Skaber, vil nærme sig mere og mere den uendelige flamme, hvorfra den udsprang, og denne gnist vil være et lysende væsen — bevidst, strålende af kærlighed, fuld af viden og kraft. Dette væsen glæder sig over tilstanden af fuldkommenhed, hvor der ikke findes den mindste smerte eller den mindste nød, hvor den fuldkomne og sande salighed hersker.
43. Hvis dette ikke var jeres ånds mål — sandelig, jeg siger jer, jeg ville ikke have gjort jer bekendt med min lære gennem så mange undervisninger, for da ville loven fra den "Første Tid" have været tilstrækkelig for jer til at leve i fred på jorden.
44. Men når I tænker på, at Jeg levede blandt menneskene og lovede dem en uendeligt bedre verden hinsides dette liv, og når I desuden husker, at Jeg lovede at vende tilbage i en anden tid for fortsat at tale til jer og forklare alt det, I ikke havde forstået, så vil I komme til den konklusion, at menneskets åndelige bestemmelse er højere, meget højere end alt, hvad I kan forvente, og at den lovede salighed er uendeligt meget større, end hvad I kan ane eller forestille jer. (277, 48-49)

Kapitel 30 - Sjælens udvikling gennem reinkarnationer

Udviklingsloven

1. Jeg siger jer, mennesket må vide, at dets sjæl er kommet til jorden mange gange, og at det stadig ikke har forstået at stige opad på min lovs vej for at nå bjergtoppen. (77, 55)

2. Da mennesket har været vidne til videnskabens udvikling og opdagelsen af det, som det tidligere ikke ville have troet på – hvorfor modsætter det sig da sjælens naturlige udvikling? Hvorfor holder det fast i det, der bringer den til standsning og bedøver den? Fordi det skyr udsigten til det evige liv! (118, 77)

3. Forstå: Selvom skabelsen tilsyneladende er afsluttet, udvikler alt sig alligevel, forvandler sig og fuldendes. Kan jeres sjæl mon unddrage sig denne guddommelige lov? Nej, mine børn. Ingen kan sige det sidste ord om det åndelige, om videnskaben eller om livet, for de er mine værker, som ikke har nogen ende. (79, 34)

4. Hvor mange mennesker tror på grund af den viden, de har opnået, at de besidder åndelig storhed, og er for Mig dog ikke mere end nogle børn, der er stået stille på udviklingsvejen. For de må huske på, at det ikke kun er udfoldelsen af deres forstand, hvorved de kan opnå deres sjæls opadgående udvikling, men det skal ske gennem udviklingen af hele deres væsen, og der er mange evner i mennesket, som skal udvikles for at nå fuldkommenhed.

5. Det er grunden til, at Jeg — som en af mine love om kærlighed og retfærdighed — indførte sjælens reinkarnation for at give den en længere vej, der tilbyder den alle de nødvendige muligheder for at nå sin fuldkommenhed.

6. Hvert jordisk liv er en kort lektion, for ellers ville menneskets muligheder for at opfylde min lov være for små. Men det er uundgåeligt, at I erkender dette livs mål, så I kan opfatte dets meningsindhold og nå dets harmoni, som er grundlaget for menneskelig fuldkommenhed — så I kan gå videre til et højere eksistensplan, indtil I når det åndelige liv, hvor Jeg har så mange lektioner klar til jer, som Jeg endnu må lære jer, og så mange åbenbaringer, som jeg endnu har at give. (156, 28-29)

7. Mens alt uophørligt vokser, forandrer sig, fuldendes og udfolder sig — hvorfor skulle jeres sjæl da forblive i stilstand i århundreder?

8. Da I gennem videnskaben har opdaget og lært meget, er den uophørlige udvikling, der findes i alle skabningens væsener, ikke ukendt for jer. Derfor ønsker Jeg, at I skal forstå, at I ikke må lade jeres sjæl forblive i den tilbageståenhed og det stilstand, som I allerede for længe siden har bragt den i, og at I må bestræbe jer på at opnå harmoni med alt, hvad der omgiver jer, så der for menneskene kommer en dag, hvor naturen, i stedet for at skjule sine hemmeligheder, afslører dem, og i stedet for at naturkræfterne er jer fjender, bliver de tjenere, medarbejdere, brødre. (305, 6, 8)

"Kødets opstandelse" — korrekt forstået

9. Nu skal verden lære sandheden om "kødets opstandelse", som er sjælens reinkarnation.

10. At reinkarneres betyder: at vende tilbage til den materielle verden for at blive født på ny som menneske; sjælens opstandelse i en menneskelig krop for at fortsætte sin mission. Dette er sandheden om "kødets opstandelse", som jeres forfædre har talt om, idet de har givet lige så forvrængede som absurde fortolkninger.

11. Reinkarnationen er en gave, som Gud har skænket jeres sjæl, så den aldrig begrænser sig til materiens ringhed, til dens flygtige eksistens på jorden, til dens naturlige mangler, men sjælen kan – da den stammer fra en højere natur – bruge så mange materielle legemer, som den har brug for til at udføre sine store opgaver i verden.

12. Gennem denne gave beviser sjælen sin umådelige overlegenhed over "kødet", over døden og over alt det jordiske, idet den overvinder døden, den ene krop efter den anden, og overlever dem alle, uanset hvor mange der er blevet betroet hende. Den er sejrherre over tiden, modstanden og fristelserne. (290, 53-56)

13. Hvordan har I kunnet tro, at de dødes legemer på dommens dag opstår og forenes med deres sjæle for at træde ind i Guds rige? Hvordan kan I fortolke det, som I er blevet lært på andre tidspunkter, på denne måde?

14. Kødet er af denne verden, og i den forbliver det, mens sjælen hæver sig frit og vender tilbage til det liv, hvorfra den udgik. »Det, der er født af kødet, er kød, og det, der er født af min Ånd, er Ånd.« "Kødets opstandelse"* er sjælens reinkarnation, og hvis nogle mener, at dette er en menneskelig teori, og andre af jer mener, at det er en ny åbenbaring — sandelig, jeg siger jer, jeg har siden menneskehedens begyndelse begyndt at gøre verden bekendt med denne åbenbaring! Beviset herfor kan I finde i teksten i skrifterne, som er et vidnesbyrd om mine gerninger.

** Dette udtryk, der er kendt fra den gamle kristne trosbekendelse, blev formuleret på det 2. koncil i Konstantinopel, altså på et tidspunkt, hvor den indtil da delvist anerkendte reinkarnationslære blev fordømt som kætteri af kejser Justinian (!). Således blev sjælens genfødsel i "kødet" til "kødets opstandelse".*

15. Men i denne tid er denne åbenbaring nået frem til jeres sjæl, mens den befandt sig på et højere udviklingsstadium, og snart vil den med rette blive accepteret som en af Skaberens retfærdigste og kærligste love. Afvis den forestilling, I havde om "dommedagen"; for det er ikke en af jeres dage, fordi det er en tidsperiode, og "verdens ende" er ikke den planet, I lever på, men afslutningen på det egoistiske liv, I har skabt på den. (76, 41 43)

16. Hemmeligheden bag "kødets opstandelse" blev afsløret gennem åbenbaringen om sjælens reinkarnation. I dag ved I, at meningen med denne lov

om kærlighed og retfærdighed er, at sjælen fuldendes , at den aldrig går tabt, fordi den altid vil finde en åben dør som en mulighed for sin frelse, som Faderen tilbyder den.

17. Min dom over hver sjæl på grundlag af denne lov er fuldkommen og ubønhørlig.

18. Jeg alene ved, hvordan jeg skal dømme jer, for hver skæbne er uforståelig for menneskene. Derfor vil ingen blive blottet eller forrådt over for de andre.

19. Efter at sjælene har forvildet sig i deres synder, efter så mange kampe og omskiftelser og efter lang vandring, vil de fulde af visdom på grund af deres erfaringer komme til Mig, renset af smerten, opløftet af deres fortjenester, trætte af den lange pilgrimsfærd, men dog enkle og glade som børn. (1, 61-64)

Sjælernes forskellige udviklingsstadier

20. For længe siden udgik jeres sjæl fra Mig; dog er ikke alle fremskredet på samme måde på den sjælelige udviklingsvej.

21. Alle skæbner er forskellige, selvom de fører jer til det samme mål. De ene er forbeholdt disse prøvelser, de andre de andre. Det ene væsen gennemløber den ene vej, det andet følger en anden. I er hverken alle trådt ind i tilværelsen på samme tidspunkt, ej heller vil I alle vende tilbage på samme tidspunkt. De ene vandrer foran, de andre bagved, men målet venter jer alle. Ingen ved, hvem der er tæt på ham, eller hvem der vandrer langt fra ham, for I er endnu for umodne til at besidde denne viden; I er menneskelige, og jeres forfængelighed ville blive jeres undergang. (10, 77-78)

22. I alle tider, selv i menneskehedens fjerne fortid, har I haft eksempler på mennesker med en høj ånd. Hvordan kunne I forklare, at der allerede i de tidligste tider fandtes mennesker med en udviklet sjæl, hvis disse ikke havde gennemgået på hinanden følgende reinkarnationer, der hjalp dem med at udvikle sig opad?

23. Årsagen hertil er, at sjælen ikke opstår på samme tid som den fysiske krop, og at menneskeslægtens begyndelse heller ikke falder sammen med sjælens. Sandelig, jeg siger jer, der findes ikke en eneste sjæl, der er kommet til verden, uden at den først har eksisteret i det hinsides. Hvem af jer kan måle eller kende den tid, den har levet i andre sfærer, før den kom for at leve på denne jord? (156, 31-32)

Kendskabet til tidligere jordiske liv og ens eget udviklingsniveau

24. Så længe sjælen er tæt forbundet med kroppen, erkender den ikke og kan den heller ikke kende de fortjenester, den har erhvervet i sine tidligere liv. Men nu oplever den, at dens liv er evigheden, en uafbrudt udvikling i ønsket om at nå toppen. Men i dag ved I endnu ikke, hvilket niveau I har nået. (190, 57)

25. Jeres forstand modtager ikke indtryk eller erindringsbilleder fra jeres sjæls fortid, fordi kroppen er som et tæt slør, der ikke tillader indtrængen i sjælens liv. Hvilken hjerne kunne optage de billeder og indtryk, som sjælen har modtaget i løbet af sin fortid? Hvilken intelligens kunne sammenhængende med menneskelige forestillinger begribe det, der er uforståeligt for den?
26. På grund af alt dette har Jeg hidtil ikke tilladt jer at vide, hvem I er åndeligt, eller hvordan jeres fortid har været. (274, 54-55)
27. Alle mine værker er nedskrevet af Mig i en bog, der hedder "Livet". Antallet af sider er utalligt, og dens uendelige visdom vil ingen kunne nå, bortset fra Gud, som er dens forfatter. Men deri, på hver af dens sider, findes der et kort resumé, hvor Faderen har fremstillet hvert af sine værker på en forståelig måde for at gøre det begribeligt for enhver forstand.
28. Også I skriver konstant i jeres livs bog, hvor alle jeres gerninger og alle jeres skridt på hele udviklingsvejen vil blive nedskrevet. Den bog vil stå skrevet i jeres sjæl og vil være lyset af viden og erfaring, som I i morgen skal oplyse vejen for jeres yngre søskende med.
29. I kan endnu ikke vise jeres bog til nogen, fordi I ikke engang kender dens indhold. Men snart vil der blive lys i jeres væsen, og I vil kunne vise jeres medmennesker de sider, der taler om jeres udvikling, jeres soning og jeres erfaringer. I vil da være en åben bog for menneskene.
30. Salige er de, der gør sig deres mission til egen. De vil føle, at de stiger op ad den stige, som Jakob så i sin drøm, som er den åndelige vej, der fører væsenerne ind i Skaberens nærvær. (253, 6-8)

Kærlighed som en nødvendighed for den åndelige og sjælelige udvikling

31. Ligesom jeres krop for at leve kræver luft, sol, vand og brød, har også sjælen brug for det livsmiljø, det lys og den næring, der svarer til dens væsen. Når den ser sig berøvet friheden til at hæve sig i længslen efter sin næring, bliver den svag, visner den og bliver sløv; ligesom hvis man tvang et barn til altid at forblive i sin vugge og være indespærret i sit kammer. Dets lemmer ville blive lamme, det ville blive blegt, dets sanser ville blive sløvede, og dets evner ville forkrøbles.
32. Indse, at også sjælen kan være lam! Jeg kunne endda sige jer, at verden er fuld af sjælelamme, blinde, døve og syge! Den sjæl, der lever indespærret og uden frihed til at udfolde sig, er et væsen, der ikke vokser — hverken i visdom, kraft eller dyd. (258, 62-63)
33. Sandelig, Jeg siger jer, det, der kan løfte jer op, er kærligheden, fordi visdom, følelse og ophøjelse er forbundet med den. Kærligheden er en sammenfatning af alle guddommelighedens egenskaber, og Gud har tændt denne flamme i hvert åndeligt væsen.
34. Hvor mange lektioner har Jeg givet jer, for at I skal lære at elske! Hvor mange lejligheder, liv og reinkarnationer har den Guddommelige Barmhjertighed

tildelt jer! Lektionen blev gentaget, så ofte det var nødvendigt, indtil den var lært. Når den først er opfyldt, er der ingen grund til gentagelse, for den kan heller ikke længere glemmes.

35. Hvis I hurtigt lærte mine lektioner, behøvede I ikke længere at lide eller græde over fejltagelser. Et væsen, der på jorden udnytter de lektioner, det har modtaget her, kan vende tilbage til verden, men det vil altid ske med større modenhed og under bedre livsbetingelser. Mellem et liv og det næste vil der altid være en pause, der er nødvendig for at reflektere og hvile sig, inden det nye dagsværk begynder. (263, 43-45)

Forskellige årsager til reinkarnationer

36. Sandelig, Jeg siger jer, i ingen epoke af det menneskelige liv har mennesket manglet kendskabet til Min lov; for fra den guddommelige gnist, som er dets ånd, har det aldrig manglet en lysstråle i sin sjæl, en indskydelse i sit sind eller en fornemmelse i sit hjerte.

37. Ikke desto mindre er jeres sjæl vendt tilbage til det hinsides med en mørk binde for øjnene, og jeg siger jer: Den, der ikke udnytter den lære, som livet i denne verden indeholder, i denne prøvelsens dal, må vende tilbage til den for at fuldføre sin soning og frem for alt for at lære. (184, 39)

38. På andre verdener nyder sjælene ligeledes viljesfriheden og synder og kommer på afveje, eller de forbliver standhaftige i det gode og opnår på denne måde at udvikle sig opad, ligesom I gør det på jorden. Men når det forudbestemte tidspunkt er kommet, kommer de, der er bestemt til at leve i denne verden, ned til den for at udføre en ædel opgave, og andre for at opfylde deres forpligtelse til at sone.

39. Men alt efter hvordan de ønsker at se denne jord, vil den fremstå som et paradis for de ene og som et helvede for de andre. Når de derfor forstår deres Faders barmhjertighed, ser de kun et vidunderligt liv, der er fyldt med velsignelser og livslærer for ånden — en vej, der bringer dem nærmere det Forjættede Land.

40. Nogle forlader denne verden med ønsket om at vende tilbage, andre gør det med frygten for at skulle vende tilbage. Årsagen hertil er, at jeres menneskelige natur endnu ikke har været i stand til at forstå den harmoni, hvori I skal leve med Herren. (156, 33-34)

41. Ingen skal modsætte sig tanken om at skulle vende tilbage til denne planet i en anden krop, og I skal heller ikke mene, at reinkarnationen er en straf for sjælen. Alle sjæle, der er bestemt til at leve på Jorden, har måttet gennemgå reinkarnationens lov for at kunne nå deres højere udvikling og udføre den opgave, som Jeg har betroet dem.

42. Ikke kun de mindre udviklede sjæle må inkarneres på ny, også de højtstående sjæle vender tilbage gang på gang, indtil de har fuldført deres værk.

43. Elias er den største af de profeter, der er kommet til jorden; men trods de store gerninger, han udførte, og de store beviser, han fremlagde (på at Gud eksisterer), måtte han vende tilbage til denne verden i en anden tid, i en anden krop og med et andet navn.
44. Denne lov om kærlighed og retfærdighed var længe ukendt for menneskene, for hvis de havde kendt den tidligere, kunne de være kommet i forvirring. Ikke desto mindre gav Faderen jer nogle åbenbaringer og nogle tegn, som var det lys, der gik forud for denne tid, for at opklare alle hemmeligheder. (122, 25-28)

Vejen til fuldkommenhed

45. Lang er den vej, på hvilken I vil nå frem til lysets fylde. Intet væsen har en længere vej end sjælens, hvorpå Faderen, den Guddommelige Billedhugger, der former og udglatter jeres sjæl, giver den den fuldkomne skikkelse. (292, 26)
46. Sandelig, jeg siger jer: For at I kan opnå fuldkommen renhed, må jeres sjæl stadig rense sig meget, i denne verden og i den åndelige.
47. Så ofte det er nødvendigt for jer, vil I være nødt til at vende tilbage til denne planet, og jo oftere I lader de muligheder, som jeres Fader giver jer, gå til spilde, desto mere vil I forsinke jeres endelige indtræden i det sande liv og forlænge jeres ophold i Tårernes Dal.
48. Hver sjæl skal i hvert jordisk liv vise fremskridt og frugterne af sin udvikling ved hver gang at tage et fast skridt fremad.
49. Vær jer bevidst, at det eneste gode, der gavner jeres eget velbefindende, er det, der sker ud fra ægte kærlighed og barmhjertighed over for andre, og det på en uselvisk måde. (159, 29 32)
50. I mennesket findes der to kræfter, der altid ligger i strid med hinanden: dets menneskelige natur, som er forgængelig, og dets åndelige natur, som er evig.
51. Dette evige væsen ved udmærket godt, at der skal gå meget lang tid, før det kan nå sin åndelige fuldkommenhed. Det fornemmer, at det må gennemleve mange menneskeliv og gennemgå mange prøvelser i dem, før det opnår den sande lykke. Sjælen fornemmer, at den efter tårerne, smerten og efter at have gennemgået den fysiske død mange gange vil nå den højde, som den i sin længsel efter fuldkommenhed altid har søgt.
52. Kroppen derimod, det skrøbelige og lille væsen, græder, gør modstand og nægter til tider at følge sjælens kald, og kun når denne har udviklet sig, er stærk og erfaren i kampen med "kødet" og alt, hvad der omgiver den, lykkes det den at beherske kroppen og give sig til kende gennem den.
53. Sjælens pilgrimsfærd er lang, dens vej er vid, dens eksistensformer er mangfoldige og meget afvekslende, og alle øjeblikke er dens prøvelser af forskellig art. Men mens den består disse, hæver den sig, renser den sig, fuldender den sig.

54. På sin vandring gennem livet efterlader den et lysspor; derfor er den højtstående sjæls krops klagen ofte ikke vigtig, fordi den ved, at det går over, og at den ikke må lade sig opholde på sin rejse af begivenheder, der forekommer den ubetydelige.
55. Et øjeblik retter hun sin opmærksomhed mod sit "køds" svagheder, men hun ved, at hun ikke må elske for meget noget, der kun lever kortvarigt og snart forsvinder i jordens indre. (18, 24; 27-28)

Livets universelle skole

56. Siden menneskehedens begyndelse har sjælens reinkarnation eksisteret som en lov om kærlighed og retfærdighed og som en af de former, hvor Faderen har vist sin uendelige nåde. Reinkarnationen er ikke kun et anliggende for denne tid, men for alle tider, og I skal heller ikke tro, at Jeg først nu har åbenbaret dette mysterium for jer. Allerede i de tidligste tider fandtes der hos mennesket en intuitiv viden om sjælens geninkarnation.
57. Men de mennesker, der stræbte efter materialistisk videnskab og verdens rigdomme, lod sig beherske af kødelige lidenskaber, hvorved de fibre i det menneskelige hjerte, som man opfatter det åndelige med, blev forhærdede, således at menneskene blev døve og blinde for alt, hvad der hører til ånden. (105, 52)
58. Før jeres skabelse var I i Mig; derefter, som åndelige skabninger, var I på det sted, hvor alt svinger i fuldkommen harmoni, hvor livets essens og kilden til det sande lys er, som Jeg nærer jer med.
59. Smerten blev ikke skabt af Faderen. I de tider, som Jeg taler til jer om, havde I ingen grund til at sukke, I havde intet at klage over, I følte himlen i jer selv, for i jeres fuldkomne liv var I symbolet på denne tilværelse.
60. Men da I forlod det hjem, gav Jeg jeres ånd en kappe, og I sank dybere og dybere. Derefter udviklede jeres sjæl sig trin for trin, indtil den nåede det eksistensplan, hvor I nu befinder jer, og hvor Faderens lys stråler. (115, 4-5)
61. Hver sjæls mål er, efter sin renselse og fuldkommenhed, at smelte sammen med det guddommelige*. Til det formål oversvømmer Jeg jeres vej med lys og giver jeres sjæl kraft, så I trin for trin kan stige opad. Afhængigt af det udviklingsniveau, I har nået, når I forlader denne verden, vil det være det åndelige hjem, I bebor i det hinsides. For universet blev skabt som en skole for sjælens fuldkommenhed. (195, 38)
** Nærmere forklaringer hertil findes bl.a. i tekststederne kap. 23,69, kap. 58, 46!*

62. Hvis Jeg havde givet jer alt i dette liv, ville I ikke længere have noget ønske om at stige endnu et trin højere. Men det, I ikke har opnået i et liv, stræber I efter i et andet, og det, I ikke opnår i det, lover et andet, højere liv jer, og således fortsætter det trin for trin i al evighed på sjælens uendelige udviklingsvej.

63. Når I hører mit ord, forekommer det jer umuligt, at jeres sjæl skulle være i stand til at nå en så stor fuldkommenhed; men jeg siger jer, at I kun sætter spørgsmålstegn ved sjælens høje bestemmelse, fordi I kun betragter det, I ser med jeres materielle øjne: elendighed, uvidenhed, ondskab. Men dette skyldes kun, at sjælen hos nogle er syg, hos andre er den lammet; andre er blinde, og nogle er åndeligt døde. Men i lyset af en sådan sjælelig elendighed må I tvivle på den bestemmelse, som evigheden har i vente for jer.

64. Således lever I i denne tid af kærlighed til verden og materialismen. Men allerede er lyset fra min sandhed nået frem til jer og har fortrængt mørket fra en tid, der allerede er forbi, og har med sin morgenrøde forkyndt ankomsten af en tidsalder, hvor sjælen vil modtage oplysning gennem min undervisning. (116, 17-18)

65. Mange af jer vil ikke få en ny mulighed for at vende tilbage til jorden for at gøre bod på jeres fejltagelser. I vil ikke længere besidde det redskab, I har i dag, og som er jeres krop, som I støtter jer til. I må forstå, at det for sjælen er et privilegium at komme til verden, det er aldrig en straf. Derfor må I udnytte denne nåde.

66. Efter dette liv vil I gå til andre verdener for at modtage nye lektioner, og der vil I finde nye muligheder for at stige videre op og fuldkomme jer. Når I har udført jeres pligter som mennesker, vil I forlade denne verden med tilfredshed, fordi I har opfyldt jeres opgave, og der vil være fred i jeres sjæl. (221, 54-55)

67. Min stemme tilkalder i øjeblikket store menneskemængder, fordi for mange sjæle nærmer sig afslutningen på deres pilgrimsfærd på jorden.

68. Den nedtrykthed, den afsky, den sorg, de bærer i deres hjerter, er beviset på, at de allerede længes efter et højere hjem, en bedre verden.

69. Men det er nødvendigt, at de lever den sidste etape, de tilbagelægger på jorden, i lydighed mod deres samvittigheds anvisninger, så sporene af deres sidste skridt på jorden bliver en velsignelse for de generationer, der kommer efter dem for at udføre deres forskellige opgaver i verden. (276, 4)

70. Denne verden er ikke evig, og det behøver den heller ikke at være. Når denne bolig en dag ikke længere opfylder det eksistensformål, den har nu, vil den forsvinde.

71. Når jeres sjæl ikke længere har brug for de lektioner, som dette liv her giver, fordi andre, højere lektioner venter i en anden verden, vil den på grund af det lys, der er vundet i denne jordiske kamp, sige: "Hvor klart forstår jeg nu, at alle op- og nedture i dette liv kun var erfaringer og lektioner, som jeg havde brug for for bedre at forstå. Hvor lang syntes den livsrejse mig, så længe lidelserne tyngede mig. Nu derimod, hvor alt er forbi — hvor kort og flygtig synes den mig i lyset af evigheden." (230, 47)

72. Glæd jer, mennesker, tænk på, at I er flyvende fugle i denne verden fuld af tårer, elendighed og lidelser! Glæd jer, for det er ikke jeres hjem for evigheden, bedre verdener venter på jer!
73. Når I altså forlader denne jord, så gør det uden beklagelse, så vil de smertefulde suk, anstrengelserne og tårerne blive tilbage her. I vil sige farvel til denne verden og svæve op til dem, der venter på jer i himmelens højder. Derfra vil I se jorden som et punkt i rummet, som I vil tænke tilbage på med kærlighed. (230, 51)

Reinkarnationslærenes overbevisende kraft

74. Spiritualismens lys åbenbarer nu for verden den sandhed, retfærdighed, fornuft og kærlighed, som er forbundet med sjælens evne til reinkarnation. Ikke desto mindre vil verden i første omgang stædigt bekæmpe denne åbenbaring og give den et skær af en fremmedartet og falsk lære for at indgyde mistillid hos mennesker af god tro.
75. De bestræbelser, som trosretningerne gør for at holde deres troende på de indgroede spor af gamle trosforestillinger og utidssvarende trossystemer, vil være nytteløse og forgæves. For ingen vil kunne standse det guddommelige lys, der trænger ind til bunden af den menneskelige tænkeevne og vækker sjælen til en tidsalder med åbenbaringer, guddommelige indskydelser, opklaring af tvivl og mysterier samt åndelig befrielse.
76. Ligeledes vil ingen kunne standse den strøm, som menneskeheden vil udgøre, når den bryder ud i længslen efter sin frihed i tænkning, ånd og tro. (290, 57-59)

En sjæls reinkarnationsveje

77. Jeg kalder på alle jordiske pilgrimme, så de kan høre min stemme, der indbyder dem til opadgående udvikling og til at opnå det evige liv.
78. På denne dag, hvor det "Guddommelige Ord" åbenbarer sig — benyt jer af dets ord og lad jer oplyse af det; for i viden ligger lyset og jeres frelse.
79. Når min lov lærer jer moral, retskaffenhed og orden i alle jeres livets handlinger – hvorfor søger I da modsatte veje, som påfører jer smerte? Men når I går bort til det hinsides og efterlader jeres krop på jorden, græder I, fordi I har elsket denne skal for højt.
80. Når I føler, at kroppen ikke længere tilhører jer, og at I må fortsætte på udviklingsvejen, indtil I kommer til Mig, siger Jeg til jer: »Mit barn, hvad har du at vise Mig? Har du levet på jorden i overensstemmelse med Mine bud?«
81. Men I – skamfulde og modløse, fordi I ikke har nogen kærlighedsgave til Ham, der elsker jer så højt og har skænket jer så meget – har smedet lænker, der tynger jeres sjæl, og den fremstår lysløs, græder og klager over sig selv, fordi den har mistet nåden. Den hører kun Faderens stemme, der kalder på den. Men da

den ikke har udviklet sig og heller ikke føler sig værdig til at komme til Ham, står den stille og afventer.
82. Tiden går, og sjælen hører igen stemmen, og helt fyldt af sin lidelse spørger den, hvem der taler til den, og denne stemme siger til den: »Vågn op! Ved du ikke, hvorfra du er kommet, og hvorhen du går?« Da løfter den sine øjne, ser et umådeligt stort lys, i hvis glans den føler sig ynkelig. Hun indser, at hun, før hun blev sendt til jorden, allerede eksisterede, allerede var elsket af Faderen, fra hvem stemmen udgik, og som nu, da Han ser hende i den beklagelige tilstand, bærer sorg om h . Hun indser, at hun er blevet sendt til forskellige hjemsteder for at gennemgå kampens vej og gennem sine fortjenester opnå sin løn.
83. Og barnet spørger: »Hvis jeg, før jeg blev sendt til Jorden, var dit højt elskede skabning – hvorfor forblev jeg da ikke standhaftig i dyd og måtte falde, lide og kæmpe for at vende tilbage til dig?«
84. Stemmen svarede ham: »Alle sjæle er underlagt udviklingsloven, og på denne vej beskytter min Faderånd dem altid, og Han har behag i børnenes gode gerninger. Dog har Jeg sendt jer til jorden, for at I skal gøre den til en kampplads for sjælelig fuldkommenhed, ikke til et slagfelt for krig og smerte.
85. Jeg har sagt jer, at I skal formere jer, at I ikke skal være ufrugtbare. Men når I vender tilbage til den "åndelige dal", bringer I ingen høst med, I klager kun og kommer uden den nåde, som Jeg havde udstyret jer med. Derfor sender Jeg jer ud endnu en gang og siger til jer: "Rens jer, søg det, I har mistet, og arbejd for jeres åndelige opstigning."
86. Sjælen vender tilbage til jorden, søger en lille og spinkel menneskekrop for at hvile i den og begynde den nye livsrejse. Den finder den lille børnekrop, der er tildelt den, og bruger den til at sone sine overtrædelser af min lov. Med kendskab til årsagen kommer sjælen til jorden, den ved, at den er Faderens åndedrag, og kender den opgave, den bringer med sig fra Ham.
87. I de første år er den uskyldig og bevarer sin renhed, den forbliver i forbindelse med det åndelige liv. Derefter begynder den at lære synden at kende, ser på tæt hold menneskenes stolthed, hovmod og trods mod Faderens retfærdige love, og det af naturen genstridige "kød" begynder at besmitte sig med det onde. Faldet i fristelse glemmer hun den opgave, hun bragte med sig til jorden, og gør sig klar til at udføre handlinger, der strider mod loven. Sjæl og krop smager på de forbudte frugter, og når de er faldet i fortabelse, overrasker den sidste time hende.
88. Igen befinder sjælen sig i det åndelige livsrum, udmattet og tynget af byrden af sin skyld. Da husker den den stemme, der engang talte til den og stadig kalder på den, og efter at have grædt mange tårer, fordi den føler sig fortabt uden at vide, hvem den er, husker den, at den allerede har været på dette sted før.
89. Faderen, som skabte den med så megen kærlighed, viser sig på dens vej og siger til den: »Hvem er du, hvor kommer du fra, og hvor skal du hen?«

90. Barnet genkender i den stemme ordet fra Ham, der gav det eksistensen, intelligensen og evnerne – Faderen, der gang på gang tilgiver det, renser det, fører det væk fra mørket og leder det mod lyset. Det skælver, for det ved, at det står foran dommeren, og siger: "Fader, min ulydighed og min skyld over for Dig er meget stor, og jeg kan ikke forvente at leve i Dit rige, for jeg har ingen fortjenester. I dag, hvor jeg er vendt tilbage til den "Åndelige Dal", ser jeg, at jeg kun har opbygget skyld, som jeg må sone."

91. Men den kærlige Fader viser det endnu en gang vejen, det vender tilbage til kødet og hører igen til menneskeheden.

92. Men nu tvinger den allerede erfarne sjæl den fysiske hylster til at adlyde med større kraft for at hævde sig og adlyde de guddommelige bud. Kampen begynder; den bekæmper de synder, der bringer mennesket til fald, og vil udnytte den mulighed, der er blevet den givet til sin frelse. Mennesket kæmper fra begyndelsen til slutningen, og når de hvide hår på hans tindinger glinser, og hans tidligere modstandsdygtige og stærke krop begynder at bøje sig under årernes byrde og mister kræfterne, føler sjælen sig stærk, moden og erfaren. Hvor stor og frastødende forekommer synden hende! Hun vender sig bort fra den og når målet. Nu venter den blot på det øjeblik, hvor Faderen kalder på den, for den er kommet til den konklusion, at den guddommelige lov er retfærdig og Guds vilje fuldkommen, at denne Fader lever for at give sine børn liv og frelse.

93. Da den sidste dag kom, mærkede hun døden i sit kød og følte ingen smerte. Hun gik bort stille og andægtigt. Hun så sig selv i ånden, og som om hun havde et spejl foran sig, så hun sig selv smuk og strålende af lys. Da talte stemmen til hende og sagde: "Barn, hvor skal du hen?" Og hun, som vidste, hvem Han var, gik hen imod Faderen, lod Hans lys strømme ind i sit væsen og sagde således: "O Skaber, o altomfattende kærlighed, jeg kommer til Dig for at hvile og overgive Dig opfyldelsen."

94. Regnskabet var gjort op, og sjælen var sund, ren og uden syndens lænker og så for sig den store belønning, der ventede hende.

95. Derefter følte hun, at hun smeltede sammen med den Faders lys, at hendes salighed voksede, og hun skue et sted af fred, et helligt land, fornemmede en dyb stilhed og "hvilede i Abrahams skød". (33, 14-16)

Kapitel 31 – Frelse, forløsning og evig frelse

Korrektion af falske forestillinger om forløsningen

1. Mange mennesker var af den opfattelse, at alle tårer i denne verden var forårsaget af de første jordboeres synd. I deres manglende evne til at fortolke lignelsen har de til sidst sagt, at Kristus kom for at vaske enhver plet bort med sit

blod. Hvis denne påstand havde været korrekt – hvorfor synder og lider mennesker så fortsat, selvom dette offer allerede er blevet bragt?

2. Jesus kom til jorden for at lære menneskene vejen til fuldkommenhed – en vej, som han lærte gennem sit liv, sine handlinger og sine ord. (150, 43-44)

3. I vil alle nå målet ved at opfylde jeres opgave. Jeg har derfor givet jer mine læresætninger, som er uudtømmelige, for at I kan stige op ad udviklingsstigen. Det er ikke mit blod, der frelser jer, men mit lys i jeres sjæl vil frelse jer. (8, 39)

4. Et nyt kors vil blive mig tildelt i den tredje tid. Dette vil ikke være synligt for de dødelige øjne, men fra dets højde vil jeg sende menneskeheden mit kærlighedsbudskab, og mit blod, som er den åndelige essens af mit ord, vil blive forvandlet til lys for sjælen.

5. De, der dengang dømte Mig, bringer i dag med deres ånd angerfuldt lyset til menneskenes hjerter for at gøre bod for deres fejl.

6. For at min lære om menneskenes ondskab kan sejre, må den først, ligesom Kristus, piskes og hånes ved martersøjlen. Fra hvert sår skal mit lys strømme for at oplyse denne verdens mørke uden kærlighed. Det er nødvendigt, at mit usynlige blod falder ned over menneskeheden for at vise den vejen til dens frelse på ny. (49, 17-19)

7. Jeg siger jer endnu en gang, at hele menneskeheden vil blive frelst i Mig. Det blod, der blev udgydt på Golgata, er liv for hver eneste sjæl. Men det er ikke selve blodet, da det faldt i jordens støv, men den guddommelige kærlighed, som det symboliserer. Når Jeg taler til jer om mit blod, ved I nu, hvad det er, og hvilken betydning det har.

8. Mange mennesker har udgydt deres blod i deres Herres tjeneste og af kærlighed til deres medmennesker, men dette har ikke legemliggjort den guddommelige kærlighed, men kun den åndelige, menneskelige.

9. Jesu blod legemliggør imidlertid den guddommelige kærlighed, for der er ingen plet på det. I Mesteren var der aldrig nogen synd, og han gav jer sit blod til den sidste dråbe for at få jer til at forstå, at Gud er alt for sine skabninger, at Han giver sig helt hen til dem uden forbehold, fordi Han elsker dem uendeligt.

10. Da jordens støv sugede den væske til sig, som var liv i Mesterens krop, skete det for at I skulle forstå, at min lære måtte gøre menneskenes liv frugtbart gennem den guddommelige vanding med sin kærlighed, visdom og retfærdighed.

11. Verden – vantro og skeptisk over for Mesterens ord og eksempler – bekæmper min lære og siger, at selvom Jesus udgød sit blod for at redde menneskene fra synden, blev verden ikke reddet; at den synder mere og mere hver dag, selvom den er mere udviklet.

12. »Hvor er den forløsende blods kraft?« spørger menneskene, mens de, der burde fremhæve de egentlige grundtanker i min lære, ikke formår at besvare

spørgsmålene fra dem, der hungrer efter lys og tørster efter sandhedens erkendelse.
13. Jeg siger jer, at i denne tid har spørgsmålene fra dem, der ikke ved, større dybde og større indhold end svarene og forklaringerne fra dem, der hævder at kende sandheden.
14. Men jeg er kommet på ny for at tale til jer, og her er mit ord til dem, der mener, at det blod faktisk bevirkede syndernes frelse fra den guddommelige retfærdighed – alle dem, der var fortabte og dømt til svær straf.
15. Jeg siger jer: Hvis Faderen, som ved alt, havde troet, at menneskene ikke efterhånden ville udnytte og forstå hele den lære, som Jesus gav dem i sine ord og gerninger — sandelig, så havde Han aldrig sendt ham; for Skaberen har aldrig gjort noget nytteløst — intet, der ikke er bestemt til at bære frugt. Men da Han sendte ham ud for at blive født blandt menneskene, vokse op, lide og dø, så skete det, fordi Han vidste, at Mesterens strålende og frugtbare liv gennem hans gerninger ville udstikke en uudslettelig vej, et uforgængeligt spor, således at alle hans børn kunne finde den sti, der ville lede dem til den sande kærlighed og i overholdelsen af hans lære føre dem til det hjem, hvor deres Skaber venter på dem.
16. Han vidste også, at det blod, der vidner om renhed, om uendelig kærlighed og blev udgydt til den sidste dråbe, ville lære menneskene at udføre den opgave med tro på deres Skaber, som ville løfte dem op til det Forjættede Land, hvor de kan frembære opfyldelsen af deres opgave for Mig og derefter sige: "Herre, alt er fuldbragt."
17. Nu kan Jeg sige jer, at det ikke var den time, hvor mit blod blev udgydt på korset, der var den, der indvarslede menneskenes forløsning. Mit blod forblev her i verden, levende, frisk, og markerede med det blodige spor af min lidelse vejen til jeres forsoning, som vil lade jer vinde det hjem, som jeres Fader har lovet jer.
18. Jeg har sagt jer: "Jeg er livets kilde, kom og rens jer for jeres pletter, så I kan gå frie og frelste til jeres Fader og Skaber."
19. Min kilde består af kærlighed, uudtømmelig og grænseløs. Det er det, mit dengang udgydte blod vil sige jer. Det beseglede mit ord, det bekræftede min lære. (158, 23-33)
20. I dag, mange århundreder efter den begivenhed, siger Jeg jer, at – selvom Jeg udgød mit blod for hele menneskeheden – var det kun dem, der fulgte den vej, som Jesus lærte jer, der kunne opnå deres sjæls frelse; mens alle dem, der forblev i uvidenhed, i deres fanatisme, i deres vildfarelser eller i synd, endnu ikke er frelst.
21. Jeg siger jer, selv om jeg tusind gange blev menneske og tusind gange døde på korset – så længe menneskene ikke rejser sig for at følge mig, vil de ikke opnå deres sjæls frelse. Det er ikke mit kors, der skal frelse jer, men jeres. Jeg bar mit

på skuldrene og døde ved det som menneske, og fra det øjeblik var jeg i Faderens skød. I skal følge mig i mildhed og kærlighed og med ægte ydmyghed bære jeres kors på skuldrene, indtil I har nået det endelige mål for jeres mission, for derefter ligeledes at være hos jeres Fader. (168, 16-17)

22. Der er ingen, der ikke ønsker at finde lykken, og jo mere varig den er, desto bedre – for Jeg lærer jer en vej, der fører til den højeste og evige salighed. Ikke desto mindre – Jeg viser jer kun vejen, og så lader Jeg jer vælge den, der tiltaler jer mest.

23. Jeg spørger jer: "Hvis I længes efter lykke – hvorfor sår I den ikke, for senere at høste den?" Hvor få er der, der har følt sig drevet til at være der for menneskene! (169, 37-38)

24. Den forestilling, I har om, hvad livet på jorden betyder, om hvad sjælen er, og om hvad den åndelige verden er, er forkert.

25. De fleste troende mener, at hvis de lever med en vis retskaffenhed, eller hvis de i deres livs sidste øjeblik angrer de begåede fejltagelser, er himlen sikret for deres sjæl.

26. Men denne forkerte forestilling, som mennesket er meget glad for, er grunden til, at han ikke vedholdende overholder loven i hele sit liv og dermed bevirker, at hans sjæl, når den forlader denne verden og kommer ind i den åndelige verden, må konstatere, at den er kommet til et sted, hvor den hverken ser de mirakler, den havde forestillet sig, eller føler den højeste salighed, som den troede, den havde ret til.

27. Ved I, hvad der sker med de væsener, der var sikre på at komme i himlen, og som i stedet kun fandt forvirring? Da de ikke længere var hjemme på jorden, fordi de manglede deres fysiske legems støttepunkt, og da de heller ikke kunne hæve sig op til de højder, hvor de åndelige lyssfærer befinder sig, skabte de for sig selv – uden at være bevidste om det – en verden, der hverken er menneskelig eller dybt åndelig.

28. Så begynder sjælene at spørge sig selv: Er det himlen? Er det det hjem, som Gud har bestemt for sjælene, efter at de så længe har vandret på jorden?

29. Nej – siger andre – dette kan ikke være ”Herrens skød”, hvor kun lys, kærlighed og renhed kan eksistere.

30. Gradvist, gennem eftertanke og smerte, når sjælen frem til forståelse. Den forstår den guddommelige retfærdighed, og oplyst af sit ånds lys bedømmer den sine tidligere gerninger og opdager derved, at de var ringe og ufuldkomne, at de ikke var værdige til at fortjene det, den havde troet.

31. Derefter, på grundlag af denne selvransagelse, viser ydmygheden sig, og der opstår et ønske om at vende tilbage til de veje, den har lagt bag sig, for at udslette skampletterne, gøre bod for fejlene og gøre noget virkelig fortjenstfuldt for sin Fader.

32. Det er nødvendigt at oplyse menneskeheden om disse hemmeligheder, så den forstår, at livet i det materielle er en mulighed for, at mennesket kan erhverve fortjenester for sin sjæl — fortjenester, der vil ophøje den, indtil den fortjener at leve i en sfære af højere åndelighed, hvor den på ny må handle fortjenstfuldt for ikke at blive tilbage og for at stige videre fra trin til trin; for »i Faderens hus er der mange boliger.«
33. Disse fortjenester vil I erhverve gennem kærligheden, som Faderens evige lov har lært jer. Og således vil jeres sjæl på stigen til fuldkommenhed skride frem trin for trin og derved lære den smalle vej at kende, der fører til himmelriget — til den sande himmel, som er sjælens fuldkommenhed. (184, 40-45)
34. Sandelig, Jeg siger jer, hvis Jeg var kommet som menneske i denne tid, ville jeres øjne have måttet se Mine sår, der stadig var friske og blødende, fordi menneskenes synd ikke er ophørt, og de heller ikke ønskede at frelse sig selv i erindring om det blod, der blev udgydt af Mig på Golgata, og som var et bevis på Min kærlighed til menneskeheden. Men Jeg er kommet i Ånden for at spare jer for skammen ved at se på værket af dem, der dømte og fordømte Mig på jorden.
35. Alt er tilgivet; men i hver sjæl findes der noget af det, som Jeg udgød for alle på korset. Tro ikke, at den livskraft og det blod forsvandt eller gik tabt. De legemliggjorde det åndelige liv, som jeg fra det øjeblik udstrømmede over alle mennesker. Gennem det blod, der beseglede mit ord og bekræftede alt, hvad jeg havde talt og gjort på jorden, vil menneskene udvikle sig opad i længslen efter fornyelse af deres sjæl.
36. Mit ord, mine gerninger og mit blod var ikke og vil ikke være forgæves. Hvis det til tider forekommer jer, at man næsten har glemt mit navn og mit ord, vil I snart opleve, hvordan de på ny træder frem fulde af livskraft, liv og renhed, som et frø, der, selvom det uophørligt bekæmpes, aldrig forgår. (321, 64-66)
37. Jesu blod, forvandlet til frelsens lys, trængte ind i alle sjæle som frelse og gør det fortsat. Evigt skænker min Ånd frelse og lys, uophørligt lader jeg strålerne fra mit lys trænge ind der, hvor det er mørkt, uophørligt udgydes 380 Kapitel 31 min Guddommelige Ånd – ikke som menneskeligt blod, men som forløsende kraft, som åndeligt liv over alle mine børn. (319, 36)

"Himlen" skal erobres

38. Menneskerne, revet med af deres lidenskabers vold, er sunket så dybt ned i deres synder, at de har opgivet ethvert håb om frelse. Men der er ingen, der ikke kan blive helbredt. For sjælen — når den har overbevist sig selv om, at de menneskelige storme ikke vil ophøre, så længe den ikke lytter til Åndens stemme — vil rejse sig og opfylde min lov, indtil den når målet for sin bestemmelse, som ikke er på jorden, men i evigheden.
39. De, der tror, at tilværelsen er meningsløs, og som tænker på kampens og smertenes nytteløshed, ved ikke, at livet er mesteren, der former, og smerten er

mejslen, der fuldender. Tro ikke, at Jeg skabte smerten for at give jer den i et bæger – tro ikke, at Jeg har foranlediget jer til at falde. Mennesket blev af sig selv ulydigt, og derfor må det også rejse sig igen gennem sin egen indsats. I skal heller ikke tro, at kun smerten fuldender jer; nej, også gennem kærlighedens gerninger vil I nå frem til Mig, for Jeg er kærlighed. (31, 54-55)

40. Bed mere med ånden end med kroppen, for for at opnå frelse er et øjebliks bøn eller en dags kærlighed ikke nok, men der kræves et liv fuldt af udholdenhed, tålmodighed, storsindede gerninger og overholdelse af mine bud. Til det har Jeg givet jer store evner samt indlevelsesevne.

41. Mit værk er som en redningsark, der indbyder alle til at træde ind. Enhver, der følger mine bud, vil ikke gå under. Hvis I lader jer lede af mit ord, vil I blive frelst. (123, 30-31)

42. Husk, at kun det, der er fuldkomment, når frem til Mig. Derfor vil jeres sjæl kun komme ind i mit rige, når den har nået fuldkommenhed. I er kommet ud af Mig uden erfaring, men I vil, når I er blevet klædt i jeres fortjenester og dyder, være nødt til at vende tilbage til Mig. (63, 22)

43. Sandelig, Jeg siger jer, de retfærdiges sjæle, som bor tæt på Gud, har med deres egne gerninger fortjent retten til at indtage den plads – ikke fordi Jeg har givet dem den. Jeg viste dem blot vejen og viste dem en høj belønning ved dens ende.

44. Velsignet være de, der siger til Mig: "Herre, Du er vejen, lyset, der oplyser den, og kraften for den vandrende. Du er stemmen, der angiver retningen og giver os nyt liv på livets rejse; og Du er også belønningen for den, der når målet." — Ja, mine børn, Jeg er livet og opstandelsen fra de døde. (63, 74-75)

45. I dag spørger Faderen ikke: Hvem er i stand til og rede til at redde menneskeslægten med sit blod? Jesus vil heller ikke svare: "Herre, jeg er Lammet, der er rede til med sit blod og sin kærlighed at bane vejen til menneskehedens forsoning."

46. Jeg vil heller ikke sende mit "Ord" for at blive menneske i denne tid. Denne tidsalder er forbi for jer og har efterladt sin lære og opløftelse i jeres sjæl. Nu har jeg indledt en ny epoke af åndelig fremgang, hvor I skal være dem, der erhverver fortjenester. (80, 8-9)

47. Jeg vil se jer alle lykkelige, boende i fred og lys, så I efterhånden kommer til at besidde alt – ikke kun gennem min kærlighed, men også gennem jeres fortjenester; for da vil jeres tilfredshed og jeres lykke være fuldkommen. (245, 34)

48. Jeg kom for at vise jer skønheden i et liv, der er højere end det menneskelige, for at inspirere jer til store gerninger, for at lære jer det ord, der vækker kærlighed, for at love jer den hidtil ukendte lykke, der venter den sjæl, der har været i stand til at bestige bjerget af offer, tro og kærlighed.

49. Alt dette skal I erkende i min undervisning, så I endelig forstår, at det er jeres gode gerninger, der vil bringe jeres sjæl tættere på den sande salighed. (287, 48-49)

50. Når I for at rejse fra et kontinent på jorden til et andet må krydse mange høje og lave bjerge, have, folk, byer og lande, indtil I når målet for jeres rejse, så tænk på, at I for at nå det forjættede land ligeledes må rejse længe, så I på den lange rejse opnår erfaring, indsigt, udfoldelse og udvikling af sjælen. Dette vil være frugten af livets træ, som I til sidst vil nyde, efter at I har kæmpet og grædt meget for at nå den. (287, 16)

51. I er børn af Lysets Fader; men hvis I på grund af jeres svaghed er kommet ind i mørket i et liv fuld af strabadser, vildfarelser og tårer , så vil disse lidelser forgå, for I vil rejse jer på mit kald, når Jeg kalder på jer og siger til jer: "Her er jeg, og jeg oplyser jeres verden og indbyder jer til at bestige bjerget, på hvis top I vil finde al den fred, den lykke og den rigdom, som I forgæves har forsøgt at samle på jorden." (308, 5)

52. Hver verden, hvert eksistensplan blev skabt, for at sjælen kunne udvikle sig på det og tage et skridt mod sin Skaber og således, idet den stadig skrider frem på vejen mod fuldkommenhed, få lejlighed til at nå frem til målet for sin rejse, pletfri, ren og velformet, til toppen af den sjælelige fuldkommenhed, hvilket netop er at bo i Guds rige.

53. Hvem synes det umuligt til sidst at bo "i Guds skød"? Åh, I stakkels fornuftsmennesker, som ikke rigtig forstår at tænke! Har I allerede glemt, at I trådte ud af mit skød ind i tilværelsen, det vil sige, at I allerede før eksisterede i det? Der er jo intet mærkeligt i, at alt, hvad der udsprang af livets kilde, vender tilbage til den, når tiden er inde.

54. Hver sjæl var, da den trådte ud af Mig og ind i livet, jomfrueligt ren; men sidenhen besmittede mange sig på deres vej. Ikke desto mindre – da alt blev forudset af Mig på en vis, kærlig og retfærdighedsbevidst måde – gik Jeg straks i gang med at stille alle nødvendige midler til deres frelse og fornyelse til rådighed på den vej, som mine børn måtte gennemgå.

55. Selvom denne sjælelige jomfruelighed blev vanæret af mange væsener, vil den dag komme, hvor de renser sig for alle deres fejltagelser og derved genvinder deres oprindelige renhed. Renselsen vil i mine øjne være meget fortjenstfuld, for sjælen vil have opnået den gennem store og vedvarende prøvelser af sin tro, sin kærlighed, sin trofasthed og sin tålmodighed.

56. I vil alle vende tilbage til lysets rige ad vejen gennem arbejde, kamp og smerte, hvor I ikke længere har behov for at inkarnere i en menneskelig krop eller leve i en materiel verden, for da vil jeres åndelige virkeevne allerede sætte jer i stand til at sende jeres indflydelse og jeres lys fra et eksistensplan til et andet og gøre det mærkbart. (313, 21-24)

Den mægtigste kraft til frelse

57. Se, her er vejen, gå ad den, og I vil frelse jer selv. Sandelig, Jeg siger jer, det er ikke nødvendigt at have hørt Mig i denne tid for at opnå frelsen. Enhver, der i livet udøver Min Guddommelige Lov om Kærlighed og omdanner den af Skaberen inspirerede kærlighed til næstekærlighed, er frelst. Han vidner om Mig i sit liv og i sine gerninger. (63, 49)

58. Når solen udstråler livets lys over hele naturen og over alle væsener, og når også stjernerne udstråler lys over jorden – hvorfor skulle da ikke den Guddommelige Ånd udstråle lys over menneskets sjæl?

59. Nu siger Jeg jer: Mennesker, gå ind i jer selv, lad retfærdighedens lys, som har sin oprindelse i kærligheden, sprede sig over verden. Lad min sandhed overbevise jer om, at I uden ægte kærlighed ikke vil opnå jeres sjæles frelse. (89, 34-35)

60. Mit lys er for alle mine børn; ikke kun for jer, der bebor denne verden, men for alle de sjæle, der lever på forskellige eksistensplaner. De vil alle blive befriet og opstå til evigt liv, når de med deres kærlighedsgerninger over for deres medmennesker opfylder mit guddommelige bud, som kræver af jer, at I elsker hinanden. (65, 22)

61. Elskede folk, dette er den "Tredje Dag", hvor Jeg vækker mit ord til nyt liv blandt de "døde". Dette er den "Tredje Tid", hvor Jeg åndeligt viser Mig for verden for at sige til den: "Her er den samme Kristus, som I så dø på korset, og Han taler nu til jer, for Han lever og vil leve og vil altid være."

62. Derimod ser Jeg, at menneskene har et hjerte i kroppen, der er dødt med hensyn til tro, kærlighed og lys, selvom de i deres religiøse samfund hævder at forkynde sandheden. De mener, at de har sikret deres sjæls frelse, når de beder i deres kirker og deltager i deres ritualer. Men jeg siger jer, at verden må erfare, at sjælens frelse kun opnås gennem udførelsen af kærlighedens og barmhjertighedens gerninger.

63. Forsamlingsstederne er kun en skole. Kirkerne skal ikke kun begrænse sig til at forklare loven, men de skal sørge for, at verden forstår, at livet er en vej, hvor man skal anvende det, man har lært af den guddommelige lov, ved at udøve min lære om kærlighed. (152, 50-52)

64. Kristus blev menneske for at åbenbare den guddommelige kærlighed for verden. Men menneskene har hårde hjerter og en bedrevidende forstand; de glemmer hurtigt en modtaget lære og fortolker den forkert. Jeg vidste, at menneskene efterhånden ville forveksle retfærdighed og kærlighed med hævn og straf. Derfor forkyndte Jeg jer en tid, hvor Jeg åndeligt ville vende tilbage til verden for at forklare menneskene de læresætninger, de ikke havde forstået.

65. Den lovede tid er den, I lever i, og Jeg har givet jer Min undervisning, for at Min retfærdighed og guddommelige visdom kan åbenbares som en fuldkommen lære om jeres Guds ophøjede kærlighed. Tror I, at Jeg er kommet, fordi Jeg

frygter, at menneskene til sidst vil ødelægge deres Herres værker eller endog selve livet? Nej, jeg kommer kun af kærlighed til mine børn, som jeg ønsker at se fulde af lys og fred.

66. Er det ikke ret og rimeligt, at også I kun kommer af kærlighed til Mig? Men ikke af kærlighed til jer selv, men i kærlighed til Faderen og til jeres medmennesker. Tror I, at den, der kun undgår synden af frygt for helvedes pinsler, eller den, der kun udfører gode gerninger i tanken om den belønning, han derved kan opnå, nemlig at vinde en plads i evigheden, lader sig inspirere af den guddommelige kærlighed? Den, der tænker således, kender Mig ikke, og han kommer heller ikke af kærlighed til Mig. Han handler kun af kærlighed til sig selv. (164, 35-37)

67. Hele min lov er sammenfattet i to bud: kærlighed til Gud og kærlighed til næsten. Dette er vejen. (243, 4)

Frelse og forløsning for hver sjæl

68. Nu kommer Jeg ikke for at opvække de fysisk døde, som Jeg gjorde med Lazarus i den »Anden Tid«. I dag kommer mit lys for at opvække den sjæl, der tilhører Mig. Og denne vil gennem sandheden i mit ord hæve sig til det evige liv; for jeres sjæl er den Lazarus, som I i øjeblikket bærer i jeres væsen, og som Jeg vil opvække fra de døde og helbrede. (17, 52)

69. Også det åndelige liv styres af love, og når I fjerner jer fra dem, vil I meget snart mærke de smertefulde følger af denne ulydighed.

70. Erkend, hvor stort mit ønske er om at redde jer. I dag som dengang vil jeg tage korset på mig for at ophøje jer til det sande liv.

71. Ligesom mit blod, der blev udgydt på Golgata, rystede menneskenes hjerter og omvendte dem til min lære, så vil det i denne tid være mit guddommelige lys, der får sjælen og kroppen til at skælve for at bringe jer tilbage på den sande vej.

72. Jeg vil, at de, der er døde for nådens liv, skal leve evigt. Jeg vil ikke, at jeres sjæl skal bo i mørket. (69, 9-10)

73. Indse, hvor mange af jeres medmennesker der midt i deres afgudsdyrkelse venter på Messias' komme. Tænk på, hvor mange der i deres uvidenhed tror, at jeg kun kommer for at holde min dom over de onde, redde de gode og ødelægge verden, uden at vide, at jeg er blandt mennesker som fader, som mester, som bror eller ven, fuld af kærlighed og ydmyghed, og at jeg rækker min hjælpende hånd ud for at redde alle, velsigne dem og tilgive dem. (170, 23)

74. Ingen er født ved en tilfældighed, og selv om nogen anser sig for at være ubetydelig, uduelig og ynkelig, er han alligevel skabt ved det Højeste Væsens nåde, som elsker ham lige så meget som de væsener, han anser for at være overlegne, og han har en bestemmelse, der ligesom alle andre vil føre ham til Guds skød.

75. Ser I de mennesker, der som udstødte vandrer rundt på gaderne og slæber laster og elendighed med sig, uden at vide, hvem de er, og hvor de skal hen? Kender I til de mennesker, der stadig lever i skovene, omgivet af rovdyr? Ingen er glemt af min faderlige kærlighed, alle har de en opgave at udføre, alle besidder de kimen til udvikling og er på den vej, hvor fortjenester, anstrengelse og kamp vil bringe sjælen trin for trin til Mig.

76. Hvor er der nogen, der – om end kun for et eneste øjeblik – ikke har længtes efter min fred og ikke har ønsket at blive befriet fra det jordiske liv? Hver sjæl længes efter den verden, den tidligere beboede, efter det hjem, hvor den blev født. Den verden venter på alle mine børn og indbyder dem til at glæde sig over det evige liv, som nogle længes efter, mens andre kun venter på døden for derefter at ophøre med at være, fordi de har en forvirret sjæl og lever uden håb og uden tro. Hvad kunne få disse væsener til at kæmpe for deres fornyelse? Hvad kunne vække længslen efter evigheden i dem? De venter kun på ikke-længere-at-være, på stilheden og på enden.

77. Men "Verdens Lys" er vendt tilbage, "Vejen og Sandheden", for gennem sin tilgivelse at lade jer opstå til liv, for at kærtegne jeres trætte ansigt, trøste jeres hjerte og få den, der ikke anså sig for værdig til at eksistere, til at høre min stemme, der siger til ham: Jeg elsker dig, kom til Mig! (80, 54-57)

78. Mennesket kan falde og kaste sig ud i mørket og derfor føle sig fjernt fra Mig; det kan tro, at når det dør, er alt forbi for det. For Mig derimod dør ingen, ingen går tabt.

79. Hvor mange er der, som i verden blev betragtet som fordærvede væsener, og som i dag er fulde af lys! Hvor mange, som har efterladt spor af deres synders, laster og forbrydelsers skampletter, har allerede nået deres renselse! (287, 9-10)

80. Mange besudler ganske vist deres sjæle; men døm dem ikke, for de ved ikke, hvad de gør. Også dem vil Jeg frelse, uanset at de for øjeblikket har glemt Mig eller erstattet Mig med de falske guder, som de skabte i verden. Også dem vil Jeg bringe ind i mit rige, selvom de nu – fordi de følger de falske profeter – har glemt den godhjertede Kristus, som gav sit liv for dem for at lære dem sin lære om kærlighed.

81. For Faderen er ingen "ond", ingen kan være det, da deres oprindelse er i Mig. Vildfarne, blinde, voldelige, oprørske – sådan er mange af Mine børn blevet på grund af den frie vilje, de er blevet udstyret med. Men vil der blive lys i dem alle, og Min barmhjertighed vil føre dem på vejen til deres frelse. (54, 45-46)

82. I er alle mit frø, og Mesteren høster det. Når der blandt de gode frø kommer ukrudtsfrø, tager Jeg også det kærligt i mine hænder for at omdanne det til gyldent hvede.

83. Jeg ser i hjerterne frøet af ukrudt, af sump, af forbrydelse, af had, og alligevel høster og elsker jeg jer. Jeg kærtegner og renser dette frø, indtil det skinner som hvede i solen.

84. Tror I, at min kærligheds kraft ikke er i stand til at frelse jer? Når jeg har renset jer, vil jeg så jer i min have, hvor I vil bære nye blomster og nye frugter. Det hører til min guddommelige opgave at gøre jer værdige til mig. (256, 19-21)
85. Hvordan kunne en sjæl for mig gå uigenkaldeligt tabt, når den dog bærer en gnist af mit lys i sig, som aldrig slukkes, og jeg er hos den på alle veje? Så længe dens genstridighed måtte vare, eller dens forvirring måtte fortsætte — aldrig vil disse mørke kræfter modstå min evighed. (255, 60)
86. For Mig er det lige så fortjenstfuldt, når et væsen, der er besmittet med de alvorligste fejltagelser, renser sig inspireret af et højt ideal, som når et væsen, der er forblevet standhaftigt rent, til det sidste kæmper for ikke at besmitte sig, fordi det fra begyndelsen elskede lyset.
87. Hvor langt fra sandheden vandrer de, der mener, at de forvirrede ånder har en anden beskaffenhed end lysets ånder!
88. Faderen ville være uretfærdig, hvis dette var sandt, ligesom Han ikke længere ville være den Almægtige, hvis Han manglede visdom og kærlighed til at redde de besmittede, de urene, de ufuldkomne, og ikke kunne forene dem med alle de retfærdige i ét og samme hjem. (295, 15-17)
89. Sandelig, Jeg siger jer, selv de væsener, som I kalder fristere eller dæmoner, er kun forvirrede eller ufuldkomne væsener, som Faderen klogt benytter sig af for at gennemføre sine høje beslutninger og planer.
90. Men disse væsener, hvis sjæle i dag er omgivet af mørke, og hvoraf mange har gjort dårlig brug af de evner, Jeg har skænket dem, vil — når tiden er inde for dem — blive frelst af Mig.
91. For det øjeblik vil komme, o Israel, hvor alle Herrens skabninger vil prise Mig i al evighed. Jeg ville ikke længere være Gud, hvis Jeg med Min magt, Min visdom og Min kærlighed ikke kunne frelse en sjæl. (302, 31)
92. Hvornår har forældre på jorden nogensinde kun elsket de gode børn og afskydt de onde? Hvor ofte har jeg ikke set dem vise den største kærlighed og omsorg netop over for dem, der sårer dem mest og påfører dem lidelse! Hv , skulle det være muligt for jer at udføre større gerninger af kærlighed og tilgivelse end mine? Hvornår har man nogensinde oplevet, at Mesteren må lære af sine disciple?
93. Véd derfor, at Jeg ikke anser nogen af jer for uværdige, og at vejen til frelsen derfor evigt indbyder jer til at vandre ad den, ligesom portene til mit rige, som er lyset, freden og det gode, for evigt står åbne i forventning om ankomsten af dem, der har stået fjernt fra loven og sandheden. (356, 18-19)

Guds børns herlige fremtid

94. Jeg vil ikke tillade, at et eneste af mine børn farer vild eller endog går tabt. De parasitiske planter forvandler jeg til frugtbærende, for alle skabninger er blevet kaldt til eksistens for at nå et mål om fuldkommenhed.

95. Jeg ønsker, at I sammen med Mig glæder jer over mit værk. Allerede tidligere har Jeg ladet jer deltage i mine egenskaber, fordi I er en del af Mig. Da alt tilhører Mig, gør Jeg også jer til ejere af mit værk. (9, 17-18)

96. Tvivl ikke på mit ord. I den "Første Tid" opfyldte Jeg mit løfte til jer om at befri Israel fra trældommen i Egypten — som betød afgudsdyrkelse og mørke — for at føre jer til Kanaan, landet med frihed og tilbedelse af den levende Gud. Der blev min komme som menneske forkyndt for jer, og profetien blev opfyldt ord for ord i Kristus.

97. Jeg, den Mester, der boede i Jesus og elskede jer i ham, lovede verden at tale til den i en anden tid og åbenbare mig i Ånden. Og her er opfyldelsen af mit løfte.

98. I dag forkynder jeg jer, at jeg har forbeholdt jeres sjæl vidunderlige regioner, opholdssteder, åndelige hjemsteder, hvor I kan finde den sande frihed til at elske, gøre det gode og udbrede mit lys. Kan I tvivle på det, efter at jeg har opfyldt mine tidligere løfter? (138, 10-11)

99. Mit guddommelige ønske er at frelse jer og føre jer ind i en verden af lys, skønhed og kærlighed, hvor I svinger glædeligt på grund af sjælens ophøjelse, følelsernes storsindethed og idealet om fuldkommenhed. Men genkender I ikke min faderlige kærlighed i dette guddommelige ønske? Den, der ikke forstår dette, må uden tvivl være blind. (181, 13)

100. Tænk på: Al skønhed i denne verden er bestemt til at forsvinde for en dag at give plads til noget andet. Men jeres sjæl vil fortsat leve evigt og skue Faderen i al hans herlighed – den Fader, fra hvis skød I stammer. Alt det skabte må vende tilbage til det sted, hvorfra det udgik. (147, 9)

101. Jeg er det evige lys, den evige fred og den evige salighed, og da I er mine børn, er det min vilje og min pligt at gøre jer til delagtige i min herlighed, og derfor lærer jeg jer loven som den vej, der leder sjælen op i det riges højder. (263, 36)

102. Vær altid bevidste om, at den sjæl, der når de høje grader af godhed, visdom, renhed og kærlighed, står over tid, smerte og afstande. Den er ikke begrænset til at bo ét sted, den kan være overalt og kan overalt finde den højeste glæde ved at eksistere, føle, vide, elske og vide sig elsket. Dette er sjælens himmel. (146, 70-71)

VIII. Mennesket

Kapitel 32 – Inkarnation, natur og menneskets opgave

Inkarnationen på jorden

1. I græder, når en af jeres kære forlader jer for at begive sig til den "åndelige dal", i stedet for at føle jer fulde af fred, fordi I forstår, at vedkommende nærmer sig sin Herre endnu et skridt. Derimod fejrer I en fest, når et nyt væsen kommer ind i jeres hjem, uden i dette øjeblik at tænke på, at denne sjæl er kommet i kødet for at fuldføre en soning i denne tårerens dal; da burde I græde over den. (52, 58)

2. I avler børn af jeres kød, men det er Mig, der fordeler sjælene på familier, stammer, nationer og verdener, og i denne retfærdighed, der er utilgængelig for mennesker, åbenbarer Min kærlighed sig. (67, 26)

3. I lever i nutiden og ved ikke, hvad jeg har bestemt for jeres fremtid. Jeg forbereder store legioner af åndelige væsener, der skal bo på jorden og bringe en vanskelig mission med sig, og I skal vide, at mange af jer vil være forældre til de væsener, i hvilke mine budbringere vil inkarnere. Det er jeres pligt at forberede jer indvendigt, så I forstår at modtage og vejlede dem. (128, 8)

4. Jeg vil gerne tale til jer om mange åndelige emner, men I kan endnu ikke forstå dem. Hvis Jeg afslørede for jer, til hvilken slags boliger I allerede er kommet ned på Jorden, ville I ikke kunne begribe, hvordan I har levet på sådanne steder.

5. I dag kan I benægte, at I kender den "åndelige dal", for så længe jeres sjæl er inkarneret, er dens fortid utilgængelig for den, så den ikke bliver forfængelig eller nedtrykt eller fortvivler over sin nye tilværelse, hvor den må begynde forfra som i et nyt liv.

6. Selv om I ville, kunne I ikke huske det. Jeg tillader jer kun at bevare en anelse eller en intuition om det, jeg her åbenbarer for jer, for at I kan holde ud i livets kamp og villigt udholde prøvelserne.

7. I kan tvivle på alt, hvad jeg siger til jer, men sandelig, den åndeverden var virkelig jeres hjem, så længe I var åndelige væsener. I var beboere i det hjem, hvor I ikke kendte til lidelse, hvor I følte Faderens herlighed i jeres væsen, da der ikke er nogen plet i ham.

8. Men I havde ingen fortjenester, og derfor var det nødvendigt, at I måtte forlade den himmel og stige ned til verden, for at jeres sjæl gennem sin indsats kunne genvinde det rige.

9. Men I er faldet mere og mere moralsk, indtil I følte jer meget fjernt fra det guddommelige og åndelige, jeres oprindelse. (114, 35-36)

10. Når sjælen kommer til jorden, er den fyldt af de bedste hensigter om at vie sin tilværelse til Faderen, at behage Ham i alt, at være til nytte for sin næste.

11. Men så snart den ser sig fanget i kroppen, fristet på tusind måder og sat på prøve på sin livsvej, bliver den svag, giver efter for "kødets" impulser, bukker under for fristelserne, bliver egoistisk og elsker til sidst sig selv højere end alt

andet, og kun i øjeblikke lytter den til Ånden, hvor bestemmelsen og løfterne er nedskrevet.
12. Mit ord hjælper jer med at huske jeres åndelige pagt og overvinde fristelserne og forhindringerne.
13. Ingen kan sige, at han aldrig er afveget fra den vej, jeg har udstukket. Men jeg tilgiver jer, så I kan lære at tilgive jeres medmennesker. (245, 47-48)
14. En stor åndelig undervisning er nødvendig, for at mennesket kan leve i harmoni med sin samvittigheds stemme. For selvom alt er gennemsyret af guddommelig kærlighed, klogt skabt til menneskets bedste og lykke, udgør den materie, der omgiver det i verden, en prøve for sjælen fra det øjeblik, den bebor en verden, den ikke hører til, og er forenet med en krop, hvis natur er anderledes end dens egen.
15. I dette kan I se grunden til, at sjælen glemmer sin fortid. Fra det øjeblik, hvor den inkarnerer i et ubevidst væsen, der netop er født, og smelter sammen med det, begynder den et liv, der er tæt forbundet med den pågældende krop.
16. Fra ånden forbliver kun to egenskaber til stede: samvittigheden og intuitionen; men personligheden, de udførte gerninger og fortiden forbliver skjult i en tid. Således er det bestemt af Faderen.
17. Hvad ville der blive af den sjæl, der er kommet fra lyset i et højt hjem for at leve under denne verdens elendige omstændigheder, hvis den huskede sin fortid? Og hvilken forfængelighed ville der være blandt menneskerne, hvis den storhed, der eksisterede i deres sjæl i et andet liv, blev åbenbaret for dem? (257, 18-19)

Den rette vurdering af kroppen og dens ledelse gennem ånden

18. Jeg siger jer ikke blot, at I skal rense jeres sjæl, men også, at I skal styrke jeres krop, så de nye generationer, der kommer ud af jer, er sunde, og deres sjæle kan udføre deres vanskelige opgave. (51, 59)
19. Vær opmærksom på jeres legems sundhed, sørg for dets bevarelse og livskraft. Min lære råder jer til at udvise kærlig omsorg for jeres sjæl og for jeres legeme, for begge supplerer hinanden og har brug for hinanden i den vanskelige åndelige opgave, der er betroet dem. (92, 75)
20. Tillæg ikke jeres krop større betydning, end den i virkeligheden har, og lad den heller ikke indtage den plads, der kun tilkommer jeres sjæl.
21. Forstå, at kropshylsteret kun er det redskab, I har brug for, for at sjælen kan give sig til kende på jorden. (62, 22-23)
22. Se, hvor gavnlig denne lære er for jeres sjæl; for mens kroppens materie for hver dag, der går, nærmer sig jordens skød lidt mere, nærmer sjælen sig derimod stadig mere evigheden.
23. Kroppen er det støttepunkt, hvorpå sjælen hviler, så længe den bor på jorden. Hvorfor lade den blive til en lænke, der binder, eller til et fængsel, der

holder fanget? Hvorfor lade den være roret i jeres liv? Er det mon rigtigt, at en blind leder den, hvis øjne ser? (126, 15-16)

24. Denne undervisning er enkel som alt det rene og guddommelige og derfor let at forstå. Men nogle gange vil det forekomme jer vanskeligt at omsætte den til handling. Jeres sjæls bestræbelser kræver anstrengelse, afkald eller ofre fra jeres legems side, og hvis I mangler opdragelse eller åndelig disciplin, kommer I til at lide.

25. Siden tidernes morgen har der været en kamp mellem sjælen og "kødet" i forsøget på at forstå, hvad der er rigtigt, tilladt og godt, for at leve et liv, der er i overensstemmelse med de love, Gud har givet.

26. I denne hårde kamp forekommer det jer, som om en fremmed og ondsindet magt konstant lokker jer til at vende ryggen til kampen og opfordrer jer til at gøre brug af jeres frie vilje og fortsætte ad materialismens vej.

27. Jeg siger jer, at der ikke findes nogen større fristelse end jeres legems svaghed: følsomt over for alt, hvad der omgiver det; svagt nok til at give efter; let at bringe til fald og forføre. Men den, der har lært at beherske kroppens drifter, lidenskaber og svagheder, har overvundet den fristelse, han bærer i sig selv. (271, 49-50)

28. Jorden er en kampplads, der er meget at lære. Hvis det ikke var sådan, ville nogle få leveår på denne planet være nok for jer, og I ville ikke blive udsendt gang på gang for at blive født på ny. Der findes ingen mørkere og dystrere gravhule for sjælen end dens egen krop, når denne er behæftet med snavs og materialisme.

29. Mit ord løfter jer op fra denne grav og giver jer derefter vinger, så I kan svæve op mod fredens og det åndelige lys' riger. (213, 24-25)

Betydningen og opgaven for sjæl, ånd og samvittighed i mennesket

30. Mennesket kunne eksistere uden ånd, alene ved hjælp af det besjælede fysiske liv; men det ville da ikke være et menneskeligt væsen. Det ville besidde en sjæl og være uden ånd, men det ville da ikke kunne lede sig selv, og det ville heller ikke være det højeste væsen, som gennem ånden erkender loven, skelner det gode fra det onde og modtager enhver guddommelig åbenbaring. (59, 56)

31. Ånden skal oplyse sjælen, og sjælen skal lede kroppen. (71, 9)

32. Mens nogle i verden stræber efter falsk storhed, siger andre, at mennesket er et ubetydeligt væsen foran Gud, og der er endda sådanne, der sammenligner sig med jordens orm. Sandelig, jeres materielle legeme kan forekomme jer lille midt i min skabelse, men for Mig er det ikke det, på grund af den visdom og den evne, hvormed Jeg har skabt det.

33. Men hvordan kan I bedømme jeres væsens storhed ud fra jeres legems mål? Mærker I ikke sjælens tilstedeværelse i det? Den er større end jeres legeme, dens eksistens er evig, dens vej uendelig; I er ikke i stand til at erkende

slutningen på dens udvikling, lige så lidt som dens oprindelse. Jeg vil ikke se jer som små; Jeg skabte jer, for at I skulle nå storhed. Ved I, hvornår Jeg betragter mennesket som lille? Når det er forfaldet i synd, for da har det mistet sin adel og sin værdighed.

34. I har længe ikke længere holdt fast ved Mig, I ved ikke længere, hvad I i virkeligheden er, fordi I har tilladt, at mange egenskaber, evner og gaver, som jeres Skaber lagde i jer, slumrer uvirksomme i jeres væsen. I sover med hensyn til sjælen og ånden, og netop i deres åndelige egenskaber ligger menneskets sande storhed. I lever som de væsener, der hører til denne verden, fordi de opstår og dør i den. (85, 56-57)

35. Med mit kærlighedsord beviser jeg jer den værdi, som jeres ånd har for mig. Der er intet i den materielle skabelse, der er større end jeres ånd — hverken kongestjernen med sit lys, ej heller jorden med alle sine vidundere, ej heller noget andet skabt er større end den ånd, som Jeg har givet jer, for den er en guddommelig partikel, er en flamme, der er fremkommet af den Guddommelige Ånd.

36. Udover Gud er det kun ånderne, der besidder åndelig intelligens, bevidsthed, vilje og viljesfrihed.

37. Over instinktet og "kødets" tilbøjeligheder hæver sig et lys, som er jeres sjæl, og over dette lys en vejleder, en lærebog og en dommer, som er Ånden. (86, 68)

38. Menneskeheden siger til Mig i sin materialisme: »Findes Åndens rige overhovedet?« Men Jeg svarer jer: O I vantro, I er den »Tredje Tids« Thomas. Følelser af medfølelse og barmhjertighed, ømhed, godhed og storsindethed er ikke kroppens egenskaber, lige så lidt som de nådegaver, I bærer skjult i jer. Alle de følelser, der er præget i jeres hjerte og forstand, alle disse evner tilhører ånden, og I må ikke fornægte den. "Kødet" er kun et begrænset redskab, men ånden er det ikke: den er stor, fordi den er et atom af Gud.

39. Søg jeres ånds sæde i kernen af jeres væsen og den store visdom i kærlighedens herlighed. (147, 21-22)

40. Sandelig, jeg siger jer, fra menneskehedens tidligste dage har mennesket besiddet den intuitive viden om at bære et åndeligt væsen i sig – et væsen, der, selvom det var usynligt, åbenbarede sig i de forskellige gerninger i dets liv.

41. Jeres Herre har fra tid til anden åbenbaret åndens eksistens for jer, dens væsen og dens skjulte væren. For selvom I bærer den i jer, er det slør, som jeres materialisering indhyller jer i, så tæt, at I ikke er i stand til at erkende, hvad der er det ædleste og reneste i jeres væsen.

42. Mennesket har vovet at benægte mange sandheder. Ikke desto mindre hørte troen på sin ånds eksistens ikke til det, som det har bekæmpet mest, for mennesket har følt og til sidst forstået, at at benægte sin ånd ville være det samme som at benægte sig selv.

43. Da den menneskelige krop degenererede på grund af sine lidenskaber, sine laster og sin sanselige nydelse, blev den til en lænke, til en mørk øjenbind, til et fængsel og en hindring for sjælens udfoldelse. Ikke desto mindre har mennesket i sine prøvelsens stunder aldrig manglet en gnist af indre lys, der kommer ham til hjælp.

44. Sandelig, jeg siger jer, at åndens højeste og reneste udtryk er samvittigheden, det indre lys, der gør mennesket til det første, det højeste, det største og det ædleste blandt alle de skabninger, der omgiver det. (170, 56-60)

45. Jeg siger til hele folket, at den højeste og smukkeste titel, mennesket besidder, er at være et "Guds barn", selvom det er nødvendigt at fortjene den.

46. Meningen med loven og undervisningen er at åbenbare jer kendskabet til min sandhed, så I kan blive værdige børn af den guddommelige Fader, som er den højeste fuldkommenhed. (267, 53)

47. I ved, at I er skabt "til mit billede og lighed"; men når I siger det, tænker I på jeres menneskelige skikkelse. Jeg siger jer, at mit billede ikke findes der, men i jeres sjæl, som – for at blive mig lig – må fuldkomme sig ved at udøve dyderne.

48. Jeg er vejen, sandheden og livet, jeg er retfærdigheden og det gode, og alt dette stammer fra den guddommelige kærlighed. Forstår I nu, hvordan I bør være, for at I kan være »Mit billede og min lighed«? (31, 51-52)

49. I har et afspejling af det guddommelige i jer, Jeg er virkelig i jer. Den intelligens, den vilje, de evner, sanser og dyder, I besidder, vidner om den højere væsenstilstand, I tilhører, og er et levende vidnesbyrd om Faderen, fra hvem I er udgået.

50. Til tider besudler og vanærer I gennem ulydighed og synd det billede, som I bærer af Mig i jeres væsen. Da ligner I Mig ikke; for det er ikke nok at have en menneskelig krop og en sjæl for at være et billede af Skaberen. Den sande lighed med Mig består i jeres lys og i jeres kærlighed til alle jeres næste. (225, 23-24)

51. Jeg skabte jer "til Mit billede og lighed", og da Jeg samtidig er Tre og Én, findes denne treenighed ligeledes i jer.

52. Jeres materielle legeme repræsenterer skabelsen på grund af dets fuldkomne form og harmoni. Jeres inkarnerede sjæl er et billede af ”Ordet”, der blev menneske for at efterlade et spor af kærlighed i menneskenes verden, og jeres ånd er en strålende gnist fra Helligåndens guddommelige lys. (220, 11-12)

53. Hvilken fortjeneste ville jeres sjæl have, hvis den virkede inden for en krop uden vilje og uden egne tilbøjeligheder? Sjælens kamp med sin kropshylster er en kamp mellem magt og magt. Der finder den den prøvesten, hvorpå den må bevise sin overlegenhed og sin sjælens storhed. Det er den prøve, hvor sjælen ofte for et øjeblik har givet efter for de fristelser, som verden bringer den gennem "kødet". Så stor er den magt, som disse (fristelser) udøver på sjælen, at I til sidst havde indtryk af, at en overnaturlig og ondskabsfuld magt rev jer i fortabelse og ødelagde jer i lidenskaberne.

54. Hvor stort er sjælens ansvar over for Gud! Kødet har ikke påtaget sig dette ansvar. Se, hvordan det for evigt hviler i jorden, når døden kommer. Hvornår vil I erhverve fortjenester, så jeres sjæl bliver værdig til at bebo mere fuldkomne hjemsteder end det, I lever i?
55. Verden tilbyder jer kroner, der kun vidner om forfængelighed, stolthed og falsk storhed. Den sjæl, der forstår at se bort fra denne forfængelighed, har i det hinsides en anden krone forbeholdt sig, nemlig min visdoms krone. (53, 9-11)
56. Livet skal åbenbare sig mere i sjælen end i kroppen. Hvor mange har allerede levet i denne verden; men hvor få har levet åndeligt, har givet udtryk for den nåde, der findes i hvert menneske, i den guddommelige gnist, som Skaberen lagde i mennesket.
57. Hvis menneskene var i stand til at bevare klarsynet i deres ånd, kunne de gennem det se deres fortid, deres nutid og deres fremtid.
58. Ånden ligner min bog om den guddommelige visdom. Hvor meget indeholder den! Den har hele tiden noget at afsløre for jer – nogle gange så dybe åbenbaringer, at de er uforståelige for jer.
59. Den lysgnist, der findes i hvert menneske, er det bånd, der forbinder mennesket med det åndelige, er det, der bringer det i kontakt med det hinsides og med sin Fader. (201, 37-40)
60. Åh, hvis bare jeres materielle natur kunne opfatte det, som jeres ånd modtager gennem sin synske gave! For jeres ånd holder aldrig op med at se, selvom kroppen på grund af sin materielle beskaffenhed ikke opfatter noget af det. Hvornår vil I være i stand til at forstå jeres ånd? (266, 11)
61. Så længe I, der ikke elsker livet, fordi I kalder det grusomt, ikke erkender åndens betydning i mennesket og ikke lader jer lede af den, vil I ikke finde noget af sand værdi.
62. Det er Ånden, der løfter sjælen op til et højere liv hævet over materien og dens lidenskaber. Åndeliggørelsen vil lade jer føle Guds store kærlighed, hvis det lykkes jer at virkeliggøre den. Da vil I forstå livets betydning, se dets skønhed og opdage dets visdom. Da vil I vide, hvorfor Jeg har kaldt det »liv«.
63. Hvem vil vove at afvise denne lære ved at sige, at den ikke er sand, efter at have lært den at kende og forstået den?
64. Når I forstår, at jeres sande værdi ligger i jeres ånd, vil I leve i harmoni med alt, hvad jeres Fader har skabt.
65. Da vil ånden forskønne det fattige menneskeliv; men først må mennesket vende sig bort fra alle lidenskaber, der adskiller det fra Gud, for at følge retfærdighedens og visdommens vej. Da vil det sande liv begynde for jer, det liv, som I i dag betragter med ligegyldighed, fordi I ikke ved, hvad I foragter, og ikke har nogen forestilling om dets fuldkommenhed. (11, 44-48)

Guds tempel i mennesket

66. Menneskehedens forestilling om Mig er barnlig, fordi den ikke har forstået at udgrunde de åbenbaringer, som Jeg uophørligt har givet den. For den, der ved, hvordan man forbereder sig, er Jeg synlig og håndgribelig og til stede overalt; for den, der imidlertid ikke besidder følsomhed, fordi materialismen har forhærdet ham, er det næppe til at begribe, at Jeg eksisterer, og han har følelsen af, at Jeg er uendeligt langt væk, at det er umuligt, at Jeg på nogen måde kan mærkes eller ses.

67. Mennesket må vide, at det bærer Mig i sig, at det i sin sjæl og i lyset af sin ånd besidder det Guddommeliges rene nærvær. (83, 50-51)

68. Den lidelse, der tynger denne tids mennesker, fører dem skridt for skridt, uden at de mærker det, foran portene til det indre helligdom, hvor de – ude af stand til at gå videre – vil spørge: "Herre, hvor er Du?" Og inde fra templet vil Mesterens godmodige stemme kunne høres og sige til dem: "Jeg er her, hvor jeg altid har boet – i jeres ånd." (104, 50)

69. I er født i Mig. Det åndelige og det materielle liv har I modtaget fra Faderen. Og i billedlig forstand kan Jeg sige jer, at på samme tid, som I blev født i Mig, blev Jeg født i jer.

70. Jeg bliver født i jeres ånd, vokser med jeres udvikling og åbenbarer mig fuldt ud i jeres kærlighedsgerninger, så I med jubel kan sige: "Herren er med mig." (138, 68-69)

71. I dag er I stadig børn i skolen og kan ikke altid forstå min undervisning rigtigt; men tal foreløbig til Gud med jeres hjerte, med jeres tanker, og Han vil svare jer fra det inderste af jeres væsen. Hans budskab, som vil tale i jeres ånd, vil være en klar, vis og kærlig stemme, som I efterhånden vil opdage, og som I senere vil vænne jer til. (205, 47)

72. I denne "Tredje Tid" vil jeg oprette Helligåndens Kirke i mine disciple hjerter. Der vil Skaberguden bo, den stærke Gud, den Gud, der blev menneske i den "Anden Tid", den Gud af uendelig visdom. Han lever i jer, men hvis I vil føle Ham og høre lyden af Hans ord, må I forberede jer indvendigt.

73. Den, der gør det gode, føler min tilstedeværelse indvendigt, ligesom den, der er ydmyg eller ser en bror i enhver næste.

74. I jeres sjæl findes Helligåndens tempel. Dette område er uforgængeligt; der findes ingen storme eller orkaner, der er i stand til at rive det ned. Det er usynligt og uberørbart for det menneskelige blik; dets søjler skal være længslen efter at vokse i det gode. Dens kuppel er den nåde, som Faderen skænker sine børn, porten er den Guddommelige Moders kærlighed; for enhver, der banker på min dør, vil røre ved den Himmelske Moders hjerte.

75. Disciple, her er sandheden, som lever i Helligåndens kirke, for at I ikke skal høre til dem, der vildledes af falske fortolkninger. De stenbyggede kirker var kun et symbol, og der vil ikke blive en sten tilbage på den anden.

76. Jeg ønsker, at troens flamme altid skal brænde på jeres indre alter, og at I forstår, at I med jeres gerninger lægger det fundament, hvorpå det store helligdom en dag skal hvile. Jeg sætter alle mennesker med deres forskellige ideer på prøve og virker på dem, for alle vil Jeg lade deltage i opførelsen af mit tempel. (148, 44-48)

Kapitel 33 – Mand og kvinde, forældre og børn, ægteskab og familie

Forholdet mellem mand og kvinde

1. Allerede før I kom til jorden, kendte Jeg jeres livsvej og jeres tilbøjeligheder, og for at bistå jer på jeres livsrejse satte Jeg et hjerte på jeres vej, som gennem sin kærlighed til jer ville oplyse stien. Dette hjerte var både en mands og en kvindes. Dermed ønskede Jeg at give jer en hjælp, så I kunne blive en støtte for troen, den moralske styrke og barmhjertigheden for dem, der har brug for det. (256, 55)
2. Jeg ønskede at lade jer deltage i den lykke, det er at være far, og derfor gjorde jeg jer til forældre til mennesker, for at I skulle give form til væsener, der ligner jer, og i hvilke de sjæle, jeg sender jer, ville inkarnere. Da der i det guddommelige og evige findes moderlig kærlighed, ønskede Jeg, at der i det menneskelige liv skulle være et væsen, der legemliggjorde den, og dette væsen er kvinden.
3. I begyndelsen blev mennesket delt i to dele, og således blev de to køn skabt, det ene – manden, det andet – kvinden; i ham styrke, intelligens, værdighed; i hende ømhed, ynde, skønhed. Den ene – frøet, den anden – den frugtbare jord. Se her to væsener, der kun forenet kan føle sig hele, fuldkomne og lykkelige. I deres harmoni vil de danne ét "kød", én vilje og ét ideal.
4. Når denne forening er inspireret af Ånden og kærligheden, kaldes den ægteskab. (38, 29-31)
5. Sandelig, jeg siger jer: Jeg ser, at mand og kvinde i denne tid er kommet på afveje.
6. Jeg opdager mænd, der ikke opfylder deres forpligtelser; kvinder, der undgår moderskabet, og andre, der trænger ind på de områder, der er bestemt for manden, selvom det allerede i gamle tider blev sagt jer, at manden er kvindens hoved.
7. Kvinden skal derfor ikke føle sig tilsidesat; for nu siger Jeg jer, at kvinden er mandens hjerte.
8. Se, derfor har Jeg indstiftet og helliget ægteskabet. For i foreningen af disse to væsener, der er åndeligt ligeværdige, men fysisk forskellige, består den fuldkomne tilstand. (66, 68, 69)

9. Hvor få er det, der stræber efter at leve i paradiset af fred, lys og harmoni ved med kærlighed at opfylde de guddommelige love.
10. Den vej, menneskene har tilbagelagt, er meget lang, men de foretrækker stadig at spise de forbudne frugter, som kun hober lidelser og skuffelser op i deres liv. Forbudte frugter er dem, der ganske vist er gode, fordi Gud har skabt dem, men som kan blive skadelige for mennesket, hvis det ikke har forberedt sig behørigt eller bruger dem i overmål.
11. Manden og kvinden tager livets frugt uden forberedelse og erkender ikke deres ansvar over for Skaberen, når de avler nye væsener til at blive mennesker på jorden. (34, 12-14)
12. Nogle spørger Mig: "Herre, er den menneskelige kærlighed mon uacceptabel og afskyelig for Dig, og godkender Du kun den åndelige kærlighed?"
13. Nej, folk. Det er sandt, at ånden tilkommer de højeste og reneste følelser af kærlighed, men også i det menneskelige legeme lagde Jeg et hjerte, for at hjertet skal elske, og Jeg gav det følelser, for at hjertet gennem disse skal elske alt, hvad der omgiver hjertet.
14. Den kærlighed, hvis rødder kun ligger i det fysiske, er karakteristisk for de fornuftsløse væsener, fordi de mangler en samvittighed, der kan oplyse deres vej. Desuden siger Jeg jer, at der altid kommer gode frugter ud af de gode foreninger, og at lyssjæle vil inkarnere i dem. (127, 7-8, 10)
15. Jeg kræver ingen overmenneskelige ofre af jer. Jeg har hverken opfordret manden til ikke længere at være mand for at følge Mig, ej heller har Jeg krævet af kvinden, at hun ikke længere skal være det for at udføre en åndelig opgave. Jeg har ikke adskilt ægtemanden fra sin ledsager, ej heller har Jeg fjernet denne fra sin ægtemand, for at hun kunne tjene Mig; ej heller har Jeg sagt til forældrene, at de skal forlade deres børn eller opgive deres arbejde for at kunne følge Mig.
16. Både den ene og den anden har jeg gjort det klart for, da jeg gjorde dem til "arbejdere i denne vingård", at de – for at være mine tjenere – ikke ophører med at være mennesker, og at de derfor må forstå at give Gud, hvad der tilhører Gud, og verden, hvad der tilkommer den. (133, 55-56)

Menneskets natur og opgave

17. Jer mænd har Jeg skænket en arv, en gave, en kvinde, der er betroet jer, for at I skal elske og pleje hende. Og dog er jeres ledsager kommet til Mig og har klaget og grædt for Mig på grund af jeres manglende forståelse.
18. Jeg har sagt jer, at I er stærke, at I er skabt »efter mit billede og lighed«. Men jeg har ikke pålagt jer at ydmyge kvinden og gøre hende til jeres slave.
19. Jeg har gjort jer stærke, så I kan repræsentere Mig i jeres hjem: stærke i dyd og begavelse, og jeg har givet jer kvinden som ledsager som et supplement i

jeres jordiske liv, så I i gensidig kærlighed kan finde styrken til at stå imod prøvelser og skiftende skæbner. (6, 61)

20. Tænk på, mænd, at det ofte var jer, der fik dydige kvinder til at falde i jeres net ved at lede efter de følsomme og svage sider i dem. Men de spejle, der var klare og som i dag er grumset, skal I få til at afspejle deres sjæls renhed og skønhed igen.

21. Hvorfor foragter I i dag netop dem, som I tidligere har forledt til et fordærvet liv? Hvorfor beklager I jer over kvindens forfald? Forstå, at hvis I havde ført dem på vejen til min lov, som er hjertets og åndens lov, respekten og næstekærlighedens lov, ved at elske dem med den kærlighed, der opløfter, og ikke med den lidenskab, der nedværdiger, så ville I ikke have nogen grund til at græde og klage, og de ville ikke være faldet.

22. Manden søger og forventer dyder og skønhed hos kvinden. Men hvorfor kræver I det, I ikke fortjener?

23. Jeg ser, at I stadig tror, I har store fortjenester, selvom I kun har få. Genopbyg med jeres gerninger, ord og tanker det, I har ødelagt, og giv ærbarhed, moral og dyd den værdi, de har.

24. Når I bestræber jer på denne måde, mænd, hjælper I Jesus med hans frelsesværk, og jeres hjerte vil blive fyldt med glæde, når I ser hjemmene blive æret af gode hustruer og ærbare mødre. Jeres glæde vil være stor, når I ser, at dyden vender tilbage til dem, der havde mistet den.

25. Frelsen gælder for alle. Hvorfor skulle ikke selv den største synder blive frelst? Derfor siger Jeg jer, mænd: Arbejd sammen med Mig for at redde dem, som I har kastet ud i fortabelsen, ved at indgyde dem nyt håb med lyset fra Min lære. Lad mine kærlige tanker nå deres forstand og deres hjerte. Bring dem mine budskaber også til fængslerne og hospitalerne, ja, selv til de steder, hvor der hersker elendighed. For der vil de græde af anger og smerte, fordi de ikke var stærke nok, da verden med sine fristelser trak dem ud i fortabelsen.

26. Hver kvinde var engang et barn, hver kvinde var engang jomfru, derfor kan I med indlevelse nå deres hjerter.

27. Jeg vil benytte mig af de mænd, der ikke har besudlet disse dyder, og betro dem denne opgave. Husk, at Jeg har sagt til jer: »Ved jeres gerninger vil I blive kendt.« Lad sjælen tale gennem den jordiske skikkelse.

28. Men til dem, der ikke var rede til at værdsætte de kærlige egenskaber, jeg har lagt i det væsen, siger jeg: Hvorfor siger I, at I elsker, når det ikke er kærlighed, I føler? Hvorfor giver I anledning til, at andre falder, og intet holder jer tilbage? Tænk over: Hvad ville jeres hjerte føle, hvis man gjorde det, I gør med de afblomstrede blomster, med jeres mor, jeres søster eller med jeres elskede og derfor respekterede hustru? Har I nogensinde tænkt på de sår, I har påført forældrene til dem, som de har opdraget med så megen kærlighed?

29. Spørg jeres hjerte i en egentlig prøve i samvittighedens lys, om man kan høste det, man ikke har sået.
30. Hvad forbereder I jer til jeres fremtidige liv, når I konstant sårer jeres næste? Hvor mange vil blive jeres ofre? Hvad vil jeres ende blive? Sandelig, jeg siger jer, I har gjort mange til ofre i jeres lidenskabers hvirvelstorm; nogle hører til jeres nutid, og andre til jeres fortid.
31. Jeg vil, at hjertet og munden, som har været et tilflugtssted for utroskab og løgn, skal blive et tilflugtssted for sandhed og kysk kærlighed.
32. Oplys jeres næstes vej gennem ordet og jeres eksempel, så I kan blive de faldne kvinders frelsere. Åh, hvis bare hver af jer kunne frelse mindst én!
33. Tal ikke dårligt om den kvinde, for det sårende ord, der sårer én, vil såre alle, der hører det – for fra dette øjeblik bliver også de til onde dommere.
34. Respekter andres handlinger og hemmeligheder, for det er ikke jeres sag at dømme dem. Jeg foretrækker mænd, der er faldet i synd, og som jeg vil rejse op igen, frem for hyklere, der udstiller renhed og alligevel synder. Jeg foretrækker en stor synder, der dog er oprigtig, frem for en falsk dydighed. Hvis I vil pynte jer, skal det være med oprigtighedens festklæder.
35. Hvis I finder en dydig kvinde med høje følelser og føler jer uværdige til at nærme jer hende, selvom I elsker hende, og hvis I derefter ydmyger og foragter hende, og efter at I har lidt og indset jeres fejltagelse, vender jer mod hende for at finde trøst, så vil I forgæves banke på hendes dør.
36. Hvis alle kvinder, der har spillet en rolle i hver enkelt mands liv, havde modtaget ord og følelser af kærlighed, respekt og forståelse fra ham, ville jeres verden ikke befinde sig på det syndens niveau, hvor den er. (235, 18-32)

Kvinden, hustruen og moderen

37. Kvinder, det er jer, der med jeres bøn opretholder den ringe fred, der findes på jorden – jer, der som trofaste vogtere af hjemmet sørger for, at det ikke mangler kærlighedens varme. På denne måde forener I jer med Maria, jeres mor, for at bryde den menneskelige hovmod. (130, 53)
38. Kvinder, I, der med jeres tårer fugter denne verdens vej og med blod markerer jeres gang gennem dette liv: Hvil jer hos Mig, så I kan få nye kræfter og fortsat være kærlighedens tilflugtssted, ilden i ildstedet, det stærke fundament i det hus, som Jeg har betroet jer på jorden. Så I også fremover kan være lærken, hvis vinger dækker ægtemanden og børnene. Jeg velsigner jer.
39. Jeg ophøjer manden og kvindens plads ved mandens højre side. Jeg helliger ægteskabet og velsigner familien.
40. I denne tid kommer Jeg med kærlighedens sværd for at rette op på alle ting, da de tidligere er blevet forvrænget af mennesket. (217, 29-31)

41. Sandelig, jeg siger jer, den menneskelige fornyelse må begynde hos kvinden, så hendes frugter, som vil være morgendagens mennesker, er fri for de pletter, der har ført jer til degeneration.
42. Derefter vil det være mandens opgave at bidrage med sin del til dette genoprettelsesværk; for enhver, der har ødelagt en kvinde, vil være nødt til at genoprette hende.
43. I dag har Jeg inspireret jer til at redde den kvinde, der er snublet på sin vej; og når I så fremviser den, I har reddet, for Mig, vil Jeg give hende en blomst, velsignelse og meget stor fred, så hun ikke falder igen.
44. Når I udfører denne opgave på denne måde, vil de væsener, der er blevet såret af verden, føle Jesu kærlighed strømme ind i deres hjerter.
45. Jeg vil høre det, når de i deres bøn siger til Mig: "Min Fader, se ikke på min synd, se kun på min smerte. Døm ikke min fordærvelse, se kun på min lidelse." I dette øjeblik vil min trøst komme ned over det plagede hjerte, og det vil rense sig med tårer. Hvis I blot vidste, at den synders bøn opleves stærkere end den stoltes, der anser sig for retfærdig og ren. (235, 16-17, 43-45)
46. Mennesker viser kun få tegn eller kendetegn på den kærlighed, hvormed Jeg har givet jer livet. Af alle menneskelige følelser er den, der ligner den guddommelige kærlighed mest, den moderlige kærlighed, for i den findes uselviskhed, selvfornægtelse og bestræbelsen på at gøre barnet lykkeligt, selvom det koster ofre. (242, 39)
47. Til jer ufrugtbare kvinder siger Mesteren: I har inderligt ønsket og bedt om, at jeres legeme måtte blive en livskilde, og I har håbet, at I en aften eller en morgen ville kunne høre et spædt hjertes banken i jeres indre. Men dagene og nætterne er gået, og kun hulken er brudt frem fra jeres bryst, fordi intet barn har banket på jeres dør.
48. Hvor mange af jer, der hører Mig, og som er blevet berøvet al håb af videnskaben, vil blive nødt til at blive frugtbare, for at I kan tro på Min magt, og mange vil genkende Mig gennem dette mirakel. Våg og vær tålmodige. Glem ikke Mine ord! (38, 42-43)

Opdragelsen af børn og unge

49. I familiefædre, undgå fejl og dårlige forbilleder. Jeg kræver ikke fuldkommenhed af jer, kun kærlighed og omsorg for jeres børn. Forbered jer åndeligt og legemligt, for i det hinsides venter store skarer af sjæle på det øjeblik, hvor de kan blive mennesker blandt jer.
50. Jeg ønsker en ny menneskehed, der ikke kun vokser i antal, men også i dyd, så menneskene kan se den lovede by nærme sig, og deres børn kan nå frem til at bo i det Nye Jerusalem.
51. Jeg ønsker, at jorden skal fyldes med mennesker af god vilje, som er kærlighedens frugter.

52. Ødelæg denne tids Sodoma og Gomorra, lad ikke jeres hjerte vænne sig til deres synder, og gør ikke som deres indbyggere. (38, 44-47)
53. Vis jeres børn vejen med iver, lær dem at overholde Åndens og Materiens love; og når de overtræder dem, så irettesæt dem, for I som forældre repræsenterer Mig på jorden. Husk da på Jesus, der fuld af hellig vrede for altid gav købmændene i Jerusalem en lærestreg ved at forsvare Guds sag, de uforanderlige love. (41, 57)
54. I dag er I ikke længere små børn og kan forstå meningen med mine undervisninger. I ved også, at jeres sjæl ikke opstod samtidig med den krop, I besidder, og at den enes oprindelse ikke er den andens. De små børn, som I vugger i jeres arme, bærer uskyld i deres hjerter, men i deres sjæl rummer de en fortid, der til tider er længere og mere ulykkelig end deres egne forældres. Hvor stort er ansvaret for dem, der skal pleje disse hjerter, så deres sjæle kan gøre fremskridt på deres udviklingsvej.
55. Se derfor ikke med mindre kærlighed på jeres børn. Tænk på, at I ikke ved, hvem de er, eller hvad de har gjort. Øg snarere jeres omsorg og kærlighed over for dem, og tak jeres Fader for, at han har lagt sin barmhjertighed i jer for at gøre jer til vejledere og rådgivere for jeres åndelige søskende, for hvem I midlertidigt er forældre med hensyn til deres legeme og blod. (56, 31-32)
56. Jeg siger til familiefædrene, at de, ligesom de bekymrer sig om deres børns materielle fremtid, også skal tage sig af deres åndelige fremtid på grund af den mission, de i denne henseende er kommet til verden med. (81, 64)
57. Véd, at sjælen, når den inkarnerer, medbringer alle sine evner, at dens skæbne allerede er nedskrevet, og at den derfor ikke først skal modtage noget i verden. Den medbringer et budskab eller en soningsopgave. Nogle gange høster den et (godt) frø, og andre gange betaler den en gæld. Men altid modtager den i dette liv en lektion i kærlighed, som dens Fader giver den.
58. I, der leder jeres børn gennem dette liv, sørg for, at de, når tiden med barnlig uskyld er forbi, følger min lovs vej. Væk deres følelser, åbenbar deres evner for dem og opmuntr dem altid til det gode , og sandelig, Jeg siger jer: den, I på denne måde fører til Mig, vil blive oversvømmet af det lys, der stråler ud fra det guddommelige ild, som er Min kærlighed. (99, 64-65)
59. Åndeligt har I allerede tilbagelagt en lang vej, og nu er I forbløffede over den intuition og udvikling, som de nye generationer viser fra deres tidligste barndom. For det er sjæle, der har oplevet meget og nu vender tilbage for at føre menneskeheden fremad — nogle på åndens veje og andre på verdens veje, alt efter deres evner og deres mission. Men hos dem alle vil menneskene opdage indre fred. Disse væsener, som Jeg taler til jer om, vil være jeres børn. (220, 14)
60. Tror I, at et barn begår en fejl, når det ikke følger en jordisk fars dårlige eksempel, hvis denne er lastefuld eller ondskabsfuld? Eller tror I, at barnet er forpligtet til at følge i sine forældres fodspor?

61. Sandelig, jeg siger jer, det skal være samvittigheden og fornuften, der leder jer på den rette vej. (271, 33-34)
62. Den velsignede uskyld smittes af verdens fordærvelse, de unge følger dens vej i et forrygende tempo, og også jomfruerne har mistet deres sødme, kyskhed og anstændighed. Alle disse dyder er forsvundet fra deres hjerter. De har næret de verdslige lidenskaber og længes kun efter de fornøjelser, der fører dem til fortabelse.
63. Jeg taler til jer i al klarhed, så I kan rejse jer og tage et fast skridt i udviklingen af jeres sjæl. (344, 48)
64. Væk kærligheden til næsten hos de unge, giv dem store og ædle idealer, for det vil være de unge, der i morgen kæmper for at opnå en tilværelse, hvor retfærdighed, kærlighed og åndens hellige frihed stråler. Forbered jer, for den store kamp, som profetierne taler om, er endnu ikke kommet. (139, 12)

Et ord til børnene og jomfruerne

65. I, barnesjæle, har alle en guddommelig Fader i Mig, og når Jeg har givet jer menneskelige forældre i det materielle liv, skete det for at de kunne give liv til jeres legeme og repræsentere jeres himmelske Fader hos jer. Jeg har sagt til jer: "Du skal elske Gud mere end alt skabt", og har tilføjet: "Du skal ære din far og din mor." Forsøm derfor ikke jeres pligter. Hvis I ikke taknemmeligt har anerkendt jeres forældres kærlighed, og I stadig har dem i verden, så velsign dem og anerkend deres fortjenester. (9, 19)
66. I dag taler jeg især til de piger, der i morgen skal oplyse livet i et nyt hjem med deres tilstedeværelse, og som skal vide, at hustruens og moderens hjerte er lys, der oplyser dette helligdom, ligesom Ånden oplyser det indre tempel.
67. Forbered jer allerede nu, så jeres nye liv ikke overrasker jer; forbered allerede nu den vej, som jeres børn skal gå – de sjæle, der venter på det øjeblik, hvor de kan nærme sig jeres skød for at antage en form og et menneskeligt liv for at udføre en opgave.
68. Vær mine medarbejdere i mine genoprettelsesplaner, i mit fornyelses- og retfærdighedsværk.
69. Vend jer bort fra de mange fristelser, der lurer på jeres skridt i denne tid. Bed for de syndige byer, hvor så mange kvinder går til grunde, hvor så mange helligdomme skændes, og hvor så mange lamper slukkes.
70. Spred gennem jeres eksempel livets, sandhedens og lysets frø, som sætter en stopper for følgerne af manglende åndelighed i menneskeheden.
71. Jomfruer af dette folk: Vågn op og rust jer til kamp! Bliv ikke blinde af hjertets lidenskaber, lad jer ikke forblinde af det uvirkelige. Udfold jeres gaver af intuition, inspiration, jeres følsomhed og jeres fintfølelse. Bliv stærke i sandheden, og I vil have rustet jer med jeres bedste våben til at klare denne livets kamp.

72. For at videregive kærligheden med jeres blod, for at bistå jeres børn med livets essens, som er den kærlighed, jeg taler så meget om til jer, må I først opleve den, lade jer gennemtrænges af den og føle den dybt. Det er det, min undervisning ønsker at bevirke i jeres hjerter. (307, 31-36)

Ægteskab og familie

73. Ægteskabsloven kom ned som et lys, der talte gennem de ældste fædres ånd, for at de skulle erkende, at foreningen mellem mand og kvinde betyder en pagt med Skaberen. Frugten af denne forening er barnet, i hvilket forældrenes blod flyder sammen som et bevis på, at det, der er forenet foran Gud, ikke må opløses på jorden.

74. Den lykke, som faren og moderen føler, når de har født et barn, ligner den, som Skaberen oplevede, da Han blev far ved at give liv til sine højt elskede børn. Da Jeg senere gennem Moses gav jer love, for at I kunne forstå, hvordan I skulle vælge en ledsager og ikke begære jeres næstes hustru, skete det, fordi menneskene på grund af deres frie vilje havde forvildet sig på veje til ægteskabsbrud og lidenskaber .

75. Da denne tid var forbi, kom Jeg til verden i Jesus og ophøjede ægteskabet og dermed den menneskelige moral og dyd gennem Min godmodige undervisning, som altid er kærlighedens lov. Jeg talte i lignelser for at gøre Mit ord uforglemmeligt og gjorde ægteskabet til en hellig institution.

76. Nu, hvor jeg igen er blandt jer, spørger jeg jer, mænd og kvinder: Hvad har I gjort af ægteskabet? Hvor få kan svare tilfredsstillende på det! Min hellige institution er blevet vanhelliget, og fra den livskilde udspringer død og smerte. På det rene hvide papir i denne lovbog findes skampletter og spor fra mand og kvinde. Frugten, der burde være sød, er bitter, og den kalk, som menneskene drikker af, er fuld af galde.

77. I fjerner jer fra mine love, og når I snubler, spørger I jer selv i angst: Hvorfor er der så meget smerte? Fordi kødet begær altid har overdøvet samvittighedens stemme. Nu spørger jeg jer: Hvorfor har I ingen fred, selvom jeg har givet jer alt det nødvendige for at være lykkelige?

78. Jeg har bredt en blå kappe ud over himmelhvælvet, for at I under den kunne bygge jeres »kærlighedsreder«, så I der, fjernt fra verdens fristelser og forviklinger, kunne leve med fuglenes enkelhed; for i enkelheden og i den oprigtige bøn kan man mærke freden i mit rige og åbenbaringen af mange hemmeligheder.

79. Enhver, der indgår ægteskab foran min guddommelighed — selvom hans forening ikke er bekræftet af nogen gejstlig — indgår en pagt med Mig, en aftale, der forbliver nedskrevet i Guds bog, hvor alle skæbner er nedskrevet.

80. Hvem kan slette disse to sammenflettede navne derfra? Hvem kan i verden opløse det, der er forenet i min lov?

81. Hvis Jeg adskilte jer, ville Jeg ødelægge mit eget værk. Når I har bedt Mig om at være forenet på jorden, og Jeg har indvilget i det – hvorfor holder I da ikke jeres løfter og fornægter jeres eder? Er det ikke en hån mod min lov og mit navn? (38, 32-37, 39-41)

82. Jeg har talt til hjertet hos den kvinde, mor og hustru, som ikke forstod at bevare renheden i sit hjerte, og som ikke var i stand til at give sin livsledsager og sine børn varmen fra ømhed og forståelse.

83. Hvordan kunne mænd og kvinder ophøje deres sjæleliv, hvis de ikke først har rettet de alvorlige fejl, der findes i deres menneskelige liv?

84. Mit værk kræver, at dets disciple ved hjælp af oprigtighed og sandfærdighed i deres handlinger i deres liv forstår at vidne om det.

85. Til både de ene og de andre spørger jeg: Har I børn? Så hav medlidenhed med dem. Hvis I blot et øjeblik kunne skue deres sjæle, ville I føle jer uværdige til at kalde jer deres forældre. Giv dem ikke dårlige eksempler, pas på ikke at hæve stemmen i børnenes nærvær.

86. Jeg ved, at der i denne tid som aldrig før er problemer inden for ægteskaberne — problemer, som de berørte kun finder én løsning på: adskillelse, skilsmisse.

87. Hvis mennesket havde den nødvendige viden om det åndelige, ville det ikke begå så alvorlige fejl, for det ville i bønnen og i åndeligheden finde inspiration til at løse de sværeste forviklinger og bestå de hårdeste prøver.

88. Mit lys når alle hjerter, også de bedrøvede og nedtrykte, for at give dem nyt livskraft. (312, 36 42)

89. I den »Anden Tid« trådte Jeg ind i hjemmet hos mange ægtepar, der var blevet viet efter Moseloven, og ved I, hvordan Jeg fandt mange af dem? De skændtes og ødelagde frøet til fred, kærlighed og tillid. Jeg så fjendskab og splid i deres hjerter, ved deres bord og i deres seng.

90. Jeg trådte også ind i hjemmet hos mange, der – uden at deres ægteskab var blevet stadfæstet ved loven – elskede hinanden og levede, som lærkerne gør i deres rede, og kærtegnede og beskyttede deres lille elskede.

91. Hvor mange er der, der bor under ét og samme tag og alligevel ikke elsker hinanden, og da de ikke elsker hinanden, er de heller ikke forenet, men åndeligt adskilte! Men de lader ikke deres splittelse komme til kende af frygt for en guddommelig straf eller de menneskelige love eller samfundets dom, men dette er ikke et ægteskab; hos disse mennesker findes hverken fællesskab eller sandhed.

92. Alligevel fremviser de deres falske fællesskab, besøger familier og kirker, går på udflugt, og verden dømmer dem ikke, fordi de forstår at skjule deres manglende kærlighed. Hvor mange derimod, som elsker hinanden, må skjule sig, skjule deres virkelige enhed og udholde uforståenhed og uretfærdigheder.

93. Mennesket har ikke udviklet sig højt nok til at gennemskue og bedømme sin næstes liv korrekt. De mennesker, der har de åndelige og verdslige loves e i hænderne, anvender ikke den sande retfærdighed til at straffe sådanne tilfælde.
94. Men de tider med forståelse og indsigt, som Jeg forkynder jer, hvor menneskeheden vil fuldkomme sig, vil komme, og da vil I, ligesom i patriarkernes tider før Moses, opleve, at de elskendes forening sker, som Jeg har gjort det i dag med Mine børn: på åndelig vis. Således vil I også gøre det i de kommende tider: i nærværelse af forældrene til dem, der vil forene sig, vennerne og slægtningene, i største åndelighed, broderskab og glæde. (357, 25-27)

Kapitel 34 – Viljesfrihed og samvittighed

Betydningen af samvittigheden og viljesfriheden

1. Hør, disciple: Mennesket besidder som åndelige gaver viljesfrihed og samvittighed; alle kommer til verden begavet med dyder og kan gøre brug af dem. I deres sjæl er samvittighedens lys; men samtidig med kroppens udvikling udvikles lidenskaberne og de onde tilbøjeligheder, og disse ligger i kamp med dyderne.
2. Gud lader dette ske, for uden kamp er der ingen fortjenester, og dette er derfor nødvendigt for jer for at stige op ad den åndelige vej. Hvad ville Guds børns fortjeneste bestå i, hvis de ikke kæmpede? Hvad ville I gøre, hvis I levede fyldt af lykke, som I længes efter i verden? Kan I, omgivet af bekvemmeligheder og rigdomme, forvente åndelig fremgang? I ville stå stille; for hvor der ikke er kamp, er der ingen fortjeneste.
3. Men misforstå det ikke; for når Jeg taler om kamp, mener Jeg den, I udfolder for at overvinde jeres svagheder og lidenskaber. Disse kampe er de eneste, Jeg tillader menneskene, for at de kan beherske deres egoisme og deres materielle stræben, så sjælen, oplyst af Ånden, indtager sin rette plads.
4. Denne indre kamp bifalder Jeg, men ikke den, som menneskene fører i deres ønske om selvophøjelse, forblændet af ambition og ondskab. (9, 42-44)
5. Sjælen kæmper for at opnå sin opstigning og fremgang, mens "kødet" gang på gang giver efter for verdens fristelser. Men sjæl og krop kunne harmonere med hinanden, hvis begge blot gjorde brug af det, der retmæssigt tilkommer dem, og det er det, min lære viser jer.
6. Hvordan kan I udøve min lov til enhver tid? Ved at lytte til samvittighedens stemme, som er dommeren over jeres handlinger. Jeg pålægger jer intet, som I ikke kan opfylde. Jeg vil overbevise jer om, at vejen til lykke ikke er en fantasi, men at den eksisterer, og jeg åbenbarer jer her, hvordan man tilbagelægger den.

7. I har friheden til at vælge vejen, men det er min pligt som fader at vise jer den sande, den korteste – den, der altid er oplyst af det guddommelige fyrtårns lys, som er min kærlighed til jer. For I er disciple, der tørster efter altid at høre nye ord, der bekræfter jeres viden og opliver jeres tro. (148, 53-55)
8. Jeg har lagt samvittigheden i jeres væsen, for at den skal være retningslinjen på alle jeres veje, da samvittigheden er i stand til at skelne det gode fra det onde og det rette fra det uretfærdige. Med dette lys vil I ikke kunne blive bedraget eller kaldes uvidende. Hvordan kunne spiritualisten bedrage sin næste eller forsøge at bedrage sig selv, når han kender sandheden? (10, 32)
9. Mennesket på jorden er en fyrste, som min kærlighed og min retfærdighed har givet denne titel, og den opgave, han modtog fra begyndelsen, var at herske over jorden.
10. Over den guddommelige gave, hans frie vilje, satte jeg et strålende fyrtårn, der skulle oplyse hans livsvej: samvittigheden.
11. Frihed til at handle og samvittighedens lys til at skelne det gode fra det onde er to af de største gaver, som min faderlige kærlighed har skænket jeres ånd. De findes i mennesket, allerede før det bliver født, og også efter at det er dødt. Samvittigheden leder ham og skiller sig ikke fra ham i fortvivlelse, ej heller ved tab af forstanden eller i dødskampen, fordi den er dybt forenet med ånden. (92, 32-34)
12. Sjælen glæder sig over viljesfriheden, ved hjælp af hvilken den skal erhverve fortjenester for at opnå frelse.
13. Hvem leder, vejleder eller rådgiver sjælen på dens frie udviklingsvej, så den kan skelne det tilladte fra det forbudte og dermed ikke fare vild? Samvittigheden
14. Samvittigheden er den guddommelige gnist, er et højere lys og en kraft, der hjælper mennesket med ikke at synde. Hvilken fortjeneste ville der være i mennesket, hvis samvittigheden besad materiel magt til at tvinge det til at forblive i det gode?
15. Jeg vil have, at I skal vide, at fortjenesten består i at lytte til denne stemme, at overbevise sig om, at den aldrig lyver eller tager fejl i det, den rådgiver, og i trofast at følge dens anvisninger.
16. Som I sikkert kan forstå, kræver det træning og selvrefleksion at kunne høre denne stemme tydeligt. Hvem af jer udøver denne lydighed i øjeblikket? Svar jer selv.
17. Samvittigheden har altid givet sig til kende i mennesket; men mennesket har ikke nået den nødvendige udvikling til at lade hele sit liv lede af dette lys. Det har brug for love, undervisning, forskrifter, religioner og råd.
18. Når menneskene når frem til at komme i forbindelse med deres ånd og i stedet for at søge det åndelige i det ydre søger det i deres indre, vil de kunne høre den blide, overbevisende, vise og retfærdige stemme, der altid har levet i dem, uden at de lyttede til den, og de vil forstå, at Guds nærvær er i ånden, at

han er den sande mellemmand, gennem hvilken mennesket skal træde i forbindelse med sin Fader og Skaber. (287, 26-30)

19. I har alle mit lys i jer, hver sjæl besidder denne nåde; men mens dette lys hos nogle er blevet stadig stærkere, er vokset og har trængt udad for at give sig til kende, forbliver det hos andre kun i en hemmelig, skjult og ubevidst tilstand. Men sandelig, jeg siger jer: Hvor meget et menneske end måtte være åndeligt tilbagestående, vil det altid kunne skelne mellem det gode og det onde, hvorfor I alle er ansvarlige over for mig for jeres gerninger.

20. Jeg må sige jer, at jeres ansvar vokser i takt med, at jeres erkendelse øges, for I vil da blive stadig mere følsomme over for samvittighedens anvisninger. (310, 69 70)

21. Jeg vil have, at I skal vide, at I blandt alle skabninger i denne verden er det foretrukne væsen, der er udstyret med ånd og samvittighed. Jeg har givet jer viljesfrihed, så I af egen vilje kan slå ind på den rette vej, der fører til Mig. Det er ikke en blomsterbestrøet vej, Jeg tilbyder jer, men en vej af bøn, bod og kamp, og på denne vej skal jeres samvittighed lede jer. (58, 42)

22. Hvad ville der blive af ånden, hvis den blev berøvet sin viljesfrihed? Først og fremmest ville den ikke være en ånd, og derfor ville den ikke være et væsen, der er den Højeste værdig. Den ville være noget i retning af de maskiner, I fremstiller, noget uden eget liv, uden intelligens, uden vilje, uden stræben. (20, 37)

23. Jeg gav mennesket viljesfrihed. Men hvis det i sin forblændelse skulle gå så vidt som til at bebrejde Mig det, vil Jeg sige til det, at Jeg også gav det viljestyrke og forstand. Samtidig åbenbarede Jeg ham Min lov, som er vejen til ikke at snuble eller fare vild, og tændte i ham samvittighedens lys, som er det indre fyrtårn, der oplyser sjælens vej og fører den til det evige liv.

24. Hvorfor findes synden, hvorfor vejer det onde tungere, og hvorfor bryder der krige ud? Fordi mennesket ikke lytter til samvittighedens stemme og gør dårlig brug af sin viljesfrihed. (46, 63-64)

25. Verden hører Mig ikke, for stemmen fra disse legemer, gennem hvilke Jeg åbenbarer Mig, har kun en begrænset rækkevidde. Derfor er det Åndens stemme, som er Min visdom, der taler til menneskene og overrasker mange, som ellers, i deres egoismes greb, er døve over for denne stemmes kald, kun lytter til smiger og jordisk anseelse og beruser sig ved deres sociale stilling og magt. (164, 18)

Misbruget af viljesfriheden

26. I dag møder jeg en menneskehed, der er åndeligt svækket som følge af det misbrug, den har begået med gaven af viljesfrihed. Jeg udstak en vej af retfærdighed, kærlighed, barmhjertighed og det gode. Mennesket har skabt en anden af tilsyneladende lys, som har ført det til undergang.

27. Ved min genkomst viser mit ord jer netop den vej, som I ikke ønskede at gå, og det ville være uretfærdigt og urimeligt at sige, at denne lære forvirrer eller gør en ligeglad. (126, 5-6)

28. Se på menneskene, hvordan de ødelægger og hader hinanden, river magten fra hinanden uden at vige tilbage for forbrydelse, svig eller forræderi. Der er mennesker, der dør i millionvis som ofre for deres medmennesker, og andre, der går til grunde under lastens indflydelse. Er der mon lys i dem? Taler mon den ånd, der lever i dem? Det, der er der, er mørke og smerte, resultatet af misbruget af viljens frihed og af ikke at lytte til den indre stemme, og fordi menneskene ikke rettede deres opmærksomhed mod lyset fra den guddommelige gnist, som I alle bærer i jeres væsen, som er den guddommelige lysstråle, I kalder samvittighed. (79, 31)

29. Viljesfriheden er det højeste udtryk, den mest fuldendte gave af frihed, som mennesket er blevet skænket på livets vej, for at dets udholdenhed i det gode, som det har opnået gennem samvittighedens råd og gennem kampen i beståelsen af prøverne, vil lade det nå Faderens skød. Men viljesfriheden er blevet erstattet af løssluppenhed, samvittigheden bliver ignoreret; man lytter kun til verdens krav, og åndeligheden er blevet erstattet af materialisme.

30. I lyset af så stor forvirring og så mange afvigelser vil min lære forekomme menneskene i denne tid absurd. Men jeg siger jer, at det er den rette undervisning for at opnå, at menneskene befrier sig fra den sløvhed, de er faldet i. (157, 15-16)

31. Mit ord er vejen, det er den guddommelige lov, der fører jer til fuldkommenhed, det er lyset, der opløfter sjælen, som dog blev formørket, da "kødet" med sin uforsonlighed satte sig igennem og ikke lyttede til sin ånds indre kald.

32. Ve da den sjæl, der under "kødets" indflydelse har givet efter og ladet sig styre af den omgivende verdens indflydelse, hvorved den har byttet sin førerrolle ud med en beskyttelsesløs tilværelse, hvor de menneskelige lidenskaber og svagheder driver den rundt som tørre blade, når de hvirvles rundt af vinden uden retning.

33. Mennesket, der elsker friheden mest, frygter at underkaste sig den guddommelige vilje af frygt for, at dets ånd til sidst vil underkaste det og berøve det mange menneskelige tilfredsstillelser, som det ved vil skade det; og således forlader det den vej, der fører det til det sande liv. (97, 36)

34. Den tid, hvor menneskene har brugt viljesfriheden til fornøjelser, lavtstående lidenskaber, fjendskab og hævn, er nu ved at rinde ud. Min retfærdighed spærrer syndens stier og åbner i stedet vejen til forsoning og fornyelse, så menneskene kan finde den fredsvej, som de forgæves har søgt med andre midler. (91, 80)

35. Jeg gav jer viljens frihed og har respekteret den velsignede frihed, som jeg har skænket mine børn. Men jeg lagde også Åndens guddommelige lys i jeres væsen, for at I, ledet af det, kunne styre jeres evner i den rette retning. Men jeg siger jer: I kampen mellem sjælen og kroppen har sjælen lidt et nederlag, et smertefuldt fald, der gradvist har fjernet den mere og mere fra sandhedens kilde, som jeg er.
36. Hendes nederlag er ikke endeligt, det er midlertidigt; for hun vil rejse sig fra dybet af sin afgrund, når hun ikke længere kan udholde sin sult, sin tørst, sin nøgenhed og sit mørke. Smerten vil være hendes frelse, og når hun da hører sin Ånds stemme, vil hun rejse sig stærk og strålende, inderlig og inspireret og på ny bruge sine evner. Men ikke længere med den frihed til at bruge dem til det gode eller det onde, men ved at vie dem udelukkende til opfyldelsen af de guddommelige love, hvilket er den bedste gudstjeneste, I kan bringe min Ånd. (257, 65 66)

Den nødvendige efterlevelse af samvittighedens impulser

37. Hvor langt fra virkeligheden befinder sig i øjeblikket millioner af væsener, der kun lever for deres materielle tilværelse! Hvordan kunne de åbne deres øjne for virkeligheden? Kun ved at lytte til samvittighedens stemme — den stemme, der kræver samling, eftertanke og bøn for at blive hørt. (169, 16)
38. Når I vil vide, om den vej, I følger, er den opadgående udvikling, skal I altid spørge samvittigheden, og hvis der er fred i den, og hvis der i jeres hjerte er næstekærlighed og god vilje over for jeres medmennesker, kan I være sikre på, at jeres lys stadig skinner, og at jeres ord trøster og helbreder.
39. Men hvis I skulle opdage, at grådighed, ond vilje, materialisme og kødelige lyster har slået rod i jeres hjerte, kan I være sikre på, at jeres lys er blevet til mørke, til bedrag. Ønsker I, at I – når Faderen kalder jer hjem – fremviser en uren høst i stedet for gyldent korn? (73, 45)
40. Disciple: Hvis I ikke ønsker at begå fejl eller begå fejltagelser, så prøv jeres handlinger i lyset af jeres samvittighed, og hvis der er noget, der forstyrrer den, så undersøg jer selv grundigt, og I vil opdage skampletten, så I kan rette den.
41. Der er et spejl i jer, hvor I kan betragte jer selv og se, om I er rene eller ej.
42. Den åndelige skal kendes på sine handlinger, som for at være rene skal være dikteret af samvittigheden. Den, der handler således, vil føle, at han med rette kalder sig min discipel.
43. Hvem kunne bedrage Mig? Ingen. Jeg dømmer jer ikke efter det, I gør, men efter den hensigt, hvormed I gør det. Jeg er i jeres samvittighed og hinsides den. Hvordan kan I tro, at Jeg ikke kan kende jeres handlinger og deres bevæggrunde? (180, 11-13)

Kampen mellem viljesfrihed og samvittighed

44. Da de første mennesker beboede jorden, lagde Skaberen sin kærlighed i dem og gav dem en sjæl, tændte sit lys i deres ånd, samtidig med at de fik fri vilje.

45. Men mens nogle bestræbte sig på at forblive standhaftige i det gode ved at bekæmpe alle fristelser med det formål at forblive rene, værdige for Herren og i overensstemmelse med deres samvittighed, smedede andre sig fra synd til synd og fra en forseelse til den næste, led for led, en kæde af synder, kun ledet af sansernes stemme, styret af deres lidenskaber, og såede vildfarelse og fristelse blandt deres medmennesker.

46. Men ved siden af disse forvirrede sjæle er også mine profeter kommet som englebudbringere for min guddommelighed for at vække menneskeheden, advare den mod farerne og forkynde den min komme. (250, 38-39)

47. "Kødet" var for stædig og genstridigt til at følge anvisningerne fra det indre lys, som man kalder samvittigheden, og det faldt det meget lettere at følge de impulser, der forledte det til at give sine instinkter og lidenskaber frit løb.

48. I lang tid har menneskeheden vandret livets vej på denne jord i en hård kamp mellem samvittigheden, der aldrig har tavet, og "kødet", der ønsker at gøre materialismen til sin kult og sin lov, uden at hverken materien eller ånden indtil i dag har sejret, da kampen fortsætter.

49. I spørger Mig, hvem der vil sejre? Og Jeg siger jer, at det ikke varer længe, før samvittigheden vinder den absolutte sejr, som gennem sjælen i "kødet" vil blive virkeliggjort.

50. Aner I ikke, at efter så megen kamp og så langvarig strid må kroppen, som er menneskelig og forgængelig, bøje sig for ånden, som er mit evige lys?

51. Forstå, at mennesket efter en så lang strid til sidst vil opnå den følsomhed og eftergivenhed, som det aldrig før har haft over for den stemme og det åndelige liv, der vibrerer og lever i dets væsen.

52. I bevæger jer alle mod dette punkt, uden at I er klar over det. Men når I en dag på jorden ser det godes og retfærdighedens sejr, vil I forstå grunden til kampen, slagene og prøvelserne. (317, 21-26)

53. Se, hvordan mennesket står foran og over alt, hvad der omgiver det; at det er det eneste væsen, der er udstyret med viljesfrihed og samvittighed. Af denne viljesfrihed har alle menneskers vildfarelser, fald og synder deres udspring. Men det er forgængelige fejltagelser foran Skaberens retfærdighed og evighed. For herefter vil samvittigheden sejre over kroppens svagheder og sjælens forførelige natur. Dermed vil lysets sejr komme, som er viden om mørket, der betyder uvidenhed. Det vil være det godes sejr, som er kærlighed, retfærdighed og harmoni, over det onde, som er egoisme, umådeholdenhed og uretfærdighed. (295, 49)

54. For Mig er intet umuligt, Min vilje er gået i opfyldelse og vil altid gøre det, selvom det lejlighedsvis ser ud, som om det er menneskets vilje, der hersker, og ikke Min.
55. Menneskets vej til viljesfrihed, dets herredømme på jorden, dets hovmods sejre, den tvang, det til tider påtvinger gennem magtanvendelse, er så flygtige i forhold til evigheden, at de ganske vist på en vis måde kan ændre de guddommelige planer; men i morgen eller i løbet af deres gennemførelse vil min Ånds vilje i stadig større grad åbenbare sig over alle væsener ved at lade det gode bestå og fjerne det urene. (280, 9-10)
56. Tiden vil komme, hvor denne verdens grænser ophæves gennem kærligheden, og hvor verdenerne nærmer sig hinanden gennem åndeliggørelsen.
57. Indtil da vil kampen mellem samvittigheden og den frie vilje fortsætte, som mennesket vil bruge og udnytte til at gøre sit liv til det, der behager ham.
58. Kampen mellem disse to kræfter vil nå sit højdepunkt, og sejren vil hælde over til åndens side, som i en absolut kærlighedsovergivelse til sin Fader vil sige til Ham: »Herre, jeg giver afkald på min viljesfrihed, fuldbyrd alene Din vilje i mig.«
59. Jeg vil velsigne den, der således træder frem for Mig, og omslutte ham med mit lys; men Jeg vil lade ham vide, at Jeg aldrig igen vil fratage ham den velsignede frihed, som han er blevet skænket. For den, der gør sin Faders vilje, den, der er trofast og lydig, er sin Herres tillid værdig. (213, 61-64)

Skærpelse af samvittigheden gennem det nye Gudsord

60. Min lære fuld af lys og kærlighed styrker ånden, så den kan udøve sin magt over "kødet" og gøre det så følsomt, at samvittighedens indskydelser bliver stadig lettere at opfatte for det.
61. Spiritualitet er det mål, som mennesket skal stræbe efter, da det derved vil være i stand til at blive fuldstændig ét med sin samvittighed og til sidst skelne det gode fra det onde.
62. For på grund af menneskenes manglende åndelige ophøjelse kunne den dybsindige og vise, urokkelige og retfærdige indre stemme ikke høres og fortolkes tilstrækkeligt, og derfor har mennesket ikke opnået en ubegrænset erkendelse, der virkelig tillader det at skelne det gode fra det onde.
63. Men ikke kun dette, men han skal finde den nødvendige kraft i sig selv til at følge enhver god impuls og adlyde enhver lysende indskydelse og samtidig afvise enhver fristelse, enhver uærlig eller dårlig tanke eller følelsesimpuls. (329, 56-57)
64. Hvor let vil det være for mennesker at forstå hinanden, når de bliver stille i sig selv og hører stemmen fra deres højere fornuft, stemmen fra den dommer, som de ikke vil høre, fordi de ved, at han befaler dem det stik modsatte af det, de netop gør.

65. Jeg kan desuden sige jer, at hvis I ikke var rede til at lytte til jeres samvittigheds anvisninger, har I heller ikke været lydige og villige til at udøve min lære. I anerkender den i teorien, men anvender den ikke i praksis. I tilskriver den en guddommelig essens – I siger, at Kristus var meget stor, og at hans lære er fuldkommen. Men ingen ønsker at være stor som Mesteren, ingen ønsker at komme til ham ved virkelig at tage ham til forbillede. Men I skal vide, at jeg ikke kun kom, for at I skulle vide, at jeg er stor, men også for at I alle skulle blive det. (287, 35-36)

66. Jeg vil samle alle mennesker og alle folkeslag omkring mit nye budskab, vil kalde på dem som hyrden på sine får og vil give dem fred i en stald, hvor de kan finde tilflugt for barskt vejr og storme.

67. I vil endnu opleve, hvor mange, selvom de tilsyneladende ikke har det mindste spor af tro eller åndelighed, i det reneste af deres sjæl har bevaret de udødelige principper for det åndelige liv — I vil endnu erkende, hvor mange af dem, der for jer giver indtryk af, at de ikke har nogen form for gudsdyrkelse, i det inderste af deres væsen bærer et uforgængeligt alter i sig.

68. Foran dette indre alter vil menneskene være nødt til at knæle åndeligt for at græde over deres fejltagelser, deres onde gerninger og deres fornærmelser, i oprigtig anger over deres ulydighed. Der, foran samvittighedens alter, vil den menneskelige hovmod bryde sammen, så menneskene ikke længere anser sig for overlegne på grund af deres race. Da vil afkaldet, genoprejsningen og til sidst freden komme som den naturlige frugt af kærlighed og ydmyghed, tro og god vilje. (321, 9-11)

Kapitel 35 – Tankenes, følelsernes og viljens magt

Udsendelse og modtagelse af tanker og deres virkninger

1. Der findes kræfter, som – usynlige for det menneskelige blik og ikke opfattelige for menneskets videnskab – konstant udøver indflydelse på jeres liv.

2. Der er gode, og der er onde; de ene giver jer sundhed, og de andre forårsager sygdomme hos jer; der er lysende og mørke.

3. Hvor stammer disse kræfter fra? Fra ånden, disciple, fra forstanden og fra følelserne.

4. Hver inkarneret eller uinkarneret sjæl udsender svingninger, når den tænker; hver følelse udøver en indflydelse. I kan være sikre på, at verden er fuld af disse svingninger.

5. Nu kan I let forstå, at der, hvor man tænker og lever i det gode, må være helbredende kræfter og påvirkninger til stede, og at der, hvor man lever uden for

de love og regler, der kendetegner det gode, retfærdigheden og kærligheden, må eksistere skadelige kræfter.

6. Begge fylder rummet og kæmper mod hinanden; de har indflydelse på menneskers følelsesliv, og hvis disse er i stand til at skelne, tager de de gode indskydelser til sig og afviser de dårlige påvirkninger. Men hvis de er svage og ikke er øvede i at udføre det gode, kan de ikke modstå disse svingninger og risikerer at blive det ondes slaver og bukke under for dets herredømme. (40, 58-63)

7. Alt åndeligt i universet er en kilde til lys, synligt eller usynligt for jer, og dette lys er kraft, er magt, er inspiration. Også fra ideer, ord og værker strømmer der lys ud, svarende til den renhed og ophøjethed, de besidder. Jo højere idéen eller værket er, desto mere delikat og fin er dets svingning og den inspiration, der udgår derfra, selvom det er sværere for materialismens slaver at opfatte det. Ikke desto mindre er den virkning, som de høje tanker og værker udøver åndeligt, stor. (16, 16)

8. Når en idé eller en tanke af lys opstår i jeres sind, når den sin bestemmelse for at udføre sin gavnlige opgave. Hvis der i stedet for tanker om godhed udgår urene udstrålinger fra jeres sind, vil de kun forårsage skade, uanset hvor I sender dem hen. Jeg siger jer, også tankerne er gerninger, og som sådan forbliver de nedskrevet i den bog, der findes i jeres sjæl.

9. Uanset om jeres gerninger er gode eller onde — I vil mange gange få tilbage det, I har ønsket jeres medmennesker. Det ville være bedre for jer at gøre jer selv noget ondt end at ønske det for en af jeres næste.

10. Derfor sagde jeg til jer i den "Anden Tid": "Det, man sår, høster man"; for det er nødvendigt, at I erkender jeres erfaringer i dette liv og husker, at jeres høst giver jer det samme frø, som I har sået, dog i mangedoblet form.

11. O menneskehed, du har hverken villet overveje, føle eller leve efter din Mesters lære! (24, 15-18)

12. Det er grunden til, at Jeg har sagt jer, at I ikke har erkendt tankens magt. I dag siger Jeg jer, at tanken er stemme og hørelse, at den er våben og skjold. Den skaber ligesom den ødelægger. Tanken forkorter afstanden mellem dem, der er langt fra hinanden, og finder dem, hvis spor den havde mistet.

13. Kend jeres våben, før kampen begynder. Den, der forstår at forberede sig, vil blive stærk og uovervindelig. Det vil ikke være nødvendigt, at I svinger mordvåben. Jeres sværd skal være den rene og oprigtige tanke, , og jeres skjold skal være troen og næstekærligheden. Selv i stilheden skal jeres stemme lyde som et budskab om fred. (76, 34)

14. Våg og pas på, at I ikke besudler jeres forstand med urene tanker. Den er skabende, og hvis I giver en dårlig forestilling husly, virker den nedadgående på lavere niveauer, og jeres sjæl bliver omgivet af mørke. (146, 60)

15. De forenede tanker fra en stor gruppe mennesker vil være i stand til at nedkæmpe de dårlige påvirkninger og vælte afgudsbillederne fra deres piedestaler. (160, 60)
16. I dag kan Jeg forsikre jer om, at kommunikation gennem tanker i fremtiden vil nå en stor udbredelse, og gennem dette kommunikationsmiddel vil mange barrierer forsvinde, som i dag stadig adskiller folkeslag og verdener. Når I lærer at forbinde jer tankemæssigt med jeres Fader, når I når frem til en dialog fra ånd til ånd – hvad kunne da stadig volde jer vanskeligheder med at komme i forbindelse med jeres synlige eller usynlige, tilstedeværende eller fraværende, nære eller fjerne brødre og søstre? (165, 15)
17. Jeres tanker når altid frem til Mig, hvor ufuldkomne de end måtte være, og Jeg hører jeres bønner, selvom de mangler den tro, som I altid bør lægge i dem. Årsagen hertil er, at Min Ånd opfanger alle væseners svingninger og følelser.
18. Men de mennesker, der holder afstand til hinanden på grund af deres egoisme, langt væk fra det åndelige liv som følge af den materialisme, de i dag har ladet sig vikle ind i, er ikke forberedt på at kunne kommunikere med hinanden gennem deres tanker.
19. Ikke desto mindre siger jeg jer, at det er nødvendigt, at I begynder at træne jeres ånd. For at opnå dette skal I "tale" til sjælene, selvom I ikke modtager noget tydeligt svar fra dem.
20. I morgen, når alle har lært at give, vil de modtage stadig flere tegn på en åndelig forståelse, som menneskene aldrig ville have drømt om. (238, 51)

Kraften i følelser, ønsker eller frygt

21. I hvert øjeblik udgår der mentale eller åndelige svingninger fra jer, men i de fleste tilfælde udstråler I egoisme, had, vold, forfængelighed og lavtstående lidenskaber. I sårer og føler, når man sårer jer: men I elsker ikke, og derfor føler I ikke, når man elsker jer, og med jeres sygelige tanker mætter I det miljø, I lever i, mere og mere med smerte og fylder jeres tilværelse med ubehag. Men Jeg siger jer: Mæt alt med fred, med harmoni, med kærlighed, så vil I blive lykkelige. (16, 33)
22. Tænk aldrig dårligt om dem, der ikke kan lide jer, og vær ikke bitter over dem, der ikke forstår jer, da I selv overfører den inderste følelse, I har over for jeres næste, til dem i tankerne. (105, 37)
23. Ser I de mennesker, der vil være magtfulde gennem vold? Meget snart vil I se dem blive overbevist om deres vildfarelse.
24. Jeg vil bevise for dem, at man kun gennem godhed, som er kærlighedens udstråling, kan være virkelig stor og magtfuld. (211, 22-23)
25. I mangler troen til at løfte jeres ansigt og smile håbefuldt og se fremtiden i øjnene uden frygt, uden mistro, for i fremtiden er Jeg.

26. Hvor ofte er I syge, blot fordi I tænker således; for ved hvert skridt tror I, at skæbnen forfølger jer, og at smerten lurer. Så tiltrækker I gennem jeres tanker mørke kræfter, som I overskygger jeres materielle liv og jeres åndelige opstigningsvej med.
27. Men jeg er her hos jer for på ny at tænde troen på livet, på sandheden, på det evige, på den fuldkomne fred, og også for at lære jer at tiltrække lyset. (205, 28-29)

Manglen på selvovervindelse

28. Mennesket har gjort sig dobbelt skyldigt: ikke kun fordi det ikke gør nogen som helst anstrengelser for at fjerne det bånd, der forhindrer det i at kende de højeste læresætninger, men også fordi det ikke har befriet sig fra materiens lænker, som – i modsætning til de åndelige glæder – har forført det til de kropslige nydelser. Det er grunden til, at han har gjort sig selv til slave under lidenskabernes herredømme og tillader, at hans sjæl ligner en lam, der ikke gør noget for at blive rask.
29. På alle områder ser jeg flertallet af mennesker som ustabile, overalt møder jeg kun det svage menneske. Og hvad skyldes det? Det skyldes, at I ikke har modet og tilstrækkelig viljestyrke til at komme ud af den snavs, I sidder fast i, til at overvinde den træghed, der smeder de lænker, der binder jer til materien, og dette er oprindelsen til alle laster, alle fejl.
30. Men mennesket vil ikke gøre brug af den kraft, det er udstyret med, nemlig viljen – den vilje, der skal være den ubegrænsede lovgiver, der skal blive den øverste leder og, støttet af fornuften, kæmpe – magt mod magt, herredømme mod herredømme: på den ene side lidenskaberne og begærene, på den anden side fornuften og viljen, indtil disse sidstnævnte vinder slaget, og I kan sige, at I er befriet.
31. Så vil I kunne være de store profeter, de store oplyste, de "overmennesker". Så vil I kunne leve sammen med de vilde dyr og lege med krybdyr. For sandelig, jeg siger jer, det er de fejltagelser, der tynger jer, der får jer til at frygte jeres små brødre, og dette er også grunden til, at de angriber jer.
32. Men hvis I tager jer tid til at observere menneskene, vil I opdage, at der er mennesker, der er vildere end tigre og har mere gift end kobraen. (203, 3-6)

IX Læren om den guddommelige visdom

Kapitel 36 – Tro, sandhed og erkendelse

Den alt overvindende tro

1. For at overvinde svaghed, elendighed, lidelser og lidenskaber og fjerne tvivlen er troen og de gode gerninger uundværlige, idet disse dyder mestrer det umulige; over for dem forsvinder det vanskelige og uopnåelige som skygger.
2. Jeg sagde til de mennesker, der troede på Mig i den "Anden Tid": "Din tro har hjulpet dig." Jeg forklarede det således, fordi troen er en helbredende kraft, en kraft, der forvandler, og dens lys tilintetgør mørket. (20, 63-64)
3. De, der endnu er fjernt fra åndeliggørelsen, ønsker at se Mig i Jesu skikkelse for at sige til Mig: "Herre, jeg tror på Dig, for jeg har set Dig." Til dem siger Jeg: "Salige er de, der har troet uden at se, for de har bevist, at de takket være deres åndeliggørelse har følt Mig i deres hjerte." (27, 75)
4. Jeg vil, at I skal vide, hvad tro er, så I forstår, at den, der besidder den, er i besiddelse af en uforlignelig skat.
5. Den, der lever oplyst af dette indre lys, vil aldrig føle sig udstødt, forladt, svag eller fortabt – uanset hvor fattig verden anser ham for at være. Hans tro på Faderen, på livet, på sin bestemmelse og også på sig selv vil aldrig lade ham gå under i livets kamp, og han vil desuden altid være i stand til at udføre store og forunderlige gerninger. (136, 4-5)
6. Troen er som et fyrtårn, der oplyser jeres livsvej, indtil I ankommer til evighedens sikre havn.
7. Troen må ikke være den samme som hos de lunkne og frygtsomme sjæle, der i dag tager et skridt fremad og i morgen et tilbage, som ikke vil kæmpe med deres egen smerte og alene på grund af Faderens barmhjertighed tror på Åndens sejr.
8. Tro er den, som sjælen føler, når den i bevidstheden om, at Gud er i den, elsker sin Herre og glæder sig over at føle Ham i sig og elske sine medmennesker. Så stor er hendes tro på Faderens retfærdighed, at hun ikke forventer, a , at hendes næste elsker hende, at hun tilgiver fornærmelser og forseelser, men tror på, at hun i morgen vil blive fyldt af lys, fordi hun gennem sine fortjenester har opnået sin renselse.
9. Den, der har tro, har fred, besidder kærlighed og har godhed i sig.
10. Han er rig i ånden og selv i det materielle; men i sand rigdom, ikke i den, I mener. (263, 12-16)
11. Jeg vil nu give jer beviset på, at der findes sand tro: Når hjertet ikke fortvivler i prøvelsens time; når fred gennemsyrer sjælen i de mest kritiske øjeblikke.
12. Den, der har tro, er i harmoni med Mig, for Jeg er livet, sundheden og frelsen. Den, der i sandhed søger denne havn og dette fyrtårn, går ikke til grunde.
13. Den, der besidder denne dyd, udfører mirakler, der går ud over al menneskelig viden, og vidner om Ånden og det højere liv. (237, 69-71)

At erkende Guds sandhed

14. Når hjertet rummer god tro, og forstanden er fri for fordomme og uklare forestillinger, værdsætter man livet bedre, og sandheden erkendes med større klarhed. Når man derimod rummer tvivl eller forfængelighed i hjertet og vildfarelser i forstanden, forekommer alt uklart, og selv lyset fremstår som mørke.

15. Søg sandheden, den er livet, men søg den med kærlighed, med ydmyghed, med udholdenhed og med tro. (88, 5-6)

16. Bed, spørg jeres Fader i jeres bøn, så vil I i jeres meditation modtage en gnist af mit uendelige lys. Forvent ikke at modtage hele sandheden på et eneste øjeblik. Der er sjæle, der længe har søgt efter sandheden, som forsker og forsøger at trænge ind i alle hemmeligheder, og alligevel endnu ikke har nået det længselige mål.

17. Kristus, den Salvede, viste jer vejen med ordene: »Elsk hinanden.« Kan I forestille jer rækkevidden af dette ophøjede bud? Hele menneskenes liv ville blive forvandlet, hvis I levede efter denne lære. Kun kærligheden vil kunne åbenbare sandhederne i de guddommelige mysterier for jer, fordi den er oprindelsen til jeres liv og alt det skabte.

18. Søg ivrigt efter sandheden, søg livets mening, elsk og bliv stærke i det gode, og I vil opleve, hvordan alt, hvad der var forkert, uretfærdigt eller ufuldkomment, trin for trin vil falde bort fra jeres væsen. Vær dag for dag mere modtagelige for den guddommelige nådes lys, så vil I kunne spørge jeres Herre direkte om alt det, I ønsker at vide, og hvad jeres sjæl har brug for for at nå den højeste sandhed. (136, 40-42)

19. Jeg er "Ordet", som opsøger menneskene, fordi de ikke kunne nå frem til Mig. Det er Min sandhed, som Jeg åbenbarer for dem, da sandheden er det rige, som I alle efter Min vilje skal træde ind i.

20. Hvordan vil I opdage sandheden, hvis Jeg ikke først fortæller jer, at det kræver mange afkald?

21. For at finde sandheden er det til tider nødvendigt at give afkald på det, man ejer, ja, endog at give afkald på sig selv.

22. Den selvtilfredse, materialisten, den ligeglade kan ikke erkende sandheden, så længe han ikke nedbryder de mure, inden for hvilke han lever. Det er nødvendigt, at han overvinder sine lidenskaber og svagheder for at se mit lys ansigt til ansigt. (258, 44-47)

23. Velsignet være den, der søger sandheden, for han er en, der tørster efter kærlighed, lys og godhed. Søg, så skal I finde, søg sandheden, og den vil komme jer i møde. Tænk videre, spørg også fremover i den Guddommelige Visdoms Bog, og den vil svare jer, for Faderen er aldrig forblevet tavs eller ligeglad over for den, der spørger Ham indtrængende.

24. Hvor mange af dem, der søger sandheden i bøger, hos de lærde og i de forskellige videnskaber, vil til sidst opdage den i sig selv, da Jeg har lagt et frø af den Evige Sandhed i det inderste af hvert menneske. (262, 36-37)
25. Jeg kan ikke bedrage jer! Jeg handler aldrig falsk, jeg skjuler mig ikke i mørket. Min sandhed er altid nøgen. Men hvis menneskene ikke har været i stand til at se min Ånds nøgenhed, så er det kun, fordi de ikke har villet det. Jeg skjuler ikke min sandhed for jer bag nogen form for slør. Min nøgenhed er guddommelig og ren, min nøgenhed er hellig, og jeg vil vise den til alle væsener i universet. Som et symbol på den kom jeg nøgen til verden som menneske, og nøgen forlod jeg jer igen.
26. Jeg vil, at sandheden altid skal herske blandt mine, for jeg er og vil altid være i jeres sandhed. Jeg vil, at kærlighed skal være blandt jer, og min kærlighed vil altid være i jeres kærlighed.
27. Der er kun én sandhed, én eneste sand kærlighed; og når denne sandhed og denne kærlighed er i jer, vil jeres kærlighed og jeres sandhed være min, og min sandhed og min kærlighed vil være jeres. (327, 33-34)
28. Mit lys er i enhver ånd. I befinder jer nu i den tid, hvor min Ånd vil udgyde sig over menneskene. Derfor siger jeg jer, at I alle snart vil føle min nærvær – de lærde såvel som de uvidende, de store såvel som de små, de magtfulde såvel som de fattige.
29. Både de ene og de andre vil skælve i lyset af den levende og sande Guds sandhed. (263, 33-34)

Erkendelsen af det åndelige og guddommelige

30. Det er umuligt, at et af mine børn glemmer mig, da det i sin sjæl bærer ånden i sig, som er lyset fra min ånd, gennem hvilket det før eller senere må erkende mig.
31. For nogle er det let at trænge ind i meningen med mit ord og finde lyset der; men for andre er mit ord et mysterium.
32. Jeg siger jer, at ikke alle i denne tid kan forstå det åndelige i mit budskab. De, der ikke er i stand til det, må afvente nye tider, så deres ånd kan åbne sine øjne for lyset fra mine åbenbaringer. (36, 4-6)
33. Når Jeg siger jer, at min visdom vil blive jeres – tror I da, at et eneste jordisk liv kan være nok til at opleve alt det, Jeg har at åbenbare for jer? Når Jeg siger jer, at I ikke kan opnå den menneskelige videnskab uden at tilbagelægge den lange udviklingsvej, så kan I endnu mindre erhverve erkendelsen af det åndelige uden en fuldstændig udvikling af jeres sjæl.
34. Jeg sætter ikke åndeliggørelsen i modsætning til videnskaben, for denne vildfarelse var menneskenes, aldrig min. Tværtimod lærer Jeg jer at forene det åndelige med det materielle, det menneskelige med det guddommelige, det forgængelige med det evige. Ikke desto mindre forklarer jeg jer, at for at vandre

på livets stier må man først kende den vej, som Ånden udstikker for jer, hvis åndelige lov udspringer af den Guddommelige Ånd. (79, 38-39)
35. I er sunket så dybt og har fjernet jer så meget fra det åndelige, at I anser alt det for overnaturligt, som – fordi det hører til Ånden – er fuldstændig naturligt. Således kalder I det guddommelige for overnaturligt, og ligeledes ser I alt, hvad der hører til jeres Ånd, og det er en vildfarelse.
36. Årsagen hertil er, at I kun ser og opfatter det, der ligger inden for jeres sansers rækkevidde eller inden for jeres menneskelige intelligens' forståelsesramme, og I har betragtet det, der ligger uden for sanserne og forstanden, som overnaturligt. (273, 1)
37. Både den menneske, der søger videnens lys i naturen, og den, der søger min visdom i de åndelige åbenbaringer, må selv tilbagelægge den vej, hvorpå han vil finde alle de sandheder, som han ikke kan opdage på andre stier. Netop derfor har Jeg sendt jeres sjæl ud for at leve det ene liv efter det andet her på jorden, så den på grundlag af sin udvikling og sine erfaringer kan opdage alt, hvad der er i den og i det, der omgiver den.
38. Hvis I vil, så prøv mine ord grundigt, men studer og iagttag derefter livet ud fra deres synspunkt, så I kan fastslå den sandhed, der er indeholdt i alt, hvad Jeg har sagt jer.
39. Der vil være lejligheder, hvor det forekommer jer, som om der er en modsætning mellem det, jeg siger jer i dag, og det, der blev åbenbaret for jer i tidligere tider, men denne modsætning findes ikke. Det er menneskene, der er fanget i vildfarelse. Men nu vil alle nå frem til lyset. (105, 54-56)

Forudsætninger for åndelig erkendelse

40. Ydmyghed er sjælens lys, og i modsætning hertil er manglen på samme mørke i den. Forfængelighed er uvidenhedens frugt. Den, der er stor gennem viden og anset på grund af dyd, besidder den sande beskedenhed og åndelige ydmyghed. (101, 61)
41. Lad alle dårlige tanker vige fra jer og klæd jer i ædle tanker. Lykken ligger ikke i det, man ejer materielt, men i det, man erkender åndeligt. At erkende er at eje og handle derefter.
42. Den, der besidder ægte viden, er ydmyg af sind. Han er ikke stolt af den jordiske visdom, der kun stræber efter at kende alt (jordisk) og benægter alt, hvad den ikke har forstået. Den, der bærer lyset af den inspirerede erkendelse i sig, er i stand til at modtage åbenbaringer på det rette tidspunkt, ligesom han også forstår at forvente dem. Mange har kaldt sig lærde, men solen, der dag for dag stråler i fuldt lys, har været et mysterium for dem.
43. Mange har troet, at de vidste alt, men sandelig, siger Jeg jer, myren, der umærkeligt krydser deres vej, rummer ligeledes et uudgrundeligt mysterium for dem.

44. Menneskerne vil kunne udforske mange af naturens vidundere, men så længe de ikke gør det på den guddommelige kærligheds vej, vil de ikke nå den sande visdom, der er indeholdt i sjælens udødelige liv. (139, 67-70)

Den nødvendige bevidsthedsudvidelse hos mennesket

45. Jeg skænkede mennesket tankenes frihed fra begyndelsen. Men han har altid været slave — nogle gange af fanatisme og i andre tilfælde som slave af faraoens og kejsernes falske verdensanskuelser. Det er grunden til, at han i denne tid er blændet af den frihed, som ånden nu opnår, og af den lysstyrke, der byder sig til hans øjne. For hans forstand er endnu ikke vant til denne frihed.
46. Mennesket havde svækket sin forståelseskraft for det åndelige, og derfor faldt det i fanatisme, vandrede på snoede stier og var som en skygge af andres vilje.
47. Han havde mistet sin frihed, var ikke herre over sig selv eller sine tanker.
48. Men nu er lysets tidsalder kommet, den tid, hvor I må bryde lænkerne og udbrede vingerne for i længslen efter sandheden frit at hæve jer op i det uendelige. (239, 4-7)
49. Dette århundrede, I lever i, viser to aspekter: det ene er forstandens udvikling, og det andet er den åndelige stilstand.
50. Faktisk stråler det guddommelige lys ned på forstandens evner, og derfor udspringer min store inspiration fra dem, hvis frugter forbløffer menneskeheden; for forstanden længes nu efter frihed og udvidelse af viden. Mennesket fordyber sig i studiet af naturen, det forsker, opdager, glæder sig, undrer sig, men er aldrig ubeslutsomt.
51. Men hver gang tanken opstår i ham om at afklare forholdet til det åndelige, til den sandhed, der ligger hinsides den ham kendte materie, er han frygtsom, han er bange for at trænge ind i det ukendte, i det, han anser for forbudt, i det, der (efter hans mening) kun tilkommer høje væsener, der er værdige til at udforske Guds hemmeligheder.
52. Der har han vist sig svag og tåbelig, ude af stand til ved viljestyrke at overvinde de fordomme, der holder ham nede. Der har det vist sig, at han er slave af forvrængede fortolkninger.
53. Aldrig vil udviklingen af den menneskelige intelligens være fuldstændig, så længe denne ikke også udvikler sig på det sjælelige plan. Erkend, hvor stor jeres sjæls tilbageståenhed er, fordi I kun har viet jer til erkendelsen af det jordiske liv.
54. Mennesket er slave af andres vilje, offer for forbandelser, fordømmelser og trusler. Men hvad har man opnået med det? At det opgiver alle sine ønsker om at forstå og opnå den højeste viden, som mennesket bør besidde; at det forhindrer sig selv i at kunne afklare det, som det absurd nok altid har betragtet som et mysterium: det åndelige liv.

55. Tror I, at sjælens liv for mennesket på jorden for evigt vil være et mysterium? Hvis I tænker således, befinder I jer i en stor vildfarelse. Sandelig, Jeg siger jer: så længe I ikke kender jeres oprindelse og intet ved om det, der vedrører Ånden, vil I trods al jeres videnskabs fremskridt blot være skabninger, der lever i en fattig verden blandt planter og dyr. I vil fortsat bekæmpe hinanden i jeres krige, og smerten vil fortsat herske over jeres liv.
56. Hvis I ikke opdager, hvad I bærer i jeres væsen, og heller ikke opdager den åndelige bror i jeres næste, som bor i enhver – kan I da virkelig elske hinanden? Nej, menneskebørn, selvom I siger, at I kender Mig og følger Mig. Hvis I opfatter Min lære overfladisk, vil jeres tro, jeres erkendelse og jeres kærlighed være falsk. (271, 39-45)
57. I Mig vil menneskene finde modet til at befri sig fra uvidenhedens åg.
58. Hvordan kan I forvente, at der bliver fred på jorden, og at krigene ophører, at menneskene fornyer sig, og at synden mindskes, hvis de ikke har åndelig viden, som er livets forudsætning, oprindelse og grundlag?
59. Sandelig, Jeg siger jer, så længe man ikke forstår eller følger Min sandhed, vil jeres tilværelse på jorden være som et hus, der er bygget på kviksand. (273, 24-26)
60. Jeg siger mennesket, at det er en ukendt for sig selv, fordi det ikke er trængt ind i sit indre, fordi det ikke kender sit mysterium, fordi det ikke kender sit egentlige væsen. Men i denne tid vil Jeg lære ham indholdet af den bog, der så længe har været lukket for ham, hvor alle de hemmeligheder er opbevaret, som Jeg allerede i den "Anden Tid" lovede at oplyse jer om med mit Ånds lys.
61. Nu vil I virkelig lære jer selv at kende og trænge ind i jeres ånds indre. Da vil I kunne sige, at I begynder at vide, hvem I er.
62. Mennesket vil lære sin oprindelse, sin bestemmelse, sin opgave, sine evner at kende og hele det uendelige og evige liv, der lever og væver omkring ham. Han vil ikke længere kunne såre sin næste, vil ikke længere kunne bringe sine medmenneskers eksistens i fare, og han vil heller ikke vove at vanhellige noget af alt det, der omgiver ham, fordi han er kommet til den erkendelse, at alt er helligt.
63. Han vil erkende det, som hans sjæl rummer og skjuler, og da vil han have en klar forestilling om og en dyb tro på, at — eftersom sjælen er vidunderlig — også det hjem, som hans Fader har bestemt for ham i evigheden, må være vidunderligt. (287, 4-6)

Kapitel 37 – Den rette forståelse af bibelske tekster

Fortolkningen af bibelske ord og løfter

1. Menneskerne har viet sig til at udforske Det Gamle Testamente, hvor de har brudt hovedet med at undersøge og fortolke profetierne og løfterne. De blandt dem, der er kommet tættest på sandheden, er dem, der har fundet den åndelige betydning af mine lære. For de, der stædigt holder fast ved den jordiske, materielle fortolkning og ikke forstår eller ikke vil finde den åndelige betydning af mine åbenbaringer, vil måtte lide forvirring og skuffelse, ligesom det jødiske folk led, da Messias kom, som det havde forestillet sig på en anden måde og forventet anderledes, end virkeligheden viste ham. (13, 50)

2. Den forkerte forestilling, som mennesket i de første tider dannede sig om min retfærdighed, vil endeligt forsvinde for at vige for den sande erkendelse af den. Den guddommelige retfærdighed vil til sidst blive forstået som det lys, der udspringer af den fuldkomne kærlighed, der findes i jeres Fader.

3. Den Gud, som menneskene anså for hævngerrig, grusom, nagende og uforsonlig, vil fra hjertets dyb blive opfattet som en Fader, der skænker tilgivelse for sine børns fornærmelser, som en Fader, der kærligt overbeviser synderen, som en dommer, der i stedet for at fordømme den, der har begået en alvorlig fejl, tilbyder denne en ny mulighed for frelse.

4. Hvor mange ufuldkommenheder tilskrev menneskene Mig i deres uvidenhed, fordi de anså Mig for i stand til at føle vrede, skønt vrede kun er en menneskelig svaghed! Når profeterne talte til jer om "Herrens hellige vrede", så siger Jeg jer nu, at I skal fortolke dette udtryk som guddommelig retfærdighed.

5. Menneskene i den "første tid" ville ikke have forstået en anden udtryksform, og de løsslupne eller de vilde ville ikke have taget profeternes formaninger alvorligt, hvis disse ikke havde talt til dem i den form. Det var nødvendigt, at mine budbringeres inspiration blev udtrykt i ord, der ville gøre indtryk på hjernen og hjertet hos disse mennesker, der kun havde en ringe åndelig udvikling. (104, 11-14)

6. Skrifterne fra den "første tid" overleverede Israels folks historie og bevarede navnene på dets børn, dets bedrifter og fejltagelser, dets troens gerninger og svagheder, dets herlighed og fald, for at denne bog for hver ny generation skulle fortælle om dette folks udvikling i dets tilbedelse af Gud. Denne bog overleverede både navnene på patriarkerne, som elskede dyd og retfærdighed, forbillederne på troens styrke, såvel som navnene på profeterne, de, der så ind i fremtiden, gennem hvis mund Herren altid talte, når Han så sit folk på randen af en fare. Den overleverede også navnene på de fordærvede, forræderne, de ulydige, for hver hændelse, hvert eksempel er en lære og undertiden et symbol.

7. Da Jeg i Jesus boede blandt menneskene, gjorde Jeg kun brug af essensen af disse skrifter, af indholdet i disse værker, for at formidle Min lære, når det var nødvendigt; det materielle og det indholdsløse priste Jeg aldrig. Kan I ikke huske, at Jeg nævnte den retfærdige Abel, at Jeg priste Jobs tålmodighed og mindedes

Salomos visdom og herlighed? Mindede jeg ikke ved mange lejligheder om Abraham og talte om profeterne, og sagde jeg ikke til jer med henvisning til Moses, at jeg ikke var kommet for at ophæve den lov, han havde modtaget, men for at opfylde den? (102, 31-32)

8. I må studere de guddommelige åbenbaringer, som Jeg til alle tider har givet jer, I må forstå det billedlige sprog, hvormed der er talt til jer, I må på denne måde gøre jeres åndelige sanser følsomme, så I kan erkende, hvad Guds ord er, og hvad menneskers ord er, for at I kan opdage meningen med Mine undervisninger.

9. Kun ud fra et åndeligt synspunkt vil I kunne finde den rette og sandfærdige fortolkning af mit ord – både det, som jeg sendte jer gennem profeterne, og det, som jeg efterlod jer gennem Jesus, eller dette ord, som jeg giver jer gennem talerørene i den "Tredje Tid".

10. Når denne menneskehed en gang har fundet den sande betydning af loven, læren, profetierne og åbenbaringerne, vil den have opdaget det smukkeste og dybeste med hensyn til sin eksistens.

11. Da vil menneskene lære den virkelige retfærdighed at kende, og deres hjerte vil ane den sande himmel; da vil I også vide, hvad forsoning, renselse og genoprejsning er. (322, 39-42)

12. Skrifterne fra fortiden kunne åbenbare for jer det, som Jeg i dag gentager for jer; men mennesket har vovet at forfalske Mine sandheder for at udbrede dem i forvrænget form. Og således har I nu en sjæleligt syg, træt og ensom menneskehed.

13. Derfor lader jeg min vækkelse høre gennem stemmeføreren, fordi jeg ikke vil have, at I kommer i forvirring. (221, 14-15)

14. Hvis skrifterne fra mine disciple, som i den "Anden Tid" overleverede jer mit ord, kommer forfalsket i jeres hænder, vil jeg sørge for, at I erkender, hvilke der er Jesu sande ord. Jeres ånd vil genkende dem som falske, der ikke er i harmoni med den guddommelige symfoni af min kærlighed. (24, 19)

15. Mennesket har aldrig været uden mine åbenbaringer, som er Åndens lys; men det har frygtet at udforske dem. Nu spørger jeg jer: Hvad kan I vide om sandheden og om det Evige, når I stædigt undgår det åndelige?

16. Betragt den materialistiske fortolkning, I har givet mine åbenbaringer fra den første og anden "tid", selvom de kun taler om det guddommelige og det åndelige. Se, hvordan I forveksler den materielle natur med den åndelige, med hvilken mangel på respekt I forvandler det dybsindige til det overfladiske og det høje til det lave. Men hvorfor har I gjort dette? Fordi I i ønsket om at gøre noget i Guds værk søger en fremgangsmåde, hvor I tilpasser min lære til jeres jordiske liv, til de menneskelige bekvemmeligheder, der ligger jer mest på sinde. (281, 18-19)

17. I denne tid vil Jeg sørge for, at den lære, som Jeg gav jer i den "Anden Tid", og som mange ikke har forstået og andre har glemt, bliver forstået af alle, og at den desuden bliver fulgt på grundlag af Mine nye undervisninger. (92, 12)
18. Min Hellige Ånds lys kommer ned over jer; men hvorfor fremstiller I Mig i skikkelse af en due? Disse billeder og symboler må ikke længere tilbedes af mine nye disciple.
19. Forstå min lære, folk: I den "Anden Tid" manifesterede min Hellige Ånd sig ved Jesu dåb i form af en due, fordi denne fugl i sin flugt ligner Åndens blæsen, dens hvidhed taler om renhed, og i dens blide og milde blik ligger et glimt af uskyld.
20. Hvordan kunne man gøre det guddommelige forståeligt for disse uuddannede mennesker, hvis man ikke tog hjælp af de væseners skikkelser, som de kendte i verden?
21. Kristus, som i dette øjeblik taler til jer, blev fremstillet som et lam, og selv Johannes så Mig således i sit profetiske syn. Alt dette skyldes, at når I søger Mig i hvert af Mine værker, vil I i hele skabelsen altid finde et billede af livets skaber. (8, 1-3) 22.
Engang sagde Jeg jer, at det er lettere for et kamel at gå gennem et nåleøje end for en rig gnier at komme ind i himmelriget. I dag siger Jeg jer, at disse hjerter må frigøre sig fra deres egoisme og udøve aktiv næstekærlighed over for deres medmennesker, så deres sjæl kan komme igennem på den smalle vej til frelse. Det er ikke nødvendigt at frigøre sig fra ejendele og formue, men kun fra egoismen. (62, 65)
23. Jeg genopbygger i øjeblikket det tempel, som jeg henviste til, da jeg sagde til mine disciple, der beundrende betragtede Salomos tempel: "Sandelig, jeg siger jer, der vil ikke blive en sten tilbage på den anden, men jeg vil genopbygge det på tre dage."
24. Jeg ville dermed sige, at enhver ydre kult, hvor pragtfuld den end forekommer menneskene, vil forsvinde fra menneskenes hjerter, og at jeg i stedet vil opføre den sande, åndelige tempel for min guddommelighed . Nu er det den "Tredje Tid", det vil sige den tredje dag, hvor jeg vil afslutte genopbygningen af mit tempel. (79, 4)
25. Gud har ingen skikkelse, for hvis han havde det, ville han være et begrænset væsen, som det menneskelige er, og da ville han ikke være Gud.
26. Hans "trone" er fuldkommenheden, retfærdigheden, kærligheden, visdommen, skaberkraften, evigheden.
27. "Himlen" er den højeste salighed, som en sjæl når på sin vej mod fuldkommenhed, når den i visdom og kærlighed hæver sig så højt, at den opnår en renhedsgrad, som ingen synd og ingen smerte længere kan nå.
28. Når mine profeter talte om det åndelige liv, gjorde de det undertiden ved hjælp af menneskelige fremtrædelsesformer og genstande, som I kender.

29. Profeterne så troner ligesom kongernes på jorden – bøger, væsener med menneskelig skikkelse, paladser med vægtæpper, lysestager, Lammet og mange andre skikkelser. Men i dag må I forstå, at alt dette kun omsluttede et billede, et symbol, en guddommelig betydning, en åbenbaring, som måtte udtrykkes for jer i en billedlig form, da I ikke var i stand til at forstå en anden, højere.
30. Nu er det på tide, at I fortolker meningen i alle mine lignelser og undervisninger, som Jeg har åbenbaret for jer ved hjælp af symboler, korrekt, så betydningen trænger ind i jeres ånd, og den symbolske form forsvinder.
31. Når I når frem til denne erkendelse, vil jeres tro være sand, da I da har grundlagt den på sandheden. (326, 37-42)
32. Hvis alle de kaldte skyndte sig til Herrens bord, hvor den mad serveres, der nærer sjælen, ville det være fuldt besat; men ikke alle de indbudte er kommet.
33. Det ligger i menneskets natur ikke at værdsætte Guds goder, og derfor har I set mange af jeres medmennesker afvise jer, da I sendte kaldet ud til dem.
34. Men jeg siger jer, at disse få, der sætter sig til mit bord og lytter opmærksomt til mig for at lære af mig, vil være dem, der vil gøre menneskemængderne bekendt med storheden i mit ord, med indholdet i denne lære, som opfordrer menneskene til at genopbygge en verden, der er ved at gå under, og give plads til en mere strålende og højere verden. (285, 33 35)

Jesu åbenbaring gennem apostlen Johannes

35. Alt står skrevet i bogen med de syv segl, som befinder sig i Gud, og hvis eksistens blev åbenbaret for menneskeheden gennem apostlen og profeten Johannes.
36. Indholdet af denne bog har kun det Guddommelige Lam åbenbaret for jer, for hverken på jorden eller i himlene fandtes der en retfærdig ånd, der kunne forklare jer de dybe hemmeligheder om Guds kærlighed, liv og retfærdighed. Men det Guddommelige Lam, som er Kristus, løste de segl, der forseglede livets bog, for at åbenbare dens indhold for sine børn. (62, 30)
37. Hvis Johannes' Åbenbaringsbog af nogle er blevet betragtet som et uigennemtrængeligt mysterium og af andre er blevet fortolket fejlagtigt, skyldes det, at menneskeheden endnu ikke har opnået den nødvendige åndelighed til at forstå det, der er beskrevet der; og Jeg kan også sige jer, at det ikke engang blev forstået af den profet, som det blev indgivet til.
38. Johannes hørte og så, og da han hørte, at han blev beordret til at skrive det ned, adlød han straks; men han forstod, at dette budskab var til de mennesker, der ville komme længe efter ham. (27, 80-81)
39. Hvornår vil menneskene rette deres opmærksomhed mod det, som min elskede discipel efterlod skriftligt? Mærkelig er den måde, hvorpå hans åbenbaring er nedskrevet, gådefuld er dens betydning, uendelig dybsindige er dens ord. Hvem kan mon forstå dem?

40. De mennesker, der begynder at interessere sig for Johannes' åbenbaring, fordyber sig i den, fortolker, iagttager og studerer. Nogle nærmer sig sandheden en smule, andre mener at have opdaget åbenbaringens indhold og forkynder det for hele verden; atter andre er forvirrede eller for trætte til at fortsætte med at undersøge og benægter til sidst ethvert guddommeligt indhold i det budskab.
41. Disciple af den "Tredje Tid", nu siger jeg jer, at hvis I virkelig har et ønske om at træde ind i dette helligdom og lære den egentlige betydning af disse åbenbaringer at kende, må I gøre jer fortrolige med bønnen fra ånd til ånd — netop den, som Johannes udøvede i sin eksil.
42. I må først forstå, at den guddommelige åbenbaring, selvom den fremstilles gennem jordiske skikkelser og billeder, i det store og hele handler om menneskets sjæl, om dens udvikling, dens kamp, dens fristelser og fald, dens vanhelligelser og ulydighed. Den handler om min retfærdighed, min visdom, mit rige, om mine kærlighedsbeviser og min kommunikation med menneskene, om deres opvågnen, deres fornyelse og endelig om deres åndeliggørelse.
43. Jeg åbenbarede jer der menneskehedens åndelige livsrejse, opdelt i tidsperioder, for at I bedre kunne forstå sjælens udvikling.
44. Således, disciple, da åbenbaringen vedrører jeres åndelige liv, er det passende, at I studerer og betragter den ud fra et åndeligt synspunkt; for hvis I kun vil fortolke den ud fra jordiske begivenheder, vil I ligesom mange andre komme i forvirring.
45. Det er sandt, at mange jordiske begivenheder har en forbindelse til opfyldelsen af denne åbenbaring og også vil have det i fremtiden. Men I skal vide, at de begivenheder og tegn, der er indeholdt deri, også er figurer, billeder og eksempler, der skal hjælpe jer med at forstå min sandhed og opfylde jeres bestemmelse, nemlig at hæve jer op til Mig på vejen til sjælens renhed, som min discipel Johannes efterlod jer et lysende forbillede på, idet han gik menneskeheden tusinder af år forud i den ånd-til-ånd-dialog med sin Herre. (309, 47-51)

Kapitel 38 - De tre åbenbaringstider og de syv segl-epoker

Guds åbenbaringers afhængighed af udviklingen

1. I alle de tre tidsperioder, som Jeg har inddelt menneskehedens udvikling i, viste Jeg jer med mit lys den samme lige og smalle sti til sjælens opstigning, den eneste vej af kærlighed, sandhed og retfærdighed.
2. Jeg har ført jer fra undervisning til undervisning, fra åbenbaring til åbenbaring, indtil denne tid kom, hvor Jeg siger jer, at I allerede kan forene jer med Mig fra ånd til ånd. Havde menneskeheden kunnet forene sig på denne

måde i den "Første Tid"? — Nej, den var tvunget til at klare sig med den materielle kult, med ritualerne og ceremonierne, med de traditionelle fester og symbolerne, for at den kunne føle sig tæt på det guddommelige og åndelige. Ud af denne manglende evne til at nærme sig det åndelige, til at hæve sig op til det guddommelige, til at erkende det dybere liggende og til at opklare mysterierne opstod de forskellige religioner, hver i overensstemmelse med menneskenes grad af åndelig tilbageståenhed eller åndelig fremskridt, hvor nogle var mere tilbøjelige til sandheden end andre, nogle var mere åndelige end andre, men alle stræbte mod det samme mål. Det er den vej, som sjælene tilbagelægger i løbet af århundreder og tidsaldre – den vej, som de forskellige religioner peger på. Nogle er kun kommet fremad med største langsomhed, andre er stået stille, og atter andre er kommet på afveje og har besmittet sig. (12, 92-93)

3. I dag kommer Jeg i Ånden, og sandelig, Jeg siger jer: Nogle mener, at Jeg var jer nærmere i de første tider end i dag. De tager fejl, for Jeg har nærmet Mig jer mere og mere med hvert besøg.

4. Husk, at jeg i den "Første Tid" bosatte mig på et bjerg og derfra sendte jer min lov, hugget i sten. I den "Anden Tid" forlod Jeg bjergtoppen og steg ned i jeres dale, idet Jeg blev menneske for at leve blandt jer. Og i nutiden har Jeg, for at være jer endnu nærmere, gjort jeres hjerte til Min bolig for at åbenbare Mig der og tale til menneskene fra dets indre. (3, 31)

5. I forstår nu, at jeg har inddelt min guddommelige åbenbaring i tre store tidsaldre.

6. Det var i menneskehedens åndelige barndom, da Faderen gav den loven og lovede den en Messias, som ville åbne porten til en ny tidsalder.

7. Messias var Kristus, som kom til menneskene, da disse befandt sig i deres åndelige ungdom. Han lærte menneskene en højere måde at opfylde den lov på, som de tidligere havde modtaget fra Faderen og ikke forstod at opfylde. Guds "Ord" talte gennem Jesu læber, hvorfor jeg siger jer, at verden gennem den fuldkomne Mesters kærlighedslære fortsat hørte sin Faders stemme og bud.

8. Jesus tilbød på sin side menneskene at sende dem "Sandhedens Ånd", for at denne kunne gøre alt det forståeligt for dem, som de ikke havde forstået af hans lære.

9. Nå, elskede folk — dette enkle, ydmyge ord, som I i øjeblikket hører, er stemmen fra Sandhedens Ånd, er Guds åndelige lys, der strømmer ind i jeres væsen, for at I kan åbne jeres øjne for den Nye Tid. Dette lys, som efterhånden lader jer klart forstå alle jeres Mesters åbenbaringer, er lyset fra jeres Fader, den Hellige Ånd, som overrasker menneskeheden på et højere sjæleligt udviklingsstadium, det vil sige, mens den nærmer sig voksenalderen, for at forstå Guds åbenbaringer.

10. I alt, hvad dette lys åbenbarer for jer, vil I modtage Faderens undervisning; for "Ordet" er i Mig, og Helligånden er Min egen visdom. (132, 10-15)

11. I tidligere tider talte Jeg ikke således til jer. I den "Første Tid" oplyste loven den menneskelige sjæl; i den "Anden Tid" oplyste Kristus menneskets hjerte gennem kærlighedens lys. I dag oplyser Helligåndens lys jeres sjæl for at hæve den over alt det menneskelige.
12. I har modtaget disse tre budskaber fra én og samme Gud, og mellem dem alle er der forløbet en tidsalder – den nødvendige tid for sjælens udvikling, så den kunne modtage det nye budskab eller den nye undervisning.
13. Nu kan I forstå, hvorfor Jeg har kaldt jer "Helligåndens disciple". (229, 50-52)
14. Hvis Jeg havde fortalt jer alt i de første åbenbaringer, ville det ikke have været nødvendigt, at Mesteren, Messias, måtte undervise jer i nye læresætninger, eller at Helligånden kom i denne tid for at vise jer det åndelige livs herligheder.
15. Derfor siger Jeg jer, at I ikke skal klamre jer til det, der blev åbenbaret for jer i tidligere tider, som om det var det sidste ord i Min lære.
16. Jeg kom på ny til menneskene, og i lang tid har Jeg åbenbaret Mig gennem deres forstand, og stadig kan Jeg sige jer, at mit sidste ord endnu ikke er talt.
17. Søg altid i min visdomsbog efter det sidste ord, den nye side, der åbenbarer jer meningen, indholdet af det tidligere givne, så I i sandhed kan være mine disciple. (149, 44-45)

Guds tre testamente

18. Moses, Jesus og Elias – dette er den vej, som Herren har udstukket for mennesket for at hjælpe det med at hæve sig op til riget af fred, lys og fuldkommenhed.
19. Mærk i jeres liv tilstedeværelsen af Herrens budbringere. Ingen af dem er død; de lever alle for at oplyse vejen for de mennesker, der er faret vild, og for at hjælpe dem med at rejse sig efter deres fald og for at styrke dem, så de med kærlighed kan hengive sig til prøvelserne i deres syndeslettelse.
20. Erkend det værk, som Moses udførte på jorden ved inspiration fra Jehova. Undersøg indgående Jesu lære, gennem hvilken det "Guddommelige Ord" talte, og søg den åndelige betydning af min nye åbenbaring, hvis tidsalder repræsenteres af Elias. (29, 20 22)
21. Hvis min fødsel som menneske i den "Anden Tid" var et mirakel, og min åndelige opstandelse efter min fysiske død et yderligere mirakel – sandelig, siger jeg jer – så er min åbenbaring i denne tid ved hjælp af et menneskeligt sind et åndeligt mirakel.
22. Mine profetier vil i denne tid opfyldes helt til det sidste. Jeg efterlader jer mine tre testamente, som udgør ét eneste.
23. Den, der tidligere har kendt Faderen som kærlighed, offer og tilgivelse, skal i denne tid lære Ham fuldstændigt at kende, så han elsker og ærer Ham i stedet for at frygte Hans retfærdighed.

24. Når I i den "Første Tid" holdt fast ved loven, skete dette af frygt for, at den guddommelige retfærdighed ville tugte jer; derfor sendte Jeg jer "Mit Ord", for at I skulle erkende, at Gud er kærlighed.
25. I dag kommer mit lys til jer, for at I ikke skal fare vild og i trofasthed mod min lov kan nå vejs ende. (4, 43-47)
26. Mine nye undervisninger er en bekræftelse af dem, jeg gav jer i den "Anden Tid", men de rækker endnu længere. Tænk på: Dengang talte jeg til menneskenes hjerter, nu derimod taler jeg til ånden.
27. Jeg fornægter ikke noget af det, jeg har sagt til jer i fortiden – tværtimod giver jeg det den rette opfyldelse og den rette fortolkning. Ligesom jeg dengang sagde til farisæerne, der troede, at Jesus ville ophæve loven: »Tro ikke, at jeg er kommet for at ophæve loven eller profetierne – tværtimod, jeg er kommet for at opfylde dem.« Hvordan kunne jeg fornægte den lov og profetierne, når de jo er fundamentet for det tempel, der i tre tidsaldre måtte opføres i menneskenes hjerter, og forkyndelsen af min komme til verden? (99, 24-25)
28. I dag siger jeg jer igen: »Jeg er vejen, sandheden og livet«, og hvis I søger meningen med mit ord i denne tid, vil I i det finde den evige lov om kærlighed, netop den vej, som jeg udstak for jer på jorden.
29. Dengang troede mange, at Kristus forvildede sig og forvrængede loven. Derfor bekæmpede og forfulgte de ham. Men sandheden sejrer altid over mørket, ligesom solens lys. Nu vil mit ord igen blive bekæmpet, for nogle tror, at de finder modsigelser, uklarheder og vildfarelser i dets indhold. Men dets lys vil igen skinne ind i denne tids mørke, og menneskeheden vil erkende, at den vej og den lov, som jeg har åbenbaret for jer, er de samme som dengang og altid vil være det. (56, 69 70)
30. Denne undervisning er vejen til det evige liv; enhver, der i denne lære opdager en opløftende kraft og fuldkommenhed, vil forstå at forene den med den, som jeg lærte jer, da jeg var på jorden, fordi dens essens er den samme.
31. Den, der ikke forstår at finde sandheden, som er indeholdt i mine lære, vil endda kunne forsikre, at denne lære ikke fører til det samme mål som Jesu lære; de sjæle, der er forblændet af dårlige fortolkninger eller forvirret af religiøs fanatisme, vil ikke straks kunne forstå sandheden i disse åbenbaringer. De må gennemgå en prøvelsens vej for at blive fri for den jordiske indstilling, der hindrer dem i at forstå og opfylde mit bud, som lærer jer at elske hinanden. (83, 42-43)
32. Mange mennesker vil forgæves sige, at denne lære er ny, eller at den ikke har noget forhold til de guddommelige åbenbaringer, der blev givet jer i tidligere tider. Jeg forsikrer jer om, at alt, hvad jeg har sagt jer i denne tid ved hjælp af den menneskelige forstand, har sine rødder og sit grundlag i det, der allerede blev profetisk forkyndt for jer i den første og anden tid.

33. Men den forvirring, som Jeg taler til jer om, vil skyldes, at de, der fortolkede disse åbenbaringer, påtvang menneskene deres fortolkninger, og disse var dels rigtige og dels vildledende. Det vil også ske, fordi det åndelige lys fra Mine lære blev holdt tilbage fra menneskene og undertiden blev givet i forvrænget form. Derfor har mange mennesker i dag, hvor tiden er kommet, hvor mit lys befrier jer fra mørket i jeres uvidenhed, benægtet, at dette kan være sandhedens lys, da det efter deres mening ikke stemmer overens med det, jeg tidligere har lært jer.
34. Jeg forsikrer jer om, at intet af mine ord går tabt, og at denne tids mennesker vil erfare, hvad jeg faktisk sagde til jer i fortiden. Når verden så lærer spiritismen at kende, vil den sige: »Ja, alt dette har Jesus allerede sagt!«
35. Faktisk har Jeg allerede sagt jer alt, selvom Jeg af de åbenbarede sandheder kun forkyndte jer det grundlæggende. Jeg efterlod dem til jer, for at I gradvist skulle lære at forstå dem, for på det tidspunkt var menneskeheden endnu ikke i stand til at forstå alt det, som Jeg nu viser jer i fuldt omfang. (155, 24-27)

Den tredje tid

36. Dette er den "Tredje Tid", hvor Jeg har lært jer den lektie, der skal forene menneskeheden åndeligt. For det er Min vilje, at sprogene, racerne og de forskellige ideologier ikke længere skal være en hindring for deres forening. Den åndelige essens, hvorfra Jeg skabte en ånd, er den samme, som alle besidder, og de stoffer, som blodet består af, der flyder gennem menneskenes årer, er de samme hos alle. Derfor er alle lige og værdige til Mig, og for alle er Jeg kommet på ny. (95, 9)
37. De forandringer, som det menneskelige liv gennemgår, vil være så store, at det vil forekomme jer, som om en verden gik under, og en anden blev født.
38. Ligesom menneskets liv til alle tider er blevet inddelt i epoker eller tidsaldre, og hver af disse har udmærket sig ved noget — det være sig ved sine opdagelser, ved de guddommelige åbenbaringer, den har modtaget, ved sin udvikling i retning af det skønne, som mennesket kalder "kunst", eller ved sin videnskab — så vil den nu begyndende tid, den tidsalder, der allerede bryder frem som en ny daggry, være kendetegnet ved udfoldelsen af de åndelige gaver — den side af jeres væsen, som I burde have plejet for at spare jer for så mange ulykker, men som I dog altid har udsat til senere.
39. Tror I ikke, at det menneskelige liv kan forandres fuldstændigt, når det udvikler åndelighed, udfolder de åndelige gaver og sætter den lov i kraft, som i denne verden dikteres af samvittigheden?
40. Snart vil alle folkeslag forstå, at Gud i hver tidsalder har talt til dem, at de guddommelige åbenbaringer har været den stige, som Herren har sænket ned til menneskene, for at de kunne stige opad til Ham.

41. Denne nye tid vil nogle kalde lysets tid, andre Helligåndens tidsalder og atter andre sandhedens tid. Men Jeg siger jer, at det vil være tiden for sjælens opadgående udvikling, for åndelig genoprettelse, for genvinding.
42. Dette er den epoke, som Jeg længe har ønsket skulle leve i menneskets hjerte, og som det hele tiden selv har bekæmpet og ødelagt — en tid, hvis lys alle ser, og under hvis lys alle Herrens børn forenes: ikke til et religiøst fællesskab af mennesker, der tager de ene imod og afviser de andre, der udbasunerer sin egen sandhed og benægter andres, der bruger uværdige våben for at gennemtvinge sig selv, eller som giver mørke i stedet for lys. (135, 53-54, 57-59)
43. Dette er den "Tredje Tid", hvor menneskets sjæl må frigøre sig fra materialismens lænker. Dette vil medføre en kamp mellem verdensanskuelser, der vil være voldsommere, end menneskehedens historie nogensinde har kendt.
44. Fordærvelsen, egoismen, hovmodet, lasterne, løgnen og alt, hvad der har kastet en skygge over jeres liv, vil som knuste afgudsbilleder falde for fødderne af dem, der tilbad dem, for at give plads til ydmyghed. (295, 64-65)

De syv epoker i frelseshistorien

45. Den første af disse åndelige udviklingsfaser i verden repræsenteres af Abel, Faderens første tjener, som bragte sit brændoffer til Gud. Han er symbolet på ofringen. Misundelsen rejste sig imod ham.
46. Den anden fase repræsenteres af Noah. Han er symbolet på troen. Han byggede arken på grundlag af guddommelig inspiration og førte menneskene ind i den for at redde dem. Mod ham rejste folkemængden sig med sin tvivl, hån og hedenske indstilling. Men Noah efterlod sit troens frø.
47. Den tredje tidsperiode symboliseres af Jakob. Han legemliggør styrken, han er Israel, den Stærke. Han så i åndelig forstand himmelstigen, som I alle vil bestige for at »sætte jer ved Skaberens højre hånd«. Mod ham rejste Herrens engel sig for at sætte hans styrke og udholdenhed på prøve.
48. Den fjerde symboliseres af Moses, han legemliggør loven. Han viser tavlerne, hvorpå den er nedskrevet for mennesker i alle tider. Det var ham, der med sin umådelige tro befriede folket for at føre det på vejen til frelse mod det forjættede land. Han er symbolet på loven.
49. Den femte tidsperiode repræsenteres af Jesus, "Det Guddommelige Ord", det "Ubesmittede Lam", som har talt til jer i alle tider og fortsat vil tale til jer. Han er kærligheden, for hvis skyld han blev menneske for at leve i menneskenes verden. Han led dens smerte og viste menneskeheden vejen til ofring, kærlighed og barmhjertighed, hvorpå den skal opnå forløsning fra alle sine synder. Han kom som mester for at lære, hvordan man trods sin oprindelse fra enkle kår lever i kærlighed, går så langt som til selvopofrelse og dør i kærlighed, tilgivelse og velsignelse. Han legemliggør den femte etape, og hans symbol er kærligheden.

50. Den sjette tidsperiode repræsenteres af Elias. Han er symbolet på Helligånden. Han kommer på sin "ildvogn" og bringer lyset til alle nationer og alle verdener, som er ukendte for jer, men kendte for Mig, fordi Jeg er Faderen til alle verdener og alle skabninger. Dette er den fase, I i øjeblikket lever i – Elias' fase. Det er hans lys, der oplyser jer. Han er repræsentanten for de lærdomme, der var skjulte og som i denne tid bliver åbenbaret for menneskene.
51. Den syvende tidsperiode legemliggøres af Faderen selv. Det er det endelige mål, udviklingens højdepunkt. I den ligger nådens tid, det syvende segl.
52. Hermed er mysteriet om de syv segl løst. Det er grunden til, at Jeg siger jer, at den nuværende epoke indeholder det sjette segl. For fem af dem er allerede forbi, det sjette er nu løst, og det syvende forbliver endnu lukket, dets indhold er endnu ikke kommet, det er endnu ikke tid til, at denne fase kommer til jer. Når den er der, vil nåde, fuldkommenhed og fred herske. Men for at nå den – hvor mange tårer vil mennesket endnu måtte fælde for at rense sin sjæl! (161, 54-61)
53. Bogen om de syv segl er historien om jeres liv, jeres udvikling på jorden, med alle dens kampe, lidelser, stridigheder og til sidst det godes og den e e retfærdigheds, kærlighedens og åndelighedens sejr over materialismens lidenskaber.
54. Tro i sandhed på, at alt sigter mod et åndeligt og evigt formål, så I giver hver lektie den rette plads, som den fortjener.
55. Så længe lyset fra det sjette segl oplyser jer, vil det være en tid med strid, afkald og renselse; men når denne tid er forbi, vil I have nået en ny tidsalder, hvor det syvende segl vil bringe jer nye åbenbaringer. Hvor tilfreds og lykkelig vil sjælen hos den, der er fundet ren og forberedt, modtage den nye tid. Så længe det sjette segl oplyser jer, vil krop og sjæl blive renset. (13, 53-55)
56. Den bog, der blev forseglet i himlen, har åbnet sig i det sjette kapitel. Det er bogen med de syv segl, der indeholder visdom og dom, og som på grund af min kærlighed til jer er blevet brudt for at åbenbare dens dybe lære for jer.
57. Mennesket har levet på jorden gennem fem tidsaldre, opmuntret af Åndens guddommelige åndedrag. Alligevel har det ikke forstået livets åndelige mening, formålet med sin eksistens, sin bestemmelse og sin væsenskerne. Alt var et uigennemtrængeligt mysterium for hans forstand såvel som for hans sjæl, en forseglet bog, hvis indhold han ikke var i stand til at tyde.
58. Han anede vagt det åndelige liv, men uden virkelig at kende de udviklingstrin, der bringer væsenerne tættere på Gud. Han kendte ikke sin meget høje mission på jorden og ikke de dyder og gaver, der hører til hans ånd, for at sejre i kampene, hæve sig over de menneskelige nødsituationer og fuldkomme sig sjæleligt for at bo i det evige lys.
59. Det var nødvendigt, at den guddommelige bog blev åbnet, og at menneskene betragtede dens indhold for at kunne redde sig ud af uvidenhedens mørke, som er oprindelsen til alt det onde, der findes i verden. Hvem kunne

åbne denne bog? Måske teologen, videnskabsmanden eller filosofen? Nej, ingen, ikke engang de retfærdige sjæle kunne åbenbare dens indhold for jer, for det, som bogen bevarede, var Guds visdom.

60. Kun Kristus, »Ordet«, han alene, den guddommelige kærlighed, kunne gøre det; men selv da var det nødvendigt at vente, indtil menneskene var i stand til at modtage det guddommelige budskab uden at blive blændet af glansen fra min åndelige tilstedeværelse. Således måtte menneskeheden gennemgå fem stadier af prøvelser, undervisning, erfaring og udvikling for at nå den passende modenhed, der ville give den mulighed for at lære de hemmeligheder at kende, som Guds visdomsbog bevarede for menneskene.

61. Guds lov, hans guddommelige ord givet gennem Kristus og alle budskaber fra profeter, budbringere og udsendinge var det frø, der opretholdt menneskehedens tro på et guddommeligt løfte, som altid forkyndte lys, frelse og retfærdighed for alle mennesker.

62. Nu er den forventede tid for den Store Åbenbaring kommet, hvorigennem I skal forstå alt, hvad Jeg har åbenbaret for jer gennem tiderne, og erfare, hvem jeres Fader er, hvem I selv er, og hvad grunden til jeres eksistens er.

63. Nu er tiden kommet, hvor I på grund af den åndelige udvikling, I har nået, de gennemlevede prøvelser og den indsamlede erfaring kan modtage visdommens lys fra min Ånd til jeres, som er opbevaret i mine skatkamre i forventning om jeres forberedelse. Og da menneskeheden har nået det nødvendige udviklingsstadium til at modtage mit budskab, har jeg sendt den den første stråle af mit lys, som er denne her, der har fået de uuddannede og enkle mennesker, der tjener som talerør for min indflydelse, til at tale i henrykkelse.

64. Denne lysstråle har kun været af forberedende art, den er som morgengryets lys, når det varsler den nye dag. Senere vil mit lys nå jer fuldt ud, oplyse jeres tilværelse og fjerne selv den sidste skygge af uvidenhed, synd og elendighed.

65. Denne tid, hvis morgenrøde I beundrer i det uendelige, er den sjette epoke, der bryder frem i menneskehedens åndelige liv – æraen af lys, åbenbaringer, opfyldelsen af gamle profetier og glemte løfter. Det er det sjette segl, der ved sin opløsning udgyder sit indhold af visdom i jeres sjæl i et budskab fuldt af retfærdighed, oplysning og åbenbaring. (269, 10-18)

66. Disciple, Jeg ønsker, at jeres hjertes dyder skal være de klæder, der dækker jeres sjæls nøgenhed. Således taler Trøsterånden til jer, som blev lovet i den "Anden Tid".

67. Faderen vidste allerede om den smerte og de prøvelser, der ville tynge menneskeheden, og om den grad af fordærvelse, som menneskene ville nå. Trøsterens komme betyder for jer opløsningen af det sjette segl, det vil sige begyndelsen på en ny etape i menneskehedens udvikling. Fra dette tidspunkt er

en guddommelig dom i kraft for alle mennesker; hvert liv, hvert værk, hvert skridt dømmes strengt. Det er slutningen på en tidsalder, ikke slutningen på livet.
68. Det er afslutningen på syndens tider, og det er nødvendigt, at hele indholdet af dette sjette segl i Guds bog udgydes over sjælene og river dem ud af deres sløvhed, så mennesket kan samle sig og opleve sin sjæls harmoni med hele skabelsen, og forbereder sig på den tid, hvor Lammet vil bryde det syvende segl, som vil bringe de sidste rester af lidelsens bæger, men også sandhedens, kærlighedens og den guddommelige retfærdigheds triumf. (107, 17-19)
69. Jeg ønsker, at menneskeheden forbereder sig i denne tid, så når det sidste segl brydes, bliver menneskene sig dette bevidste og skynder sig at høre og forstå indholdet af de nye åbenbaringer. Jeg ønsker, at nationerne og folkeslagene bliver stærke for at kunne modstå lidelserne i disse dage.
70. Jeg vil kalde dem salige, som formår at overleve de tiders prøvelser, og jeg vil give dem en belønning for deres udholdenhed og deres tro på min magt ved at lade dem være tilbage som stamfædre til en ny menneskehed. (111, 10-11)
71. Når det syvende segl sammen med de seks andre er brudt, vil også den bog forblive lukket, som har været Guds dom over menneskenes gerninger, fra den første til den sidste. Derefter vil Herren åbne en ny, ubeskrevet bog for at nedskrive de dødes opstandelse, de undertryktes befrielse, de syndiges fornyelse og det godes sejr over det onde. (107, 20)

Kapitel 39 – Det jordiske og det åndelige Israel

Israels historiske mission, dets fiasko

1. Sandelig, Jeg siger jer, hvis menneskene havde holdt fast ved den lov, som samvittigheden i deres indre manede dem til, ville det ikke have været nødvendigt at sende jer ledere eller profeter; heller ikke ville det have været nødvendigt, at jeres Herre kom ned til jer, og at Jeg endda i den "Første Tid" måtte mejsle min lov i en sten, og at Jeg måtte blive menneske og som menneske dø på et kors i den "Anden Tid".
2. Når Jeg opbyggede et folk og overdængede det med nådegaver, skete dette ikke for at det skulle ophøje sig selv og nedværdige de andre, men for at det skulle være et eksempel på underkastelse over for den sande Gud og et forbillede på broderskab blandt mennesker.
3. Jeg udvalgte dette folk, for at det skulle være et redskab for min vilje på jorden og en formidler af mine åbenbaringer, for at det kunne opfordre alle til at leve efter min lov, og således til sidst danne hele menneskeheden til ét eneste folk for Herren.

4. Dette folk har lidt meget – selvom det har været det udvalgte – fordi det troede, at arven kun var der for det selv, at dets Gud ikke også kunne være Gud for de hedninger, fordi det betragtede de øvrige folk som fremmede og ikke lod dem få del i det, som Faderen havde betroet det. Derfor adskilte jeg det kun en tid fra de andre folk, for at det ikke skulle smittes af fordærvelse og materialisme.
5. Men da det i sin egoisme lukkede sig inde og troede, at det var stort og stærkt, beviste Jeg for det, at dets magt og storhed var vildledende, og Jeg lod andre nationer overfalde det og føre det i trældom. Konger, faraoer og kejsere var dets herrer, skønt Jeg havde tilbudt dem at være deres Herre.
6. Faderen åbenbarede sig i sin uendelige kærlighed på ny for sit folk for at give det frihed og minde det om dets mission — og i nutiden kommer Jeg for at give det mine læresætninger om kærlighed; men kun mit blik kan blandt menneskeheden opdage Israels børn, som Jeg kalder sammen og samler, for at de kan modtage Helligåndens lys.
7. Jeg har åbenbaret mig for jeres ånd, for den tid, hvor jeg talte til jer gennem naturen og ved hjælp af materielle manifestationer, som I kaldte mirakler, er for længst forbi. I dag kan I allerede fornemme mig i jeres ånd, ligesom i det inderste af jeres hjerte.
8. I denne tid har ikke Palæstina været vidne til min åbenbaring; for det er ikke et bestemt sted, jeg søger, men jeres ånd. Jeg søger "Israels folk efter ånden", ikke efter blodet — det folk, der besidder det åndelige frø, som det gennem tiderne har modtaget gennem min barmhjertighed. (63, 64, 69)

Opdelingen af det jødiske folk i jordisk og åndeligt sindede

9. Det var nødvendigt, at Faderen efter sin bortgang (i Jesus) tog landet, som allerede var blevet betroet hans forfædre, ud af hans folks hænder.
10. For de ene blev det taget som soning, for de andre som belønning; for det land Kanaan, det dejlige Palæstina fra fortiden, blev af Mig kun forberedt som et billede på det sande løftes land for Ånden. Da disse ejendomme blev taget fra folket, blev den materialistisk indstillede jøde tilbage på jorden som hjemløs; men den anden del — de trofaste, som altid har følt min tilstedeværelse, forblev hengivne til min vilje uden smerte over at have mistet den arv fra fortiden, fordi de vidste, at en ny nåde fra Faderen var blevet betroet dem: arven efter hans ord, det guddommelige ord, hans offer, hans blod.
11. I nutiden, hvor mit folk Israel allerede lever i den "Tredje Tid", ser jeg det stadig delt i to grupper: den ene materialiserer sig, er blevet rig på jordens goder som sin egenmægtige oprejsning, hvilket selv får verdens grundvolde til at skælve af dens magt, fordi den har stillet sin kraft, sit talent, de nådegaver, som Faderen udgød over dens ånd, i tjeneste for sig selv, for sin ambition, for sin storhed.

12. Se, hvordan dette folk selv inden for grænserne af sin materialisme har givet beviser på styrke i sine videnskaber, i sin vilje, i sin intelligens. Det bevarer i sit hjertes dyb naget over de tidligere hungersnød, slaveri og ydmygelser; men i dag rejser det sig stærkt og stolt for at ydmyge andre folk, for at skræmme dem med sin magt, for at herske over dem. I dag er det selv det mættede og ser med tilfredshed på de millioner af sultne og på de store folkemasser af slaver — slaver af dets guld, dets magt, dets videnskab og dets stræben efter anerkendelse.

13. Men Jeg ser også den anden del af mit folk, de standhaftige og trofaste — dem, der altid har været i stand til at føle Min tilstedeværelse, dem, der altid har erkendt Min ankomst blandt menneskene, dem, der har troet på Mine åbenbaringer, og som trods alt har været lydige mod Mig og opfyldt Mine påbud.

14. Den anden del er ikke kun jer, der i denne tid har været vidner til min åbenbaring gennem menneskets forstand; for en del af det åndelige folk Israel er spredt over hele jordkloden, og det sted, hvor hver enkelt befinder sig, modtager han min omsorgsfulde kærlighed, mærker han min tilstedeværelse, næres han af mit brød og venter på Mig, uden at vide, hvorfra Jeg ville komme, eller på hvilken måde, men han venter på Mig.

15. Men dem, der udmærket ved, hvordan Jeg er kommet, hvordan Jeg har åbenbaret Mig – dem, der er forberedt på de kommende tider, er I, der udgør en del af de 144.000, som Jeg har udvalgt blandt de tolv stammer af dette folk — hundrede og fireogfyrre tusinde, som foran det talrige folk Israel vil være som 144.000 hærførere, der i den åndelige kamp i den "Tredje Tid" fører det ind i den Store Kamp.

16. Tror I, at mit folk altid vil være splittet? Sandelig, jeg siger jer: Nej! Til jer er undervisningen, lyset og prøvelserne kommet, til dem er min retfærdighed og ligeledes heimsøgelser kommet. Jeg fører dem nu med store skridt mod deres ånds opvågnen, og selvom de i første omgang helt sikkert vil benægte mit tredje komme til verden, ligesom de benægtede det andet, siger Jeg jer: Tidspunktet for deres omvendelse er nu ikke langt væk. De lever i deres gamle traditioner, men Jeg gennemskuer det jødiske folks ånd og hjerte og lader jer vide, at det holder fast ved sine traditioner mere af bekvemmelighed og frygt for åndelige åbenbaringer end af egen overbevisning. Det skyr de manifestationer fra det hinsides; men det, jeg vil foreslå dem, er: at give afkald på alt unødvendigt, at udøve barmhjertighed, kærlighed og ydmyghed.

17. I vil blive nødt til at stå over for dem, og I vil begge gribe til jeres våben: de ene til ordet, tanken, bønnen og beviserne; de andre til deres begavelse, deres magt, deres tradition. Men jeg vil være til stede i denne strid og vil sørge for, at min retfærdighed faktisk sejrer, vil sørge for, at åndeligheden triumferer, at ånden hæver sig over kødet, bøjer det og ydmyger det, og så vil forsoningen mellem Israels stammer komme, foreningen af Herrens folk.

18. Når dette folk først er forberedt – sandelig, siger jeg jer, så vil det udføre sin opgave, indtil det har fuldført den store mission, som Gud fra tidernes begyndelse har pålagt sit udvalgte folk, nemlig at være den førstefødte og forvalter af Herrens åbenbaringer, for at det som den ældste af søskende kan lede de øvrige, dele sin nåde med dem og føre alle til Faderens højre hånd. (332, 17-21)

Det åndelige folk Israel

19. Når Jeg taler om mit "Israels folk", om "Herrens folk", mener Jeg dem, der har bragt en åndelig mission med sig til jorden; dem, der gjorde Min lov kendt, som forkyndte Mig, som var Mig tro; dem, der forkyndte den levende Guds eksistens, som videreførte kærlighedens frø, og som i Sønnen var i stand til at genkende Faderens nærvær og ord. Det er dem, der udgør Guds folk; dette er Israel, det stærke, det trofaste, det kloge Israel. Dette er min hær af soldater, der er tro mod loven og sandheden.

20. De, der forfulgte mine profeter, som sønderrev mine budbringeres hjerter — de, der vendte ryggen til den sande Gud for at bøje sig for afguder — de, der fornægtede Mig, hånet Mig og krævede mit blod og liv, hørte ikke til det udvalgte folk, selvom de på grund af deres race kaldte sig israelitter; de hørte ikke til profeternes folk, til skaren af de oplyste, til de trofaste soldater. For "Israel" er et åndeligt navn, der uretmæssigt blev brugt til at herske over en race.

21. I skal også vide, at enhver, der har ønsket om at høre til mit folk, kan opnå det med sin kærlighed, sin barmhjertighed, sin iver og sin lovlydighed.

22. Mit folk besidder ingen bestemte lande eller byer i verden, mit folk er ingen race, men det er repræsenteret i alle racer, blandt alle mennesker. Denne menneskemængde her, som hører mit ord og modtager de nye åbenbaringer, er kun en del af mit folk. En anden del er spredt over jorden, og en yderligere, den største del, lever i den åndelige verden.

23. Det er mit folk, der kender Mig og elsker Mig, der adlyder Mig og følger Mig. (159, 55-59)

24. I dag siger Jeg jer: Hvor er mit folk? Hvor er det, der er klogt i prøvelserne, modigt i kampene og standhaftigt i trængslerne? Det er spredt over hele verden. Men Jeg vil med Min stemme få det til at bryde op og forene det åndeligt, så det kan gå foran alle folkeslag. Men jeg siger jer, at det i dag vil bestå af mennesker af alle racer, som vil forstå, hvad den pagt består af, som jeg forventer af alle mennesker.

25. Dette folk skal være modigt og kamplystent, men det skal ikke have brødremorderiske våben eller krigsvogne, og det skal heller ikke synge ødelæggelsessange. Dets banner skal være freden, dets sværd sandheden og dets skjold kærligheden.

26. Ingen vil kunne finde ud af, hvor dette folk befinder sig: det er overalt. Dets fjender vil forsøge at udrydde det, men det vil ikke lykkes dem, for de vil ingen steder finde det samlet i fysisk forstand, da dets enhed, orden og harmoni vil være åndelig. (157, 48-50)

27. I denne tid virker det sande Israels ånd overalt. Det er de sjæle, der føler min tilstedeværelse, som venter på min komme, som stoler på min retfærdighed.

28. Når disse ord når frem til andre steder, vil mange spotte dem; men Jeg siger jer, det ville være bedre for dem ikke at gøre dem til genstand for deres spot, for timen vil komme, hvor de vågner op af deres dybe søvn og indser, at også de er børn af Guds folk.

29. Disse menneskemængder her, som hører mig i dag, kan falde i en vildfarelse, hvis de ikke studerer mit ord, og hvis de ikke frigør sig fra deres jordiske, materielle tankegang. Det kan gå dem som det israelitiske folk i de første tider, som hørte Herrens stemme, modtog loven og havde profeter, hvorfor det til sidst troede, at det var det eneste folk, som Gud elskede — en alvorlig vildfarelse, som de store prøvelser, ydmygelsen, forvisningen og fangenskabet skulle befri det fra.

30. I skal vide, at min kærlighed ikke kunne opdele jer efter race eller trosoverbevisning, og at når jeg taler om »mit folk«, sker det kun, fordi jeg allerede fra de tidligste tider har forberedt sjæle, som jeg sender til jorden, for at de med deres lys kan oplyse menneskehedens vej.

31. De har været de evige vandrere, der har levet i forskellige nationer og gennemgået mange prøvelser. I denne tid har de konstateret, at de menneskelige love er uretfærdige, at de menneskelige følelsesudtryk ikke er ægte, og at der hersker ufred i menneskenes sjæle. (103, 10-14)

32. Guds folk vil endnu en gang vise sig blandt menneskeheden — ikke et folk personificeret i en race, men et stort antal, en legion af Mine disciple, hos hvem det ikke er blodet, racen eller sproget, der er afgørende, men ånden.

33. Dette folk vil ikke begrænse sig til at undervise i Min lære gennem skrifter. For at ordene skal have liv, må man leve dem. Dette folk vil ikke kun være formidlere af skrifter og bøger, men også af eksempler og handlinger.

34. I dag befrier Jeg jer fra alt unødvendigt, fra det urene og vildledende, for at indføre jer i et enkelt og rent liv, hvor jeres sjæl kan hæve sig, hvilket den vidner om gennem sine gerninger.

35. Når tiden er kommet, vil Jeg præsentere mit folk for menneskeheden, og hverken vil Mesteren skamme sig over sine disciple, eller vil disciplene fornægte deres Mester. Dette tidspunkt vil falde sammen med krigen mellem verdensanskuelserne, hvorfra spiritualismen vil bryde frem som et pust af fred, som en lysstråle. (292, 28-31)

36. Mit folk vokser, det formerer sig, ikke kun på jorden, men også i den åndelige verden. Blandt disse åndelige skarer er der dem, der var forbundet med jer gennem blodbånd, hvad enten de var jeres forældre, søskende eller børn.
37. Undre jer ikke, når Jeg siger jer, at mit folk er så talrigt, at jorden ikke ville have plads nok til det, og at det vil blive endnu større. Når Jeg en dag har forenet det, og ikke et eneste af mine børn mangler, vil det få uendeligheden som hjemsted, den sfære af lys og nåde, der ikke har nogen ende.
38. Her på jorden forbereder Jeg jer blot, giver jer de nødvendige anvisninger gennem Min lære, så I ved, hvordan I nærmer jer det liv. Denne menneskehed er kun en del af Guds folk. Det er nødvendigt, at alle kender disse oplysninger, så de kan rette deres liv mod idealet om fuldkommenhed.
39. Dette guddommelige budskab, som er mit ord, der tales gennem den menneskelige talers læber, skal efter min vilje nå ud til alle mennesker. Mit ord er klokken, der kalder på verden; dets essens vil sætte folkeslagene i bevægelse og vække dem til at tænke over åndeliggørelsen, over sjælens bestemmelse efter dette liv. (100, 35-37)

De 144.000 udvalgte og mærkede

40. For at udbrede mit værk i denne "Tredje Tid" har jeg blandt de store skarer udvalgt 144.000 sjæle og mærket dem med et kys af guddommeligt lys — ikke et Judas-kys, ej heller med et forbunds segl, der bringer jeres sjæl i fare. Mit mærke er det tegn, som Helligånden sætter på sine udvalgte, for at de i denne "Tredje Tid" kan udføre en stor mission.
41. Den, der bærer dette tegn, er ikke fri for farer – tværtimod bliver han mere fristet og mere prøvet end de andre. Husk hver af de tolv, som Jeg udvalgte i den »Anden Tid«, og I vil bekræfte det, Jeg netop siger jer. Blandt dem var der øjeblikke af tvivl, svaghed, forvirring, og der var endda en, der forrådte Mig ved at udlevere Mig til Mine bødler med et kys.
42. Hvordan skulle de udvalgte i denne tid ikke være nødt til at våge og bede for ikke at give efter for fristelsen! Men sandelig, siger Jeg jer, alligevel vil der være forrædere blandt de hundrede og fireogfyrre tusinde.
43. Tegnets betydning er opgave, mandat og ansvar over for Gud. Det er ingen garanti mod fristelser eller sygdomme; for hvis det var sådan – hvilke fortjenester ville mine udvalgte da have? Hvilken anstrengelse ville jeres ånd gøre for at forblive tro mod mit ord?
44. Jeg taler således til jer, fordi der er mange hjerter blandt dette folk her, som gerne vil høre til det udvalgte antal. Men jeg har set, at mere end ønsket om at tjene menneskeheden ved hjælp af de gaver, jeg skænker med tegnet, er det ønsket om at føle sig sikker, eller det er forfængeligheden, der får dem til at bede mig om at kalde dem. Disse mine børn og disciple vil jeg sætte på prøve, og de vil da selv overbevise sig om, at mit ord ikke er ubegrundet.

45. Kendetegnet er det usynlige tegn, gennem hvilket den, der bærer det med kærlighed, respekt, iver og ydmyghed, kan udføre sin opgave. Derefter vil han kunne konstatere, at tegnet er en guddommelig nåde, der lader ham stå over smerten, som oplyser ham i de store prøvelser, som åbenbarer dybe erkendelser for ham og åbner en vej for ham, hvor han vil, hvorpå sjælen skrider videre frem.
46. Tegnet er som et led i en kæde, der forbinder den, der besidder det, med den åndelige verden; det er midlet til, at den åndelige verdens tanke og ord kommer til udtryk i jeres verden, hvorfor Jeg siger jer, at en mærket er en af Mine budbringere, at han er Min sendebud og Mit redskab.
47. Stor er den mærkedes opgave såvel som hans ansvar over for mit værk. Men han er ikke alene på sin vej; ved hans side er altid beskyttelsesenglen, der beskytter ham, leder ham, inspirerer ham og opmuntrer ham.
48. Hvor stærk har den været, der med kærlighed har forstået at klamre sig til sit kors, og hvor hård og bitter har vejen været for den udvalgte, der ikke fandt sig rede til at bære det guddommelige tegn på den udvalgte i den "Tredje Tid".
49. Jeg siger til alle, der hører Mig, at de skal lære at våge og bede, at bære deres kors med kærlighed og handle retskaffent og lydigt, så dette liv, der for jeres sjæl betyder dens lyseste reinkarnation, ikke bliver ufrugtbart, og den senere må græde over den tabte tid og de uudnyttede evner.
50. Tænk alle over denne undervisning, uanset om I er mærket eller ej, for I har alle en bestemmelse at opfylde i mit værk. (306, 3-4, 7-12)
51. De "stammer af Israel efter Ånden" er meget talrige. Fra hver af dem vil Jeg udvælge tolv tusind og mærke dem på deres pande. Men "Israels folk" er ikke begrænset til 144.000. Det udvalgte folk er umådeligt stort.
52. Mesteren lærte jer i den "Anden Tid", at mange hører til de kaldede og få til de udvalgte; men hele "Israels folk" bliver kaldet, og jeg vil mærke 144.000 blandt dem. I alle vil jeg lægge fred, åndelighed og begyndelsen til samtalen fra ånd til ånd. (312, 7-8)
53. Jeg er den Universelle Fader, min kærlighed kommer ned til alle hjerter. Jeg er kommet til alle jordens folk. Men når Jeg har udvalgt denne mexicanske nation til, at mit ord og mine åbenbaringer skal strømme over den i fulde mål, så skete dette, fordi Jeg fandt den ydmyg, fordi Jeg opdagede dyder hos dens indbyggere og lod sjælene fra "Israels folk" inkarnere i dem.
54. Men ikke alle tilhører denne nationalitet, ikke alle er inkarneret. Over hele verden er de sjæle, der hører til de udvalgte, stadig spredt. De er blevet mærket, jeg har åbnet deres øjne, har gjort deres hjerter følsomme, og fra ånd til ånd taler de med mig. (341, 25)
55. Blandt menneskeheden lever en del af de 144.000, som Jeg har mærket. Disse Mine tjenere er spredt over hele verden og udfører deres opgave med at bede for freden og arbejde for broderskabet mellem mennesker. De kender ikke

hinanden, men de opfylder deres bestemmelse om at oplyse deres medmenneskers vej – nogle intuitivt, andre oplyst af denne åbenbaring.
56. Disse, som er mærket af Min kærlighed, er til dels simple mennesker; men der er også sådanne, som er ansete i verden. Man kan kun genkende dem på åndeligheden i deres liv, på deres gerninger, på deres måde at tænke på og forstå de guddommelige åbenbaringer. De er hverken afgudsdyrkende, fromme eller letsindige. Det ser ud, som om de ikke udøver nogen religion, og alligevel findes der en indre tilbedelse mellem deres ånd og deres Herres.
57. De, der er præget af Helligåndens lys, er som redningsbåde; de er vogtere, rådgivere og bastioner. Jeg har udstyret dem med lys i deres sjæl, med fred, med kraft, med helbredende balsam, med nøgler, der i det skjulte åbner de mest genstridige døre, med "våben" til at overvinde forhindringer, der er uovervindelige for andre. Det er ikke nødvendigt, at de fremviser verdslige titler, for at man kan erkende deres evner. De kender ikke videnskaberne og er dog "læger"; de kender ikke lovene og er dog rådgivere; de er fattige på jordiske goder og kan alligevel gøre meget godt på deres livsvej.
58. Blandt disse menneskemængder her, der er kommet for at modtage mit ord, er der mange, der kun er kommet for at få bekræftet deres opgave. For det var ikke på jorden, at de fik tildelt de åndelige gaver eller fik tildelt deres opgave. Sandelig, jeg siger jer, det lys, som hver sjæl besidder, er det, som den har tilegnet sig på sin lange udviklingsvej. (111, 18-21)
59. Menneskeheden vil blive troende, mit værk vil brede sig over hele jordkloden. Jeg vil begynde med de 144.000 udvalgte, som i en tid med stridigheder om tro og verdensanskuelse vil kæmpe lydigt, med kærlighed og hengivenhed. Midt i denne kamp vil de være som et led i en kæde, der ikke tilbyder verden en kæde af trældom, men et åndeligt forbund, der er præget af frihed og broderskab. Disse soldater vil ikke være alene, min åndelige verden vil ledsage og beskytte dem. De vil udføre mirakler på deres vej og således vidne om min sandhed. (137, 9)

Kapitel 40 – De gode og de onde kræfter

Oprindelsen til det gode og det onde

1. Da Faderen skabte jer, satte han jer på det første trin af himmelstigen, for at I skulle have mulighed for virkelig at lære jeres Skaber at kende og forstå, mens I tilbagelægger denne vej. Men hvor få begyndte den opadgående udviklingsvej, da de forlod det første trin! De fleste forenede sig i deres ulydighed og genstridighed, gjorde dårlig brug af frihedens gave og lyttede ikke til samvittighedens stemme; de lod sig beherske af materien og skabte således

gennem deres udstrålinger en magt – den ondes – og gravede en afgrund, hvori de gennem deres indflydelse måtte rive deres brødre og søstre med, som indledte en blodig kamp mellem deres svagheder og fordærvelser og deres længsel efter ophøjelse og renhed. (35, 38)

2. Arvesynden stammer ikke fra foreningen mellem mand og kvinde. Jeg, Skaberen, påbød denne forening, da Jeg sagde til dem begge: »Voks og formér jer.« Dette var den første lov. Synden lå i det misbrug, som menneskene gjorde af gaven af viljesfrihed. (99, 62)

3. "Kødet" frygter kampen med sjælen og søger en måde at føre den i fristelse gennem verdens fornøjelser for at forhindre dens befrielse eller i det mindste forsinke den. Se, hvordan mennesket har sin egen fristelse i sig! Derfor har jeg sagt, at når det overvinder sig selv, har det vundet slaget. (97, 37)

4. I denne tid, hvor selv luften, jorden og vandet er forgiftet af menneskenes ugerninger – hvor få er der, som ikke lader sig smitte af det onde eller mørket! (144, 44)

5. Menneskehedens klage når frem til Mig; børnens, de unges, de modne mænds og kvinders og de ældres angst stiger op. Det er et råb, der kræver retfærdighed, en indtrængende bøn om fred, om barmhjertighed, der udgår fra Ånden. For kærlighedens frø i denne verden er fordærvet, og ved I, hvor kærligheden er nu? I det inderste af det menneskelige hjerte, så dybt inde, at mennesket ikke er i stand til at opdage den, fordi hadet, magtbegæret, videnskaben og forfængeligheden har kvalt frøet, og der hverken er åndelighed eller barmhjertighed. Lidelsens bæger bliver stadig fuldere, og verden drikker det til bunds. (218, 12)

6. Fra alter til alter, fra ritual til ritual og fra sekte til sekte vandrer menneskene i længsel efter livets brød uden at finde det, og af skuffelse bliver de gudsbespottende, slår ind på veje uden mål og lever uden Gud og uden lov.

7. Men tænk på, folk, at der blandt dem er de store sjæle, at Jeg blandt dem opdager profeterne og Helligåndens disciple! (217, 49)

8. I trosretningerne anerkender menneskene det ondes magt og har personificeret det i en menneskelig skikkelse. De tilskriver det et mægtigt rige og har givet det forskellige navne. Menneskerne frygter det, når de tror, det er nær, uden at forstå, at fristelsen har sin grund i lidenskaberne, i svaghederne, at både det gode og det onde rører sig i menneskets indre.

9. Det onde dominerer i denne tid på jorden og har skabt en kraft, en magt, der kommer til udtryk i alt. Og i det åndelige findes der legioner af ufuldkomne, forvirrede sjæle, der er tilbøjelige til det onde og hævn, hvis kraft forener sig med den menneskelige ondskab for at danne det ondes rige.

10. Den magt modsatte sig Jesus i den "Anden Tid" og viste ham sit rige. Mit for alt følsomme "kød" blev fristet, men min åndelige styrke overvandt fristelsen; for jeg måtte være sejrherren over verden, over "kødet", over fristelsen og over

døden, fordi jeg var mesteren, der kom ned til menneskene for at give et eksempel på styrke. (182, 42-43)

11. I den fred, I føler i jeres sjæl, kan I genkende min tilstedeværelse. Ingen ud over Mig kan give jer den sande fred. Et åndeligt væsen fra mørket kunne ikke skænke jer den. Jeg siger jer dette, fordi mange hjerter frygter fælderne fra et forførende væsen, som menneskene i deres fantasi har givet liv og skikkelse.

12. Hvor forkert har man fortolket mørkets fyrstes eksistens! Hvor mange har til sidst troet mere på hans magt end på min, og hvor langt fra sandheden har menneskene derved været!

13. Det onde eksisterer, derfra er alle laster og synder udsprunget, det vil sige: De, der gør ondt, har altid eksisteret, både på jorden og i andre hjemsteder eller verdener. Men hvorfor personificerer I alt eksisterende ondt i et eneste væsen, og hvorfor stiller I det over for Guddommen? Jeg spørger jer: Hvad er et urent væsen i forhold til min absolutte og uendelige magt, og hvad betyder jeres synd i lyset af min fuldkommenhed?

14. Synden er ikke opstået i verden. Da ånderne udgik fra Gud, forblev nogle i det gode, mens andre, der afveg fra denne vej, skabte en anden, nemlig den onde.

15. De ord og lignelser, der i tidligere tider blev givet jer i symboler som en åbenbaring, er blevet fejlagtigt fortolket af menneskeheden. Den intuitive viden, som menneskene havde om det overnaturlige, blev påvirket af deres fantasi, og således skabte de efterhånden omkring det ondes magt videnskaber, kulter, overtroiske forestillinger og myter, som fortsætter indtil i dag.

16. Der kan ikke komme djævle fra Gud; dem har I udtænkt med jeres forstand. Den forestilling, I har om det væsen, som I konstant stiller op som Min modstander, er falsk.

17. Jeg har lært jer at våge og bede, så I kan befri jer fra fristelser og dårlige påvirkninger, der kan stamme fra både menneskelige væsener og åndelige væsener.

18. Jeg har sagt jer, at I skal sætte sjælen over "kødet", fordi dette er et svagt væsen, der konstant er i fare for at falde, hvis I ikke våger over det. Hjertet, forstanden og sanserne er åbne døre, gennem hvilke verdens lidenskaber pisker sjælen.

19. Hvis I har forestillet jer, at mørkets væsener er som uhyrer, så ser jeg dem kun som ufuldkomne skabninger, som jeg rækker min hånd ud til for at redde, for også de er mine børn. (114, 54-62)

20. Hver gang I gør noget godt, siger I: »Jeg er ædel, jeg er gavmild, jeg er velgørende; derfor gør jeg dette.« Jeg siger jer: Hvis I gjorde disse gerninger i jeres Herres navn, ville I være ydmyge, for godheden stammer fra Gud, og jeg har skænket den til jeres sjæl.

21. Den, der altså tilskriver sit menneskelige hjerte sine gode gerninger, fornægter sin sjæl og Ham, der har udstyret den med disse dyder.
22. Når I derimod gør noget ondt, vasker I jeres hænder som Pilatus, og den handling skyder I på Faderen ved at sige: "Det var Guds vilje, det stod skrevet; Gud ville det, det er skæbnen."
23. I siger, at intet sker uden Guds vilje, for at frikende jer selv for jeres fejl. Men sandelig, jeg siger jer, I tager fejl, for jeres fejl, jeres elendigheder sker uden Guds vilje.
24. Indse, at den Almægtige aldrig tvinger jer med magt, gennem sin magt. Det gør I med jeres svagere brødre og søstre.
25. Sandelig, jeg siger jer, det onde, uretfærdigheden, manglen på harmoni er jeres eget; kærligheden, tålmodigheden, sjælefreden kommer fra Gud.
26. Når I elsker, er det jeres sjæls Skaber, der inspirerer jer. Når I derimod hader, er det jer selv, det er jeres svaghed, der driver jer og ødelægger jer. Når der sker noget ondt i jeres liv, kan I være sikre på, at det er jeres værk.
27. Men så spørger I jer selv: Hvorfor tillader Gud dette? Lider Han ikke under vores synder? Græder Han ikke også, når Han ser os græde? Hvad ville det koste Ham at spare os for disse fald?
28. Jeg siger jer: Så længe I ikke elsker, vil Gud for jer være noget, I ikke kan forstå, for jeres Skabers storhed ligger uden for jeres forståelse.
29. Bliv stærke, store, vise, lær at elske. Når I elsker, vil I ikke længere have det barnlige ønske om at ville udgrunde Gud, for da vil I se Ham og føle Ham, og dette vil være jer nok. (248, 29-32)

Hovmod og ydmyghed

30. Gør ydmyghed til en af jeres bedste allierede for at nå den åndelige opstigning. For portene til himmelriget, som er åndens rige, er fuldstændig lukket for den hovmodige. Han har aldrig passeret dem, og det vil han heller aldrig lykkes med. Men hvis han bliver ydmyg, vil Jeg være den første til at rose ham, og det vil være Min barmhjertighed, der åbner døren til evigheden for ham. (89, 45)
31. Nu følger endnu en af mine undervisninger, disciple: Sandelig, jeg siger jer, når I føler jer stærke, store eller overlegne, fjerner I jer fra Mig, fordi jeres hovmod kvæler følelsen af ydmyghed. Men når I føler jer små, når I erkender, at I er som atomer midt i min skabelse, da nærmer I jer Mig; for på grund af jeres ydmyghed beundrer I Mig, elsker I Mig og føler Mig tæt på jer. Da tænker I på alt det store og uudgrundelige, som Gud rummer i sig, og som I gerne vil kende og opleve. Det forekommer jer, som om I hører ekkoet af guddommelig hvisken i jeres sjæl. (248, 22)
32. Discipel: Når mennesket har en sand erkendelse af de gerninger, det har udført, lader det sig ikke blinde af forfængelighed. Det ved, at — hvis dette

uædle følelse trænger ind i dets væsen — vil dets intelligens blive sløret, og det vil ikke længere kunne komme videre på udviklingsvejen, men vil stå stille og synke ned i sløvhed.

33. Forfængeligheden har ødelagt mange mennesker, har ødelagt mange blomstrende folkeslag og bragt jeres kulturer til fald.

34. Så længe folkeslagene havde handlekraft, dygtighed og fremskridt som idealer, oplevede de overflod, glans og velstand. Men da hovmodet fik dem til at føle sig overlegne, da deres ideal om opadgående udvikling blev erstattet af den umættelige ambition om at ville have alt for sig selv, begyndte de trin for trin, uden at de bemærkede det og uden at ville det, at ødelægge alt, hvad de havde opbygget, og styrtede til sidst ned i afgrunden.

35. Menneskets historie er fuld af sådanne erfaringer. Derfor siger Jeg jer, at det er rigtigt, når der i verden opstår et folk med store idealer, som – selv om det altid er bevidst om sine gode gerninger – ikke indbiller sig noget af det. På denne måde vil dets fremgang ikke blive bremset, og den glans, der hidtil er opnået, vil i morgen blive overgået og senere forøget på ny.

36. Når Jeg taler således til jer, forsøger Jeg ikke blot at inspirere jer til materielle mål: Jeg ønsker, at Mine ord skal fortolkes korrekt, så I forstår at anvende dem på det åndelige såvel som på det materielle.

37. Forfængelighed kan ikke kun ramme mennesket i dets materielle liv, og som bevis på det, jeg siger jer, skal I betragte de store trosretningers fald og fiaskoer, som i deres grundvold er ædt af forfængelighed, hovmod og deres falske pragt. Hver gang de har troet, at de var på toppen af deres magt, er der kommet nogen og har rystet dem vågne af deres drømme, har påpeget deres vildfarelser, deres afvigelser, deres fravigelse fra loven og sandheden.

38. Kun gennem den virkelige erkendelse og opfyldelse af min lov i samvittighedens lys vil denne menneskehed kunne hæve sig til et højere liv; for samvittigheden, som er mit lys, er fuldkommen, er ubesmittet, er retfærdig, den bliver aldrig forfængelig eller går skæve veje. (295, 18-24)

Det gode, mennesket med god vilje

39. Lær mig alle at kende, så ingen fornægter mig — erkend mig, så jeres forestilling om Gud bygger på sandhed, og I ved, at der, hvor det gode viser sig, er jeg.

40. Det gode blandes ikke med noget. Det gode er sandhed, er kærlighed, er barmhjertighed, er forståelse. Det gode er klart genkendeligt og umiskendeligt. Genkend det, så I ikke tager fejl.

41. Hvert menneske kan gå en anden vej; men når de alle mødes på et punkt, som er det gode, vil de til sidst genkende hinanden og forene sig.

42. Sådan er det ikke, hvis de stædigt bedrager sig selv ved at give det gode et skær af det onde og forklæde det onde som det gode, som det sker blandt mennesker i denne tid. (329, 45 47)
43. I næsten 2000 år har I gentaget den sætning, som hyrderne i Betlehem hørte: "Fred på jorden til mennesker med god vilje"; men hvornår har I omsat den gode vilje til handling for at gøre jer fortjent til freden? Sandelig, Jeg siger jer, I har snarere gjort det modsatte.
44. I har mistet retten til at gentage denne sætning; derfor kommer Jeg i dag med nye ord og undervisning, så det ikke er sætninger og vendinger, der præger sig ind i jeres forstand, men indholdet af Min lære, som skal trænge ind i jeres hjerte og jeres ånd.
45. Hvis I ønsker at gentage mine ord, som jeg giver jer dem, så gør det; men vid: Så længe I ikke føler dem, vil de ikke have nogen virkning. Udtal dem med inderlig følelse og ydmyghed, føl dem genlyde i jeres hjerte, så vil jeg svare jer på en sådan måde, at jeg vil få hele jeres væsen til at skælve. (24, 33-34)
46. Jeg siger jer endnu en gang: Fred være med mennesker af god vilje, som elsker sandheden, for de gør noget for at bøje sig for den guddommelige vilje. Og de, der stiller sig under min beskyttelse, må uundgåeligt føle min tilstedeværelse — både i deres sjæl og i deres menneskelige liv, i deres kampe, i deres behov, i deres prøvelser.
47. Mennesker med god vilje er børn, der adlyder deres Faders lov. De går på den rette vej, og når de lider stærkt, løfter de deres sjæl op til Mig i længsel efter tilgivelse og fred.
48. De ved, at smerten ofte er nødvendig, og derfor bærer de den med tålmodighed. Først når den bliver uudholdelig, beder de om, at byrden af deres kors må blive lettet. »Herre«, siger de til Mig, »jeg ved, at min sjæl har brug for renselse og lidelse for at udvikle sig opad. Du ved bedre end jeg, hvad jeg har brug for. Du kan ikke give mig noget, som jeg ikke har brug for. Lad derfor Din vilje ske med mig."
49. Velsignet være de, der tænker og beder således, for de søger deres Mesters forbillede for at anvende det på livets prøvelser. (258, 52-53)

Det onde, det onde menneske

50. I denne tid er det ondes indflydelse større end det godes. Derfor er den kraft, der hersker i menneskeheden, det ondes, hvorfra egoisme, løgn, utugt, hovmod, skadefryd, ødelæggelse og alle lavere lidenskaber udspringer. Af denne forstyrrede moralske balance udspringer de sygdomme, der plager mennesket.
51. Menneskerne har ingen våben til at bekæmpe disse kræfter. De er besejret og blevet ført som fanger ned i afgrunden af et liv uden åndeligt lys, uden sund glæde, uden stræben efter det gode.

52. Netop nu, hvor mennesket tror, at det står på videnens tinde, ved det ikke, at det befinder sig i afgrunden.
53. Jeg, som kender jeres begyndelse og jeres fremtid i evigheden, gav menneskene fra de første tider våben, hvormed de kunne kæmpe mod det ondes kræfter. Men de foragtede dem og foretrak det ondes kamp mod det onde, hvor ingen sejrer, fordi alle vil gå besejret derfra.
54. Der står skrevet, at det onde ikke vil beholde herredømmet, hvilket betyder, at det i tidernes ende vil være det gode, der sejrer.
55. Hvis I spørger Mig, hvilke våben det var, som Jeg udrustede menneskene med for at kæmpe mod det ondes kræfter eller indflydelse, så siger Jeg jer, at det var bønnen, udholdenheden i loven, troen på mit ord og kærligheden til hinanden. (40, 65-70)
56. Det onde er vokset blandt menneskene, mit folk. Godheden, dydigheden og kærligheden har været svage over for det ondes indtrængen, sygdomme, plager, epidemier og ulykker. Alt det, der er de fordærvedes frø, har smittet de godes hjerter, har fået mange til at snuble, har decimeret antallet af de trofaste, fordi det onde har udøvet stor magt over menneskeheden.
57. Jeg har tilladt, at dette sker, af hensyn til den frie vilje, I har fået. For bag al fordærvelsen, al mørket og menneskenes forblændelse findes der et guddommeligt lys, Ånden, som ikke forgår og aldrig vil forgå. Der findes en oprindelig væren, som er lyssjælen, der ubesmittet bevarer det kys, som Faderen gav hende, og som er det guddommelige segl, hvormed Jeg har sendt alle Mine børn ud på kampens vej. Gennem dette kendetegn vil ingen af disse sjæle gå fortabt. (345, 11-12)

Kampen mellem det gode og det onde

58. I har også undret jer over den vold, som mænd og kvinder i deres ondskab har udvist gennem alle epoker af jeres menneskelige eksistens. Jeres historiebøger har samlet deres navne. I erindringsbogen om jeres eksistens, i den bog, hvor Gud nedskriver og fastholder alle jeres handlinger, alle jeres gerninger, er deres navne ligeledes indeholdt, og I har undret jer over, at en sjæl, et menneskeligt hjerte, kan rumme så megen kraft til det onde, kan opretholde så megen mod, at det ikke skælver for sine egne gerninger; at det kan bringe sin samvittigheds stemme til tavshed for ikke at høre Guds krav om regnskab, som Han gennem den samme kræver af alle sine børn. Og hvor ofte har disse sjæles livsvej på denne planet været lang og varig.
59. Disse mennesker, som på grund af deres frie vilje har modsat sig min kærlighed og min retfærdighed, har jeg brugt og netop benyttet mig af deres ulydighed for at gøre dem til mine tjenere. I den tro, at de handlede frit, var alle deres tanker, ord og handlinger et redskab for min retfærdighed — både i forhold til dem selv og til de andre.

60. Men hvornår vil denne herredømme ende? — Faderen siger jer: Det ondes herredømme har aldrig (fuldstændigt) hersket over menneskeheden, for selv i tider med største fordærvelse fandtes der mennesker, der var trofaste mod Mig, som var lydige mod Min undervisning, og apostle for Min lov. Men kampen har altid eksisteret fra begyndelsen.

61. Hvilken af disse to kræfter har hidtil været overlegen i kampen? Den ondes! Derfor måtte Jeg gøre Mig fysisk hørbar blandt jer for at stå jer bi, for at genoplive jeres håb og jeres tro på Mig, for at give jeres hjerter varme og sige til jer: I er ikke alene på vejen, Jeg har aldrig løjet for jer. I må aldrig ændre de principper, som Jeg har lagt i jer. Dette er vejen til det gode og kærligheden. (345, 48-49)

62. Se, hvordan mit lys sprænger tågen i jeres verden. Jeg kæmper ganske vist mod mennesker, men kun for at udrydde alt det onde, der lever i deres hjerter. Jeg vil lægge lyset og kraften fra min kærlighed i dem, der trofast følger mig, og disse vil da sige: "Lad os søge den drage, der lurer på os – det udyr, der får os til at synde og fornærme Herren." De vil lede efter den på havene, i ørkenen, på bjergene og i skovene, i det usynlige, og de vil ikke finde den, for den lever i menneskets hjerte. Kun dette har avlet den, og der er den vokset, indtil den har hersket over jorden.

63. Når mit lyssværds glimt sårer hvert menneskes hjerte, vil den vold, der udgår fra det onde, blive stadig svagere, indtil den forsvinder. Da vil I sige: "Herre, med den guddommelige kraft af Din barmhjertighed har jeg besejret dragen, som jeg troede lå på lur i det usynlige, uden at tænke på, at jeg bar den i mit eget hjerte."

64. Når visdommen en gang stråler i alle mennesker – hvem vil da endnu vove at forvanske det gode til det onde? Hvem vil da endnu opgive det evige for det forgængelige? Sandelig, jeg siger jer: ingen; for I vil alle være stærke i den guddommelige visdom. Synden er kun en følge af uvidenhed og svaghed. (160, 51-54)

Fristelser og forførelser

65. Menneskeheden plejer mange slags "træer"; menneskenes sult og elendighed får dem til at søge skygge og frugter hos dem, som tilbyder dem frelse, retfærdighed eller fred. Disse træer er menneskers læresætninger, som ofte er inspireret af had, egoisme, magtbegær og storhedsvanvid. Deres frugter er død, blod, ødelæggelse og vanhelligelse af det helligste i menneskets liv, nemlig friheden til at tro, tænke og tale – med et ord: berøvelsen af dets åndsfrihed. Det er de mørke magter, der rejser sig for at kæmpe mod lyset. (113, 52-53)

66. Jeg har sagt dig, elskede Israel, at tiden vil komme, hvor onde talerør vil rejse sig for at give en falsk Jesus adgang, og i deres materielle stræben vil de bedrage og sige, at Mesteren taler gennem dem. Der vil rejse sig falske "ledere" og falske

"profeter", falske "soldater", som med deres ord og materielle stræben vil forsøge at aflede jer fra lysets og sandhedens vej. (346, 38)

67. Bed, erkend, at nu er tiden, hvor min retfærdighed og mit lys har rystet alle mørke magter. Dette er en vanskelig og farlig tid, for selv de væsener, der bor i mørket, vil udgive sig for at være lysvæsener blandt jer for at forføre jer, for at forvirre jer. Jeg giver jer mit lys, så I ikke kommer på afveje eller lader jer narre af dem, der misbruger mit navn.

68. Forførerne er ikke kun usynlige væsener, I finder dem også inkarneret i mennesker, der taler til jer om læresætninger, der foregiver at være lys, men som står i modstrid med mine læresætninger. Dem skal I ikke lytte til. (132, 7-8)

69. Mit rige er stærkt og mægtigt, og når jeg har tilladt, at en anden magt – den ondes – rejser sig foran min kraft og min magt, så er det for at bevise min; for at I i lyset af bedraget og mørket kan opleve og se kraften i mit lys og min sandhed. Det sker, for at I skal erkende, at det rige af mørke skygger af vildfarelser og fristelser, selvom det har stor magt, er mit redskab, og at jeg i virkeligheden benytter mig af det.

70. Når Jeg prøver jer, sker det ikke for at holde jer tilbage på jeres udviklingsvej, for Jeg forventer jeres ankomst til mit rige. Men jeg ønsker, at I efter kampene kommer sejrrigt til mig, at I efter kampen er stærke, fulde af lyset fra den åndelige erfaring efter den lange pilgrimsfærd, fulde af fortjenester i ånden, så I ydmygt kan løfte jeres ansigt og se Faderen i det øjeblik, hvor han nærmer sig for at give jer sit guddommelige kys — et kys, der rummer al lykke og al fuldkommenhed for jeres sjæl. (327, 8-9)

Moralske forbrydelser

71. Mennesker, mennesker, I, der alle støder sammen! Jeg har mødt jer, mens I benægter jeres ondskab og praler af det, I anser for storhed, mens I skjuler jeres skampletter. Men jeg siger jer, at det menneske, der anser sig for prisværdigt i sin tilsyneladende storhed, er en sjælelig fattigmand. Og til dem, der af mangel på dyder bagtaler andres fejl og dømmer andres forseelser, må jeg sige, at de er hyklere og meget fjernt fra retfærdighed og sandhed.

72. Ikke kun de, der tager liv af kroppen, begår mord, men også de, der sønderriver hjertet gennem bagvaskelse. De, der dræber hjertets følelser, troen, idealet, er sjælens mordere. Og hvor mange af dem lever frit, uden fængsel og uden lænker.

73. Undrer jer ikke over, at Jeg taler således til jer, for Jeg ser ødelagte hjem blandt jer, fordi I, idet I tilsidesætter jeres pligter, har indgået nye forpligtelser uden for dem, uden at bekymre jer om jeres pårørendes smerte og forladthed. Se jer omkring, hvor mange ødelagte hjem er der, hvor mange kvinder i utugt, og hvor mange børn uden far. Hvordan kunne ømhed og kærlighed eksistere i disse

hjerter? Mener I ikke, at den, der har dræbt disse menneskers lykke og ødelagt det, der var helligt, er en forbryder?
74. I har vænnet jer så meget til det onde, at I selv kalder de mennesker, der opfinder disse nye dødsvåben, store, fordi de på et øjeblik kan udslette millioner af menneskeliv. Og I kalder dem endda lærde. Hvor er jeres fornuft? Man kan kun være stor gennem ånden, og kun den, der vandrer på sandhedens vej, er lærd. (235, 36-39)

Det ondes magtesløshed og forgængelighed

75. Stor, meget stor er i jeres øjne den menneskelige fordærvelse, frygtindgydende forekommer jer det ondes magt og kraft, som menneskene udøver; og dog siger Jeg jer, at den er svag i forhold til min retfærdigheds kraft, i forhold til min guddommelighed, som er herre over skæbnen, livet, døden og hele skabelsen. (54, 70)
76. Kun et væsen, der var almægtigt som Jeg, kunne kæmpe mod Mig. Men tror I, at hvis en guddom udgik fra Mig, ville den være imod Mig? Eller tror I mon, at den kan opstå ud af intet? Ud af intet kan intet fremkomme.
77. Jeg er alt og er aldrig født. Jeg er begyndelsen og slutningen, alfaen og omegaen for alt det skabte.
78. Kan I forestille jer, at et af de væsener, jeg har skabt, kunne hæve sig til at være Gud? Alle skabninger har grænser, og for at være Gud er det nødvendigt ikke at have nogen grænser. Den, der har næret disse drømme om magt og storhed, er faldet i mørket af sin egen hovmod. (73, 34-35)
79. Sandelig, jeg siger jer, der findes ingen magt, som I kan stille op mod min kærlighed. Fjenderne viser sig at være ynkelige, de modstående kræfter er svage, de våben, der har forsøgt at kæmpe mod sandheden og retfærdigheden, har altid været skrøbelige.
80. Den kamp, som de onde kræfter har ført mod den guddommelige retfærdighed, har for jer fremstået som en endeløs konflikt. Og dog – i lyset af evigheden vil den være som et øjeblik, og de fejltagelser, der er begået i jeres sjæls ufuldkommenhedstid, vil være som en lille plet, som jeres dyd og min kærlige retfærdighed for evigt vil udslette. (179, 12-13)

Tilgivelsens kraft

81. I alle mennesker, jeg spørger jer og betragter dette folk her som jeres repræsentanter: Hvornår vil I hæve jer indvendigt, elske hinanden og tilgive hinanden jeres fornærmelser? Hvornår vil der endelig være fred på jeres planet?
82. Tilgivelse, der udspringer af kærlighed, er det eneste, min lære forkynder, og den besidder en mægtig kraft til at forvandle det onde til det gode, til at omvende og forvandle synderen til et dydigt menneske.

83. Lær at tilgive, og I vil få fredens begyndelse på jeres verden. Hvis det var nødvendigt at tilgive tusind gange, skal I gøre det tusind gange. Er I ikke klar over, at en forsoning på det rette tidspunkt sparer jer for at drikke en lidelsens kalk? (238, 12-14)
84. Så længe I er mennesker, skal I huske Mig på det kors, hvor Jeg tilgav Mine bødler, velsignede dem og helbredte dem, så I på hele jeres tunge livsvej ligeledes velsigner dem, der gør jer uret, og gør alt det gode, I kan, for dem, der har gjort jer ondt. Den, der handler således, er min discipel, og sandelig, jeg siger ham, at hans smerte altid kun vil være kortvarig, for jeg vil lade ham mærke min kraft i øjeblikkene af hans prøvelse. (263, 56)
85. Tilgiv hinanden, og I vil derved finde lindring for jer selv og for den, der har gjort jer uret. Bær ikke hadets eller nagens byrde i jeres sjæl; vær rene i hjertet, og I har opdaget fredens hemmelighed og vil leve som apostle for min sandhed. (243, 63)

Kapitel 41 – Forbindelsen mellem denne verden og den hinsides

Inspiration og hjælp fra den åndelige verden

1. I bevæger jer alle på stigen til åndelig fuldkommenhed; nogle har nået et udviklingsstadium, som I endnu ikke kan begribe, andre kommer efter jer.
2. De store sjæle, store gennem deres kamp, gennem deres kærlighed, gennem deres anstrengelser, søger harmoni med deres små søskende, med de fremmede, de uopmærksomme; deres opgaver er ædle og høje, deres kærlighed til min guddommelighed og til jer er ligeledes meget stor.
3. Disse sjæle ved, at de er skabt til aktivitet, til højere udvikling; de ved, at der ikke findes inaktivitet for Guds børn. I skabelsen er alt liv, bevægelse, balance, harmoni; og derfor arbejder disse utallige væsener, anstrenger sig og glæder sig i deres kamp, i erkendelsen af, at de på denne måde herliggør deres Herre og tjener deres næstes fremskridt og fuldkommenhed.
4. I dag, hvor I befinder jer uden for den vej, som min lov udstikker for jer, kender I ikke den indflydelse, som disse jeres brødre og søstre udøver på jer; men hvis I besidder følsomheden til at opfange de udstrålinger, indskydelser og budskaber, de sender jer, vil I få en anelse om de utallige gøremål og ædle gerninger, som de viet deres eksistens til.
5. I må vide, at disse sjæle i deres kærlighed og respekt for Skaberens love aldrig tager, hvad der ikke tilkommer dem, ej heller rører ved det forbudte eller trænger ind der, hvor de ved, at de ikke må, for ikke at bringe skabelsens grundelementer i uharmoni.

6. Hvor anderledes gør menneskene på Jorden det, som i deres stræben efter at være store og magtfulde i verden, uden den mindste respekt for mine lære, med videnskabens nøgle søger de destruktive naturkræfter, åbner portene til ukendte kræfter og på denne måde ødelægger harmonien i den natur, der omgiver dem!
7. Hvornår vil mennesket forstå at gøre sig modtageligt for at høre den åndelige verdens vise råd og på denne måde lade sig lede af dens indskydelser?
8. Sandelig, jeg siger jer, dette ville være nok til at føre jer på sikker vej til toppen af det bjerg, der tilkommer jer; der ville I foran jer se en lige og lysende sti, som de sjæle har tilbagelagt, der nu kun er der for at gøre jer godt og bistå jer i jeres trængsler, idet de trin for trin bringer jer nærmere vejs ende, hvor jeres Fader venter på jer alle.
9. Da jeg har talt til jer om disse væseners godhed og åndelige højde, må jeg sige jer, at de ligesom jer fra begyndelsen havde gaven af viljesfrihed, det vil sige sand og hellig handlefrihed, hvilket er et bevis på Skaberens kærlighed til sine børn. (20, 28-36)
10. I går ikke alene, for min opmuntring og mit lys er med hver enkelt af jer. Men i tilfælde af at dette skulle forekomme jer for lidt, har jeg stillet et åndeligt lysvæsen ved siden af hvert menneskeligt væsen for at våge over jeres skridt, for at lade jer fornemme enhver fare, for at tjene jer som ledsager i jeres ensomhed og som en stav på livets rejse. Det er de væsener, I kalder beskyttelsesengle eller beskyttere.
11. Vis jer aldrig utaknemmelige over for dem, og vær ikke døve for deres indskydelser, for jeres kræfter vil ikke være tilstrækkelige til at bestå alle prøvelserne i det åndelige liv. I har brug for dem, der er længere fremme end jer, og som kender noget til jeres fremtid, fordi Jeg har åbenbaret det for dem.
12. Disse væseners kamp er meget hård, så længe I ikke har nået åndeliggørelsen, for I bidrager fra jeres side meget lidt til at støtte dem i deres vanskelige mission.
13. Når jeres åndeliggørelse tillader jer at føle og opfatte tilstedeværelsen af de af jeres brødre og søstre, som usynligt og uden nogen form for fremvisning virker til fordel for jeres velbefindende og jeres fremskridt, vil I fortryde, at I har tvunget dem til at slæbe sig så meget og også lide på grund af jeres synder. Men når denne indsigt opstår i jer, er det kun, fordi der allerede er blevet lys i jeres sind. Da vil medfølelse, taknemmelighed og forståelse for dem vågne.
14. Hvilken stor lykke vil der være hos jeres beskyttere, når de ser, at deres indsats støttes af jer, og at deres inspiration er i harmoni med jeres ophøjelse!
15. I har så mange søskende og så mange venner i den "åndelige dal", som I ikke kender.
16. I morgen, når erkendelsen af det åndelige liv har spredt sig over hele jordkloden, vil menneskeheden erkende betydningen af disse væsener ved jeres side, og menneskene vil velsigne min forsyn. (334, 70-76)

17. Sandelig, jeg siger jer, hvis jeres tro var fast, ville I ikke have lyst til at mærke det åndeliges nærvær med kødelige sanser, for da ville det være sjælen, der med sin fine følsomhed ville opfatte den verden, der uophørligt pulserer omkring jer.
18. Ja, menneskehed, når du føler dig fjernt fra den åndelige verden, kan disse væsener dog ikke føle sig fjernt fra menneskene, da der for dem ikke findes afstande, grænser eller hindringer. De lever i det åndelige, og derfor kan de ikke stå fjernt fra menneskenes liv, hvis højeste bestemmelse er sjælens opadgående udvikling og fuldkommenhed. (317, 48-49)
19. Den eneste afstand, der eksisterer mellem jer og Gud eller mellem jer og et åndeligt væsen, er ikke en materiel afstand, men en åndelig, forårsaget af jeres manglende forberedelse, renhed eller beredskab til at modtage inspirationen og den åndelige indflydelse.
20. Skab aldrig denne afstand mellem jer og jeres mestre eller mellem jer og den åndelige verden, så vil I altid glæde jer over de velsignelser, som min kærlighed udgyder over dem, der forstår at søge dem. I vil altid have følelsen af, at den åndelige verden er tæt på hjertet hos dem, der forbereder sig på at føle den.
21. Hvor stor er den afstand, som denne tids menneskehed sætter mellem sig selv og det åndelige liv! Den er så stor, at nutidens mennesker derfor føler Gud uendeligt fjernt fra sig og anser himmelriget for fjernt og uopnåeligt. (321, 76-78)
22. Jeg siger jer, at der ikke findes et eneste menneskeligt sind, der ikke lever under indflydelse af den åndelige verden.
23. Mange vil benægte dette, men ingen vil kunne bevise, at det er umuligt, at menneskets forstand modtager tanker og svingninger ikke blot fra åndelige væsener og sine egne medmennesker, men også fra mig.
24. Dette er en åbenbaring for hele menneskeheden – en åbenbaring, der, når den udbredes, vil finde åbne hjerter, som vil modtage den med stor glæde; ligeledes vil den også støde på stædige modstandere og bekæmpere.
25. Men hvad vil disse kunne gøre for at forhindre, at lyset fra det åndelige rige stråler i menneskenes liv? Hvilke midler vil de vantro kunne benytte sig af for at udrydde denne svingning? Hvem er den, der anser sig for at stå uden for den universelle indflydelse, som er Guds skabende og livgivende kraft?
26. Jeg taler til jeres ånd, til jeres sjæl og til jeres fornuft, men jeg siger jer endnu en gang, at I modtager budskaber, idéer og inspiration fra andre eksistensplaner, og at I, ligesom I ikke ved, hvorfra jeres sjæl kom for at inkarnere i denne jeres krop, heller ikke ved, hvem der åbenbarer sig for den på en usynlig og uført måde. (282, 33-37)

Forvirrede og ondsindede ånder

27. Denne tid er anderledes end den første og den anden. I dag lever I i et kaos af løsrevne synlige og usynlige elementer. Ve den, der ikke våger, for han vil bukke under, og den, der er rustet, må kæmpe!

28. Tusinder af usynlige øjne ser på jer; de ene for at ligge på lur efter jer på jeres vej og bringe jer til fald, de andre for at beskytte jer. (138, 26-27)
29. De store legioner af forvirrede sjæle fører krig mod menneskene, idet de udnytter deres uvidenhed, sløvhed og mangel på åndeligt syn; og menneskene har ikke rustet sig med kærlighedens våben for at beskytte sig mod deres angreb, hvorfor de i denne kamp fremstår som forsvarsløse væsener.
30. Det var nødvendigt, at min åndelige lære kom til jer for at lære jer, hvordan I skal forberede jer for at sejre i denne kamp.
31. Fra den usynlige verden, der væver og lever i jeres egen verden, udgår påvirkninger, som hjemsøger menneskene – det være sig i deres forstand, i deres følelser eller i deres vilje – og gør dem til underdanige tjenere, til slaver, til redskaber, til ofre. Overalt dukker åndelige åbenbaringer op, og alligevel vil verdensmenneskene fortsat ikke opfatte, hvad der omgiver deres ånd.
32. Det er nødvendigt at indlede kampen, at ødelægge mørket, så når lyset bryder frem i menneskene, kan alle, forenet i et sandt fællesskab, begive sig ud og gennem bønnen sejre i den kamp, de tager op mod de kræfter, der så længe har hersket over dem.
33. Mennesker og folk er faldet for disse indflydelsers magt, uden at menneskeheden har bemærket det. Sjældne og ukendte sygdomme, som de frembringer, har slået menneskene ned og forvirret videnskabsfolkene.
34. Hvor megen splid, hvor megen forvirring og smerte har mennesket pådraget sig. Manglen på bøn, moral og åndelighed har tiltrukket de urene og forstyrrede væsener. Men hvad kan man egentlig forvente af dem, der er afskåret fra lyset og uden forberedelse?
35. Der er de, som I har bedraget og undertrykt, som I har forstyrret og ydmyget. Kun forvirring og mørke kan de sende jer, de kan kun udøve hævn, og de bebrejder jer kun. (152, 22-28)
36. Legioner af mørkets væsener trænger som tordenskyer ind blandt menneskeheden, forårsager omvæltninger, forvirrer tankerne og formørker menneskenes hjerter. Og selvom denne menneskehed har våben til at forsvare sig mod disse forræderiske angreb, forstår de nogle ikke at bruge dem, og de andre aner ikke engang, at de besidder dem. (240, 53)
37. Menneskeheden i dag, hvor stor den end er i jeres øjne, er meget lille i sammenligning med den verden af åndelige væsener, der omgiver den. Med hvilken magt trænger disse legioner ind på menneskenes veje; men disse opfatter ikke den verden, der omgiver dem, de føler og hører den ikke. (339, 29)
38. Et menneske, der er faldet for et syndigt liv, er i stand til at trække en hel legion af mørkets væsener efter sig, som vil få ham til at efterlade et spor af uheldige påvirkninger på sin vej. (87, 7)
39. Hvis I herfra kunne se den »åndelige dal«, hvor de materialiserede væsener har deres hjem – dem, der ikke har opnået noget til den åndelige rejse efter

dette liv – ville I blive knust. Men ikke et øjeblik ville I sige: "Hvor frygtelig er Guds retfærdighed!" Nej, i stedet ville I udbryde: "Hvor utaknemmelige, hvor uretfærdige og grusomme er vi over for os selv! Hvor ligegyldige over for vores sjæl, og hvor kolde har vi været som Jesu disciple!"

40. Derfor har Faderen tilladt, at disse væsener af og til giver sig til kende i jeres liv og giver jer den smertefulde, angstfyldte nyhed om deres mørke og ufredelige liv. De er beboere i en verden, der hverken besidder det strålende lys fra de åndelige hjemsteder eller skønheden på den jord, de tidligere beboede. (213,52-53)

41. De legioner af sjæle, der vandrer målløst omkring i verden og på forskellig vis banker på menneskenes hjerter, er ofte stemmer, der vil sige jer, at I skal vågne op, at I skal åbne jeres øjne for virkeligheden, at I skal angre jeres fejl og forny jer, så I senere, når I efterlader jeres krop i jordens skød, ikke som de skal græde over jeres ensomhed, jeres uvidenhed og jeres materialisme. Erkend heri, hvordan selv mørket frembringer lys, for intet blad på træet bevæger sig uden min vilje; ligeledes vil disse åndelige manifestationer, der bliver flere og flere for hver dag, til sidst oversvømme menneskene i en sådan grad, at de i sidste ende vil overvinde menneskehedens skepsis. (87, 65)

42. Bed for dem, der forlader jer og begiver sig til det hinsides, for det er ikke alle, der formår at finde vejen, ikke alle er i stand til at hæve sig åndeligt, og ikke alle når frem til freden på kort tid.

43. Nogle lever i det åndelige under den vildfarelse, som det materielle liv udgør; nogle lider under voldsomme følelser af anger; andre er følelsesløse, begravet sammen med deres kroppe under jorden, og atter andre kan ikke skille sig fra deres pårørende, dem, der blev tilbage i verden, fordi klagen, egoismen og den menneskelige uvidenhed holder dem tilbage, binder dem til det materielle og berøver dem freden, lyset og fremskridtet.

44. Lad de sjæle, der stadig opholder sig i denne verden, uden at den længere tilkommer dem, gå videre; lad dem give afkald på de goder, de besad og elskede i dette liv, så de kan løfte deres sjæl op til uendeligheden, hvor den sande arv venter dem. (106, 35-37)

45. Det vil være meget gavnligt for jeres sjæl at blive modtaget af dem ved jeres ankomst til den "Åndelige Dal" og at modtage tegn på taknemmelighed for den barmhjertighed, I har vist dem. Stor vil jeres glæde være, når I så ser dem gennemtrængt af lys.

46. Men hvor smertefuldt ville det være, hvis I mødte den legion af væsener, der er formørket af forvirring, og vidste, at de forventede en kærlighedshandling fra jeres side, og I ikke gav dem den. (287, 58)

47. Sandelig, Jeg siger jer: Når Jeg behandler jer mennesker med så megen kærlighed og barmhjertighed, vender Jeg Mig med den samme omsorgsfulde kærlighed også mod dem, der soner deres tidligere fejltagelser i det hinsides. Jeg

sender disse væsener mit lys for at befri dem fra deres forvirring, som er som mørke, og fra deres selvanklager, som er "ilden", for derefter at sende dem ud blandt menneskene; således at de, der tidligere såede smerte i hjerterne , nu, udstyret med erkendelsens lys, bliver velgørere og beskyttere af deres egne brødre og søstre. (169, 6)

Åndernes kamp om menneskene

48. Uden for jeres menneskelige liv findes der en verden af ånder, jeres brødre og søstre, væsener, der er usynlige for mennesket, og som kæmper indbyrdes for at erobre jer.

49. Denne kamp har sin årsag i den forskel i udvikling, som de ene og de andre befinder sig i. Mens lysvæsenerne, båret af idealet om kærlighed, harmoni, fred og fuldkommenhed, strør lys på menneskehedens vej, altid inspirerer jer til det gode og åbenbarer alt det, der er til gavn for menneskene, så sår de væsener, der stadig holder fast i jordens materialisme, som ikke har været i stand til at løsrive sig fra deres egoisme og deres kærlighed til verden, eller som på ubestemt tid nærer menneskelige laster og tilbøjeligheder, menneskenes vej med forvirring, idet de formørker forstanden, blinder hjerterne, slavebinder viljen for at udnytte menneskene og gøre dem til redskaber for deres planer, eller for at bruge dem, som om de var deres egne kroppe.

50. Mens den åndelige verden af lys søger at vinde menneskenes sjæle for at åbne en brydning mod evigheden for dem; mens disse velsignede hærskarer uophørligt stræber efter at vokse i kærlighed, blive sygeplejere ved de lidendes lejer, rådgivere ved siden af mennesket, der bærer byrden af et stort ansvar, rådgivere for ungdommen, beskyttere af børnene, ledsagere for dem, der lever glemt og alene, virker legionerne af væsener uden lyset fra den åndelige visdom og uden den opløftende følelse af kærlighed ligeledes uophørligt blandt menneskene. Men deres mål er ikke at lette jeres vej til det åndelige rige — nej; disse væseners hensigt er fuldstændig modsat, deres bestræbelse er at herske over verden, fortsat at være dens herrer, at forevige sig på jorden, at herske over menneskene og gøre dem til slaver og redskaber for deres vilje — med et ord: ikke at lade sig fratage det, de altid har betragtet som deres: verden.

51. Således, disciple: Blandt de ene og de andre væsener raser en voldsom kamp — en kamp, som jeres fysiske øjne ikke ser, men hvis afspejlinger dog gør sig gældende dag for dag i jeres verden.

52. For at mennesket kan forsvare sig og befri sig fra de dårlige påvirkninger, har det brug for kendskab til den sandhed, der omgiver det, det må lære at bede med ånden, og det må også vide, hvilke evner dets væsen er udstyret med, for at kunne bruge dem som våben i denne store kamp mellem det gode mod det onde, lyset mod mørket, åndeliggørelsen mod materialismen.

53. Netop den åndelige verden af lys virker og kæmper og forbereder alt, så verden en dag kan begive sig ud på vejen mod åndeliggørelse.
54. Tænk over alt dette, og I vil kunne forestille jer intensiteten af denne kamp, som jeres åndelige brødre og søstre udkæmper for at redde menneskene – en kamp, der for dem er et bæger, hvormed I konstant giver dem at drikke galden af utaknemmelighed, da I begrænser jer til at modtage alt det gode, de skænker jer, men uden nogensinde at stille jer ved deres side for at bistå dem i deres kamp.
55. Kun få er i stand til at slutte sig til dem, få er modtagelige for deres inspiration og følger deres råd. Men hvor stærkt går disse gennem livet, hvor beskyttede føler de sig, hvilke glæder og inspirationer inspirerer deres ånd!
56. Flertallet af mennesker er splittet mellem de to påvirkninger uden at vælge den ene, uden at hengive sig fuldstændigt til materialismen, men også uden at gøre en indsats for at frigøre sig fra den og åndeliggøre deres liv, det vil sige for at ophøje det gennem det gode, gennem viden og åndelig kraft. Disse befinder sig stadig midt i kampen med sig selv.
57. De, der har overgivet sig fuldstændigt til materialismen uden længere at bekymre sig om samvittighedens stemme, og som tilsidesætter alt, hvad der vedrører deres sjæl, kæmper ikke længere; de er blevet besejret i kampen. De tror, at de har sejret, tror, at de er frie, og bemærker ikke, at de er fanger, og at det vil være nødvendigt, at lysets legioner kommer ned til mørket for at befri dem.
58. Dette budskab fra lyset sender jeg til alle jordens folk, for at menneskene må vågne op, for at de må blive bevidste om, hvem fjenden er, som de må bekæmpe, indtil de har besejret ham, og hvilke våben de, uden at vide det, bærer med sig. (321, 53 63)

Forbindelsen med Guds åndsverden

59. Disciple, vågn op og erkend den tid, I lever i. Jeg siger jer: Ligesom ingen kan standse min retfærdighed, kan ingen heller lukke portene til det hinsides, som min barmhjertighed har åbnet for jer. Ingen vil kunne forhindre, at budskaber om lys, håb og visdom når frem til menneskene fra disse verdener. (60, 82)
60. Jeg har tilladt jer i en kort tid at træde i forbindelse med væsenerne i det hinsides, hvilket Jeg ikke godkendte i den "Anden Tid", fordi I dengang ikke var forberedte på det — hverken de eller I. Denne dør er i denne tid blevet åbnet af Mig, og dermed opfylder Jeg mine profeters forkyndelser og nogle af Mine løfter.
61. I året 1866 åbnede denne usynlige dør sig for jer, og også det formidlingsorgan, der var udvalgt til at bekendtgøre det budskab, som lysets ånder ville bringe menneskene.

62. Før det år gav åndelige væsener sig til kende blandt nationerne og folkeslagene på jorden, og de var de forudgående tegn på min ankomst. (146, 15)

63. Hvis nutidens mennesker ikke var så hårde og følelseskolde, ville de uden tvivl konstant modtage budskaber fra den åndelige verden, og lejlighedsvis ville de se sig omgivet af skarer af væsener, der uophørligt arbejder for menneskenes opvågnen, og de ville indse, at de aldrig er alene.

64. Nogle kalder denne verden for "usynlig", andre for "den hinsides". Men hvorfor? Simpelthen fordi de mangler troen til at "se" det åndelige, og fordi deres menneskelige ringhed giver dem følelsen af at være fjerne og fremmede over for en verden, som de burde føle i deres hjerter. (294, 32-33)

65. I er forundrede over, at et åndeligt væsen giver sig til kende eller træder i forbindelse med jer, uden at tænke på, at også I giver udtryk for jer selv og endda giver jer til kende i andre verdener, i andre sfærer.

66. Jeres "kød" er ikke bevidst om, at jeres sjæl forbinder sig med Mig i bønnens øjeblikke; det er ikke i stand til at opfatte nærheden til jeres Herre ved hjælp af denne gave – ikke alene til Min Ånd, men også til jeres åndelige brødres og søstres, som I mindes i bønnens øjeblikke.

67. Lige så lidt er I jer bevidst, at sjælen i jeres hviletimer, når kroppen sover, afhængigt af dens udviklingsniveau og åndelighed løsner sig fra kroppen og viser sig på fjerne steder, selv i åndelige verdener, som jeres forstand ikke engang kan forestille sig.

68. Ingen skal undre sig over disse åbenbaringer. Forstå, at I i øjeblikket nærmer jer tidernes fuldendelse. (148, 75-78)

69. Jeg ønsker, at rene tanker skal være det sprog, hvormed I kommunikerer med jeres brødre og søstre, der bor i det åndelige, at I på denne måde forstår hinanden, og sandelig, jeres fortjenester og jeres gode gerninger vil være til nytte for dem; ligesom indflydelsen fra disse mine børn, deres inspiration og deres beskyttelse vil være en mægtig hjælp for jer på jeres livsvej, så I sammen kan komme til Mig.

70. Åndeliggør jer, og I vil i jeres liv opleve disse væseners gavnlige nærvær: kærtegnene fra moderen, der efterlod sit barn på jorden , varmen og rådene fra faderen, der ligeledes måtte gå bort. (245,7-8)

71. Dette værk vil blive kritiseret og afvist af mange, når de får at vide, at åndelige væsener har givet sig til kende i det. Men vær ikke bekymrede, for det vil kun være de uvidende, der bekæmper denne del af mine undervisninger.

72. Hvor ofte har apostlene, profeterne og Herrens sendebud talt til verden under indflydelse af åndelige lysvæsener, uden at menneskeheden var klar over det, og hvor ofte har hver af jer handlet og talt under åndelige væseners vilje, uden at I har bemærket det! Og netop dette, som altid har fundet sted, har Jeg nu bekræftet for jer. (163, 24-25)

73. Hvis det kun er nysgerrighed, der får jer til at søge forbindelse med det hinsides, vil I ikke finde sandheden; hvis det er begæret efter storhed eller forfængelighed, der får jer til det, vil I ikke modtage nogen sand åbenbaring. Hvis fristelsen skulle forføre jeres hjerte med falske mål eller egoistiske interesser, vil I ligeledes ikke opnå forbindelse med min Hellige Ånds lys. Kun jeres ærbødighed, jeres rene bøn, jeres kærlighed, jeres barmhjertighed, jeres sjælelige opløftelse vil frembringe det mirakel, at jeres sjæl udbreder sine vinger, krydser rummene og når frem til de åndelige hjemsteder, så vidt det er min vilje.
74. Dette er den nåde og trøst, som Den Hellige Ånd har skænket jer, for at I måtte se ét og samme hjemsted og overbevise jer om, at der ikke findes nogen død og ingen fremmedgørelse, at intet af mine skabninger dør med hensyn til det evige liv. For i denne "Tredje Tid" vil I også kunne omfavne de væsener i åndelig omfavnelse, som er skilt fra dette jordiske liv, og som I har kendt, elsket og mistet i denne verden, men ikke i evigheden.
75. Mange af jer er kommet i kontakt med disse væsener ved hjælp af mine "arbejdere". Men sandelig, Jeg siger jer, dette er ikke den fuldkomne måde at tage kontakt på, og tiden nærmer sig, hvor de inkarnerede og de legemløse sjæle vil kunne kommunikere indbyrdes fra ånd til ånd uden at bruge noget materielt eller menneskeligt middel, nemlig gennem inspiration, gennem gaven af sjælelig følsomhed, åbenbaring eller forudanelse. Jeres ånds øjne vil kunne opfatte det hinsides tilstedeværelse, derefter vil jeres hjerte kunne fornemme livsudtryk fra de væsener, der befolker den "åndelige dal", og da vil jeres ånds jubel samt jeres erkendelse og kærlighed til Faderen være stor.
76. Da vil I vide, hvad jeres sjæls liv er, hvem den er, og hvem den var, idet I erkender jer selv uden at se jer selv inden for så snævre grænser som dem, der svarer til jeres kroppe. For Faderen siger jer: Selv om jeres kropsmaterie faktisk er lille – hvor lig er jeres ånd min Guddommelige Ånd! (244, 21-24)

Kapitel 42 – Skyld og soning, prøvelser og lidelser

Nødvendigheden af anger og soning

1. Når Jeg ofte tillader, at I drikker af den samme kalk, som I har givet jeres medmennesker, sker det, fordi nogle kun på den måde kan forstå det onde, de har forårsaget; og ved at gennemgå den samme prøvelse, som de har ladet andre gennemgå, vil de lære den smerte at kende, som de har ladet andre føle. Dette vil oplyse deres sjæl og føre til forståelse, anger og dermed opfyldelse af min lov.
2. Men hvis I ønsker at undgå at gennemgå lidelser eller at drikke bitterhedens bæger, kan I opnå det ved at gøre bod for jeres skyld gennem anger, gennem

gode gerninger og gennem alt det, som jeres samvittighed byder jer at gøre. Således vil I indfri en kærlighedsgæld, I vil give en ære, et liv eller freden, sundheden, glæden eller brødet tilbage, som I på et eller andet tidspunkt har berøvet jeres medmennesker.

3. Se, hvor forskellig virkeligheden af min retfærdighed er fra den forestilling, I havde dannet jer om jeres Fader!

4. Glem ikke: Når jeg har sagt jer, at ingen af jer vil gå fortabt, har jeg helt sikkert også sagt jer, at enhver skyld skal indfries, og enhver forseelse skal slettes fra livets bog. Det er op til jer at vælge vejen for at nå frem til mig. I besidder stadig viljesfriheden.

5. Hvis I foretrækker loven om gengældelse fra gamle tider, som menneskene fra de stolte nationer stadig anvender, så se på resultaterne!

6. Hvis I ønsker, at den målestok, I måler jeres medmennesker med, også skal måle jer, behøver I ikke engang at vente på jeres indtræden i det andet liv for at modtage min retfærdighed; for her (på jorden), når I mindst venter det, vil I befinde jer i den samme kritiske situation, som I har bragt jeres medmennesker i.

7. Men hvis I ønsker, at en højere lov skal komme jer til hjælp – ikke kun for at befri jer fra den smerte, I frygter mest, men også for at indgyde jer ædle tanker og gode følelser, så bed, påkald Mig og gå derefter jeres kamps vej for at blive stadig bedre, for at være stærke i prøvelserne – med et ord: for med kærlighed at betale den gæld, I har over for jeres Fader og jeres næste. (16, 53-59)

8. Ofte bliver Jeg spurgt af nogen: "Mester, hvis Du tilgiver vores fejltagelser — hvorfor lader Du os da sone dem med smerter?" Derpå siger Jeg jer: Jeg tilgiver jer, men det er nødvendigt at gøre bod for disse overtrædelser, så I kan give jeres sjæl renheden tilbage. (64, 14)

9. Jeg har sagt jer, at selv den sidste plet vil blive udslettet af menneskets hjerte, men jeg siger jer også, at hver enkelt må vaske sine egne skampletter bort. Husk, at jeg sagde til jer: »Med den målestok, I måler med, vil I selv blive målt«, og: »Hvad man sår, skal man høste.« (150, 47)

10. Af de materielle offergaver, som menneskeheden bringer Mig, modtager Jeg kun den gode hensigt, hvis denne i sandhed er god; for ikke altid kommer der i en gave en storsindet og ædel hensigt til udtryk. Hvor ofte tilbyder mennesker Mig deres offer for at skjule deres onde handlinger eller for at kræve noget af Mig til gengæld. Derfor siger Jeg jer, at sjælens fred ikke kan købes, at jeres mørke pletter ikke kan vaskes væk med materiel rigdom, selvom I kunne tilbyde Mig den største skat.

11. Anger, smerte over at have fornærmet Mig, fornyelse, forbedring, godtgørelse for de begåede fejltagelser, alt dette med den ydmyghed, som Jeg har lært jer – ja, så bringer menneskene Mig de sande ofre fra hjertet, sjælen og tankerne, som er uendeligt mere behagelige for jeres Fader 508 Kapitel 42 end røgelse, blomster og stearinlys. (36, 27-28)

Soningsloven

12. I har haft den ene mulighed efter den anden, og deri kan I erkende min uendelige kærlighed til jer; for jeg har skænket jer og givet jeres væsen mulighed for at gøre fejltagelser godt igen, at rense og fuldkomme jeres sjæl, i stedet for at straffe jer eller fordømme jer til evig fortabelse, som I tidligere var vant til at tænke.

13. Hvem, der kender disse læresætninger og tror på, at de er sande, ville vove at vende ryggen til sin opgave på jorden, selvom han ved, at han derved påfører sin sjæl en endnu hårdere soning?

14. For selv om det er rigtigt, at min retfærdighed giver jer nye muligheder for at fjerne pletter og gøre fejl godt igen, er det også rigtigt, at antallet af prøvelser bliver større for hver lejlighed, og at anstrengelserne og lidelserne bliver mere intense hver gang, ligesom de begåede fejl også blev mere alvorlige.

15. Jeres pligt – man bør ikke tale om straf – vil bestå i at genoprette, forny, gøre godt igen og gøre regnskabet op til den sidste skyld. Ingen — hverken jeres himmelske Fader eller jeres brødre og søstre på jorden eller i den "åndelige dal" — vil gøre det, som kun I selv må gøre, selvom Jeg siger jer, at Jeg altid vil følge jeres kald. Når I føler jer ensomme og forladte, vil I mærke Min tilstedeværelse, og den åndelige verden vil altid komme for at støtte jer under jeres kors' byrde. (289, 45-47)

16. Kun min kærlighed og min retfærdighed kan i dag beskytte dem, der hungrer og tørster efter det. Kun jeg alene kan i min fuldkomne retfærdighed tage imod den, der tager sit eget liv.

17. Hvis disse vidste, at sjælens forladthed er frygteligere end ensomheden i denne verden, ville de udholde tålmodigt og modigt indtil den sidste dag af deres jordiske tilværelse. (165, 73-74)

18. Jeg tilintetgør ikke noget af mine børn, hvor meget de end sårer Mig; Jeg bevarer dem og giver dem mulighed for at gøre deres fejltagelse godt igen og vende tilbage til den vej, de havde forladt. Men selvom Jeg har tilgivet dem, bliver de konfronteret med frugten af deres gerninger, og det er disse, der dømmer dem og viser dem den rette vej. (96, 55)

Årsagen til prøvelser og lidelser

19. Erkend jer selv! Jeg har betragtet menneskenes tilværelse gennem alle tider og ved, hvad årsagen til al deres smerte og ulykke har været.

20. Siden de første tider har Jeg set, hvordan mennesker (indbyrdes) har taget livet af hinanden af misundelse, af materialisme, af magtbegær; de har altid forsømt deres sjæl i troen på, at de kun var materie, og når så timen kom, hvor de skulle efterlade den menneskelige skikkelse på jorden, var det eneste, der var tilbage, det, de skabte i deres materielle liv, uden at høste nogen som helst

salighed for ånden; for de søgte den ikke, tænkte ikke på den, bekymrede sig hverken om åndens dyder eller om viden. De nøjedes med at leve uden at søge den vej, der fører dem til Gud. (11, 42-43)

21. I dag har I trods jeres civilisationens fremskridt fjernet jer mere og mere fra den materielle natur, ligesom også fra det åndelige, fra det rene, fra det, der er af Gud. Derfor falder I med hver fase af jeres liv i stadig større svaghed, i stadig større lidelse, trods jeres ønske om at blive stærkere og lykkeligere for hver dag, I tilbringer på jorden. Men I vil nu tage et skridt fremad i opfyldelsen af min lov, o jordens beboere! (16, 35)

22. De prøvelser, I møder på jeres livsvej, er ikke tilfældige; Jeg har sendt dem til jer, for at I kan erhverve fortjenester. Intet blad på træet bevæger sig uden min vilje, og Jeg er til stede både i skabelsens store og små værker.

23. Våg og bed, så I lærer at forstå, hvilken frugt I skal høste af hver prøvelse, for at jeres soning må blive kortere. Tag jeres kors på jer med kærlighed, og Jeg vil sørge for, at I bærer jeres soning med tålmodighed. (25, 6)

24. Når menneskene under latter, fornøjelser og forfængelighed glemmer Mig og endog fornægter Mig, hvorfor fortvivler og skælver de da, når de høster de tårer, der plager deres sjæl og deres krop? Så spotter de og siger, at der ikke findes nogen Gud.

25. Mennesket er modigt nok til at synde, fast besluttet på at vige fra min lovs vej; men jeg forsikrer jer om, at det er yderst fej, når det gælder om at sone og betale sin gæld. Alligevel styrker Jeg jer i jeres fejhed, beskytter jer i jeres svagheder, river jer ud af jeres sløvhed, tørrer jeres tårer og giver jer nye muligheder, så I kan genvinde det tabte lys og genfinde den glemte vej til min lov.

26. Jeg kommer for at bringe jer livets brød og vin, som i den "Anden Tid", både for sjælen og for kroppen, så I kan leve i harmoni med alt, hvad jeres Fader har skabt.

27. På mine veje blomstrer dyderne, på jeres derimod er der torne, afgrunde og bitterhed.

28. Den, der siger, at Herrens veje er fulde af torne, ved ikke, hvad han siger, for Jeg har ikke skabt smerte for noget af Mine børn; men de, der har fjernet sig fra lysets og fredens vej, vil ved deres tilbagevenden til den måtte lide under følgerne af deres skyld.

29. Hvorfor har I drukket lidelsens bæger? Hvorfor har I glemt Herrens bud såvel som den mission, jeg betroede jer? Fordi I har erstattet min lov med jeres egne, og her har I resultaterne af jeres forfængelige visdom: bitter lidelse, krig, fanatisme, skuffelser og løgne, der kvæler jer og fylder jer med fortvivlelse. Og det mest smertefulde for det materialiserede menneske, for den, der underkaster alt sine beregninger og underordner sig denne verdens materielle

love, er dette, at han efter dette liv stadig vil slæbe byrden af sine vildfarelser og tilbøjeligheder med sig. Da vil jeres sjæls lidelse være meget stor.
30. Ryst jeres syndebyrde af jer her, opfyld min lov og kom snart. Bed alle, som I har såret, om tilgivelse, og overlad resten til Mig; for kort vil jeres tid til at elske være, hvis I virkelig beslutter jer for at gøre det. (17, 37-43)
31. Kom alle til Mig, I, der bærer en skjult sorg i jeres hjerter. I bærer i det skjulte en smerte i jer, som et forræderi har påført jer, og jeres bitterhed er meget stor, fordi det var et meget elsket menneske, der har såret jer dybt.
32. Bliv stille i jer selv, så bønnen kan oplyse jer, og I kan erfare, om I ikke på et eller andet tidspunkt var årsagen til, at man forrådte jer. Da vil bønnen styrke jer i tanken om, at I må tilgive dem, der forråder jer i jeres kærlighed, jeres tro og jeres tillid.
33. Sandelig, Jeg siger jer: I det samme øjeblik, hvor I tilgiver den, der har fornærmet jer, vil I fuldt ud føle Min fred; for i dette øjeblik vil jeres ånd have forenet sig med Min, og Jeg vil udbrede Min kappe for at tilgive jer og omslutte jer begge i Min kærlighed. (312, 49-51)
34. I sandhed siger Mesteren jer: Jeg har forberedt et rige af fred og fuldkommenhed for hver sjæl. Men dette rige, som jeg har forberedt, står et andet rige imod: verden. Mens man vinder mit rige gennem ydmyghed, kærlighed og dyd, kræver erobringen af det andet rige hovmod, ambition, stolthed, grådighed, egoisme og ondskab.
35. I alle tider har verden modsat sig mit rige, og altid er de, der følger mig, blevet trængt og ført i fristelse på deres vej, hvad enten det er gennem synlige påvirkninger eller usynlige kræfter.
36. Dette er ikke den eneste tid, hvor I går over torne for at nå frem til Mig, det er ikke første gang, at jeres sjæl snubler i bestræbelsen på at nå Min nærvær. I alle tider har I udkæmpet kampen i det inderste af jeres væsen.
37. Min Ånds inspiration oplyser jeres indre og har udløst en kamp med de mørke kræfter, med de falske lys, de falske dyder, med materien, med alt det overflødige, med al denne verdens falske herlighed. (327, 3)
38. Jeg velsigner den smerte, I har udholdt for min skyld, for alt, hvad I lider for min skyld, vil gøre jer evigt værdige. (338, 61)

Tro, underkastelse og ydmyghed i prøvelserne

39. Det menneskelige liv er for sjælen den smeltedigel, hvori den renses, og den ambolt, på hvilken den smedes. Det er uundværligt, at mennesket har et ideal i sit sind, tro på sin Skaber og kærlighed til sin bestemmelse for at bære sit kors med tålmodighed til toppen af sit Golgata.
40. Uden tro på det evige liv falder mennesket i fortvivlelse ved alle de tunge prøvelser, uden høje idealer synker det ned i materialismen, og uden kræfter til at udholde en skuffelse går det til grunde i modløshed eller i laster. (99, 38-39)

41. Jeg siger jer, at I skal elske jeres kors; for hvis I gør oprør imod det, mens I må bære det på skuldrene, vil smerten rive et dybt sår i jeres hjerter. Jeg elsker virkelig mit kors, o folk; men ved I, hvad jeg kalder mit kors? Mit kors består af jer, o mennesker, som jeg elsker så højt. (144, 20)
42. Troen, hengivenheden og ydmygheden over for det, jeg har bestemt, vil gøre prøvelsens vej kortere, for da vil I ikke længere skulle gennemgå lidelsens vej mere end én gang. Men hvis der i prøvelserne opstår oprør, utilfredshed eller endog blasfemi, vil prøvelsen vare længere, for I vil da være nødt til at gennemgå den vej på ny, indtil lektionen er lært. (139, 49)
43. Jeg siger jer: De prøvelser, som mennesket i denne tid selv har skabt, er meget tunge, for sådan er de nødvendige for dets frelse.
44. Den guddommelige retfærdighed vil udøves over det, der er mest elsket af hvert menneske, for at kræve regnskab for hvert menneskeligt væsens gerninger.
45. Hvor vigtigt er det, at mennesket opnår erkendelsen af, hvad åndelig soning betyder, så det i erkendelsen af, at sjælen har en fortid, som kun Gud kender, med kærlighed, tålmodighed, respekt og endda glæde tager imod sin lidelseskalk – i bevidstheden om, at det derved vasker fortidens og nutidens skampletter bort, indfrier gæld og erhverver fortjenester for loven.
46. Der vil ikke være nogen sjælelig opløftelse i smerten, så længe man ikke lider med kærlighed, med respekt for min retfærdighed og underkastelse over for det, som hver enkelt har tilvejebragt for sig selv. Men kun denne opløftelse midt i prøvelserne vil kunne give mennesket indsigt i, hvad loven om åndelig genoprejsning er. (352, 36-37, 42-43)

Betydningen af lidelse og smerte

47. Hvis I tilskriver livets prøvelser tilfældighederne, vil I næppe kunne være stærke. Men hvis I har en forestilling om, hvad soning er, hvad retfærdighed og genoprejsning er, vil I i jeres tro finde opløftelse og underkastelse for at sejre i prøvelserne.
48. Det er Min vilje at prøve jeres sjæl på forskellige måder, for Jeg danner, former og fuldender den. Til det benytter Jeg Mig af alle ting og alle mennesker; som redskaber bruger Jeg både en retfærdig og en skurk. Den ene gang benytter Jeg Mig af lyset, en anden gang gør Jeg mørket til Min tjenerinde. Derfor siger Jeg jer: Når I befinder jer i en kritisk situation, så tænk på Mig, på jeres Mester, som i al kærlighed vil forklare jer grunden til denne prøve.
49. Der er bægre, som alle må drikke, de ene før og de andre senere, for at alle kan lære at forstå og elske Mig. Elendigheden, sygdommen, bagvaskelsen, vanæren er meget bitre bægre, som ikke kun kommer til synders læber. Husk, at den mest retfærdige i den "Anden Tid" tømte det bitterste bæger, I kan forestille

jer. Den lydighed, ydmyghed og kærlighed, hvormed lidelsens bæger drikkes, vil gøre korset lettere og få prøvelsen til at gå hurtigere forbi. (54, 4-6)

50. Alt, hvad der omgiver jer, har til formål at rense jer, men ikke alle har opfattet det sådan. Lad ikke den smerte, I drikker af jeres lidelseskalk, være frugtesløs. Af smerten kan I vinde lys, som er visdom, mildhed, styrke og følsomhed. (81, 59)

51. Véd, disciple, at smerten fjerner de dårlige frugter fra jeres hjerte, giver jer erfaring og bevirker, at jeres fejltagelser rettes.

52. På denne måde prøver jeres Fader jer, for at der kan blive lys i jeres sind. Men hvis I ikke forstår og lider frugtesløst, fordi I ikke opdager meningen med mine vise lektioner, er jeres smerte meningsløs, og I udnytter ikke lektionen. (258, 57 58)

53. Menneskerne råber: "Hvis der findes en Gud af barmhjertighed og kærlighed – hvorfor skal da de gode lide under de onde, de retfærdige under syndere?"

54. Sandelig, jeg siger jer, mine børn: Intet menneske kommer til denne verden for blot at opnå sin egen sjæls frelse. Han er ikke et isoleret individ, men er en del af en helhed.

55. Lider et sundt og fuldkomment organ i en menneskekrop ikke, når de øvrige organer er syge?

56. Dette er en materiel sammenligning, så I kan forstå det forhold, der eksisterer mellem hvert menneske og de andre. De gode må lide under de onde, men de gode er ikke helt uskyldige, hvis de ikke sætter sig ind for deres medmenneskers åndelige fremskridt. Men som individ har hver enkelt sit eget ansvar, og da han er en del af min Ånd og ligner Ham, besidder han vilje og intelligens til at bidrage til alles fremskridt. (358, 18-19)

57. Fortolk min undervisning korrekt; tro ikke, at min Ånd glæder sig, når den ser jeres lidelser på jorden, eller at jeg vil fratage jer alt det, der er jer behageligt, for at glæde mig ved det. Jeg kommer for at få jer til at indse og overholde mine love, for de er jeres respekt og opmærksomhed værd, og fordi deres overholdelse vil bringe jer evig salighed og evig fred. (25, 80)

58. Jeg må sige jer, at så længe I bor på jorden, må I bestræbe jer på at gøre jeres tilværelse her så behagelig som muligt. Det er ikke nødvendigt at græde, lide og "bløde" uophørligt for at fortjene freden i det hinsides.

59. Hvis I kunne forvandle denne jord fra en tåredal til en verden af lykke, hvor I ville elske hinanden, hvor I ville bestræbe jer på at gøre det gode og leve inden for min lov – sandelig, siger jeg jer, at dette liv i mine øjne ville være endnu mere fortjenstfuldt og hæderværdigt end et liv fuldt af lidelser, ulykker og tårer, uanset hvor stor vilje I måtte have til at udholde det. (219, 15-16)

60. Glæd jer over, at ingen smerte varer evigt; jeres lidelser er midlertidige og forsvinder meget snart.

61. Tiden for soning og renselse er flygtig for den, der betragter prøvelserne med åndelighed; for den derimod, der helt opgår i materialismen, vil det, der i virkeligheden meget snart er forbi, vare længe.
62. Ligesom jeres hjerteslag går forbi, så går menneskets liv forbi i uendeligheden.
63. Der er ingen grund til frygt, for ligesom et suk undslipper en, ligesom man fælder en tåre eller siger et ord, så forbigår også menneskets lidelser.
64. I Guds uendelige kærlighed skal alle jeres smerter og sorger opløses til intet. (12, 5-9)

Kapitel 43 – Sygdom, helbredelse og fornyelse

Sygdommens oprindelse og mening

1. Når mennesket ved at forsømme bøn og gode gerninger fjerner sig fra den gode vej, mister det sin moralske styrke, sin åndelighed og udsættes for fristelser, og i sin svaghed tillader det synder, og disse gør hjertet sygt.
2. Men jeg er kommet som læge til den syges leje og har skænket ham al min kærlighed og omsorg. Mit lys har været som frisk vand på de feberhede læber, og da han følte min balsam på sin pande, sagde han til mig: "Herre, kun din barmhjertighed kan redde mig. Jeg er meget syg i sjælen, og døden vil meget snart komme til mig."
3. Men jeg har sagt til ham: »Du vil ikke dø, for jeg, som er livet, er kommet, og alt, hvad du har mistet, vil blive givet dig tilbage.« (220, 39)
4. Hvilke fortjenester kan en syg, der er ude af stand til enhver anstrengelse, opnå? Hans fortjenester kan være mangfoldige og store, hvis han forstår at rustes med tålmodighed og overgivelse, hvis han er ydmyg over for den guddommelige vilje og trods sin smerte er i stand til at velsigne Mig. For hans eksempel vil oplyse mange hjerter, der bor i mørket, som fortvivler og overgiver sig til laster eller tænker på døden, når de rammes af en prøvelse.
5. Når disse mennesker på deres vej møder et eksempel på tro, ydmyghed og håb, der udspringer af et hjerte, der ligeledes lider meget, fordi det bærer et meget tungt kors, vil de mærke, at deres hjerte er blevet berørt af en lysstråle.
6. Sådan er det faktisk: Da de ikke kunne høre deres egen ånds stemme, måtte de modtage det åndelige lys, som et andet menneske overbragte dem gennem sit eksempel og sin tro.
7. Giv ikke op, erklær jer aldrig for fejlede, bøj jer ikke under byrden af jeres lidelser. Hav altid jeres troens brændende lampe for øje. Denne tro og jeres kærlighed vil redde jer. (132, 38-39)

Helbredelse ved egen kraft

8. I beder Mig om at helbrede jer; men sandelig, Jeg siger jer, ingen kan være en bedre læge end I selv.

9. Hvad nytter det, at Jeg helbreder jer og fjerner jeres smerte, hvis I ikke aflægger jeres fejl, synder, laster og ufuldkommenheder? Det er ikke smerten, der er årsagen til jeres sygdomme, men jeres synder. Se, det er smertenes oprindelse! Bekæmp derfor synden, adskil jer fra den, og I vil blive raske. Men det er jeres opgave at gøre dette. Jeg underviser jer blot og hjælper jer med det.

10. Når I gennem jeres samvittighed opdager årsagen til jeres lidelser og sætter alt ind på at bekæmpe den, vil I fuldt ud mærke den guddommelige kraft, der hjælper jer med at sejre i kampen og vinde jeres åndelige frihed.

11. Hvor stor vil jeres tilfredsstillelse være, når I føler, at I gennem jeres egne fortjenester har opnået at befri jer fra smerten og har fundet fred. Da vil I sige: "Min Fader, dit ord var min helbredelse, din lære var min frelse." (8, 54-57)

12. Den sande helbredende balsam, folk – den, der helbreder alle sygdomme – udspringer af kærligheden.

13. Elsk med ånden, elsk med hjertet og med forstanden, så vil I have tilstrækkelig kraft til ikke blot at helbrede kroppens sygdomme eller trøste i de små menneskelige nødsituationer, men også til at afklare de åndelige mysterier, sjælens store frygt, dens forvirring og samvittighedskvaler.

14. Denne balsam løser de store prøvelser, tænder lyset, lindrer kvalerne, smelter de lænker, der snører.

15. Det menneske, som videnskaben har opgivet, vil ved kontakt med denne balsam vende tilbage til sundhed og liv; den sjæl, der har løsrevet sig, vil vende tilbage ved kærlighedens ord fra den bror, der kalder på den. (296, 60-63)

16. Fjern smerten! Det liv, jeg har skabt, er ikke fyldt med smerte. Lidelsen udspringer af Guds børns ulydighed og fejltagelser. Smerten er karakteristisk for det liv, som menneskene har skabt i deres udsvævelser.

17. Løft jeres blik og opdag skønheden i mine værker. Forbered jer indvendigt, så I kan høre den guddommelige koncert, udeluk jer ikke fra denne fest. Hvis I isolerer jer – hvordan kunne I da deltage i denne glæde? I ville leve i sorg, kvaler og sygdom.

18. Jeg ønsker, at I skal være harmoniske toner i den universelle koncert, at I skal forstå, at I er fremkommet fra livets kilde, at I skal føle, at der er mit lys i hver sjæl. Hvornår vil I nå den fulde modenhed, hvor I kan sige til Mig: "Fader, underkast min sjæl Din Ånd, ligeledes min vilje og mit liv."

19. Indse, at I ikke vil kunne sige dette, så længe jeres sanser er syge, og jeres sjæl er egoistisk adskilt fra den rette vej.

20. I lever under lidelsen af sygdomme eller frygten for at pådrage jer dem. Men hvad betyder en fysisk sygdom i forhold til en fejltagelse i sjælen? Intet, hvis denne er i stand til at rejse sig; for i min barmhjertighed vil I altid finde hjælp.

21. Ligesom blodet strømmer gennem jeres årer og giver liv til hele kroppen, så gennemsyrer Guds kraft jeres sjæl som en livsstrøm. Der er ingen grund til at være syg, hvis I opfylder loven. Livet er sundhed, glæde, lykke, harmoni. Når I er syge, kan I ikke være et tilflugtssted for guddommelige goder.
22. I mennesker med syge tanker, hjerter eller kroppe, Mesteren siger jer: Bed jeres sjæl, som er et barn af den Almægtige, om at vende tilbage til den rette vej, om at helbrede jeres lidelser og stå jer bi i jeres svagheder. (134, 57-59)

Menneskets fornyelse

23. Forfængelighed – en svaghed, der allerede viste sig hos det første menneske – vil blive bekæmpet gennem åndeliggørelsen. Det er den kamp, der altid har eksisteret mellem sjælen og "kødet". For mens sjælen i sin længsel efter Faderens essens er tilbøjelig til det evige og høje, søger "kødet" kun det, der tilfredsstiller og smigrer det, selvom det er til skade for sjælen.
24. Denne kamp, der viser sig hos ethvert menneske, er en kraft, der opstår i mennesket selv som følge af den indflydelse, verden udøver på det. For det jordiske længes efter alt, hvad der svarer til dets natur.
25. Hvis sjælen er i stand til at beherske denne kraft og lede den i den rette retning, har den i sin egen væren bragt de to naturer i harmoni og vil opnå sin fremgang og opstigning. Hvis den derimod lader sig beherske af "kødets" kraft, vil den blive forført til det onde og være som en båd uden ror midt i en storm. (230, 64)
26. I – vantro og tvivlere – kan ikke tro på en verden af retfærdighed, og I kan heller ikke forestille jer et liv i kærlighed og dyd på jeres jord. Kort sagt: I anser jer ikke for at være i stand til noget godt, og I har heller ikke tro på jer selv.
27. Men jeg tror på jer, kender det frø, der er i hvert af mine børn, for jeg skabte dem, for jeg gav dem liv gennem min kærlighed.
28. Jeg sætter meget vel mit håb til mennesket, tror på dets frelse, på at det bliver værdigt og på dets opstigning. For da Jeg skabte ham, bestemte Jeg, at han skulle være herre på jorden, hvor han skulle skabe et sted for kærlighed og fred, og Jeg bestemte også, at hans sjæl skulle blive stærk i livets kamp for gennem fortjenester at nå frem til at leve i lyset af det fuldkomne rige, som tilkommer jer som evig arv. (326, 44-46)

Kapitel 44 – Livet i guddommelig forstand

Den nødvendige balance

1. Hver enkelt har sin skæbne forudbestemt gennem sin åndelige opgave og sin menneskelige opgave. Begge skal være i harmoni med hinanden og stræbe mod

et eneste mål. Sandelig, Jeg siger jer, Jeg vil ikke kun vurdere jeres åndelige gerninger, men også jeres materielle gerninger. For i dem vil Jeg opdage fortjenester, der hjælper jeres ånd med at nå frem til Mig. (171, 23)

2. Indtil nu har menneskets hovmod fået det til at se bort fra den åndelige side, og manglen på denne viden har forhindret det i at blive fuldkommen.

3. Så længe mennesket ikke lærer at holde sine fysiske og sjælelige kræfter i harmoni, vil det ikke kunne finde den balance, der bør være i dets liv. (291, 26-27)

4. Disciple: Selvom I lever i verden, kan I føre et åndeligt liv. For I skal ikke tro, at åndeliggørelsen består i at vende sig bort fra det, der er i overensstemmelse med kroppen, men i at bringe de menneskelige love i overensstemmelse med de guddommelige love.

5. Velsignet være den, der studerer mine love og forstår at forene dem med de menneskelige love til én eneste, for han vil blive sund, stærk, storsindet og lykkelig. (290, 26-27)

Gode og fordærvelige glæder

6. Jeg siger jer ikke, at I skal vende jer bort fra jeres jordiske pligter eller fra hjertets og sansernes sunde glæder. Jeg kræver kun af jer, at I afstår fra det, der forgifter jeres sjæl og gør jeres krop syg.

7. Den, der lever inden for loven, opfylder det, som hans samvittighed foreskriver. Den, der foragter de tilladte glæder for at kaste sig ud i de forbudte fornøjelser, spørger sig selv, selv i øjeblikke af største fornøjelse, hvorfor han ikke er lykkelig eller finder fred. For fra fornøjelse til fornøjelse synker han stadig dybere, indtil han omkommer i afgrunden uden at finde sand tilfredsstillelse for sit hjerte og sin sjæl.

8. Nogle må bukke under og tømme den bæger, hvori de søgte nydelsen uden at finde den, til den sidste dråbe, for at de kan høre stemmen fra Ham, der altid indbyder dem til det evige livs festmåltid. (33, 44-46)

9. Videnskabsmanden skærer med en respektløs hånd en frugt af videnskabens træ uden først at lytte til sin samvittigheds stemme, hvorigennem min lov taler til ham for at sige, at alle frugter fra visdommens træ er gode, og at den, der plukker dem, derfor kun må gøre det til gavn for sine medmennesker.

10. De eksempler, jeg har anført, viser jer, hvorfor menneskeheden hverken kender kærligheden eller freden i det indre paradis, som mennesket på grund af sin lydighed mod loven for evigt burde have i sit hjerte.

11. For at hjælpe jer med at finde det samme lærer Jeg de syndere, de ulydige, de utaknemmelige og de hovmodige, for at gøre jer klart, at I er udstyret med en ånd, at I har en samvittighed, at I fuldt ud kan bedømme og vurdere, hvad der er godt og ondt, og for at vise jer den vej, der vil føre jer til paradiset af fred, visdom, uendelig kærlighed, udødelighed, herlighed og evighed. (34, 15-17)

12. Mennesket fortolker ikke altid mine læresætninger korrekt. Jeg har aldrig lært jer, at I skal foragte eller undlade at nyde den gode frugt, som mine love godkender og tillader. Jeg har kun lært jer, at I ikke skal stræbe efter det unødvendige og overflødige og endnu mindre elske det; at I ikke skal gøre brug af det fordærvelige og forbudte som af frugter, der er gavnlige for sjælen og kroppen. Men alt det, der er tilladt for sjælen eller hjertet og tjener dets vel, har jeg anbefalet jer, fordi det ligger inden for mine love. (332, 4)
13. Der måtte gå lang tid, før menneskeheden nåede åndelig modenhed. I har altid været udsat for de to yderligheder: den ene har været materialismen, gennem hvilken I søger at opnå større verdslige nydelser; men dette er i virkeligheden skadeligt, fordi det afholder ånden fra at udføre sin opgave. Men I må også undgå den anden yderlighed: afdødelsen af "kødet", den fuldstændige afkald på alt, hvad der hører til dette liv; for Jeg sendte jer til denne jord for at leve som mennesker, som menneskelige væsener, og Jeg har vist jer den rette vej, så I lever på en sådan måde, at I "giver kejseren, hvad kejseren tilhører, og Gud, hvad Gud tilhører".
14. Jeg har skabt denne verden for jer med al dens skønhed og al dens fuldkommenhed. Jeg har givet jer den menneskelige krop, gennem hvilken I skal udfolde alle de evner, som Jeg har givet jer for at nå fuldkommenheden.
15. Faderen ønsker ikke, at I skal afstå fra alt det gode, som denne verden tilbyder jer. Men I skal ikke sætte kroppen over sjælen, for kroppen er forgængelig, men sjælen hører til evigheden. (358, 7-9)

Velsignet og ulykkelig rigdom

16. Når det er min vilje at gøre jer til ejere af jordiske goder, skænker jeg jer dem, for at I kan dele dem med jeres trængende brødre og søstre – med dem, der ikke har formue eller støtte, med de svage og de syge. Mange af dem, der ikke ejer noget på jorden, kan dog lade jer få del i deres åndelige goder. (96, 27)
17. Jeg vil, at alt skal være jeres, men at I bevidst gør brug af det, I har brug for; at I forstår at være åndeligt rige og kan besidde meget i det materielle, hvis I gør god brug af det og giver det ene såvel som det andet dets sande værdi og rang.
18. Hvordan kan sjælen hos et uendeligt rigt menneske skade sig selv, hvis det, han ejer, er til gavn for hans næste? Og hvordan kan et magtfuldt menneske lide skade, hvis hans ånd ved lejlighed forstår at trække sig tilbage for at bede, og han gennem sin bøn er i fællesskab med Mig? (294, 38)
19. Sig ikke til Mig: "Herre, jeg har set fattigdom blandt dem, der følger Dig. Men hos dem, der ikke engang længere husker Dig eller udtaler Dit navn, ser jeg overflod, fornøjelser og nydelser."
20. Mit folk skal ikke betragte disse tilfælde som et bevis på, at den, der følger Mig, nødvendigvis må være fattig i verden. Men Jeg siger jer, at den fred, som de

har, der lytter her og bruger en del af deres liv på at gøre godt, kender ikke de, som I misunder så meget, og de kunne heller ikke opnå den med al deres rigdom.
21. Nogle forstår at besidde verdens goder og åndens goder på samme tid. Andre får ikke del i verdens goder, fordi de glemmer åndens goder, og atter andre er kun interesserede i verdens goder, fordi de mener, at de guddommelige love er en fjende af de jordiske rigdomme.
22. Goder er og forbliver goder, men ikke alle ved, hvordan de skal anvendes rigtigt. I skal også vide, at ikke alt det, som mange besidder, har Jeg givet dem. Nogle har det, de har modtaget fra Mig, som en kompensation, ligesom der er andre, der har stjålet alt, hvad de besidder.
23. Det bedste bevis, som mennesker kan få for, at de har opfyldt deres pligt i livet, er sjælens fred, ikke mynters klirren. (197, 24-27)
24. Når Jeg siger til jer: »Bed, så skal der gives jer«, beder I Mig om jordiske ting. Men sandelig – hvor lidt beder I Mig om! Bed Mig frem for alt om alt det, der er til gavn for jeres sjæl. Saml ingen skatte på jorden, for her er der tyve! Saml skatte i Faderens rige, for der vil jeres formue være sikker, og den vil tjene jeres sjæls lykke og fred.
25. Jordens skatte er rigdomme, magt og titler af falsk storhed. Åndens skatte er de gode gerninger. (181, 68-69)
26. Den stolte tror, at han er stor, uden at være det, og ynkelig er den, der nøjes med dette livs unødvendige rigdomme uden at opdage hjertets og åndens sande værdier. Hvor ynkelige er hans ønsker, hans begær, hans idealer! Hvor lidt er han tilfreds med!
27. Men den, der forstår at leve, er den, der har lært at give Gud, hvad der tilhører Gud, og verden, hvad der tilhører verden. Den, der forstår at finde forfriskning i naturens skød uden at blive en slave af materien, ved, hvordan man lever, og selv om han tilsyneladende ikke ejer noget, er han herre over dette livs goder og er på vej til at besidde Guds riges skatte. (217, 19-20)

Loven om at give

28. Hvis menneskene havde tro på mit ord og bar mig i deres hjerter, ville de altid have den sætning fra mig for øje, som jeg engang sagde til de skarer, der lyttede til mig: "Sandelig, jeg siger jer, selv om I kun rækker et glas vand, vil dette ikke forblive uden belønning."
29. Men mennesker tænker: Hvis de giver noget og ikke får noget tilbage, så vil de hellere beholde det, de ejer, ved at holde det for sig selv.
30. Nu siger Jeg jer, at der i Min retfærdighed er en fuldkommen udligning, så I aldrig skal frygte at give noget af det, I ejer, væk. Ser I de mennesker, der samler og ophober skatte og ikke lader nogen få del i deres ejendom? Disse mennesker bærer en død sjæl i sig.

31. Dem derimod, som indtil deres sidste åndedrag har viet sig til opgaven at give deres næste alt, hvad de ejer, indtil de i deres sidste time så sig selv alene, forladte og fattige – disse er altid blevet ledt af troens lys, som i det fjerne har vist dem nærheden til det »forjættede land«, hvor min kærlighed venter på dem for at give dem en belønning for alle deres gerninger. (128, 46-49)
32. Kom herhen, så Jeg kan opvække jer til det sande liv og minde jer om, at I er skabt for at give. Men så længe I ikke ved, hvad I bærer i jer, vil det være umuligt for jer at give til den, der har brug for det.
33. Se, hvordan alt, hvad der omgiver jer, opfylder opgaven at give. Elementerne, stjernerne, væsenerne, planterne, blomsterne og fuglene – alt, fra det største til det ikke længere synlige, har evnen og bestemmelsen til at give. Hvorfor gør I en undtagelse, selvom I er mest udstyret med den guddommelige nåde til at elske?
34. Hvor meget skal I endnu vokse i visdom, kærlighed, dyd og dygtighed, for at I kan være lys på jeres yngre søskendes vej! Hvilken høj og smuk bestemmelse har jeres Fader tildelt jer! (262, 50-52)

Opfyldelsen af pligter og opgaver

35. I den "Tredje Tid" vil min åndelige lære give sjælen frihed til at udbrede sine vinger og hæve sig op til Faderen for at bringe Ham den sande tilbedelse.
36. Men også mennesket som menneskeligt væsen skal bringe Skaberen en gudstjeneste, og denne hyldest består i opfyldelsen af dets pligter på jorden, idet det følger de menneskelige love, viser moral og godt dømmekraft i sine handlinger og opfylder pligterne som far, barn, bror, ven, herre og tjener.
37. Den, der lever på denne måde, vil ære Mig på jorden og gøre det muligt for sin sjæl at hæve sig for at herliggøre Mig. (229, 59-61)
38. Den, der unddrager sig sin opgaves byrde, den, der forlader den rette vej eller ser bort fra de forpligtelser, som hans sjæl har indgået over for Mig, for i stedet at påtage sig forpligtelser efter sin smag eller vilje, vil ikke kunne finde sand fred i sit hjerte, da hans sjæl aldrig vil være tilfreds og rolig. Det er dem, der altid søger fornøjelser for at glemme deres smerte og deres uro ved at bedrage sig selv med falske glæder og flygtige tilfredsstillelser.
39. Jeg lader dem gå deres vej, fordi Jeg ved, at selvom de i dag fjerner sig, glemmer Mig og endda fornægter Mig, snart vil forstå meningsløsheden i verdens rigdomme, titler, fornøjelser og hædersbevisninger, når virkeligheden vækker dem fra deres drøm om storhed på jorden, når mennesket må stille sig over for den åndelige sandhed, evigheden og den guddommelige retfærdighed, som ingen kan undslippe.
40. Dette er ikke ukendt for nogen, da I alle besidder en ånd, der gennem evnen til forudanelse åbenbarer jer livets virkelighed – den vej, der er udstukket for jer, og alt det, I skal virkeliggøre på den. Men I ønsker for enhver pris at frigøre jer

fra ethvert åndeligt løfte for at føle jer frie og som herrer over jeres liv. (318, 13-15)

41. Før jeres sjæl blev sendt til denne planet, blev den vist "markerne", den fik at vide, at det var dens opgave at så fred, at dens budskab var et åndeligt, og jeres sjæl glædede sig til det og lovede at være trofast og lydig over for sin mission.

42. Hvorfor frygter I at så nu? Hvorfor føler I jer nu uværdige eller ude af stand til at udføre det arbejde, som glædede jeres sjæl så meget, da det blev pålagt den? Fordi I har tilladt, at lidenskaberne spærrer jeres vej og dermed forhindrer sjælen i at komme frem, samtidig med at I søger at retfærdiggøre dens ubeslutsomhed med barnlige begrundelser.

43. Kom ikke med tomme hænder til den "dal", hvorfra I er kommet. Jeg ved, at jeres lidelse da ville være meget stor. (269, 32-34)

44. Hver enkelt er tildelt et antal sjæle, som han skal lede eller pleje, og denne opgave slutter ikke med den fysiske død. Sjælen sår, dyrker og høster videre, i den åndelige verden såvel som på jorden.

45. De større sjæle leder de mindre, og disse leder på deres side andre med et endnu lavere udviklingsniveau, mens det er Herren, der leder dem alle til sin fold.

46. Når Jeg nu har sagt jer, at de større sjæle leder de mindre, så mener Jeg dermed ikke, at disse sjæle har været store fra begyndelsen, og at de sidstnævnte altid skal være små i forhold til deres brødre og søstre. De, der nu er store, er det, fordi de har udviklet sig opad og udfoldet sig i opfyldelsen af den ædle opgave at elske, tjene og bistå dem, der endnu ikke har nået dette sjælelige udviklingsstadium, som stadig er svage — dem, der er faret vild, og dem, der lider.

47. De, der i dag stadig er små, vil i morgen være store på grund af deres udholdenhed i (131, 19-21)

Kapitel 45 – Forudbestemmelse, mening og opfyldelse i livet

Guds forsyn og bestemmelse i menneskets skæbne

1. Nu er lysets tid, hvor mennesket, ud over at tro, vil forstå, begrunde og føle min sandhed.

2. Formålet med min lære er at overbevise alle om, at ingen er kommet til denne verden uden en gyldig grund, at denne grund er den guddommelige kærlighed, og at alle menneskers bestemmelse består i at opfylde en kærlighedsmission.

3. I alle tider, lige fra begyndelsen, har menneskene spurgt sig selv: "Hvem er jeg? Hvem skylder jeg livet? Hvorfor eksisterer jeg? Hvorfor er jeg kommet hertil, og hvor skal jeg hen?"
4. På en del af deres usikkerheder og deres manglende indsigt har de fundet svaret i mine forklaringer og gennem deres overvejelser over det, som jeg har åbenbaret for jer i løbet af tiden.
5. Men nogle tror allerede, at de ved alt; men jeg siger jer, at de befinder sig i en stor vildfarelse, for det, der er bevaret i Guds visdomsbog, kan umuligt opdages af menneskene, så længe det ikke bliver åbenbaret for dem; og der er meget, der er indeholdt i denne bog om den guddommelige visdom, dens indhold er uendeligt. (261, 4-6)
6. Skæbnen har den barmhjertighed, som Gud har lagt i den. Menneskets skæbne er fuld af guddommelig godhed.
7. I finder ofte ikke denne godhed, fordi I ikke forstår at søge den.
8. Når I inden for den skæbne, som Jeg har udstukket for hver sjæl, baner jer en hård og bitter vej, søger Jeg at mildne den, men aldrig at forøge dens bitterhed.
9. Menneskerne har brug for hinanden i verden, ingen er for meget, og ingen er for lidt. Alle liv er nødvendige for hinanden for at fuldende og skabe harmoni i deres eksistens.
10. De fattige har brug for de rige, og de rige har brug for de fattige. De onde har brug for de gode, og de gode har brug for de onde. De uvidende har brug for de vidende, og de vidende har brug for de uvidende. De små har brug for de ældre, og de ældre har på deres side brug for børnene.
11. Hver enkelt af jer er ved Guds visdom sat på sin plads i denne verden og tæt på den, hos hvem han skal være. Hvert menneske er tildelt den kreds, hvor han skal leve, og hvor der findes inkarnerede og afkroppede sjæle, som han skal leve sammen med.
12. Således møder I, hver på sin vej, efterhånden alle dem, hvis opgave det er at lære jer den kærlighed, der løfter jer op; fra andre vil I lide smerte, som renser jer. Nogle vil bringe jer lidelse, fordi I har brug for det, mens andre vil give jer deres kærlighed for at opveje jeres bitterhed; men alle har et budskab til jer, en lære, som I skal forstå og udnytte.
13. Glem ikke, at enhver inkarneret og uinkarneret sjæl, der på nogen måde krydser jeres livsvej, hjælper jer videre i jeres skæbne.
14. Hvor mange lysende sjæle har jeg ikke sendt til verden for jer, og I har ikke standset op for at velsigne min kærlighed til jer!
15. Mange sjæle, som Jeg har sendt til jer, har I ikke taget notits af, uden at være jer bevidst, at de var en del af jeres skæbne; men fordi I ikke forstod at tage imod dem, stod I tilbage med tomme hænder og måtte senere fælde tårer af anger.

16. Menneskehed, din bestemmelse er at være i harmoni med alt det skabte. Denne harmoni, som jeg taler til jer om, er den største af alle love, for i den finder I det fuldkomne fællesskab med Gud og hans værker. (11, 10-16, 22-25)
17. Den, der fornægter sin bestemmelse, afviser det æresfulde navn "barn af min guddommelighed". Hvis han ikke tror på min eksistens, kan han ikke have tro på min kærlighed.
18. Hvis livet for nogle har været yderst bittert og smertefuldt, så skal I vide, at denne tilværelse ikke er den eneste, at den kun tilsyneladende er lang, og at der i hvert væsens skæbne findes en hemmelighed, som kun Jeg kan trænge ind i. (54, 8-9)
19. Et menneskes tilværelse på jorden er kun et øjeblik i evigheden, et pust af liv, som giver mennesket liv i en tid og straks igen forlader det for senere at vende tilbage og give et nyt legeme åndedrag. (12, 4)
20. Det er forudbestemt for hver enkelt, hvad der skal tilfalde ham på hans livsvej. Mens nogle tager imod det og udnytter det på det rette tidspunkt, spilder andre det, og nogle har ikke engang forstået at forberede sig på at modtage det. Men da de vendte tilbage til den åndelige verden, blev de sig bevidst alt det, der var bestemt for dem, og som de hverken vidste, hvordan de skulle opnå eller fortjene. (57, 31)
21. Ingen er født ved en tilfældighed, ingen er skabt på må og få. Forstå Mig, og I vil indse, at ingen er fri på sin livsvej, at der findes en lov, der leder og styrer alle skæbner. (110, 29)
22. Mennesket tror, at det handler efter sin vilje, det tror, at det er frit for enhver højere indflydelse på sig, og anser sig til sidst for at være uafhængigt og skaberen af sin egen skæbne, uden at ane, at den time vil komme, hvor alle vil forstå, at det var min vilje, der udfoldede sig i dem. (79, 40)
23. Tjen jer en god løn ved at dyrke en god frugt for jeres medmennesker. Forbered jer på de kommende tider, for inden mit farvel vil der stadig være strid blandt jer, fordi fristelsen nærmer sig jer alle. I må være vågne. Bed og sæt min undervisning i værk. Sandelig, jeg siger jer, disse korte tidsrum, som I bruger på at udøve det gode, vil gøre deres gavnlige virkninger mærkbare i mange af de generationer, der kommer efter jer. Ingen var i stand til eller vil nogensinde være i stand til at bestemme sin egen skæbne; dette tilkommer alene Mig. Stol på min vilje, og I vil tilbagelægge livets vej til enden uden større vanskeligheder.
24. Forstå det ret, når Jeg siger jer, at intet blad på træet bevæger sig uden Min vilje; så vil I vide, hvornår det er Mig, der prøver jer, og hvornår I tømmer jeres lidelseskalk – for derefter at beskylde Mig. Da bliver I dommere og gør Mig til den anklagede.
25. Erkend jeres fejltagelser og ret dem. Lær at tilgive jeres medmenneskers fejl, og hvis I ikke kan rette dem, så bred i det mindste et slør af overbærenhed ud over dem. (64, 43-44)

26. Vær ikke fatalister, der styrker sig i overbevisningen om, at jeres skæbne nøjagtigt svarer til det, Gud har lagt på jeres livsvej, og at når I lider, er det fordi det stod skrevet, og når I glæder jer, er grunden til det, at det ligeledes stod skrevet. Jeg har overbevist jer om, at I vil høste det, I har sået.
27. Men hør nu godt efter: I nogle tilfælde vil I modtage høsten med det samme, og i andre tilfælde vil I være nødt til at træde ind i et nyt liv for at høste det, I har sået. Tænk godt over det, jeg netop har sagt til jer, og I vil fjerne mange forkerte domme om min retfærdighed og mange uklarheder. (195, 53)

I livets skole

28. Mennesker er som børn, der ikke tænker over konsekvenserne af deres handlinger, og derfor forstår de ikke, at en forhindring, de støder på på deres vej, blot er en forhindring, som Mesteren har sat op for at standse deres tankeløse løb eller for at spare dem for at træffe en dårlig beslutning.
29. Jeg ønsker, at I fremover opfører jer som voksne, at I overvejer jeres gerninger, jeres handlinger, at I afvejer jeres ord. Dette er vejen til at bringe klogskab og retfærdighed ind i jeres liv. Desuden skal I tænke over, at livet er en umådelig og vedvarende prøve for sjælen.
30. På min vej går ingen til grunde, og selv om der er lejligheder, hvor mennesket, overvundet af korsets byrde, bryder sammen, rejser en højere kraft det igen og opmuntrer det. Denne kraft udspringer af troen. (167, 55-57)
31. Jeres lykke afhænger af den forståelse, som menneskene vinder gennem disse undervisninger og gennem lydighed mod de love, der styrer universet; en lykke, som nogle mener ikke findes her på jorden, og som andre mener, at kun Jeg har i overflod, men som meget vel åbenbarer sig i jeres sjæls fred.
32. Nu ved du, o elskede folk, at din salighed ligger i dig selv, for at du kan lære menneskene, at der i kernen af deres væsen, hvor der efter deres mening kun findes bitterhed, had og nag, anger og tårer, findes et lys, som intet kan slukke, nemlig Åndens lys. (178, 6-7)
33. Jeres åndelige fortid er ikke kendt af jeres "kød". Jeg lader den præge sig ind i jeres sjæl, så den er som en åben bog og åbenbares for jer gennem Ånden og forudanelsen. Dette er min retfærdighed, som — i stedet for at dømme jer — giver jer mulighed for at gøre bod for forseelsen eller rette en fejl.
34. Hvis fortiden blev udslettet af jeres sjæl, ville I være nødt til at gennemgå de allerede forbi prøvelser på ny; men hvis I lytter til jeres erfaringers stemme og lader jer oplyse af dette lys, vil I se jeres vej klarere og horisonten lysere. (84, 46)

Menneskelivets mening og værdi

35. Véd, at menneskets naturlige tilstand er godhed, sjælefred og harmoni med alt, hvad der omgiver det. Den, der forbliver standhaftig i udøvelsen af disse

dyder gennem livet, går på den sande vej, der vil føre ham til erkendelsen af Gud.

36. Men hvis I fjerner jer fra denne vej og glemmer den lov, der skal styre jeres handlinger, vil I under tårer måtte gøre bod for de øjeblikke, I har levet fjernt fra den åndelige opstemthed, som er den naturlige tilstand, hvor mennesket altid bør forblive. (20, 20)

37. Mange mennesker har vænnet sig så meget til den verden af synder og lidelser, I lever i, at de tror, dette liv er det mest naturlige, at jorden er bestemt til at være en tåredal, og at den aldrig vil kunne rumme fred, enighed og åndelig fremgang.

38. De mennesker, der tænker således, er fanget i uvidenhedens søvn. Den tager fejl, som mener, at denne verden af Mig er bestemt til at være en tåredal og et sted for soning. Det Eden, som Jeg tilbød menneskene, kan og skal vende tilbage, for alt, hvad Jeg har skabt, er liv og kærlighed.

39. Derfor tager den fejl, som hævder, at verden af Gud er bestemt til at være et sted for menneskelig smerte. I stedet burde de sige, at de selv har dømt den til en domsmission, mens den egentlig var skabt til glæde og forfriskning for de sjæle, der er blevet mennesker.

40. Ingen var forudbestemt til synd, selvom alt var forudset for at redde mennesket fra dets fald.

41. Mennesket ønskede ikke at udvikle sig opad gennem kærligheden, ej heller ønskede det at blive vis ved at opfylde min lov; og det glemte, at min retfærdighed, som det altid forsøgte at undvige, beskytter det, fordi min retfærdighed udspringer af den fuldkomne kærlighed. (169, 10-13)

42. Når I uddyber mit ord, vil I forstå, at Faderens hensigt, da Han sendte jer til verden for at gennemgå dens veje fulde af farer og fristelser, ikke var, at I skulle fare vild på dem. For de var på forhånd udformet således, at I på dem skulle modtage de nødvendige lektioner for sjælens udvikling, for at give jer den erfaring, I manglede, og til sidst for at lade jer vende tilbage til Mig fulde af lys.

43. Da jeres ånd udgik fra Mig, var den som en gnist, som vindene måtte forvandle til en flamme, for at jeres lys ved tilbagevenden til Mig kunne blive ét med Guddommens.

44. Jeg taler til jer fra toppen af det Nye Bjerg. Der venter Jeg på jer, og sandelig, Jeg siger jer: På dagen for jeres ankomst vil der være en fest i dette rige.

45. I kommer dertil ad smertenes vej og renser derved jeres fejltagelser – en vej, som ikke Jeg har udstukket, men som mennesket har skabt. Denne sti lod I også Mig gå. Men siden da er ofrenes og smertenes vej blevet herliggjort gennem mit blod. (180, 64-65)

46. Mennesket vil til sidst forstå, at dets rige heller ikke er af denne verden, at dets krop eller dets menneskelige hylster kun er det redskab, gennem hvis sanser dets ånd opfatter denne verden af prøvelser og soning. Det vil til sidst

erfare, at dette liv kun er en storslået lektion, der er illustreret med vidunderlige skikkelser og billeder, for at eleverne, det vil sige alle mennesker, bedre kan forstå de lektioner, livet giver dem, gennem hvilke de, hvis de formår at vurdere dem rigtigt, vil opnå deres sjæls udvikling og forstå meningen med den kamp, der gør dem stærke — den smerte, der sliber dem ned, den møje, der forædler, den viden, der oplyser, og den kærlighed, der opløfter.

47. Hvis dette liv var det eneste — sandelig, jeg siger jer, jeg ville for længst have fjernet smerten fra det, for det ville være uretfærdigt, hvis I kun var kommet til denne verden for at drikke en lidelsens kalk. Men de, der i dag lider og græder, gør det, fordi de tidligere levede i udsvævelser. Men denne smerte vil rense dem og gøre dem værdige til at stige op og nyde i Herrens hjemsteder i en renere form. (194, 34-35)

48. Den prøvelse, som menneskets liv indebærer, er så hård, at det er nødvendigt at mildne den med alle de sjælelige og legemlige glæder, der gør byrden af menneskets kors mere elskværdig og lettere at bære.

49. Jeg velsigner alle dem, der i deres hjems varme finder de største glæder i deres tilværelse, og som stræber efter at gøre deres forældrekærlighed til børnene, børnenes kærlighed til deres forældre og søskendekærligheden til en tjeneste for Gud. For denne enhed, denne harmoni og denne fred ligner den harmoni, der eksisterer mellem den Universelle Fader og hans åndelige familie.

50. I disse hjem stråler sjælens lys, der hersker mit riges fred, og når lidelser indtræffer, er de lettere at bære, og prøvelsens øjeblikke er mindre bitre.

51. Endnu mere fortjenstfuldt handler de, der søger tilfredsstillelse i at skabe denne for andre, og som glæder sig over deres næstes sunde glæde. Disse er glædens apostle, og de udfører en stor mission.

52. Sandelig, Jeg siger jer: Hvis I forstod at søge øjeblikke af tilfredsstillelse og glæde samt at indfange timer med indre fred, ville I have sådanne på alle dage af jeres jordiske tilværelse. Men for det skal I først opløfte jeres sjæl, lade jeres følelser og jeres måde at tænke på livet på blive mere storsindede.

53. Dette budskab, som Jeg sender jer gennem mit ord, er fyldt med lys, der vil oplyse jeres vej og give jeres væsen den opadgående udvikling, der vil lære jer at leve i fred og nyde alt det sunde, som Jeg har velsignet jeres tilværelse med.

54. Denne menneskehed må stadig kæmpe hårdt for at bekæmpe smertenes skygger og overvinde sin tilbøjelighed til falske fornøjelser og vildledende tilfredsstillelser. Den vil måtte kæmpe mod sin religiøse fanatisme, der forhindrer den i at erkende sandheden; den vil måtte kæmpe mod fatalismen, der får den til at tro, at alt går mod den endelige undergang, som ingen kan redde sig fra, og den vil måtte kæmpe mod sin materialisme, der kun får den til at søge forgængelige fornøjelser — sanselige glæder, der styrter sjælen ned i en afgrund af laster, af smerte, af fortvivlelse og mørke.

55. Jeg giver jer mit lys, så I kan forlade skyggerne og endelig opdage de sande glæder for sjælen og hjertet på denne planet, som I har forvandlet til en tåredal, ved siden af hvilke alle andre glæder er små og ubetydelige. (303, 28-33)

X Materialisme og spiritualisme

Kapitel 46 – Det vildledte, materialistiske menneske

Menneskets åndelige træghed, uvidenhed og hovmod

1. Det endelige formål med skabelsen af denne verden er mennesket; for dets velbehag har Jeg tilføjet de øvrige væsener og naturkræfter, for at det kan benytte sig af dem til sit ophold og sin forfriskning.
2. Hvis han havde elsket og erkendt Mig fra de tidligste tider, siden sin åndelige barndom, ville han i dag tilhøre en verden af store ånder, hvor hverken uvidenhed eller forskelle fandtes, hvor I alle ville være lige i viden og i forædlingen af jeres følelser.
3. Men hvor langsomt udvikler mennesket sig! Hvor mange tidsaldre er der gået, siden det har levet på jorden, og stadig er det ikke lykkedes det at forstå sin åndelige opgave og sin sande bestemmelse. Han har ikke været i stand til at opdage sin åndssjæl i sig selv, som ikke dør, fordi den besidder evigt liv; han har ikke forstået at leve i harmoni med den, han har heller ikke anerkendt dens rettigheder, og denne, berøvet sin frihed, har ikke udviklet sine gaver og er stået i stampe. (15, 24)
4. Da mennesket vendte sig bort fra opfyldelsen af min lov, skabte det forskellige ideer, teorier, religioner og doktriner, som splitter og forvirrer menneskeheden og binder sjælen til materien og forhindrer den i at hæve sig frit. Men lyset fra min Hellige Ånd oplyser alle mennesker og viser dem vejen til det sande liv, hvor der kun er én vejleder, nemlig samvittigheden. (46, 44)
5. En materialist elsker kun det menneskelige liv. Da han imidlertid erkender, at alt i ham er forgængeligt, er han opsat på at leve det intenst.
6. Når hans planer eller ønsker så ikke bliver til virkelighed, eller smerten på nogen måde rammer ham, fortvivler han og spotter; han udfordrer skæbnen og giver den skylden for, at han ikke modtager de goder, som han mener at have ret til.
7. Det er svage sjæle i ukuelige kroppe, det er moralsk umodne væsener, der på mange måder bliver sat på prøve for at få dem til at forstå den forkerte

værdsættelse, som de i deres materialisering tillægger gerninger af ringe fortjeneste.

8. Hvor gerne ville de materialiserede ændre deres skæbne! Hvor meget længes de efter, at alt skal foregå efter deres forestillinger og deres vilje. (258, 48-50)

9. Nu kan I forstå, at når Jeg altid har åbenbaret Mig for menneskene i visdom, skete dette for at befri de sjæle, der var fanget af begrænsede intellektuelle evner.

10. Der findes stadig i denne tid mennesker med begrænset forstand uden inspiration. Mens menneskene allerede burde have en klar og gennem deres udvikling åben forstand, tænker og lever mange stadig som i de primitive epoker.

11. Andre har opnået store fremskridt inden for videnskaben og lukker sig inde i deres forfængelighed og egoisme i den tro, at de har nået videnens tinde. Men de er stået stille på vejen mod deres åndelige fremskridt. (180, 32-33)

12. Hvis mennesket levede bevidst med hensyn til det højere liv, der eksisterer og vibrerer over det, og hvis det forstod at spørge sin ånd – hvor mange ubehageligheder ville det da spare sig for, foran hvor mange afgrunde ville det da redde sig. Men hele sit liv spørger han dem om råd, som ikke har nogen løsning på hans tvivl og usikkerhed: videnskabsmændene, der har trængt ind i den materielle natur, men som ikke kender det åndelige liv, fordi sjælen i dem er faldet i sløvhed.

13. Menneskets sjæl må vågne for at finde sig selv, for at opdage alle de evner, der er betroet den, for at støtte den i dens kamp.

14. I dag er mennesket som et lille, tørt blad, der er faldet fra livets træ og er legetøj for vindene, underlagt tusind omskiftelser, svagt over for naturkræfterne, skrøbeligt og ynkeligt over for døden, mens det dog burde være herre over jorden som en fyrste, der er udsendt af Mig for at fuldkomme sig i verden. (278, 4-6)

15. Dommens tid er kommet, hvor Jeg vil spørge de ene: Hvorfor har I fornægtet Mig? Og de andre: Hvorfor har I forfulgt Mig? Har den, der ikke har været i stand til at trænge ind i sig selv, ret til at fornægte mit riges eksistens? Hvis I ikke kender min sandhed, hvis I ikke forstår at finde den, betyder det ikke, at den ikke eksisterer. Hvis I mener, at kun det eksisterer, som I kan forstå, så siger Jeg jer, at der er meget, I endnu ikke ved, og at jeres hovmod er meget stort.

16. Sandelig, jeg siger jer: Den, der benægter Gud og hans rige, har benægtet sig selv. Den, der vil hente kraft i sig selv, anser sig for uafhængig og nærer den hovmodige følelse, at han kan være stor uden at have brug for Gud, vil ikke komme særlig langt i verden, vil snart fare vild, og hans lidelser vil være meget smertefulde.

17. Hvor er de sandelig vise?

18. Viden betyder at føle min tilstedeværelse. Viden betyder at lade sig lede af mit lys og gøre min vilje. Viden er at forstå loven, viden er at elske. (282,19-22)

19. I dag er jeres åndelige uvidenhed så stor, at når I tænker på dem, der er gået bort til det hinsides, siger I: "Den stakkels, han døde og måtte efterlade alt og er væk for evigt."
20. Hvis I vidste, med hvilken medfølelse disse væsener betragter jer fra den åndelige verden, når de hører jer tale således. Medfølelse er det, de føler for jer i lyset af jeres uvidenhed! For hvis I kunne se dem, om end blot et øjeblik, ville I være målløse og overvældede over sandheden! (272, 46-47)
21. I har tillagt de materielle værdier større betydning, end de har, mens I ikke vil vide noget om det åndelige, og jeres kærlighed til verden er blevet så stor, at I endda bestræber jer så meget som muligt på at fornægte alt, hvad der vedrører det åndelige, fordi I mener, at denne viden står i modsætning til jeres fremskridt på jorden.
22. Jeg siger jer, at kendskabet til det åndelige ikke hindrer menneskets fremskridt, hverken med hensyn til moral eller videnskab. Tværtimod afslører dette lys for mennesket en uendelig rigdom af viden, som i øjeblikket endnu er ukendt for dets videnskab.
23. Så længe mennesket nægter at bestige åndelighedens stige, vil det ikke kunne nærme sig den sande herlighed, som her i sin Faders skød vil skænke det den højeste lykke: at være et Guds barn – et værdigt barn af min Ånd på grund af dets kærlighed, dets ophøjelse og dets viden. (331, 27-29)

Den manglende vilje til afkald, anstrengelse og ansvar

24. Hvis menneskeheden ikke så stædigt holdt fast i sin uvidenhed, ville dens tilværelse på jorden være en anden. Men menneskene modsætter sig Mine bud, forbandet deres skæbne, og i stedet for at samarbejde med Mig i Mit værk, søger de en mulighed for at omgå Mine love for at gennemtvinge deres vilje.
25. Også siger Jeg jer: Hvis menneskene nøje iagttog hver eneste af deres handlinger, ville de bemærke, hvordan de ved hvert skridt gør oprør mod Mig.
26. Når Jeg lader Mine velsignelser strømme rigeligt over menneskene, bliver de egoistiske; når Jeg lader dem nyde livsglæden, bliver de udsvævende; når Jeg sætter deres styrke på prøve for at gøre sjælene stærke, gør de oprør; når Jeg tillader, at lidelsens bæger når deres læber for at rense dem, forbander de livet og føler deres tro svinde bort; når Jeg lægger byrden af en stor familie på deres skuldre, fortvivler de, og når Jeg tager en af deres kære fra jorden, anklager de Mig for uretfærdighed.
27. Aldrig er I enige, aldrig hører Jeg, at I i jeres prøvelser velsigner mit navn, ej heller oplever Jeg, at I forsøger at medvirke i mit skaberværk. (117, 55-57)
28. Jeg har lagt storhed i mennesket, men ikke den, som det stræber efter på jorden. Den storhed, jeg taler om, er opofrelse, kærlighed, ydmyghed, barmhjertighed. Mennesket flygter konstant fra disse dyder, hvorved det vender

sig bort fra sin sande storhed og den værdighed, som Faderen har skænket det som sit barn.

29. I flygter fra ydmyghed, fordi I tror, at den betyder fattigdom. I flygter fra prøvelserne, fordi elendigheden skræmmer jer, uden at forstå, at de befrier jeres sjæl. I flygter også fra det åndelige, fordi I mener, at det er spild af tid at fordybe jer i denne viden, hvorved I ikke forstår, at I foragter et højere lys end enhver menneskelig videnskab.

30. Derfor har Jeg sagt jer, at der er mange, der trods deres forsikringer om at elske Mig ikke elsker Mig, og selvom de hævder at tro på Mig , har de ingen tro. De er gået så langt som til at sige til Mig, at de er rede til at følge Mig, men de vil følge Mig uden kors. Men Jeg har sagt dem, at enhver, der vil følge Mig, skal tage sit kors på sig og følge Mig. Enhver, der omfavner sit kors med kærlighed, vil nå bjergtoppen, hvor han vil udånde sit sidste åndedrag på denne jord for at opstå til evigt liv. (80, 37-39)

31. I stedet for at fjerne den elendighed, der omgiver dem overalt, er mennesker i dag ude på at drage den største fordel for sig selv ud af den.

32. Hvorfor har menneskene ikke udviklet sig opad i længslen efter et ideal, der giver dem renere følelser og bestræbelser, som er mere værdige for ånden? Fordi de ikke ønskede at se ud over det, der er synligt for deres dødelige øjne, det vil sige ikke se ud over deres nød, deres jordiske fornøjelser og deres materialistiske videnskab.

33. De har brugt og udnyttet den tid, der var dem tildelt i verden, til at skaffe sig så mange rigdomme og fornøjelser som muligt — i den tro, at når det er slut med kroppen, er alt forbi for dem.

34. I stedet for at udvikle sig opad og betragte sig selv som et Guds barn, synker mennesket i sin uvidende hovmod ned på et lavere væsens niveau, og når dets ånd taler til det om Guddommen og det åndelige liv, tager frygten for Guds retfærdighed magten over det, og det foretrækker at bringe denne indre stemme til tavshed og ikke "spilde" en tanke på disse advarsler.

35. Han har hverken tænkt over sin egen eksistens eller over sin sjælelige og legemlige tilstand. Hvordan kunne det være anderledes, end at han er støv og elendighed, så længe han lever og tænker på denne måde? (207, 18)

36. Min lære, som til alle tider er en udlægning af loven, kommer til jer som en vej til lyset, som en sikker åbning for ånden. Alligevel har menneskene, i udøvelsen af den viljesfrihed, de har fået skænket, og i ønsket om at følge en vej i deres liv, altid valgt den lette vej mod materialiseringen. Nogle har derved fuldstændig overhørt samvittighedens kald, som altid leder hen mod det åndelige; og andre har skabt kulter og ritualer for at tro, at de går med faste skridt på den åndelige vej, mens de i virkeligheden er lige så egoistiske som dem, der har forvist mit navn og mit ord fra deres liv. (213, 51)

37. Vejen er banet, og døren står åben for enhver, der ønsker at komme til Mig.

38. Stien er smal, det har I længe vidst. Det er ingen hemmelighed, at min lov og min lære er yderst ren og urokkelig, så ingen må tænke på at ændre den efter sin bekvemmelighed eller sin vilje.
39. Den brede vej og den vidt åbne port er alt andet end det, der fører jeres sjæl mod lyset, mod freden og mod udødeligheden. Den brede vej er vejen til løssluppenhed, ulydighed, stolthed og materialisme — en vej, som flertallet af mennesker følger i deres bestræbelse på at undslippe deres åndelige ansvar og deres samvittigheds indre dom.
40. Denne vej kan ikke være uendelig, fordi den hverken er sand eller fuldkommen. Da denne vej, ligesom alt menneskeligt, er begrænset, vil mennesket derfor en dag nå dens ende, hvor det vil standse op for at bøje sig forfærdet over den afgrund, som udgør vejens ende. Da vil kaos bryde ud i hjerterne hos dem, der for længst har fjernet sig fra den sande vej.
41. I nogle vil der opstå anger, hvorved de vil finde tilstrækkeligt lys til at redde sig selv; hos andre vil der indtræde forfærdelse over en ende, som de vil anse for uretfærdig og ulogisk, og atter andre vil bespotte Gud og gøre oprør. Men sandelig, Jeg siger jer, dette vil være begyndelsen på tilbagevenden til lyset. (333, 64-68)

Menneskets sjælelige elendighed

42. Jeg har ikke taget fejl i det, jeg har skabt; mennesket har imidlertid forspildt den forudbestemte vej og livet; men snart vil det vende tilbage til Mig som den "fortabte søn", der ødslede hele sin arv bort.
43. Med sin videnskab har han skabt en ny verden, et falsk rige. Han har lavet love, har rejst sig en trone og udstyret sig med et scepter og en krone. Men hvor flygtig og vildledende er hans herlighed: et svagt pust af min retfærdighed er nok, og hans grundvolde skælver, og hele hans rige falder sammen. Men det rige af fred, retfærdighed og kærlighed, som han ikke formåede at vinde, er fjernt fra menneskets hjerte.
44. Den glæde og tilfredsstillelse, som menneskenes værk skænker dem, er kun indbildt. I deres hjerter gnaver smerten, uroen og skuffelsen, som skjuler sig bag smilets maske.
45. Det er, hvad man har gjort af det menneskelige liv, og hvad angår sjælens liv og de love, der styrer den, er disse blevet forvrænget, fordi man glemte, at der også findes kræfter og elementer, der giver sjælen liv, og som mennesket må forblive i kontakt med for at modstå prøvelser og fristelser og overvinde alle forhindringer og modgang på sin vej opad mod fuldkommenhed.
46. Det lys, der når hver sjæl fra uendeligheden, stammer ikke fra solen; den kraft, som sjælen modtager fra det hinsides, er ikke et udløb fra jorden; kilden til kærlighed, sandhed og sundhed, som slukker sjælens tørst efter viden, er ikke vandet fra jeres have eller jeres kilder; den atmosfære, der omgiver jer, er ikke

kun materiel, den er udstrømning, åndedrag og inspiration, som den menneskelige sjæl modtager direkte fra Skaberen af alle ting, fra Ham, der har skabt livet og styrer det med sine fuldkomne og uforanderlige love.

47. Hvis mennesket satte lidt god vilje ind på at vende tilbage til sandhedens vej, ville det øjeblikkeligt mærke fredens kærtegn som en opmuntring. Men hver gang sjælen materialiseres under materiens indflydelse, falder den i dens kløer, og i stedet for at være herre over dette liv, styrmanden, der styrer sit skib, bliver den slave af de menneskelige svagheder og tilbøjeligheder og lider skibbrud i stormene.

48. Jeg har allerede sagt jer, at sjælen kommer før kroppen, ligesom kroppen kommer før klæderne. Den krop, I besidder, er kun en midlertidig beklædning for sjælen. (80, 49-53)

49. Åh, hvis bare alle mennesker ville se denne epokes opgående lys – hvor meget håb ville der da være i deres hjerter! Men de sover. De forstår ikke engang at modtage det lys, som den kongelige stjerne sender dem hver dag – det lys, der er som et afspejling af det lys, der stråler ud fra Skaberen.

50. Det kærtegner jer og vækker jer til den daglige kamp for tilværelsen, uden at de mennesker, der er ufølsomme over for skabelsens skønhed, standser et øjeblik for at takke Mig. Herligheden kunne passere forbi dem, uden at de bemærkede den, for de vågner altid fulde af bekymringer og glemmer at bede for at søge åndelig styrke i Mig.

51. De søger heller ikke styrke til kroppen i naturens kilder. De løber alle hastigt omkring og slider sig selv op uden at vide hvorfor, de går i gang uden at have et klart mål for øje. Netop i denne følelseskolde og meningsløse kamp for tilværelsen har de materialiseret deres sjæle og ladet dem blive egoistiske.

52. Når så åndens love, som er livets lys, er glemt, ødelægger menneskene hinanden, dræber hinanden og river brødet ud af hinandens hænder uden at høre samvittighedens stemme, uden hensyn, uden at standse op for at tænke efter. 53. Men hvis nogen spurgte dem, hvordan de vurderer deres nuværende liv, ville de straks svare, at der aldrig i fortiden har strålet så meget lys i det menneskelige liv som nu, og at videnskaben aldrig har afsløret så mange hemmeligheder for dem. Men de ville være nødt til at sige dette med en maske af lykke for ansigtet, for i deres hjerter ville de skjule al deres sjælelige lidelse og elendighed. (104, 33-34)

54. Jeg sendte sjælen ud for at inkarnere på jorden og blive et menneske, for at den kunne være fyrste og herre over alt, hvad der eksisterer på den, og ikke for at den skulle være slave og offer eller lidende, som Jeg faktisk ser den. Mennesket er slave af sine behov, sine lidenskaber, sine laster og sin uvidenhed.

55. Han er offer for lidelser, fejltrin og skæbneslag, som hans mangel på åndelig ophøjelse påfører ham på hans vandring over jorden. Han er trængende, fordi

han i uvidenhed om den arv, der tilkommer ham i livet, ikke ved, hvad han besidder, og opfører sig, som om han intet havde.
56. Denne menneskehed må først vågne, så den kan begynde at studere i det åndelige livs bog, og så vil der snart, gennem videregivelsen af denne idéverden fra generation til generation, fremkomme det velsignede frø, hvori mit ord opfyldes.
57. Jeg har sagt jer, at denne menneskehed en dag vil nå åndeligheden og forstå at leve i harmoni med alt det skabte, og at sjæl, forstand og hjerte vil gå i takt. (305, 9-11)

Forkerte jordiske adfærdsmønstre og deres konsekvenser

58. Når jeg ser mennesker, der er viklet ind i krige og dræber hinanden for at få fat i verdens skatte, kan jeg ikke lade være med at sammenligne dem med små børn, der skændes om ting, der ikke har nogen værdi. Børn er stadig de mennesker, der slås om lidt magt eller lidt guld. Hvad betyder disse ejendele egentlig i forhold til de dyder, som andre mennesker forener i sig?
59. Mennesket, der splitter folkeslag ved at så had i hjerterne, kan ikke sammenlignes med den, der viet sit liv til opgaven at så frøet til den altomfattende broderskab. Den, der forårsager lidelse hos sine medmennesker, kan ikke sammenlignes med den, der viet sit liv til opgaven at lindre sine næstes lidelse.
60. Ethvert menneske drømmer om en trone på jorden, selvom menneskeheden fra begyndelsen har oplevet, hvor lidt en trone er værd i verden.
61. Jeg har lovet jer en plads i mit rige, men det er meget få, der har gjort krav på den, og det er fordi, at menneskene ikke vil forstå, at den ringeste undersåt af kongen af de himmelske riger er større end den mægtigste monark på jorden.
62. Menneskerne er endnu små børn; men den store prøvelse, der venter dem, vil lade dem opleve så meget på så kort tid, at de snart vil nå fra denne barndom til modenhed, og da – udstyret med erfaringens frugt – vil de udbryde: »Jesus, vores Fader, havde ret, lad os gå til Ham.« (111, 3-7)
63. Menneskerne stræber efter udødelighed i verden og forsøger at opnå den gennem materielle gerninger, fordi den jordiske berømmelse – selvom den er forbigående – blænder dem, og de glemmer åndens berømmelse, fordi de tvivler på det livs eksistens. Det er manglen på tro og fraværet af åndelighed, der har lagt et slør af skepsis for menneskenes øjne. (128, 45)
64. Menneskets udvikling, dets fremskridt, dets videnskab og dets civilisation har aldrig haft den åndelige sjæls opstigning som mål, som er det højeste og ædleste, der findes i mennesket. Dets stræben, dets ambitioner, dets ønsker og bekymringer har altid haft deres mål i denne verden. Her har han søgt viden, her har han samlet skatte, her har han skaffet sig fornøjelser, hæder, belønninger, magtpositioner og udmærkelser, her har han ønsket at finde sin herlighed.

65. Derfor siger Jeg jer: Mens naturen skridt for skridt går fremad uden at standse i sin lov om uophørlig udvikling mod forfining og fuldkommenhed, er mennesket blevet hængende, er ikke kommet videre; og deraf kommer dets skæbneslag på jorden, deraf de prøvelser, hindringer og slag, som det møder på sin livsvej. (277, 42)
66. Jeg ønsker ganske vist, at I har længsler, at I er stræbende, at I drømmer om at være store, stærke og vise, men med hensyn til åndens evige goder.
67. For at opnå disse goder er alle dyder nødvendige, såsom barmhjertighed, ydmyghed, tilgivelse, tålmodighed, storsindethed, med et ord: kærlighed. Og alle dyder opløfter, renser og fuldender sjælen.
68. I denne fattige verden, i dette forbigående hjem, måtte mennesket – for at være stort, magtfuldt, rigt eller lærd – være egoistisk, falsk, hævngerrig, grusomt, ligegyldigt, umenneskeligt og hovmodigt, og alt dette måtte bringe det i en yderste modsætning til det, der er sandhed, kærlighed, fred, sand visdom og retfærdighed. (288, 32)
69. Når mennesket åndeligt opdager sig selv, føler det sin Faders nærvær i sig. Men når det hverken ved, hvem det er, eller hvor det stammer fra, føler det Mig fjernt, fremmed, uopnåelig, eller det forbliver følelsesløst.
70. Kun den opvågnede sjæl kan trænge ind i sandhedens rige. Med sin videnskab alene vil mennesket ikke kunne erkende den.
71. Jeg ser, at menneskene stræber efter viden, berømmelse, styrke, rigdom og magt, og Jeg tilbyder dem midlerne til at opnå alt dette — men i dets sande, væsentlige egenskaber, i dets åndelige sandhed, ikke i det ydre og listige i verden, ikke i det forgængelige og vildledende.
72. Når mennesket hengiver sig til det materielle og lukker sig inde i det lille rum, som en verden som jeres udgør, bliver det fattigt, det begrænser og undertrykker sin sjæl, og der findes intet mere for det end det, det ejer, eller det, det kender. Da bliver det nødvendigt, at han mister alt, for at han kan åbne sine øjne for sandheden og, efter at han har indset sin vildfarelse, igen rette sit blik mod det evige. (139, 40-43)

Kapitel 47 – Materialisme og spiritualisme

Virkningen af den herskende materialisme

1. Sandelig, jeg siger jer, mange vil flygte fra min lære af frygt for at blive åndelige; men det vil hverken være fornuften eller ånden, der taler i dem, men de lavere lidenskaber i "kødet".

2. Når en sjæl lever i kærlighed til sandheden, flygter den fra materialismen som en, der fjerner sig fra et forurenet miljø. Den ophøjede sjæl finder sin lykke i moralen — der, hvor freden hersker, hvor kærligheden bor. (99, 41-42)
3. Undersøg mit ord, indtil I er sikre på dets renhed og sandhed. Kun således vil I kunne gå jeres vej modigt og forblive standhaftige over for indtrængen af materialistiske forestillinger, der truer sjælen. For materialismen er død, er mørke, er åg og gift for sjælen. Byt aldrig lyset eller jeres sjæls frihed for jordisk brød eller for ynkelige materielle goder!
4. Sandelig, Jeg siger jer: Den, der stoler på Min lov og holder ud i troen indtil enden, vil aldrig mangle det materielle livsunderhold, og i de øjeblikke, hvor han er forenet med Min Ånd, vil han gennem Min uendelige barmhjertighed altid modtage det evige livs brød. (34, 61-62)
5. Materialismen står som en enorm hindring i vejen for sjælens udvikling. Foran denne mur er menneskeheden standset.
6. I befinder jer i en verden, hvor mennesket har været i stand til at udfolde sine intellektuelle evner inden for den materielt orienterede videnskab. Men dets dømmekraft med hensyn til det åndeliges eksistens er stadig begrænset, og dets erkendelse af alt det, der ikke helt og holdent hører til materien, er tilbagestående. (271, 37-38)
7. De prøvelser, som jeres verden gennemlever, er tegn på en tidsalders afslutning, er materialismens undergang eller dødskamp; for materialismen har været til stede i jeres videnskab, i jeres mål og i jeres lidenskaber. Materialismen har bestemt jeres tilbedelse af Mig og også alle jeres gerninger.
8. Kærligheden til verden, begærligheden efter det jordiske, kødet begær, nydelsen af alle lavere lyster, egoismen, selvkærligheden og hovmodet var den kraft, hvormed I skabte et liv i overensstemmelse med jeres intelligens og jeres menneskelige vilje, hvis frugter Jeg lod jer høste, for at jeres erfaring måtte blive fuldkommen.
9. Men hvis denne tidsalder, der nu går på hæld, vil blive kendetegnet af sin materialisme i menneskehedens historie – sandelig, jeg siger jer, vil den nye tid udmærke sig ved sin åndelighed. For i den vil samvittigheden og åndens vilje på jorden oprette en verden af væsener, der er storsindede gennem kærligheden – et liv, hvor man føler Faderens ånd vibrere i børnenes ånd, fordi alle de gaver og evner, der i dag lever skjult i jeres væsen, da vil have uendeligheden som virkefelt. (305, 41-42)

Spiritualismens væsen

10. Spiritualismen er ikke en blanding af religioner. Den er i sin enkelhed den reneste og fuldkomne lære, den er Guds lys, der i denne "Tredje Tid" kommer ned til den menneskelige ånd. (273, 50)

11. Spiritualismen har Jeg kaldt den åbenbaring, der taler til jer om åndens liv, som lærer jer at træde i direkte forbindelse med jeres Fader, og som hæver jer over det materielle liv.
12. Sandelig, jeg siger jer, spiritualismen er intet nyt, og den hører heller ikke kun denne tid til, men den har været en åbenbaring, der i overensstemmelse med menneskehedens åndelige udvikling er blevet afsløret mere og mere.
13. Da den lære, jeg giver jer, er spiritualisme, som lærer jer den fuldkomne kærlighed til Gud og jeres næste og indbyder jer til den vej, der fører til fuldkommenhed, var spiritualisme også det, som Guds lov lærte jer i den "Første Tid", og Kristi ord i den Anden Tid. (289, 20-22)
14. Spiritualismen er ingen religion; den er den samme lære som den, jeg i Jesu person udbredte i verden som vejledning for alle mennesker i alle tider. Det er min lære om kærlighed, retfærdighed, forståelse og tilgivelse.
15. I denne "Tredje Tid" har Jeg på grund af jeres sjælelige, fysiske og intellektuelle udvikling blot talt til jer med større klarhed. (359, 60-61)
16. Spiritualismen ødelægger skikke og traditioner, som er indført af mennesker, og som har holdt sjælen tilbage. Spiritualismen er en uafbrudt udvikling og opløftelse af sjælen, som ved hjælp af sine evner og egenskaber renser sig og fuldender sig, indtil den når frem til sin Skaber. Spiritualismen viser den måde, hvorpå sjælen udtrykker sin Herre, føler Ham og modtager Ham. Spiritualismen befrier sjælen og bringer den til udfoldelse.
17. Det åndelige er universel kraft og universelt lys, som er i alt og tilhører alle. Ingen skal finde mine undervisninger fremmedartede.
18. Åndens egenskaber er uforanderlige, fordi de er dyder fra min guddommelighed, evige kræfter. Forstå dog, at afhængigt af hvordan I har levet, vil den renhed, I kan fremvise, være større eller mindre. (214, 57-59)

Hvem kan med rette kalde sig spiritualist?

19. Den, der på grund af sin udholdenhed, sin udvikling og sin kærlighed til Faderens lære har nået en vis åndelighed, vil være spiritualist, selvom hans læber ikke udtaler det.
20. Den, der har tro og viser storsindethed i sine handlinger, vil afspejle det, som hans ånd besidder. (236, 27-28)
21. Spiritualisten ved, at den Almægtige er i alt, at verden, universet og uendeligheden er gennemsyret af min essens og min tilstedeværelse.
22. Den, der erkender og opfatter Mig således, er et levende tempel for Gud og vil ikke længere materialisere Åndens åbenbaringer gennem symboler eller billeder. (213, 31-32)
23. Spiritualismen er den åbenbaring, der afslører og lærer jer alt, hvad I besidder og bærer i jer. Den lader jer erkende, at I er et Guds værk, at I ikke kun

er materie, at der er noget over jeres "kød", der hæver jer over det naturlige plan, der omgiver jer, og over snavset fra jeres lidenskaber.
24. Når mennesket opnår åndelighed, vil hvert bud og hver læresætning udgøre en del af lyset i dets sjæl. Selv om dets hukommelse ikke bevarer en sætning eller et eneste ord af min undervisning, vil det bære dens essens i sig, fordi det har forstået den, fordi det føler den og følger den. (240, 17-18)
25. Den gode åndelige vil være den, der trods al fattigdom på materielle goder føler sig som herre, rig og lykkelig, fordi han ved, at hans Fader elsker ham, at han har søskende at elske, og at verdens skatte er af underordnet betydning i forhold til sjælens rigdomme.
26. Også den vil være en god åndelig person, der som ejer af materielle goder ved, hvordan man bruger dem til gode formål, og bruger dem som midler, der er givet ham af Gud for at udføre en vigtig mission på jorden.
27. Det er ikke nødvendigvis nødvendigt at være fattig, foragtet eller elendig for at regne sig blandt dem, der følger Mig, ligesom det heller ikke er nødvendigt at høre til dem, der bærer lidelser, for at blive elsket af Mig. I sandhed siger Jeg jer, at I efter Min vilje altid skal være stærke, sunde og ejere af alt det, som Jeg har skabt for jer.
28. Hvornår vil I forstå at være ejere af jeres arv, at værdsætte enhver nåde og give alt dets rette plads i livet? (87, 28-30)

Spiritualismen i religionerne og trosretningerne

29. I dag gennemlever menneskene en epoke af forvirring, fordi de ikke har forstået, at hele deres liv og alle deres bestræbelser skal føre dem til udfoldelse af deres ånd, hvis mål skal være deres ånds dialog med Skaberens.
30. Den kult, som flertallet af mennesker i dag bekender sig til, er materialismen.
31. Så længe troslærerne og religionerne insisterer på deres forskelle, vil verden fortsat nære sit had og ikke være i stand til at tage det afgørende skridt mod den sande gudsdyrkelse.
32. Men hvornår vil menneskene forstå hinanden og forene sig og dermed tage det første skridt mod kærlighed indbyrdes, når der stadig er mennesker, der i den tro, at de besidder nøglen eller hemmeligheden til sjælernes frelse og nøglerne til det evige liv, ikke anerkender alle dem, der går andre veje, fordi de efter deres opfattelse ikke er værdige til at komme til Gud?
33. Gør jer derfor det sande mål for spiritualismen klart, hvis lære står over enhver trosretning, enhver menneskelig ideologi og enhver sekt. (297, 38-41)
34. Spiritualismen er ikke en ny lære, der søger at indhente udviklingen i fortidens troslærer — nej, den er den samme åbenbaring som den fra den første og den anden "tid". Den er grundlaget for alle religioner, som Jeg i disse tider med adskillelse vil minde menneskeheden om, så den ikke glemmer sine rødder.

35. Menneskets gerninger, dets skikke og den måde, hvorpå det påvirker sanserne for at smigre sig selv i sine forskellige religioner og være stolt af dem, står i modsætning til det, som mit værk ønsker at vise verden. (363, 9)
36. I denne tid giver Jeg jer nye læresætninger, som I skal tænke over – læresætninger om kærlighed, der skal frelse og opløfte jer, sandheder, der, selvom de er bitre, skal være lys på jeres vej.
37. Spiritualismen i denne tid vil, ligesom kristendommen i fortiden, blive bekæmpet og forfulgt med vrede, grusomhed og raseri ; men midt i kampen vil det åndelige træde frem, udføre mirakler og erobre hjerterne.
38. Materialismen, egoismen, hovmodet og kærligheden til verden vil være de kræfter, der rejser sig imod denne åbenbaring, som hverken er ny eller adskiller sig fra den, jeg har bragt jer i tidligere tider. Den lære, som Jeg nu har åbenbaret for jer, og som I kalder spiritualisme, er kernen i den lov og den lære, der blev åbenbaret for jer i den "Første" og "Anden Tid".
39. Når menneskeheden forstår sandheden i denne lære, dens retfærdighed og de uendelige erkendelser, den åbenbarer, vil den fordrive al frygt og alle fordomme fra sit hjerte og gøre den til retningslinje for sit liv. (24, 48-51)
40. Sandelig, Jeg siger jer, i alle dele af verden findes der spredte spiritualister — modne mennesker, som vil bringe fred til menneskeheden.
41. Men jeg siger jer, at foreningen mellem spiritualisterne over hele kloden ikke vil ske gennem oprettelsen af en ny kirke, for deres styrke vil ikke være materiel. Deres enhed vil bestå i tankerne, i ideerne og i deres virke, og på denne måde vil deres kraft være uovervindelig, da de har hentet den fra den Evige Kilde, som er i min Ånd.
42. Dem alle indgyder Jeg Min sandhed og besøger dem også, for at alle urenheder må forsvinde fra deres hjerter og forstand, da disse ikke må blandes med Mit lys.
43. I har alle pligt til at sørge for, at den spiritistiske lære forklares og gøres klart forståelig gennem jeres åndelige evner og ikke forvanskes af menneskelige filosofier. (299, 30-32)
44. Sandelig, jeg siger jer, spiritualismens historie vil blive skrevet med lysende bogstaver i menneskehedens historie.
45. Gjorde Israel sig ikke udødeligt gennem befrielsen fra det egyptiske åg? Gjorde de kristne sig ikke udødelige gennem kærligheden på deres sejrstog? På samme måde vil spiritualisterne gøre sig udødelige i deres kamp for åndens frihed. (8, 64-65)

Kapitel 48 – Åndelige gaver og åndeliggørelse

Menneskets åndelige evner

1. Når denne tvivlende, vantro og materialistiske menneskehed støder på en guddommelig åbenbaring eller det, den kalder mirakler, søger den straks efter grunde eller beviser for at påvise, at der ikke findes noget overnaturligt værk, og at der aldrig har fundet et sådant mirakel sted.

2. Når der dukker et menneske op, der udviser en usædvanlig åndelig evne, mødes det af hån, tvivl eller ligegyldighed for at bringe dets stemme til tavshed. Og når naturen som redskab for min guddommelighed retter sin retfærdighedens stemme og sine advarsler mod menneskene, tilskriver disse alt sammen tilfældighederne. Men aldrig har menneskeheden været så ufølsom, døv og blind for alt det guddommelige, åndelige og evige som i disse tider.

3. Millioner af mennesker kalder sig kristne, men de fleste kender ikke Kristi lære. De hævder ganske vist at elske alle de gerninger, som Jeg udførte som menneske; men i deres måde at tro, tænke og betragte tingene på beviser de, at de ikke kender kernen i min lære.

4. Jeg lærte jer om sjælens liv, åbenbarede jer de evner, der findes i den; det var derfor, jeg kom til verden.

5. Jeg helbredte de syge uden nogen form for medicin, talte med ånderne, befriede de besatte fra fremmede og overnaturlige påvirkninger, samtalede med naturen, forvandlede mig som menneske til et åndeligt væsen og som åndeligt væsen igen til et menneske, og hvert af disse gerninger havde altid til formål at vise jer vejen til sjælens udvikling. (114, 1-4)

6. I har sande skatte i jer, evner og begavelser, som I ikke engang aner, og på grund af jeres uvidenhed fælder I tårer som trængende. Hvad ved I om bønnens magt og tankens kraft? Hvad ved I om den dybe betydning af samtalen fra ånd til ånd? Intet, I materialistiske og jordisk indstillede mennesker! (292, 14)

7. Jeg forventer åndeliggørelse af verden. For Mig har de navne, som hver kirke eller sekte adskiller sig ved, ingen betydning, ej heller den mere eller mindre store pragt af deres ritualer og ydre kultformer. Dette når kun de menneskelige sanser, men ikke Min Ånd.

8. Jeg forventer åndeliggørelse af menneskene, for den betyder livets ophøjelse, idealet om fuldkommenhed, kærlighed til det gode, henvendelse mod sandheden, udøvelse af kærlighedens handling, harmoni med sig selv, hvilket er harmoni med de andre og dermed med Gud. (326, 21-22)

9. Åndeliggørelse betyder ikke fromhed, den forudsætter heller ikke udøvelse af nogen ritualer, og den er heller ikke en ydre form for tilbedelse. Åndeliggørelse betyder udfoldelse af alle menneskets evner — både dem, der hører til dets menneskelige del, og dem, der ligger hinsides de fysiske sanser og er sjælens kræfter, egenskaber, evner og sanser.

10. Åndeliggørelse er den rette og gode anvendelse af alle de gaver, mennesket besidder. Åndeliggørelse er harmoni med alt, hvad der omgiver jer. (326, 63-66)

11. Dengang lærte Jeg jer den største dyd, som er barmhjertighed; Jeg inspirerede jeres hjerte og gjorde jeres følelser følsomme. Nu åbenbarer Jeg jer de gaver, som jeres åndssjæl er udstyret med, for at I kan udfolde dem og anvende dem til at gøre godt blandt jeres næste.
12. Kendskabet til det åndelige liv vil give jer mulighed for at udføre gerninger, der ligner dem, jeres Mester udførte. Husk, at jeg har sagt jer, at når I udvikler jeres evner, vil I udføre virkelige mirakler. (85, 20-21)
13. I besidder alle Åndens gaver, som i denne "Tredje Tid" begynder at udfolde sig gennem den udvikling, som sjælene har nået. Intuitionen, det åndelige syn, åbenbaringen, profetien og inspirationen viser sig tydeligt blandt menneskene, og dette er forkyndelsen af en ny tid; det er lyset fra Bogen med de Syv Segl, som i denne tid er slået op på sit sjette kapitel.
14. Men I, som ved, hvad disse manifestationer tjener til, og som forstår den tid, I lever i — led jeres åndelige gaver på kærlighedens vej. Vær altid parate til at tilbyde jeres kærlige hjælp, og I vil være i overensstemmelse med min lov og tjene som et eksempel for jeres medmennesker. Da vil I være mine disciple og blive anerkendt som sådanne. (95, 18)
15. Når menneskene en dag elsker hinanden og forstår at tilgive, når der hersker ydmyghed i hjerterne, og de har nået det punkt, hvor ånden sejrer over kroppen, vil hverken "kødet" eller verden eller lidenskaberne længere danne det tætte slør, der forhindrer jer i at se vejen bag eller foran jer. Tværtimod: Det "kød", der er åndeliggjort gennem efterlevelsen af min lære, vil være som en tjener, der adlyder samvittighedens anvisninger, i modsætning til hvad det er i dag: en hindring, en snublefælde, en binde for åndens øjne. (122, 32)
16. Intuitionen, som er åndeligt skue, forudanelse og profeti, oplyser forstanden og får hjertet til at slå hurtigere for de budskaber og stemmer, det modtager fra uendeligheden. (136, 46)
17. Gennem den gave, som er intuition, og som Jeg har skænket alle mennesker, kan I opdage mange ting, der er skjult i hjertets hemmelighed – mange tragedier, der ikke kun vedrører jeres medmenneskers jordiske liv, men også deres sjæl.
18. Hvordan kan man trænge ind i disse hjerters intimitet uden at såre dem og uden at vanhellige deres hemmeligheder? Hvordan kan man opdage de skjulte lidelser, der kaster en skygge over jeres medmenneskers liv? Jeg har allerede sagt det til jer : Intuitionen, den evne, der er en del af den åndelige synsgave, og som skal udfolde sig fuldt ud i jer gennem bønnen, viser jer, hvordan I kan lindre smerten hos hver eneste af jeres medmennesker. (312, 73-74)
19. Hvor mange hemmeligheder findes der endnu for mennesket. Det er omgivet af usynlige og ufølsomme væsener, som allerede burde være synlige og mærkbare for det.

20. Et liv fuldt af skønhed og åbenbaringer pulserer over menneskenes tilværelse, men disse er i deres blindhed endnu ikke i stand til at se det. (164, 56-57)

21. Et menneske, der er forberedt gennem min lære, vil være i stand til at udføre overmenneskelige gerninger. Der vil strømme et lys ud fra hans sjæl og hans krop, en magt og en kraft, der vil give ham mulighed for at virkeliggøre det, som intelligensen alene ikke er i stand til at udrette. (252, 4-5)

22. Dette er den tid, hvor det guddommelige lys vil stråle fuldt ud i mine efterfølgere, som vil åbenbare Åndens gaver og bevise, at de hverken har brug for jordiske goder eller verdslige videnskaber for at gøre godt og udføre mirakler. De vil helbrede i mit navn, genoprette de håbløst syge, forvandle vand til balsam og opvække de døde fra deres grav. Deres bøn vil have magten til at stille stormene, berolige naturkræfterne og bekæmpe epidemier og onde påvirkninger.

23. De besatte vil gennem ordet, bønnen og mine nye disciple blive befriet for deres besættelser, deres forfølgere og undertrykkere. (160, 28-29)

24. Åndeliggørelse betyder forædling af følelserne, renhed i livet, tro, næstekærlighed, hjælp til næsten, ydmyghed over for Gud og dyb respekt for de modtagne gaver. Når I kan opnå noget af disse dyder, begynder I med jeres åndelige blik at trænge ind i kærlighedens og fuldkommenhedens hjemsted. Ligeledes kan I, når I opnår åndeliggørelse, allerede her på jorden sige, at I lever i det åndelige hjem, selv om det kun er i øjeblikkene af jeres bøn. Samtidig vil I modtage det lys, der åbenbarer jer begivenheder, der ligger i fremtiden, da det kommende ikke længere er et mysterium for den opstigende sjæl.

25. Ja, disciple, kun i det menneskelige liv ved mennesket ikke, hvad der vil ske i fremtiden, hvad der vil komme i morgen. Det kender ikke sin bestemmelse, ved ikke, hvilken vej det skal gå, og hvordan dets ende vil blive.

26. Mennesket ville ikke kunne udholde kendskabet til alle de prøvelser, det skal bestå i sin tilværelse. Derfor har Jeg i Min barmhjertige kærlighed til det lagt det slør af hemmelighed mellem dets nutid og dets fremtid og dermed forhindret, at dets forstand forvirres, hvis det vidste alt, hvad det endnu skal opleve og gennemlide.

27. Sjælen derimod, et væsen, der er udstyret med kraft og skabt til evigheden, har i sig evnen til at kende fremtiden – gaven til at erkende sin bestemmelse og styrken til at forstå og acceptere alle de prøvelser, der venter den. Den ved, at den ved vejs ende, når denne er tilbagelagt i lydighed mod loven, vil nå frem til det forjættede land, sjælens paradis, som er den tilstand af ophøjelse, renhed og fuldkommenhed, den til sidst vil have nået.

28. I kan ikke nå jeres Mesters åndelige niveau og dermed vide, hvad skæbnen har i vente for jer, eller hvad fremtiden bringer; men på grund af jeres indre opløftelse vil Jeg lade jer fornemme, at en begivenhed nærmer sig.

29. Denne fornemmelse, dette åndelige blik ind i fremtiden, denne viden om jeres skæbne vil I kun opnå i det omfang, jeres væsen, bestående af krop og sjæl, gradvist udvikler sig højere på vejen mod åndeliggørelse, hvilket er tro, oprigtighed, kærlighed til livet, kærlighed og hjælpsomhed over for jeres næste, ydmyghed og kærlighed over for jeres Herre. (160, 6-9, 13-14)

30. Vær vågne i ånden, så I ikke bekæmper dem, der ligesom jer begiver sig ud for at udføre missioner, som er betroet dem af min guddommelighed — så I kan skelne de sande profeter fra de falske og bekræfte de enes gerninger og gøre de andres til intet.

31. For dette er den tid, hvor alle kræfter har rejst sig til kamp. Se, hvordan det gode kæmper mod det onde, lyset mod mørket, viden mod uvidenhed, freden mod krigen. (256, 66)

Forudsætninger og kendetegn ved ægte spiritualitet

32. Véd, at der bor en Judas i hvert menneske. Ja, disciple, for i jeres tilfælde er kroppen sjælens Judas; det er kroppen, der modsætter sig, at åndelighedens lys stråler, som ligger på lur efter sjælen for at styrte den ned i materialisme, i lavere lidenskaber.

33. Men fordi jeres krop bringer jer til afgrundens rand, skal I ikke fordømme den. Nej, for I har brug for den til jeres fremskridt og skal overvinde den gennem jeres åndeliggørelse, ligesom Jeg overvandt Judas gennem Min kærlighed. (150, 67-68)

34. Inden I begiver jer ud for at undervise i mine livsprincipper og redegøre for deres indhold, må I begynde med at følge den lære, som Jeg har åbenbaret for jer, ved at elske jeres næste, føre et liv vendt mod det åndelige og så jeres vej med kærlighedshandlinger og lys. Hvis I ikke gør dette, siger Jeg jer allerede nu, at I ikke har forstået spiritualismen. Den afslører jeres egentlige natur for jer; gennem den kan I danne jer et klart billede af jeres Fader og erkende jer selv.

35. Det er sandt, at I for at opnå åndelighed har brug for en vis afkald, anstrengelse og offervilje. Men når længslen efter et højere liv er vågnet i jer, når kærligheden begynder at stråle i jeres væsen, eller når længslen efter det åndelige er indtrådt, vil det for jer, i stedet for at være et offer eller en afkaldshandling, være en glæde at skille jer af med alt det, I har af unyttigt, skadeligt eller ondt i jer. (269, 46-47)

36. Vær altid bevidste om, at I alle er lige foran Mig, at I alle havde den samme oprindelse og alle har det samme mål, selvom hver skæbne ydre set viser sig forskelligt.

37. Glem aldrig, at I alle skal nå frem til Mig, hvilket betyder, at I alle – om end på forskellig vis – skal opnå de nødvendige fortjenester for at nå den højeste åndelige højde. Betragt derfor aldrig nogen som mindre værd.

38. I spiritualisten må forfængelighed aldrig slå rod. Derimod skal ægte ydmyghed altid være hans ledsager, så vil hans handlinger, i stedet for at blænde med falsk lys, finde genklang i hans medmenneskers hjerter. (322, 32-34)
39. Spiritualismens gode såmænd vil aldrig udmærke sig ved noget ydre eller materielt. Hverken dragter, insignier eller nogen særlig måde at tale på vil kendetegne dem. Alt ved deres adfærd vil vidne om enkelhed og ydmyghed. Men hvis de udmærker sig ved noget, vil det være deres næstekærlighed og deres åndelighed.
40. Spiritualismens sande forkyndere vil ikke vinde opmærksomhed gennem deres veltalenhed, men gennem visdommen og enkelheden i deres ord, og frem for alt gennem sandheden i deres gerninger og godheden i deres liv. (194, 24-25)
41. Åndelighed er klarhed, er enkelhed, er hengivenhed til kærligheden og er kamp for at nå sjælens fuldkommenhed. (159, 64)

Spiritualitetens velsignende virkning

42. Gennem åndeliggørelsen opnår man en grad af ophøjelse, der gør det muligt for mennesket at modtage ideer, der ligger ud over det, som dets forstand kan ane, og at have magt over det materielle.
43. Overvej engang: Når sjælens åndelige ophøjelse omsættes i studiet af den materielle skabelse, som naturen præsenterer for jer, eller i ethvert andet menneskeligt mål, så kan I forestille jer de frugter , som I kunne høste, hvis jeres opdagelser ikke kun kunne tilskrives forskning med forstanden, men hvis også den åndelige åbenbaring deltog, som den, der har skabt alt, ville give jer. (126, 26-27)
44. Når menneskene opnår åndeliggørelse, vil de være skabninger, der er overlegne alt det, der omgiver dem. For hidtil har de kun været svage væsener, der var overladt til naturkræfter, kræfter og påvirkninger, som ikke bør være mennesket overlegne, fordi de ikke står over det. (280, 29)
45. Sandelig, jeg siger jer, også åndeliggørelsen vil gå i arv, hvorfor I skal bestræbe jer på at formidle hjertets renhed og modtagelighed for det åndelige til jeres børn. De vil takke jer for det, fordi I har vist jer barmhjertige ved at give dem en krop, der er fri for lidenskaber, med et klart sind, et følsomt hjerte og en sjæl, der er vågen over for deres samvittigheds kald. (289, 65)
46. Det eneste, mit værk sigter mod, er alle menneskers åndeliggørelse, for i åndeliggørelsen vil de blive ét og forstå hinanden. I åndeliggørelsen vil de se de navne og de ydre former for deres religioner forsvinde, som har været årsagen til deres åndelige adskillelse, da hver enkelt har fortolket sin Gud på sin egen måde.
47. Så snart alle nærmer sig hinanden på deres forskellige veje mod åndeliggørelse, vil de forstå, at det eneste, der manglede dem, var at frigøre sig fra deres materialisme for åndeligt at kunne fortolke det, de altid havde opfattet i materiel forstand.

48. Åndeliggørelse er alt, hvad Jeg kræver af menneskene i denne tid, så vil de inden for rammerne af det tilladte se deres højeste idealer opfyldt og deres sværeste konflikter løst. (321, 22-23, 29)

XI Menneskeheden

Kapitel 49 – Religion og retspleje

Ingen religion eller trosretning er den eneste sande

1. Jeg kommer ikke for at vække religiøs fanatisme blandt mennesker; min lære er meget langt fra at lære falske ting; jeg ønsker forbedring, tro, næstekærlighed, åndelighed. Fanatisme er en mørk binde for øjnene, er usund lidenskab, er mørke. Våg over, at dette dårlige frø ikke trænger ind i jeres hjerter. Husk, at fanatismen undertiden har skinnet af kærlighed.
2. Forstå, at dette mørke har ramt menneskeheden i denne tid. Indse, at selvom de hedenske folk er forsvundet fra jorden, og størstedelen af menneskeheden bekender sig til tilbedelsen af den sande Gud, kender menneskene Mig hverken eller elsker Mig; for deres krige, deres had og deres mangel på harmoni er beviset på, at de endnu ikke lader Mig leve i deres hjerter.
3. Over mørket fra denne religiøse fanatisme og denne afgudsdyrkelse nærmer sig store orkaner, som vil rense denne menneskeheds åndelige kult. Når dette værk er fuldført, vil fredens regnbue stråle i uendeligheden. (83, 60-62)
4. Jeg har tilladt, at der på jorden findes religioner, som er veje for sjælen, der fører til Gud. Enhver religion, der lærer det gode og kærligheden og priser barmhjertigheden, er god, fordi den indeholder lys og sandhed. Når menneskene forkrøbles i dem og forvandler det, der oprindeligt var godt, til noget ondt, går vejen tabt under materialismen og synden.
5. Derfor viser Jeg jer i denne tid på ny Min sandhed, som er vej, livets essens og lov, for at I må søge denne lov, som er fyrtårn og ledestjerne, hinsides former og ritualer, hinsides alt det menneskelige. Den, der søger Mig således, vil være spiritualist. (197, 10-11)
6. Ingen vil gå fortabt; nogle vil ankomme tidligere på den vej, jeg har vist jer, og andre senere på de veje, de følger.
7. I alle religioner kan mennesket tage den lære til sig, som det har brug for for at blive godt. Men hvis det ikke opnår dette, giver det den religion, det bekender sig til, skylden og forbliver den, det altid har været.

8. Alle religioner er veje; nogle er mere fuldkomne end andre, men alle sigter mod det gode og stræber efter at nå frem til Faderen. Hvis der er noget ved den religion, I kender, der ikke tilfredsstiller jer, så mist ikke troen på Mig. Gå ad kærlighedens vej, og I vil finde frelsen, for Min vej er oplyst af kærlighedens kraft. (114, 43)

9. Religionerne er små sidestier, der leder sjælene til den sande vej, hvorpå de trin for trin kan stige opad, indtil de kommer til Mig. Så længe menneskene på jorden bekender sig til forskellige religioner, er de splittede. Men når de først er på kærlighedens og sandhedens vej, vil de blive forenet, vil de blive ét med det eneste lys; for der er kun én sandhed. (243, 5)

10. Foreningen af religionerne vil komme, når menneskenes ånd hæver sig over materialismen, over traditioner, fordomme og fanatismen . Da vil menneskene have forenet sig åndeligt i en eneste gudstjeneste: den af det gode ud af kærlighed til Gud og til næsten. Når dette sker, vil menneskeheden træde ind i en periode af fuldkommenhed. (187, 43)

11. Menneskernes åndelige splittelse skyldes, at nogle har benyttet sig af den ene gren (af træet med guddommelige åbenbaringer), og andre af en anden gren. Der er kun ét træ, men dets grene er mange. Men menneskene ønskede ikke at opfatte mine lære på denne måde, og stridighederne adskiller dem og fordyber deres meningsforskelle. Alle tror, at de besidder sandheden, alle føler sig i deres gode ret. Men jeg siger jer: Så længe I kun smager frugten af en enkelt gren og afviser de øvrige, vil I ikke nå frem til erkendelsen af, at alle frugter stammer fra det guddommelige træ, hvis helhed først udgør den fuldstændige sandhed.

12. Når jeg taler til jer om disse sandheder, så tro ikke, at Mesteren mener de ydre kultformer i de forskellige religioner, men det grundlæggende princip, som hver af dem bygger på.

13. En kraftig stormvind gør sig nu gældende. Dens vindstød får træet til at ryste, så dets forskelligartede frugter falder ned, og de vil blive smagt af dem, der ikke kendte dem før.

14. Derefter vil de sige: "Hvor vildledte og blinde har vi været, da vi – drevet af vores fanatisme – afviste alle de frugter, som vores brødre tilbød os, blot fordi de var ukendte for os!"

15. En del af mit lys findes i hver menneskegruppe, i hvert fællesskab. Lad derfor ingen prale af at besidde hele sandheden. Forstå derfor: Hvis I ønsker at trænge længere ind til det Eviges kerne, hvis I ønsker at nå længere end der, hvor I hidtil er kommet, så må I først forene den enes erkendelser med den andens og på denne måde med alle andres. Da vil der udstråle et klart og meget lyst lys fra denne harmoni, som I hidtil har søgt i verden uden at finde det.

16. "Elsk hinanden", dette er min leveregel, mit højeste bud til menneskene, uanset trosbekendelser eller religion.

17. Nærmer jer hinanden ved at opfylde dette højeste bud, og I vil finde Mig til stede i hver af jer. (129, 36-41)

Religionernes modstand mod udvikling

18. For mennesket var dets menneskelige liv vigtigere end dets åndelige liv, selvom det ofte var bevidst om, at det menneskelige er forgængeligt og det åndelige evigt. Dette er grunden til, at det, selvom det har gjort fremskridt i sin civilisation og videnskab, er stået stille åndeligt og er faldet i søvn i sine religioner.

19. Betragt den ene religion efter den anden, og I vil se, at ingen af dem viser tegn på udvikling, udfoldelse eller fuldkommenhed. Hver enkelt proklameres som den højeste sandhed; men da de, der bekender sig til den, mener at finde og erkende alt i den, gør de sig ikke den ulejlighed at komme et skridt videre.

20. De guddommelige åbenbaringer, Guds lov, min lære og mine budskaber har fra begyndelsen gjort det klart for jer, at mennesket er et væsen, der er underlagt udvikling. Hvorfor bekræfter og prøver ingen af jeres trosretninger da denne sandhed?

21. Jeg siger jer: Kun den lære, der vækker sjælen, der tænder lys i den, der fremmer den og åbenbarer for den, hvad den rummer i sig, der hver gang rejser den op, når den snubler, og lader den gå fremad uden at standse – kun denne lære er inspireret af sandheden. Men er det ikke netop det, som min undervisning til enhver tid har åbenbaret for jer?

22. Ikke desto mindre har I længe stået stille åndeligt, fordi I har været mere optaget af det, der vedrører jeres liv på jorden, end af det, der vedrører jeres sjæl. Men for ikke helt at opgive det åndelige har I udformet jeres religioner således, at de ikke i det mindste forstyrrer jer i udførelsen af jeres arbejde og pligter på jorden.

23. Når I så følger denne religiøse tradition, tror I, at I lever op til Gud, I søger dermed at berolige jeres samvittighed og tror, at I sikrer jeres indtræden i himmelriget.

24. Hvilken uvidenhed, menneskehed! Hvornår vil I endelig vågne op til virkeligheden? Mærker I ikke, at når I følger jeres religiøse skikke, giver I Mig intet, og at også jeres sjæl går tomhændet derfra?

25. Når I forlader jeres kirker og siger: "Nu har jeg opfyldt min pligt over for Gud", er I faldet i en stor vildfarelse, fordi I tror, at I har givet Mig noget, skønt I burde vide, at I ikke kan give Mig noget, men derimod kan modtage meget fra Mig og skænke jer selv meget.

26. I tror, at opfyldelsen af loven begrænser sig til at opsøge disse steder, og dette er endnu en stor vildfarelse. For disse steder skulle være skolen, hvor eleven skulle lære til senere. Tilbage i hverdagen skulle han anvende den lærte lektie i praksis, hvilket er den sande opfyldelse af loven. (265, 22-27)

Forholdet mellem religion og videnskab

27. Siden tidernes morgen har lovens og Åndens læres budbringere haft videnskabsmanden som modstander. Der er udbrudt store kampe mellem de to, og tiden er kommet, hvor Jeg skal sige jer noget om disse stridigheder.

28. Jeg skabte denne verden, for at den skulle tjene som et midlertidigt hjem for inkarnerede sjæle. Men før de skulle befolke den, udstyrede Jeg dem med åndens, forstandens og viljens evner.

29. Jeg kendte på forhånd mine skabningers skæbne og udvikling. Jeg lagde i jorden, dens indre, dens overflade og dens atmosfære alle de nødvendige elementer til bevarelse, til opretholdelse, udvikling og også forfriskning af det menneskelige væsen. Men for at mennesket kunne opdage naturens hemmeligheder som livets kilde, lod Jeg dets intelligens vågne. Således blev videnskabens begyndelser åbenbaret for mennesket, som I alle er i stand til at udøve, selvom der altid har været mennesker med større begavelse, hvis mission det var at rive naturens hemmelighed om dens kræfter og elementer ud til gavn og glæde for menneskeheden.

31. Jeg har også sendt store ånder til jorden, for at de kunne åbenbare det overnaturlige liv for jer – det, der står over denne natur, hinsides videnskaben. Gennem disse åbenbaringer blev eksistensen af et universelt, stærkt, skabende, almægtigt og allestedsnærværende væsen anet, som forbereder et liv efter døden for mennesket, sjælens evige liv.

32. Men da de ene bragte åndelige missioner med sig og de andre videnskabelige missioner, har de ene og de andre, religionerne og videnskaben, til alle tider rejst sig som fjender i kamp mod hinanden.

33. I dag siger Jeg jer, at materie og ånd ikke er modsatrettede kræfter; der skal herske harmoni mellem dem begge. Lys er Mine åndelige åbenbaringer, og lys er også videnskabens åbenbaringer og opdagelser. Men hvis I har hørt fra Mig, at Jeg ofte kritiserer videnskabsmændenes arbejde, så er det fordi mange af dem har misbrugt energien, de tidligere ukendte elementer og kræfter i naturen til ødelæggende formål, til fjendskab, had og hævn, til jordisk herredømme og grænseløs magtbegær.

34. Jeg kan sige jer, at det har glædet Mig at åbenbare store hemmeligheder til gavn for Min datter, menneskeheden, for dem, der har udført deres mission med kærlighed og gode hensigter – for dem, der respektfuldt og ydmygt er trængt ind i Mine hemmelige skatkamre.

35. Videnskaben har siden verdens begyndelse fået menneskeheden til at begive sig ud på den materielle fremskridts vej, hvor mennesket ved hvert skridt har fundet videnskabens frugter – nogle søde og andre bitre.

36. Nu er tiden kommet, hvor I må forstå, at alt lys tilhører min Ånd, at alt, hvad der er liv, stammer fra min guddommelighed, fordi jeg er det hemmelige skatkammer, den oprindelige kilde og oprindelsen til hele skabelsen.
37. Disse kampe mellem det åndelige og det videnskabelige vil forsvinde fra menneskenes liv i en sådan grad, at det åndelige forenes med videnskaben i et eneste lys, der oplyser menneskets vej ind i uendeligheden. (233, 25-34)

Den jordiske retfærdigheds hårdhed og uretfærdighed

38. Jeg kommer for at ophæve jeres vildledte love, så I kun styres af dem, der er formet af mine bud og er i overensstemmelse med min visdom. Mine love er præget af kærlighed, og da de stammer fra min guddommelighed, er de uforanderlige og evige, mens jeres er forgængelige og til tider grusomme og egoistiske.
39. Faderens lov består af kærlighed, af godhed; den er som en balsam, der giver trøst og opløfter synderen, så han kan bære soningen for sine forseelser. Faderens kærlighedslov giver den, der synder, altid den storsindede mulighed for moralsk fornyelse, mens jeres love tværtimod ydmyger og tugter den, der har syndet, og ofte også den uskyldige og svage.
40. I jeres retspleje findes der hårdhed, hævn og mangel på barmhjertighed. Kristi lov er præget af kærlig overbevisningskraft, uendelig retfærdighed og højeste redelighed. I er selv jeres dommere, jeg derimod er jeres utrættelige forsvarer; men I må vide, at der er to måder at betale for jeres uret på: den ene med kærlighed og den anden med smerte.
41. Vælg selv, I nyder stadig frihedens gave. (17, 46-48)
42. Jeg er den guddommelige dommer, der aldrig fælder en dom, der er hårdere end forseelsen. Hvor mange af dem, der anklager sig selv foran Mig, finder Jeg rene. Hvor mange derimod praler af deres renhed, og Jeg finder dem fordærvede og skyldige.
43. Hvor uretfærdig er den menneskelige retspleje! Hvor mange ofre for dårlige dommere soner andres forseelser! Hvor mange uskyldige har set fængselsgitteret lukke sig foran deres øjne, mens den skyldige går frit omkring og usynligt slæber sin byrde af tyverier og forbrydelser med sig. (135, 2-3)
44. Fordi den menneskelige retfærdighed er ufuldkommen, er jeres fængsler fulde af ofre, og henrettelsesstederne er blevet besudlet med uskyldiges blod. Ak, hvor mange forbrydere ser jeg nyde frihed og respekt i verden, og hvor mange fordærvede har I rejst monumenter for at ære deres minde!
45. Hvis I kunne se disse væsener, når de lever i den åndelige verden, og lyset går op i deres sjæle! I stedet for meningsløse og unyttige hyldester ville I sende dem en bøn for at trøste dem i deres tunge anger. (159, 44-45)

Menneskets hårdhjertede selvretfærdighed

46. Det skal være kærligheden, der leder jer, så I bliver sande budbringere for den guddommelige trøster. For I, som ikke er styrtet ned i nogen afgrund, er altid hurtige til at anklage og dømme. I dømmer jeres næste uden den mindste medfølelse, og det er ikke min lære.
47. Hvis I, før I dømmer, ville undersøge jer selv og jeres fejl – så forsikrer jeg jer, at jeres dom ville være mere medfølende. I anser dem i fængslerne for at være onde og betragter dem, der er på hospitalerne, som ulykkelige. I holder jer væk fra dem uden at være klar over, at de er værdige til at træde ind i min kærligheds rige. I vil ikke tænke på, at også de har ret til at modtage solens stråler, som er skabt for at give liv og varme til alle skabninger uden undtagelse.
48. De mennesker, der er indespærret på steder for soning, er ofte spejle, som menneskene ikke ønsker at se sig selv i, fordi de ved, at det billede, som dette spejl afslører for dem, i mange tilfælde vil være et anklagebillede. (149, 51-53)

Den jordiske retfærdighed som et nødvendigt onde

49. Den retfærdighed, der eksisterer på jorden, viser stadig ingen retfærdige gerninger. Jeg kan se mangel på barmhjertighed, manglende forståelse og hårdhed i hjerterne. Men enhver vil stadig modtage sin fuldkomne dom.
50. Jeg har tilladt disse prøvelser, og så længe mennesket ikke opfylder mine love, så længe det vender sig bort fra at følge deres bud, vil der på jorden være nogen, der bøjer dets hjerte, der sårer det.
51. Hvis I ville overholde loven, ville der ikke være behov for dommere i verden, der ville ikke være straf, I ville ikke have brug for regeringer. Hver enkelt ville bestemme sine egne handlinger, og alle ville blive regeret af Mig. I ville alle være inspireret af Mine love, og jeres handlinger ville altid være velgørende og have åndelighed og kærlighed som mål.
52. Men menneskeheden er styrtet ned i dybe afgrunde: Umoralen, lasterne, synden har taget magten over menneskenes hjerter, og dette er konsekvenserne: I må drikke bitre bægre, må lide ydmygelse fra de mennesker, der, selvom de er jeres brødre, udøver magt på jorden.
53. Men vær ydmyge, bær dommen med tålmodighed, og tænk på, at Jeg er den fuldkomne dommer. (341, 53)

Kapitel 50 – Uddannelse og videnskab

Forfængelighed og vidensstolthed

1. Jeg spørger mennesker i denne tid, som anser sig for at være de mest fremskredne i hele verdenshistorien: Har I med al jeres begavelse fundet en

måde at skabe fred, opnå magt og nå velstand på, uden at dræbe, ødelægge eller slavebinde jeres medmennesker? Tror I, at jeres fremskridt er ægte og sandt, når I moralsk ruller jer i mudderet og åndeligt vandrer omkring i mørket? Jeg bekæmper ikke videnskaben, da Jeg selv har indgivet den til mennesket; det, jeg kritiserer, er det formål, I undertiden bruger den til. (37, 56)

2. Menneskehed, lysets datter, åbn dine øjne, erkend, at du allerede lever i Åndens tidsalder!

3. Hvorfor har du glemt Mig og ønsket at måle din magt med Min? Jeg siger dig, at Jeg vil lægge Mit scepter i din hånd den dag, hvor en lærd med sin videnskab skaber et væsen, der ligner jer, og udstyrer det med en sjæl og giver det en ånd. Men din høst vil først være en anden. (125, 16-17)

4. Hvorfor var og er der mennesker, der, efter at have lært den menneskelige videnskab at kende ved brug af de evner, som Skaberen har skænket dem, bruger den til at bekæmpe og afvise den guddommelige videnskab? Fordi deres forfængelighed ikke tillader dem at træde ind i Herrens skatkammer med ydmyghed og respekt, og de søger deres mål og deres trone i denne verden. (154, 27)

5. I dag føler mennesket sig stort, det ophøjer sin personlighed og skammer sig over at sige "Gud". Det giver ham andre navne for ikke at kompromittere sin indbildskhed, for ikke at falde ned fra sin samfundsmæssige stillings piedestal. Derfor kalder de Mig: Kosmisk Intelligens, Universets Arkitekt. Men Jeg har lært jer at sige til Mig: "Vor Fader", "Min Fader", ligesom Jeg lærte jer det i den "Anden Tid". Hvorfor tror menneskene, at de nedværdiger eller mindsker deres personlighed, når de kalder Mig "Fader"? (147, 7)

6. Hvor dybt er mennesket sunket ned i sin materialisme, så det til sidst fornægtede Ham, der har skabt alt! Hvordan kunne det menneskelige sind forblinde sig i en sådan grad? Hvordan kunne jeres videnskab fornægte Mig og vanhellige livet og naturen, som den har gjort?

7. I hvert værk, som jeres videnskab opdager, er Jeg til stede; i hvert værk åbenbarer sig Min lov, og Min stemme lader sig høre. Hvordan kan det være, at disse mennesker ikke føler, ikke ser og ikke hører? Er det mon et tegn på fremskridt og civilisation at fornægte Min eksistens, Min kærlighed og Min retfærdighed? Så er I ikke længere fremme end de primitive mennesker, der i hver naturkraft og i hvert naturvidunder vidste at opdage værket af et guddommeligt, højere, vis, retfærdigt og magtfuldt væsen, som de tilskrev alt det gode i alt det eksisterende og derfor tilbad det. (175, 72-73)

8. Jeg giver menneskene mit ord på ny, for at de må vide, at de ikke er forladte, for at de gennem deres ånds stemme må vågne og erfare, at sjælen efter dette liv kan forvente store guddommelige mirakler.

9. Om dem har Jeg talt til menneskene, og det samme oplever den, der forstår at bede for at komme i forbindelse med det åndelige, ligesom det også bevidnes

af den, der ved hjælp af videnskaben fordyber sig i naturens hemmeligheder. På disse to veje vil både forstanden og ånden opdage mere og mere, jo mere de søger.

10. Men hvornår vil den tid komme, hvor mennesket lader sig inspirere af kærligheden til sine studier og sin forskning? Først når dette sker, vil dets værk i verden være varigt. Så længe videnskabens drivkraft er magtbegær, hovmod, materialisme eller had, vil menneskene uophørligt opleve irettesættelsen fra de løsrevne naturkræfter, der straffer deres ubesindighed.

11. Hvor mange har de ikke oppustet sig i det onde, i hovmod, i deres forfængelige stræben, hvor mange har de ikke sat kroner på hovedet, skønt de er ynkelige og åndeligt nøgne. Hvor stor er modsætningen mellem det, I betragter som jeres sandhed, og min sandhed! (277, 31-32, 36)

Konsekvenserne af materialistisk tænkning

12. Hvis menneskene følte ægte kærlighed til deres medmennesker, ville de ikke behøve at lide under det kaos, de befinder sig i; alt i dem ville være harmoni og fred. Men denne guddommelige kærlighed forstår de ikke, og de vil kun have den videnskabelige sandhed, den afledte sandhed – den, som de kan bevise med deres menneskelige tankegang: De vil have den sandhed, der taler til hjernen, ikke den, der når hjertet, og nu har de resultatet af deres materialisme: en egoistisk, falsk og lidelsesfyldt menneskehed. (14, 42)

13. Indbild jer ikke noget om frugterne af jeres videnskab, for nu, hvor I har gjort så store fremskridt inden for den, lider menneskeheden mest, er der mest elendighed, uro, sygdomme og brødrekrige.

14. Mennesket har endnu ikke opdaget den sande videnskab – den, som man opnår på kærlighedens vej.

15. Se, hvordan forfængeligheden har forblindet jer; hver nation ønsker at have de største lærde på jorden. Sandelig, jeg siger jer, videnskabsmændene er ikke trængt dybt ind i Herrens hemmeligheder. Jeg kan sige jer, at menneskets viden om livet stadig er overfladisk. (22, 16-18)

16. Hvad er det, I i disse øjeblikke på jorden længes mest efter? Fred, sundhed og sandhed. Sandelig, jeg siger jer, disse gaver vil jeres videnskab ikke give jer, sådan som I har anvendt den.

17. De lærde udspørger naturen, og den svarer dem på hvert spørgsmål; men bag disse spørgsmål ligger ikke altid gode hensigter, gode intentioner eller næstekærlighed. De mennesker er umodne og uforstandige, som river naturens hemmeligheder fra den og vanhelliger dens inderste væsen – som ikke ærer den ved at hente de grundlæggende stoffer fra dens kilder for at gøre hinanden godt som sande søskende, men af egoistiske og til tider ødelæggende mål.

18. Hele skabelsen taler til dem om Mig, og dens stemme er kærlighedens; men hvor få har vidst at høre og forstå dette sprog!

19. Når I tænker på, at skabelsen er et tempel, hvor Jeg bor, frygter I da ikke, at Jesus vil dukke op der, gribe pisken og jage købmændene og alle dem, der vanhelliger det, bort? (26, 34 37)
20. Jeg åbenbarede mennesket videnskabens gave, som er lys. Men mennesket har med den skabt mørke og forårsaget smerte og ødelæggelse.
21. Menneskerne mener, at de befinder sig på toppen af den menneskelige fremskridt. Derfor spørger Jeg dem: Har I fred på jorden? Hersker der broderskab blandt menneskerne, moral og dyd i hjemmene? Respekterer I jeres medmenneskers liv? Tager I hensyn til de svage? — Sandelig, jeg siger jer, hvis disse dyder fandtes i jer, ville I besidde de højeste værdier i det menneskelige liv.
22. Der hersker forvirring blandt menneskene, fordi I har hævet dem, der har ført jer til undergang, op på en piedestal. Spørg derfor ikke, hvorfor Jeg er kommet til menneskene, og afstå fra at dømme, at Jeg åbenbarer Mig gennem syndere og uvidende; for ikke alt, hvad I anser for ufuldkomment, er det. (59, 52-54)
23. Den lærde søger årsagen til alt, hvad der er, og hvad der sker, og håber med sin videnskab at bevise, at der uden for naturen ikke findes noget princip eller nogen sandhed. Men Jeg betragter dem som umodne, svage og uvidende. (144, 92)
24. Forskerne betragter de guddommelige åbenbaringer fulde af forfængelighed som uværdige til deres opmærksomhed. De ønsker ikke at hæve sig åndeligt til Gud, og når de ikke forstår noget af det, der omgiver dem, benægter de det for ikke at skulle indrømme deres uformåenhed og uvidenhed. Mange af dem ønsker kun at tro på det, de kan bevise.
25. Hvilken trøst kan disse mennesker bringe deres næste, hvis de ikke erkender kærlighedens oprindelige princip, som styrer skabelsen, og desuden ikke forstår livets åndelige mening? (163, 17-18)
26. Hvor langt har denne menneskehed fjernet sig fra mine anvisninger! Alt i den er overfladisk, falsk, ydre, prangende. Derfor er dens åndelige kraft intet værd, og for at erstatte sin mangel på kraft og udvikling i sin sjæl har den kastet sig i videnskabens arme og udviklet intelligensen.
27. På denne måde er mennesket ved hjælp af videnskaben nået frem til at føle sig stærkt, stort og magtfuldt. Men jeg siger jer, at denne kraft og denne storhed er ubetydelige i forhold til den åndelige sjæls magt, som I ikke har ladet vokse og åbenbare sig. (275, 46-47)
28. I dag spiser I dag for dag de bitre frugter af videnskabens træ, som er blevet så ufuldkomment plejet af menneskene, fordi I ikke har bestræbt jer på en harmonisk udfoldelse af alle jeres gaver. Hvordan kunne I da lede jeres opdagelser og jeres værker i gode baner, når I kun har trænet intelligensen, men forsømt sjælen og hjertet?

29. Der er mennesker blandt jer, der er som vilde dyr, som giver deres lidenskaber helt frie tøjler, som føler had mod deres næste, som er blodtørstige og stræber efter at gøre de broderlige folk til slaver.
30. Hvis nogen skulle tro, at min lære kunne forårsage menneskets moralske sammenbrud — sandelig, siger jeg jer, så befinder han sig i en stor vildfarelse; og for at bevise dette for denne tids tvivlere, materialister og hovmodige vil jeg tillade dem at høste og spise frugten af deres videnskab, indtil de har fået nok, indtil deres sjæl udbryder den bekendelse, der siger til mig: "Fader, tilgiv os, kun din magt vil være i stand til at standse de kræfter, som vi i vores uforstand har sluppet løs." (282, 15-17)
31. Den menneskelige videnskab har nået den grænse, som mennesket kan føre den til i sin materialisme. For den videnskab, der er inspireret af det åndelige ideal om kærlighed, det gode og fuldkommenhed, kan nå meget længere, end I har ført den.
32. Beviset for, at jeres videnskabelige fremskridt ikke har haft gensidig kærlighed som drivkraft, er folkenes moralske forfald, er den brodermorderiske krig, er den sult og elendighed, der hersker overalt, er uvidenheden om det åndelige. (315, 53-54)
33. Hvad skal Jeg sige jer om jeres nutidige lærde, om dem, der udfordrer naturen og dens kræfter og elementer og dermed får det gode til at fremstå som noget ondt ved at frem e det? De vil opleve stor lidelse, fordi de har plukket og spist en umoden frugt fra videnskabens træ – en frugt, som de kun kunne have ladet modne med kærlighed. (263, 26)
34. Da menneskeheden ikke er i harmoni med den universelle lov, der styrer hele skabelsen, vil der opstå en ukontrollabel tilstand, der vil komme til udtryk i naturkræfternes vold.
35. Mennesket har spaltet atomerne, og dets udviklede hjerne udnytter denne opdagelse til at vinde de største kræfter og bringe døden.
36. Hvis mennesket havde udviklet sig åndeligt i samme grad som sin videnskab og sit intellekt, ville det kun bruge opdagelsen af nye naturkræfter til menneskehedens bedste. Men dets åndelige tilbageståenhed er stor; derfor har dets egoistiske sind anvendt sin skabende kraft til skade for menneskeheden og brugt ødelæggelsens kræfter, hvorved det har vendt sig bort fra Jesu principper om kærlighed og barmhjertighed. Når I derfor ser, at en ildflod styrter ned fra himlen, vil dette ikke ske, fordi himlen selv åbner sig, eller fordi solens ild plager jer – nej, det er menneskets værk, som vil så død og ødelæggelse. (363, 23-25)
37. Folkene skrider frem, og deres videnskabelige viden vokser stadig mere. Men Jeg spørger jer: Hvad er det for en "visdom", hvorved menneskene, jo mere de trænger ind i den, desto mere fjerner sig fra den åndelige sandhed, hvori livets kilde og oprindelse ligger?

38. Det er menneskelig videnskab, det er lærdom, som en menneskehed, der er syg af egoisme og materialisme, opfatter den.
39. Så er den viden falsk og den videnskab dårlig, da I med den har skabt en verden af smerte. I stedet for lys hersker mørke, da I driver folkeslagene stadig mere mod undergang.
40. Videnskaben er lys, lyset er liv, er kraft, sundhed og fred. Er dette frugten af jeres videnskab? Nej, menneskehed! Derfor siger Jeg jer: Så længe I ikke tillader, at Åndens lys gennemtrænger jeres forstands mørke, vil jeres værker aldrig kunne have en høj og åndelig oprindelse, vil de aldrig kunne være mere end blot menneskelige værker. (358, 31-34)
41. Også lægerne vil blive kaldt. Dem vil Jeg spørge, hvad de har gjort med sundhedens hemmelighed, som Jeg afslørede for dem, og med den helbredende salve, som Jeg betroede dem. Jeg vil spørge dem, om de i sandhed har følt den fremmedes smerte, om de har bøjet sig ned til den fattigste seng for at helbrede den lidende med kærlighed. Hvad vil de svare Mig, som har opnået pragt, velstand og luksus på bekostning af deres medmenneskers smerte – en smerte, som de ikke altid har forstået at lindre ? Alle vil stille sig selv spørgsmål i deres hjerter og må svare Mig i lyset af deres samvittighed. (63, 62)
42. Hvor mange åndeligt døde må vandre omkring i verden og vente, indtil den fysiske død bringer dem i Min nærhed for at høre Herrens stemme, der opløfter dem til det sande liv og kærtegner dem. Hvilken længsel efter fornyelse kunne de have næret på jorden, da de uigenkaldeligt betragter sig selv som fortabte for evigt, selvom de følte sig i stand til ægte anger og soning for deres fejltagelser?
43. Men ud over dem, som man havde afskrevet med hensyn til deres sjæls frelse, og som kom til Mig uden håb, er der også dem, der er kommet i Min nærhed, og som af videnskabsfolk var blevet dømt til døden med hensyn til kroppen. Jeg, som besidder livet, har reddet dem fra den fysiske døds kløer. Men hvad gør de i verden, som Jeg har betroet både sjælens og kroppens sundhed? Kender de da ikke den høje bestemmelse, som Herren har betroet dem, for at de kan opfylde den? Skal Jeg, som har udsendt dem med et budskab om sundhed og liv, uophørligt modtage deres ofre? (54, 13-14)

Inspiration til nye videnskabelige erkendelser fra Gud og den åndelige verden

44. Hvis de videnskabsfolk, der driver og forandrer jeres verden, var inspireret af kærlighed og det gode, ville de allerede have opdaget, hvor meget Jeg har i beredskab af erkendelser til denne tids videnskab, og ikke kun den meget lille del, som de er så stolte af.
45. Salomon blev kaldt vis, fordi hans domme, råd og udtalelser var præget af visdom; hans berømmelse nåede ud over grænserne af hans rige og nåede andre lande.

46. Men denne mand, selvom han var konge, knælede ydmygt for sin Herre og bad om visdom, styrke og beskyttelse, fordi han indså, at han kun var min tjener, og foran Mig lagde han sit scepter og sin krone ned. Hvis alle lærde, alle videnskabsmænd handlede på samme måde – hvor stor ville da deres visdom være, hvor mange hidtil ukendte lærdomme ville der da blive åbenbaret for dem fra min Bog om den Guddommelige Visdom! (1, 57-59)

47. Spørg jeres lærde, og hvis de er ærlige, vil de sige jer, at de har bedt Gud om inspiration. Men Jeg ville skænke dem flere indskydelser, hvis de bad Mig om det med mere kærlighed til deres brødre og med mindre forfængelighed for sig selv.

48. Sandelig, Jeg siger jer: Alt, hvad I har samlet af sand viden, kommer fra Mig; alt det, de har af det rene og høje, vil Jeg i denne tids bruge til jeres fordel, for det er derfor, Jeg har skænket det jer. (17, 59-60)

49. Menneskets sjæl har udviklet sig, derfor har dets videnskab gjort fremskridt. Jeg har tilladt det at lære og opdage det, som det tidligere ikke vidste; men det må ikke kun vie sig til det materielle arbejde. Jeg har skænket det dette lys, for at det kan opnå sin fred og lykke i det åndelige liv, der venter det. (15, 22)

50. Når I har brugt nogle af jeres videnskaber til at undersøge og bedømme Mig – forekommer det jer da ikke mere fornuftigt at bruge dem til at udforske jer selv, indtil I erkender jeres væsen og fjerner jeres materialisme? Tror I måske, at jeres Fader ikke kan hjælpe jer på vejen gennem jeres gode videnskaber? Sandelig, jeg siger jer, hvis I var i stand til at føle den guddommelige kærligheds væsen, ville viden let nå jeres forstand, uden at I behøvede at udmatte jeres hjerne og udmattede jer selv ved at studere den viden, som I anser for at være dybsindig, og som i virkeligheden kun ligger inden for jeres rækkevidde. (14, 44)

51. I de store menneskelige værker ligger indflydelsen og virkningen fra høje åndelige væsener, som uophørligt påvirker menneskenes tænkeevne og inspirerer eller åbenbarer det ukendte for deres inkarnerede brødre og søstre.

52. Derfor siger Jeg til de lærde og videnskabsfolk i alle tider: I kan ikke prale af det, I forstår, og heller ikke af det, I gør, for ikke alt er jeres værk. Hvor ofte tjener I ikke blot som redskaber for de åndelige væsener, som Jeg taler til jer om! Har I ikke ofte været overrasket over rækkevidden af jeres opdagelser? Har I ikke hemmeligt indrømmet over for jer selv, at I var ude af stand til at forsøge det, som I allerede har realiseret? Der har I svaret. Hvorfor praler I så med det? Vær jer bevidst, at jeres arbejde styres af højere væsener. Forsøg aldrig at ændre deres indskydelser, for de er altid rettet mod det gode. (182, 21-22)

53. Da menneskeheden har været vidne til videnskabens udvikling og har set opdagelser, som den tidligere ikke ville have troet på – hvorfor modsætter den sig da at tro på sjælens udvikling? Hvorfor klamrer den sig til noget, der holder den tilbage og gør den træg?

54. Min lære og mine åbenbaringer i denne tid er i overensstemmelse med jeres udvikling. Videnskabsmanden skal ikke indbille sig noget om sit materielle værk

og sin videnskab, for i den har min åbenbaring og hjælpen fra de åndelige væsener, der inspirerer jer fra det hinsides, altid været til stede.
55. Mennesket er en del af skabelsen, det har en opgave at udføre, ligesom alle Skaberens skabninger har; men det har fået tildelt en åndelig natur, en intelligens og en egen vilje, for at det gennem egen indsats kan nå udviklingen og fuldkommenheden af den åndelige sjæl, som er det højeste, det besidder. Gennem den åndelige sjæl kan mennesket forstå sin Skaber, forstå hans goder og beundre hans visdom.
56. Hvis I, i stedet for at blive hovmodige over jeres jordiske viden, gjorde hele mit værk til jeres eget, ville der ikke være nogen hemmeligheder for jer, I ville erkende jer som brødre og søstre og elske hinanden, som Jeg elsker jer: godhed, barmhjertighed og kærlighed ville være i jer, og derfor enhed med Faderen. (23, 5-7)

Anerkendelsen af de videnskabsfolk, der arbejder for menneskehedens bedste

57. Den menneskelige videnskab er det jordisk-synlige udtryk for den åndelige evne, som mennesket har nået i denne tid. Menneskets værk i denne tid er ikke kun et produkt af forstanden, men også af dets sjælelige udvikling. (106, 6)
58. Den materielt orienterede videnskab har afsløret mange hemmeligheder for jer. Forvent dog aldrig, at jeres videnskab vil afsløre alt det, I har brug for at vide. Menneskernes videnskab i denne tid havde også sine profeter, som folk gjorde nar ad og anså for at være gale. Men bagefter, da det, de forkyndte, viste sig at være rigtigt, var I forbløffede. (97, 19)
59. Jeres øjne ønskede ikke at se det lys, som hver af mine udsendte bragte jer som et budskab om kærlighed, uanset om I nu kalder dem profeter, seere, oplyste, læger, filosoffer, videnskabsmænd eller sjælesørgere.
60. Disse mennesker har spredt lys, men I ville ikke erkende deres lys; de er gået foran jer, men I ville ikke følge i deres fodspor; de efterlod jer som forbillede vejen til ofring, smerte og barmhjertighed, men I frygtede at følge deres eksempel, uden at være bevidste om, at smerten hos dem, der følger Mig, er åndens glæde, en vej fuld af blomster og en horisont fuld af løfter.
61. Men de kom ikke for at indånde duften af jordens blomster eller for at beruse sig ved verdens flygtige fornøjelser; for deres sjæls længsel var ikke længere rettet mod det urene, men mod det høje.
62. De led, men de søgte ikke at blive trøstet, for de vidste, at de var kommet for selv at trøste. De forventede intet af verden, for efter kampen forventede de glæden ved at se sjælernes opstandelse til tro og liv – alle dem, der var faldet fra sandheden.
63. Hvem er disse væsener, som Jeg taler til jer om? Jeg siger jer, det drejer sig om alle dem, der har bragt jer budskaber om lys, kærlighed, håb, sundhed, tro og

frelse — uanset hvilket navn de havde, eller på hvilken måde I har set dem træde frem, eller hvilken titel de bar på jorden. (263, 20-24)

64. Jeg nægter ikke forskerne min anerkendelse, da jeg har overdraget dem den opgave, de udfører. Men hos mange af dem har der manglet bøn, næstekærlighed og sjælens ophøjelse for at være menneskenes sande hjælpere. (112, 25)

65. Dagens mennesker har udvidet deres riger, de hersker over og krydser hele jorden. Der findes ikke længere ukendte kontinenter, lande eller have. De har skabt veje på land, til søs og i luften; men ikke tilfredse med det, de besidder som arv på deres planet, udforsker og undersøger de himmelhvælvet i et ønske om endnu større herredømme.

66. Jeg velsigner mine børns længsel efter viden, og deres stræben efter at være vise, store og stærke finder min ubetingede velvilje. Men hvad min retfærdighed ikke godkender, er den forfængelighed, som deres ambitiøse mål ofte bygger på, eller det egoistiske formål, de lejlighedsvis forfølger. (175, 7-8)

67. Jeg har udstyret mennesket med intelligens, der gør det muligt for det at udforske naturens sammensætning og dens manifestationer, og jeg har tilladt det at betragte en del af universet og føle det åndelige livs åbenbaringer.

68. For min lære holder ikke sjælene tilbage, ej heller hæmmer den menneskets udvikling — tværtimod, den befrier og oplyser ham, så han kan undersøge, overveje, forske og stræbe. Men det, som mennesket betragter som det højeste i sin intellektuelle forskning, er knap nok begyndelsen! (304, 6)

Kapitel 51 – Magthavere, magtmisbrug og krige

Den forgængelige vildfarelse om jordisk magt og storhed

1. Det er mig, der lægger prøvelserne i vejen for jer for at standse jeres sjæl, når den fjerner sig fra min lovs vej og alene vil leve efter sit eget godtykke. Undersøg grunden til prøvelserne; jeg tillader jer det, for at I kan bekræfte, at hver af dem er som en mejsel, der bearbejder jeres hjerte. Dette er en af grundene til, at smerten bringer jer tættere på mig.

2. Men mennesket har altid søgt fornøjelser, stræbt efter magt og pragt for at hæve sig til herre på jorden og være hersker over sine egne brødre.

3. Da Jeg har skabt jer alle med den samme kærlighed – hvorfor har der så altid været nogle, der foregiver at være noget højere? Hvorfor har der været sådanne, der regerer over mennesker med pisk og ydmygelse? Hvorfor er der den, der afviser de ringe, og hvis hjerte forbliver uberørt, når han påfører sin næste smerte? Fordi dette er sjæle, der endnu ikke har erkendt Mig som Fader, der

elsker alle sine skabninger, og heller ikke som den eneste Herre over alle levende væsener.

4. Derfor er der mennesker, der griber magten og tilsidesætter menneskets hellige rettigheder. De tjener Mig som redskaber for Min retfærdighed, og selvom de tror, at de er store herrer og "konger", er de kun tjenere. Tilgiv dem! (95, 7-8)

5. Se på menneskene og jordens herskere. Hvor kort er deres herlighed og deres herredømme. I dag løftes de op af deres folk, og i morgen støder de dem ned fra deres trone.

6. Ingen skal søge sin trone i dette liv, for i den tro, at han går fremad, vil han hæmme sin fremgang, og jeres bestemmelse er at gå fremad uden at standse, indtil I når frem til portene til mit rige. (124, 31)

7. Sandelig, jeg siger jer, det vil gå til ende med nutidens magthavere for at give plads til dem, der på grund af kærlighed og barmhjertighed over for deres næste vil være store og stærke, magtfulde og vise. (128, 50)

8. De mennesker, der i øjeblikket kun nærer en ambitiøs stræben efter magt og jordisk herlighed, ved, at deres mægtigste modstander er åndeligheden, og derfor bekæmper de den. Og da de fornemmer den kamp, der allerede nærmer sig – åndens kamp mod det onde – frygter de at miste deres ejendele og modsætter sig derfor det lys, der hele tiden overrasker dem i form af inspiration. (321, 12)

9. Hvor trængende kommer de, der var store og magtfulde på jorden, til min himmelsport, fordi de glemte de åndelige skatte og vejen til det evige liv! Mens sandheden om mit rige er åbenbaret for de ydmyge, er den skjult for de lærde og dannede, fordi de ville gøre det samme med den åndelige visdom, som de har gjort med den jordiske videnskab: De ville i dette lys søge troner til deres forfængelighed og våben til deres stridigheder. (238, 68)

Den uberettigede udøvelse af magt over mennesker og folk

10. Se på de mennesker, der leder folkeslagene, skaber doktriner og påtvinger dem menneskene. Hver især forkynder sin doktrins overlegenhed, men Jeg spørger jer: Hvad har frugten af alt dette været? Krigene med deres følge af elendighed, lidelse, ødelæggelse og død. Dette har været den høst, som repræsentanterne for sådanne teorier har høstet her på jorden.

11. Bemærk, at Jeg ikke har modsat Mig menneskehedens frie vilje, selvom Jeg må sige jer, at uanset denne frihed taler samvittigheden uophørligt til hjertet hos den, der fjerner sig fra retfærdighed, næstekærlighed og fornuft. (106, 11)

12. Hvis Kristus i denne tid vendte tilbage til jorden som menneske, ville han ikke længere sige på Golgata: »Fader, tilgiv dem, for de ved ikke, hvad de gør«, for nu modtager I Åndens lys i overflod, og sjælene har udviklet sig langt. Hvem ved ikke, at jeg er livets giver, og at ingen derfor må berøve sin medmenneske

livet? Hvis mennesket ikke kan give livet, har det heller ikke ret til at tage det, som det ikke kan give tilbage.

13. Mennesker, tror I, at I opfylder min lov, blot fordi I siger, at I har religion, og I overholder den ydre gudstjeneste? I loven blev der sagt til jer: "Du må ikke dræbe", men I overtræder dette bud, da I på jeres synds alter udgyder jeres medmenneskers blod i strømme. (119, 27-28)

14. Jeg tilbyder verden fred, men de store nationers stolthed med deres falske magt og falske glans afviser ethvert samvittighedsråb og lader sig kun rive med af sine ambitiøse mål og sine hadfølelser.

15. Mennesket hælder endnu ikke mod det gode, retfærdigheden og fornuften; stadig rejser menneskene sig og dømmer deres næstes sag; stadig tror de, at de kan skabe retfærdighed. Mener I ikke, at de snarere end dommere burde kalde sig mordere og bødler?

16. Magthaverne har glemt, at der er en ejer af alt liv; men de tager deres næstes liv, som om det tilhørte dem. Mængden råber på brød, retfærdighed, hjem, tøj. Retfærdigheden vil Jeg skabe, ikke menneskene eller deres læresætninger. (151, 70-72)

17. Velsignet folk: De mænd, der i selvhøjhed og magtbegær hæver sig i nationerne, blandt jordens folk, er store sjæle, udstyret med magt og bærere af store missioner.

18. De står dog ikke i min guddommeligheds tjeneste. De har ikke stillet deres store anlæg og evner i kærlighedens og barmhjertighedens tjeneste. De har skabt sig deres verden, deres lov, deres trone, deres vasaller, deres herredømmeområder og alt, hvad de kan sætte sig som mål.

19. Men når de mærker, at deres trone ryster under prøvelserne, når de fornemmer, at en mægtig fjendes indtrængen er nært forestående, når de ser deres skatte og deres navn i fare, bryder de ud med al deres magt, fyldt af storhedsvanvid, af jordisk forfængelighed, af had og ond vilje, og kaster sig mod fjenden, uden hensyn til, om deres værk, deres idé, efterlader sig blot et spor af smerte, ødelæggelse og ondskab. De har kun fjendens tilintetgørelse i tankerne, oprettelsen af en endnu større trone for at have størst mulig herredømme over folkeslagene, over rigdommene, over det daglige brød og endog over menneskenes liv. (219, 25)

20. Det ville være på tide, at der ikke længere fandtes imperier eller stærke folk på jorden, der undertrykker de svage, og alligevel findes de som et bevis på, at de primitive tendenser stadig dominerer i mennesket, nemlig at berøve de svage gennem magtmisbrug og erobre dem med vold. (271, 58)

21. Hvor langt er menneskene endnu fra at forstå den åndelige fred, der skal herske i verden! De søger at tvinge den igennem med vold og trusler og med frugten af deres videnskab, som de praler af.

22. Jeg miskender på ingen måde menneskenes fremskridt eller er imod dem, for de er også et bevis på deres sjælelige udvikling. Men alligevel siger Jeg jer, at jeres stolthed over brugen af vold og jordisk magt ikke er Mig behagelig. For i stedet for at gøre menneskenes kors lettere, vanærer de dermed de helligste principper, de krænker de liv, der ikke tilhører dem, og sår smerte, tårer, sorg og blod i stedet for fred, sundhed og velstand. Hvorfor afslører deres gerninger netop det modsatte, selvom den kilde, hvorfra de henter deres viden, er Min egen skabelse, som er uudtømmelig i kærlighed, visdom, sundhed og liv?
23. Jeg ønsker lighed blandt mine børn, som jeg allerede prædikede i den "Anden Tid". Men ikke kun materielt, som menneskene opfatter det. Jeg inspirerer jer til lighed ud af kærlighed, hvorved jeg gør det forståeligt for jer, at I alle er søskende, Guds børn. (246, 61-63)

Betragtninger om Anden Verdenskrig

24. Dette er tider med prøvelser, smerter og lidelser – tider, hvor menneskeheden lider under følgerne af så megen gensidig had og ond vilje.
25. Se slagmarkerne, hvor man kun hører våbenstøj og de såredes skrig af frygt, bjergene af lemlæstede lig, der før var unge menneskers stærke kroppe. Kan I forestille jer dem, da de for sidste gang omfavnede moderen, hustruen eller sønnen? Hvem kan måle smerten ved disse afskeder, som ikke selv har drukket af denne kalk?
26. Tusinder og atter tusinder af angstfyldte forældre, kvinder og børn har set deres elskede slægtninge drage ud på krigens, hadets og hævnens marker, tvunget af grådighed og hovmod hos nogle mennesker uden lys og uden kærlighed til deres næste.
27. Disse legioner af unge og stærke mænd har ikke kunnet vende tilbage til deres hjem, fordi de er blevet liggende sønderrevne på markerne; men se, jorden, Moder Jord, mere barmhjertig end de mennesker, der regerer folkeslagene og tror, at de er herrer over deres medmenneskers liv, har åbnet sin skød for at modtage dem og kærligt dække dem til. (9, 63-66)
28. Min Ånd våger over hvert væsen, og Jeg selv holder øje med selv den mindste af jeres tanker.
29. Sandelig, jeg siger jer: Midt blandt de hære, der kæmper for jordiske ideologier og magtanspråk, har jeg i øjeblikke af ro opdaget fredselskende og godmodige mennesker, som med magt er blevet gjort til soldater. Sukke bryder frem fra deres hjerter, når mit navn kommer over deres læber, og tårer løber ned ad deres kinder ved mindet om deres kære, om forældre, hustruer, børn eller søskende. Da svæver deres sjæl op til Mig, uden andet tempel end deres troens helligdom, uden andet alter end deres kærligheds, og med intet andet lys end deres håb, i længsel efter tilgivelse for de ødelæggelser, de ufrivilligt har forårsaget med deres våben. De søger Mig for med al deres væsens kraft at bede

Mig om, at Jeg tillader dem at vende tilbage til deres hjem, eller at Jeg, hvis de må falde under fjendens slag, i det mindste med Min barmhjertigheds kappe dækker dem, de efterlader på jorden.

30. Alle, der på denne måde søger min tilgivelse, velsigner jeg, for de bærer ingen skyld for drabene; andre er morderne, som, når deres dommens time er kommet, skal stå til regnskab for mig for alt, hvad de har gjort med menneskelivene.

31. Mange af dem, der elsker freden, spørger sig selv, hvorfor Jeg har tilladt, at de endog er blevet ført til slagmarkerne og dødens steder. Derpå siger Jeg jer: Hvis jeres menneskelige forstand ikke er i stand til at forstå den grund, der ligger i det inderste af alt dette, så ved jeres ånd dog, at den opfylder en soning. (22, 52-55)

32. Dem, der følger Mig, lægger Jeg verdens fred på hjertet, så de kan stå inde for den og bede for den. Nationerne vil snart sende deres bønner opad for at bede Mig om fred, som Jeg har tilbudt dem til enhver tid.

33. Før har Jeg tilladt, at menneskene smager frugten af deres gerninger, at de ser strømme af menneskeblod flyde og ser billeder af smerte, bjerge af lig og byer forvandlet til ruiner. Jeg ønskede, at mennesker med forstenede hjerter skulle se ødelæggelsen af hjemmene, fortvivlelsen hos de uskyldige, mødrene, der, ude af sig selv af smerte, kysser deres børns sønderrevne kroppe, at de på tæt hold skulle opleve al fortvivlelsen, angsten og al menneskenes klagen på tæt hold, så de i deres hovmod kan føle ydmygelsen, og deres samvittighed fortæller dem, at deres storhed, deres magt og deres visdom er løgne, at det eneste virkelig store stammer fra den Guddommelige Ånd.

34. Når disse mennesker åbner deres øjne for sandheden, vil de blive forfærdet – ikke over de rædselsbilleder, deres øjne ser, men over sig selv, og da de ikke kan undslippe deres samvittigheds blik og stemme, vil de i sig selv føle mørket og ilden fra samvittighedskvalerne; for de vil blive stillet til regnskab for hvert liv, for hver smerte og selv for den sidste dråbe blod, der er blevet udgydt på grund af dem. (52, 40)

35. Skridt for skridt går folkeslagene mod (dødens) dal, hvor de samles for at blive dømt.

36. Men stadig vove de mænd, der fører krig, og hvis hænder er befængt med deres medmenneskers blod, at udtale mit navn. Er dette mon blomsterne eller frugterne af den lære, som jeg har lært jer? Har I ikke lært af Jesus, hvordan han tilgav, hvordan han velsignede den, der sårede ham, og hvordan han endnu i døden skænkede liv til sine bødler?

37. Menneskerne har tvivlet på mit ord og forsømt troen; derfor har de sat al deres tillid til magten. Da har jeg tilladt, at de selv indser deres vildfarelse ved at høste frugten af deres gerninger, for kun således vil de åbne deres øjne for at forstå sandheden. (119, 31-33)

Krigens forkastelighed og meningsløshed

38. Det er på tide, at kærlighed, tilgivelse og ydmyghed springer frem i menneskenes hjerter som sande våben, der modstår had og hovmod. Så længe had møder had og hovmod møder hovmod, vil folkeslagene udrydde hinanden, og der vil ikke være fred i hjerterne.

39. Menneskerne ønskede ikke at forstå, at de kun kan finde deres lykke og fremskridt i fred, og de forfølger deres idealer om magt e og falsk storhed, hvorved de udgyder deres medmenneskers blod, ødelægger liv og ødelægger menneskenes tro. (39, 29-30)

40. Året 1945 tog de sidste skygger af krigen med sig. Seglen høstede tusinder af liv, og tusinder af sjæle vendte tilbage til det åndelige hjem. Videnskaben forbløffede verden og fik jorden til at skælve med sine ødelæggelsesvåben. Sejrherrerne udnævnte sig selv til dommere og bødler over de besejrede. Smerte, elendighed og sult bredte sig og efterlod i sit kølvand enker, forældreløse og kulde. Epidemier vandrer fra nation til nation, og selv naturkræfterne lader deres stemme høre i retfærdighed og forargelse over så mange ugerninger. Et ødelæggelsens, dødens og ødelæggelsens ruinhav er det spor, som mennesket, der kalder sig civiliseret, har efterladt på planetens overflade. Det er den høst, som denne menneskehed bringer Mig. Men Jeg spørger jer: Er denne høst værdig til at komme ind i Mine kornkammer? Fortjener frugten af jeres ondskab at blive modtaget af jeres Fader? Sandelig, Jeg siger jer, dette træ er alt andet end det, I kunne have plantet, hvis I havde fulgt det guddommelige bud, der påbyder jer at elske hinanden. (145, 29)

41. Hvornår vil I opnå sjælens fred, når I ikke engang har opnået hjertets fred? — Jeg siger jer: Så længe det sidste brodermorderiske våben ikke er ødelagt, vil der ikke være fred blandt menneskene. Brødremorderiske våben er alle dem, som mennesker bruger til at tage hinandens liv, ødelægge moralen, berøve hinanden friheden, sundheden og sjælefreden eller tilintetgøre troen. (119, 53)

42. Jeg vil bevise for menneskeheden, at dens problemer ikke kan løses med vold, og at den, så længe den gør brug af ødelæggende og morderiske våben, ikke vil være i stand til at skabe fred blandt mennesker, uanset hvor frygtindgydende og mægtige disse våben måtte forekomme. Tværtimod vil de som følge heraf kun vække større had og mere hævntørst. Kun samvittigheden, fornuften og følelserne af næstekærlighed vil kunne være de fundamenter, som fredens tidsalder hviler på. Men for at dette lys kan stråle i menneskenes indre, må de først tømme lidelsens bæger til sidste dråbe. (160, 65)

43. Hvis menneskets hjerte ikke havde været så forhærdet, ville krigens smerte have været nok til at få det til at reflektere over sine fejltagelser, og det ville være vendt tilbage til lysets vej. Men selvom det stadig bærer den bitre erindring om disse menneskeslagterier, forbereder det sig på en ny krig.

44. Hvordan kan I antage, at Jeg, Faderen, den Guddommelige Kærlighed, ville være i stand til at straffe jer gennem krige? Tror I virkelig, at en, der elsker jer med fuldkommen kærlighed og som ønsker, at I skal elske hinanden, kan indgyde jer forbrydelser, brødremord, drab, hævn og ødelæggelse? Forstår I ikke, at alt dette kan tilskrives den materialisme, som menneskene har samlet i deres hjerter? (174, 50-51)

45. Jeg skabte mennesket frit fra begyndelsen, men dets frihed var altid ledsaget af samvittighedens lys. Alligevel har han ikke lyttet til sin indre dommers stemme og har fjernet sig fra lovens vej, indtil han har skabt de morderiske, blodige og monstrøse krige, hvor barnet har rejst sig mod faderen, fordi det har vendt sig bort fra enhver følelse af menneskelighed, barmhjertighed, respekt og åndelighed.

46. Menneskerne burde for længst have undgået ødelæggelse og krige for at spare sig for en smertefuld soningspligt. Vær klar over, at hvis det ikke lykkes dem at rense sig i det gode, før de ankommer til Mig, må Jeg sende dem tilbage til denne dal af tårer og blod. For den, der lever i en sindstilstand, der er rettet imod fuldkommenheden, vil ikke kunne komme til Mig. (188, 6-7)

47. Ikke alle mennesker befinder sig på samme forståelsesniveau. Mens nogle opdager mirakler ved hvert skridt, betragter andre alt som ufuldkomment. Mens nogle drømmer om fred som verdens åndeligheds og moralitets højdepunkt, forkynder andre, at det er krigene, der driver menneskehedens udvikling fremad.

48. Derfor siger Jeg jer: Krigene er ikke nødvendige for verdens udvikling. Når menneskene bruger dem til deres ambitiøse og egoistiske mål, skyldes det den materialisering, som de befinder sig i, der begunstiger dem. Blandt disse tror nogle kun på tilværelsen i denne verden, da de ikke kender det åndelige liv eller benægter det; men blandt mennesker betragtes de som lærde. Derfor er det nødvendigt, at alle lærer denne åbenbaring at kende. (227, 69-70)

Kapitel 52 – Uretfærdighed og menneskehedens forfald

De stærkes undertrykkelse og udnyttelse af de svage

1. Hvis menneskene indså, at jorden er skabt for alle, og hvis de forstod at dele de materielle og åndelige skatte, som deres tilværelse er fyldt med, retfærdigt med deres medmennesker — sandelig, jeg siger jer, allerede her på denne jord ville I begynde at føle det åndelige riges fred. (12, 71)

2. Tror I ikke, at opdelingen af menneskeheden i folkeslag og racer er noget primitivt? Tænker I ikke over, at hvis fremskridtet i jeres civilisation, som I er så stolte af, var ægte, ville loven om vold og ondskab ikke længere herske, men at alle handlinger i jeres liv ville være styret af samvittighedens lov? — Og du, folk,

udeluk dig ikke fra denne dom, for også blandt jer opdager Jeg kampe og splittelser. (24, 73)

3. Tænk på Israels eksempel, som historien beretter om, da det i lang tid måtte vandre omkring i ørkenen. Det kæmpede for at undslippe fangenskabet og afgudsdyrkelsen i Egypten, men også for at nå frem til et land med fred og frihed.

4. I dag ligner hele menneskeheden dette folk i Faraos fangenskab. Man påtvinger menneskene trosbekendelser, doktriner og love. Størstedelen af nationerne er slaver under andre, der er stærkere. Hård kamp for overlevelse og tvangsarbejde under piskeslagene fra sult og ydmygelse er det bitre brød, som en stor del af menneskeheden spiser i dag.

5. Alt dette medfører i stadig højere grad, at der i menneskenes hjerter opstår en længsel efter befrielse, efter fred, efter et bedre liv. (115, 41-43)

6. Denne verden, som burde være hjemsted for en eneste familie, der omfatter hele menneskeheden, er et stridspunkt og anledning til meningsløs magtstrid, forræderi og krig. Dette liv, som burde bruges til studier, til åndelig kontemplation og til bestræbelser på at opnå det evige liv ved at udnytte prøvelserne og lektionerne til sjælens bedste, misforstås af mennesket, således at det lader sit hjerte forgiftes af nag, bitterhed, materialisme og utilfredshed. (116, 53)

7. I stakkels folk på jorden – de ene slaver, de andre undertrykte og de resterende udnyttet af deres egne ledere og repræsentanter!

8. Jeres hjerte elsker ikke længere dem, der regerer jer på jorden, fordi jeres tillid er blevet svigtet. I har ikke længere tillid til jeres dommeres retfærdighed eller storsind, I tror ikke længere på løfter, ord eller smilende ansigter. I har oplevet, at hykleriet har taget magten over hjerterne og på jorden har opbygget sit rige af løgne, falskhed og svig.

9. Stakkels folk, som I bærer trængslen på jeres skuldre som en uudholdelig byrde – den trængsel, der ikke længere er den velsignede lov, gennem hvilken mennesket modtog alt, hvad der var nødvendigt for dets levebrød, men som har forvandlet sig til en desperat og angstfyldt kamp for overlevelse. Og hvad får menneskene til gengæld for at ofre deres kræfter og deres liv? Et indholdsløst stykke brød, et bæger fuldt af bitterhed.

10. Sandelig, Jeg siger jer, dette er ikke det livsgrundlag, som Jeg lagde ind i jorden til jeres glæde og opretholdelse, dette er brødet af splid, af forfængelighed, af umenneskelige følelser — kort sagt beviset på manglen eller fraværet af åndelig modenhed hos dem, der bestemmer jeres menneskelige liv.

11. Jeg ser, at I river brødet fra hinanden, at de magtbegærlige ikke kan udholde, at de andre besidder noget, fordi de vil have alt for sig selv; at de stærke tilegner sig de svages brød, og at disse må nøjes med at se de magtfulde spise og nyde.

12. Nu spørger jeg jer: Hvad består denne menneskeheds moralske fremskridt af? Hvor er udfoldelsen af dens ædleste følelser?
13. Sandelig, Jeg siger jer, i den epoke, hvor mennesket boede i huler og dækkede sig med skind, rev det ligeledes maden ud af munden på hinanden, tog de stærkeste ligeledes den største del, var de svages trængsler også til fordel for dem, der underlagde sig dem med vold, dræbte menneskene, stammerne og folkeslagene ligeledes hinanden.
14. Hvad er da forskellen mellem menneskeheden i dag og menneskeheden i de dage?
15. Ja, jeg ved godt, at I vil sige til mig, at I har gjort mange fremskridt — jeg ved, at I vil henvise mig til jeres civilisation og jeres videnskab. Men så vil jeg sige jer, at alt dette kun er en maske af hykleri, bag hvilken I skjuler jeres sande følelser og jeres stadig primitive instinkter, fordi I ikke i det mindste har bestræbt jer på jeres sjæls udvikling, på opfyldelsen af min lov.
16. Jeg siger jer ikke, at I ikke skal forske videnskabeligt — nej, tværtimod: Søg, forsk, vokse og formere jer i viden og intelligens i det materielle liv, men vær barmhjertige over for hinanden, respekter jeres næstes hellige rettigheder, forstå, at der ikke findes nogen lov, der giver mennesket ret til at bestemme over sine medmenneskers liv — kort sagt, Mennesker, gør noget for at anvende mit højeste bud om at "elske hinanden" i jeres liv, så I kan undslippe den moralske og åndelige stilstand, I er kommet ind i, og så, når sløret af løgn, der dækkede jeres ansigt, falder af, jeres lys trænger igennem, oprigtigheden stråler, og sandheden indfinder sig i jeres liv. Derefter kan I med rette sige, at I har gjort fremskridt.
17. Bliv åndeligt stærke i at følge mine undervisninger, så jeres ord i fremtiden altid bliver bekræftet af virkelige gerninger af barmhjertighed, visdom og broderskab. (325, 10-20)
18. Jeg sender jer min fred; men sandelig, jeg siger jer: Så længe der er mennesker, der besidder alt det nødvendige og glemmer dem, der dør af sult, vil der ikke være fred på jorden.
19. Fred er ikke grundlagt på menneskelig herlighed eller rigdom. Den er grundlagt på god vilje, på gensidig kærlighed – på at tjene og respektere hinanden. Åh, hvis bare verden forstod disse anvisninger! Fjendskaberne ville forsvinde, og kærligheden ville blomstre i menneskets hjerte. (165, 71-72)

Menneskets fordærvelse

20. Menneskeheden lider skibbrud midt i en storm af synder og laster. Ikke kun mennesket, når det bliver voksen, besudler sin sjæl ved at give efter for sine lidenskaber; også barnet i barndommen oplever, at den båd, det sejler i, kæntrer.

21. Mit ord fuld af åbenbaringer rejser sig midt i denne menneskehed som et kæmpe fyrtårn, der viser de skibbrudne den sande rute og vækker håb hos dem, der var tæt på at miste troen. (62, 44)

22. I takt med menneskehedens vækst er også dens synd vokset. Der mangler ikke byer som Sodoma og Gomorra i verden, hvis skændsel finder genklang over hele jorden og forgifter hjerterne. Der er ikke engang spor tilbage af disse syndige byer; alligevel var deres indbyggere ikke hyklere, da de syndede i fuldt dagslys.

23. Men denne nutidens menneskehed, der gemmer sig i mørket for at kunne hengive sig til sine lidenskaber og derefter foregiver retskaffenhed og renhed, vil få en strengere dom end Sodoma.

24. Det er den ulykkelige arv fra alle tidligere generationer, hvis afhængigheder, laster og sygdomme bærer frugt i denne tid. Det er det ondes træ, der er vokset i menneskenes hjerter — et træ, der er blevet frugtbart gennem synder, og hvis frugter fortsat forfører kvinder og mænd og dag for dag bringer nye hjerter til fald.

25. I skyggen af dette træ ligger mænd og kvinder uden styrke til at frigøre sig fra dets indflydelse. Der er ødelagte dyder, besudlet menneskeværd og mange lemlæstede liv tilbage.

26. Ikke kun de voksne tiltrækkes af verdens og kødet fornøjelser og løber efter dem; også de unge og selv børnene, til alle er giften nået, som har samlet sig i løbet af tiden; og de, der har været i stand til at undslippe det ondes skadelige indflydelse – hvad gør de for dem, der er kommet på afveje? De dømmer dem, fordømmer dem og oprører sig over deres handlinger. Få er dem, der beder for dem, der er kommet på afveje fra vejen , og endnu færre er dem, der bruger en del af deres liv på at bekæmpe det onde.

27. Sandelig, Jeg siger jer, mit rige vil ikke blive oprettet blandt menneskene, så længe det ondes træ endnu har liv. Denne magt må tilintetgøres; til det er det nødvendigt at besidde kærlighedens og retfærdighedens sværd — det eneste, som synden ikke kan modstå. Forstå, at det ikke er domme eller straffe, men kærlighed, tilgivelse og barmhjertighed, der er kernen i min lære, det lys, der vil oplyse jeres veje, og den undervisning, der bringer frelse til menneskeheden. (108, 10-14)

28. Jeres materialisme har forvandlet det Eden, som Jeg betroede mennesket, til et helvede.

29. Det liv, menneskene lever, er forkert, deres fornøjelser, deres magt og deres rigdom er forkerte, deres lærdom og deres videnskab er forkerte.

30. Rige og fattige, I er alle optaget af penge, hvis besiddelse er vildledende. I bekymrer jer om smerter og sygdomme og skræmmes ved tanken om døden. De ene frygter at miste det, de har, og de andre længes efter at få det, de aldrig har ejet. Nogle har alt i overflod, mens andre mangler alt. Men alle disse

bestræbelser, lidenskaber, behov og ambitiøse mål vedrører kun det materielle liv, kroppens sult, de lavere lidenskaber, de menneskelige ønsker, som om mennesket faktisk ikke havde nogen sjæl.

31. Verden og materien har midlertidigt besejret sjælen, har gradvist ført den tilbage i trældom og til sidst ødelagt dens mission i det menneskelige liv. Hvorfor mærker I ikke gradvist selv, at den sult, den elendighed, den smerte og den angst, der tynger jeres liv, ikke er andet end et trofast spejlbillede af jeres sjæles elendighed og smerte? (272, 29-32)

32. Verden har brug for mit ord, folkeslagene og nationerne har brug for mine kærlighedslærer. Regenten, videnskabsmanden, dommeren, sjælesørgeren, læreren – de har alle brug for lyset fra min sandhed, og netop derfor er jeg kommet i denne tid for at oplyse mennesket i dets sjæl, dets hjerte og dets forstand. (274, 14)

33. Jeres planet er stadig ikke et sted præget af kærlighed, dyd eller fred. Jeg sender rene sjæle til jeres verden, og I giver dem urene tilbage til Mig, fordi menneskenes liv er gennemsyret af synd og fordærvelse.

34. Jeg ser dyderne som små, spredte lys blandt sjælene, der piskes af egoismens, hævnens og hadets storme. Det er den frugt, menneskeheden bringer Mig. (318, 33-34)

Den omvendte verden hos en umoden menneskehed

35. I har regenter, i hvis hjerter der ikke findes retfærdighed og storsindethed til at regere deres folk, fordi de stræber efter det ynkelige mål om magt og rigdom — mennesker, der hævder at være mine repræsentanter, og som ikke engang kender kærligheden til deres næste — læger, der ikke kender det væsentlige i deres mission, nemlig barmhjertighed — og dommere, der forveksler retfærdighed med hævn og misbruger loven til skadelige formål.

36. Ingen, der går skæve veje og vender sit blik bort fra det lys, han har i sig som sit samvittigheds fyrtårn, har nogen forestilling om den dom, han selv forbereder.

37. Der er også sådanne, der har tilranet sig opgaver, som ikke tilkommer dem, og som med deres fejltagelser beviser, at de absolut mangler de nødvendige evner til at udføre den opgave, de på eget initiativ har påtaget sig.

38. Ligeledes kan I finde Guds tjenere, som ikke er det, fordi de ikke er blevet udsendt til det — mennesker, der leder folk, og som ikke engang er i stand til at styre deres egne skridt — lærere, der mangler evnen til at undervise, og som i stedet for at sprede lys forvirrer forstanden — læger, i hvis hjerte der ikke er opstået nogen medfølelse over for andres smerte, og som ikke ved, at den, der virkelig besidder denne gave, er en af Kristi apostle.

39. Alle mine grundprincipper er blevet vanæret af menneskene, men nu er timen kommet, hvor alle deres gerninger skal dømmes. Dette er min dom, da det

tilkommer Mig at fuldbyrde den. Derfor siger Jeg jer: Våg og opfyld mine bud om kærlighed og tilgivelse. (105, 16-19)

40. Se på denne verden – stolt, udfordrende og indbildsk over alle menneskers værker, hvormed de forbløffer dette århundredes generationer. I deres overvejende flertal tror de ikke på det åndelige, ej heller elsker de det. Derfor beder de ikke, ej heller følger de min lov. Ikke desto mindre er de tilfredse og stolte over at kunne fremvise en verden fyldt med vidundere, som de har skabt ved hjælp af deres videnskab.

41. Men denne forbløffende verden, som menneskene har opbygget gennem århundreder af videnskab, kampe, krige og tårer, vil de selv ødelægge med deres egne hænder og våben. Allerede nærmer sig det tidspunkt, hvor menneskeheden bliver bevidst om det uholdbare og skrøbelige i sine værker, som manglede kærlighed, retfærdighed og et ægte ønske om fuldkommenhed.

42. Snart vil I erfare, at I uden Gud er intet, at I kun fra Mig kan modtage den kraft, det liv og den intelligens, der skal til for at skabe et harmonisk samliv mellem ånden og den menneskelige del af mennesket. (282, 9-11)

43. Menneskerne taler om fortiden, om oldtiden, om lange århundreder og uendeligt lange tidsaldre, men Jeg ser jer stadig som små. Jeg ser, at I sjæleligt er meget lidt modne. I Mine øjne befinder jeres verden sig stadig i sin barndom, selvom det for jer ser ud, som om I er nået til modenhed.

44. Nej, menneskehed, så længe det ikke er sjælen, der giver disse beviser på modenhed, opadgående udvikling, fuldkommenhed og fremskridt på de forskellige områder af jeres liv, vil I uundgåeligt præsentere Mig for menneskelige værker, der kun tilsyneladende er store, men som på grund af manglen på kærlighed er uden moralsk indhold og ikke varige. (325, 62-63)

45. Nu er det en afgørende tid for sjælene, sandelig en tid med kamp. Alt er strid og kamp. Denne krig finder sted i hvert menneskes hjerte, i familiernes skød, i alle institutioners indre, i alle folkeslag, i alle racer.

46. Ikke kun på det jordiske plan, men også i den åndelige verden kæmpes der. Det er den store kamp, som i symbolsk form blev set af profeterne fra andre tider, og som også ses i profeternes eller seernes syner i denne tid.

47. Men denne kamp, der udkæmpes og ryster alt, forstås ikke af menneskeheden, selvom den er en del af og vidne til netop denne kamp.

48. Menneskehedens gang er i dag fremskyndet – men hvorhen går den? Hvorhen går mennesket i en sådan hast? Finder det på denne svimlende vej mon sin lykke, når det den længselige fred, det herlige liv, som hvert hjerte egoistisk ønsker?

49. Jeg siger jer, at det, mennesket faktisk opnår med sin jag, er total udmattelse. Menneskets ånd og hjerte går mod livstræthed og udmattelse, og denne afgrund er skabt af mennesket selv.

50. I denne afgrund vil han styrte, og i denne totale udmattelse, i dette kaos af hadfølelser, af fornøjelser, af utilfredsstillede magtbegær, af synd og ægteskabsbrud, af krænkelse af de åndelige og menneskelige love vil hans sjæl lide en tilsyneladende "død", hans hjerte en forbigående "død".
51. Men Jeg vil sørge for, at mennesket rejser sig fra denne "død" til livet. Jeg vil sørge for, at det oplever sin opstandelse og i det nye liv kæmper for genfødelsen af alle idealer, for genoplivningen af alle principper og alle dyder, som er egenskaber og arv fra den åndelige sjæl, der er dens oprindelse. For ud af Mig fremkom den åndelige sjæl , fra Mig tog den liv, af Min fuldkommenhed drak den, af Min nåde blev den mættet. (360, 6-8)

XII Dom og renselse af menneskeheden

Kapitel 53 – Dommens tid er kommet

Høsten af frugterne af menneskets såning

1. Elskede disciple, disse tider er dommens tider for menneskeheden. Fristen er udløbet, så I kan begynde at betale jeres gæld. I høster nu frugterne af fortidens såning, resultatet eller konsekvenserne af jeres gerninger.
2. Mennesket har en tid til at udføre sit værk og en anden til at stå til ansvar for det, det har gjort; den sidste er den tid, I lever i. Derfor lider og græder I alle. Ligesom I har en tid til såning og en anden til høst, har også Gud en, som Han har givet jer til at opfylde Hans lov, og en anden til at åbenbare Hans retfærdighed.
3. I lever nu i den guddommelige dommens tid. Smerten får jer til at græde, menneskeheden renser sig i sine egne tårer, for ingen undgår at gøre bod.
4. Det er tider med dom, hvor I skal tænke over jeres skæbne, så I gennem fordybelse og åndeliggørelse kan høre samvittighedens stemme, som hverken vildleder eller bedrager, men fører jer på fredens vej. (11, 58-61)
5. Dette er dommens tid for menneskeheden. Menneske for menneske, folk for folk og nation for nation dømmes af min guddommelighed. Alligevel har menneskene ikke bemærket dette, og de ved heller ikke, i hvilken tid de lever. Derfor er jeg kommet i Ånden og har sendt min stråle ned over det menneskelige forstand, og gennem dens formidling har jeg åbenbaret for jer, hvem der taler til jer, hvilken tid det er, I lever i, og hvad jeres opgave er. (51, 61)
6. Sandelig, jeg siger jer: I lever allerede på "Herrens dag", I er allerede under hans dom. Levende og døde dømmes i øjeblikket, fortidige og nuværende

handlinger vejes på denne dommens vægt. Åbn jeres øjne, så I kan være vidner til, at den guddommelige retfærdighed gør sig gældende overalt. (76, 44)

7. Siden oldtiden har Jeg talt til jer om en dom, og nu er den forkyndte tid kommet, som profeterne fremstillede, som om den var en dag.

8. Jeres Guds ord er et kongeligt ord og kan ikke trækkes tilbage. Hvad betyder det, at der er gået tusinder af år? Faderens vilje er uforanderlig og skal opfyldes.

9. Hvis menneskene, ud over at tro på mit ord, forstod at våge og bede, ville de aldrig blive overrasket. Men de er utro, glemsomme, vantro, og når prøvelsen indtræffer, tilskriver de den Guds straf, hævn eller vrede. Derfor siger jeg jer, at enhver prøvelse bliver forudannonceret, så I er forberedte. Derfor skal I altid være vågne.

10. Syndfloden, ødelæggelsen af byerne ved ild, fjendens indtrængen, plagerne, epidemierne, hungersnøden og andre prøvelser blev forudannonceret for alle jordens folk, for at I skulle forberede jer og ikke blive overrasket. Ligesom i dag er der altid kommet et budskab fra Guds kærlighed om årvågenhed og forberedelse, så menneskene må vågne op, gøre sig rede og blive stærke. (24, 74-77)

11. Jeg siger jer: Selvom det er sandt, at denne verden står over for meget store prøvelser, vil smertenes dage dog blive forkortet; for menneskenes lidelser vil blive så store, at de vil få dem til at vågne op, løfte deres øjne mod Mig og lytte til deres samvittigheds stemme, som vil kræve, at de overholder Min lov.

12. Min retfærdighed vil udrydde alt det onde, der findes i denne verden. Først vil Jeg undersøge alt: trossamfund, videnskaber og samfundsinstitutioner, og derefter vil den guddommelige retfærdigheds segl gå hen over det, skære ukrudtet væk og lade hveden stå tilbage. Hvert godt frø, som Jeg finder i menneskenes hjerter, vil Jeg bevare, så det fortsat kan spire i menneskenes sjæle. (119, 10-11)

Renselse af menneskeheden i dommen

13. Hvor længe skal menneskene endnu udvikle sig, før de forstår min kærlighed og føler min tilstedeværelse gennem samvittigheden? Når menneskene hører min stemme, der rådgiver dem, og opfylder min lov, vil det være et tegn på, at materialismens tid er forbi for dem.

14. Foreløbig må de stadig blive ramt af naturkræfterne i mange former, indtil de er overbevist om, at der findes højere kræfter, i forhold til hvilke menneskets materialisme er meget lille.

15. Jorden vil skælve, vandet vil rense menneskeheden, og ilden vil lindre den.

16. Alle naturens elementer og kræfter vil gøre sig gældende på Jorden, hvor menneskene ikke har forstået at leve i harmoni med det liv, der omgiver dem.

17. Dermed søger naturen ikke at tilintetgøre dem, der vanærer den; den søger kun harmoni mellem mennesket og alle skabninger.

18. Når dens dom kommer stadig stærkere til udtryk, er det fordi menneskenes overtrædelser og deres manglende overensstemmelse med lovene ligeledes er blevet større. (40, 20-25)
19. Menneskets hånd har fremkaldt dommen over sig selv. I hans hjerne raser en storm, i hans hjerte hærger et uvejr, og alt dette åbenbarer sig også i naturen. Dens elementer er sluppet løs, årstiderne bliver uvenlige, plager opstår og formerer sig, og det er fordi jeres synder vokser og forårsager sygdomme, og fordi den tåbelige og overmodige videnskab ikke anerkender den orden, der er bestemt af Skaberen.
20. Hvis Jeg blot fortalte jer dette, ville I ikke tro det. Derfor er det nødvendigt, at I kan røre resultatet af jeres gerninger med hænderne, så I bliver skuffede over det. Netop nu er I nået til dette øjeblik i jeres liv, hvor I oplever resultatet af alt det, I har sået. (100, 6-7)
21. Livet på jorden har for mennesket altid været ledsaget af prøvelser og soning; men aldrig har denne udviklingsvej været så fuld af smerte som nu, aldrig har bægeret været så fuldt af bitterhed.
22. I denne tid venter menneskene ikke til voksenalderen for at stille sig op til livets kamp. Hvor mange skabninger kender allerede fra barndommen skuffelser, åget, slag, forhindringer og fiaskoer. Jeg kan sige jer endnu mere: I disse tider begynder menneskets smerte, endnu før det bliver født, det vil sige allerede i sin mors skød.
23. Stor er soningspligten for de væsener, der kommer til jorden i denne tid! Men I skal huske, at al lidelse, der findes i verden, er menneskets værk. Findes der en større fuldkommenhed i min retfærdighed end at tillade, at de samme, der har sået livets vej med torne, nu må høste dem? (115, 35-37)
24. I kan ikke forstå min universelle frelsesplan; men jeg lader jer kende en del af den, så I kan tage del i mit værk.
25. Kun jeg kender betydningen af det tidspunkt, hvor verden lever. Intet menneske er i stand til at forstå denne times virkelighed.
26. Menneskerne har fra deres første tider uophørligt besmittet sig, indtil de havde formørket deres følelser og deres sjæl og skabt et sygt, uroligt og trist liv for sig selv. Men nu har renselsens time slået. (274, 11-12)
27. For alle sjæle er høsttiden kommet, og derfor ser I forvirring blandt menneskene. Men sandelig, Jeg siger jer, i dette kaos vil hver især høste sin egen afgrøde.
28. Men hvad vil der ske med de af mine børn, der hele tiden har overtrådt min lov? Sandelig: Alle, der sover og ikke vil studere og tage mine undervisninger til sig, vil blive ramt af prøvelserne som af en orkan, der vælter dem. Men for alle dem, der har fulgt mine anvisninger, vil den være som en opmuntring til at opfylde deres pligt, som en smuk belønning, som Gud skænker dem. (310, 7)

29. I denne tid vil den, der ikke er rede til at forny sig, måtte opleve de største bitterheder og blive taget bort fra jorden, hvorved han mister den dyrebare mulighed for at sone sine fejltagelser og forsone sig med loven, sandheden og livet.
30. De derimod, der går over fra dette materielle liv til det åndelige hjem med den fred og tilfredshed, som den opfyldte pligt skænker, vil føle sig oplyst af mit lys; men hvis de hører til dem, der må reinkarneres på ny, vil Jeg forberede dem, før de vender tilbage til det menneskelige liv, så de kan genopstå til det rene, mere åndelige og med større visdom. (91, 38-39)

Guds kærlighed i dommen

31. Smerten har udgydt hele sit indhold over verden og gør sig gældende i tusindvis af former.
32. I hvilken frygtelig jag lever du, menneskehed! Hvor møjsommeligt ældtede du dejen til det daglige brød! Derfor forbruges mændene før tiden, kvinderne ældes for tidligt, pigerne visner i fuldt flor, og børnene bliver følelseskolde i deres spæde alder.
33. Denne tid, I nu lever i, er en epoke af smerte, bitterhed og prøvelser. Ikke desto mindre ønsker Jeg, at I finder fred, at I opnår harmoni, at I fordriver smerten. Til det formål viser Jeg mig i Ånden og sender jer mit ord, som er en dug af trøst, helbredelse og fred for jeres sjæl.
34. Hør mit ord, som er opstandelsen og livet. I det vil I genvinde tro, sundhed og glæde til at kæmpe og leve. (132, 42-45)
35. I dag er en tid med den største oprejsning for sjælen. Min dom er indledt, og hver enkeltes gerninger er blevet lagt på en vægt. Selvom denne dom er tung og smertefuld for sjælene, er Faderen dog nær dem, som er mere en kærlig Fader end en dommer. Også Marias kærlighed, jeres forbeder, omgiver jer. (153, 16)
36. Min retfærdighed er kommet, menneskehed, den vil ydmyge menneskets hovmod for at få det til at indse, hvor lille det er i sin ondskab og sit materialisme.
37. Ja, folk, Jeg vil nedbryde mennesket i dets falske storhed, fordi Jeg vil, at det skal se mit lys og rejse sig, så det bliver stort i sandhed. For Jeg vil, at I skal være fulde af lys, storsindethed, godhed, styrke og visdom. (285, 15-16)
38. Menneskeheden genkender Mig ikke og benægter Min tilstedeværelse i denne tid. Men Jeg vil lade dem indse, at Jeg udtrykker Min retfærdighed med kærlighed og barmhjertighed, at Jeg ikke kommer med pisken for at påføre dem smerte — at Jeg kun vil opløfte dem til et liv i nåde og rense dem med det krystalklare vand, som er Mit ord, Min sandhed. 39. Verden har ikke lært min lære og har næret sin afgudsdyrkelse og sin fanatisme. Derfor gennemlever den nu den store smeltedigel og drikker lidelsens bæger; for dens materialisme har fjernet den fra Mig. (334, 29-30)

40. Nu modtager menneskeheden, der er opdelt i folkeslag, racer, sprog og hudfarver, fra min Guddommelige Ånd sin respektive del af dommen, de prøvelser, der tilkommer hver enkelt, kampen, smeltediglen og soningen, som jeg har bestemt for hvert menneske og hver race.
41. Men I ved, at min dom har kærligheden som grundlag, at de prøvelser, som Faderen sender menneskene, er kærlighedens prøvelser — at alt ledes mod frelse, mod det gode, selvom der i disse prøvelser tilsyneladende er ulykke, skæbne eller elendighed.
42. Bag alt dette ligger livet, sjælens bevarelse, dens frelse. Faderen venter altid på den "fortabte søn" for at omfavne ham med den største kærlighed. (328, 11)

Kapitel 54 – Kampen mellem verdensanskuelser, religioner og kirker

Åndelige kampe forud for Kristi fredsrige på jorden

1. Ligesom jeg i den »Anden Tid« forkyndte jer min genkomst, så forkynder jeg jer nu »krigen« mellem trosbekendelser, verdensanskuelser og religioner som et forløbertegn på oprettelsen af mit rige af åndeliggørelse blandt menneskene.
2. Mit ord vil som et flammende sværd ødelægge den fanatisme, der i århundreder har omgivet menneskene, vil rive sløret af deres uvidenhed i stykker og vise den lyse, strålende vej, der fører til Mig. (209, 10-11)
3. For at freden i mit rige blandt menneskene kan blive etableret, må først "krigen" mellem troslærer, religioner og ideologier udkæmpes — en strid, hvor de ene stiller mit navn og min sandhed op mod de andres falske afguder, og hvor den ene lære bekæmper den anden.
4. Dette vil være den nye kamp, den åndelige kamp, hvor de falske guder, væltet fra deres piedestal, vil falde, og enhver løgn, som I har anset for sand, vil blive afsløret for altid. Da vil I opleve, hvordan sandheden strålende rejser sig op af dette kaos af forvirring og mørke. (121, 40)
5. Spiritualismen fremkalder en verdensomspændende kamp blandt verdensanskuelser, trosbekendelser og religiøse kulter. Men efter denne strid vil denne lære bringe menneskene den velsignede fred, som de har så stort behov for, og vil bevirke, at solen af min guddommelige retfærdighed stråler over alle sjæle. (141, 11)
6. Jeg forbereder jer og advarer jer med henblik på den tid, hvor verdensanskuelserne vil være i forvirring, så I kan frigøre jer fra sjælens indre kamp og tankernes kvaler.
7. For alle menneskehedens verdensanskuelser, doktriner, teologier, filosofier og trosbekendelser vil blive rystet og dermed symbolisere et uvejr, en sand

storm i ånden, på hvis oprørte bølger I efter min vilje skal sejle og holde jer ovenpå, indtil stormen og mørket er forbi.
8. Jeg giver jer intet bedre middel til at overleve denne prøve uskadt end bønnen og overholdelsen af mit ord, hvorved jeres tro uophørligt vil føle sig styrket.
9. Den kamp mellem verdensanskuelser, det sammenstød mellem trosbekendelser og ideologier, den kamp er absolut nødvendig, for at alle mangler og vildfarelser, der har samlet sig på bunden af enhver kult og enhver institution, kan komme til overfladen.
10. Først efter denne "storm" vil en moralsk og sjælelig renselse af menneskene kunne indtræde; for de vil se sandheden komme for dagen, de vil erkende den, føle den i sig selv og ikke længere kunne næres af indbildninger og forstillinger.
11. Ligesom hvert menneske frivilligt og helt for sig selv gør brug af solens livsvigtige virkning på sin krop, fordi det erkender, at det materielle liv bygger på dens lys, varme og indflydelse, så vil de fra sandhedens lys anvende alt det, de har brug for til bevarelse, styrkelse og oplysning af deres sjæl.
12. Da vil en kraft, som mennesket aldrig før har oplevet, træde i kraft, fordi dets liv i stadig højere grad vil tilpasse sig de sande livsprincipper, de normer, der er fastsat af min lov. (323, 19-22)

Kampen om den åndelige overhøjhed på jorden

13. I denne tid udkæmpes der en kamp mellem verdensanskuelser og troslærer. Hvert menneske vil have ret. Men hvem har ret i denne kamp mellem egoisme og egeninteresser? Hvem er egentlig i besiddelse af sandheden?
14. Når de, der tror, at de befinder sig på den fuldkomne vej og besidder sandheden, er stolte af det – sandelig, Jeg siger jer, da kender de endnu ikke vejen; for på den må man være ydmyg, og det er nok, at de ikke anerkender den sandhed, som andres tro indeholder, for ikke længere at være ydmyge. Men jeg sagde jer allerede i den "Anden Tid": "Salige er de, der er sagtmodige og ydmyge af hjertet."
15. Mennesket, der fordømmer sine medmenneskers tro og overbevisning, fjerner sig fra frelsen, for i sin stolthed og ubesindighed forsøger det at være lig sin Gud. (199, 4-6)
16. I spørger Mig, hvad Jeg ønsker at opnå, når Jeg åbenbarer Mig åndeligt for denne tids menneskehed? Derpå svarer Jeg jer: Det, Jeg stræber efter, er jeres opvågnen til lyset, jeres åndeliggørelse og jeres forening, da I til alle tider har været splittede. For mens de ene har stræbt efter Åndens skatte, har de andre viet sig til kærligheden til verdens rigdomme — spiritualisme og materialisme i en vedvarende kamp; spiritualister og materialister, der aldrig har kunnet forstå hinanden.

17. Husk: Da Israel i forventning om Messias havde ham for øje, splittede det sig i troende og i dem, der fornægtede min sandhed. Forklaringen herpå er enkel: Troende var de, der ventede på mig med ånden, og de, der fornægtede mig, var de, der ventede på mig med "kødets" sanser.
18. Disse to kræfter vil igen måtte stå over for hinanden, indtil sandheden kommer frem af denne kamp. Kampen vil blive bitter; for jo mere tid der går, desto mere elsker menneskene det jordiske, da deres videnskab og deres opdagelser giver dem følelsen af at leve i et eget rige, i en verden skabt af dem selv. (175, 4-6)
19. I dag tror hvert menneske, at det kender sandheden fuldt ud. Hver religion hævder at besidde sandheden. Forskerne erklærer, at de har fundet sandheden. Jeg siger jer, at ingen kender den absolutte sandhed, da mennesket ikke engang har været i stand til at begribe den del, der er blevet åbenbaret for det, med sit forstand.
20. Alle mennesker bærer en del af sandheden og vildfarelser i sig, som de blander med sandhedens lys.
21. Kampen nærmer sig, hvor alle disse kræfter bekæmper hinanden, da hver især ønsker at gennemtvinge sin verdensanskuelse. Men i sidste ende vil det ikke være sejren for en menneskelig ideologi eller en videnskabelig teori eller en religiøs trosbekendelse, der vil sejre, men den harmoniske forening af alle gode livssyn, alle højtstående trosoverbevisninger, alle kultformer, der er hævet til højeste åndelighed, alle videnskaber, der er viet til tjenesten for ægte menneskelig fremskridt.
22. Jeg vil tillade, at mennesker taler om og fremfører deres forestillinger, at andre offentligt fremviser deres kultformer og ritualer, at man diskuterer og bekæmper hinanden, at videnskabsfolkene udbreder deres mest fremskredne teorier, at alt, hvad der eksisterer skjult i hver enkelt ånd, bryder frem, kommer for dagen og giver sig til kende. For nær er høstmandens dag – den dag, hvor samvittigheden som en ubarmhjertig segl skærer alt det falske i menneskets hjerte af med roden. (322, 15-18)

Bekæmpelsen af åndslæren

23. Tidens gejstlige klæder sig kongeligt for symbolsk at fungere ved Jesu offer, og selvom de derved påberåber sig mit navn og min stedfortræder, opdager jeg, at deres forstand er forvirret, deres hjerte oprørt af intriger og lidenskabers storme. Der er ikke én, der som profet forkynder, at jeg befinder mig blandt denne tids mennesker. De vil opleve stor lidelse, for der er ingen åndelig rustning blandt dem. Hvor er opfyldelsen af dem, der foran Jesus lovede at følge i hans fodspor? Hvor er mine apostles efterfølgere? Er der nogen, der ligner Johannes, som var blandt de første, eller Paulus, som var blandt de efterfølgende?

24. Derfor nærmer Mesteren sig jer på ny for at genoptage sin undervisning. Allerede nu ser Jeg de nye farisæere og skriftkloge storme frem mod Mig fulde af had. Netop da vil Jeg spørge: "Hvor er mine disciple?" Men når de stolte, de falske, de rige, der frygter at miste deres magt, de, der føler sig truet af min sandhed, igen håner og forfølger mig, vil vilde storme bryde løs. Men det vil ikke være mig, der bryder sammen under korsets byrde, men dem, der krævede ofringen af Ham, der gav dem livet. (149, 32-33)

25. Materialismens bølge vil rejse sig og blive til et oprørt hav, et hav af lidelser, fortvivlelse og frygt for menneskenes uretfærdighed.

26. Kun én båd vil sejle over dette hav af lidenskaber, begær og menneskehad, og denne båd vil være min lovs. Salige er de, der er stærke, når denne tid kommer!

27. Men ve dem, der sover! Ve de svage! Ve de folk, der har sat deres lid til fundamenter af religiøs fanatisme, for de vil let blive bytte for disse rasende bølger!

28. Aner du ikke kampen, o menneskehed? Får mit ord dig ikke til at forberede dig på at forsvare dig, når timen er kommet?

29. Mit lys er i alle, men kun de ser det, som beder, som forbereder sig. Mit lys taler til jer gennem forudanelse, gennem inspiration, gennem intuition, gennem drømme og vink. Men I er døve over for ethvert åndeligt kald, I er ligeglade over for ethvert guddommeligt tegn.

30. Snart vil I se mit ord opfyldt og bevidne, at alt dette var i overensstemmelse med sandheden.

31. Min lære og mit navn vil være målet for alle angreb og forfølgelser; de vil være årsagen til, at sandhedens fjender forfølger jer. Men min lære vil også være lyssværdet for dem, der rejser sig og forsvarer troen, og den vil være det skjold, bag hvilket de uskyldige finder beskyttelse. Mit navn vil være på alles læber, velsignet af de ene, forbandet af de andre.

32. Alle menneskets evner vil blive sluppet løs: dets intelligens, dets følelser, dets lidenskaber; dets åndelige evner vil være vågne og klar til kamp.

33. Hvilken forvirring vil der da være! Hvor mange, der troede, at de troede på Mig, vil måtte overbevise sig selv om, at det ikke var en sand tro!

34. I mange hjem og hjerter vil kærlighedens og håbets lys være slukket. Børnene og de unge vil ikke have nogen anden gud end verden, ej heller nogen anden lov end jordens. (300, 35-40)

35. Hvad vil der ske, når menneskene bliver klar over, at deres umådelige kærlighed til verden og deres tilbedelse af det jordiske har ført dem til et sørgeligt fiasko? De vil forsøge at genfinde den tabte vej, at opspore de principper og love, som man havde vendt sig bort fra, og i denne stræben vil de skabe sig doktriner, vil de opstille regler, vil filosofier, verdensanskuelser og teorier opstå.

36. Alt dette vil være begyndelsen på en ny og stor kamp – nu ikke længere foranlediget af uretfærdig stræben efter jordisk magt. Ingen morderiske våben vil længere ødelægge liv, ødelægge hjem eller udgyde menneskeblod. Kampen vil være anderledes, for da vil de store trossamfund kæmpe mod de nye læresætninger og de nye religioner.
37. Hvem vil sejre i denne kamp? Ingen religion vil gå sejrrigt ud af denne strid, ligesom intet folk vil forblive sejrende i denne morderiske krig, som I i dag gennemlever.*
**I den her omtalte Anden Verdenskrig var der ganske vist såkaldte sejrsmagter, men kampen om den jordiske herredømme fortsatte efter krigens afslutning og varer ved den dag i dag. I denne kamp vil imidlertid ingen verdensmagt i sidste ende forblive sejrende.*

38. Over krigen om at opnå jordisk herredømme vil min retfærdighed herske, og senere, i den kamp for at gennemtvinge en eller anden doktrin eller religion, vil min sandhed sejre.
39. Den eneste og højeste sandhed vil lyne frem som et lyn i en stormfuld nat, og enhver vil se dette guddommelige lysglimt dér, hvor han befinder sig.
40. Mit budskab vil nå ud til alle, og I vil alle komme til Mig. Alt har Jeg forberedt til de kommende tider, og min vilje vil ske for alle, for Jeg er Herren over sjælene, verdenerne, racerne og folkeslagene. (288, 33-36, 45)

Ignorering eller bekæmpelse af åndelige budskaber og åndelig helbredelse

41. Den åndelige verden vil nærme sig menneskene endnu mere for at bevidne dem om sin eksistens og tilstedeværelse. Overalt vil der dukke tegn, beviser, åbenbaringer og budskaber op, som vedholdende vil tale om, at en ny tidsalder er brudt frem.
42. Der vil opstå stridigheder, der vil opstå uro blandt folket, fordi de religiøse ledere vil sprede frygt blandt dem, der tror på disse budskaber, og videnskaben vil erklære disse kendsgerninger for usande.
43. Derefter vil de simple mennesker tage mod til sig og rejse sig for at bevidne sandheden i de beviser, de har modtaget. De vil rejse sig, som – opgivet af videnskaben – genvandt deres helbred på åndelig vis, og de vil vidne om mirakuløse helbredelser, om åbenbaringer af en uendelig magt og en absolut visdom.
44. Blandt de enkle og ukendte mennesker vil mænd og kvinder træde frem i offentligheden, hvis ord fulde af lys vil overraske teologerne, filosofferne og videnskabsfolkene. Men når striden er på sit højeste, og de fattige ydmyges, og deres vidnesbyrd fornægtes af de stolte, da vil det øjeblik være kommet, hvor

Elias stiller de lærde, herrerne og de herskende til regnskab og underkaster dem prøven.
45. Ve de falske og hyklerne i den time, for da vil den fuldkomne retfærdighed komme ned over dem!
46. Det vil være dommens time. Men mange sjæle vil hæve sig derfra til det sande liv, mange hjerter vil genopstå til troen, og mange øjne vil åbne sig for lyset. (350, 71-72)

Kapitel 55 - Renselse af jorden og menneskeheden i dommen

Guds og naturens advarende stemme før renselsesdommen

1. Jeg har sagt jer, at hele menneskeheden står over for en meget stor prøve – så stor, at der ikke har været noget lignende i hele dens historie gennem århundreder og tidsaldre.
2. Nu må I forstå, at Jeg taler til jeres alles hjerter, sender jer budskaber og advarsler i mange former, for at menneskene må komme til fornuft og være vågne over for Min lov, ligesom de kloge jomfruer i Min lignelse.
3. Vil verdens folk og de forskellige nationer lytte til Mig? Vil dette folk, som Jeg åbenbarer Mig for i denne form, lytte til Mig? Det ved kun Jeg; men det er Min pligt som Fader at stille alle midler til deres frelse til rådighed på Mine børns vej. (24, 80-81)
4. Sandelig, jeg siger jer: hvis menneskene i denne tid ikke renser sig for de pletter, de har forårsaget i deres sjæl, vil naturkræfterne komme som forkyndere for at bekendtgøre min dom og min herlighed og rense menneskeheden for al urenhed.
5. Salige er de mænd, kvinder og børn, der – når de forstår, at dommen nærmer sig – priser mit navn, fordi de føler, at "Herrens dag" er kommet. For deres hjerte vil sige dem, at enden på det ondes herredømme nærmer sig. Jeg siger jer, disse vil blive frelst gennem deres tro, deres håb og deres gode gerninger. Men hvor mange af dem, der lever i disse dage, vil de spotte Gud! (64, 67-68)
6. De første menneskers paradis blev forvandlet til en dal af tårer, og nu er det kun en dal af blod. Derfor vækker Jeg i dag, da Jeg er kommet for at opfylde det løfte, der er givet Mine disciple, menneskeheden fra dens åndelige søvn og giver den Min kærlighedslære for at frelse den. Jeg søger de sjæle, der har forudbestemt at vidne om mine åbenbaringer og mit ord med deres gerninger i denne tid.
7. Når disse, som er mærket af Mig, er forenet om Min lov, vil jorden og stjernerne ryste, og der vil være tegn på himlen; for på dette tidspunkt vil Herrens stemme blive hørt fra den ene ende af jorden til den anden, og Hans

Guddommelige Ånd, omgivet af de retfærdiges, profeternes og martyrernes ånder, vil dømme den åndelige og den materielle verden. Da vil Helligåndens tid nå sin fulde styrke. (26, 43-44)

8. Mange folk er styrtet ned i materialiseringens dybe afgrund, og andre er tæt på at styrte; men smerten ved deres fald vil få dem til at vågne op af deres dybe søvn.

9. Det er de nationer, der efter en tid med storhed oplevede et forfald og sank ned i mørket af smerte, laster og elendighed. I dag er det ikke et folk, men hele menneskeheden, der blindt løber mod døden og kaos.

10. Folkenes hovmod vil blive straffet af min retfærdighed. Husk på Ninive, Babylon, Grækenland, Rom og Karthago. Hos dem vil I finde dybe lærestykker om den guddommelige retfærdighed.

11. Hver gang menneskene har grebet magtens scepter og tilladt, at deres hjerter blev fyldt af gudløshed, hovmod og vanvittige lidenskaber, hvorved de rykkede deres folk med sig ned i forfald, har min retfærdighed nærmet sig for at fratage dem deres magt.

12. Men samtidig har Jeg tændt en fakkel foran dem, som oplyser vejen til deres sjæls frelse. Hvad ville der blive af menneskene, hvis Jeg i prøvelsens øjeblik overgav dem til deres egne kræfter? (105, 45-47)

13. Fra afgrund til afgrund sank mennesket åndeligt ned til det punkt, hvor det fornægtede og glemte Mig – til det ekstreme, at det fornægtede sig selv ved ikke at erkende sin væsenkerner, sin ånd.

14. Kun Min barmhjertighed vil kunne spare mennesket for smerten ved at skulle gentage vejen for at komme til Mig. Jeg alene i Min kærlighed er i stand til at stille midlerne til rådighed på Mine børns vej, så de kan opdage den frelsende sti. (173, 21-22)

15. Den dag, hvor vandmasserne (syndfloden) ikke længere dækkede jorden, lod Jeg som et tegn på den pagt, som Gud indgik med menneskene, fredens regnbue stråle på himmelhvælvet.

16. Nu siger Jeg jer: O menneskehed i den »Tredje Tid«, som er den samme, der har gennemgået alle disse prøvelser, hvor I har renset jer: I vil snart opleve et nyt kaos.

17. Men jeg er kommet for at advare det folk, jeg har udvalgt, og hele menneskeheden, som jeg har gjort mig forståelig for i denne tid. Lyt godt efter, mine børn: Her er arken, gå ind i den, jeg inviterer jer til det.

18. For dig, o Israel, er arken overholdelsen af min lov. Enhver, der i de mest smertefulde dage, i den sværeste prøvelsestid, følger mine bud, vil være inden for arken, vil være stærk og føle min kærligheds beskyttelse.

19. Og til hele menneskeheden siger jeg endnu en gang: Arken er min kærlighedslov. Enhver, der udøver kærlighed og barmhjertighed over for sin næste og sig selv, vil blive frelst. (302, 17-19)

20. Jeg har altid givet jer tid til jeres forberedelse og stillet midler til rådighed for jer for at redde jer. Før Jeg sendte jer Min dom for at kræve regnskab af jer ved afslutningen af en tidsalder eller en tidsperiode, har Jeg vist jer Min kærlighed ved at advare jer, vække jer og opfordre jer til omvendelse, forbedring og det gode.
21. Men da dommens time var kommet, holdt Jeg ikke længere op med at spørge jer, om I allerede havde angret, om I allerede havde forberedt jer, eller om I stadig holdt fast i det onde og i ulydighed.
22. Min dom er kommet på den fastsatte time, og den, der forstod at bygge sin ark i tide, blev reddet. Men den, der spottede, da dommens time blev forkyndt for ham, og som ikke gjorde noget for sin redning, måtte gå under. (323, 51)

Det ondes magt og herredømme bliver brudt

23. Indtil nu har det ikke været den menneskelige kærlighed, der har sejret i verden. Det har, som det har været siden menneskehedens begyndelse, været magten, der hersker og sejrer. Den, der har elsket, er som offer for ondskaben gået under.
24. Det onde har udvidet sit rige og er blevet stærkt på jorden. Men netop i denne tid kommer Jeg for at sætte mine våben imod disse magter, så kærlighedens og retfærdighedens rige kan oprettes blandt menneskene.
25. Først vil Jeg kæmpe. For at give jer min Ånds fred er det nødvendigt, at Jeg fører krig og udrydder alt ondt. (33, 32-33)
26. Menneskene vil nå til enden af deres egen vej og vende tilbage ad den samme, hvorved de vil høste frugterne af alt det, de har sået — den eneste fremgangsmåde, hvorved anger opstår i hjerterne. For den, der ikke erkender sine fejltagelser, kan ikke gøre noget for at råde bod på sine fejl.
27. En ny verden er under forberedelse, de nye generationer vil snart komme; men først må de sultne ulve fjernes, så de ikke tager fårene som bytte. (46, 65-66)
28. En spedalskhed af ikke-fysisk art har bredt sig på jorden, æder hjerter op og ødelægger troen og dyd. Dækket af sjælelige lasker lever menneskene deres liv; de tror, at ingen kan afsløre denne ynkelighed, fordi menneskene ikke ser ud over det, der er materie.
29. Men samvittighedens time nærmer sig; det er det samme, som om I sagde, at Herrens dag eller hans dom står for døren. Da vil skam stige op i de ene og anger hos de andre.
30. De, der hører denne indre stemme, brændende varm og ubarmhjertig, vil i deres indre mærke ilden, der fortærer, ødelægger og renser. Hverken synden eller noget andet, der ikke er rent, kan modstå denne dommens ild. Kun sjælen kan modstå det, fordi den er begavet med guddommelig kraft. Når den derfor er

gået gennem sin samvittigheds ild, vil den, renset for sine fejl, genopstå. (82, 58-59)

31. Al den smerte, som mennesker har forårsaget, samles i en eneste kalk, som skal drikkes af dem, der har forårsaget den. Og de, som aldrig lod sig ryste af smerten, vil da skælve i deres sjæl og deres krop. (141, 73)

32. Det er nødvendigt, at himlen for en kort tid lukkes for alle, og at den først åbner sig igen, når et eneste skrig stiger op fra jorden, fordi man erkender, at alle væseners Fader er én.

33. Sandelig, Jeg siger jer, Jeg vil underkaste denne brødremorderiske og egoistiske verden dommen og rense den, indtil Jeg ser kærlighed og lys stige op fra den. Også dem, der i dag fører deres folk til undergang, som i øjeblikket sår og udbreder alle laster, som har skabt deres rige af uretfærdigheder, vil Jeg som oprejsning give den opgave at bekæmpe fristelserne, fjerne fordærvelsen og rykke det ondes træ op med rod. (151, 14 + 69)

34. Mennesket har ved at udøve sin viljesfrihed forvrænget sin udviklingsvej, indtil det havde glemt, hvorfra det stammer; og det er nået til det punkt, hvor dyd, kærlighed, det gode, freden og broderskabet fremstår som fremmede for dets væsen, og det betragter egoisme, laster og synd som det mest naturlige og tilladte.

35. Det nye Sodoma findes over hele jorden, og en ny renselse er nødvendig. Det gode frø vil blive reddet, og ud af det vil der dannes en ny menneskehed. På frugtbare marker, der er vandet med tårer af anger, vil mit frø falde ned, og det vil spire i hjertet hos de kommende generationer, som vil bringe deres Herre en højere form for tilbedelse. (161, 21-22)

36. Jeg vil tillade, at menneskets hånd bringer ødelæggelse, død og krig, men kun indtil en vis grænse. Uretfærdigheden, fordærvelsen, forblindelsen og menneskenes magtbegær vil ikke kunne overskride denne grænse.

37. Så vil min segl komme, og den vil med visdom skære det af, som min vilje bestemmer. For min segl er præget af liv, kærlighed og sand retfærdighed. Men du, folk, våg og bed! (345, 91)

38. Før var jorden en tåredal, nu er den en bloddal. Hvad vil den være i morgen? Et slagfelt af rygende ruiner, som dommens ild er gået over, der fortærede synden og nedbrød de kærlighedsløse menneskers hovmod, fordi de forsømte deres sjæl.

39. Ligeledes vil videnskabens købmænd blive kastet ud af visdommens tempel, fordi de drev åger med lyset, fordi de vanærede sandheden. (315, 61-62)

40. Fyldt af hovmod rejser de store nationer sig, praler af deres magt, truer verden med deres våben, er stolte af deres intelligens og deres videnskab, uden at være bevidste om skrøbeligheden i den falske verden, de har skabt; for et let pust af min retfærdighed vil være nok til, at denne kunstige verden forsvinder.

41. Men det vil være menneskets egen hånd, der ødelægger dets eget værk; det vil være dets forstand, der vil opfinde måden at tilintetgøre det, som det tidligere skabte.
42. Jeg vil sørge for, at kun de menneskelige værker, der har bragt mennesket gode frugter, vil bestå, så de fortsat kan anvendes til gavn for de kommende generationer. Men alt, hvad der tjener et fordærveligt eller egoistisk formål, vil blive ødelagt i ilden af min ubarmhjertige dom.
43. På ruinerne af en verden, der er skabt og ødelagt af en materialistisk menneskehed, vil der rejse sig en ny verden, hvis fundament vil være erfaring, og som vil have idealet om sin åndelige opadgående udvikling som mål. (315, 55-56)

Apokalyptiske krige, epidemier, plager og ødelæggelser

44. I lever i tider præget af frygt, hvor menneskene renses ved at tømme deres lidelseskalk til bunds. Men de, der har studeret profetierne, vidste allerede, at det tidspunkt stod for døren, hvor der overalt ville udbryde krige, fordi nationerne ikke forstår hinanden.
45. Det står endnu udestående, at de ukendte sygdomme og epidemier skal vise sig blandt menneskeheden og forvirre videnskabsfolkene. Men når smerten når sit højdepunkt hos menneskene, vil de stadig have kræfter til at råbe: "Guds straf!" Men Jeg straffer ikke, det er jer, , der straffer jer selv, når I afviger fra de love, der styrer jeres sjæl og jeres krop.
46. Hvem har sluppet naturkræfterne løs og udfordret dem, hvis ikke menneskets ufornuft? Hvem har trodset mine love? Forskernes hovmod! Men sandelig, jeg siger jer, denne smerte vil tjene til at rykke det ukrudt, der er vokset højt op i menneskets hjerte, op med rode.
47. Markerne vil blive dækket af lig, også uskyldige vil omkomme. Nogle vil dø af ilden, andre af sult, og atter andre af krigen. Jorden vil skælve, naturkræfterne vil sætte sig i bevægelse, bjergene vil udspy deres lava, og havene vil bølge op.
48. Jeg vil tillade, at menneskene driver deres fordærvelse så langt, som deres frie vilje tillader det, for at de – forfærdet over deres eget værk – må føle ægte anger i deres sjæl. (35, 22-26)
49. Videnskabens træ vil blive rystet af orkanens rasen og lade sine frugter falde ned over menneskeheden. Men hvem har løsnet disse elementers lænker, hvis ikke mennesket?
50. De første mennesker har ganske vist også lært smerten at kende for at vågne op til virkeligheden, for at blive vækket til samvittighedens lys og for at tilpasse sig en lov. Men det udviklede, bevidste og dannede menneske i denne tid – hvordan kan det vove at vanhellige livets træ? (288, 28)
51. Der vil udbryde epidemier i verden, og en stor del af menneskeheden vil omkomme som følge heraf. Det vil være ukendte og sjældne sygdomme, som videnskaben vil stå magtesløs over for.

52. Hele verden vil blive befriet for ukrudtet. Min dom vil fjerne egoismen, hadet og den umættelige stræben efter magt. Store naturfænomener vil træde frem.
53. Nationer vil blive ødelagt, og hele landområder vil forsvinde. Det vil være et alarmsignal for jeres hjerter. (206, 22 24)

Natur og naturkatastrofer

54. Menneskehed, hvis I havde brugt alt det, I har brugt til at føre blodige krige, til at udføre humanitære gerninger, ville jeres tilværelse være fuld af Faderens velsignelser. Men mennesket har brugt de rigdomme, det har opbygget, til at så ødelæggelse, smerte og død.
55. Dette kan ikke være det sande liv, som de, der er Guds brødre og søstre og børn, skal leve. Denne måde at leve på er ikke i overensstemmelse med den lov, som Jeg skrev i jeres sjæl.
56. For at gøre jer bevidste om den vildfarelse, I lever i, vil vulkaner gå i udbrud, ild vil strømme ud af jorden for at tilintetgøre "ukrudtet". Vindene vil blive sluppet løs, jorden vil ryste, og vandfloder vil hærge hele landområder og nationer.
57. På denne måde vil naturrigene give udtryk for deres utilfredshed med mennesket. De har brudt med det, fordi mennesket har ødelagt det ene venskabs- og broderskabsbånd efter det andet, som forbandt det med den natur, der omgiver det. (164, 40-42)
58. Mange ulykker vil ramme menneskeheden; der vil ske omvæltninger i naturen, elementerne vil sprænge deres bånd: Ilden vil ødelægge hele landområder, flodernes vandmasser vil gå over deres bredder, havene vil gennemgå forandringer.
59. Der vil være områder, der forbliver begravet under vandmasserne, og nye lande vil dukke op. Mange skabninger vil miste livet, og også de væsener, der står lavere end mennesket, vil omkomme. (11, 77)
60. Naturkræfterne venter blot på det rette øjeblik for at bryde ind i verden og rense og forædle jorden. Jo mere syndig og hovmodig en nation er, desto hårdere vil min dom ramme den.
61. Hård og døv er denne menneskeheds hjerte. Det vil være nødvendigt, at lidelsens bæger kommer til den, for at den kan høre samvittighedens stemme, lovens stemme og den guddommelige retfærdigheds stemme. Alt vil ske for sjælens frelse og evige liv. Det er den, jeg søger. (138, 78 79)
62. Den syndflod, der rensede jorden for menneskelige urenheder, og den ild, der faldt ned over Sodoma, kender I i dag som sagn. Ikke desto mindre vil I også i denne tid opleve, hvordan menneskeheden vil blive rystet, når jorden skælver under luftens, vandets og ildens vold. Men jeg sender jer på ny en ark, som er min lov, for at den, der træder ind i den, kan blive frelst.

63. Ikke alle, der i prøvelsens time siger "Fader, Fader", vil elske Mig, men de, der altid udøver Min kærlighed over for deres næste. Disse vil blive frelst. (57, 61-62)

64. En ny syndflod vil bryde ind, som vil rense jorden for menneskets fordærvelse. Den vil vælte de falske guders altre, vil sten for sten ødelægge fundamentet for det tårn af hovmod og gudløshed og vil udslette enhver falsk lære og enhver forvrænget filosofi.

65. Men denne syndflod vil ikke kun bestå af vand som engang; for menneskets hånd har sluppet alle elementer løs mod sig selv, både de synlige og de usynlige . Han dømmer sig selv, straffer og dømmer sig selv. (65, 31)

66. Naturrigene vil råbe om retfærdighed, og når de er sluppet løs, vil de få dele af jordoverfladen til at forsvinde og blive til hav, og at have forsvinder og i stedet dukker land op.

67. Vulkanerne vil gå i udbrud for at forkynde dommens tid, og hele naturen vil komme i voldsom bevægelse og blive rystet.

68. Bed, så I opfører jer som gode disciple, for dette vil være det rette tidspunkt, hvor den trinitarisk-marianiske åndslære breder sig i hjerterne. (60, 40-41)

69. Tre fjerdedele af jordens overflade vil forsvinde, og kun en del vil blive tilbage for at være et tilflugtssted for dem, der overlever kaoset. I vil være vidne til opfyldelsen af mange profetier. (238, 24)

70. Tag ikke fejl; for inden det "sjette segl" går til ende, vil der indtræde store begivenheder: Stjernerne vil give betydningsfulde tegn, jordens nationer vil stønne, og tre dele af denne planet vil forsvinde, og kun én vil blive tilbage, hvorpå Helligåndens frø vil spire frem som nyt liv.

71. Menneskeheden vil da begynde en ny tilværelse, forenet i en eneste lære, et eneste sprog og et eneste bånd af fred og broderskab. (250, 53)

72. Jeg taler til jer om den smerte, I fortjener, som I stadig mere forøger, og som, når timen er kommet, vil strømme over.

73. Jeg ville aldrig række mine børn en sådan kalk; men i min retfærdighed kan jeg dog tillade, at I høster frugten af jeres ondskab, jeres stolthed og jeres ubesindighed, for at I i anger må vende tilbage til Mig.

74. Menneskerne har udfordret min magt og min retfærdighed, da de med deres videnskab vanhelligede naturens tempel, hvor alt er harmoni, og deres dom vil nu være ubarmhjertig.

75. Elementarkræfterne vil blive sluppet løs, kosmos vil blive rystet, og jorden vil skælve. Da vil der være rædsel blandt menneskene, og de vil ønske at flygte, men der vil ikke være nogen flugtvej. De vil ønske at tæmme de løsladte kræfter og vil ikke være i stand til det. For de vil føle sig skyldige, og idet de for sent angrer deres overmod og dårskab, vil de søge døden for at undslippe straffen. (238, 15-17)

76. Hvis menneskene kendte deres åndelige gaver – hvor mange lidelser ville de da lette for sig selv! Men de har foretrukket at forblive blinde eller sløve, mens de lader tider med største smerte komme over sig.
77. Min lære skal oplyse jer, så I kan spare jer for de store lidelser, som blev forkyndt for menneskeheden gennem fortidens profeter.
78. Kun ved at forbedre jeres liv kan I finde den kraft eller evne, der skal til for at befri jer fra virkningen af de løsrevne elementer. For det er ikke kun troen eller bønnen, der er de våben, der giver jer sejren over livets skæbneslag og modgang: Den tro og den bøn skal ledsages af et dydigt, rent og godt liv. (280, 14-15, 17)
79. Snart vil en tid med store begivenheder begynde for verden. Jorden vil skælve, og solen vil sende brændende varme stråler ned over denne verden, som vil svide dens overflade. Kontinenterne vil fra den ene pol til den anden blive ramt af smerte, hele kloden vil blive renset, og der vil ikke være noget væsen, der ikke mærker hårdheden og soningen.
80. Men efter dette store kaos vil nationerne genvinde roen, og naturkræfterne vil falde til ro. Efter den "stormfulde nat", som denne verden lever i, vil fredens regnbue dukke op, og alt vil vende tilbage til sine love, sin orden og harmoni.
81. I vil igen se himlen klar og markerne frugtbare. Vandløbene vil igen være uforurenede, og havet roligt. Der vil være frugter på træerne og blomster på engene, og høsten vil være overflødig. Mennesket, renset og sundt, vil igen føle sig værdigt og se vejen til sin opstigning og sin tilbagevenden til Mig banet.
82. Alle vil være rene og rensede fra grunden for at være værdige til at opleve den kommende nye tidsalder. For Jeg må grundlægge den nye menneskehed på faste fundamenter. (351, 66-69)

Guds kærlighedens retfærdighed og barmhjertighed

83. Den time nærmer sig, hvor dommen vil gøre sig fuldt gældende i verden. Hvert værk, hvert ord og hver tanke vil blive dømt. Fra jordens magthavere, der regerer folkeslagene, til de mindste — de vil alle blive vejet på min guddommelige vægt.
84. Men forveksler ikke retfærdighed med gengældelse, ej heller oprejsning med straf. For Jeg lader jer kun høste frugterne af jeres såning og spise dem, så I ved deres smag og virkning kan erkende, om de er gode eller skadelige, om I har sået det gode eller det onde.
85. Det uskyldige blod, der er udgydt ved menneskers onde handlinger, sorgen og tårerne fra enker og forældreløse, fra den udstødte, der lider under elendighed og sult – de alle råber på retfærdighed, og min fuldkomne og kærlige, men ubarmhjertige retfærdighed kommer over alle. (239, 21-23)

86. Min retfærdighed vil komme over hvert eneste skabning og berøre hvert eneste menneske, ligesom Herrens engel kom over Egypten og udførte min dom, hvor kun de blev frelst, som havde mærket deres dør med et lams blod.
87. Sandelig, jeg siger jer, i denne tid vil enhver blive frelst, som våger og har tro på ordet og løfterne fra Frelseren, det Guddommelige Lam, som ofrede sig for at lære jer at bede og med fuldkommen kærlighed at udføre opgaverne på jeres soningsvej, for mit blod vil beskytte jer som en kærlighedens kappe. Men den, der ikke våger, den, der ikke tror, eller den, der spotter, vil blive ramt, så han vågner op af sin sløvhed. (76, 6-7)
88. Når der fra menneskenes inderste stiger et råb om hjælp op til Mig, som siger til Mig: "Min Fader, vor Frelser, kom til os, vi går til grunde", da vil Jeg lade dem mærke Min nærvær, vil åbenbare Min uendelige barmhjertighed for dem og endnu en gang bevise den for dem. (294, 40)
89. Jeres vanlige livsforløb vil pludselig blive pisket af voldsomme storme. Men derefter vil der i uendeligheden lyse en stjernes lys, hvis stråler vil skænke den fred, det lys og den ro, som den inkarnerede ånd har brug for til at reflektere over evigheden. (87, 52)

Dommens virkning

90. Når det ser ud til, at alt er forbi for mennesket, at døden har sejret, eller at det onde triumferer, vil væsenerne hæve sig fra mørket mod lyset. Fra døden vil de opstå til det sande liv, og fra fortabelsens afgrund vil de rejse sig for at følge Guds evige lov.
91. Ikke alle vil komme til at kende afgrunden; for nogle har været opmærksomme på at holde sig væk fra den krig af lidenskaber, ambitioner og had, og har kun levet i udkanten af det nye Sodoma; og andre, der har syndet meget, vil standse i tide, og gennem deres rettidige anger og fuldstændige fornyelse vil de spare sig for mange tårer og megen smerte. (174, 53-54)
92. Af hele denne menneskehedens moralske og materielle struktur vil der »ikke blive en sten tilbage på den anden«. For at det »nye menneske« kan fremstå på denne jord, er det uundgåeligt, at enhver skamplet udslettes, enhver synd fjernes, og kun det, der indeholder godt frø, bliver tilbage.
93. Lysglansen fra min tilstedeværelse og min retfærdighed vil blive opfattet over hele kloden, og i lyset af dette lys vil afgudsbillederne styrte, de vante traditioner falde i glemmebogen, og de ufrugtbare ritualer blive opgivet. (292, 33-34)
94. En eneste dør vil forblive åben for menneskets frelse: den til åndeliggørelsen. Den, der vil frelse sig, må opgive sin hovmod, sin falske storhed, sine laveste lidenskaber og sin egoisme.
95. Meget bitter vil den kalk være, som menneskene i den store kamp må drikke. Dog siger Jeg jer: Salige er de, der drikker af den kalk og derefter forlader

jorden som rensede. For når de vender tilbage til denne verden i andre legemer, vil deres budskab være gennemsyret af lys, fred og visdom. (289, 60-61)
96. De "sidste kampe" med deres bitterhed og de "sidste hvirvelstorme" er endnu ikke indtruffet. Det står endnu udestående, at alle kræfter kommer i oprør, og at atomerne hvirvler rundt i et kaos, for at der efter alt dette indtræder en sløvhed, en udmattelse, en sorg og en afsky, der vækker indtrykket af døden.
97. Men dette vil være det øjeblik, hvor der i de følsomme åndssjæle vil høres den vibrerende genklang af en basun, der fra det hinsides forkynder jer, at livets og fredens rige nærmer sig blandt mennesker med god vilje.
98. Ved den lyd vil "de døde opstå" og udgyde tårer af anger, og Faderen vil modtage dem som de "fortabte sønner", der er trætte af den lange rejse og udmattede af den store kamp, og vil besegle deres sjæl med kærlighedens kys.
99. Fra denne "dag" af vil mennesket afsky krig. Det vil forvise had og nag fra sit hjerte, forfølge synden og begynde et liv i forsoning og genopbygning. Mange vil føle sig inspireret af et lys, som de ikke før har set, og vil drage ud for at skabe en verden af fred.
100. Det vil kun være begyndelsen på nådens tid, fredens tidsalder.
101. Stenalderen ligger allerede langt tilbage. Videnskabens tidsalder vil også gå forbi, og så vil åndens tidsalder blomstre blandt menneskene.
102. Livets kilde vil afsløre store hemmeligheder, så menneskene kan opbygge en verden, der er stærk i det godes videnskab, i retfærdighed og i kærlighed. (235, 79-83)

XIII Forvandling og fuldendelse af verden og skabelsen

Kapitel 56 - Sejr og anerkendelse af Kristi åndsværk

Udbredelsen af åndslæren gennem Guds sendebud

1. Min lov vil i denne tid være frelsens ark. Sandelig siger jeg jer: Når syndflodens vande af ondskab, smerte og elendighed er sluppet løs, vil mennesker fra andre nationer i lange strømme komme til dette land, tiltrukket af dets åndelighed, dets gæstfrihed og dets fred; og når de har lært denne åbenbaring at kende og tror på det, som jeg har talt ved mit nye komme som Helligånden, vil jeg også kalde dem "israelitter efter ånden".
2. Blandt disse menneskemængder vil der være mine sendebud, som jeg vil lade vende tilbage til deres folk for at bringe deres brødre det guddommelige budskab i mit ord.

3. Men ikke alle vil komme til denne nation for at lære den lære at kende, som jeg har bragt jer, for mange vil modtage den åndeligt. (10, 22)
4. I vil alle modtage den fred, som I har fortjent; men Jeg lover jer bedre tider.
5. Efter den renselse, der skal finde sted på jorden, vil der fremstå mennesker, som jeg har udsendt, dydige sjæle med store missioner for at skabe den lydige menneskefamilie.
6. Der vil endnu gå fire generationer efter jeres, før min lære breder sig over hele kloden og høster smukke frugter. (310, 50)

Kampen om anerkendelsen af det nye ord

7. I dag er det en lille skare, der omgiver Mig, men i morgen vil det være umådelige menneskemængder, der samler sig om Mig. Blandt dem vil farisæerne og hyklerne komme og lede efter fejl i min lære for at ophidse den store mængdes mening mod mit værk. De ved ikke, at – før de overhovedet har undersøgt mit værk – vil de selv blive gennemskuet. (66, 61)
8. Dengang dømte tre dommere mig: Annas, Pilatus og Herodes, og folket fuldbyrdede dommen over mig. Nu siger jeg jer, at mange er mine dommere, og endnu større er antallet af dem, der vil påføre mig smerte i denne tid.
9. Men jo mere menneskene afskyr min lov og min lære – når denne forfølges og afvises mest, vil de troendes stemme lyde, for det vil ikke ske det samme som i den »Anden Tid«; nu vil jeg ikke være alene. (94, 67)
10. Der vil være en kort periode, hvor mit ord, som er givet i denne tid, tilsyneladende er forsvundet fra jordens overflade.
11. Så vil menneskene gå i gang med at opfinde åndelige læresætninger og undervise i nye love og bud. De vil kalde sig mestre, apostle, profeter og Guds sendebud, og Jeg vil lade dem tale og så i en tid. Jeg vil lade dem dyrke deres frø, så de, når de høster frugten, kan erfare, hvad de har sået.
12. Tiden og naturkræfterne vil gå over deres såsæd, og deres skridt vil være som en dom for hvert af disse menneskebørn.
13. Det er nødvendigt, at verden lærer bedraget at kende, for at den kan erkende sandheden. Da vil sandheden og livets essens, som jeg har overdraget jer i denne tid, genopstå blandt menneskene i al sin renhed og åndelighed. (106, 9-10)

Kraften i Helligåndens lære

14. En ny tidsalder er brudt frem for menneskeheden; det er lysets tidsalder, hvis tilstedeværelse vil udgøre et højdepunkt på alle menneskers åndelige vej, så de kan vågne op, reflektere, frigøre sig fra den tunge byrde af deres traditioner, deres fanatisme og deres vildfarelser for derefter at hæve sig til et nyt liv.
15. Nogle før og andre senere vil alle religioner og sekter efterhånden nå frem til det usynlige tempel, til Helligåndens tempel, som er til stede i mit værk,

urokkeligt som en søjle, der rejser sig mod det uendelige, i forventning om mennesker fra alle folkeslag og slægter.

16. Når alle er trådt ind i mit helligdom for at bede og fordybe sig, vil de ene såvel som de andre opnå den samme erkendelse af min sandhed. Når dette højdepunkt på vejen således er nået, vil alle, forenet i den samme lov, hæve sig og tilbede deres Fader på samme måde. (12, 94-96)

17. Sammen med det folk, som Jeg opdrager, og som Jeg har reddet fra mørke og uvidenhed, vil Jeg opfylde de profetier, der blev givet i fortiden, og i lyset af Mine beviser og mirakler vil verden skælve, og teologerne og fortolkerne af profetierne vil brænde deres bøger og forberede sig indvendigt på at studere denne åbenbaring. Mennesker med titler, videnskabsmænd, mennesker med scepter og krone vil standse op for at lytte til min lære, og mange vil sige: "Kristus, Frelseren, er vendt tilbage!" (84, 60)

18. Sandelig, jeg siger jer, mit ord vil forvandle prægningen af jeres nuværende verden og hele jeres liv.

19. For mennesker i nutiden er verden og dens fornøjelser meningen med deres liv. Men snart vil de værdsætte sjælen højere end kroppen og kroppen højere end klæderne, og i stedet for at jage efter verdslige herligheder vil de søge sjælens udødelighed.

20. I begyndelsen vil der være fanatisme for det åndeliges skyld, stræben efter det vil blive skruet op til det ekstreme; men derefter vil hjerterne falde til ro, og åndeligheden vil blomstre i fuld sandhed og oprigtighed. (82, 30-31)

21. Min lære vil fremkalde store omvæltninger i verden, der vil ske store forandringer i sædvaner og idéer, og selv i naturen vil der indtræde forandringer. Alt dette vil markere begyndelsen på en ny tidsalder for menneskeheden, og de sjæle, som jeg snart vil sende til jorden, vil tale om alle disse profetier. De vil forklare mit ord og beskrive gerningerne for at medvirke til genoprettelsen og den opadgående udvikling af denne verden. (152, 71)

22. En "ny sang" vil opstå i sjælen hos alle dem, der ikke kunne se Mig, og som til sidst alligevel så Mig, fordi de søgte Mig trods deres ufuldkommenheder; og I ved jo, at den, der søger Mig, altid finder Mig.

23. Hvad angår dem, der har fornægtet Mig, som har undgået Mig, som har fortiet Mit navn, som ikke vil erkende Min tilstedeværelse, så vil disse på deres vej blive udsat for de prøvelser, der åbner deres øjne og ligeledes lader dem se sandheden. (292, 35-36)

24. Som en brusende strøm, der river alt med sig, sådan vil den strøm være, som de spiritistiske menneskemasser vil danne – en strøm, som ingen vil kunne standse, fordi dens kraft vil være uovervindelig. Og den, der ønsker at stille sig i vejen for dens løb som en forhindring, vil blive revet med af strømmen.

25. Hvem på jorden kunne have magten til at standse sjælenes udvikling eller gennemførelsen af Guds beslutninger? Ingen. Det eneste væsen med absolut

magt og retfærdighed er jeres Fader, og Han har bestemt, at hver sjæl skal skride frem mod fuldkommenhed.

26. Hvis mine guddommelige love i en kort tid er blevet tilsidesat af menneskene, vil jeg sørge for, at min stemme, som lyden af en høj klokke, bliver hørt selv af dem, der er døde for det åndelige liv. (256, 40-42)

27. Når menneskeheden så kender min lære og forstår dens indhold, vil den sætte sin tillid til den og styrkes i troen på, at den er den sikre vej, den vejleder for ethvert menneske, der ønsker at leve i retfærdighed, i kærlighed og i ærbødighed over for sine medmennesker.

28. Når denne lære slår rod i menneskenes hjerter, vil den oplyse familielivet ved at styrke forældrene i dyd, ægteskaberne i trofasthed, børnene i lydighed, og den vil fylde lærerne med visdom. Den vil gøre de regerende storsindede og inspirere dommerne til at udøve sand retfærdighed. Forskerne vil føle sig oplyste, og dette lys vil afsløre store hemmeligheder for dem til gavn for menneskeheden og dens åndelige udvikling. På denne måde vil en ny tidsalder med fred og fremskridt begynde. (349, 35)

Erkendelsen af Kristi genkomst i hele verden

29. Når mennesket er sunket ned i afgrundens dybeste dyb og, udmattet af kamp og lidelse, ikke engang længere har kræfter til at redde sig selv, vil det med forundring opleve, hvordan der ud af dybden af dets egen svaghed, dets fortvivlelse og skuffelse springer en ukendt kraft frem, som stammer fra Ånden. Når han bliver bevidst om, at timen for hans befrielse er kommet, vil han udbrede sine vinger og hæve sig over ruinerne af en verden af forfængelighed, egoisme og løgn og sige: "Der er Jesus, den forsmåede. Han lever. Forgæves har vi søgt at dræbe ham ved hvert skridt og dag efter dag. Han lever og kommer for at redde os og skænke os al sin kærlighed." (154, 54)

30. Sandelig, jeg siger jer, ligesom engang selv konger undrede sig over den fattigdom, hvori jeg blev født, så vil man i denne tid ligeledes blive overrasket, når alle får kendskab til den beskedne måde, jeg valgte for at bringe jer mit ord. (307, 52)

31. I øjeblikket befinder menneskeheden sig i forberedelsesfasen. Det er min retfærdighed, der virker i den, uden at menneskene allerede bemærker det. For i deres stolthed, i deres hovmodige materialisme tilskriver de alle begivenheder i deres liv, som er uundgåelige for dem, tilfældet.

32. Men snart vil mit kald nå frem til hjerterne, og da vil de nærme sig mig med anger og bede mig om, at deres hovmod og deres fejl må blive tilgivet.

33. Dette vil være korsets time for menneskets sjæl, hvor det i en kort tid oplever en absolut tomhed efter sine store skuffelser, når det erkender det forkerte i sin selvhøjhed, sin magts forgængelighed og det vildledende i sine ideologier.

34. Men denne tilstand af forvirring vil ikke vare længe, for da vil mine sendebud træde frem og udbrede mit nye budskab.
35. Ligesom i fortiden, hvor budbringerne af min lære drog ud fra Østen og bragte kendskabet til mit ord til Vesten , vil verden på dette tidspunkt igen se mine budbringere bringe lyset fra dette budskab til folkeslagene og hjemmene.
36. Vil det forekomme mærkeligt for menneskene, at lyset nu går fra Vesten mod Østen? Vil de derfor ikke anerkende det budskab, som mine budbringere bringer dem i mit navn? (334, 42-45)
37. Der er hele racer, der ikke anerkender Mig, der er folk, der stædigt fjerner sig fra Mine love, som ikke ønsker at lære Min lære at kende, som modsætter sig den, fordi de anser den for at være utidssvarende.
38. Det er dem, der ikke har forstået Mig, der insisterer på jordiske friheder. Der er også dem, der ofte gør det gode af egen fordel og ikke af storsindethed.
39. Men til hvert folk og hver race er Min retfærdighed og Mine prøvelser bestemt, og disse indtræffer dag for dag for til sidst at gøre deres hjerter og sjæle frugtbare, som var de dyrkbare marker, og for efter deres bearbejdning at lægge frøet i dem, det evige frø af Min kærlighed, Min retfærdighed og Mit lys.
40. Disse folk vil tale om Mig med kærlighed, disse racer vil da sætte deres håb til Mig, og i sjælene hos alle folk i denne menneskehed vil jubelsange lyde, kor af lovprisning og kærlighed til den eneste Herre for alle mennesker. (328, 12)

Kapitel 57 – Omvendelse og forandring på alle områder

Nye og dybere erkendelser

1. Tiden nærmer sig, hvor de åndelige åbenbaringer vil afsløre den lysende vej for menneskene, så de kan lære de hemmeligheder at kende, der er skjult i skabelsens skød.
2. Min Ånds lys vil åbenbare for jer, hvordan man tilegner sig den sande videnskab, der gør det muligt for mennesket at blive anerkendt af de skabninger, der omgiver det, og af skabelsens naturkræfter, og at opnå lydighed, hvorved min vilje opfyldes, at mennesket skal underlægge sig jorden. Men dette vil først ske, når menneskets sjæl, oplyst af Ånden, har pålagt kroppens svagheder sin magt og sit lys. (22, 19)
3. Allerede er den dag nær, hvor menneskene vil forstå den betydning, som sjælen har, for mange, der tror sig troende, tror ikke, og andre, der mener at se, ser ikke. Men når de først har forstået sandheden, vil de indse, at det ville være barnligt, uretfærdigt og urimeligt fortsat at nære et væsen, der tilhører et andet liv, med verdens frugter.

4. Da vil de søge lyset i religionerne, og i deres sjæleangst og deres pinefulde længsel efter at finde sandheden vil de fjerne det falske i læresætningerne og udrydde alt det overfladiske og ydre, som de finder i de forskellige kulter, indtil de opdager den guddommelige væsenkerner. (103, 42)
5. Menneskeheden vil helt sikkert blive træt af fortsat at så had, vold og egoisme. Hvert frø af had, som den sår, vil formere sig på en sådan måde, at dens kræfter ikke vil være tilstrækkelige til at indbringe høsten.
6. Dette uforudsete resultat, der går ud over deres menneskelige magt, vil standse dem i deres forrygende og vanvittige løb. Derefter vil Jeg udføre et mirakel i alle hjerter ved at lade næstekærlighed blomstre der, hvor der kun var egoisme.
7. Menneskerne vil igen tilkende Mig al fuldkommenhed, alvidenhed og højeste retfærdighed. De vil huske, at Jesus sagde: »Intet blad på træet bevæger sig uden Faderens vilje.« For i dag bevæger bladene på træet, levende væsener og stjernerne sig efter verdens opfattelse tilfældigt. (71, 30)
8. Når min stemme lader sig høre på åndelig vis i menneskeheden, vil menneskene føle en vibration, som altid har været i dem, selvom den ikke kunne udtrykke sig frit. Det vil være ånden, der – opmuntret af sin Herres stemme – rejser sig og svarer på mit kald.
9. Da vil en ny tidsalder begynde på jorden, for I vil ikke længere betragte livet nedefra, men se, erkende og nyde det fra højderne af jeres sjælelige ophøjelse. (321, 38-39)
10. Først når det ikke længere er forstanden, der ansporer ånden til observation og fordybelse i videnskaben, men ånden, der opløfter og vejleder forstanden, vil mennesket opdage det, der i øjeblikket forekommer ham uforskeligt, og som alligevel er bestemt til at blive åbenbaret for ham, så snart han har åndeliggjort sin intelligens. (295, 37)
11. Jeg har sagt jer, at der vil komme et tidspunkt, hvor lyset vil fremstå alle steder, i alle lande, på alle kontinenter. Dette lys vil stråle i overensstemmelse med menneskets åndelige uddannelse. Men gennem det vil der dannes en ny og mere korrekt forestilling om skabelsen, et nyt begreb om åndelighed. På denne måde vil en ny etape i den åndelige og sjælelige udvikling begynde. (200, 41)
12. Når menneskene når frem til at tænke universelt i kærlighed, vil hver enkelt stræbe efter at fuldkomme sig, bedre at gøre retfærdighed mod de andre og at tjene. Enhver frygt for straf vil være overflødig; mennesket vil ikke følge lovene af frygt, men af overbevisning. Først da vil menneskeheden have udviklet sig sjæleligt og intellektuelt. (291, 25)
13. Når dette, mit frø, er spiret i hjerterne hos de folk, der udgør menneskeheden, vil der ske en fuldstændig forandring i menneskenes liv. Hvor stor vil forskellen være, som de viser både i deres menneskelige liv og i deres åndelige gudsdyrkelse, når man sammenligner den måde at leve, tro, tilbede,

"kæmpe" og tænke på hos mennesker fra tidligere tider og dem, der lever i åndelighed.

14. Fra den tid med fanatisme, afgudsdyrkelse, materialisering og absurde trosdogmer vil der ikke blive en sten tilbage på den anden. Alle de vildfarelser, som jeres forfædre og I selv efterlader til de kommende generationer, vil blive fjernet. Alt, hvad der ikke bærer essensen af det gode og sande i sig, vil ikke bestå. Men alt det gode, I har arvet, vil de bevare.

15. Denne lære, der fremstilles i en mere åndelig form end i tidligere tider, vil måtte kæmpe blandt mennesker, folkeslag, kirker og sekter for at slå igennem og vinde fodfæste. Men så snart den korte tid med forvirring er forbi, vil freden komme til menneskene, og de vil juble, når de udleder den betydning af mit ord, som det altid har rummet i sig.

16. Forestillingerne om min guddommelighed, om det åndelige liv og om formålet med jeres eksistens vil blive ledt i de rette baner, fordi hvert menneske vil være en god fortolker af alt det, der er blevet sagt jer af jeres Mester, hans budbringere og profeter i lignelser og symboler.

17. Den udtryksform blev kun delvist forstået af menneskene. Det var den undervisning, der var bestemt for dem i overensstemmelse med deres voksende åndelige og intellektuelle forståelsesevne. Men da de straks ville vide alt, viklede de sig ind i stadig flere modsigelser og falske forestillinger, fordi de gav materielle fortolkninger af det, der kun kunne fortolkes åndeligt. (329, 22-26)

Oplysning gennem gudsudsendte mennesker

18. Jeg har lovet jer at sende ånder af stort lys, som skal leve blandt jer. Disse venter kun på det rette tidspunkt for at nærme sig Jorden, inkarnere og udføre en stor genoprettelsesmission.

19. Når disse åndelige væsener så lever i denne verden – hvad skal I da lære dem? Sandelig, jeg siger jer: Intet! For de vil komme for at undervise, ikke for at lære.

20. I vil blive forbløffede over at høre dem tale om dybsindige ting fra barndommen af, se dem føre samtaler med videnskabsfolk og teologer, hvor de forbløffer de voksne med deres erfaring og indprenter børnene og de unge den rette vej.

21. Saligt er det hjem, der i sin skød modtager et af disse åndelige væsener. Hvor tunge vil de soningsbyrder være, som de pådrager sig, der søger at forhindre mine budbringere i at udføre deres opgave! (238, 30-31)

22. Jeg siger jer endnu en gang, at I ikke vil mangle mennesker i verden, der er udstyret med stort lys, som oplyser jeres vej og sår kærlighed i jeres liv.

23. Menneskeheden har altid haft disse menneskers tilstedeværelse på jorden, men der kommer tider, hvor store legioner af høje lysånder kommer til verden,

som vil fjerne den falske verden, I har skabt, for at oprette en ny, hvor man indånder fred, og sandheden hersker.
24. De vil komme til at lide meget under menneskenes ondskab. Men dette er intet nyt, da ingen af Guds budbringere er undsluppet forfølgelse, hån og fjendtlighed. De må komme til verden og bo på den, fordi deres tilstedeværelse på jorden er nødvendig.
25. De vil komme og tale kærligt til menneskenes hjerter. Deres ord, gennemsyret af Faderens retfærdighed, vil ramme hovmodet og stoltheden hos alle dem, der har erstattet deres sjæls ydmyghedsklædning med forfængelighedens, hovmodets, den falske magts og den falske herligheds pragtfulde klæder.
26. Disse vil være de første, der rejser sig og med en af vrede skælvende finger peger på mine budbringere. Men dette vil tjene til, at mine tjenere i enhver prøvelse, de udsættes for, kan afgive store vidnesbyrd om den sandhed, de har bragt med sig til verden.
27. I ved i øjeblikket ikke, på hvilke veje i det menneskelige liv de vil træde frem. Men jeg siger jer, at nogle vil dukke op i skødet af de store trossamfund. Disse vil kæmpe for forening og åndelig harmoni blandt alle mennesker.
28. Andre vil hæve sig blandt videnskabsfolkene og med frugten af deres inspiration vise, at videnskabens sande endelige mål er menneskets åndelige fuldkommenhed — og ikke dets forarmelse og udslettelse.
29. Således vil mine tjenere træde frem i alle livets områder, de, som bærer min lov i hjertet og med ord og gerninger vil bekræfte alt det, som jeg har talt til jer i denne tid. (255, 43-47)

Menneskets forvandling

30. Jeg forkynder jer profetisk en ny verden og en åndeliggjort menneskehed, men når dette ord bliver kendt, vil det igen ikke blive troet.
31. Generation efter generation vil forgå, menneskenes hovmod vil udløse uvejr og oversvømmelser, epidemier og plager, og menneskehedens klageskrig vil ryste verdensrummet.
32. Men efter alt dette vil de nye jordboere indlede et liv i selvransagelse og åndeliggørelse og derved drage nytte af den uendelige skat af erfaringer, som de forgangne generationer har efterladt dem, og det guddommelige frø vil begynde at spire.
33. I hver sjæl findes det guddommelige frø, da den er udsprunget af Mig, og ligesom jeres børn arver deres forældres træk eller karakter, så vil sjælene til sidst åbenbare det, de har arvet fra deres himmelske Fader: kærligheden. (320, 9-11)
34. Efter den nye syndflod vil regnbuen stråle som et symbol på fred og den nye pagt, som menneskeheden åndeligt vil indgå med sin Herre.

35. I må forberede jer på en hård kamp, for I vil alle skulle kæmpe mod den onde drage, hvis våben er æresbegær, had, jordisk magt, umådeholdenhed, forfængelighed, egoisme, løgn, afgudsdyrkelse og fanatisme — alt sammen kræfter fra det onde, der er født af det menneskelige hjerte, og som I med stor mod og tro skal kæmpe imod, indtil I har besejret dem.
36. Når jeres lidenskabers drage er blevet dræbt af jeres lysets våben, vil en ny verden træde frem for menneskenes øjne — en ny verden, selvom det er den samme; men den vil fremstå smukkere. For da vil menneskene bruge den til deres velbefindende og fremskridt ved at indgyde et ideal om åndeliggørelse i alt, hvad de gør.
37. Hjerterne vil blive forædlet, menneskenes forstand vil blive oplyst, ånden vil kunne bevidne sin eksistens. Alt det gode vil blomstre, alt det opløftende vil tjene som frø for de menneskelige gerninger. (352, 61-64)
38. Mennesket er sunket ned i afgrunden, og dertil har samvittigheden ledsaget det i forventning om det rette tidspunkt for at blive hørt. Snart vil denne stemme lade sig høre i verden med en så stor kraft, som I endnu ikke kan forestille jer.
39. Men dette vil få menneskeheden til at stige op fra sin afgrund af hovmod, materialisme og synd for at vaske sig i de tårestrømme af sin anger og dermed begynde at udvikle sig opad på vejen mod åndeliggørelse.
40. Jeg vil stå alle mine børn bi, for Jeg er opstandelsen og livet, der løfter de "døde" op af deres grav.
41. I det liv, som jeg i dag tilbyder menneskeheden, vil mennesker gøre min vilje og af kærlighed give afkald på viljesfriheden, overbevist om, at den, der gør Faderens vilje, hverken er en tjener eller en slave, men et sandt Guds barn. Da vil I lære den sande lykke og den fuldkomne fred at kende, som er frugten af kærlighed og visdom. (79, 32)
42. Jeg siger jer, at i denne "Tredje Tid" vil fornyelsen og frelsen af menneskeheden ikke være vanskelig – selvom det forekommer jer umuligt – da forløsningsværket er et guddommeligt værk.
43. Det vil være min kærlighed, der bringer menneskene tilbage på vejen til lyset og sandheden. Min kærlighed, der hemmeligt trænger ind i hvert hjerte, kærtegner hver sjæl og åbenbarer sig gennem hver samvittighed, vil forvandle de hårde klipper til følsomme hjerter, vil gøre de materialistiske mennesker til åndelige væsener og de hårdhjertede syndere til mennesker af det gode, af fred og af god vilje.
44. Jeg taler således til jer, fordi ingen bedre end Jeg kender jeres sjæls udvikling, og Jeg ved, at nutidens menneske trods sin store materialisme, sin kærlighed til verden og sine lidenskaber, der er udviklet til den største synd, kun tilsyneladende lever i "kødets" og det materielle livs vold. Jeg ved: Så snart han i sin sjæl føler den kærlige berøring af Min kærlighed, vil han hurtigt komme til

Mig for at slippe af med sin byrde og følge Mig på sandhedens vej, som han ubevidst så meget længes efter at gå. (305, 34-36)

45. Vær vågne, og I vil blive vidner til omvendelsen af dem, der havde fornægtet Mig, ligesom I også vil opleve tilbagevenden af dem, der havde fjernet sig fra den sande vej.

46. Forskere, der har viet deres liv til at søge efter ødelæggende elementer og kræfter, vil, når de mærker, at deres dom nærmer sig, vende tilbage til sandhedens vej for at vie deres sidste dage til den moralske og materielle genopbygning af verden.

47. Andre, der i deres hovmod har forsøgt at indtage Min plads i sjælene, vil stige ned fra deres troner for i ydmyghed at efterligne Mig. Og også mennesker, der engang ophidsede folkeslagene og udløste krige, vil erkende deres forbrydelser og i frygt stræbe efter fred blandt menneskerne. (108, 39)

48. Når mit lys er trængt ind i alle hjerter, og de mennesker, der leder folkeslagene, som underviser dem, og alle, der har de vigtigste opgaver at udføre i forbindelse med , lader sig lede og inspirere af det højere lys, som er samvittigheden, så kan I stole på hinanden, så kan I stole på jeres brødre, for mit lys vil være i alle, og i mit lys vil min tilstedeværelse og min kærlighedens retfærdighed herske. (358, 29)

49. Min undervisning vil igen blive hørt af menneskeheden, men ikke fordi min lov er vendt tilbage til menneskene, for den har altid været indskrevet i deres sjæl. Det vil være menneskene, der vender tilbage til lovens vej.

50. Denne verden vil være et billede af den fortabte søn i min lignelse. Ligesom denne vil den ligeledes finde Faderen på sin plads, hvor han venter på den for at omfavne den med kærlighed og sætte den til bords ved sit bord.

51. Timen for denne menneskeheds tilbagevenden til Mig er endnu ikke kommet, og der er endnu en del af hendes arv tilbage, som hun vil ødsle bort på fester og fornøjelser, indtil hun er nøgen, sulten og syg, for derefter at løfte blikket mod sin Fader.

52. Det er nødvendigt at give de mennesker, der jagter verdens goder, endnu nogle "øjeblikke", så deres skuffelse bliver fuldstændig; så de endelig overbeviser sig selv om, at guldet, magten, titlerne og kødelige fornøjelser aldrig vil give dem fred og velbefindende i deres sjæl.

53. Timen for selvransagelse i samvittighedens lys nærmer sig for hele menneskeheden. Da vil de lærde, teologerne, videnskabsmændene, magthaverne, de rige og dommerne spørge sig selv, hvad den åndelige, moralske eller materielle frugt bestod i, som de har høstet, og som de kan give menneskene at spise.

54. Efter dette tidspunkt vil mange vende tilbage til Mig, fordi de indser, at trods det anseende, de nød på jorden, manglede der noget for at udfylde det tomrum,

deres sjæl var kommet i, som kun kan næres af det åndelige livs frugter. (173, 19-20, 57-58)

55. Af nutidens mennesker uden åndelighed og kærlighed vil Jeg lade de generationer fremstå, som så ofte er forudsagt i mit ord. Men først vil Jeg bearbejde disse folk, som i dag misforstår hinanden, bekæmper hinanden og ødelægger hinanden.

56. Når min dom så er gået over alle, og ukrudtet er revet op med rode, vil en ny menneskehed begynde at opstå, som ikke længere bærer frøet til splid, had eller misundelse i sit "blod", fordi deres forældres "blod" er blevet renset i smeltediglen af smerte og anger.

57. Jeg vil modtage dem og sige til dem: »Bed, bed, og det vil blive jer givet«, ligesom Jeg sagde til jer i den »Anden Tid«. Men i dag tilføjer Jeg: lær at bede. (333, 54)

Forandringer og omvæltninger i alle livets områder

58. Den materielle verden, planeten, er ikke tæt på sin opløsning, men enden på denne verden af vildfarelser og synder, af mørke og dårlig videnskab vil blive fremkaldt af lyset fra min lære, og på dens ruiner vil jeg oprette en ny verden af fremskridt og fred. (135, 5)

59. Stor vil den forvandling være, som menneskeheden vil gennemgå inden for kort tid. Samfundsorganisationer, principper, trosbekendelser, læresætninger, skikke, love og alle ordninger i det menneskelige liv vil blive rystet i deres grundvold. (73, 3)

60. Mennesker, nationer, racer og folk, de vil alle være nødt til at følge det guddommelige kald, når menneskets ånd, træt af sin fangenskab på jorden, rejser sig, bryder materialismens lænker og udstøder jubelråbet over den åndelige befrielse. (297, 66)

61. Tiden vil komme, hvor der vil opstå mennesker, der virkelig elsker min lov, som er i stand til at forene den åndelige lov med verdens lov, det vil sige: den evige magt med den verdslige magt.

62. Det vil ikke ske for at gøre sjælene til slaver som i fortiden, men for at vise dem vejen til lyset, som er åndens sande frihed.

63. Da vil moralen vende tilbage til familiernes skød, der vil være ægte uddannelsessteder og åndelighed i jeres skikke og sædvaner. Det vil være den tid, hvor samvittigheden vil lade sin stemme høre, og hvor mine børn vil kommunikere med min guddommelighed fra ånd til ånd, hvor racerne vil smelte sammen.

64. Alt dette vil være afgørende for, at mange forskelle og stridigheder forsvinder; for — selvom jeres verden er så lille — har I hidtil ikke forstået, hvordan man lever sammen som én eneste familie, I har ikke været i stand til at bringe Mig en ensartet form for tilbedelse.

65. Det gamle Babel har dømt jer til denne adskillelse af folkeslag og racer, men opførelsen af mit åndelige tempel i menneskenes hjerter vil befri jer fra denne straf og få jer til virkelig at elske hinanden. (87, 10)

66. Der vil komme en tid, hvor menneskets længsel efter at udvikle sin sjæl højere vil være så brændende, at det vil anvende alle de midler, der står til rådighed, for at forvandle denne tåredal til en verden, hvor harmoni hersker, at det vil udrette det "umulige", at det vil gå så langt som til selvopofrelse og overmenneskelige anstrengelser for at forhindre krige.

67. Det vil være disse mennesker, der vil løfte denne verden op, fjerne lidelsens bæger fra det menneskelige liv og genopbygge alt det, som de forgangne generationer har ødelagt i deres blinde stræben efter magt, i deres materialisme og ubesindighed.

68. Det vil være dem, der våger over den sande tilbedelse af Mig — den tilbedelse uden fanatisme eller ydre og unyttige kultiske handlinger. De vil forsøge at gøre det forståeligt for menneskeheden, at harmonien mellem de menneskelige love og de åndelige og deres opfyldelse er den bedste gudstjeneste, som menneskene kan bringe Gud. (297, 68-69)

69. Tiden med ritualer, alter og kirkeklokker går nu på hæld blandt menneskene. Afgudsdyrkelsen og den religiøse fanatisme vil give deres sidste livstegn. Den tid med kamp og kaos, som Jeg hele tiden har forkyndt jer, vil komme.

70. Når freden så er vendt tilbage i alle sjæle efter uvejret, vil menneskene ikke længere opføre kongelige paladser til min ære, ej heller vil menneskemængderne blive samlet ved klokkernes lyd, ej heller vil de mennesker, der føler sig store, udøve magt over folkemængderne. Der vil komme en tid med ydmyghed, broderskab og åndelighed, som medfører lighed i åndelige gaver for menneskeheden. (302, 37)

71. I nutiden er høstmanden til stede med den opgave at fælde hvert træ, der ikke bærer gode frugter. I denne store kamp vil kun retfærdigheden og sandheden sejre.

72. Mange kirker vil forsvinde, nogle vil bestå. I de ene vil sandheden stråle, i andre vil man kun tilbyde bedrag. Men retfærdighedens segl vil fortsætte med at skære, indtil hvert frø, der findes på jorden, er sorteret. (200, 11)

73. Dette er fortsættelsen af mine undervisninger, men ikke tidernes ende, som mennesket fortolker det. Verden vil fortsat kredse i rummet, sjælene vil fortsat komme til Jorden og inkarnere for at opfylde deres bestemmelse. Menneskerne vil også i fremtiden befolke denne planet, og kun livsformen blandt menneskene vil forandres.

74. De forandringer, som det menneskelige liv gennemgår, vil være store, så voldsomme, at det for jer ser ud, som om en verden gik under, og en anden opstod på ny. (117, 14)

75. Det er det, I alle bevæger jer hen imod, det liv i glæde og fred, ikke mod afgrunden og "døden", som jeres hjerte tror at fornemme.
76. I må ganske vist stadig opleve meget bittert, før tiden for jeres åndeliggørelse er kommet. Men hverken døden, krig, pest eller sult vil standse livets g e forløb og denne menneskeheds sjælelige udvikling. Jeg er stærkere end døden, og derfor vil Jeg give jer livet tilbage, hvis I skulle omkomme, og lade jer vende tilbage til jorden, når det er nødvendigt.
77. Jeg har endnu meget at åbenbare for dig, elskede menneskehed, min Bog om den Guddommelige Visdom rummer endnu mange overraskelser. (326, 54)

Kapitel 58 – Kristi fredsrige og skabelsens fuldendelse

Den afgørende magt i Kristi fredsrige

1. Ligesom Jeg forudsagde jer disse tider med stor lidelse, så siger Jeg jer også, at når forvirringen er forbi, vil der komme harmoni blandt menneskene.
2. De hovmodige, de, der anser sig for store, de, der mangler næstekærlighed og retfærdighed, vil i en tid blive tilbageholdt i det hinsides, for at det gode, freden og retfærdigheden kan gøre fremskridt på jorden, og for at åndeligheden og den gode videnskab kan vokse midt iblandt dem. (50, 39-40)
3. I menneskenes liv har det onde altid undertrykt det gode. Men jeg siger jer endnu en gang, at det onde ikke vil sejre, men at min lov om kærlighed og retfærdighed vil herske over menneskeheden. (113, 32)
4. De sjæle, der inkarnerer i menneskeheden i de dage, vil i deres flertal være så forpligtet over for det gode, at når der dukker mennesker op, der er tilbøjelige til det onde, vil disse, hvor magtfulde de end måtte være, måtte bøje sig for sandhedens lys, som de andre viser dem — helt i modsætning til, hvad der sker i øjeblikket. For da de fordærvede er i overtal, har de skabt en magt ud af det onde, som kvæler de gode, smitter dem og holder dem fanget. (292, 55)
5. I den tid, o disciple, vil det Nye Jerusalem være i menneskenes hjerter. I vil nå høje grader af åndeliggørelse, og Jeg vil ikke blot sende sjæle med stor udvikling til inkarnation blandt jer, for at de kan bringe jer Mine budskaber. Jeg vil også sende jer de sjæle, der har brug for jeres dyd, og som, når de lever blandt jer, renser sig for deres synder.
6. I disse tider vil det modsatte af i dag ske, hvor Jeg sender jer rene sjæle, og I giver dem tilbage til Mig besmittede. (318, 46)

Det nye menneske

7. Alle profetier vil gå i opfyldelse, og menneskeheden vil fra sine mest skjulte og ukendte kroge se et folk fremstå, som er ydmygt, fattigt på materielle goder,

men stærkt i ånden, ivrigt efter min lov og barmhjertigt over for sine medmennesker. Dets helligdom vil være indre, usynlig og uberørbar, og derfor umulig at ødelægge. Der vil et uudsletteligt lys brænde, som vil oplyse dets vej. Dets livsveje og prøvelser vil være smertefulde og hårde, men det vil aldrig blive svagt på grund af dem, ej heller klage af utilfredshed eller sorg, og det vil heller ikke vende Mig ryggen, for det har apostelens styrke. Menneskene vil stige op fra snavs, mudder og synd til lov og dyd og vandre på kærlighedens og nådens veje. Overalt vil min Ånd mærkes, hvert øje vil se Mig, hvert øre vil høre Mig, og hvert sind vil forstå mine åbenbaringer og indskydelser.

8. Mennesker, som man anså for ubehjælpsomme og uuddannede, vil pludselig se sig selv oplyste og forvandlede til mine profeter. Fra deres læber vil der komme ord, som vil være som krystalklart vand på visne hjerter.

9. Dette vand vil profeterne hente fra visdommens og sandhedens kilde, som jeg er; i det vil menneskene finde sundhed, renhed og evigt liv. (68, 38-39)

10. Mit rige er forbeholdt børn af god vilje, som af kærlighed til deres Fader og deres næste omfavner deres kors. Dette rige, som jeg taler til jer om, befinder sig ikke på et bestemt sted, det kan både eksistere på den jord, I bebor, og på alle åndelige hjemsteder; for mit rige består af fred, lys, nåde, kraft, harmoni, og alt dette kan I opnå — om end i begrænset form — allerede i dette liv. Den åndelige fylde vil I først opnå hinsides denne verden, som I i øjeblikket bebor. (108, 32)

11. Sandelig, jeg siger jer, selvom menneskene i dag er mere krop end sjæl, vil de i morgen være mere sjæl end krop.

12. Menneskerne har forsøgt at materialisere deres sjæl fuldstændigt, men den totale materialisering vil de ikke nå. For sjælen er som en diamant, og en diamant ophører aldrig med at være en sådan, selvom den er faldet i snavset. (230, 54)

13. Menneskerne vil vie deres videnskab, deres kraft, deres begavelse og deres hjerte til tjeneste for min guddommelige sag, uden at forsømme deres pligter og opgaver i verden. De vil vende sig mod de sunde glæder, der er helbredende for deres sjæl og deres krop. De vil kæmpe for deres fornyelse og deres frihed, vil ikke lade sig smitte, vil ikke tage noget, de ikke har brug for. Da vil fordærvelsen og skamløsheden forsvinde fra jorden, da vil sjælen have opnået den absolutte herredømme over sin kropslige hylster, og selvom den stadig bebor en krop, vil den føre et åndeligt liv i kærlighed, broderskab og fred.

14. Dette vil være den tid, hvor krigene forsvinder, hvor der er gensidig respekt og hjælpsomhed, hvor I indser, at I ikke længere må disponere over en næstes liv eller jeres eget. I vil da vide, at I ikke er ejere af jeres liv, ej heller af jeres børns og ægtemænds liv, ej heller af denne jord, men at Jeg er ejeren af hele skabelsen. Men da I er mine højt elskede børn, er I ligeledes ejere af alt, hvad der er mit.

15. Men selvom jeg er Herre og ejer af alt det skabte, er jeg ikke i stand til at dræbe mine skabninger, at skade nogen eller påføre dem smerte. Hvorfor har da de, der ikke er ejere af livet, tilranet sig det, der ikke tilhører dem, for at råde over det?
16. Når denne lære bliver forstået af menneskene, vil de have taget et skridt fremad i deres sjælelige udvikling, og denne verden vil blive et hjemsted for fremskredne sjæle.
17. I ved ikke, om I vil bebo denne planet igen efter denne tid. Jeg vil udvælge dem, der skal opleve disse nådetider, som skal se dette jordiske rige, der i en anden epoke var en dal af tårer, ødelæggelse og død.
18. De have, bjerge og marker, der har været vidner til så megen smerte, vil da blive forvandlet til et sted af fred, til et billede af de hinsides verdener.
19. Jeg har forkyndt jer, at når kampene ophører, vil mit rige allerede være nær jer, og at jeres sjæl da vil blomstre i dyder. Min lære vil være til stede i alle sjæle, og jeg vil åbenbare mig gennem mænd og kvinder. (231, 28-30)
20. Jeg har forberedt en tidsalder, hvor menneskeheden vil hæve sig i lydighed. Jeres børnebørn vil se den herlighed, som jeg vil udgyde over denne jord.
21. For min vilje skal opfyldes i denne verden, som jeg har overdraget jer som et jordisk paradis, og tiden vil komme, hvor de sjæle vil komme til denne planet, som har nået et højt udviklingsstadium, og som har kæmpet. Mit guddommelige lys vil stråle over jorden, og opfyldelsen af min lov vil herske på den. (363, 44)

Jorden som det forjættede land og afspejling af himmelriget

22. Denne jord, vanhelliget af synd, besmittet af forbrydelser og skændet af grådighed og had, vil være nødt til at genvinde sin renhed. Det menneskelige liv, som har været en uophørlig kamp mellem det gode og det onde, vil blive Guds børns hjem, et hjem med fred, broderskab, forståelse og ædle bestræbelser. Men for at nå dette ideal må menneskene gennemgå de prøvelser, der ryster dem ud af deres åndelige sløvhed. (169, 14)
23. Jeg vil ikke opbygge en ny verden på synder, had og laster; jeg vil bygge på faste fundamenter af fornyelse, erfaring og anger; jeg vil forvandle alt i jer. Selv fra mørket vil lyset bryde frem, og ud af døden vil jeg skabe liv.
24. Selvom menneskene har besudlet og vanhelliget jorden – i morgen vil de med deres gode gerninger gøre denne hjemstavn værdig, som vil blive anerkendt som det forjættede land, hvortil de vil komme for at udføre ædle opgaver. Hvem kunne da stadig tvivle på verdens forvandling? (82, 44-45)
25. Jeg opfører i øjeblikket Helligåndens tempel. Men når denne er opført, vil der ikke længere være forsamlingshuse, kirker og valfartssteder, eller de vil have mistet deres eksistensberettigelse sammen med deres religiøse symboler, deres ritualer og traditioner. Da vil I føle min storhed og min tilstedeværelse, vil I som kirke erkende universet og som gudstjeneste kærligheden til jeres næste.

26. Fra Moder Naturs skød vil der springe nye erkendelser frem, som vil gøre jeres videnskab til en vej til velstand, for den vil blive bragt på rette vej af samvittigheden, som er Guds stemme. 27. Hjernen vil ikke længere være verdens herre, men Åndens medarbejder, som vil lede og oplyse den. (126, 35-36)

28. Når verden da opnår sin fornyede befrielse og, ledet af Elias' lys, træder ind i dette retfærdige og gode liv, vil I her på jorden have et glimt af det åndelige liv, der venter jer hinsides dette liv, for derefter evigt at glæde jer over jeres Faders fred og lys.

29. Men hvis I spørger jer selv, hvordan alle nationer vil forene sig i et eneste folk, ligesom de stammer, der udgjorde Israels folk, siger Jeg jer: Vær ikke bekymrede, for når alle folkeslag en gang er bragt ud i "ørkenen", vil prøvelserne smede dem sammen, og når dette sker, vil der falde et "nyt manna" fra himlen på alle trængende hjerter. (160, 39)

30. Ligesom det forjættede land blev fordelt blandt Israels folk, således vil hele jorden blive fordelt blandt menneskeheden. Dette vil ske, når tiden er inde – efter renselsen. Da det er min vilje, at denne fordeling finder sted, vil retfærdighed og lighed herske ved den, så alle mennesker sammen kan arbejde på et eneste værk. (154, 49)

31. Forestil jer fremskridtet hos en menneskehed, hvis moral udspringer af åndeliggørelse; forestil jer en menneskehed uden begrænsninger og landegrænser, der broderligt deler alle de livsmidler, som jorden skænker sine børn.

32. Forsøg at forestille jer, hvordan den menneskelige videnskab ville se ud, hvis den havde kærligheden til hinanden som ideal, hvis mennesket modtog den viden, det søger, gennem bønnen.

33. Tænk på, hvor behageligt det vil være for Mig at modtage menneskenes gudstjeneste af kærlighed, tro, lydighed og ydmyghed gennem deres liv, uden at de behøver at ty til ritualer og ydre kultformer.

34. Først dette vil være liv for menneskene, for i det vil de indånde fred, nyde frihed og næres udelukkende af det, der indeholder sandhed. (315, 57-58)

35. Menneskernes synder vil være udslettet, og alt vil fremstå som nyt. Et lys fuld af renhed og jomfruelighed vil oplyse alle skabninger, en ny harmoni vil hilse denne menneskehed, og da vil der fra menneskenes ånd stige en hymne af kærlighed til deres Herre, som Han så længe har ventet på.

36. Moder Jord, som fra de tidligste tider er blevet vanhelliget af sine børn, vil igen pryde sig med sine smukkeste festklæder, og menneskene vil ikke længere kalde hende "tårernes dal", ej heller vil de forvandle hende til et felt af blod og tårer.

37. Denne verden vil være som et lille helligdom midt i universet, hvorfra menneskene vil løfte deres sjæl op mod det uendelige i en forening fuld af ydmyghed og kærlighed til deres himmelske Fader.

38. Mine børn vil have min lov præget i deres sjæl og mit ord i deres hjerte, og hvis menneskeheden i fortiden fandt lyst i det onde og glæde i synden, vil den da ikke have noget andet ideal end det gode, ej heller vil den kende større glæde end at vandre på mine veje.
39. Men tro ikke, at mennesket derfor vil give afkald på sin videnskab eller sin civilisation og trække sig tilbage til øde dale og bjerge for at leve et primitivt liv. Nej, det vil stadig nyde frugterne af videnskabens træ, som det med så stor interesse har plejet , og når dets åndelighed så er større, vil også dets videnskab være det.
40. Men mod tidernes ende, når mennesket har tilbagelagt hele denne vej og har plukket den sidste frugt fra træet, vil det erkende sine værkers ringhed, som tidligere forekom det så store, og det vil forstå og føle det åndelige liv, og gennem det vil det beundre Skaberens værk som aldrig før. Gennem inspiration vil han modtage de store åbenbaringer, og hans liv vil blive en tilbagevenden til enkelhed, naturlighed og åndelighed. Der vil gå endnu nogen tid, før denne dag kommer, men alle mine børn vil se den. (111, 12-14)

Skabelsens fuldendelse

41. Jeg forbereder dalen, hvor Jeg vil samle alle mine børn til den store universelle dom. Jeg vil dømme med fuldkommenhed, min kærlighed og barmhjertighed vil omfavne menneskeheden, og på denne dag vil I finde forløsning og helbredelse fra alle jeres ondskaber.
42. Når I i dag soner jeres fejltagelser, så lad jeres sjæl blive renset. På denne måde vil I være forberedt til at modtage den arv fra Mig, som Jeg har bestemt for hver enkelt af jer. (237, 6)
43. Min kærlighed vil smelte alle mennesker og alle verdener sammen til en enhed. Foran Mig vil forskellene mellem racer, sprog og stammer forsvinde, og selv de forskelle, der findes i den åndelige udvikling. (60, 95)
44. Min Ånd har sænket sig ned over hver eneste sjæl, og mine engle er overalt i universet og udfører mine befalinger om at bringe alt i orden og på rette spor. Når alle så har opfyldt deres mission, vil uvidenheden være forsvundet, det onde vil ikke længere eksistere, og kun det gode vil herske på denne planet. (120, 47)
45. Alle verdener, hvor mine børn fuldender sig, er som en uendelig stor have. I dag er I endnu spæde skud, men jeg lover jer, at I ikke vil mangle det krystalklare vand fra mine undervisninger, og at I gennem deres vanding vil vokse mere og mere i visdom og kærlighed; indtil en dag i evigheden, når træerne bærer modne frugter i overflod, kan den Guddommelige Gartner glæde sig over sit værk ved at smage frugterne af sin egen kærlighed. (314, 34)
46. Jeg ønsker, at når kampen er forbi, og alle mine børn er forenet for evigt i det åndelige hjem, skal de få del i min uendelige lykke som Skaber, som en

anerkendelse af, at hver af jer har deltaget i det guddommelige værk ved at opbygge eller genoprette.
47. Først som åndelige væsener vil I opdage, at intet af alt det, jeg har skabt siden begyndelsen, er gået tabt, at alt genopstår i mig, alt kommer til live og fornyes.
48. Når så mange væsener i lang tid har været på afveje, når mange i stedet for livets gerninger har udført ødelæggende handlinger, vil de indse, at deres tid på afveje kun var forbigående, og at deres gerninger, hvor dårlige de end måtte have været, vil blive opvejet i det evige liv, og at de vil blive forvandlet til medarbejdere i mit uophørlige skabende værk.
49. Hvad er dog nogle få århundreder af synd og mørke, som menneskeheden har oplevet på Jorden, når I sammenligner dem med evigheden, med en tid af udvikling og fred uden ende? I har fjernet jer fra Mig på grund af jeres frie vilje og vil, drevet af samvittigheden, vende tilbage til Mig. (317, 17-20)
50. Jeg har modtaget hele skabelsens hyldest – fra de største stjerner til de væsener, der knap nok kan ses med jeres øjne.
51. Alt er underlagt udviklingen, alt følger sin gang, alt skrider frem, alt forandrer sig, udvikler sig højere og fuldender sig.
52. Når det så har nået fuldkommenhedens højdepunkt, vil mit åndelige smil være som en uendelig morgenrøde i hele universet, hvorfra enhver plet, al elendighed, lidelse og enhver ufuldkommenhed vil være forsvundet. (254, 28)

Lovsangen om den genoprettede skabelsesharmoni

53. I min ånd findes der en lovsang, hvis toner endnu ingen har hørt; ingen kender den, hverken i himlen eller på jorden.
54. Den sang vil blive hørt i hele universet, når smerten, elendigheden, mørket og synden er udslettet.
55. Disse guddommelige toner vil finde genklang i alle sjæle, og Faderen og børnene vil forenes i dette kor af harmoni og salighed. (219, 13)
56. Jeg vil hæve mig i jer som sejrherre — jeg vil, at I skal betragte jeres Fader som Hærskarernes Konge, der besejrer det onde i jer, og jer selv som soldater fulde af åndelig ædelhed, fulde af tilfredshed og sjælefred.
57. Da vil man høre hymnen om den universelle harmoni ved den største af sejrene — den triumf, der vil komme, hvorved dog hverken jeres Fader eller I selv vil være bedrøvede over at have "besejrede" gennem jeres kærlighed.
58. Vores "besejrede" vil ikke være sjælene – det vil være det onde, al mørke, alle synder og ufuldkommenheder.
59. Faderens triumf vil bestå i frelsen af alle de tilbageværende sjæle, der var forankret i mørket og det onde.
60. I tager fejl, hvis I tror, at nogen vil gå fortabt. Jeg ville ikke længere være Gud, hvis en eneste sjæl ikke fandt frelse.

61. Alle dem, I kalder dæmoner, er ligeledes sjæle, der er udgået fra Gud, og selvom de i dag stadig er vildfarne, vil også de finde frelse.
62. Hvornår vil det sande lys være i dem? Da, når I sammen med lysets åndelige hærskarer bekæmper deres uvidenhed og deres synd med jeres bøn og jeres gerninger af kærlighed og barmhjertighed.
63. Jeres Faders og jeres fuldkomne lykke vil være Herrens Store Dag. Det Universelle Festmåltid vil finde sted, når I en dag alle ved hans bord nærer jer af det Evige Livs brød. (327, 47-48)
64. Har jeg ikke sagt jer, at I er arvinger til min herlighed? Så mangler der kun, at I erhverver fortjenester, for at den kan blive jeres, og I kan nyde den.
65. Alt, hvad Jeg har skabt, har ikke været for Min skyld, men for Mine børns skyld. Jeg ønsker kun jeres glæde, jeres evige salighed. (18, 60-61)
66. Al den kraft, der gav væsenerne liv og gav organismerne liv, vil vende tilbage til Mig; alt det lys, der oplyste verdenerne, vil vende tilbage til Mig, og al den skønhed, der blev udgydt over skabelsens riger, vil igen være i Faderens Ånd; og så snart det igen er i Mig, vil dette liv forvandle sig til åndelig essens, som vil blive udgydt over alle åndelige væsener, over Herrens børn; for Jeg vil aldrig fratage jer de gaver, som Jeg har skænket jer.
67. Visdom, evigt liv, harmoni, uendelig skønhed, godhed, alt dette og mere vil være i Herrens børn, når de sammen med Ham bebor fuldkommenhedens sted. (18, 55-56)

XIV Missionsopgaven

Kapitel 59 – Opgave om udbredelse af det nye Guds ord

Vejledning til fremstilling af bogbind, uddrag og oversættelser

1. Dette er den forkyndte tid, hvor Jeg måtte tale til menneskeheden, og Jeg vil, at I i opfyldelse af Mine forudsigelser med dette ord, som Jeg har givet jer , samler bøger, senere laver uddrag og analyser deraf og bringer dem til jeres medmenneskers kendskab. (6, 52)
2. Samml et bogværk ud fra mit ord, udled dets indhold, så I får en reel forståelse af renheden i min lære. I det ord, der er overbragt af stemmebæreren, kan I opdage fejl, men ikke i indholdet.
3. Mine formidlere har ikke altid været forberedte. Derfor har Jeg sagt jer, at I ikke blot skal læse det overfladisk, men trænge ind i dets indhold, så I kan opdage dets fuldkommenhed. Bed og mediter, så I kan forstå det. (174, 30)

4. Jeg bragte jer dette ord og lod jer høre det på jeres sprog, men jeg giver jer opgaven at oversætte det senere til andre sprog, så det bliver kendt af alle.
5. På denne måde vil I begynde at opføre det sande "Israels tårn" — det, som åndeligt forener alle folkeslag til ét, som forener alle mennesker i den guddommelige, uforanderlige og evige lov, som I har hørt i verden fra Jesu mund, da han sagde til jer: "Elsk hinanden!" (34, 59-60)
6. Jeg ønsker, at mit ord, når der udgives bøger deraf, som skal spredes over hele jorden, trykkes fejlfrit, så rent som det kom fra Mig.
7. Hvis I lader det komme ind i jeres bøger på denne måde, vil der strømme et lys ud fra det, som vil oplyse menneskeheden, og dets åndelige betydning vil blive fornemmet og forstået af alle mennesker. (19, 47-48)
8. Jeg pålægger jer min undervisning, så I kan videregive den til jeres medmennesker i samme form, som Jeg giver den til jer. Men diskuter aldrig heftigt, når I underviser i den. Vær på vagt mod at dømme noget, I ikke kender, men forstå, at et oprigtigt forbillede vil være nok til at omvende menneskene til åndelighed. (174, 66)
9. Forbered jer, så I kan videregive den glade budskab, som vil blive modtaget med glæde af mange.
10. Jeg siger jer "af mange" og ikke "af alle", for nogle vil måske sige til jer, at det, som Gud åbenbarede i den "Første Tid", og det, som Kristus bragte menneskene, er nok for dem.
11. Netop da skal jeres læber, bevæget og inspireret af Mig, sige til de vantro mennesker, at det er nødvendigt at lære den nye åbenbaring at kende for at erkende hele sandheden, som Gud har skænket menneskene i fortiden. (292, 67)

Retten til at lære det nye Guds ord at kende

12. Det er nødvendigt, at du begiver dig ud på jordens forskellige veje, o højt elskede folk. For se, selv i den mexicanske nation har mange endnu ikke anerkendt mit værk.
13. Se, hvordan der allerede i verden rejser sig dem, der hævder at virke i mit navn, skønt de er åndeligt trængende.
14. Men I, som er blevet rigeligt begavet af min guddommelighed – hvad er jeres opgave? At gøre min lære kendt. I må ikke skjule jer for verden eller nægte den den hjælp, den har brug for. (341, 16)
15. Her forbereder Jeg jer i stilhed; derefter vil den dag komme, hvor I må begive jer ud for at bane vejen, så mit ord når frem til alle hjerter.
16. På det tidspunkt vil verden være renset gennem lidelse, og mit ord vil ikke længere fremstå som et fremmed sprog for den, men som noget, som hjerte og sjæl let kan forstå og føle.
17. Jeg overdrager jer bogen, der taler om sandhed og kærlighed, for at I kan bringe den til hele menneskeheden.

18. Der findes intet folk på jorden, om hvilket jeg kunne sige til jer, at I ikke behøver at tage derhen, fordi det ikke har brug for denne åbenbaring. Hvilket folk kan hævde, at det virkelig er kristent – ikke kun af navn, men på grund af sin kærlighed, sin barmhjertighed og sin tilgivelse? Hvilken nation kan bevise sin åndelighed? I hvilken del af verden elsker de hinanden? Hvor følger menneskene faktisk Kristi lære? (124, 15-16)

19. Når dette budskab er afsluttet, vil Jeg ikke længere tale gennem disse formidlere, men derefter på en subtil måde give Mig til kende i sjælene.

20. Men mit ord, præget i hjerterne hos dem, der har hørt det, og nedskrevet i en ny bog, skal bringes til verdens folk og nationer som fredens frø, som lyset af den sande viden, som et middel mod alt det onde, der plager menneskenes krop og sjæl.

21. Mit ord vil ikke nå frem til hjerterne, når mine sendebud ønsker det, men når det er min vilje. For det vil være mig, der våger over mit frø, der forbereder jorden for det og baner vejen. Det vil være mig, der med visdom lader det nå frem til folkeslagene, nationerne og familierne på det rette tidspunkt.

22. Det vil nå frem, når man allerede forventer det, når hjerterne er i forventning, fordi de husker mine løfter, når de er vågnet op af deres dybe drøm om selvherredømme, hovmod, materialisme og forfængelighed. (315, 28-29)

23. Jeg vil give mit folk midlerne til at bringe mit budskab til alle nationer. Jeg vil sørge for, at det på sin vej møder mennesker med god vilje, som vil hjælpe det med at bære mine åbenbaringer ud til jordens ender. (323, 75)

24. Gennem jer skal loven på ny blive bekendtgjort for de nye generationer. Derfor har jeg sagt jer, at I skal være forberedte. For I er kommet for at forberede vejen for fremtiden, så de nye generationer i fremtiden ikke længere er afgudsdyrkere, og der ikke opstår falske profeter blandt dem, som bedrager menneskeheden.

25. Alt dette skal du åbenbare for verden, Israel. I denne tid, hvor der er opstået forskellige verdensanskuelser, vil sekter rejse sig mod hinanden, trosretningerne vil kæmpe indbyrdes og også afvise jer.

26. Men da I er børn af lyset og freden, skal I sige til dem: "Sandheden er indeholdt i det tredje testaments indhold, der er vidnesbyrdet om Herrens nærvær og komme i denne tid."

27. I skal henlede menneskehedens opmærksomhed på denne bog og med jeres opfyldelse af min lov vidne om dens sandhed. (348, 42 43)

Anvisninger for udbredelsen af åndslæren

28. Forstå, folk: I denne "Tredje Tid" har I som vidner, der har været med om denne guddommelige åbenbaring, den opgave at udbrede dette budskab helt trofast og sandfærdigt. I er blevet kaldet og udvalgt til at bringe menneskeheden den glade budskab, til at lære jeres medmennesker den åndelige vej – den

eneste, der fører jer til fred, til det sande lys og til den altomfattende broderskab. (270, 10)

29. Hav tålmodighed og forståelse, for det er ikke jer, menneskeheden skal anerkende, men mit værk, min lære, og denne er evig. Jeres opgave er med jeres ord og handlinger at overbringe det budskab, der åbenbarer for menneskene, hvordan de kan tage et skridt mod fuldkommenhed. (84, 11)

30. Byg på fast grund, så det, som Jeg har opbygget i jer af åndelighed og fornyelse, ikke ødelægges af de vantro.

31. Men I skal ikke skjule denne sandhed af frygt for verden; I skal vise den for verden i det klare dagslys. Derfor siger jeg jer igen og igen, at I skal værne om dette frø, så I og jeres børn kan bringe dette lys til jordens folk. For at lade mit budskab nå ud til de forskellige steder på jorden tillader jeg jer at benytte de midler, I finder egnede til dette, når jeres samvittighed fortæller jer, at I er på den rette vej. I denne tid skal I ikke søge til katakomberne for at kunne bede og elske Mig.

32. Vær ikke generet, når I på nogen måde taler om Mig eller vidner, for da vil menneskene ikke anerkende, at Jeg åbenbarede Mig for jer; de vil tvivle på, at skarer af syge og hjælpeløse blev raske og fandt lindring for deres lidelser; de vil benægte de mirakler, som Jeg udførte for at tænde jeres tro.

33. Jeg vil efterlade jer bogen med mine undervisninger, så I kan sige til verden: »Se, her er det, som Mesteren efterlod som arv.« Og sandelig, hvor mange vil tro, når de hører læsningen af mit ord, og hvor mange syndere vil forny sig!

34. Tag alle disse læresætninger til jer, så prøvelserne i jeres liv ikke rammer jer uforberedte. (246, 69-70)

35. Hvor mange lærdomme, hvor mange former for tilbedelse af Gud og hvor mange nye forestillinger om det åndelige og det menneskelige liv vil I finde. Hvis I forstår at trænge ind i dem og bedømme dem, vil hver af dem vise jer en god og rigtig del og en anden, vildledende del, fjernt fra sandheden, som er retfærdighed, kærlighed og fuldkommenhed.

36. Der, hvor I opdager vildfarelser, uvidenhed eller ondskab, skal I udbrede essensen af min lære, som, fordi den er min, ikke må indeholde nogen blanding med urenheder eller vildfarelser.

37. Min undervisning er absolut, er omfattende og fuldkommen. (268, 58-60)

38. Jeg siger jer allerede nu, at de, der virkelig sår dette frø med den inderlighed, hvormed Jeg har betroet det jer, vil gå deres vej i fred. Dørene, der har været døve for deres banken, vil åbne sig for dem; og selvom de måtte blive bekæmpet, vil de aldrig bukke under i kampen, fordi deres dyd lader dem overvinde alle prøvelser.

39. De derimod, der overhører deres samvittigheds stemme, som ikke adlyder mit ord og forråder mig, vil altid være overladt til deres fjender, vil leve i ufred og føle frygt for døden. (252, 24-25)

40. Folk, inden krigene i verden er slut, skal min kærlighedslov røre alle sjæle, selvom I i dag endnu ikke kan vide, på hvilken måde.
41. Dette budskab om åndeligt lys vil ligeledes nå frem til menneskene; men dette vil først ske, når I er stærke.
42. Ingen må vove at sige, at dette værk er sandheden, hvis han ikke er overbevist om det, for da vil ingen tro på jer. Men hvis jeres tro er absolut og jeres overbevisning ægte, vil ingen kunne forhindre jer i at bringe den glade budskab til alle hjerter. (287, 52-53)

Kapitel 60 - At virke i Kristi ånd

Nødvendige egenskaber, dyder og evner hos de nye disciple

1. Hvor vanskeligt forekommer det jer at bane jer vej for at udføre jeres opgave i denne tid. Men jeg siger jer, at det ikke er vanskeligt, for menneskeheden er forberedt på at modtage mit budskab.
2. I alle tider har de svage været modløse over for kampen, mens de stærke har vist, at troen på min lov overvinder alt. Din bestemmelse, Israel, har altid været at forkynde verden nye budskaber og åbenbaringer, hvorfor I til tider tvivler på, om I vil finde tro.
3. Men vær ikke bekymrede, tag det frø, som Jeg har betroet jer, og så det. I vil se, hvor mange af de marker, I anså for ufrugtbare, I vil finde frugtbare, når de gøres frugtbare med sandheden i mit ord.
4. Undlad ikke at udføre jeres opgave, fordi I føler jer uværdige. Sandelig, jeg siger jer: Den, der har en mission og undlader at udføre den, handler lige så ondt som den, der bevidst krænker loven.
5. Glem ikke, at Faderen i sidste ende vil kræve regnskab af jer – både for det onde, I har gjort, og for det, I har undladt at gøre. Vær klar over, at både den ene og den anden forseelse vil forårsage lidelse for jeres sjæl.
6. Udbred min lære, tal til menneskene om mit ord, overbevis dem med jeres kærligheds gerninger, inviter dem til at lytte til mig, og når de kommer sammen med menneskemængderne, og troens lys tændes i deres hjerter, vil jeg kalde dem børn af det nye folk Israel. (66, 14-17)
7. Dem, der hæver sig op fra sumpen, snavset og egoismen til et liv i tjeneste og aktiv næstekærlighed over for deres medmennesker, vil jeg fremhæve som et eksempel på, at der i min lære er lys og nåde, der kan forny syndere. Dette eksempel vil smitte af på alle hjerter.
8. Hvem ønsker ikke at høre til dem, der vidner om Mig? Men sandelig, Jeg siger jer: Hvis jeres handlinger ikke virkelig kommer fra hjertet, vil de ikke bære frugt

hos jeres medmennesker, og I vil ofte høre dem kalde jer hyklere og falske prædikanter. Og det ønsker Jeg ikke skal ske for jer.

9. I må vide, at det i nutiden er meget svært at narre mennesker. Deres ånd er vågen, og selvom de har forvildet sig i deres tilværelses materialisme, er de følsomme over for enhver åndelig manifestation. Men hvis I ikke kan narre jeres medmennesker – kan I da narre jeres Fader?

10. Lad Mesterens kærlighed finde bolig i jeres væsen, så I kan tilgive jeres fjender, som Han tilgiver jer. Da vil jeres hjerte være som en redningsanker blandt menneskene. (65, 44-46)

11. Frygt ikke menneskene; for sandelig, jeg siger jer: Jeg vil tale gennem jeres mund, vidne om mit ord gennem jer, og ekkoet deraf vil nå ud til verdens ende, til de store, til de små, til de regerende, til videnskabsmændene og teologerne. (7, 37)

12. Jeg siger jer på ny, at I ikke må vige tilbage fra konfrontationen. Sig derfor til jeres medmennesker med største naturlighed, at Herren er kommet til jer.

13. Sig til dem, at den, der døde på korset, var Jesus – det legeme, hvori Kristus skjulte sig, det levende tempel, hvori "Guds Ord" boede; men at Kristus, den Guddommelige Kærlighed, lever og kommer i Ånden til sine børn for at lære dem den vej, der vil føre dem ind i hans Åndelige Rige. (88, 62-63)

14. Frygt ikke sekternes og trosretningernes domme og hån. Det er dem, der, selvom de har profetibøgerne i deres hænder, ikke har fortolket dem korrekt og derfor ikke har forstået at vente på Mig. I derimod, som ikke kendte profetierne, der talte om Min genkomst som Helligånden, har ventet på Mig. Nu er den "Tredje Tid" kommet, men menneskeheden har ikke forstået at fortolke evangeliet korrekt. (33, 26)

15. Hvordan vil I kunne få menneskeheden til at opnå åndelighed i en epoke med så stor materialisering og åndelig forvirring?

16. Vær jer bevidst, at jeres arbejde er vanskeligt, at I må være stærke og tålmodige i kampen for at kunne udføre det.

17. I må gøre jer stor umage for at rette den forkerte fortolkning, man har givet min lov, og også den ufuldkomne måde, hvorpå I bringer mig jeres tilbedelse.

18. Men I må huske på, at I ikke kan ændre forestillingerne og tilbedelsesformerne på et øjeblik, men at I for at opnå dette må rustes med tålmodighed og god vilje og med jeres gerninger give et eksempel på kærlighed. (226, 60)

19. Kun de, der er rene i hjertet, må drage ud til landene og nationerne for at udbrede mit budskab, for de vil være de eneste værdige til at vidne om sandheden i dette værk.

20. Når disse sendebud drager ud til de lande, der venter på dem, skal al religiøs fanatisme allerede være udslettet af deres hjerter, der må ikke længere være det

mindste ønske om smiger eller beundring, og deres hånd må ikke vove at besmitte sig med verdens penge for det kærlighedsværk, de udfører.
21. De skal ikke sælge mirakler eller fastsætte en pris for kærligheden indbyrdes. De skal være tjenere, ikke herrer.
22. Der vil endnu komme en tid, hvor I forstår den sande ydmygheds storhed, og da vil I indse, at den, der forstod at være tjener, i virkeligheden var fri i sin opgave med at gøre godt og udbrede barmhjertighed, og at troen, tilliden og freden har ledsaget ham i hans liv. (278, 11-12)
23. Jeg siger jer, at I vil føle det, når jeres sjæl er forberedt til at undervise jeres medmennesker i min lære. For dette vil ske, når I har fundet jer selv. I vil da høre samvittighedens stemme helt klart. Så længe dette ikke gælder for jer, vil I ikke kunne føle Mig sandfærdigt. (169, 36)
24. Lyt opmærksomt til dette ord, så I bagefter kan fortolke det og så det i jeres medmenneskers hjerter. Nøj jer ikke med at forstå det: tal om det, vær et eksempel og undervis gennem jeres gerninger. Vær indfølende, så I ved, hvornår det rette øjeblik er kommet til at tale, og hvornår det rette tidspunkt er kommet, hvor jeres handlinger skal vidne om min lære.
25. Jeg giver jer et eneste sprog til at udbrede mit ord, og dette sprog er den åndelige kærlighed, som alle mennesker vil forstå.
26. Det er et sprog, der er en velsignelse for menneskers ører og hjerter, og som sten for sten vil nedrive det Babels tårn, de har opført i deres hjerter. Da vil min dom ophøre, for alle vil betragte hinanden som brødre og søstre. (238, 27-28)
27. Først når I har forvandlet jer indvendigt, vil Jeg sende jer ud i verden for at udbrede mit budskab. For først når åndeligheden er ægte hos disciplene, vil de forstå at videregive den, sådan som de har modtaget den fra Mig. (336, 38)
28. Husk, at min undervisning ikke er begrænset til jeres forestillinger og jeres begrebsforståelse. Min guddommelige visdom har ingen grænser. Ingen kan hævde, at han kendte eller forstod nogen af mine åbenbaringer, før jeg har åbenbaret dem for ham.
29. Mens videnskabsmændene forsøger at forklare alt med deres materielle viden, åbenbarer Jeg for de ydmyge det åndelige liv, det egentlige liv, som er årsagen, grunden og forklaringen på alt, hvad der eksisterer.
30. Ud fra den viden, I formidler, vil der opstå den forestilling, som menneskene danner sig om mit værk. Mange vil på grund af manglende forståelse bedømme min lære ud fra jeres uanselighed, ligesom Jesus, Kristus, i den »Anden Tid« blev bedømt ud fra sit beskedne ydre og sin enkle klædedragt, og fordi også de tolv, der fulgte ham, var enkelt klædt. Men jeg siger jer i sandhed, at de ikke var klædt i laset tøj, og at de kun havde foragtet de jordiske forfængeligheder, fordi de på grund af min undervisning havde forstået, hvad sjælens sande værdier består i.
31. Jeg siger jer, disciple: Når mennesker begynder at studere mit værk og opsøger jer og stiller jer spørgsmål, så lad jer ikke friste til at anse jer for

overlegne på grund af den viden, I har modtaget fra mig. Jo mere beskedne I viser jer, desto mere ædle og troværdige vil de anse jer for at være.

32. På denne måde vil det lys, der opløser fanatismen og befrier sjælen, gradvist brede sig fra menneske til menneske. Og de, der kaldte sig kristne uden at være det, vil gennem dette lys lære Kristi sande lære at kende og fortolke den. For det vil give dem en opløftende forestilling om det åndelige liv, som Jesus talte om i sine lære. (226, 17-21)

33. I kan ikke gå til menneskene med en uægte eller blot forfalsket forberedelse; for deres sjæl er udviklet, og det bånd, der dækkede deres øjne, er for længst faldet.

34. Bring dem åndelighed, tilbyd dem fred og skab en atmosfære af velvære og broderskab i jeres omgivelser, så vil I opleve, hvordan de lytter til jer og tager imod jeres ord, hvori min inspiration og min kraft vil ligge.

35. Når I prædiker og lærer om fred, så vær selv fredselskende; når I taler om kærlighed, så føl den, før I udtrykker den med ord; når jeres medmennesker ligeledes tilbyder jer dens frugter, så afvis dem ikke. Prøv alt, hvad I lærer at kende, og hold jer til det, der er tilladt og rigtigt i deres lære.

36. I vil også møde dem, der – blevet fanatiske i deres religionsudøvelse – har indskrænket deres opfattelsesevne gennem materialiseringen af deres kultiske handlinger. I skal da tålmodigt hjælpe dem med at udvide deres viden, skal vise dem de horisonter, som deres ånd kan nå, når de fordyber sig i min undervisning.

37. I skal tale til dem om min Universelle Ånd, om sjælens udødelighed, dens fortsatte udvikling. I skal lære dem den sande bøn, åndens samtale, og befri dem fra fordomme og vildfarelser. Dette er det værk, som Jeg pålægger jer — et værk af kærlighed og tålmodighed. (277, 6-7)

38. Helbred al lidelse, både den i kroppen og den i sjælen, for I har til opgave at trøste, styrke og helbrede jeres næste. Men jeg spørger jer: Hvordan kunne I give de nødlidende sundhed, hvis I selv var syge? Hvilken fred kunne strømme ud af jeres sjæl, hvis den var forstyrret af bekymringer, lidelser, samvittighedskvaler og lavtstående lidenskaber?

39. Kun det, I har samlet i jeres hjerte, vil I kunne tilbyde jeres medmennesker. (298, 1-2)

40. Jeg giver jer en klar og enkel undervisning, så I kan lære at leve blandt syndere uden at blive smittet; at gå jeres vej mellem torne uden at skade jer selv; at være vidne til grusomheder og skændigheder uden at blive vrede; at leve i en verden fuld af elendighed uden at forsøge at flygte fra den, men snarere at længes efter at forblive midt i den for at gøre alt det gode, der er muligt, for de nødlidende og på alle veje at sprede det godes frø.

41. Da det jordiske paradis er blevet forvandlet til et helvede på grund af menneskenes synd, er det nødvendigt, at de vasker deres skampletter bort og dermed giver deres liv dets oprindelige renhed tilbage. (307, 26-27)
42. Jeg vil ikke udsende dem som budbringere, der er døde for nådens liv, for de ville ikke have noget at give. Jeg vil ikke betro denne mission til dem, der ikke har renset deres hjerte for egoisme.
43. Min ords budbringer skal være en af mine disciple, hvis blotte tilstedeværelse allerede gør min fred mærkbar i hjerterne. Han skal have evnen til at trøste sine medmennesker selv i livets sværeste øjeblikke, og der skal altid strømme et lys ud af hans ord, som fordriver al mørke i sjælen eller sindet. (323, 60-61)

Den rette adfærd ved videreformidlingen af ordet

44. Mine nye disciple vil have mange midler og veje til at udbrede dette velsignede frø; men glem aldrig ydmygheden og enkelheden, for således er Jeg kommet til jer, og på samme måde skal I nærme jer hjerterne, hjemmene og folkeslagene. Når I kommer således, vil I blive anerkendt som budbringere af et åndeligt budskab, og jeres kamp vil bære frugt i form af ægte åndeliggørelse, fornyelse og broderskab. (82, 66)
45. Hvis I vil vide, hvad I skal gøre blandt menneskene, er det nok at betragte det, som Jeg har gjort hos jer fra den dag, hvor I første gang hørte mit ord.
46. Jeg tilgav jer, modtog jer med uendelig barmhjertighed og kærlighed, lod jer hvile fra det møjsommelige daglige arbejde. Jeg beskæftigede mig ikke med at bedømme jeres sociale stilling, jeres stand eller jeres kaste . Jeg rensede jeres synders spedalskhed og helbredte jeres svagheder.
47. Jeg var forstående, overbærende og velvillig, da jeg bedømte jeres mangler. Jeg førte jer tilbage til det sande liv ved at give jer en kærlighedslære, der sætter jer i stand til at frelse jer selv ved at frelse jeres næste.
48. I disse mine gerninger, som jeg har udført for hver enkelt af jer, kan I finde det bedste eksempel til at anvende blandt dem, der lider nød i krop og sjæl, og som vil strømme til jer i skarer.
49. Når jeg taler til dette folk her, taler jeg til menneskeheden. Jeres opgave er i morgen at henvende jer til menneskenes hjerter og broderligt overbringe dem mit ord, som vil fuldende forløsningsværket. (258, 21-24)
50. I skal være ydmyge. Det må ikke genere jer, hvis man fornærmer jer. Vær sagtmodige. Man vil påføre jer ydmygelser og lidelser. Men jeres ord, som vil være mit budskab, vil de ikke kunne forvise fra deres sjæl. Derfor siger jeg jer: Når nogle forbliver ufølsomme og døve over for jeres kald, vil andre til gengæld vågne op af deres lange søvn og begive sig ud for at gå foran og bringe deres liv på vejen til fornyelse og omvendelse.

51. Rust jer med mod, tro og styrke, så I kan tage kampen op. Men jeg gør jer opmærksom på: Lad jer ikke skræmme, når I taler med en af jeres medmennesker, fordi I ser ham velklædt, eller fordi man tiltaler ham som fyrste, herre eller minister.
52. Tag Paulus og Peter til forbillede, som hævede deres stemme over for dem, som verden kaldte herrer. De var store i deres ånd, og alligevel pralede de ikke over for nogen med, at de var herrer; tværtimod bekendte de, at de var tjenere. Følg deres eksempel og vidn om min sandhed gennem kærligheden i jeres gerninger. (131, 60-62)
53. Jeg gør jer også opmærksom på, at den, der bruger mit ord som et sværd til at såre sine medmennesker eller som et scepter til at ydmyge dem, ikke kan kalde sig min discipel. Det samme gælder den, der bliver ophidset, når han taler om denne lære, og som mister roen, for han vil ikke så troens frø.
54. En forberedt discipel vil være den, der, når han ser sig angrebet i sin tro, i det helligste af sine overbevisninger, forstår at forblive rolig, for han vil være som et fyrtårn midt i en storm. (92, 9-10)
55. Når I søger at formane en synder til det gode, så gør det ikke ved at true ham med min dom, med naturkræfterne eller med smerte, hvis han ikke fornyer sig, for I ville indgyde ham aversion mod min lære. Vis den sande Gud, som er fuld af kærlighed, barmhjertighed og tilgivelse. (243, 36)
56. Føl jer ikke såret af jeres medmenneskers hån, da I er bevidste om, at den, der gør dette, på grund af sin uvidenhed ikke er i stand til at erkende sandheden. Kompensationen for dette vil I finde hos dem, der kommer til jer for at undersøge jer og derefter bliver overrasket over den indre fred, som stråler ud fra hver af mine sande disciple.
57. I derimod skal aldrig gøre nar af dem, der i deres religiøse fanatisme er afgudsdyrkere. For selv om de søger Mig i materielle former, tilbeder de Mig alligevel i dem.
58. I behøver ikke at påpege jeres medmenneskers vildfarelser for at få dem fjernet. Tværtimod ville I derved vække deres vrede og forstærke deres fanatisme endnu mere. Det vil være tilstrækkeligt at omsætte min lære til praksis med den åndelighed, den kræver, for at bringe jeres medmenneskers vildfarelser frem i sandhedens lys.
59. I vil måtte udvise stor tålmodighed, stor barmhjertighed og ægte kærlighed, hvis I ønsker, at menneskeheden snart skal lære at erkende det åndelige indhold i mit ord og vise det ægte ærbødighed samt i hvert menneskeligt væsen erkende en åndelig og jordisk bror i Gud. (312, 20-22)
60. Jeg har bevist for jer, at man kan fjerne det mørke binde fra den uvidendes eller forblindedes øjne uden at skade ham, uden at fornærme eller såre ham. Jeg vil, at I også handler således. Jeg har bevist for jer ved jer selv, at kærlighed,

tilgivelse, tålmodighed og overbærenhed har større magt end hårdhed, fordømmelse eller brug af vold. (172, 63)

61. Endnu en gang efterlader Jeg jer sporet, så I kan følge Mig. Når I begiver jer ud for at søge mennesker for at bringe dem den glade budskab, så beder I ikke om, at de skal lytte til jer. Udfør jeres opgave med værdighed, og de, der tror på jer, vil være dem, som Jeg har udvalgt til at gøre til Mine disciple. (10, 50)

Den rette måde at forkynde ordet på

62. Jeg har ikke givet jer mit ord, for at I skal forkynde det på gader og torve. Jesus gjorde ganske vist dette; men han vidste, hvordan han skulle svare på ethvert spørgsmål og underkaste dem en prøve, som forsøgte at sætte ham på prøve.

63. I er små og svage, derfor må I ikke provokere jeres medmenneskers vrede. Forsøg ikke at henlede opmærksomheden på jer selv – tænk på, at I ikke har noget særligt. Stræb heller ikke efter at bevise for menneskerne, at alle tager fejl, og at kun I kender den sandhed; for på denne måde vil I ikke opnå noget godt med jeres såning.

64. Hvis I ønsker at udvikle jer åndeligt og moralsk, så døm ikke jeres medmenneskers fejl, for ikke at falde i den samme vildfarelse. Rett jeres ufuldkommenheder, bed ydmygt til jeres Mester, så I kan lade jer inspirere af hans mildhed, og husk hans råd om aldrig at gøre jeres gode gerninger kendte, så jeres venstre hånd aldrig får at vide, hvad den højre har gjort.

65. Jeg siger jer også, at det ikke er nødvendigt at opsøge mennesker for at tale med dem om min lære; for min barmhjertighed vil føre jer til dem, der har brug for jeres hjælp.

66. Men hvis der er øjeblikke, hvor I i opfyldelse af min lov føler behov for at udføre et værk af næstekærlighed, og I ikke har nogen trængende i jeres nærhed, så vær ikke bedrøvede over det og tvivl ikke på mit ord. Dette vil netop være det øjeblik, hvor I skal bede for jeres fraværende brødre, som vil modtage min barmhjertighed, hvis I har sand tro.

67. Stræb ikke efter at vide mere end jeres brødre. Forstå, at I alle opnår den erkendelse, der svarer til jeres udvikling. Hvis Jeg skænkede jer mit lys, uden at I havde fortjent det, ville I blive hovmodige og gå til grunde i jeres forfængelighed, og jeres visdom ville være falsk.

68. Jeg vil se jer ydmyge. Men for at være det foran Mig, må I også vise det over for jeres næste.

69. Disciple, kærlighed og visdom er aldrig adskilt, det ene er en del af det andet. Hvordan kan det være, at nogle stræber efter at adskille disse to dyder? Begge er nøglen, der åbner porten til helligdommen, som vil gøre det muligt for jer at nå frem til fuld erkendelse af min lære.

70. Jeg har sagt jer: Vil I have mange venner? Så gør brug af godhed, hjertelighed, tålmodighed og barmhjertighed. For kun ved hjælp af disse dyder vil jeres ånd kunne stråle på jeres næstes vej, da de alle er et direkte udtryk for kærlighed. For ånden rummer i sit inderste væsen kærligheden, da den er en guddommelig gnist, og Gud er kærlighed. (30, 29-36)
71. Jeg taler nu til dem, der skal udføre deres mission som apostle og profeter i andre lande, for at de ikke skal prale af den mission, som Jeg har betroet dem. Disse skal ikke vække opsigt ved at bekæmpe religiøse samfund eller trosbekendelser.
72. Det vil være andre, der vækker oprør mod jer, uden at være bevidste om, at de derved vil hjælpe jer med at udbrede min lære, idet de vækker nysgerrigheden hos mange, som senere vil forvandles til tro. (135, 28)
73. Når Jeg forankrer mit guddommelige budskab i jer, skal det blive et broderligt budskab. Men for at den kan gøre indtryk på og røre denne menneskeheds materialistiske hjerte, må den bære præg af den sandhed, som Jeg har åbenbaret for jer. Hvis I skjuler noget, hvis I fortier noget, har I ikke aflagt et sandfærdigt vidnesbyrd om, hvad Min åbenbaring i den Tredje Tid har været, og derfor vil I ikke finde tro. (172, 62)
74. Hvor stor er den moralske og åndelige tilbageståenhed, som jeg finder hos menneskeheden! Hvor stort er ansvaret for dem, der har modtaget nåden og lyset fra mit ord i denne tid!
75. Disciple, bliv mestre, fordriv frygten for mennesker fra jeres hjerter, forvis ligegyldigheden og dovenskaben, erkend, at I virkelig er budbringere af et himmelsk budskab. Det er jer, der skal give forklaringen på alt det, der sker i disse tider, og som skal bestræbe jer på at påpege principperne i min lære, som menneskeheden har glemt.
76. I skal ikke gentage mit ord for jeres medmennesker, sådan som jeg sagde det til jer. Uddann jer, så I forstår at forklare det. Søg ikke efter ord for at imponere med jeres veltalende retorik. Tal på en enkel måde, som bedst udtrykker Åndens sandhed. (189, 11-13)
77. Vær utrættelige, nye disciple, når I taler om denne sandhed. Uøvede læber, som I af frygt ikke udtaler mit ord – åbn jer i det øjeblik, I træffer jeres beslutning. Et eneste ord, sagt i mit navn, kan redde en synder, lukke afgrunde, der hindrer dem, der er blevet genstridige i det onde, på deres vej. Kender I mon den magt, som mit ord har? Kender I styrken i jeres fuldmagt?
78. Tal gennem eksemplariske handlinger og gør den del af mit værk retfærdighed, som jeg har betroet jer. Det resterende vil jeg gøre. (269, 6)
79. Når I ser, at andre af jeres medmennesker underviser i Kristi navn og ord, så se ikke ned på dem. For der står skrevet, at min genkomst ville finde sted, når det ord, som jeg bragte jer i den "Anden Tid", ville have spredt sig over hele jorden.

80. Men jeg siger jer, at der stadig er steder i verden, som endnu ikke har modtaget dette budskab. Hvordan kunne den nutidige, dybt åndelige lære nå disse folk, uden at de først har modtaget det guddommelige kærlighedsfrø, som Frelseren gav jer i sit ord og sit blod? (288, 44)

81. Når I først har forstået og følt sandheden, vil I opleve, hvor let det er for ånden at følge sin Mesters fodspor, selv i de hårdeste prøvelser. Gør alt, hvad I kan, for Jeg vil ikke kræve mere af jer , end I kan gøre. Så vil I efterlade en banet vej for de nye generationer.

82. Jeg lægger børnene på jeres hjerte og pålægger jer at lede dem på den rette vej. Saml dem, tal til dem med kærlighed og hengivenhed om Mig.

83. Søg de udstødte op – dem, der lever fortabt i elendighed og laster. Jeg giver jeres ord åndelig kraft, så de bliver vejen til frelse, når de kommer over jeres læber.

84. Åbn bogen om det sande liv for de uvidende, så deres sjæl vågner og vokser, når den trænger ind i Helligåndens åbenbaringer. Bliv ligesom jeres Mester, og I vil blive hørt. (64, 70)

85. Jeg ønsker, at de, der har fundet vejen, skal undervise i den på en letforståelig måde og gøre den let for deres medmennesker, så de ikke belægger den med forhindringer, som mange har gjort, hvorved de har forhindret dem, der søger Mig, i at komme til Mig. (299, 34)

86. Til jer spiritualister betror jeg opgaven at nedrive den barriere, som menneskeheden har rejst mellem Gud og sig selv — en barriere af falsk tro, af kun tilsyneladende tro på det evige, af materialiseringer og unødvendige kultiske handlinger.

87. Til jer, folk, giver jeg opgaven at vælte det gyldne kalv ned fra sin piedestal, som menneskene stadig tilbeder, selvom de anser sig for at være langt fra afgudsdyrkelse og hedenskab. (285, 54-55)

88. Fjern det falske indtryk, som mennesker har fået af de åndelige læresætninger, som om disse vildede på uvidenhed, vildledning og bedrageri. Vis min lære i al sin renhed og ophøjethed, så den opløser den uvidenhed, den fanatisme og den forhårdning, der forhindrer menneskene i at tænke på deres åndelige jeg, som de har berøvet al handlefrihed. (287, 42)

89. I, som har modtaget disse åbenbaringer, er udvalgt til at forkynde min nye åbenbaring for menneskeheden gennem den menneskelige fornuft. Hvem skal afgive dette vidnesbyrd, hvis ikke I?

90. Hvis I forventer, at de højtstående eller gejstlige i menneskehedens religiøse samfund vil bringe denne glædelige budskab, tager I fejl. For sandelig, Jeg siger jer, selv om de så Mig, ville de ikke åbne deres læber for at sige til menneskeheden: "Se, der er Kristus, gå til Ham!" (92, 13)

91. Sov ikke i forventning om de tider, som Jeg har talt til jer om, for først da at rejse jer og sige til menneskene: »Det, I nu har for øjnene, er allerede blevet forudsagt.«
92. Nej, folk, det er absolut nødvendigt, at I forkynder det på forhånd, at I profeterer om det, at I baner vejen for ankomsten af alt det, som Jeg har forudsagt og lovet jer. Da vil I have opfyldt jeres mission som banebrydere for åndeliggørelsen på jorden.
93. Når der så begynder at ske mirakuløse ting i verden, og Herrens Ånd taler til jer gennem begivenheder, som aldrig før er set, og når menneskets ånd begynder at åbenbare gaver og evner, som aldrig før er anet, vil I opleve, hvordan alle trosbekendelser, teorier, normer, institutioner og videnskaber rystes, og da vil menneskeheden erkende, at de, der i ydmyghed forkyndte en tilsyneladende fremmed lære, havde ret, fordi deres ord blev bekræftet, da de gik i opfyldelse.
94. I vil da opleve, at jordens folk er interesserede i den åndelige undervisning, at teologerne sammenligner Kristi lære med de nye åbenbaringer, og I vil se mange, der altid har været ligeglade med det åndelige, interessere sig levende for studiet af åbenbaringerne fra denne og tidligere tider. (216, 16-17)

Opgave til trøst og helbredelse af dem, der lider fysisk og sjæleligt

95. Jeg har betroet mine udvalgte store gaver. En af dem er helbredelsen — den helbredende salve, for med denne gave at kunne udføre en af de smukkeste opgaver blandt menneskene, da jeres planet er en tåredal, hvor der altid er smerte.
96. Med denne evne har I et vidt felt foran jer til at skænke trøst efter min vilje. Denne balsam har Jeg lagt i jeres væsen, i de mest følsomme strenge i jeres hjerte, og I har fundet trøst i den, jeres nakke har bøjet sig for dens mirakler, jeres hjerte er blevet blødt af menneskenes smerte, og I har altid vandret på barmhjertighedens vej.
97. Giv fortsat denne helbredende balsam, som ikke er i jeres hænder, fordi den overføres gennem blikke af medfølelse, trøst og forståelse, videregives gennem gode tanker og forvandles til helbredende råd, til ord af lys.
98. Helbredelsens gave kender ingen grænser. Glem aldrig, at I er gennemsyret af den; og hvis smerten skulle gøre jer til bytte, fordi I udsættes for en prøvelse, hvis I ikke kan fjerne den med denne balsam, så glem ikke mine undervisninger, glem jeres lidelse og tænk på de andre, hos hvem kvalen er større. Da vil I opleve mirakler hos jer selv og hos jeres medmennesker. (311, 18-19)
99. Hvor meget må I være forberedte på at se ind i hjerterne og erfare, hvad de rummer, hvad de skjuler, og hvad de har brug for!
100. Jeg har lært jer at nære sjæle, at helbrede dem, at give dem lys og at vise dem vejen til deres opadgående udvikling.

101. Den, der hører dette ord og bevarer det i sit hjerte, vil være i stand til at blive en sjælevejleder, læge og rådgiver. I sit ord vil han have en gave af fred og trøst til sine medmennesker, der har brug for lyset. (294, 3-4)

102. Jeg giver jer en dråbe helbredende balsam, så I, når I forfølges, kan udføre mirakuløse helbredelser blandt mennesker. For under de store epidemier, når de fremmede og for videnskaben ukendte sygdomme bryder ud, skal mine disciple åbenbare deres magt.

103. Jeg betror jer en nøgle, hvormed I vil åbne det mest rustne lås, det vil sige: det mest genstridige hjerte, og endda fængselsporte for at give den uskyldige frihed og redde den skyldige.

104. I vil altid leve i fred og tillid til Mig, for hvor I end går hen, vil I blive beskyttet af Mine engle. De vil gøre jeres opgave til deres egen og ledsage jer til hjemmene, hospitalerne, fængslerne, stridens og krigens marker – hvor I end måtte gå hen for at så Mit frø. (260, 37-38)

105. Menneskerne vil komme, og blandt dem »Thomas«, repræsenteret af videnskaben og materialismen, med vågne øjne for at undersøge; og dette ikke kun med sine øjne, men også med fingrene på sin hånd for at føle, at røre, fordi han kun på den måde kan tro på min tilstedeværelse og på de åndelige begivenheder, der efter hinanden vil indtræde blandt menneskeheden, og som menneskene skal vidne om, for at "Thomas fra den tredje tid" i sin tvivl og sin materialisme kan overvindes af min kærlighed. (319, 38)

106. Jeg vil give jer anvisningen om, hvornår I skal gå i gang med arbejdet; for det vil være en tid med så store og klare tegn, at I vil høre den åndelige verdens kald og denne verdens kald, som med sine begivenheder vil vise, at timen for jeres kamp er kommet. Jeg vil tale til jer fra ånd til ånd og lede jer på vejen.

107. Men jeg vil, at I, før I kommer til menneskene som lærere, kommer som læger, og når I så har lindret deres smerte, kan de drikke af kilden med det rene vand fra mit ord. Søg først såret, bylden eller sygdommen og helbred deres lidelser for derefter at vende jer mod deres sjæle.

108. Gå til jeres medmennesker som Jesus i den "Anden Tid" og bring dem den helbredende balsam foran mit ord. Men hvad består balsammen af, o disciple? Er det måske vandet fra kilderne, der velsignes og forvandles til medicin for de syge? Nej, folk. Den balsam, som Jeg taler til jer om, findes i jeres hjerte. Der har Jeg lagt den som en kostbar essens, og kun kærligheden kan åbne den, så den strømmer uophørligt ud.

109. Hvis I ønsker at udgyde den over en syg, vil det ikke være jeres hænder, der helbreder, men Ånden, der flyder over af kærlighed, barmhjertighed og trøst. Der, hvor I retter jeres tanker hen, vil miraklet ske.

110. I kan påvirke naturens væsener og elementer på mange måder for at bringe trøst til alle. Men jeg siger jer også dette: Frygt ikke sygdommene, og vær tålmodige og barmhjertige over for alle.

111. Hvad angår de besatte og dem, der er forvirrede i deres menneskelige forstand, kan I ligeledes helbrede, fordi I besidder denne evne og skal stille den i tjeneste for de væsener, der er faldet i fortvivlelse og glemsel. Befri dem og åbenbar denne myndighed for de vantro. Det er en af dette folks store missioner at bringe lyset derhen, hvor der er mørke, at bryde enhver trældom og enhver uretfærdighed og at få denne verden til at erkende sin Herre og se sig selv, sit indre, i fuld erkendelse af sandheden. (339, 39-41)

Tidspunktet for udbruddet til den verdensomspændende mission

112. Da verden i øjeblikket er så blind, at den ikke kan erkende sandhedens lys og heller ikke i sit inderste væsen kan høre mit kald, skal I bede og vinde åndelig grund. For i øjeblikket ville I ikke blive hørt, fordi alle folkeslag er optaget af at forberede sig på at ødelægge og forsvare sig.

113. Menneskerne vil blive endnu mere blinde, når fortvivlelsen, hadet, terroren og smerten når deres grænser.

114. Heller ikke dette ville være det rette tidspunkt at overbringe mit budskab, for I ville være som råbere midt i en ørken; ingen ville lægge mærke til jer. (323, 27-29)

115. Først efter at jorden er blevet ramt fra den ene pol til den anden, og alle nationer, alle samfundsinstitutioner og alle hjem er blevet rystet i deres grundvold, og efter at menneskeheden har vasket enhver skamplet bort, skal I gå ud forberedte i mit navn for at bringe min lære til jeres brødre. (42, 54)

116. Når tiden er kommet, skal du begive dig ud, elskede folk, og gøre mit hellige ord mærkbart for dine medmennesker. I vil som gode disciple sprede jer over hele verden, og dette nye evangelium, som jeg efterlader jer, vil brede sig. Dette lys, der udgår fra det sjette segl, vil oplyse denne tids menneskehed, og med det vil hemmelighederne blive opklaret.

117. Min lære vil slå rod i andre nationer, og alt, hvad menneskene ikke har opdaget, vil de erkende gennem det lys, som de syv segl skænker. Men I skal tale om disse undervisninger, som I har modtaget, og belære menneskene i opfyldelsen af mine bud. (49, 43)

XV. Formaninger, advarsler, undervisning

Kapitel 61 - Herrens formaninger og advarsler

Bud og påbud

1. Israel, opfyld ikke kun de forpligtelser, du har indgået med verden. Opfyld også loven; for I har påtaget jer en opgave over for Faderen, og dens opfyldelse skal være streng, ophøjet og åndelig.

2. Jeg lærer jer, så I vender jer bort fra materialismen og holder op med at være fanatikere og afgudsdyrkere; så I hverken tilbeder eller dyrker menneskeskabte, materielle genstande. Jeg ønsker ikke, at der i jeres hjerter findes rødder af afgudsdyrkelse, fanatisme og falske kulter. Bring mig ingen offergaver, som ikke når frem til mig; jeg kræver kun jeres fornyelse og jeres opfyldelse i åndeliggørelsen.

3. Forny jer med hensyn til jeres tidligere vaner, se ikke tilbage og se ikke på det, I har givet afkald på, og det, I ikke længere skal gøre. Forstå, at I har slået ind på vejen mod jeres opadgående udvikling og ikke må standse. Vejen er smal, og I må kende den godt, for i morgen skal I føre jeres brødre ad den, og Jeg vil ikke have, at I farer vild.

4. Jeg er den tålmodige Fader, der venter på jeres anger og jeres gode vilje for at oversvømme jer med min nåde og min barmhjertighed. (23, 60-63)

5. Mit ord råder jer altid til det gode og dydige: at I ikke taler dårligt om jeres medmennesker og derved udsætter dem for skam; at I ikke ser med foragt på dem, der lider af sygdomme, som I kalder smitsomme; at I ikke fremmer krige; at I ikke har nogen skammelig beskæftigelse, som ødelægger moralen og fremmer lasterne; at I ikke forbander noget skabt, ikke tager noget fremmed uden ejerens tilladelse, og heller ikke udbreder overtro.

6. I skal besøge de syge, tilgive dem, der fornærmer jer, beskytte dyd og være gode forbilleder; og I skal elske Mig og jeres medmennesker, da hele loven er sammenfattet i disse to bud.

7. Lær min lektie og lær den gennem jeres handlinger. Hvis I ikke lærer, hvordan vil I da forkynde min lære? Og hvis I ikke føler, hvad I har lært, hvordan vil I da undervise som gode apostle? (6, 25-26)

8. Folk, hvis I vil komme fremad, så overvind den træghed, der er i jer. Hvis I vil være store, så anvend mine principper i jeres gerninger. Hvis I vil lære jer selv at kende, så udforsk jer selv ved hjælp af mit ord.

9. Forstå, hvor meget I har brug for mit ord, som tilbyder kærlighed, visdom, råd og hjælp. Men føl jer samtidig også ansvarlige for det, jeg giver jer, for I er ikke de eneste trængende i verden. Der er mange, der hungrer og tørster efter disse undervisninger, og I må huske at forberede jer på at gå ud til dem med budskabet om min kærlighed. (285, 50-51)

10. Det ansvar, som dette folk har over for menneskeheden, er meget stort. Det skal være et eksempel på sand åndelighed; det skal vise, hvordan man udøver den indre religion, bringer det behagelige offer og yder Gud en værdig tilbedelse.

11. Åbn jeres hjerte og lyt der til samvittighedens stemme, så I kan bedømme jeres handlinger og erfare, om I fortolker mine undervisninger trofast, eller om også I misforstår indholdet af min lære. (280, 73)
12. Min lære mister al sin mening, hvis I ikke anvender den.
13. I ved udmærket godt, elskede disciple, at formålet med min lov og min lære er at gøre det gode, og at den, der kun bærer den i hukommelsen eller på læberne uden at anvende den i sine handlinger, derfor handler i strid med sin pligt. (269, 45)
14. I mennesker, der i jeres hjerte besidder lyset fra denne livserfaring og i jeres sjæl det lys, som udviklingen gennem forskellige jordiske liv efterlader – hvorfor beskæftiger jeres sjæl sig med det, der er nytteløst for den, og hvorfor græder I ofte af grunde, der ikke fortjener jeres smerte? Søg sandheden i alt; den findes på alle veje, den er lys og klar som dagens lys. (121, 48-49)
15. Glem ikke og vær altid bevidste om, at den tro, I vækker hos jeres medmennesker, afhænger af jeres retskafne og dydige liv, det vil sige, at de vil undersøge og observere jer selv i jeres privatliv for at søge bekræftelse i jeres gerninger på den lære, I forkynder. (300, 57)
16. Sig mig: Har jeg afvist jer, når I har begået fejl? Har jeg efterladt jer, svigtet jer, når et eller andet tilbageslag har bremset jer? Har jeg vist mig streng over for jer, når I, overvundet af smerten, er faldet?
17. Alligevel ser Jeg, at de, som Jeg med så megen kærlighed kalder Mine disciple, svigter deres medmennesker i ulykken, afviser den, der afviger fra den rette vej, i stedet for kærligt at trække ham til sig og hjælpe ham med at forbedre sig, og at de undertiden bliver dommere, når de blander sig i ting, som det ikke tilkommer dem at dømme.
18. Er dette i overensstemmelse med min undervisning? Nej, siger jeres samvittighed til mig, for jeg ønsker, at I bedømmer jer selv nøje, så I kan slibe de mange ruheder væk, som jeres følelser lider under, og I kan begynde at blive mine disciple. (268, 46)

Tro, håb, kærlighed, ydmyghed, tillid

19. Hvis I er ydmyge, vil I blive store. Storhed ligger ikke i hovmod og forfængelighed, som mange tror. "Vær blide og ydmyge af hjertet", har Jeg altid sagt til jer.
20. Anerkend Mig som Fader og elsk Mig, søg ikke for jeres legeme nogen trone eller noget navn, der adskiller jer fra de andre. Vær blot et menneske blandt andre mennesker og hav god vilje i jer. (47, 54)
21. Jeg vil se den tro hos jer, som de syge udviste, der kom til Mig i den "Anden Tid"; den lammede, den blinde og den uhelbredelige kvindes tro. Jeg ønsker at føle Mig elsket som Fader, eftertragtet som Læge og lyttet til som Mester. (6, 46)

22. Bliv ikke svage i troen eller i håbet. Hav altid for øje, at slutningen på denne livsrejse vil komme. Glem ikke, at jeres oprindelse var i Mig, og at det endelige mål ligeledes vil være i Mig, og dette mål er evigheden, for der findes ingen død for sjælen.
23. Lad evigheden være idealet for jeres stræben, og mist ikke modet i livets op- og nedture. Ved I mon, om dette er jeres sidste inkarnation på jorden? Hvem kan sige jer, at I i denne krop, I har i dag, betaler alle de gældsforpligtelser, I har pådraget jer over for Min retfærdighed? Derfor siger Jeg jer: Udnyt tiden, men gå ikke forhastet frem. Hvis I tager imod jeres lidelser med tro og underkastelse og tømmer bægeret med tålmodighed — sandelig, Jeg siger jer, jeres fortjenester vil ikke være frugtesløse.
24. Sørg for, at ånden altid skrider fremad, så I aldrig og på ingen måde holder op med at fuldkomme jer. (95, 4-6)
25. Lev for Faderen ved at elske hans børn, som er jeres brødre og søstre, og I vil opnå udødelighed. Hvis I falder for egoismen og lukker jer inde i jeres egenkærlighed, vil det frø, I efterlader, næppe overleve jeres minde.
26. Vær af hjertet blide og ydmyge, og I vil altid være fulde af min nåde. (256, 72-73)
27. Stor er jeres bestemmelse! Lad jer dog ikke styre af dårlige varsler, men vær snarere fyldt af mod og håb ved tanken om, at de bitre dage, der nærmer sig, er nødvendige for menneskenes opvågnen og renselse, uden hvilke I ikke ville kunne opleve den sejrende indtog af åndelighedens tid.
28. Lær at hæve jer over modgangene, lad ikke nedtrykthed få magten over jeres hjerter, og pas på jeres helbred. Opmuntr jeres brødres og søstres sind ved at tale om Mig og vise dem Min lære, som tænder tro og håb.
29. Se, hvor nedtrykte mange mennesker lever. Det er væsener, der har ladet sig besejre i livets kamp. Se, hvor tidligt de er blevet gamle og grå, ansigtet visnet og udtrykket melankolsk. Men når de, der skal være stærke, er svage, vil ungdommen visne bort, og børnene vil kun se tristhed i deres omgivelser.
30. I, folk, berøv ikke jeres hjerte alle de sunde glæder, som I, selv om de er flygtige, må nyde. Spis jeres beskedne brød i fred, og sandelig, jeg siger jer, I vil da finde det mere velsmagende og nærende.
31. Forstå af mine ord, at det, jeg ønsker af jer, er tillid, tro, optimisme, sjælefred og styrke, at der trods jeres trængsler og plager ikke skal være bitterhed i jeres hjerter. Hvilken venlighed eller opmuntring ville I have at give dem, der har brug for det, hvis jeres hjerte var fyldt af lidelse, bekymringer eller utilfredshed?
32. Netop i jeres prøvelser skal I give det bedste eksempel på opløftelse, tro og ydmyghed.
33. Den, der formår at give sit liv denne åndelighed, føler altid fred, og selv når han sover, er hans søvn rolig og afslappende, hvilket sjælen udnytter til at løsrive

sig fra kroppen i retning af det hinsides, hvor den modtager de guddommelige kraftstrømme, som den næres af, og som den lader kroppen få del i. (292, 45-51)

Bøn, studier, årvågenhed, fornyelse og åndeliggørelse

34. Elskede disciple, jeg siger jer endnu en gang: Våg og bed, for kødet er svagt, og i sin svaghed kan det føre sjælen bort fra den rette vej.

35. Den sjæl, der forstår at "våge", afviger aldrig fra den bane, som hendes Herre har udstukket for hende, og er i stand til at anvende sin arv og sine evner, indtil hun har nået sin udvikling.

36. Dette menneske vil bestå sine prøver, fordi det lever vågent og aldrig lader sig beherske af kroppen. Den, der våger og beder, vil altid gå sejrrigt ud af livets kriser og vil gå med faste skridt på livets vej.

37. Hvor anderledes er adfærden hos den, der glemmer at bede og at "våge"! Han afstår frivilligt fra at forsvare sig med de bedste våben, som Jeg har lagt i mennesket, nemlig troen, kærligheden og videnens lys. Det er ham, der ikke hører den indre stemme, der taler til ham gennem intuition, samvittighed og drømme. Men hans hjerte og hans forstand forstår ikke dette sprog og tror ikke på budskabet fra deres eget ånd. (278, 1-3)

38. Bed for de forvirrede sjæle, for de jordbundne, for dem, der i Jordens indre endnu ikke er i stand til at løsrive sig fra deres kroppe, for dem, der lider og græder på grund af den uforståelige sorg, man opretholder for deres skyld på Jorden.

39. Tilgiv også dem, og døm ikke længere dem, der har sået ondt i jeres hjerter. Hvis jeres øjne kunne se dem, hvordan de på knæ beder om jeres tilgivelse, ville I ikke være så uretfærdige over for dem. Hjælp dem med at hæve sig op i uendeligheden, løft dem op gennem jeres kærlige erindring, forstå, at de ikke længere hører til denne verden. (107, 15)

40. I må ikke nøjes med jeres første gerninger i den tro, at I har erhvervet tilstrækkelige fortjenester til jeres sjæls fuldkommenhed. Men for at I dagligt kan lære nye lektioner og opdage større åbenbaringer, skal I altid afsætte lidt tid til at studere mit værk.

41. Den vidensbegærlige discipel vil altid høre svaret på sine spørgsmål og i prøvelsens øjeblikke altid høre mit faderlige råd.

42. Den fremskredne discipel vil være en kilde til kærlighed for sine medmennesker, han vil virkelig føle sig udstyret med en arv fra sin Fader og vil erkende det rette tidspunkt for at drage ud for at udføre sin store åndelige mission blandt menneskene. (280, 40-42)

43. Jo mere I fuldender jer, desto nærmere vil I se målet. I ved ganske vist ikke, om I kun er et skridt fra jeres frelse, eller om I stadig har en lang vej at tilbagelægge. Jeg siger jer blot, at I villigt og lydigt skal lade jer lede af dette ord, som er min Guddommelige Ånds stemme.

44. Pas på ikke at overtræde loven og gentagne gange begå den samme fejl. Tag denne opfordring til jer, som er en opfordring til forbedring – en bøn, som jeres Fader retter til jer, fordi Jeg ikke ønsker at se jer leve forgæves på jorden og derefter græde over jeres ulydighed. (322, 60)
45. Frygt ikke menneskers snak eller deres domme, frygt jeres Guds dom. Husk, at Jeg har sagt jer, at Jeg som dommer er ubarmhjertig. Søg derfor altid Mig som Fader, som Gud, så I ikke mangler noget på jeres livsvej. (344, 31)
46. Lad jer ikke overraske, mit folk. Lev altid vågent og vær de trofaste vogtere. Frygt ikke de ord, som jeres egne brødre og søstre siger til jer for at overbevise jer om, at I tager fejl.
47. Forbliv standhaftige, for store belønninger vil Jeg give de "soldater", der er tro mod Min sag — dem blandt jer, der står imod disse vanskelige tider med forvirring i verdenssyn, trosbekendelser og religioner.
48. I skal agte alle jeres medmennesker på samme måde, som I agter mit værk, og I skal henvise til den undervisning, som jeg igen vil efterlade jer. Når mennesker gør nar ad jer, så lad dem gøre det; for min Hellige Ånds lys vil nå frem til dem, og da vil der være anger i deres hjerter. (336, 18)
49. Stands ikke, I disciple! Som jeg altid har sagt jer, skal jeres skridt forblive fast på vejen mod det gode og fremskridtet, for der kommer tider, hvor kun det gode kan hjælpe mennesket videre, hvor kun dyd og sandhed kan holde det oppe på vejen gennem kamp og strid.
50. Dagene nærmer sig, hvor bedraget vil falde, hvor falskhed, hykleri, egoisme og al ond frø vil finde sin ende gennem svære prøvelser, fald og slag.
51. Derfor siger Mesteren jer: Bliv stadig stærkere i det gode! Vær overbevist, mit folk, om, at I ikke kan modtage noget ondt for det gode, I gør. Hvis I høster en ond frugt eller en ond løn for det gode, I gør på jorden, så er denne onde frugt forbigående, det er ikke den endelige frugt, siger Jeg jer i sandhed. Man må være udholdende, indtil man høster. (332, 31)

Advarsler rettet til åbenbaringsmenighederne

52. Ve den, der fortolker mit ord efter eget forgodtbefindende, for det vil han stå til ansvar for over for mig.
53. På jorden har mange mennesker viet sig til forvrængningen af sandheden uden at være bevidste om det ansvar, de har som medarbejdere i Faderens kærlighedsværk.
54. I denne dommens tid, som mange ikke kender, fordi de ikke ved, hvordan de skal fortolke de begivenheder, de oplever, er dommen i hver sjæl og kræver under hendes pilgrimsfærd på denne verden, at hun aflægger regnskab for sine gerninger inden for og uden for kærlighedens lov.
55. Den, der i disse skrifter ændrer meningen i mine åbenbaringer, som er givet ved inspiration, vil stå til ansvar for sin handling foran Mig.

56. Derfor må I handle redeligt, for disse undervisninger er mit kærlighedsarv til mine børn, som, hvad enten de er inkarnerede eller i ånden, venter på mere udførlige undervisninger. (20, 12-14)
57. Jeg vil ikke se nogen løgn hos dig, Israel, for en dag vil denne blive afsløret, og da vil verden sige: "Er det Mesterens disciple? Hvis de er falske disciple, så var også Mesteren falsk, som boede blandt dem for at videregive løgne til dem." (344, 10)
58. I er de udpegede til at lindre menneskers smerte, til at lære de blasfemiske at bede, som længe har været uden opløftelse af deres sjæl i bøn.
59. Men for at gøre det må I hver dag blive mere åndelige og frigøre jer fra materialismen.
60. For Jeg vil ikke have, at I skal være overdrevent åndelige, nej. Fanatisme er i Mine øjne afskyelig, og det er det, Jeg vil udrydde blandt jer. Samvittigheden vil fortælle jer, hvordan I skal leve i harmoni med alt. (344, 17-18)
61. Hør mig, folk, lyt, disciple: Jeg giver jer i øjeblikket lyset og befrier jer fra lænker, bånd og mørke. Men jeg giver jer ikke beføjelse til at gøre dette værk til endnu en religion, eller til at fylde det som sædvanlig med billeder og ritualer – nej!
62. Forstå nøje, hvad den frihed består i, som Jeg bringer jer, så I ikke erstatter den med en ny fanatisme.
63. Er I endnu ikke blevet klar over, at jeres forstand og dermed sjælen er blevet bremset i sin udvikling? Husker I ikke den strøm af falske frygt og fordomme, som I har arvet fra jeres forfædre, og som Jeg har befriet jer fra, så I kan se sandheden uforfalsket og modtage lyset? (297, 20-21)
64. Jorden vil være fugtig og modtagelig i forventning om mine såmænds frø, og her er det på sin plads, at I en gang tænker over disse såmænds ansvar. Ville det være rigtigt, hvis dette folk, efter at menneskeheden er blevet fri for fanatisme og sansesbedøvende tilbedel , kom med en ny afgudsdyrkelse? Nej, elskede disciple og elever. Derfor er der også lektioner og prøver ved hvert skridt på jeres vej. (292, 44)

Advarsel mod fortsættelse af åbenbaringerne efter 1950 og falske "Kristus-åbenbaringer"

65. Efter den dag, som min guddommelighed har fastsat, vil I ikke længere høre mit ord. Men det vil være nedskrevet i jeres ånd, i jeres hjerte og i bøgerne.
66. Den, der derefter rejser sig som stemmefører og påkalder min stråle, kender ikke den dom, han fælder over sig selv.
67. Jeg advarer jer, så I ikke lytter til de falske profeter, falske talere og falske "Kristusfigurer". Jeg vækker jer, for at I i tide kan undgå forvirring og forhindre mørkets ånder i at trænge ind blandt jer. Våg, for I vil blive stillet til regnskab for disse undervisninger, hvis I ikke er forberedte. (229, 40-41)

68. Dette er allerede den sidste periode, hvor Jeg vil være hos jer i denne form. Tro på det, og tro også på, at Jeg ikke vil vende tilbage til denne verden for at gøre mit ord materielt hørbart, og endnu mindre for at blive menneske.
69. Vær på vagt, for der vil nå rygter frem til jer fra mennesker, der hævder, at jeg er vendt tilbage, at Kristus er kommet til jorden. I skal da forblive trofaste og med overbevisning sige: "Herren er åndeligt hos alle sine børn."
70. Men hvis I skulle sove og ikke åndeliggøre jer, vil I benægte, at Jeg trak mit ord tilbage; og når I er blevet blasfemiske og ulydige, vil I påkalde min stråle over menneskemængderne og sige til dem: »Lad os bede Ham, der gav os sit ord, om at Han fortsat taler til os. Vi vil bringe ham sange og hymner, så han må høre os."
71. Men sandelig, Jeg siger jer: Min stråle vil ikke længere vende tilbage til menneskets forstand, for Jeg vil ikke støtte jeres dårskab.
72. Hvad skulle I forvente? At ordene fra det tilsyneladende lys vil kaste jer ud i forvirring. Ønsker jeres hjerte ikke dette? Så forbered jer på denne prøve, og på jeres lydighed og ydmyghed vil lyset fra min inspiration stråle ned.
73. Jeg forkynder jer, at hvis ikke sammenslutningen af disse menigheder til et eneste folk sker inden 1950, vil der meget snart herske forvirring, fordi der vil være nogle, der hævder, at Mesteren fortsat åbenbarer sig , og da ve dette folk! Har I endnu ikke fornemmet denne trussel?
74. Den ånd af broderskab og enhed er stadig ikke vågnet hos jer, og I forventer, at det er begivenhederne, der vil forene jer. Men hvis I forventer dette, vil I i stedet opleve, hvordan epidemier, uorden, krige og naturkræfternes dom bryder ud, indtil der ikke længere er noget sted på jorden, hvor der hersker fred – hverken på jordens overflade eller i dens indre, hverken på havet eller i luften. (146, 24-26)
75. I skal forberede jer, så vil I, hver gang I er samlet — hvad enten det er i disse menighedshuse, i jeres hjem eller i den frie natur — ved disse sammenkomster åndeligt føle min tilstedeværelse.
76. Men vær på vagt, for der vil også dukke falske disciple op, som proklamerer, at de står i direkte forbindelse med Faderen, og som videregiver falske anvisninger og inspirationer.
77. Jeg har lært jer at skelne sandheden fra bedraget, at kende træet på dets frugt. (260, 65-66)
78. Jeg har forkyndt jer, at der vil komme en tid, hvor I vil se mange former for "spiritualisme" dukke op, og at I da skal være trænet i at skelne mellem, hvilke der bygger på sandhed, og hvilke der bygger på bedrag.
79. I vil se falske udtalelser dukke op, som tilskrives Mig; rygter om guddommelige budbringere, der bringer budskaber til verden; sekter med navnet De Syv Segl og mange forvirrende og tvetydige lærdomme.
80. Alt dette vil være resultatet af den store åndelige forvirring, som menneskeheden har forberedt. Men vær ikke bekymrede; sørg derimod for, at I

lever vågent og i bøn, så vil I ikke bukke under for den åndelige forvirring, for mit ord vil i de øjeblikke af største mørke være lyset, der vil lade jer se min krystalklare og evige sandhed. (252, 15-17)

Dårlige vaner, hykleri, lasterlighed

81. Forfængeligheden har slået rod i dem, der i den tro, at de har nået den fulde erkendelse af sandheden, har anset sig for lærde, stærke, ufejlbarlige, store og absolutte, uden at være klar over, at de ofte har taget fejl.

82. Jeg ønsker ikke, at der i dette folk, som netop er begyndt at danne sig under lyset af disse undervisninger, i morgen skal dukke mennesker op, som – forvirrede af deres forfængelighed – proklamerer, at de er Kristi reinkarnation eller de nye messiaser.

83. De, der begår sådanne handlinger, vil være dem, der tror, at de har opnået forståelse af hele min sandhed, men som i virkeligheden går langt fra den vej, som Kristus har udstukket, nemlig ydmyghedens vej.

84. Studer Jesu liv på jorden, og I vil finde en dyb og uforglemmelig lære om ydmyghed. (27, 3-6)

85. En af de alvorligste karakterfejl er hykleri. Tal ikke højlydt om kærlighed, så længe I ikke er i stand til at elske Mig i jeres medmennesker.

86. Hvor mange af dem, der fordømte Judas' kys, vil ikke erkende, at de gav deres bror et kys af forfalsket broderskab og forrådte ham bag hans ryg! Hvor mange af dem, der siger, at de tjener de nødlidende, ser jeg bringe lys, sandhed og velgørenhed mod betaling.

87. Hvorfor har I, når nogen har skræmt jer med sine spørgsmål, handlet som Peter i hans øjeblikke af svaghed, fornægtet Mig og forsikret, at I ikke engang har kendt Mig? Hvorfor frygter I den menneskelige dom og frygter ikke Min?

88. Men sandelig, jeg siger jer: Mellem den guddommelige retfærdighed og jeres synder står forbønnen fra Maria, jeres himmelske moder, som altid beder for jer. (75, 34)

89. Ingen har ret til at dømme sine medmenneskers handlinger, for hvis den, der er ren, ikke gør det – hvorfor skulle den da have lov til det, som bærer skampletter i sit hjerte?

90. Jeg siger jer dette, fordi I altid er ude på at undersøge jeres brors såning i håb om at finde fejl ved den, for derefter at vise ham jeres såning og ydmyge ham ved at sige, at jeres arbejde er renere og mere fuldkomment.

91. Den eneste dommer, der forstår at afveje jeres gerninger, er jeres Fader, som bor i himlen. Når Han fremtræder med sin vægt, vil det i Hans øjne ikke være den, der forstår mest, der har den største fortjeneste, men den, der har forstået at være en bror for sine medmennesker og et barn af sin Herre. (131, 55 57)

92. Lær og handle, undervis og vær samtidig bevidst om, hvad I gør og siger, bekræft min lære gennem jeres gerninger. Jeg vil ikke have hyklere blandt mine disciple. Tænk på, hvad der ville blive af menneskeheden og jer selv, hvis dette værk, der er grundlagt med så megen kærlighed og tålmodighed, blev bragt til fald på grund af mangel på moral, dyd og sandfærdighed i jeres liv. (165, 25)

93. Løb ikke længere efter verdens fornøjelser eller frivoliteter. Følg idealet om at forme jeres liv upåklageligt, da jeg gennem hele jeres eksistens vil give jer de tilfredsstillelser, der er inspiration for jeres hjerte. (111, 61)

94. Ve jer, hvis de onde tilbøjeligheder får overtaget over de dyder, I har i jeres sjæl, og hvis min undervisning ikke bærer frugt! Hvis I ikke reflekterer over mit ord og uddyber det, og samtidig tror, at I opfylder min vilje, vil mit lys ryste jer vågne. Men når I erkender hele sandheden, vil I huske, at Jeg har sendt jer til verden for at udføre velgørende gerninger. (55, 6)

95. Ve dem, der i denne tid gennem deres skændigheder og deres ulydighed giver et dårligt eksempel for de børn, som jeg har sendt til jorden med en åndelig mission! Vil I ligne den folkemængde, der under skrig og hån førte Jesus til Golgata og derved såede rædsel i hjerterne hos de børn, der ikke kunne forstå, hvorfor man torturerede og dræbte et menneske, der kun uddelte velsignelser.

96. Hver gang Jesus faldt, græd disse uskyldige. Men sandelig, Jeg siger jer, jeres gråd udsprang mere af ånden end af kødet. Hvor mange af dem fulgte Mig senere og elskede Mig, uden at mindet om det, deres uskyldige øjne havde været vidne til, kunne udslettes fra deres hjerter. (69, 50-51)

Falske bodsøvelser og falske forventninger

97. Vær på vagt over for at udføre fejlagtigt forstået bod, og fratag ikke jeres krop det, den har brug for. Spar den derimod for det, der er skadeligt for den, selvom det betyder et offer for den. Dette vil være den bod, der tjener jeres sjæl og derfor behager Faderen. (55, 40)

98. I ser allerede i Gud mindre en dommer end Faderen med fuldkommen og uudtømmelig kærlighed, og Jeg siger jer, at det er godt, at I ser jeres Fader i Gud.

99. Ikke desto mindre må jeg sige jer, for at holde jer vågne, at også I, ligesom det gamle folk, kan falde i en ny fejl, og denne fejl kan bestå i, at I ikke bestræber jer på at forbedre jer moralsk og åndeligt, eller at I ikke bekymrer jer om at synde vedvarende og alvorligt, i tillid til at Faderen frem for alt er kærlighed og vil tilgive jer.

100. Sandelig, Gud er kærlighed, og der er ingen forseelse, hvor alvorlig den end er, som Han ikke tilgiver. Men I skal vide helt præcist, at der udgår en retfærdighed fra denne guddommelige kærlighed, som er ubønhørlig.

101. Vær jer alt dette bevidst, så det, I har taget til jer som erkendelse af min lære, svarer til sandheden, og så I kan gøre ende på alle de vildfarne forestillinger, der måtte findes i jer.

102. Glem ikke, at Faderens kærlighed ganske vist tilgiver jer, men at skampletten – trods tilgivelsen – forbliver præget på jeres sjæl, og at I må vaske den bort gennem fortjenester og således blive den kærlighed værdig, som tilgav jer. (293, 43-44)

103. En stemme har vækket jer, en god og trøstende stemme, der kalder jer ind i lysets og livets rige, men som dog kan forvandle sig til retfærdighed, hvis I foretrækker at fortsætte med at nedværdige jeres sjæl og tilsidesætte loven.

104. Til den lydige og ydmyge siger mit ord: Bliv standhaftig, for du vil opnå meget af min nåde og vil opnå meget for dine brødre og søstre.

105. Til de tåbelige siger min stemme: Hvis du ikke udnytter denne velsignede lejlighed til at undslippe syndens snavs eller den uvidenhedens mørke, du lever i, vil du se tider og tidsaldre passere over din sjæl uden at erfare, hvad Herren bragte i sit budskab, eller hvilke åndsgaver det var, han åbenbarede for sit folk.

106. Der vil ganske vist være en passende tid for alle til at redde sig selv og hæve sig op mod højderne. Men ve den, der udsætter denne dag! Ve den, der forspilder mulighederne for at opnå sin sjæls udvikling, fordi han har viet sig til denne verdens tomheder! Han ved ikke, hvor lang tid det vil vare, før han må vente på en ny mulighed, og han kender heller ikke bitterheden ved sin soning.

107. Heri ligger ikke den mindste gengældelse eller den mildeste straf fra Faderens side, men derimod hans strenge og ubarmhjertige retfærdighed.

108. Ved I i dag, nu hvor Jeg har fundet jer, om I ikke allerede har forspildt eller ladet tidligere muligheder gå til spilde, og kender I den tidsperiode, som jeres sjæl har ventet på for at få denne nye mulighed for at opfylde en mission, der for længe siden blev betroet jer?

109. Hvad ved jeres hjerte eller jeres forstand om jeres sjæls fortid, om dens skæbne, dens gæld, opgaver og soning? Intet!

110. Derfor må I ikke afbryde sjælens fuldkommenhed eller føre den i fristelse gennem kærligheden til verdens goder. Den skal følge en anden vej, andre mål, andre idealer. (279, 16-19)

Advarsel til folkeslagene og de magtfulde på jorden

111. Ve menneskene, hvis barmhjertighed og aktiv næstekærlighed ikke endelig bryder frem i deres hjerter! Ve menneskene, hvis de ikke endelig opnår fuld erkendelse af deres onde gerninger! Deres egen hånd slipper naturkræfternes vrede løs over dem og forsøger at udgyde smerte og bitterhedens bæger over nationerne. Selv når de høster det resultat af deres handlinger, vil nogle stadig sige: "Det er Guds straf." (57, 82)

112. Ve de folk, der stædigt holder fast ved deres afgudsdyrkelse, deres fanatisme og deres traditioner! De vil ikke kunne se mit lys, ej heller vil de føle den uendelige lykke ved sjælens opvågnen.

113. Min lære vil ganske vist ryste verden. Men når kampen er forbi, vil man på jorden føle den sande fred – den, der udspringer af min Ånd. Kun de tåbelige, de stædige og de hårdhjertede vil fortsat lide. (272, 12-13)
114. Jeg gør mig mærkbar i menneskenes hårde hjerter — hos dem, der har til hensigt at opildne til krig — for at de må erkende, at min vilje er stærkere end deres krigslust. Hvis disse mænds hjerter forbliver hårde og ikke lader sig omstille af min vilje, vil min retfærdighed blive mærkbar over hele kloden. (340, 33)
115. Igen, ligesom i Noas tid, vil menneskene gøre nar af profetierne, og først når de mærker, at vandmasserne allerede begraver deres kroppe under sig, vil de begynde at tro og omvende sig.
116. Min barmhjertighed har altid ønsket at standse jer i jeres ubesindighed, men I har aldrig villet lytte til Mig. Også Sodoma og Gomorra blev advaret, for at de måtte føle frygt og anger og undgå deres undergang. Men de ville ikke lytte til Min stemme og gik under.
117. Også Jerusalem opfordrede jeg til at bede og vende tilbage til den sande gudsdyrkelse. Men dets vantro og kødeligt indstillede hjerte afviste min faderlige formaning og måtte lade sig overbevise om sandheden gennem begivenhederne. Hvor bitre var da disse dage for Jerusalem!
118. Indser I nu sandheden, at I stadig er de samme? For I har ikke villet forlade jeres åndelige barndom for at vokse og stige opad på visdommens vej, som ligger i mit ord.
119. Jeg sender jer alle dette budskab, som skal tjene folk og nationer som en profeti til opvågnen og årvågenhed. Salige er I, hvis I tror på dets indhold.
120. Tænk over dens indhold, men vær derefter vågne og bed, for hvis I gør dette, vil et indre lys lede jer og en højere kraft beskytte jer, indtil I er i sikkerhed. (325, 73-77)

Kapitel 62 – Ord til de tilstedeværende tilhørere i Mexico

Ord til de tilstedeværende tilhørere i Mexico

1. Disciple, gå ind i jer selv, lyt til Mig og føl Mig som før. Husk, hvordan I har erkendt, at dette ord er jeres liv og lyset for jeres skæbne. Glem ikke, at Jeg i dag siger til jer: Det, I har brug for, vil blive givet jer på det rette tidspunkt.
2. Hæld ny olie i jeres lamper, så troens og videnens flamme igen kan lyse.
3. Sov ikke, våg og bed, for Mesteren kan overraske jer, når Han som før træder ind i jeres bolig, som i de dage med åndelig begejstring, da I følte Min tilstedeværelse ved hvert skridt.

4. I vil da se, hvordan jeres liv på ny vil blive oplyst af det lys, der holdt op med at oplyse jer, uden at I var klar over det; og det vil give jer tilliden tilbage til en fremtid fuld af overflod og visdom. (4, 27-29)

5. Mange af jer kalder jer spiritualister, fordi I tror på min tilstedeværelse under min åbenbaring gennem det menneskelige forstandsevne, og fordi I ofte er til stede for at høre mit ord. Men jeg vil, at I skal være spiritualister ved at udøve det gode, ved at erkende livets essens, ved jeres kærlighed til jeres næste, ved jeres gudstjeneste gennem et storsindet, frugtbart og dydigt liv. (269, 55)

6. Nogle har jeg givet en beskeden herkomst i verden, for at de i deres liv kan tage Mesteren til forbillede; andre har jeg givet et rigt hjem, for at de ligeledes kan efterligne Jesus, som, skønt han var konge, forlod sin "trone" og tjente de fattige, de syge og syndere.

7. Den fortjeneste, som den har, der stiger ned fra sin sociale stilling for at tjene sine medmennesker, hvem de end måtte være, er lige så stor som den, der på kærlighedens vej svinger sig op fra sit fattige og ukendte liv til de retfærdiges højder. (101, 55-56)

8. I spørger Mig, hvorfor Jeg er kommet til jer: Fordi Jeg ser, at I har glemt den vej, ad hvilken I skal vende tilbage til det skød, hvorfra I er kommet; men Jeg viser jer den på ny.

9. Vejen er min lov, og ved at følge den vil sjælen opnå udødelighed. Jeg viser jer porten, som er lige så smal som den vej, jeg dengang viste jer med min undervisning. (79, 2-3)

10. I, der hører mig, bør berede vejen for dem, der vil modtage mig åndeligt. Det var ikke tilfældet, der bragte dem i min nærhed, som har modtaget min undervisning, ligesom det ikke vil være tilfældet, der udvikler de åndelige gaver hos dem, der skal føle min tilstedeværelse uden behov for en menneskelig stemme. (80, 4)

11. Jeg har bestemt jer til at udbrede det gode på jorden, som er sand åndelighed.

12. Føler I jer for uduelige og ubetydelige? Anser I jer for urene til at kunne påtage jer en opgave af denne art? Årsagen hertil er, at I ikke kender min visdom og min barmhjertighed, at I ikke med uforstyrrede sanser iagttager de lærerige eksempler, som jeg giver jer overalt i naturen.

13. Ser I ikke, hvordan solens stråler, der oplyser alt, selv når frem til den mest forurenede vandpyt, fordamper den, løfter den op i atmosfæren, renser den og til sidst forvandler den til en sky, der trækker hen over landene og gør dem frugtbare? (150, 51-53)

14. Befri jeres sjæl her i mit nærvær for al urenhed og lad den være fri. Vær ikke bange, for I vil ikke afsløre nogen hemmelighed for mig; jeg kender jer bedre end I kender jer selv. Bekend for mig i jeres inderste, jeg vil forstå jer bedre end

nogen anden og tilgive jer jeres lovbrud og jeres skyld, for jeg er den eneste, der må dømme jer.
15. Men når I har forsonet jer med jeres Fader, og I i jeres væsen hører den sejrshymne, som jeres ånd synger, så sæt jer i fred ved mit bord, spis og drik Åndens mad, som er indeholdt i betydningen af mit ord. (39, 71)
16. Mange af jer kommer grædende hen til mig, efter at I har forbandet smerten. Jeg tilgiver jeres fejl i betragtning af, at de stammer fra jeres uvidenhed.
17. Berolig jeres hjerte og gør jeres sind modtageligt, så I kan forstå, hvad jeg nu siger til jer, livets børn og elever: Når I endnu en gang føler, at jeres hjerte gennemsyres af smerte, så adskil jer for en kort stund fra alt, hvad der omgiver jer, og vær alene. Der, i jeres soveværelses fortrolighed, tal med jeres sjæl, tag jeres smerte til jer og undersøg den, som om I ville tage et hvilket som helst objekt i hånden for at undersøge det.
18. Udforsk på denne måde jeres sorg, erkend, hvor den stammer fra, og hvorfor den er kommet. Lyt til jeres ånds stemme, og sandelig, jeg siger jer, I vil ud af denne betragtning hente en skat af lys og fred til jeres hjerte.
19. Lyset vil vise jer, hvordan I kan fjerne smerten, og freden vil give jer styrken til at holde ud, indtil prøvelsen er overstået. (286, 26-28)
20. I må fortsat bestræbe jer på at være modstandsdygtige, både sjæleligt og legemligt. For hvis der indtil i dag er sygdomme blandt jer, så er det fordi I på grund af mangel på åndelighed og tro ikke har været i stand til at hæve jer over dette livs elendighed og smerte.
21. Min lære handler ikke kun om at have tro på Guds magt, men også om, at I skal have tro på jer selv. (246, 40-41)
22. I dag siger I ganske vist: "Gud er i os"; men I siger det uden at føle det eller forstå det, for jeres materialisering forhindrer jer i at fornemme min tilstedeværelse i jeres væsen. Men når åndeligheden først er blevet en del af jeres liv, vil I opleve sandheden om min tilstedeværelse i hvert menneske. Min stemme vil lyde i samvittigheden, den indre dommer vil blive hørt, og Faderens varme vil blive følt. (265, 57)
23. Denne undervisning når ind i jeres hjerter, hvor der er opstået forsæt til forbedring og ædle følelser.
24. Hvis I har lidt og grædt meget, indtil I var rede til at åbne dørene til jeres hjerte for Mig – sandelig, Jeg siger jer, den, der har lidt meget, har dermed samtidig sonet sine fejltagelser og skal opnå tilgivelse. (9, 37-38)
25. Du græder, mit folk, fordi du i dit angerfulde hjerte føler Mesterens kærlighed. Man havde sagt jer, at ingen, der med en tung skyld i sin sjæl trådte frem for Faderen, ville opnå tilgivelse, og at han måtte lide evig fordømmelse.
26. Men hvordan har I kunnet opfatte min guddommelige retfærdighed som så uhyrlig? Har I ikke bemærket, hvordan jeg gennem Jesus tydeligt viste, at mine

ømeste ord og mine kærligste blikke var rettet mod dem, der havde syndet mest? Hvordan kunne jeg forkynde en lære i verden og i evigheden gøre det modsatte? (27, 41)

27. Trøst jer i de bitre og vanskelige øjeblikke i jeres liv med tanken om, at min vise og fuldkomne lov dømmer alt.

28. Jeg har været i jeres smerte, for at I gennem den måtte søge Mig. Jeg har ramt jer med fattigdom, for at I måtte lære at bede, at være ydmyge og at forstå de andre.

29. Jeg har endda holdt det daglige brød tilbage fra jer for at vise jer, at den, der forbliver tillidsfuld, er som fuglene, der ikke bekymrer sig om morgendagen; de ser morgenrøden gå op som et symbol på min tilstedeværelse, og når de vågner, er det første, de gør, at sende deres triller op som en takkebøn og som et bevis på deres tillid. (5, 55-57)

30. Nogle gange siger I til Mig: »Herre, hvis jeg havde alt, hvis jeg ikke manglede noget, ville jeg medvirke i Dit åndelige værk og udøve velgørenhed.« Men vid, at I som mennesker er ustadige, og at alle de forsætter, I har i dag, hvor I intet ejer, ville ændre sig, hvis Jeg gav jer alt, hvad I ønsker.

31. Kun Guds kærlighed til sine børn er uforanderlig.

32. Jeg ved på forhånd, at I ville gå til grunde, hvis Jeg gav jer overflod, for Jeg kender jeres beslutninger og svagheder. (9, 55-57)

33. Da jeg sagde til jer, at I skulle afstå fra fornøjelser, fortolkede I mit ord forkert og mente til sidst, at det var mig mere behageligt at se jer lide end at se jer glæde jer.

34. Da jeg er jeres Fader – hvordan kan I da mene, at jeg hellere vil se jer græde end smile?

35. Da Jeg sagde til jer, at I skulle give afkald på fornøjelser, mente Jeg kun dem, der er ødelæggende for sjælen eller skadelige for jeres krop. Men Jeg siger, at I skal skaffe jer de tilfredsstillelser, der er gavnlige for ånden og hjertet, og som er inden for jeres rækkevidde. (303, 27)

36. Jeg har ikke engang krævet, at I skulle tro på Mig, da I fandt vej hertil. Det var Mig, der kom jer i forkøbet og gav jer beviser ved at helbrede jeres fysiske sygdomme, give jeres sjæl fred eller noget, som I anså for uopnåeligt.

37. Derefter, da I troede på Mig og trofast viet jer til opfyldelsen af Min lov, viste Jeg hver enkelt sin opgave, så han ikke skulle vige fra vejen og kun påtage sig det, der tilkommer ham, og skænke sine brødre og søstre barmhjertighed og kærlighed, som Jeg har gjort over for jer.

38. Tror I mon, at alle, der underviser, er mestre? Tror I, at alle, der kalder sig Guds tjenere, er mine udsendte, eller at jeg har givet dem den opgave, de udfører? Tror I, at alle, der hersker, regerer og befaler i verden, besidder de nødvendige evner til at udføre denne opgave? Nej, folk! Hvor få er der, som udfører den opgave, der i sandhed er betroet dem! Mens nogle tilraner sig en

stilling, der ikke tilkommer dem, ser de, som burde beklæde den, sig ydmyget og sat til side. (76, 36-37)

39. Tro ikke, at Jeg føler Mig såret, hvis nogen ikke tror på Min tilstedeværelse ved denne åbenbaring, for intet kan skade Min sandhed. Hvor mange mennesker har tvivlet på, at der findes et guddommeligt væsen, der har skabt alle universets mirakler, og alligevel er solen ikke holdt op med at give dem sit lys. (88, 7)

40. I dag åbner I dørene til jeres hjerter og jeres forstand for lyset fra min undervisning. Med hvilke gerninger vil I herliggøre Mig?

41. I er alle tavse, sjælen er tavs, og også kroppen er tavs foran Mig. I bøjer jeres nakke og ydmyger jer. Men Jeg vil ikke have, at Mine børn ydmyger sig foran Mig. Jeg vil have, at de er værdige til at løfte deres ansigt og se på Mit, for Jeg søger hverken tjenere eller slaver; Jeg søger ingen skabninger, der føler sig som udstødte, som forviste, Jeg kommer til mine børn, som Jeg elsker så højt, for at de, når de hører min Faders stemme , kan løfte deres sjæl op på vejen mod deres åndelige opstigning. (130, 39-40)

42. Elskede disciple, våg ivrigt over mit værk, følg mine anvisninger, og I vil dermed vidne om mig. Maria, jeres kærlige mor, kommer ligeledes ned til jer og fylder jer med nåde, lærer jer den fuldkomne kærlighed og forvandler jeres hjerte til en kilde til barmhjertighed, så I kan udføre store kærlighedsgerninger blandt jeres medmennesker og erkende sandheden. Hun er min medarbejder, og ved siden af mit ord som mester og dommer er der hendes ord som mor og forbeder. Elsk hende, folk, og påkald hendes navn. Sandelig, jeg siger jer, Maria våger over jer og står jer bi, ikke kun i disse prøvelsens dage, men i al evighed. (60, 24)

43. Jeg har kaldt jer "det marianiske folk", fordi I forstår at elske og anerkende den Guddommelige Moder og kommer til hende som barnet, der længes efter ømhed, eller som synderen, der søger forbøn.

44. Marias tilstedeværelse i verden er et bevis på min kærlighed til menneskene. Hendes renhed er et himmelsk vidunder, der er blevet åbenbaret for jer. Fra mig kom hun ned på jorden for at blive kvinde, så det guddommelige frø kunne spire i hendes skød, Jesu legeme, gennem hvilket »Ordet« ville tale. I vor tid åbenbarer hun sig på ny. (5, 9-10)

45. Det er nødvendigt, at det menneskelige hjerte grundigt lærer det dyrebare budskab at kende, som hendes Ånd bragte til verden, og når I kender hele sandheden, skal I udrydde enhver afgudsdyrkelse og svulstig tilbedelse, som I har viet hende, fra jeres hjerter og i stedet ofre jeres åndelige kærlighed til hende. (140, 43)

46. Nogle siger til Mig: "Herre, hvorfor tillader Du ikke, at vi alle ser Dig, ligesom vores brødre og søstre, der vidner om, at de ser Dig?"

47. Åh, I svage hjerter, som I må se for at tro! Hvilken fortjeneste finder I i det, når I ser Jesus i en vision i menneskeskikkelse, skønt jeres ånd gennem

kærlighed, tro og følelse kan opfatte Mig ubegrænset og fuldkomment i Min guddommelige essens?

48. I handler forkert, når I misunder dem, der besidder gaven til at se det åndelige i begrænsede skikkelser eller symboler; for det, de ser, er strengt taget ikke det guddommelige, men et symbol eller en allegori, der taler til dem fra det åndelige.

49. Vær tilfredse med jeres gaver, og udforsk de vidnesbyrd, I modtager, og søg altid meningen, lyset, undervisningen, sandheden. (173, 28-30)

50. Forvræng aldrig mine læresætninger. Fremlæg mit værk som en bog, der kun indeholder renhed, og når I har afsluttet jeres vej, vil Jeg modtage jer . Jeg vil ikke se på pletterne i jeres sjæl og vil give jer mit guddommelige kys, hvilket vil være den største belønning, når I ankommer til det forjættede land. For jer har jeg i denne tid givet en håndfuld frø, for at I skal lære at så på frugtbare marker og forøge det der. (5, 27)

51. Vurder jeres ansvar, elskede folk, tænk på, at en dag, I går glip af, er en dag, hvor I forsinker denne Glædelige Budskabs ankomst til jeres medmenneskers hjerter — at en undervisning, I går glip af, er et brød mindre, I kan tilbyde de trængende. (121, 40)

52. I kender allerede smagen af frugten fra dette træ, og Jeg advarer jer, så I i fremtiden ikke lader jer forføre af falske profeter; men også for jeres medmennesker skal I "våge", ved at lære dem at erkende essensen af Min lære.

53. Der står skrevet, at der efter min bortgang vil opstå falske profeter, som vil sige til mit folk, at de er mine budbringere og kommer i mit navn for at fortsætte det værk, som jeg udførte blandt jer.

54. Ve jer, hvis I bøjer jer for falske profeter og falske lærere, eller hvis I tilføjer ord uden åndeligt indhold til min lære, for da vil der opstå stor forvirring! Derfor siger Jeg jer igen og igen: "Våg og bed." (112, 46-47)

55. Hvis I ikke forbereder jer, vil uklare stemmer nå jeres ører og forvirre jer, og senere vil I forvirre jeres brødre med dem.

56. Jeg gør jer årvågne, så I, når disse åbenbaringer en gang er afsluttet, ikke forsøger at genoptage dem, for det vil ikke være lysets ånder, der åbenbarer sig, men forvirrede væsener, som ønsker at ødelægge det, I tidligere har opbygget.

57. Derimod vil den, der forstår at forberede sig, den, der — i stedet for at ville udmærke sig — søger at gøre sig nyttig, den, der — i stedet for at fremskynde begivenheder — afventer med tålmodighed, tydeligt høre min undervisning, som vil nå hans ånd gennem de gaver, der er i ham, nemlig inspiration, intuition forudanelse, ved hjælp af bøn, åndelig indsigt og profetiske drømme. (7, 13-14)

58. I dag ser I på disse talere, der taler til jer i henrykkelse, og hvor stor nogle menneskers vantro end er, tror I, at min åbenbaring gennem disse formidlere er mulig. Men når menneskene en dag ser mine disciple forkynde guddommelige åbenbaringer i deres normale tilstand, vil de tvivle på dem.

59. I jeres egen menighed vil der rejse sig nogle, der tvivler, når de hører jer tale under min inspiration, og I vil være nødt til at have en stor forberedelse og sjælelig renhed for at finde troen. (316, 52-53)
60. Når I på jeres veje observerer mennesker, der med deres gerninger eller deres måde at tænke på viser åndelig tilbagestående over for mine åbenbaringer, så vær ikke forfærdede, for I må vide, at alle mennesker aldrig har marcheret i samme takt. Stol på, at jeg allerede nu efterlader de ord til dem, som vil vække dem, så snart tiden er inde.
61. De ord, som I i øjeblikket ikke kan forstå, er netop dem, som disse mennesker vil forstå. (104, 42-43)
62. Tro og handle uden fanatisme. Rejs jer og still jer på et niveau, hvorfra I kan undervise alle jeres medmennesker uden hensyn til læresætninger.
Trosbekendelser
63. Tøv ikke med at gøre en trængende godt, blot fordi han udøver en tilbagestående eller ufuldkommen gudsdyrkelse. Lad snarere jeres uselviske gerning vinde hans hjerte.
64. Luk jer ikke inde i grupper og begræns dermed ikke jeres virkefelt. Vær et lys for enhver sjæl og en balsam i enhver trængsel. (60, 27)
65. Hvis jeres medmennesker taler foragteligt om jer, fordi I har fulgt mit kald, så luk ørerne og ti; de er uvidende. Men hvis I skulle tage denne sag som anledning til at dømme dem, så ve jer, for I er allerede oplyst af jeres ånds lys og ved, hvad I gør. (141, 27)
66. Så, mit folk, forvent ikke, at alle mennesker tænker og tror som I. I må aldrig fordømme mennesker; I må ikke dømme eller straffe den, der ikke lytter til jer, eller som ikke tager imod jeres forslag, jeres undervisning eller jeres råd. I skal betragte alle jeres medmennesker med den samme dybe respekt og med ægte åndelig næstekærlighed. Så vil I erfare, at hver enkelt i sin religionsudøvelse, i sin lære, på sin vej har nået det sted, som hans åndelige evner har givet ham ret til; og til det punkt, hvor I ser menneskene, har deres egen udvikling ført dem. (330, 29)
67. Allerede nu siger Jeg jer, at I ikke er mere end nogen anden, at den tro, I har næret, nemlig at I er et folk af udvalgte væsener, er en vildfarelse; for Skaberen foretrækker i sin fuldkomne kærlighed til alle sine skabninger ingen.
68. Jeg siger jer dette, fordi I i morgen skal forelægge jeres medmennesker den lære, som Jeg har bragt jer i denne tid, og Jeg ønsker ikke, at I skal fremstå som højere væsener for de kommende generationer, ej heller skal det give indtryk af, , at jeres fortjenester gjorde jer værdige til at være de eneste, der hørte mit ord.
69. I skal være forstående, ydmyge, enkle, ædle og barmhjertige brødre og søstre.

70. I skal være stærke, men ikke anmassende, så I ikke ydmyger de svage. Hvis I besidder stor viden om min lære, skal I dog aldrig prale af jeres viden, så jeres medmennesker ikke føler sig underlegne ved jeres side. (75, 17-19)

71. Selv her blandt mine arbejdere – hvor mange er der ikke, som uden at have forstået min lære anså sig for at være højere væsener, værdige til beundring og hyldest, fordi de vidste, at de var begavet med en åndelig gave. I den forbindelse spørger Jeg jer, om I kan godkende, at en højtstående ånd indbiller sig noget på grund af sine gaver, når ydmyghed og næstekærlighed jo er de væsentlige egenskaber, han skal besidde. (98, 15)

72. Husk, at jeg engang sagde til jer: Jeg har ikke skabt jer, for at I skal være som snylteplanter. Jeg vil ikke have, at I nøjes med ikke at gøre nogen noget ondt. Jeg vil have, at I finder tilfredsstillelse i at have gjort godt. Enhver, der ikke gør godt, selvom han kunne, har gjort mere ondt end den, der, fordi han ikke var i stand til at udføre gode gerninger, begrænsede sig til at gøre ondt, fordi det var det eneste, han forstod at gøre. (153, 71)

73. O mine elskede børn, I, der som vildfarne får klager og med angstfyldt stemme kalder på jeres hyrde! Når I lukker øjnene for den virkelighed, der omgiver jer, kommer I til sidst til at tro, at Jeg er årsagen til al jeres elendighed på jorden; andre tror, at jeres lykke og ulykke er Mig ligegyldig.

74. Hvor utaknemmelige er I, når I tænker således om jeres Fader, og hvor uretfærdige i jeres bedømmelse af min fuldkomne retfærdighed!

75. Tror I, at Jeg ikke hører jer, når I siger, at I kun næres af bitterhed; at den verden, I bebor, er en verden uden lykke, og at det liv, I fører, ikke har nogen eksistensberettigelse?

76. I mærker Mig kun, når I tror, at Jeg tugter jer, at Jeg nægter jer al barmhjertighed, og I glemmer jeres Faders ømhed og godhed; I klager over jeres liv i stedet for at velsigne dets goder.

77. Dette skyldes, at I lukker øjnene for sandheden og kun ser lidelse og tårer i jeres omgivelser og falder i fortvivlelse, fordi I tror, at alt vil forblive uden belønning.

78. Hvor anderledes ville jeres liv være, hvis jeres første tanke hver dag i stedet for denne oprørskhed og denne manglende forståelse var at velsigne jeres Fader, og jeres første ord var taknemmelighed for de mange goder, som hans kærlighed skænker jer!

79. Men I er ikke længere i stand til at føle disse dyder, fordi "kødet" har forstyrret jeres sjæl, og I har glemt min lære; derfor taler Jeg til jer om disse følelser, som I har forvist fra jeres hjerte. (11, 4-9)

80. I har syndet, brudt ægteskabet, begået forbrydelser, og nu, hvor I står over for sandheden i mit ord, der viser jer jeres forseelser, glemmer I jeres overtrædelser og tror, at jeres Herre er uretfærdig, når han taler til jer om prøvelser og soning. (17, 33)

81. I er blevet sat på en hård prøve, kære disciple. Da hver prøve rummer et mysterium for jer, ved I ikke, om den er der for at styrke jer i kampen, for at åbenbare jer noget, I ikke kender, eller for at sone en eller anden forseelse. Men vige aldrig tilbage for prøvelserne, for det er ikke derfor, de er sendt; de overstiger heller ikke jeres moralske eller sjælelige kræfter. (47, 26)

82. Hvorfor frygter mange af jer, at jeres skæbne er skrevet af Mig med prøvelser, smerter, straffe eller ulykker? Hvordan kan I komme til den opfattelse, at Den, der elsker jer fuldkomment, skænker jer en vej fuld af torne? Sandelig, Jeg siger jer, den ulykkesbringende og med skæbneslag besåede vej er den, I vælger efter jeres vilje, i den tro, at der på den findes glæder, frihed og lykke, uden at forstå, at det netop er den vej, der er bestemt for jer, som I fjerner jer fra, og hvorpå der findes sand fred, sikkerhed, styrke og sundhed, velstand og overflod.

83. Denne vej, som Jeg tilbyder jer i Min lære, er den, der er forudbestemt for jeres sjæl fra dens skabelse, for at I til sidst må finde det, I længes efter, på den. (283, 10-11)

84. I dømmer overfladisk, som om I var børn, og tænker ikke på, at de prøvelser, der plager jer, er jeres værk. Når de derfor rammer jer, ønsker I, at de skal vige fra jer, at skæbnen skal ændres, for ikke at lide, for ikke længere at drikke lidelsens bæger.

85. Årsagen hertil er, at I med jeres åndelige blik ikke kan trænge ind i virkeligheden for at forstå, at alt, hvad I høster, har I selv sået, og at I selv har pådraget jer al lidelse.

86. Nej, I har aldrig forstået at trænge ind i sandheden, og når smerten derfor trænger ind i jeres hjerte, anser I jer for at være ofre for en guddommelig uretfærdighed. Men Jeg siger jer, at der ikke kan eksistere den mindste uretfærdighed i Gud.

87. Guds kærlighed er uforanderlig, uforanderlig og evig. Den, der derfor tror, at den Guddommelige Ånd kan blive grebet af vrede, harme og raseri, begår en stor fejl. Sådanne svagheder kan kun forestilles hos menneskelige væsener , når de mangler sjælelig modenhed og herredømme over lidenskaberne.

88. Indimellem siger I til Mig: "Herre, hvorfor skal vi 'betale' for handlinger, der ikke er vores, og hvorfor skal vi høste den bitre frugt, som andre har frembragt?" — Derpå svarer Jeg jer, at I ikke forstår noget af dette, fordi I ikke ved, hvem I tidligere har været, og hvad jeres handlinger var. (290, 9 12)

89. Elskede folk: Jeres hjerter er fyldt med tilfredshed ved tanken om, at I er mine disciple i denne "Tredje Tid". Men Jeg siger jer, at I aldrig må lade jer blinde af forfængelighed. For hvis I skulle give efter for denne svaghed, ville I ikke længere lytte til jeres samvittighed, når den påpeger jeres fejltagelser. Den, der ikke begynder at rense og forædle sit menneskelige liv, kan ikke forvente at

udvikle sig åndeligt, for hans skridt vil være vildledende, og hans gerninger vil ikke indeholde sandhedens frø.

90. Tænk derfor på, at jeg i mine lektioner undertiden går fra åndelig undervisning til rådgivning, for at I kan opføre jer korrekt i jeres menneskelige liv. Jeg taler da til menneskets hjerte, formaner det til fornyelse, gør det klart for det, hvilken skade lasterne påfører kroppen, og hvilket ondt de gør sjælen.

91. Jeg har sagt jer, at det menneske, der lader sig beherske af en last, har glemt, at ånden ikke må besejres — at det har glemt, at den sande styrke består i at overvinde det onde gennem dyden.

92. Det menneske, der er besejret af kødet, har nedværdiget sig selv, har krænket sin selvrespekt, er sunket ned fra sin høje stilling som menneske til et fattigt væsen, der er for fej til at kæmpe.

93. I stedet for at bringe lys, brød og vin til sit hjem bringer denne mand skygge, lidelse og død, gør sit kors og det, der tilhører hans hustru og hans børn, tungt og hæmmer den åndelige udviklingsvej for alle, der er omkring ham. (312, 32-35)

94. Forstå, at hver af jer, der opgiver en dårlig vej, derved bevirker, at det ondes magt mister en del af sin kraft; at jeres liv, når det er retskaffent i sine gerninger, ord og tanker, efterlader et godt frø på sin vej; at jeres råd, når de kommer fra et fromt hjerte, vil have kraften til at udføre mirakler; og at bønnen, når den udspringer af en medfølende og kærlig tanke, vil være et lysbudskab for den, I beder for. (108, 16)

95. Her hos Mig renser I jer for enhver skamplet. Åh, hvis I dog kunne bevare denne renhed gennem hele jeres liv! Men denne atmosfære af åndelighed og broderskab, som I skaber i disse timer af fællesskab og undervisning, hersker ikke i verden. Den luft, I indånder, er forgiftet af synden.

96. Men I har mærket, hvordan i takt med, at I gør Min lære til jeres egen, falder led for led af den kæde, der binder jer til verden, gradvist af jer. (56, 26-27)

97. Lev altid vågent, for på jeres vej vil der være nogle, der siger, at de tilhører Mig; men tro dem ikke fra første øjeblik, tro på grund af det, de udviser af ydmyghed, visdom og kærlighed.

98. Andre vil sige til jer, at de står i forbindelse med Mig, mens de er de første, der er blevet bedraget. Derfor må I altid våge over den opgave, I har, og over den stilling, I indtager. I må holde øjne og ører åbne og også tilgive meget. (12, 55-56)

99. Vær aktive, sov ikke! Eller vil I mon vente, indtil forfølgelserne overrasker jer, mens I sover? Vil I endnu en gang falde i afgudsdyrkelse? Venter I, indtil fremmede lærer sætter sig igennem med magt eller under trusler?

100. Vær vågne, for fra Østen vil der opstå falske profeter, som vil forvirre folkeslagene. Foren jer, så jeres stemme genlyder over hele kloden, og I kan advare menneskeheden i tide. (61, 25)

101. Store prøvelser venter menneskeheden; vær vågne og bedende ved enhver smerte og enhver katastrofe. Mange lidelser vil blive mildnet, andre vil ikke indtræffe, fordi de af dem, der beder, bliver holdt tilbage på deres vej.

102. Når tilhængere af andre trosretninger og sekter ser, at store menneskemængder følger dette folk, vil der fra disse trosretninger opstå dem, der forfølger jer. Men frygt ikke, for hvis I forbliver rolige, vil Helligånden lægge ord af lys på jeres læber, som vil få dem, der bagvasker jer, til at tie.

103. Jeg giver jer ikke det dræbende sværd til at forsvare jer, jeg giver jer kærlighedens sværd. Hvert af dets lysglimt vil være en dyd, der udgår fra det.

104. Hvor megen nåde vil I finde hos Faderen, når I med jeres ord overvinder skarer af forfølgere af mit værk og gennem jeres kærlighedsgerninger omvender dem og bringer dem til Mig.

105. Dette er den lære, som Jeg gav jer i den "Anden Tid", og som I allerede havde glemt.

106. Det menneskelige forstand vil lide foruroligelser, når den forsøger at forstå den trinitarisk-marianiske åndslære. For det materialiserede menneske er ubehjælpsomt over for det åndelige. (55, 58-63)

107. Hvor mange har ved mit bord ladet de retter stå, som jeg med så megen kærlighed tilbød dem, uden overhovedet at have rørt dem. Hvornår vil de nogensinde igen opleve en nådetid som den nuværende, hvor det var bestemt dem at komme til jorden for at høre mit ord?

108. De er hårde klipper, som har brug for uvejr og tid for at blive blødgjort. Deres arv vil blive holdt tilbage fra dem, så længe de ikke ved, hvordan de skal værne om den og værdsætte den. Men de vil få den igen, for jeg har sagt jer, at det, som Faderen giver sine børn, aldrig tages fra dem, men kun opbevares for dem. (48, 8)

109. Nogle af jer vil blive forvandlet og forberedt gennem min lære, så de kan begive sig ud på jagt efter dem, der er faret vild i ørkenen. For sådan ser jeg det menneskelige liv – som en ørken. Mange føler sig alene midt blandt millioner af sjæle og visner af tørst, uden at der er nogen, der giver dem lidt vand; derhen vil jeg sende mine nye apostle.

110. Jeg vil, at mit navn igen skal udtales med kærlighed af de ene og høres med rørthed af de andre. Jeg vil, at det skal blive kendt af dem, der ikke kender det. Der er mennesker – gamle, kvinder og børn – som intet ved om min eksistens. Jeg vil, at alle skal lære mig at kende og vide, at de i mig har den kærligste fader – at alle skal høre mig og elske mig. (50, 3)

111. Mit ord er stødt på jeres egoisme. Derfor har Jeg sagt jer, at I skal bringe det, som Jeg overdrager jer, videre til jeres medmennesker. Men I vil kun lade jer opmuntre af Mine åbenbaringer uden at påtage jer forpligtelser over for de andre.

112. Men Mesteren har ikke kaldt jer for at give jer nytteløse belæringer; Han har sagt jer, at I skal lære denne guddommelige lektie, så I senere i jeres liv kan bruge den ved at anvende den på jeres næste.
113. Jeg åbenbarer jer i dette øjeblik, at jeres ånd har en gammel gæld over for enhver, der kommer til jer med en lidelse, en nød eller en bøn. Tænk på, med hvilken kærlighed Jeg sætter dem på jeres livsvej, for at I kan opfylde jeres genoprejsning ved at gøre dem til genstand for jeres aktive næstekærlighed. (76, 20)
114. Opfyld dette, så I ikke i tider med smerte må vende tilbage til jorden for at høste frugten af jeres fejl eller jeres egoisme. Opfyld jeres mission; så vil I ganske vist også vende tilbage, men det vil være i en tid med fred for at styrke jer i plejen af det frø, I efterlod jer, da I begyndte på jeres rejse ( ). Nu vil det ikke være Moses, der fører jer for at befri jer, som han gjorde i den "Første Tid"; det vil være jeres samvittighed, der leder jer. (13. 17)
115. Her er mange af dem, der i andre tider var lovlærere eller videnskabsmænd. Nu er deres forstand vågnet til den åndelige viden, og de er overbevist om, at de ikke vil finde den højeste sandhed i den begrænsede menneskelige viden.
116. Her er sådanne, der i andre tider var magtfulde og rige på jorden, og som nu har lært fattigdom og ydmyghed at kende. Jeg velsigner dem for deres underkastelse og deres ønske om fuldkommenhed. Dette er et bevis på min kærlige retfærdighed, da Jeg lod dem komme til jorden igen for at vise dem endnu en side af den evige visdoms bog. (96, 16-17)
117. Verden skænker jer mange glæder, hvoraf nogle er skænket af Mig og andre skabt af mennesket. Nu har I oplevet, at I ikke har kunnet opnå dem, hvilket hos nogle har forårsaget oprør og hos andre sorg.
118. Jeg må sige jer, at det i denne tid ikke er givet mange at falde i søvn eller gå til grunde i "kødets" glæder og tilfredsstillelser, fordi deres opgave er en helt anden.
119. I sandhed siger Jeg jer, at der ikke findes en eneste sjæl blandt menneskeheden, som ikke har lært alle glæder at kende og spist alle frugter. I dag kom jeres sjæl (til jorden) for at nyde friheden til at elske Mig og ikke for på ny at være slave af verden, af guld, af vellyst eller af afgudsdyrkelse. (84, 47)
120. Se på menneskene, folkeslagene, nationerne, hvordan de ofrer deres liv for et ideal. De fortæres på deres kampes bål og drømmer samtidig om verdens herligheder, ejendele, magt. De dør for jordens forgængelige berømmelse.
121. Men I, der i jeres sjæl begynder at tænde et guddommeligt ideal, som har til formål at vinde en herlighed, der vil være evig, vil I ikke – hvis ikke jeres liv – i det mindste give en del af det for at opfylde jeres pligter som medmennesker?
122. Over jer raser en usynlig kamp, som kun de forberedte kan opfatte. Alt det onde, der udgår fra menneskene i tanker, ord og handlinger, alle århundreders

synder, alle mennesker og sjæle fra det hinsides, der er forvirrede, alle vildfarelser, uretfærdigheder, den religiøse fanatisme og menneskenes afgudsdyrkelse, de tåbelige, ambitiøse bestræbelser og falskheden har forenet sig til en kraft, der river alt ned, indtager og gennemtrænger det for at vende det mod Mig. Det er den magt, der modsætter sig Kristus. s hære er store, deres våben er stærke, men de er ikke stærke over for Mig, men over for menneskene.

123. Jeg vil kæmpe mod disse hære med min retfærdigheds sværd og vil være med mine hære i kampen, hvoraf I efter min vilje skal være en del.

124. Mens denne kamp foruroliger de mennesker, der jagter fornøjelserne, skal I, som Jeg har betroet gaven til at føle, hvad der foregår i det hinsides, våge og bede for jeres brødre, for således vil I våge for jer selv.

125. Kristus, den fyrstelige kriger, har allerede trukket sit sværd; det er nødvendigt, at det samme sværd som en segl skærer det onde af med roden og med sine stråler skaber lys i universet.

126. Ve verden og jer, hvis jeres læber tier! I er Jakobs åndelige afkom, og ham lovede Jeg, at jordens nationer gennem jer ville blive frelst og velsignet. Jeg vil forene jer som én eneste familie, så I kan være stærke. (84, 55-57)

127. Jeg ved, at der er udført store gerninger i dette folks skød, men det er nok, at jeg ved det, selvom jeres navne er ukendte i verden.

128. Jeg alene kender den sande fortjeneste eller den sande værdi af jeres gerninger, for ikke engang I selv kan bedømme dem. Nogle gange vil en lille gerning forekomme jer meget stor, og andre gange vil I ikke engang være klar over, at jeres fortjeneste er nået frem til Mig. (106, 49-50)

129. I menneskemængder, som har hørt Mig – hvornår kommer I ud af jeres tilbagetrækning og jeres mørke? Forsinker I jeres forberedelse med vilje, af frygt for den (da forestående) kamp? Sandelig, Jeg siger jer, kun den frygter, som ikke har forberedt sig åndeligt; for den, der kender mit ord og elsker sin Herre og sin næste, har intet at frygte, og i stedet for at undgå mennesker søger han mødet med dem for at lade dem få del i det, han har modtaget. Efter at have studeret og udforsket min lære, bringer han den i anvendelse. (107, 41)

130. Dette budskab er et lys for alle religioner, for alle sekter og trossamfund og for de forskellige former for ledelse af menneskene. Men hvad har I gjort med mit ord, disciple? Vil I på denne måde få træet til at blomstre? Lad det sætte blomster, for de vil forkynde, at det senere vil bære frugt.

131. Hvorfor skjuler I disse budskaber og bringer ikke verden denne nye epokes overraskelse med dette glædelige budskab? Hvorfor vover I ikke at sige til verden, at Kristi stemme lyder blandt jer? Tal og vidn om min lære gennem jeres kærlighedsgerninger; for selvom nogle måtte lukke deres ører for ikke at høre jer, vil andre åbne dem, og jeres stemme vil da være så sød og velklingende for dem som nattergalens sang. (114, 46)

132. Menneskeheden venter på mine nye disciple; men hvis I, som er mine arbejdere, svigter frøet og redskaberne af frygt for verdens mening – hvad skal der da blive af denne menneskehed? Har I ikke følt ansvaret for jeres opgave?
133. Jeres samvittighed bedrager jer aldrig, og den vil altid fortælle jer, om I har opfyldt jeres pligt. Den uro, I oplever, er et tegn på, at I ikke har fulgt mine anvisninger. (133, 10)
134. I klager nogle gange over, at antallet af tilhængere af mit ord kun langsomt vokser. Men jeg siger jer, at I må klage over jer selv, for I har til opgave at forøge og mangedoble de skarer, der udgør dette fællesskab. Men hvis der mangler tro i jeres hjerter, hvis jeres åndelige gaver ikke er udfoldet, hvis lyset fra åndelig viden mangler i jeres sind – hvordan vil I da overbevise de vantro? Hvordan vil I røre dem indvendigt med jeres tro og kærlighed, hvis disse dyder ikke er udfoldet i jeres hjerter?
135. Den, der ikke forstår, kan ikke føre til forståelse; den, der ikke føler, vil ikke vække følelser. Forstå nu, hvorfor jeres læber har stammede og hakket, når I stod over for nødvendigheden af at vidne om mit ord.
136. Den, der elsker, behøver ikke at stamme; den, der tror, frygter ikke. Den, der føler, har mange muligheder for at bevise sin oprigtighed og sandfærdighed. (172, 24-26)
137. I dag vil I forklare, hvorfor I er Israel, og I har ingen argumenter; I vil forklare, hvorfor I er spiritualister, og I mangler ordene. I forsøger at redegøre for, hvad jeres åndelige gaver består i, og I mangler bevisførelsen og den åndelige udvikling til at forklare dem overbevisende. Men når jeres opadgående udvikling bliver virkelighed, vil de nødvendige ord komme til jer, da I med jeres kærlighedsgerninger vil forklare, hvem I er, hvem der har lært jer det, og hvorhen I går. (72, 27)
138. Jeg siger jer: Hvad venter I på for at videregive den glade budskab? Vil I da profetere på ruiner? Jeg siger og åbenbarer jer alt, så I til enhver tid har et klogt svar på ethvert spørgsmål, som jeres medmennesker stiller jer. Tænk på, at I vil blive angrebet med alvorlige argumenter, der fylder den, der ikke er forberedt, med frygt.
139. Præg jer mit ord ind og glem ikke de store mirakler, som jeg har skænket jer, så hver af jer kan være et levende vidnesbyrd om min sandhed. Så vil den, der undersøger jer og roder rundt i mit ord, erkende, at det på ingen måde modsiger det, jeg har sagt og profeteret til jer i tidligere tider.
140. Kampen vil blive stor – så stor, at nogle, der har været mine disciple, vil blive fyldt af frygt og fornægte mig ved at hævde, at de aldrig har hørt mig.
141. Dem, der forbliver tro mod mine bud og tager kampen op, vil jeg dække med en kappe, under hvilken de vil forsvare sig, og de vil overleve enhver kritisk situation uskadt.

142. Den, der sår dette frø dårligt, eller den, der besudler dette værks renhed, vil til enhver tid blive udsat for dom, forfølgelse fra mennesker og uro. Enhver skal kende det træ, han har opfostret, på smagen af dets frugt.
143. Jeg har store mirakler i beredskab til mit folks åndelige kamp – mirakler og gerninger, som vil forbløffe lærde og videnskabsfolk. Aldrig vil Jeg overlade jer til jeres egne kræfter. Lad jer ikke ryste, når mennesker håner jer; glem ikke, at i den "Anden Tid" gjorde folkemængden også nar ad jeres Mester. (63, 42-44)
144. Sandelig, jeg siger jer, verden er imod jer, og derpå forbereder jeg jer, så I forstår at forsvare jeres tros sag med kærlighedens og barmhjertighedens våben. Jeg siger jer, I vil sejre, selvom jeres sejr ikke bliver kendt.
145. Nu vil jeres offer ikke være et blodoffer, men I vil alligevel opleve bagvaskelse og foragt. Men Mesteren vil være der for at forsvare og trøste jer, for ingen discipel vil blive forladt. (148, 17)
146. Folk, væn jer ikke længere til fordærvelsen, bekæmp den uden at prale af jeres renhed, og oprør jer heller ikke over jeres medmenneskers fejltagelser. Vær taktfulde, præcise og velvillige i jeres tale og handlinger, så vil verden lytte til jer og også være opmærksom på jeres lærerige ord. Er det nødvendigt, at Jeg endnu en gang siger jer, at I skal leve efter denne lære, før I videregiver den? (89, 66)
147. Det er nødvendigt, at mit folk træder frem blandt nationerne og giver et eksempel på broderskab, harmoni, næstekærlighed og forståelse, som en fredens soldat blandt dem, der igen misbruger de guddommelige læresætninger til at strides, såre hinanden og tage liv. (131, 58)
148. Forstå endelig, at I alle elsker den samme Gud, og strid ikke på grund af forskelligheden i den form, hvori den ene eller den anden har virkeliggjort denne kærlighed.
149. I må lære at forstå, at der findes væsener, i hvilke trosoverbevisninger, traditioner og skikke har slået så dybe rødder , at det ikke vil være let for jer at rykke dem op i det første øjeblik, I underviser dem. Hav tålmodighed, og i løbet af årene vil I nå målet. (141, 9)
150. Når året 1950 går på hæld, vil der være usikkerhed og tvivl hos mange af jer.
151. Hvorfor tvivler nogle på mine åbenbaringer, som nyder godt af en intelligens, der er større end den hos dem, der tror på min åbenbaring? Fordi det hverken er den menneskelige viden eller forstanden, der kan bedømme min sandhed, og når mennesket forstår dette, bliver det grebet af frygt for alt det nye, for alt det, der er ukendt for det, for ubevidst at afvise det.
152. Men I, de svage, de uuddannede, som ikke kan nå op på det niveau, som de mennesker, der anerkendes for deres intelligens, har nået, er dem, der tror, og I er i stand til at fordybe jer i det åndeliges hemmeligheder. Hvorfor? Fordi det er Ånden, der åbenbarer det evige liv og dets mirakler for forstanden.

153. Den menneskelige intelligens udgør en kraft, som I nu skal kæmpe imod, for gennem den har mennesket skabt sig forestillinger og opfattelser af det åndelige, som ikke er blevet åbenbaret for det af Ånden.
154. Til denne kamp skal I være stærke – med en styrke, der ligeledes udspringer af Ånden. Jeres styrke vil aldrig hvile på jeres krop, ej heller på pengenes magt eller på jordiske hjælpemidler. Kun jeres tro på den sandhed, der lever i jer, vil lade jer sejre i (249, 44-46) denne strid.
155. Frygt ikke, når man kalder jer vildfarne — ræk hånden ud til alle. Tænk på, at dette værk, som er sandt for jer, kan forekomme andre som falsk, fordi det i deres øjne mangler den indvielse, som religionerne har modtaget for at blive anerkendt.
156. Hvis I tror på Mig, hvis I tror, at Jeg åbenbarer Mig i disse taleres ord, så frygt ikke jeres medmenneskers dom. For Min lære er så veltalende, og Mit budskab indeholder så mange sandheder, at I, hvis I forstår at bruge disse våben godt, næppe kan besejres.
157. Ingen vil kunne dømme jer for, at I ivrigt søger sandheden, det fuldkomne. Til det har I alle en hellig ret, og derfor er friheden givet jer til at stræbe mod lyset. (297, 51-53)
158. Når I begynder at udføre jeres mission og når ud til nationerne, til de fjerneste folk, selv ind i urskovene, vil I møde menneskelige væsener, og I skal gøre det klart for dem, at I alle er brødre , I skal vidne for dem om min åndelige lære. I vil da blive forundrede over de kærlighedsbeviser, som Jeg vil give jer.
159. Der, blandt disse mennesker, der er afskåret fra civilisationen, men også meget langt væk fra menneskelig fordærvelse, vil I opdage store sjæle, som vil forøge Israels folks rækker.
160. De syge vil på jeres vej modtage den helbredende salve og blive raske; de bedrøvede vil græde for sidste gang, men deres tårer vil være tårer af glæde.
161. I lyset af de beviser, I skal give, vil menneskemængderne velsigne Herren og hans disciple, I vil blive hyldet, som det skete den dag, hvor jeres Mester red ind i Jerusalem.
162. Men også blandt dem, der jubler over jer, vil der være mænd og kvinder, der er fulde af de åndelige gaver, som I besidder. Hos nogle vil deres profetiske gave forbløffe jer; hos andre vil min helbredende salve være uudtømmelig; hos atter andre vil mit ord strømme frem som krystalklart vand. Således vil I blandt jeres brødre og søstre, ligesom en uudtømmelig såning, se Helligåndens gaver komme til syne. (311, 38-40)
163. Folk, der hersker nu en skinnende fred i nationerne, men I skal ikke forkynde, at freden er kommet. Hold jeres læber lukkede. Den sande fred kan ikke rejse sig på fundamenter af frygt eller materielle bekvemmeligheder. Freden må udspringe af kærlighed, af broderskab.

164. Menneskerne bygger i øjeblikket på sand og ikke på klippe, og når bølgerne igen rejser sig og slår mod disse mure, vil bygningen styrte sammen. (141, 70-71)
165. Siden den "Første Tid" har Jeg talt til jer gennem Mine profeter for at vejlede jer, men ikke for at tvinge jer til at overholde Min lov.
166. Men tiden er gået, og den menneskelige åndssjæl har udviklet sig, er nået til modenhed og kan nu forstå sin mission som åndssjæl. Menneskeheden, der står så tæt på afgrunden, på undergangen, har brug for åndelig hjælp fra jer.
167. Det er kampen, den sidste kamp, den mest forfærdelige og frygtindgydende mellem mørket og lyset. Alle mørkets ånder forener sig i øjeblikket, og alle lysets ånder må træde imod denne magt.
168. I, som har hørt Mig, som bærer Helligåndens lys i jer, vågn op! Spild ikke længere tiden med jordiske fornøjelser, med verdslige mål. Kæmp for menneskeheden, stræb efter, at Faderens rige kommer til denne verden. Det er den mission, som Jeg giver alle, fra den ringeste til den mest lærde.
169. Den åndelige verden er med jer, og over jer alle er Faderen fuld af kærlighed, fuld af barmhjertighed – Faderen, der med uendelig smerte ser den lidelse, som menneskene påfører hinanden.
170. Dette er lysets kamp mod mørket, og hver og en af jer må kæmpe, indtil sejren er vundet. (358, 20-23)

Kapitel 63 – Undervisning til menighederne og alle Kristi disciple

Kristi åndsværk

1. Glæd jer over min tilstedeværelse, elskede folk, hold fest i jeres hjerter, jubl af glæde, for endelig har I oplevet "Herrens dag".
2. I frygtede denne dags komme, for I tænkte stadig som de gamle og mente, at jeres Faders hjerte var hævngerrig, at Han nærede nag på grund af de modtagne fornærmelser, og at Han derfor holdt seglen, pisken og lidelsens bæger klar for at udøve hævn over dem, der har fornærmet Ham så meget og så mange gange.
3. Men stor var jeres overraskelse, da I konstaterede, at der i Guds ånd hverken kan eksistere vrede, harme eller afsky, og at selv om verden græder og klager som aldrig før, er årsagen ikke, at Faderen har givet den denne frugt at spise og denne kalk at drikke, men at dette er den høst, som menneskeheden nu høster på grund af sine gerninger.
4. Ganske vist blev alle de ulykkelige begivenheder, der er blevet udløst i denne tid, forudannonceret for jer. Men tro ikke, fordi de blev forudannonceret for jer, at jeres Herre sender dem til jer som straf. Tværtimod: Til alle tider har Jeg advaret jer mod det onde, mod fristelserne, og har hjulpet jer med at rejse jer op igen efter jeres fald. Desuden har Jeg stillet alle de midler til rådighed, der er

nødvendige, for at I kan redde jer. Men I må også erkende, at I altid har været døve og vantro over for Mine opfordringer. (160, 40-41)

5. Ve dem, der i denne tid ikke bestræber sig på at tænde deres lampe, for de vil gå til grunde! Se, hvordan skyggerne stadig hersker overalt, selvom dette er lysets tid!

6. I ved gennem mit ord, at jeg udvalgte denne nation for at åbenbare mig i den ved mit tredje komme; men grunden hertil kender I ikke. Mesteren, som ikke vil have hemmeligheder for sine disciple, har været en hemmelighed for jer. Han kommer for at åbenbare jer alt, hvad I skal vide, så I kan svare korrekt på dem, der spørger jer.

7. Jeg har set, at indbyggerne i denne del af verden altid har søgt og elsket Mig, og selvom deres tilbedelse ikke altid har været fuldkommen, har Jeg modtaget deres hensigt og deres kærlighed som en blomst af uskyld, offer og smerte. På min guddommeligheds alter har denne duftende blomst altid været til stede.

8. I er blevet forberedt til at udføre denne store mission i den "Tredje Tid".

9. I dag ved I, at Jeg har ladet Israels folk reinkarneres i jeres midte, fordi Jeg har åbenbaret det for jer. I ved, at det frø, der lever i jeres væsen, og det indre lys, der leder jer, er det samme, som Jeg allerede i den "Første Tid" udgød over Jakobs hus.

10. I er israelitter i ånden, I besidder åndeligt Abrahams, Isaks og Jakobs frø. I er grene af det velsignede træ, som vil give menneskeheden skygge og frugt.

11. Det er grunden til, at Jeg kalder jer de førstefødte, og hvorfor Jeg har opsøgt jer i denne tid for gennem jer at bekendtgøre min Tredje Åbenbaring for verden.

12. Det er min vilje, at "Israels folk" åndeligt genopstår blandt menneskeheden, så denne kan se den sande "opstandelse i kødet". (183, 33-35)

13. Troede I mon, at Jeg ville give mit ord til alle jordens folk? Nej! Også her ligner min nye åbenbaring den fra tidligere tider, da Jeg åbenbarede Mig for et eneste folk, og dette derefter havde til opgave at drage ud og udbrede den glade budskab og så det frø, det modtog i mit budskab. (185, 20)

14. Overlad det til andre folk, at de først vågner op til den nye tid, når de ser, at landområder er ødelagt af oversvømmelser, nationerne er ødelagt af krig, og epidemier udrydder livet. Disse folk – som er blevet hovmodige i deres videnskaber og lullet i søvn af deres kirkers pragt – vil ikke anerkende mit ord i denne beskedne form, og de vil heller ikke fornemme min åbenbaring i ånden. Derfor må jorden først rystes, og naturen vil sige til menneskene: Tiden er fuldkommen, og Herren er kommet til jer.

15. For at menneskeheden kan vågne, åbne sine øjne og bekræfte, at det er mig, der er kommet, må menneskets magt og hovmod først rammes. Men jeres opgave er at våge, bede og forberede jer. (62, 53)

16. Jeg lovede jer engang at vende tilbage til menneskeheden, og her er jeg for at opfylde det løfte, selvom der er gået mange århundreder. Jeres ånd længtes

efter min tilstedeværelse i sin længsel efter fred, i sin hunger efter sandhed, i sin længsel efter viden, og min ånd er kommet ned for at lade jer høre en belæring i overensstemmelse med den tid, I lever i. Hvordan kan menneskene fortsat ønske at leve et liv, som de hidtil har gjort? Det svarer ikke længere til tiden at forblive i åndelig stilstand eller i åndelig træghed i udøvelsen af ritualer og traditioner. (77, 19)

17. Mange mennesker af anerkendt lærdom i verden vil ikke kunne genkende Mig i denne form og vil fornægte Mig. Men lad jer ikke overraske af dette, da Jeg for længe siden forkyndte jer det, da Jeg sagde til jer: "Velsignet være Du, Fader, fordi Du har åbenbaret Din sandhed for de umyndige og skjult den for de lærde og kloge."

18. Dette sker dog ikke, fordi Jeg skjuler Min sandhed for nogen, men snarere fordi de, hvis sind er ubelastet, i deres (åndelige) fattigdom eller ubetydelighed bedre kan fornemme Mig, mens de begavede mennesker, hvis sind er fyldt med teorier, filosofier og troslærer, hverken kan forstå eller fornemme Mig. Men sandheden, som er for alle, vil komme til enhver på det forudbestemte tidspunkt. (50, 45)

19. Den, der kender min lov og skjuler den, kan ikke kalde sig min discipel. Den, der kun videregiver min sandhed med sine læber og ikke med hjertet, tager ikke mig til forbillede. Den, der taler om kærlighed og med sine gerninger beviser det modsatte, er en forræder mod mine læresætninger.

20. Den, der fornægter Marias renhed og fuldkommenhed, er tåbelig, for i sin uvidenhed udfordrer han Gud og fornægter hans magt. Den, der ikke anerkender min sandhed i den "Tredje Tid" og fornægter sjælens udødelighed, sover stadig og tager ikke de tidligere tiders profetier til sig, som forkyndte den åbenbaring, som menneskeheden oplever i denne tid. (73, 28-29)

21. De vil komme og sætte Mig på prøve, fordi de vil bevise for jer, at I befinder jer i en vildfarelse. Hvis Jeg ikke nævner mit navn for dem, vil de sige, at Jeg ikke er Mig, og hvis Jeg besvarer deres spørgsmål, der er stillet i ond hensigt, vil de benægte Mig med endnu større iver.

22. Da vil Jeg sige til dem: Den, der vil træde ind i Lysets Rige, må søge det med hjertet. Men den, der ønsker at leve uden at anerkende Mig, vil have forhindret sin egen ånd i at modtage den guddommelige viden og dermed have bevirket, at alt, hvad der er en klar og lysende åbenbaring, for ham er et mysterium og en gåde. (90, 49-50)

23. Nu er Jeg kun midlertidigt hos jer, som Jeg også engang var. Allerede nærmer det tidspunkt sig, hvor Jeg ikke længere taler til jer, men menneskeheden har ikke fornemmet Min tilstedeværelse.

24. Fra det "bjerg", hvorfra Jeg sender jer mit ord og betragter jer, vil Jeg på tærsklen til mit farvel måtte udbryde: "Menneskehed, menneskehed, som ikke har vidst, hvem der har været hos jer!" Ligesom jeg i den "Anden Tid", kort før

min død, betragtede byen fra et bjerg og under tårer udbrød: "Jerusalem, Jerusalem, du, som ikke har erkendt det gode, der har været hos dig."
25. Det var ikke verden, han græd for, det var for menneskenes sjæle, som stadig var uden lys, og som stadig måtte fælde mange tårer for at nå frem til sandheden. (274, 68-69)
26. Mange århundreder er gået siden den dag, hvor Jeg gav jer mit ord og mine sidste formaninger gennem Jesus; men i dag viser Jeg mig for jer som Helligånden for at opfylde mit løfte til jer.
27. Jeg er ikke blevet menneske, jeg kommer i Ånden, og kun de, der er forberedte, vil se mig.
28. Mens I tror på mit ord og følger mig, accepterer andre ikke min åbenbaring og benægter den. Jeg måtte give dem store beviser, og takket være disse har jeg gradvist overvundet deres vantro.
29. Den kærlighed og tålmodighed, som jeg altid har vist jer, får jer til at forstå, at kun jeres Fader kan elske og undervise jer på denne måde. Jeg våger over jer og gør jeres kors let, så I ikke snubler. Jeg lader jer føle min fred, så I kan gå jeres vej i fuld tillid til mig. (32, 4)
30. Mit ord, min lære, er i dag tilsyneladende kun bestemt for jer; i virkeligheden er den dog bestemt for alle, for dens visdom og kærlighed omfatter hele universet, forener alle verdener, alle inkarnerede og ulegemlige sjæle. Kom herhen, hvis I har brug for mig; søg mig, når I føler jer fortabte.
31. Jeg er jeres Fader, som kender jeres lidelser og trøster jer. Jeg indgyder jer den kærlighed, I har så stort behov for – til jer selv og for at sprede den i jeres omgivelser.
32. Hvis I i sandhed genkender Min tilstedeværelse i den visdom, som Jeg åbenbarer gennem disse talere, så erkend også, at tiden er inde til at påbegynde det opbyggende arbejde på den åndelige vej.
33. Åh, hvis blot alle, der er blevet kaldet, ville skynde sig at komme; sandelig, jeg siger jer, Herrens bord ville være overfyldt af disciple, og de ville alle spise den samme mad! Men ikke alle de indbudte er kommet; de har påberåbt sig forskellige gøremål og dermed henvist det guddommelige kald til andenpladsen.
34. Salige er de, der er kommet hastigt, for de har modtaget deres belønning. (12, 76-80)
35. Ikke alle lytter til Mig her, som i denne tid har modtaget åndelige gaver. Se, hvor mange tomme pladser der er ved bordet, fordi mange af Mine små børn, efter at de havde modtaget en velsignelse, fjernede sig og undgik ansvaret og opgaverne. Åh, hvis de her på jorden blot kendte de løfter, som hver sjæl gav Mig, før den kom til jorden! (86, 43)
36. Jeg efterlader jer i øjeblikket Det Tredje Testamente, men I har ikke engang forstået de to første. Hvis I havde været forberedte i denne tid, ville det ikke

have været nødvendigt, at mit ord blev materielt hørbart, for da ville Jeg tale åndeligt, og I ville svare Mig med jeres kærlighed. (86, 49)

37. Dette er lyset fra den "Tredje Tid". Men sæt den på prøve, der siger, at det ikke er Gud, der taler til jer, men denne menneske her. Sandelig, Jeg siger jer, så længe min guddommelige stråle ikke oplyser hans forstand, vil I ikke kunne lokke ord af åndelig værdi og sandhed ud af ham, selv om I truede ham med døden.

38. Der er intet mærkeligt i, at ligesom sjælen benytter sig af sin krop for at tale og give sig til kende, så løsner den sig for en kort stund fra den samme for at gøre det muligt, at Faderen til alle sjæle giver sig til kende i dens sted: Gud.

39. Jeg kommer til jer, da I ikke forstår at komme til Mig, og Jeg lærer, at den mest behagelige bøn, der når frem til Faderen, er den, der stiger op i stilhed fra jeres sjæl. Det er denne bøn, der tiltrækker Min stråle, gennem hvilken I hører Mig. Det er ikke sangene og ordene, der glæder Min guddommelighed. (59, 57-59)

40. I kan ikke hævde, at mit ord ikke er klart, eller at det indeholder ufuldkommenheder, for der kan ikke udgå nogen uklarhed fra mig. Hvis I finder nogen fejl i det, så tilskriv den den dårlige formidling gennem stemmeføreren eller jeres dårlige forståelsesevne, men aldrig min lære. Ve den stemmefører, der forvrænger mit ord! Ve den, der formidler min undervisning dårligt og forringer den, for han vil opleve sin samvittigheds uophørlige bebrejdelse og miste sin sjæls fred! (108, 51)

41. For at imødekomme jer siger Jeg jer: Hvis I ikke ønsker, at Jeg skal benytte mig af syndige legemer for at skænke jer Min kærlighed, så vis Mig en retfærdig, en ren, udpeg en blandt jer, der forstår at elske, og Jeg forsikrer jer, at Jeg vil benytte mig af ham.

42. Forstå, at Jeg benytter Mig af syndere for at føre syndere til Mig; for Jeg kommer ikke for at frelse de retfærdige; disse er allerede i lysets rige. (16, 25)

43. Se, hvordan dette frø, selvom I har passet det dårligt, ikke dør; se, hvordan det overvinder mørke og faldgruber, forhindringer og prøvelser og dag for dag fortsætter med at spire og udvikle sig. Hvorfor dør dette frø ikke? Fordi sandheden er udødelig, evig.

44. Derfor vil I opleve, at når denne lære til tider synes at forsvinde, vil det netop være på det tidspunkt, hvor nye og frodige skud springer frem for at hjælpe mennesket med at tage endnu et skridt fremad på vejen mod åndeliggørelse. (99, 20)

45. Undersøg mine undervisninger og sig mig, om denne lære kunne indgå i en af jeres religioner.

46. Jeg har åbenbaret jer dens omfattende kendetegn og dens universelle indhold, som ikke kun er begrænset til dele af menneskeheden eller til (bestemte) folkeslag, men som overskrider jeres verdens planetbane for at

omfatte uendeligheden med alle dens livsverdener, hvor – ligesom på denne verden – også Guds børn bor. (83, 6)

47. Erkend, at mit ord ikke er og ikke kan være en ny religion. Dette værk er den lysende vej, hvorpå alle ideologier, trosbekendelser og religioner vil forene sig åndeligt for at nå frem til portene til det forjættede land. (310, 39)

48. Min undervisning, som jeres sjæl næres af, vil forvandle jer til mestre, til Helligåndens trofaste apostle. (311, 12)

49. Jeg vil præsentere jer for menneskene som mine tjenere, som de trinitarisk-marianiske spiritualister i den tredje tid — spiritualister, fordi I skal være mere ånd end materie; trinitariske, fordi I har modtaget min åbenbaring i tre tider; marianiske, fordi I elsker Maria, jeres universelle moder, som har våget over jer, for at I ikke skal fortvivle på livets vej. (70, 36)

50. Ikke kun dem, der har hørt mit ord gennem det menneskelige forstandsorgan, vil blive kaldt børn af dette folk. Enhver, der tager sit kors på sig — enhver, der elsker denne lov og udbreder dette frø, skal kaldes arbejder i min vingård, apostel for mit værk og barn af dette folk, selvom han ikke har hørt mig gennem denne åbenbaring. (94, 12)

51. Hvordan kan du tro, folk, at — fordi I samles på forskellige forsamlingssteder — dette er en grund til at holde afstand fra hinanden? Kun uvidenhed vil forhindre jer i at blive bevidste om de åndelige bånd, der forener alle Herrens børn. (191, 51)

52. Når I besøger det ene eller det andet eller forskellige forsamlingssteder og gennem deres talere hører det samme ord, bliver jeres hjerte fyldt af glæde og tro, og I opfatter denne undervisning som et ægte bevis på, at disse fællesskaber er forenet på grund af deres åndelighed. Men når I overværer en mangelfuld forkyndelse, har I en fornemmelse af, at I er blevet såret i jeres hjerter, , og I forstår, at der ikke hersker eller kommer til udtryk den enhed, som bør være til stede i dette folk. (140, 71)

53. Jeg ønsker, at I skal være mine gode og ydmyge disciple – sådanne, der ikke kræver udnævnelser eller hædersbevisninger inden for fællesskabet, men at jeres ideal alene består i at nå fuldkommenhed gennem dyd og at følge mine anvisninger, så jeres liv bliver et forbillede. Hvad nytte ville ærespladser, titler eller navne gøre jer, hvis I ikke har fortjenester, der berettiger jer til at besidde dem? (165, 17)

54. Mit værk er ikke en af så mange læresætninger, det er ikke endnu en sekt i verden. Denne åbenbaring, som jeg har bragt jer i dag, er den evige lov. Alligevel — hvor mange ritualer har I ikke tilføjet den af mangel på åndelighed og forståelse, hvor mange uretfærdigheder, indtil I til sidst har forvrænget den. Hvor mange kultiske handlinger har I indført i min lære, idet I siger og tror, at alt, hvad I har gjort, er inspireret og forordnet af Mig. (197, 48)

55. I vil snart befinde jer midt blandt mennesker, der er trætte af ydre ritualer og mættede af deres religiøse fanatisme. Derfor siger Jeg jer, at budskabet om åndeliggørelse, som I vil bringe dem, vil nå deres hjerter som frisk og forfriskende dug.
56. Tror I, at hvis I kommer til dem med fanatiske ritualer og handlinger, der strider mod åndeliggørelsen, at verden da vil anerkende jer som bringere af et guddommeligt budskab? Sandelig, Jeg siger jer, man ville betragte jer som fanatikere fra en ny sekt!
57. I lyset af den klarhed, hvormed Jeg taler til jer, er der nogle, der siger til Mig: "Mester, hvordan er det muligt, at vi skal forkaste mange af de kultiske handlinger, som Roque Rojas efterlod os som arv?"
58. Derfor siger Jeg jer, at Jeg gav jer det eksempel fra den "Anden Tid", da Jeg gjorde det klart for folket, at det for at følge ritualer, formaliteter, traditioner og helligdage havde glemt loven, som er det væsentlige.
59. Jeg har mindet jer om denne handling fra jeres Mester, for at I måtte forstå, at I også i dag skal glemme traditioner og ceremonier, selvom I har lært dem af Roque Rojas, ligesom Moses' folk dengang havde overtaget dem som arv.
60. Nu vil jeg ikke sige, at disse havde lært jer noget dårligt – nej. De var blot nødsaget til at ty til symboler og handlinger, der skulle hjælpe folket med at forstå de guddommelige åbenbaringer. Men så snart dette mål var nået, var det nødvendigt at fjerne enhver nu unyttig form for tilbedelse eller symbolik for at lade sandhedens lys stråle. (253, 29-32)
61. Hvor megen smerte har de tjenere, som ikke har forstået min lov, påført mit hjerte, og hvor megen smerte påfører de i øjeblikket, som – skønt jeg har oplært og udpeget dem – i dag giver plads til tvivl, usikkerhed og som følge af deres uforståenhed og egoisme har sagt, at Jeg vil forblive blandt folket i endnu en periode, at Jeg i overensstemmelse med deres menneskelige vilje endnu en gang vil sende min Universelle Stråle ned og fortsat åbenbare Mig i lang tid fremover.
62. Derfor har Jeg sagt jer: Hvornår har Jeg i mit ord vist ubeslutsomhed, usikkerhed eller viljeskonflikt? Aldrig, sandelig, for da ville Jeg ikke længere være fuldkommen, ville ikke længere være jeres Gud og jeres Skaber.
63. I Mig er der beslutsomhed, en eneste vilje, og derfor taler Jeg så klart som det klare dagslys, for at alle kan føle Mig i Min nærvær, Min essens og Min magt, for at ånden kan erkende den (underliggende) fornuft og det ord, som Jeg har givet gennem den menneskelige forstand.
64. Mesteren siger jer: Mennesket har opført bygninger og kaldt dem kirker, og på disse steder viser det folk, der træder ind, ærbødighed, nærer fanatisme og afgudsdyrkelse og tilbeder det, som mennesket selv har skabt. Dette er i mine øjne afskyeligt, og derfor har jeg fjernet alt fra dig, Israels folk, hvad du oprindeligt kendte og hørte, for at du skal opgive din fanatisme.

65. Israels folks bederhuse skal blive kendt af menneskeheden, de skal ikke lukkes, for de skal give husly til de svage og de vildfarne, de udmattede og de syge. Gennem jeres forberedelse, gennem lydighed mod min højeste vilje og overholdelse af min lov vil jeg åbenbare mig i de sande disciple af min guddommeligheds gerninger.
66. Det skal ikke bekymre jer, at der også dukker falske talspersoner, falske menighedsledere, falske "arbejdere" op, at deres blasfemiske læber taler til folket og hævder, at mit ord og min universelle stråle fortsat vil forblive som undervisning blandt folket.
67. Jeg vil afsløre, hvem der er en bedrager, hvem der ikke følger loven efter min vilje, hvem der er den, der kun giver udtryk for sin egen vilje, og Jeg vil afsløre det værk, han har begået, og den lov, han har skabt, og de vil blive forkastet og forvist.
68. For jeg vil tilbageholde den guddommelige nåde og magt, og fristelsen vil fange dem i sine net, og derfor vil enhver, der opsøger dem , ikke i sin sjæl føle min Hellige Ånds nåde. (363, 52-56)
69. Uden at proklamere, at I er mine apostle, skal I være det. Selv om I er mestre, skal I sige, at I er disciple.
70. I skal ikke bære tøj, der adskiller jer fra andre, I skal ikke bære en bog i jeres hænder, I skal ikke bygge forsamlingshuse.
71. I skal heller ikke have noget center eller fundament for mit værk på jorden, og ingen skal stå over menneskene og repræsentere min plads.
72. De ledere, I hidtil har haft, er de sidste. Bønnen, åndeliggørelsen og udøvelsen af min lære skal føre menneskemængderne på lysets vej. (246, 30-31)
73. Er det retfærdigt – spørger Jeg Mine disciple – at I fremstiller et fuldkomment værk som det, Jeg har åbenbaret for jer, over for menneskeheden på en sådan måde, at det bedømmes som en vildfarelse, eller at det betragtes som endnu en af de læresætninger og teorier, der i disse tider er opstået som frugter af den herskende åndelige forvirring?
74. Ville det være retfærdigt, hvis I, som jeg har elsket så højt og oplært med mit ord, for at jeres vidnesbyrd måtte være rent, som ofre for jeres vildfarelser faldt i hænderne på den jordiske retfærdighed eller blev forfulgt og spredt, fordi jeres medmennesker anser jer for skadelige?
75. Tror I, at min lære – hvis den følges korrekt – kunne fremkalde sådanne begivenheder? Nej, disciple.
76. Lad mig tale til jer på denne måde, for jeg ved, hvorfor jeg gør det. I morgen, når jeg ikke længere taler til jer i denne form, vil I vide, hvorfor jeg talte således til jer, og I vil sige: »Mesteren vidste nøjagtigt, hvor mange svagheder vi ville lide af. Intet undgår hans visdom.« (252, 26-27)
77. Jeg forbereder jer på den tid, hvor I ikke længere vil høre mit ord, for da vil menneskene kalde jer folket uden Gud, folket uden Guds hus, fordi I ikke vil have

prægtige kirkebygninger til at tilbede mig i, ej heller vil I fejre højtidelige ritualer eller søge mig i billeder.

78. Men Jeg vil efterlade jer en bog som et testamente, der vil være jeres beskyttelse i prøvelserne og den vej, I skal rette jeres skridt mod. Disse ord, som I i dag hører gennem stemmeføreren, vil i morgen strømme ud af skrifterne, så I igen kan styrkes af dem, og så de kan høres af de menneskemængder, der vil komme til på den tid. (129, 24)

79. Jeg efterlader i øjeblikket menneskeheden en ny bog, et nyt testamente; mit ord fra den "Tredje Tid", den guddommelige stemme, der talte til mennesket ved opløsningen af det sjette segl.

80. Det er ikke nødvendigt, at jeres navne eller jeres gerninger går over i historien. I denne bog vil mit ord være som en klingende og klar stemme, der evigt taler til det menneskelige hjerte, og mit folk vil efterlade eftertiden spor af deres skridt på denne vej mod åndeliggørelse. (102, 28-29)

81. De forsamlingssteder, hvor mit ord har åbenbaret sig, er blevet mangedoblet, og hvert af dem er som en skole for sand viden, hvor de mennesker, der udgør mine disciple, samles og ivrigt kommer for at lære den nye lektion.

82. Hvis hver af disse menigheder skulle vidne om alle de velsignelser, den har modtaget fra min barmhjertighed, ville vidnesbyrdet om disse mirakler ikke have nogen ende. Og hvis I skulle samle alt i en bog, hvad jeg har talt gennem alle mine talerør, fra det første af mine ord til det sidste, ville dette være et værk, I ikke kunne udføre.

83. Men jeg vil gennem mit folk give menneskeheden en bog, hvori essensen af mit ord og vidnesbyrdet om de gerninger, jeg har udført blandt jer, er indeholdt. Frygt ikke at påtage jer denne opgave, for jeg vil inspirere jer, så de undervisninger, der er uundværlige, bliver nedfældet i denne bog. (152, 39 41)

84. Essensen af dette ord har aldrig ændret sig siden begyndelsen af dets forkyndelse, da Jeg talte til jer gennem Damiana Oviedo. Indholdet af min lære har været det samme.

85. Men hvor er essensen af disse ord? Hvad skete der med den? De skrifter, der indeholder disse guddommelige budskaber, som var de første i denne tid, hvor mit ord blev udbredt så rigeligt blandt jer, er skjult.

86. Det er nødvendigt, at disse undervisninger kommer frem i lyset, så I i morgen kan vidne om, hvordan begyndelsen på denne åbenbaring var. Således vil I lære datoen for min første undervisning at kende, dens indhold og indholdet af den sidste, som året 1950 bringer jer — det fastsatte år, hvor denne åbenbaringstid skal slutte. (127, 14-15)

87. Det er nødvendigt, at I taler med dem, der skjuler mit ord og forvrænger mine undervisninger. Tal helt klart med dem, Jeg vil stå jer bi, så I kan forsvare jeres standpunkt over for dem. For det er menneskene, der er årsagen til, at mit

værk i morgen vil blive kritiseret, og min lov forvrænget, fordi de har tilføjet noget til mit værk, som ikke hører til det. (340, 39)

88. Jeg bragte jer dette ord og lod jer høre det på jeres sprog, men jeg giver jer opgaven at oversætte det senere til andre sprog, så det bliver kendt af alle.

89. På denne måde vil I begynde at opføre det sande »Israels tårn« — det, som åndeligt forener alle folkeslag til ét, som forener alle mennesker i den guddommelige, uforanderlige og evige lov, som I har hørt i verden fra Jesu mund, da han sagde til jer: »Elsk hinanden!« (34, 59-60)

Det åndelige Israel og det jødiske folk

90. "Israel" kaldte Jeg det folk, som Jeg i øjeblikket samler omkring Min nye åbenbaring, for ingen ved bedre end Jeg, hvilken ånd der bor i hver af de kaldede i denne "Tredje Tid".

91. »Israel« har en åndelig betydning, og jeg giver jer dette navn, for at I skal være bevidste om, at I er en del af Guds folk. For »Israel« repræsenterer ikke et folk på jorden, men en verden af ånder.

92. Dette navn vil igen blive kendt på jorden, men fri for vildfarelser, i sin sande betydning, som er åndelig.

93. I må kende oprindelsen og betydningen af dette navn; jeres tro på, at I er børn af dette folk, skal være absolut, og I skal have fuldstændig erkendelse af, fra hvem og hvorfor I har modtaget denne betegnelse, for at I kan modstå de angreb, der i morgen vil ramme jer fra dem, der giver navnet "Israel" en anden betydning. (274, 47 50)

94. Jeg ønsker, at I skal være lydige; Jeg ønsker, at I skal udgøre et folk, der er stærkt gennem sin tro og sin åndelighed; for ligesom Jeg lod de generationer, der stammede fra Jakob, formere sig – trods de store trængsler, der ramte det folk – så vil Jeg også sørge for, at I, der bærer det frø i jer i ånden, holder ud i jeres kampe, så jeres folk endnu en gang bliver så talrigt som stjernerne på himlen og som sandet ved havet.

95. Jeg har ladet jer vide, at I åndeligt er en del af det israelske folk, for at I må få en mere omfattende viden om jeres bestemmelse. Men jeg har samtidig anbefalet jer, at I ikke offentligt forkynder de hermed forbundne profetier, før menneskeheden af sig selv opdager dem.

96. For da det israelitiske folk, jøden efter kødet, stadig eksisterer på jorden, vil han bestride jer dette navn og ikke indrømme jer det, selvom dette ikke er en gyldig grund til en strid.

97. De ved endnu intet om jer, men I ved meget om dem. Jeg har åbenbaret for jer, at dette folk, der vandrer omkring på jorden og er uden fred i ånden, skridt for skridt og uden at vide det bevæger sig mod den korsfæstede, som det vil erkende som sin Herre og bede om tilgivelse på grund af sin så store utaknemmelighed og hårdhjertethed over for hans kærlighed.

98. Min krop blev taget ned fra korset, men for dem, der gennem århundreder har fornægtet Mig, forbliver Jeg naglet dertil, og Jeg venter fortsat på det øjeblik, hvor de vågner op og omvender sig, for at give dem alt det, som Jeg bød dem, og som de ikke ønskede at modtage. (86, 11-13)

99. Vær i denne tid ikke som det jødiske folk i den "Anden Tid", som — fordi det var traditionsbundet, konservativt og fanatisk — ikke kunne spise det himmelske brød, som Messias bragte det, og som det havde ventet på i mange århundreder. Da timen var kommet, kunne det ikke genkende Ham, fordi dets materialisme forhindrede det i at se sandhedens lys. (255, 19)

100. Fra fjerne egne og nationer vil I se jeres brødre ankomme i længsel efter deres ånds befrielse. Fra det gamle Palæstina vil de ligeledes strømme til i skarer, som dengang, da Israels stammer krydsede ørkenen.

101. Lang og smertefuld har dets pilgrimsfærd været, siden det udstødte den fra sit skød, som tilbød det sit rige som en ny arv. Men allerede nærmer det sig oasen, hvor det vil hvile og overveje mit ord for derefter, styrket i erkendelsen af min lov, at fortsætte den vej, der viser det den udvikling, det så længe har glemt.

102. Da vil I høre mange sige, at jeres nation er det nye forjættede land, det Nye Jerusalem. I vil dog sige til dem, at det forjættede land ligger hinsides denne verden, og at man for at nå dertil må gøre det i ånden, efter at man har krydset denne tids store ørken af prøvelser. I vil også sige til dem, at denne nation kun er en oase midt i ørkenen.

103. Men du skal forstå, folk, at oasen skal give skygge til de udmattede vandrere og desuden tilbyde sit krystalklare og friske vand til de tørstige læber hos dem, der søger tilflugt i den.

104. Hvad er den skygge og det vand, som Jeg taler til jer om? Min lære, folk, min guddommelige undervisning i kærlighedens handling. Og i hvem har Jeg lagt denne rigdom af nåde og velsignelser? I dig, folk, for at du i stadig større grad kan befri dit hjerte for al egoisme og fremvise det som et rent spejl i alle dine gerninger.

105. Ville jeres ånd og hjerte ikke blive fyldt med glæde, hvis det gennem jeres kærlighed lykkedes at omvende det folk, der hænger så meget ved sine traditioner og er stået åndeligt stille, til den trinitarisk-marianiske åndslære? Ville der ikke være glæde blandt jer, hvis det "gamle Israel" gennem " "s formidling blev omvendt til det "nye Israel", det vil sige, at det førstnævnte ville opnå nåde gennem det sidstnævnte?

106. Indtil nu har intet overbevist det jødiske folk om, at det må bryde med de gamle overleveringer for at opnå sin moralske og åndelige opadgående udvikling. Det er det folk, der tror, at det opfylder Jehovas og Moses' love, men som i virkeligheden stadig tilbeder sit gyldne kalv.

107. Tiden er nær, hvor dette vildfarne og over hele verden spredte folk holder op med at se ned på jorden og løfter sine øjne mod himlen på jagt efter Ham,

som fra begyndelsen var lovet det som dets Frelser, og som det miskendte og dræbte, fordi det anså Ham for ond og ikke fandt noget godt ved Ham. (35, 55, 58)

108. Opfatt ikke det faktum, at Jeg har udvalgt et folk på jorden blandt de andre, som en fortrinsbehandling: Jeg elsker alle mine børn og de folk, de har dannet, lige meget.

109. Hvert folk bringer en mission med sig til jorden, og den bestemmelse, som "Israel" har bragt med sig, er at være Guds profet blandt menneskene, troens fyrtårn og vejen til fuldkommenhed.

110. Mine profetier og åbenbaringer, som jeg har givet jer siden de første tider, blev ikke fortolket korrekt, fordi timen endnu ikke var kommet, hvor menneskeheden ville have forstået dem.

111. Før var "Israel" et folk på jorden; i dag er det mennesker spredt over hele verden; i morgen vil Guds folk bestå af alle sjæle, som sammen med deres Fader i fuldkommen harmoni vil udgøre den Guddommelige Familie. (221, 27-30)

Discipelskab og spiritualitet

112. Lær at elske hinanden, at velsigne, at tilgive, at være blide og kærlige, gode og ædle, og forstå, at hvis I ikke gør dette, vil jeres liv ikke i det mindste afspejle jeres Mester, Kristi, gerninger.

113. Jeg taler til jer alle og opfordrer jer alle til at fjerne de fejl, der i så mange århundreder har bremset jeres udvikling. (21, 22-23)

114. Glem ikke, at jeres oprindelse ligger i min kærlighed. I dag er jeres hjerte forhærdet af egoisme, men når det igen bliver modtageligt for enhver åndelig inspiration, vil det føle kærlighed til sine medmennesker og medfølelse med andres smerte, som var det sin egen. Da vil I være i stand til at opfylde det bud, der siger jer: "Elsk hinanden." (80, 15)

115. Denne verden er det rette felt at arbejde på. I den findes smerte, sygdom, synd i alle former, laster, splid, vildledt ungdom, alderdom uden værdighed, videnskab misbrugt til det onde, had, krig og løgn.

116. Dette er de marker, hvor I skal arbejde og så. Men hvis den kamp, der venter jer blandt menneskerne, forekommer jer gigantisk – sandelig, jeg siger jer, selv om den er stor, kan den ikke sammenlignes med den, I må indlede med jer selv: sjælens, fornuftens og åndens kamp mod kødet lidenskaber, dets egenkærlighed, dets egoisme, dets materialisering. Men så længe I ikke har sejret over jer selv – hvordan kan I da oprigtigt tale om kærlighed, lydighed, ydmyghed og åndelighed over for jeres medmennesker? (73, 18 19)

117. Dyd er blevet foragtet og betragtet som noget skadeligt eller unyttigt. Nu er tiden kommet, hvor I skal forstå, at kun dyd vil bringe jer frelse, lade jer føle fred og fylde jer med tilfredshed. Men dyd må stadig lide mange hindringer og trængsler, før den kan indtage alle hjerter.

118. De soldater, der forsvarer den, må kæmpe med stor anstrengelse og stor tro. Hvor er disse soldater for det gode, den aktive næstekærlighed og freden? Tror I, at I er det?
119. I prøver jer selv indvendigt og svarer Mig, at I ikke er det. Derfor siger Jeg jer, at I alle med god vilje kan høre til disse soldater. Hvorfor tror I ellers, at Jeg er kommet til jer? (64, 16)
120. Elsk, tal, når I må – ti, når det er passende, sig ikke til nogen, at I er mine udvalgte. Undgå smiger og gør ikke de gode gerninger, I udfører, kendte. Virk i stilhed og vidn derved med jeres kærligheds gerninger om sandheden i min lære.
121. At elske er jeres bestemmelse. Elsk, for så vil I vaske jeres pletter væk, både fra jeres nuværende liv og fra tidligere liv. (113, 58-59)
122. Afvis smiger, for den er et våben, der vil ødelægge jeres ædle følelser. Den er et sværd, der kan dræbe den tro, som Jeg har tændt i jeres hjerter.
123. Hvordan kan I tillade, at mennesker ødelægger det alter, I besidder i det inderste af jeres væsen? (106, 47-48)
124. Forveks ikke ydmyghed med fattigdom i påklædningen. Tro heller ikke, at den er ydmyg, som har et mindreværdskompleks i sig og af den grund er tvunget til at tjene de andre og bøje sig for dem. Jeg siger jer, den sande ydmyghed findes hos den, der ganske vist er i stand til at bedømme, at han er noget, og som ved, at han besidder en vis indsigt, men som alligevel er rede til at bøje sig ned mod de andre og har glæde af at dele det, han har, med dem.
125. Hvilken taknemmelighed føler I, når I oplever, at et blandt mennesker anset menneske viser jer kærlighed, forståelse, ydmyghed. Den samme følelse kan I formidle til dem, der står under jer eller føler sig sådan.
126. Lær at være imødekommende, lær at række hånden ud uden at føle jer overlegne, lær at være forstående. Jeg siger jer, at i disse tilfælde er det ikke kun den, der modtager beviset på kærlighed, bistand eller trøst, der bliver lykkelig, men også den, der giver det, for han ved, at der er En over ham, som selv har givet ham beviser på kærlighed og ydmyghed, og denne er hans Gud og Herre. (101, 60, 62)
127. Lev rent, ydmygt, enkelt. Opfyld alt, hvad der er retfærdigt på det menneskelige plan, ligesom alt, hvad der vedrører jeres sjæl. Fjern det overflødige, det kunstige, det skadelige fra jeres liv, og glæd jer i stedet over alt det gode, der findes i jeres tilværelse. (131, 51)
128. Se ingen som en fjende, se alle mennesker som jeres brødre og søstre, det er jeres opgave. Hvis I holder fast i dette indtil slutningen, vil retfærdigheden og kærligheden sejre på jorden, og dette vil give jer den fred og tryghed, I så meget længes efter. (123, 65)
129. Giv jeres hjerte frihed, så det kan begynde at føle medfølelse med andres smerte. Lad det ikke kun være optaget af og bestræbe sig på udelukkende at føle

det, der vedrører jer selv. Vær ikke længere ligeglade med de prøvelser, som menneskeheden gennemgår.

130. Hvornår vil jeres kærlighed blive så stor, at den kan omfavne mange medmennesker for at elske dem, som I elsker dem, der bærer jeres blod i sig og er kød af jeres kød?

131. Hvis I vidste, at I er mere sjæl end krop, ville mange ikke tro det. Men Jeg siger jer: I er sandelig mere brødre og søstre i sjælen end i jeres legemshylster, for sjælen hører til evigheden, mens kroppen er forgængelig.

132. Tænk derfor på det faktum, at familierne her på jorden opstår i dag og opløses i morgen, mens den åndelige familie eksisterer for evigt. (290, 39-41)

133. Tror I, I, der hører disse ord, at Jeg kunne så afsky eller ond vilje i jeres hjerter over for jeres medmennesker, der bekender sig til andre trosretninger? Aldrig, disciple, det er jer, der skal begynde at give eksemplet på broderskab og harmoni ved at betragte og elske alle med den samme hengivenhed, som I betragter dem, der deler jeres måde at tænke på. (297, 49)

134. Jeg ved, at jo større jeres erkendelse er, desto større vil jeres kærlighed til Mig være. Når Jeg siger til jer: "Elsk Mig" – ved I da, hvad Jeg vil sige jer med det? Elsk sandheden, elsk det gode, elsk lyset, elsk hinanden, elsk det sande liv. (297, 57-58)

135. Véd, disciple, at målet for jeres kamp er den sjælstilstand, som ingen smerte længere kan nå, og dette mål nås gennem fortjenester, kampe, prøvelser, ofre og afkald.

136. Læg mærke til de tilfælde af tålmodighed, tro, ydmyghed og underkastelse, som I undertiden opdager hos nogle af jeres medmennesker. Det er sjæle, som Jeg har sendt, for at de kan være et eksempel på dyd blandt menneskeheden. Tilsyneladende er disse væseners skæbne trist, men i deres tro ved de, at de er kommet for at udføre en mission.

137. I har modtaget store eksempler på Mine budbringere og disciple i jeres historie – navne, som I kender; men undervurder derfor ikke de små forbilleder, som I møder på jeres livsvej. (298, 30-32)

138. Tro ikke, at der kun har været profeter, banebrydere og lysånder i Israels folk. Også til andre folk har Jeg sendt nogle af dem, men menneskene betragtede dem som guder og ikke som udsendte og skabte religioner og kulter ud fra deres lære. (135, 15)

139. Se altid først på den "bjælke", I har i jeres eget øje, disciple, for at have ret til at se på den "splint", jeres bror har.

140. Dermed vil Jeg sige jer, at I ikke skal bruge Min lære til at dømme jeres medmenneskers handlinger inden for deres forskellige trosretninger.

141. Sandelig, Jeg siger jer, på alle disse veje findes der hjerter, der søger Mig gennem et ædelt liv fyldt med ofre.

142. Alligevel spørger disciplen Mig igen og igen, hvorfor Jeg tillader denne forskellighed i verdensanskuelser, som til tider modsiger hinanden, skaber uenigheder og fremkalder fjendskab mellem mennesker.
143. Derom siger Mesteren jer: Det er blevet tilladt, fordi der ikke findes to sjæle, der har nøjagtig den samme forståelse, det samme lys, den samme tro, og fordi I desuden har fået viljesfrihed til at vælge jeres vej. I er aldrig blevet tvunget til at følge lovens vej, men er blevet opfordret til det, hvorved I har bevaret friheden til at erhverve virkelige fortjenester i jeres søgen efter sandheden. (297, 23-24)
144. Jeg ønsker, at I lærer ikke at være letsindige i jeres bedømmelser og ikke lade jer bestemme for hurtigt af det første indtryk.
145. Jeg giver jer denne vejledning, så I, når I fortolker mit ord, og også når I skal bedømme læresætninger, religioner, filosofier, kulter, åndelige åbenbaringer eller videnskaber, indser, at det, I ved, ikke er alt, hvad der findes, og at den sandhed, I kender, kun er en minimal del af den absolutte sandhed, som her åbenbarer sig på en måde, men som kan åbenbare sig på mange andre måder, der er ukendte for jer. (266, 33)
146. Respekter jeres medmenneskers religiøse overbevisninger, og når I træder ind i deres kirker, skal I afdække jeres hoveder i oprigtig andagt, da I ved, at Jeg er til stede ved enhver gudstjeneste.
147. Fornek ikke verden for at følge Mig, og adskil jer heller ikke fra Mig under påskud af, at I har pligter i verden. Lær at smelte begge love sammen til én. (51, 53)
148. Velsigner Jeg ikke hele menneskeheden uden at foretrække nogen? Både de gode og sagtmodige såvel som de hovmodige og kriminelle er omgivet af denne "kappe" af velsignelse. Hvorfor tager I ikke Mig til forbillede? Føler I mon afsky for andres handlinger?
149. Glem ikke, at I er en del af menneskeheden, at I skal elske den og tilgive den, men ikke afvise den, for det ville være det samme som at føle afsky for jer selv. Alt, hvad I ser hos jeres næste, har I selv i større eller mindre grad.
150. Derfor ønsker Jeg, at I lærer at udforske jeres indre, så I lærer jeres sjælelige og moralske ansigt at kende. Så vil I forstå at bedømme jer selv og have ret til også at se på andre.
151. Led ikke efter fejl hos jeres medmennesker; dem, I selv har, er nok. (286, 41-42)
152. Tror I, at I opfylder mit bud om at elske hinanden, når I egoistisk begrænser jeres kærlighed til jeres familie? Tror de religiøse samfund, at de opfylder dette højeste bud, når de kun anerkender deres troende og afviser dem, der tilhører en anden trosretning?

153. De store folkeslag i verden, der praler af civilisation og fremskridt – kan de mon hævde, at de har opnået åndeligt fremskridt og fulgt Jesu påbud, når hele deres stræben består i at forberede sig på en brødrekrig?
154. Ak, I mennesker, I har aldrig vidst at værdsætte værdien af mit ord, og I har heller ikke ønsket at sætte jer til Herrens bord, fordi det forekom jer alt for beskedent! Alligevel venter mit bord fortsat på jer med livets brød og vin til jeres sjæl. (98, 50-51)
155. Betragt ikke mit værk som en byrde, og sig ikke, at opfyldelsen af den smukke opgave at elske Faderen og jeres medmennesker er tung for jeres sjæl. Det, der virkelig er tungt, er korset af jeres egne og andres ondskaber, på grund af hvilke I må græde, bløde og endda dø. Utaknemmelighed, manglende forståelse, egoisme og bagvaskelse vil ligge som en byrde på jer, hvis I giver dem husly.
156. For det genstridige menneske kan opfyldelsen af min lov forekomme hård og tung, fordi den er fuldkommen og hverken begunstiger ondskab eller løgn. For den lydige er loven imidlertid hans beskyttelse, hans støtte og hans frelse. (6, 16-17)
157. Også siger Jeg jer: Menneskerne må tro på menneskerne, må have tro og tillid til hinanden, for I må nå til den overbevisning, at I alle på jorden har brug for hinanden.
158. Tro ikke, at det behager mig, når I siger, at I tror på mig, og jeg ved, at I tvivler på hele verden. For det, jeg forventer af jer, er dette: at I elsker mig gennem den kærlighed, I viser jeres næste, og tilgiver dem, der fornærmer jer; at I kærligt står den fattigste, den mindste eller den svageste bi, elsker jeres medmennesker uden forskel og lader den største uselviskhed og sandfærdighed herske i alle jeres gerninger.
159. Lær af Mig, for Jeg har aldrig tvivlet på jer, tror på jeres frelse og stoler på, at I vil rejse jer for at nå det sande liv. (167, 5-7)
160. Elsk jeres Fader, vis barmhjertighed mod jeres næste, adskil jer fra alt, hvad der er skadeligt for jeres menneskelige liv eller for jeres sjæl. Dette lærer min lære jer. Hvor ser I da vanskelighederne og det umulige?
161. Nej, elskede folk, det er ikke umuligt at følge mit ord: det er ikke dette, der er vanskeligt, men jeres forbedring, fornyelse og åndeliggørelse, fordi I mangler storsindede følelser og høje bestræbelser. Men da Jeg ved, at al jeres tvivl, uvidenhed og ubeslutsomhed må forsvinde, vil Jeg fortsat undervise jer, for for Mig er intet umuligt. Jeg kan forvandle sten til det evige livs brød og lade krystalklart vand sprudle ud af klipperne. (149, 63-64)
162. Jeg minder jer om loven – den, der ikke kan udslettes fra jeres sind, ikke glemmes af jeres hjerte og ikke må sættes i tvivl, fordi den er dikteret af den vise intelligens, den universelle intelligens, for at hvert menneske i sit indre måtte besidde det lys, der leder det på vejen til Gud.

163. Det er nødvendigt at have en dyb forståelse af loven, så alle livets handlinger bygger på sandhed og retfærdighed. Uden kendskab til loven vil I uundgåeligt begå mange fejl. Men jeg spørger jer: Har jeres ånd aldrig ført jer til erkendelsens lys? Sandelig, jeg siger jer, ånden har aldrig været inaktiv eller ligeglad. Det er jeres hjerte, det er også jeres forstand, der afviser det indre lys, fascineret af det ydre lys' glans, det vil sige af verdens viden. (306, 13-14)

164. I dag, hvor Jeg giver en udførlig forklaring på Min undervisning, må Jeg gøre det klart for jer, at alt, hvad I gør uden for de love, der styrer sjælen eller kroppen, skader begge dele.

165. Samvittigheden, intuitionen og erkendelsen er de vejledere, der viser jer den sikre vej og vil lade jer undgå fald. Disse lys tilhører ånden, men det er nødvendigt at få dem til at stråle. Når denne klarhed først er til stede i hver af jer, vil I udbryde: "Fader, dit frelsens frø spirede i mit væsen, og dit ord blomstrede endelig i mit liv." (256, 37-38)

166. Jeg er kommet for at give jeres sjæl storhed – en storhed, der er grundlagt i opfyldelsen af min lov, som er min kærlighed. Men denne storhed må I vise jer værdig til ved at opfylde jeres mission i efterfølgelsen af jeres Mester. (343, 29)

167. Jeg vil altid sige til jer: Benyt jer af de glæder, som jeres verden kan give jer, men nyd dem inden for rammerne af min lov, og I vil være fuldkomne.

168. I hører igen og igen samvittighedens anklage, og det er fordi I ikke har bragt krop og sjæl i overensstemmelse med den lov, jeg har givet.

169. Ofte fortsætter I med at synde, fordi I tror, at I ikke vil blive tilgivet. Dette er en fejlagtig opfattelse, for mit hjerte er en dør, der altid står åben for den, der angrer.

170. Lever der da ikke længere noget håb i jer, der opmuntrer jer til at håbe på en bedre fremtid? Lad jer ikke overmande af melankoli og fortvivlelse. Tænk på min kærlighed, som altid er hos jer. Søg svaret på jeres tvivl hos mig, og I vil snart føle jer oplyst af en ny åbenbaring. Troens og håbets lys vil lyse dybt i jeres sjæl. Da vil I være et beskyttende skjold for de svage. (155, 50-53)

171. Lev altid åndeligt vågne, så I af hele jeres hjerte kan tilgive dem, der har såret jer. Tænk på forhånd på, at den, der sårer sine medmennesker, kun gør det, fordi han mangler åndeligt lys; men Jeg siger jer, at tilgivelse er det eneste, der kan bringe lys ind i disse hjerter. Nag eller hævn forøger mørket og tiltrækker lidelse. (99, 53)

172. Jeres samvittighed, som kræver og forventer fuldkomne gerninger af jer, vil ikke give jer fred, før I skænker jeres medmennesker ægte tilgivelse.

173. Hvorfor skulle I hade dem, der fornærmer jer, når de blot er trin, der fører jer til Mig? Når I tilgiver, vil I opnå fortjenester, og når I er i himmelriget, vil I på jorden genkende dem , der hjalp jer i jeres åndelige opstigning. Derefter vil I bede Faderen om, at også de må finde midlerne til at redde sig og komme til deres Herre, og jeres forbøn vil lade dem opnå denne nåde. (44, 44-45)

174. Vend jer ikke bort fra dem, der i deres fortvivlelse spotter Mig eller jer. Jeg giver jer en dråbe af Min balsam for dem.
175. Vær rede til at tilgive enhver, der sårer jer i det, der er jer kærest. Sandelig, Jeg siger jer, hver gang I i en af disse prøvelser skænker oprigtig og ægte tilgivelse, vil det være endnu et trin, I når på jeres sjælelige udviklingsvej.
176. Vil I da nære nag og nægte tilgivelse dem, der hjælper jer med at komme tættere på Mig? Vil I give afkald på den åndelige glæde ved at tage Mig til forbillede og lade vold forblinde jeres hjerne, så I giver igen for hvert slag?
177. Sandelig, Jeg siger jer, denne menneskehed kender endnu ikke tilgivelsens kraft og de mirakler, den udvirker. Når den først har tro på mit ord, vil den overbevise sig selv om denne sandhed. (111, 64-67)
178. Elskede folk: Foren jer med jeres brødre, så I, når I er i dialog med Mig, gennem den kærlighed, som Jeg har inspireret jer til, selv kan tilgive de sværeste fornærmelser. Hvorfor skulle I ikke tilgive den, der ikke ved, hvad han gør? Han ved det ikke, fordi han ikke erkender, at han selv påfører sig dette onde. (359, 25)
179. Tilgiv så ofte, som I måtte blive fornærmet. Læg ikke engang mærke til antallet af tilfælde, hvor I må tilgive. Jeres bestemmelse er så høj, at I ikke må lade jer fange i disse snubletråde på vejen; for længere fremme venter der jer meget store opgaver.
180. Jeres sjæl skal altid være rede til kærlighed, forståelse og det gode, så I kan stige op til højere niveauer.
181. Ligesom mange af jeres brødre og søstre i fortiden med deres gerninger skrev smukke sider i Åndens Evige Bog, skal I i deres fodspor fortsætte denne historie, som et forbillede og til glæde for de nye generationer, der vil komme til jorden. (322, 52)
182. Plej freden, elsk den og udbred den overalt, for hvor meget har menneskeheden ikke brug for den!
183. Lad jer ikke forstyrre af livets omskiftelige skæbner, så I altid forbliver stærke og rede til at give det, I besidder.
184. Den fred, som er hver sjæls arv, er i denne tid forsvundet og har givet plads til krig og pint nationer, ødelagt institutioner og ruineret sjæle.
185. Årsagen hertil er, at det onde har taget magten over det menneskelige hjerte. Hadet, den umådelige ambition, den hæmningsløse grådighed breder sig og forvolder skade. Men hvor kort vil deres herredømme dog være.
186. Til jeres glæde og trøst meddeler Jeg jer, at jeres befrielse allerede er nær, at mange mennesker kæmper for dette mål, som længes efter at indånde en atmosfære af broderskab, renhed og sundhed. (335, 18)
187. I skal udøve aktiv næstekærlighed på hele jeres livsvej; dette er jeres opgave. I besidder mange talenter til at yde uselvisk hjælp på forskellige måder. Hvis I forstår at forberede jer, vil I udrette det, I kalder umuligt.

188. Den kærlighedshandling, I udøver med en mønt – selvom den også er en kærlighedshandling – vil dog være den mindst værdifulde.
189. I skal bringe kærlighed, tilgivelse og fred til jeres medmenneskers hjerter.
190. Jeg vil ikke længere have farisæere og hyklere, der er beskyttet af min lov. Jeg vil have disciple, der føler deres medmenneskers smerte. Alle, der rejser sig i anger, vil jeg tilgive, uanset hvilken sekte eller kirke de bekender sig til, og jeg vil vise dem den sande vej helt klart. (10, 104-107)
191. Hør på mig: Vær ydmyge i verden og så det gode i den, så I kan høste frugterne deraf i himlen. Hvis det ikke behager jer at have vidner, når I gør ondt – hvorfor er det da behageligt for jer at have sådanne, når I gør gode gerninger? Hvad kan I prale af, når I blot har opfyldt jeres pligt?
192. Forstå, at rosende ord skader jeres sjæl, da I stadig er så uerfarne og menneskelige.
193. Hvorfor forventer I, umiddelbart efter at I har udført en god gerning, at jeres Fader skal give jer belønningen for den? Den, der tænker således, handler ikke uselvisk, og derfor er hans velgørenhed falsk, og hans kærlighed er langt fra at være ægte.
194. Lad verden se, at I gør gode gerninger, men ikke med den hensigt at modtage hæder, men kun for at give gode eksempler og lære og vidne om min sandhed. (139, 56-58)
195. Når jeres sjæl befinder sig i den "Åndelige Dal" for at aflægge regnskab for sit ophold og sine gerninger på jorden, vil det, jeg mest spørger jer om, være alt det, I har bedt om og gjort til fordel for jeres medmennesker. Da vil I huske mine ord på denne dag. (36, 17)
196. I den "Anden Tid" gav menneskeheden Mig et kors af træ, til hvis martyrium menneskene dømte Mig. Men i Min ånd bar Jeg et andet, tungere og blodigere kors: jeres ufuldkommenheders og jeres utaknemmeligheds k .
197. Ville I være i stand til at bære et kors af kærlighed og offer for jeres næste på jeres skuldre og således komme i min nærhed? Se, det var derfor, jeg sendte jer til jorden; derfor vil jeres tilbagevenden finde sted, når I træder frem for mig med en opfyldt mission. Dette kors vil være nøglen, der åbner portene til det lovede rige for jer. (67, 17-18)
198. Jeg kræver ikke af jer, at I efterlader alt, som jeg krævede af dem, der fulgte mig i den "Anden Tid". Blandt dem forlod den ene sine forældre, en anden sin livsledsager; de forlod deres hjem, deres kyst, deres fiskerbåd og deres net — alt dette efterlod de for at følge Jesus. Lige så lidt siger Jeg jer, at det er nødvendigt, at I i denne tid udgyder jeres blod. (80, 13)
199. Forstå, at I må forvandle jer både åndeligt og legemligt, at mange af jeres skikke og traditioner – en arv fra jeres forfædre – må forsvinde ud af jeres liv for at give plads til åndeliggørelsen. (63, 15)

200. I forstår i øjeblikket ikke alle, hvad "åndeliggørelse" betyder, og I forstår heller ikke, hvorfor Jeg opfordrer jer til at opnå denne indre ophøjelse. Kan I overhovedet være villige og lydige over for Mine bud, når I ikke engang forstår, hvad det er, Jeg opfordrer jer til?

201. Men nogle forstår det ideal, som Mesteren inspirerer sine disciple til, og disse vil skynde sig at følge hans anvisninger. (261, 38)

202. Hvis I virkelig har et ønske om at blive mestre i åndeliggørelse, må I være vedholdende, tålmodige, lærevillige og opmærksomme, for da vil I på jeres vej efterhånden få lejlighed til at høste frugten af jeres gerninger, hvorved I vil samle erfaring, som er lys, som er erkendelse af det sande liv. (172, 9)

203. Jeg bringer en ny lektion, gennem hvilken I vil lære at leve åndeligt på jorden, hvilket er det sande liv, som Gud har bestemt for mennesket.

204. Jeg har allerede sagt jer, at "åndeliggørelse" ikke betyder fromhed, religiøs fanatisme eller overnaturlige praksisser. Åndeliggørelse betyder harmoni mellem sjælen og kroppen, overholdelse af de guddommelige og menneskelige love, enkelhed og renhed i livet, absolut og dyb tro på Faderen, tillid til og glæde ved at tjene Gud i næsten, idealer om fuldkommenhed i moral og sjæl. (279, 65-66)

205. I spørger jer selv, hvilken betydning de "syv trin på himmelstigen" har, og jeres Mester siger jer med bestemthed: Tallet syv betyder åndelighed, det er den åndelighed, som Jeg ønsker at se hos mit udvalgte folk Israel.

206. I skal komme til Mig med alle jeres dyder og udviklede evner. På det syvende trin eller stadie af jeres udvikling vil I ankomme til Mig ved og se, at himlen åbner sine porte for at modtage jer. (340, 6)

207. Forstå først, at så længe menneskene ikke når fuldstændig åndeliggørelse, vil de have brug for materielle kirker og vil stille skulpturer eller billeder foran deres øjne, som skal gøre min tilstedeværelse mærkbar for dem.

208. I kan måle graden af menneskers åndelighed eller materialisme på deres religiøse tilbedelse. Materialisten søger Mig i jordens ting, og når han ikke ser Mig i overensstemmelse med sine ønsker, fremstiller han Mig på en eller anden måde for at have følelsen af, at han har Mig foran sig.

209. Den, der forstår Mig som Ånd, føler Mig i sig selv, uden for sig selv og i alt, hvad der omgiver ham, fordi han er blevet mit eget tempel. (125, 49-51)

210. Bring Mig åndelig tilbedelse og vær ikke som dem, der opfører kirker og alter, der er dækket af guld og ædelstene, som dem, der foretager lange pilgrimsrejser, tugter sig selv med rå og grusomme piskeslag, kaster sig på knæ under læbe-bønner og bønnelitanier, og som alligevel ikke er i stand til at overgive deres hjerte til Mig. Jeg har formanet jer gennem samvittigheden, og derfor siger Jeg jer: Den, der taler og fortæller om, hvad han har gjort, og udbasunerer det, har ingen fortjeneste hos den himmelske Fader. (115, 9)

211. For at opfylde min lov skal I bede og altid løfte jeres sjæl op til jeres Fader.

212. Jeg har set, at I for at bede foretrækker at søge ensomhed og stilhed, og I gør klogt i det, når I gennem bønnen søger at opnå inspiration, eller når I vil takke Mig. Men jeg siger jer også, at I skal bede, uanset hvilken situation I befinder jer i, så I i de sværeste øjeblikke i jeres liv forstår at påkalde min hjælp uden at miste sindsroen, selvbeherskelsen, troen på min tilstedeværelse og tilliden til jer selv. (40, 34-35)

213. Fortæl Mig i stilhed om jeres lidelser, betro Mig jeres længsler. Selvom Jeg ved alt, ønsker Jeg, at I efterhånden lærer at formulere jeres egen bøn, indtil I er parate til at udøve jeres ånds fuldkomne samtale med Faderen. (110, 31)

214. I er blevet bevidste om den virkning, bønnen har, og har forstået den umådelige kraft, der ligger i den, når I sender den op – både for at afværge en sjælelig nød og for at bede om løsning på en materiel nødsituation.

215. Husk, at det ofte har været nok at udtale ordet "Fader" for at få hele jeres væsen til at skælve og give jeres hjerte følelsen af at blive oversvømmet af den trøst, som hans kærlighed skænker.

216. Véd, at hver gang jeres hjerte påkaldes Mig med inderlighed, ryster også Min Ånd af glæde.

217. Når I kalder Mig "Fader", når dette navn bryder frem fra jeres indre, bliver jeres stemme hørt i himlen, og I udvinder en eller anden hemmelighed fra den Guddommelige Visdom. (166, 49-51)

218. Det er nødvendigt, at I lærer at bede, at vente og at modtage, og at I aldrig glemmer at videregive det, som Jeg skænker jer, hvilket er den største fortjeneste. Bed for dem, der dag for dag dør i krigen. Jeg vil skænke dem, der beder med rent hjerte, at alle, der er faldet i krigen, åndeligt skal opstå til lyset endnu før 1950. (84, 53)

219. I dag er I stadig elever og er ikke altid i stand til at forstå min lektion. Men tal foreløbig til Gud med jeres hjerte, med jeres tanker, og Han vil svare jer i det inderste af jeres væsen. Hans budskab, der vil tale i jeres sjæl, vil være en klar, vis og kærlig stemme, som I efterhånden vil opdage, og som I senere vil vænne jer til. (205, 47)

220. Undrer jer ikke, og vær ikke forargede, når jeg siger jer, at al glans, magt og pragt i jeres religiøse samfund må forsvinde, og at – når dette sker – vil det åndelige bord allerede være dækket, hvor de menneskemængder, der hungrer efter kærlighed og sandhed, vil blive næret.

221. Mange mennesker vil – når de hører disse ord – bestride, at det er mine. Men så vil jeg spørge dem, hvorfor de forarger sig, og hvad de egentlig forsvarer? Deres liv? Det forsvarer jeg. Min lov? Den våger jeg ligeledes over.

222. Frygt ikke, for ingen vil dø ved at forsvare min sag; kun det onde vil dø, for det gode, sandheden og retfærdigheden vil vare evigt. (125, 54-56)

223. Anser I det for utroligt, at denne videnskabelige og materialistiske verden endnu en gang føler en tilbøjelighed til åndeliggørelse? Jeg siger jer, at intet er

utroligt, for min magt er ubegrænset. Indre opløftelse, tro, lys og det gode er for sjælen en mere tvingende nødvendighed, end det for jeres krop er at spise, drikke og sove.

224. Selvom åndens gaver, evner og egenskaber længe har ligget i dvale, vil de vågne ved mit kald og bevirke, at åndeligheden med alle sine mirakler og åbenbaringer vender tilbage til menneskene, og disse vil være større end i fortiden, for nu er I bedre i stand til at forstå dem. (159, 7-8)

Udvikling

225. Ligesom I ser menneskets krop udvikle sig, så udfolder sjælen sig også i ham. Men kroppen støder på en grænse i sin udvikling, mens sjælen har brug for mange kroppe og evigheden for at nå sin fuldkommenhed. Det er grunden til jeres reinkarnation.

226. I er født rene, enkle og uskyldige som et frø fra Guds faderlige og moderlige skabende ånd. Men tag ikke fejl; for det er ikke det samme at være ren og enkel som at være stor og fuldkommen.

227. I kan sammenligne det med et barn, der netop er født, og et erfarent menneske, der underviser børn.

228. Dette vil være jeres bestemmelse i alle livsfaser, så snart jeres sjæl er udviklet. Men hvor langsomt skrider jeres sjæl frem! (212, 57-60)

229. Studer, tænk grundigt efter; for mange er forvirrede ved tanken om, hvordan det kan være muligt – når jeres sjæl er en del af min guddommelighed – at den lider? Og hvis Åndens lys er en gnist af Helligåndens lys – hvordan kan den da til tider se sig indhyllet i mørke?

230. Indse, at denne udviklingsvej tjener til at erhverve tilstrækkelige fortjenester over for Gud, hvorved I kan forvandle jeres sjæl fra en uvidende og uudviklet sjæl til en stor lysånd ved Faderens højre hånd. (231, 12)

231. Jeg vil, at I skal være gode, og desuden er det mit ønske, at I skal blive fuldkomne. For selvom I tilsyneladende er ubetydelige, er I større end de materielle ting og verdener, fordi I har evigt liv, er en gnist af mit lys.

232. I er åndelige væsener. I må erkende, hvad ånd er, for at I kan forstå, hvorfor Jeg kalder jer på vejen mod fuldkommenhed. (174, 60)

233. I er underlagt udviklingsloven, dette er grunden til jeres reinkarnationer. Kun min Ånd behøver ikke at udvikle sig: Jeg er uforanderlig.

234. Fra begyndelsen har jeg vist jer den stige, som sjælene må bestige for at nå frem til mig. I dag ved I ikke, på hvilket eksistensplan I befinder jer; men når I aflægger jeres hylster, vil I erkende jeres udviklingsgrad. Stands ikke, for I ville være en hindring for dem, der kommer efter jer.

235. Vær enige i ånden, selvom I befinder jer på forskellige niveauer, og en dag vil I blive forenet på det syvende trin, det højeste, og nyde min kærlighed. (8, 25-27)

236. Jeg har sagt jer, at I ikke kun er kommet til Jorden én gang, men at jeres sjæl har antaget legemer så mange gange, som det har været nødvendigt for dens udvikling og fuldkommenhed. Nu må Jeg tilføje, at det også afhænger af jer, om tiden er kortere eller længere for at nå målet, alt efter jeres ønske. (97, 61)
237. Hvem af jer kan for eksempel bevise, at han ikke har eksisteret før dette liv? Hvilke af dem, der er helt sikre på, at de gennemlever en ny inkarnation, kan vel bevise, at deres regnskab med Faderen er afregnet, og at de stadig har fortjenester på deres "aktivside"?
238. Ingen kender det fuldkommenhedstrin, hvorpå han befinder sig. Derfor skal I kæmpe, elske og være udholdende indtil det sidste. (46, 58-59)
239. For at Jeg kunne give jer disse nye åbenbaringer, var det nødvendigt, at I i den periode, der lå mellem min åbenbaring for menneskeheden som menneske og mit komme i Ånden i denne tid, gennemgik mange reinkarnationer på Jorden, så jeres Ånd ville vide, hvordan den skulle svare, når Jeg krævede den forgangne lektie af jer, og når Jeg lod den få del i nye åbenbaringer, den kunne forstå disse. (13, 52)
240. Hvor mange gange vil I være nødt til at vende tilbage til Jorden for at have en krop, gennem hvilken det budskab, I bringer til verden, åbenbares med stadig større klarhed?
241. Lad jeres sjæl som en lærke opleve sin forår i dette liv og glæde sig over det, og lad den på sin pilgrimsfærd finde den nødvendige erfaring for at vende tilbage til Mig.
242. Mens de rige samler skatte, der er alt for forgængelige, skal I samle erfaring, sand viden. (142, 72)
243. I denne tid vil I kæmpe mod uvidenheden hos en menneskehed, der – selvom den er materialiseret på alle områder – er mindre grusom og mere højt udviklet gennem de erfaringer, den har vundet i sine tidligere inkarnationer.
244. Hvis I i dag kender nogen, der ikke forstår og udtrykker sin gudsdyrkelse på samme måde som flertallet – selvom dette forvirrer jer og I tager anstød af det – så råber I ikke længere, at man skal brænde ham levende. (14, 21-22)
245. Frygter I at tale med jeres medmennesker om sjælens reinkarnation? Er I da ikke overbevist om den kærlige retfærdighed, den indebærer?
246. Sammenlign denne form for soning med den evige straf i helvedes uophørlige ild – en forestilling, som menneskeheden benytter sig af for at skræmme menneskers sjæle. Sig mig, hvilken af disse to former giver jer forestillingen om en guddommelig, fuldkommen og barmhjertig retfærdighed.
247. Den ene afslører grusomhed, grænseløs vrede, hævn; den anden indeholder kun tilgivelse, faderlig kærlighed, håb om at opnå det evige liv. Hvor stor er den forvrængning, som mine undervisninger har lidt som følge af dårlige fortolkninger!

248. Jeg forbereder jer på kampen, fordi jeg ved, at man vil bekæmpe jer på grund af det, I vil lære. Men hvis døden skulle overraske jeres medmennesker, der bekæmper jer på dette tidspunkt, og jeg – hvis de dør i synd – spurgte dem, hvad de foretrækker: den evige ild, som de tror på, eller muligheden for at rense sig i et nyt liv – sandelig, jeg siger jer, de ville foretrække den anden løsning, selvom de, forblindet af fanatisme, måtte have bekæmpet den i deres liv. (120, 15-17)

249. Det er nok at vide – som Jeg har sagt jer i mit ord – at sjælens reinkarnation er sandhed, og allerede tændes der et lys i jeres hjerter, og I beundrer min kærlige retfærdighed endnu mere.

250. Sammenlign de teorier og forskellige fortolkninger, som trosretningerne har givet disse læresætninger, og vælg den, der indeholder mest retfærdighed og mest fornuft.

251. Men sandelig, jeg siger jer, dette er en af de åbenbaringer, der mest vil begejstre ånden i denne tid, hvor den indre erkendelse af denne store sandhed vågner. (63, 76)

252. I skal bekræfte, at sjælens reinkarnation er en af de store sandheder, som menneskeheden skal kende og tro på.

253. Nogle fornemmer den, accepterer den og tror på den ud fra en intuition, som noget, der ikke kunne mangle i min kærlige retfærdighed over for menneskene. Men der vil også være mange, der vil kalde jer blasfemere og løgnere.

254. Vær ikke bekymrede, det samme skete for mine apostle, da de forkyndte opstandelsen fra de døde, som Jesus lærte dem. Præsterne og dommerne kastede dem i fængsel, fordi de forkyndte sådanne læresætninger.

255. Senere tog verden denne åbenbaring til sig, selvom jeg kan forsikre jer om, at den ikke var i stand til at forstå hele betydningen af denne lære, så det er nødvendigt, at jeg kommer i denne tid og underviser jer om, at "kødets opstandelse" kun kan henvise til sjælens reinkarnation, da denne er det væsentlige og grunden til livet — det, der i sandhed er evigt. Til hvilket formål skulle de døde legemer genopstå, når de jo kun var sjælens forgængelige klæder?

256. Kødet synker ned i jorden og blandes med den. Der bliver det renset, forvandlet og opstår uophørligt til nyt liv, mens den sjæl fortsætter med at udvikle sig opad, fortsat går mod fuldkommenhed, og når den vender tilbage til jorden, er det for den en opstandelse til menneskeligt liv, og også for dens nye legemshylster er det en opstandelse i forbindelse med sjælen.

257. Men det materielle er ikke af uforgængelig beskaffenhed, det åndelige derimod er det, hvorfor Jeg endnu en gang siger jer, at det er jeres sjæl, som Jeg søger, som Jeg underviser, og som Jeg vil have hos Mig. (151, 56-58)

258. Jeres sjæl slæber møjsommeligt en kæde efter sig, som er skabt gennem de liv, jeg har givet jer som en mulighed for jeres fuldkommenhed, og som I ikke har udnyttet. Hvert liv udgør et led i kæden. Men hvis I retter jeres liv efter mine undervisninger, hvis I holder jer til loven, vil I ikke længere komme til denne verden for at lide.

259. Hvis I lader tiden gå uden at studere mit ord, vil jeg, som er tiden, overraske jer. Studer, så I kan indtage den plads i mit værk, der tilkommer jer. Jeg er hinsides tiden og giver jer af denne skat, så I kan bruge den til jeres sjælelige opstigning. Jeg er jeres Mester, der underviser jer gennem hele jeres liv. (168, 250)

260. Jeg ønsker, at misforståelserne og de forskellige meninger om min guddommelighed skal høre op. Forstå, at I alle er udsprunget af én eneste Gud. (181, 63-65)

261. Betragt universet og værdsæt det i al dets fuldkommenhed og skønhed. Det blev skabt, for at Herrens børn kunne lade sig inspirere af det og se et billede af Faderen i det. Når I opfatter skabelsen på denne måde, vil I hæve jeres tænkning til min guddommelighed. (169, 44)

262. Lyset i denne tidsalder river det mørke slør i stykker, der indhyllede menneskenes ånd; det bryder de lænker, der havde bundet den og forhindret den i at nå frem til den sande vej.

263. Sandelig, jeg siger jer: Tro ikke, at min lære forbyder udforskning af alle vidensområder, da det er mig, der vækker jeres interesse, jeres beundring og jeres nysgerrighed. Til det har jeg givet jer tænkeevnen, så den uhindret kan bevæge sig i den retning, den ønsker.

264. Jeg har givet jer intelligensens lys, for at I kan forstå det, I ser på jeres vej. Derfor siger Jeg jer: Opdag, udforsk, men sørg for, at jeres fremgangsmåde for at trænge ind i mine hemmeligheder er respektfuld og ydmyg, for da vil det virkelig være tilladt.

265. Jeg har ikke forbudt jer at stifte bekendtskab med de bøger, som menneskene har skrevet; men I må være uddannede, så I ikke snubler og falder for vildfarelser. Så vil I erfare, hvordan mennesket begyndte sit liv og sin kamp, og hvor langt det er kommet.

266. Når I så er så langt, må I vende jer mod min kilde af undervisning og åbenbaringer, så Jeg kan vise jer fremtiden og det mål, der venter jer. (179, 22 23)

267. Jeg forsikrer jer: Når I sætter jer for at trænge ind i indholdet af disse undervisninger med interesse og kærlighed, vil I ved hvert skridt opdage sande mirakler af åndelig visdom, fuldkommen kærlighed og guddommelig retfærdighed. Men hvis I betragter disse åbenbaringer med ligegyldighed, vil I ikke opleve alt det, de rummer.

268. Gå ikke forbi min åbenbaring, som mange af jer går gennem livet: seende uden at skue; hørende uden at lytte; og tænkende uden at forstå. (333, 11-12)
269. Jeg ønsker ikke, at I undersøger min Ånd eller noget, der hører til det åndelige, som om det var materielle objekter. Jeg ønsker ikke, at I studerer Mig på samme måde som videnskabsfolk, for I ville falde i store og beklagelige vildfarelser. (276, 17)
270. Hele min lære har til formål at gøre jer opmærksom på alt det, som jeres væsen indeholder, for ud af denne viden fødes lyset, der viser vejen til det Evige, det Fuldkomne, til Gud. (262, 43)

Renselse og fuldkommenhed

271. I dag lægger I jeres lidelser for Mine øjne, for at Jeg kan lindre dem, og i sandhed siger Jeg jer, at dette er Min opgave, at Jeg er kommet for dette, fordi Jeg er den Guddommelige Læge.
272. Men før min helbredende salve virker i jeres sår, før min kærtegn når jer, skal I koncentrere jer om jer selv og undersøge jeres smerte, udforske den, tænke grundigt over den i al den tid, der er nødvendig, så I ud fra denne betragtning kan udlede den lære, som denne prøvelse indeholder, ligesom den erkendelse, der gemmer sig i den, og som I må kende. Denne erkendelse bliver til erfaring, bliver til tro, bliver et blik ind i sandhedens ansigt, bliver forklaringen på mange af de prøvelser og lektioner, som I ikke forstår.
273. Undersøg smerten, som om den var noget håndgribeligt, og I vil i den opdage det smukke frø af erfaring, den store lære i jeres eksistens, for smerten er blevet en lærer i jeres liv.
274. Den, der betragter smerten som en lærer og med mildhed følger dens advarsler, som den fremsætter til fornyelse, anger og forbedring, vil senere lære glæden, freden og sundheden at kende.
275. Undersøg jer selv omhyggeligt, og I vil opleve, hvor stor nytte I drager af det. I vil erkende jeres mangler og ufuldkommenheder, rette dem og derfor holde op med at være dommere over andre. (8, 50-53)
276. Jeg behøvede blot at ville det, og allerede ville I være rene. Men hvilken fortjeneste ville der være, hvis det var mig, der rensede jer? Enhver skal gøre bod for sine overtrædelser af min lov, det er fortjeneste. For da vil I i fremtiden vide, hvordan I skal undgå fald og fejl, fordi smerten vil minde jer om det.
277. Hvis der indtræder en oprigtig anger mellem den begåede forseelse og dens naturlige følger, vil smerten ikke ramme jer, for da vil I allerede være stærke nok til at udholde prøven med overgivelse.
278. Verden drikker af et meget bittert bæger; men Jeg har ikke straffet den. Men efter sin smerte vil den komme til Mig, som kalder på den. Da vil de, der var utaknemmelige, vide at takke Ham, som kun har oversvømmet dens eksistens med goder. (33, 30-31)

279. Læg den overdrevne kærlighed til jeres krop fra jer, og vis barmhjertighed mod jeres sjæl, og hjælp den med at rense sig og hæve sig. Når I har opnået dette, vil I opleve, hvor stærke I vil være i sjæl og krop.
280. Husk: Hvis sjælen er syg – hvordan kan der da være fred i hjertet? Og hvis der er samvittighedskvaler i sjælen – kan den da nyde fred? (91, 72-73)
281. Hvis denne jord gav jer alt, hvad I ønsker, hvis der ikke var de store sjælelige prøvelser på den – hvem af jer ville da have lyst til at komme ind i mit rige?
282. I skal heller ikke spotte eller forbanne smerten, da I har skabt den med jeres fejltagelser. Bær den med tålmodighed, så vil den rense jer og hjælpe jer med at komme tættere på Mig.
283. Erkender I, hvor stærkt I er forankret i denne verdens herligheder og tilfredsstillelser? Nå, men det tidspunkt vil komme, hvor længslen efter at fjerne jer fra den vil være meget voldsom.
284. Den, der formår at bestå sine prøvelser gennem åndelig opløftelse, oplever fred i denne overvindelse. Den, der vandrer på jorden med blikket rettet mod himlen, snubler ikke, og hans fødder kommer ikke til skade på tornene på hans soningsvej. (48, 53-55)
285. Opfyld jeres bestemmelse! Ønsk ikke at vende tilbage til Mig, uden først at have tilbagelagt den vej, som Jeg viste jer, for det ville påføre jer smerten at se pletter på jeres sjæl, som den endnu ikke har vasket bort, fordi den ikke nåede til enden af sin soningsvej.
286. Reinkarnationerne er gået forbi jer, men mange af jer har ikke værdsat den uendelige nåde og kærlighed, som Faderen derved har skænket jer.
287. Tænk på: Jo større antallet af muligheder er, desto større er jeres ansvar, og hvis disse muligheder ikke udnyttes, vil soningsbyrden og den udlignende retfærdighed blive større for hver af dem. Dette er den byrde, hvis uudholdelige vægt mange væsener ikke forstår, og som kun min lære kan åbenbare for jer. (67, 46)
288. De prøvelser, som menneskene lever i, er de frugter, de nu høster, er resultatet af deres egen såning — en høst, der undertiden er følgen af det frø, de såede året før, og i andre tilfælde frugten af det, de såede år før eller i andre inkarnationer. (178, 2)
289. Tro ikke, at konsekvenserne af en ulydighed gør sig gældende med det samme – nej. Men det, jeg siger jer, er, at I før eller senere må stå til ansvar for jeres gerninger; selvom det nogle gange har set ud for jer, som om jeres forseelse ikke medførte nogen konsekvenser, i betragtning af at tiden gik, og min retfærdighed ikke gav nogen tegn.
290. Men I ved allerede gennem mit ord, at jeg som dommer er ubarmhjertig, og at når jeres dom er kommet, vil I åbne jeres øjne for samvittighedens lys. (298, 48)

291. Åh, sjæle, som hører mig, lad ikke det jordiske livs problemer sætte spor i jer, og endnu mindre lade dem knække jer. Søg det lys, som hver prøvelse rummer, for at det kan hjælpe jer til at blive stærke og besindige.
292. Hvis sjælen ikke formår at underkaste sig kroppen, vil denne bøje hende og herske over hende; af denne grund bliver sjælene svage og tror, at de dør med kødet. (89, 11-12)
293. Har I i jeres liv oplevet en eller anden kropslig lidenskab, der greb hele jeres væsen og gjorde det umuligt for jer at høre samvittighedens, moralens og fornuftens stemme?
294. Dette skete, da sjælen var sunket dybt, fordi fristelserne og magten fra det onde udyr, der bor i kødet, havde overvundet den.
295. Og er det ikke sandt, at I har oplevet en dyb følelse af lykke og dyb fred, da det lykkedes jer at befri jer fra den lidenskab og overvinde dens indflydelse?
296. Denne fred og denne glæde skyldes sjælens sejr over kroppen – en sejr, der blev vundet gennem en umådelig kamp, en "blodig" indre kamp. Men det var nok, at sjælen hentede ny kraft og rejste sig, inspireret og vejledt af samvittigheden, og allerede havde den overvundet kødet impulser og frigjort sig fra at lade sig trække endnu længere ud i undergangen.
297. I denne kamp, i denne afkaldsgørelse, i denne kamp mod jer selv har I set noget dø, som boede i jeres indre, uden at det var jeres liv. Det var kun en meningsløs lidenskab. (186, 18-19)
298. Indse, at I har den mægtigste fjende i jer selv. Når I har besejret ham, vil I se den »syvhovedede drage«, som apostlen Johannes talte om, under jeres fødder. Først da kan I sandelig sige: »Jeg kan løfte mit ansigt mod min Herre for at sige til ham: Herre, jeg vil følge dig.« For da vil det ikke kun være jeres læber, der siger det, men også jeres ånd. (73, 20)
299. Snart vil I blive klar over, at det ikke er livet, der er grusomt mod jer mennesker, men at I er det mod jer selv. I lider og lader dem, der er omkring jer, lide på grund af manglende forståelse. I føler jer ensomme, ser, at ingen elsker jer, og bliver egoistiske og hårdhjertede. (272, 34)
300. Forstå, at alle lidelser i dette liv, I lever, er følger af menneskelige fejltagelser, for Jeg, som elsker jer, kunne ikke byde jer en så bitter kalk.
301. Fra de tidligste tider har Jeg åbenbaret loven for jer som en vej, hvorpå I kan beskytte jer mod fald, undergang og "døden". (215, 65)
302. I dag er I endnu ikke i stand til at forstå meningen med jeres prøvelser. I anser dem for unødvendige, uretfærdige og urimelige. Men Jeg vil fortælle jer, hvor meget retfærdighed og sans der lå i hver af dem, når I er blevet gamle, og for andre, når I har overskredet denne verdens tærskel og bebor de åndelige regioner. (301, 44)
303. Jeg siger jer endnu en gang, at Jeg opfatter hver eneste tanke og hver eneste bøn, mens »verden« ikke er i stand til at modtage Min inspiration, ej

heller har forberedt sig på at lade Mine guddommelige tanker stråle i sit sind, ej heller hører Min stemme, når Jeg svarer på dens kald.
304. Men jeg har tillid til jer, tror på jer, fordi jeg har skabt jer og begavet jer med en åndelig sjæl, som er en gnist af mig, og med en ånd, der er mit billede.
305. Hvis Jeg sagde til jer, at Jeg ikke forventer, at I fuldender jer, ville det være det samme som at sige, at Jeg har fejlet i det største værk, der er udsprunget af Min guddommelige vilje, og det kan ikke være tilfældet.
306. Jeg ved, at I lever i den tid, hvor jeres sjæl sejrrigt vil gå ud af alle de fristelser, I møder på sin vej. Derefter vil den, fuld af lys, opstå til en ny tilværelse. (238, 52-54)

Denne side og den anden side af det jordiske

307. Arbejd med jer selv, vent ikke, indtil døden overrasker jer uforberedte. Hvad har I forberedt til det øjeblik, hvor I vender tilbage til det åndelige liv? Vil I blive overrasket, mens I stadig er bundet med lænker til det materielle, til lidenskaberne og de jordiske ejendele? Vil I gå ind i det hinsides med lukkede øjne, uden at finde vejen, og dermed tage denne livs træthed med jer, indprentet i sjælen? Forbered jer, disciple, så vil I ikke frygte den fysiske døds komme.
308. Suk ikke, fordi I må forlade denne jordiske dal, for selv om I erkender, at der findes mirakler og herligheder i den, siger Jeg jer i sandhed, at disse kun er et afspejling af det åndelige livs skønheder.
309. Hvis I ikke vågner – hvad vil I da gøre, når I befinder jer ved begyndelsen af en ny vej, der er oplyst af et lys, der forekommer jer ukendt?
310. Forlad denne verden uden tårer, uden at efterlade smerte i jeres pårørendes hjerter. Løs jer, når øjeblikket er kommet, og lad et smil af fred ligge tilbage på jeres ansigt, som taler om jeres sjæls befrielse.
311. Jeres legems død adskiller jer ikke fra de væsener, der var betroet jer, og den fritager jer heller ikke for det åndelige ansvar, I har for dem, der var jeres forældre, søskende eller børn.
312. Forstå, at for kærligheden, for pligten, for følelserne, kort sagt: for sjælen eksisterer døden ikke. (70, 14-19)
313. Arbejd med stor iver, så jeres sjæl – når døden kommer, og I lukker jeres legems øjne for dette liv – af sig selv føler sig løftet op, indtil den når det hjem, den har opnået gennem sine fortjenester.
314. Dette værks disciple vil ved den fysiske døds indtræden opleve, hvor let de bånd, der forbinder sjælen med kroppen, brister. Der vil ikke være nogen smerte i hende, fordi hun må forlade jordens bekvemmeligheder. Sjælen vil ikke vandre omkring som en skygge blandt menneskerne og banke på fra dør til dør, fra hjerte til hjerte, i længsel efter lys, kærlighed og fred. (133, 61-62)

315. Løft jeres sjæl, så I kun finder behag i det evige, det skønne og det gode. Hvis det ikke skulle være sådan, vil jeres sjæl – materialiseret gennem det liv, I har levet – lide meget for at løsrive sig fra sin krop og alt, hvad den efterlader, og den vil i en tid vandre omkring i forvirring og bitter smerte i de (åndelige) rum, indtil den når sin renselse.
316. Lev efter min lov, så behøver I ikke at frygte døden. Men påkald eller ønsk den ikke før tiden. Lad den komme, for den adlyder altid mine befalinger. Sørg for, at den finder jer forberedte, så vil I træde ind i den åndelige verden som lysets børn. (56, 43-44)
317. Lev i fred i jeres hjem, gør dem til et helligt sted, så når de usynlige væsener trænger ind, som forvirret strejfer omkring i den »åndelige dal«, finder de i jeres væsen det lys og den fred, de søger, og stiger opad i det hinsides. (41, 50)
318. Til jer, der lever i ånden og stadig er knyttet til de materielle mål, siger jeg: Vend jer bort fra det, der ikke længere tilhører jer. For hvis jorden ikke er menneskets evige hjem, er den det endnu mindre for sjælen. I det hinsides, i den "åndelige dal", venter der jer et liv fuldt af lys, som I skridt for skridt vil nå frem til på den gode vej.
319. Til dem, der lytter til Mig som menneskelige væsener, siger Jeg, at de – så længe de besidder denne krop, der ledsager dem på deres jordiske livsrejse – skal pleje den og bevare den indtil det aller sidste øjeblik. For den er den stav, som sjælen støtter sig til, og redskabet til at kæmpe med. Gennem dens materielle øjne ser sjælen på dette liv, og gennem dens mund taler den og kan give sine medmennesker trøst. (57, 3)
320. Nu spørger Mesteren jer: Hvor er jeres døde, og hvorfor græder I over forsvinden af de væsener, I elsker? Sandelig, jeg siger jer, i mine øjne er ingen død, for jeg har givet alle evigt liv. De lever alle; dem, I anså for tabte, er hos mig. Der, hvor I tror at se døden, er livet; hvor I ser enden, er begyndelsen. Hvor I tror, at alt er mysterium og uudgrundelig hemmelighed, er der lys, strålende som en evig morgenrøde. Hvor I tror, at der er intet, er der alt, og hvor I formoder, at der er den store stilhed, er der en "koncert". (164, 6)
321. Hver gang døden afslutter jeres legems eksistens, er det som en pause for sjælen, der, når den inkarnerer sig igen, vender tilbage med nye kræfter og større lys og fortsætter studiet af den guddommelige lektie, som den ikke havde afsluttet. På denne måde modnes hveden, som er jeres sjæl, i løbet af tidsaldre.
322. Jeg har åbenbaret jer meget om det åndelige liv, men jeg siger jer, at I endnu ikke behøver at vide alt, men kun det, der er væsentligt for jeres ankomst til det evige hjem. Der vil jeg fortælle jer alt det, I er bestemt til at vide. (99, 32)
323. Kan I forestille jer saligheden hos den, der vender tilbage til det åndelige liv og på jorden har opfyldt den bestemmelse, som hans Fader har udstukket for

ham? Hans tilfredshed og hans fred er uendeligt større end alle de tilfredsstillelser, som sjælen kan høste i det menneskelige liv.

324. Og denne mulighed tilbyder Jeg jer, så I kan høre til dem, der glæder sig, når de vender tilbage til deres rige, og ikke til dem, der lider og græder i deres dybe forfærdelse eller anger. (93, 31-32)

325. Allerede er afslutningen på denne åbenbaring nær, for derefter at genoptage den i en højere form gennem begyndelsen på den ånd-til-ånd-dialog med jeres Skaber, som de højere åndelige væsener, der bor hos Mig, benytter sig af. (157, 33)

326. Når Jeg taler til jer om Min åndelige verden, mener Jeg de skarer af lydige åndelige væsener, der som sande tjenere kun gør det, som deres Herres vilje befaler dem.

327. Dem har Jeg sendt til jer, for at de skal være rådgivere, beskyttere, læger og sande søskende for alle mennesker. De klager ikke, for de har freden i sig. De stiller ingen spørgsmål, for lyset fra deres udvikling og deres erfaringer på de lange veje har givet dem ret til at oplyse menneskenes forstand. De er villige og ydmyge til stede ved hvert eneste råb om hjælp og i enhver nød.

328. Det er mig, der har pålagt dem at give sig til kende blandt jer, for at de kan give jer deres anvisninger, deres vidnesbyrd og deres opmuntring. De går foran jer, renser vejen og yder jer deres bistand, for at I ikke skal miste modet.

329. I morgen vil også I høre til denne lyshær, som i den uendelige verden af åndelige væsener kun virker af kærlighed til sine menneskelige brødre og søstre, i bevidstheden om, at den derved herliggør og elsker sin Fader.

330. Hvis I ønsker at blive som dem, så hellig jeres tilværelse det gode. Del jeres fred og jeres brød, modtag de trængende med kærlighed, besøg de syge og de fængslede. Bring lys på vejen for jeres medmennesker, der famler rundt på jagt efter den sande vej. Fyld uendeligheden med ædle tanker, bed for de fraværende, så vil bønnen bringe dem tættere på jer.

331. Når døden så standser jeres hjerteslag, og lyset i jeres øjne slukkes, vil I vågne op til en vidunderlig verden med sin harmoni, sin orden og sin retfærdighed. Der vil I begynde at forstå, at Guds kærlighed kan kompensere jer for alle jeres gerninger, prøvelser og lidelser.

332. Når en sjæl når frem til dette hjemsted, føler den sig stadig stærkere gennemtrængt af en uendelig fred. Straks husker den dem, der endnu lever fjernt fra denne salighed, og i sin trang, sin længsel efter, at de, den elsker, også må opnå denne guddommelige gave, slutter den sig til de åndelige hærskarer, der kæmper og arbejder for deres jordiske søskendes frelse, velbefindende og fred. (170, 43-48)

333. Hvem har nogensinde dannet sig et billede af de kampe, som disse lysets legioner udkæmper mod de forvirrede væseners invasioner, der konstant truer

jer? Der er intet menneskeligt blik, der har opdaget denne kamp, som de uophørligt fører mod hinanden, uden at I har bemærket den. (334, 77)

334. Se her fortsættelsen af mit værk, min komme i den "Tredje Tid" som trøstende ånd, omgivet af mine store engleskare, som der står skrevet.

335. Disse åndelige væsener i mit følge udgør en del af den trøst, som jeg har lovet jer, og i deres helbredende råd og eksempler på dyd har I allerede modtaget beviser på deres barmhjertighed og deres fred. Gennem dem har jeg skænket jer goder, og de har været mellemmænd mellem jer og min Ånd.

336. Da I har opfattet deres særlige nådegaver og deres ydmyghed, har I følt jer inspireret til at udføre lige så rene gerninger som dem, de har udført i jeres liv. Da de har besøgt jeres hjem, har I følt jer beæret af deres åndelige tilstedeværelse.

337. Vær velsignet, hvis I har erkendt deres storsind. Men Mesteren siger jer: Tror I, at de altid har været dydige væsener? Ved I ikke, at et stort antal af dem har beboet Jorden og lært svaghed og alvorlige fejltagelser at kende?

338. Men se nu på dem: De har ikke længere nogen pletter på sig, og det er fordi de lyttede til samvittighedens stemme, vågnede til kærlighed og angrede deres tidligere fejltagelser. I den smeltedigel har de renset sig for at hæve sig værdigt, og i dag tjener de Mig ved at tjene menneskeheden.

339. Af kærlighed har deres ånd påtaget sig opgaven at bistå deres medmennesker for at gøre bod på alt det, de forsømte, da de boede på jorden, og som en guddommelig gave har de benyttet lejligheden til at så det frø, de ikke havde sået før, og til at rette op på ethvert ufuldkomment værk, de havde udført.

340. Derfor oplever I nu med forundring deres ydmyghed, deres tålmodighed og deres mildhed, og lejlighedsvis har I set dem lide for deres godtgørelses skyld. Men deres kærlighed og deres erkendelse, som er større end de forhindringer, de støder på, overvinder alt, og de er rede til at gå så langt som til selvopofrelse. (354, 14-15)

341. Aner I overhovedet det åndelige hjem, som I forlod for at komme til Jorden? »Nej, Mester«, siger I til Mig, »vi aner intet, og vi husker heller ikke noget.«

342. Ja, folk, det er så længe siden, I fjernede jer fra renheden og uskylden, at I ikke engang kan forestille jer den tilværelse i fred, den tilstand af velstand.

343. Men nu, hvor I er oplært til at høre Åndens stemme og modtage dens åbenbaringer fra ham, er vejen 786 kapitel 63 tilgængelig for jer, den vej, der fører dem, der vender sig mod Mig, til det lovede rige.

344. Det er ikke det paradis af fred, som de "Første" forlod, men den uendelige åndsverden, visdommens verden, paradiset for sand åndelig salighed, himlen af kærlighed og fuldkommenhed. (287, 14-15)

345. Faderen til alle væsener taler til jer i dette øjeblik. Den kærlighed, der skabte jer, gør sig gældende i enhver, der hører dette ord. (102, 17)
346. Den eneste Gud, der eksisterer, taler til jer, ham, I kaldte Jehova, da Han viste jer sin magt og åbenbarede loven for jer på Sinai-bjerget; ham, I kaldte Jesus, for i ham var mit ord; og ham, I i dag kalder Helligånden, fordi Jeg er Sandhedens Ånd. (51, 63)
347. Når jeg taler til jer som Fader, åbner lovens bog sig for jer. Når jeg taler til jer som Mester, er det kærlighedens bog, som jeg viser mine disciple. Når jeg taler til jer som Helligånden, er det visdommens bog, der oplyser jer gennem mine undervisninger. Disse udgør en eneste lære, for de stammer fra en eneste Gud. (141, 19)
348. Gud er lys, kærlighed, retfærdighed. Enhver, der i sit liv åbenbarer disse egenskaber, vil repræsentere og ære sin Herre. (290, 1)
349. Sig ikke, at jeg er fattigdommens eller sorgens Gud, fordi I tænker på, at Jesus altid blev fulgt af skarer af syge og bedrøvede. Jeg søger ganske vist de syge, de sørgende og de fattige, men det sker for at fylde dem med glæde, sundhed og håb, for Jeg er glædens, livets, fredens og lysets Gud. (113, 60)
350. Ja, folk, Jeg er jeres begyndelse og slutning, Jeg er alfaen og omegaen, selvom Jeg endnu ikke meddeler eller åbenbarer jer alle de lærdomme, som Jeg har i beredskab for jeres ånd, og som I først vil opleve, når I allerede er meget langt væk fra denne verden.
351. Mange nye lektioner vil Jeg åbenbare for jer i den nuværende tid, men Jeg vil give jer det, I er i stand til at besidde, uden at I bliver hovmodige eller optræder over for mennesker med stolt overlegenhed . I ved jo, at den, der er stolt af sine gerninger, ødelægger dem netop ved denne stolthed. Derfor har Jeg lært jer at virke i stilhed, så jeres gerninger bærer kærlighedens frugt. (106, 46)
352. I er endnu ikke i stand til at forstå mange af de åbenbaringer, der er bestemt til at være en del af jeres viden, og som menneskene har antaget, at kun Gud har kendskab til. Så snart nogen giver udtryk for et ønske om at fortolke dem eller søger at trænge ind i dem, bliver vedkommende straks kaldt blasfemisk eller anset for at være overmodig. (165, 10)
353. I har endnu meget at lære for at gøre jer modtagelige for mine inspirationer og mine kald. Hvor ofte har I opfanget de åndelige svingninger uden at kunne forstå, hvem der kalder på jer! Dette "sprog" er så forvirrende for jer, at I ikke kan forstå det, og I tilskriver til sidst de åndelige manifestationer hallucinationer eller materielle årsager. (249, 24)
354. Undrer jer ikke over, at – selvom Jeg er Herren over alt det skabte – Jeg viser Mig blandt jer og beder om kærlighed. Jeg er Gud af mildhed og ydmyghed. Jeg praler ikke af min storhed, men skjuler snarere min fuldkommenhed og min

pragt for at komme tættere på jeres hjerter. Hvis I så mig i al min herlighed – hvor meget ville I da græde over jeres fejltagelser! (63, 48)

355. Føl mig meget nær jer; beviser herpå giver jeg jer i de svære øjeblikke i jeres liv. Det var mit ønske, at I skulle forberede min bolig i jeres hjerter for at kunne føle min tilstedeværelse der.

356. Hvordan kan det være, at I ikke kan føle Mig, selvom Jeg er i jer? Nogle ser Mig i naturen, andre føler Mig kun hinsides al materie, men sandelig, Jeg siger jer, Jeg er i alt og overalt. Hvorfor søger I Mig altid uden for jer, når Jeg også befinder Mig i jer? (1, 47-48)

357. Selv hvis der ikke fandtes nogen religioner i verden, ville det være nok at koncentrere jer om jeres væsens inderste for at finde min tilstedeværelse i jeres indre tempel.

358. Jeg siger jer også, at det ville være nok at iagttage alt, hvad livet byder jer, for i det at opdage visdommens bog, som uophørligt viser jer sine smukkeste sider og sine dybeste lærdomme.

359. I vil da forstå, at det ikke er rigtigt, at verden går på afveje, mens den bærer den rette vej i sit hjerte, og heller ikke, at den vandrer omkring i uvidenhedens mørke, selvom den lever midt i så meget lys. (131, 31-32)

360. I dag finder mit universelle sprog gehør hos alle for at sige dem: Selvom Jeg er i hver af jer, skal ingen sige, at Gud kun eksisterer i mennesket, for det er væsenerne og alt det skabte, der befinder sig inden i Gud.

361. Jeg er Herren, I er hans skabninger. Jeg vil ikke kalde jer tjenere, men børn; men erkend, at jeg står over alt. Elsk min vilje og overhold min lov, vær jer bevidst, at der i mine bestemmelser ikke er plads for ufuldkommenhed eller fejl. (136, 71-72)

362. Jeg skabte jer for at elske jer og føle mig elsket. I har lige så meget brug for Mig, som Jeg har brug for jer. Den, der påstår, at Jeg ikke har brug for jer, taler ikke sandt. Hvis det var tilfældet, havde Jeg ikke skabt jer, og Jeg var heller ikke blevet menneske for at redde jer gennem det offer, som var et stort bevis på kærlighed; Jeg kunne have ladet jer gå til grunde.

363. Men I må indse, at når I næres af min kærlighed, er det retfærdigt, at I giver det samme til jeres Fader, for jeg siger jer igen og igen: »Jeg tørster, jeg tørster efter jeres kærlighed.« (146, 3)

364. Hvordan kan I tro, at jeg elsker den mindre, der lider mere? Hvordan kan I betragte jeres smerte som et tegn på, at jeg ikke elsker jer? Hvis I dog forstod, at jeg netop er kommet af kærlighed til jer! Har jeg ikke sagt jer, at den retfærdige allerede er frelst, og at den raske ikke har brug for lægen? Hvis I føler jer syge og ved jeres selvransagelse i jeres samvittigheds lys erkender jer som syndere, så vær forvissede om, at det er jer, jeg er kommet for at søge.

365. Hvis I tror, at Gud til tider har fældet tårer, så har det dog bestemt ikke været for dem, der glæder sig over hans himmelske rige, men for dem, der er forvirrede eller græder. (100, 50-51)
366. Mit Faders hus er forberedt til jer. Når I kommer til ham, vil I i sandhed glæde jer over det. Hvordan kunne en fader bo i et kongeligt kammer og nyde lækre retter, når han ved, at hans egne børn står som tiggere foran portene til hans eget hus? (73, 37)
367. Lær loven at kende, elsk det gode, lad kærligheden og barmhjertigheden blive til handling, giv jeres ånd den hellige frihed til at hæve sig til sit hjem, og I vil elske Mig.
368. Ønsker I et fuldkomment forbillede for, hvordan I skal handle og hvordan I skal være for at nå frem til Mig? Tag Jesus til forbillede, elsk Mig i ham, søg Mig gennem ham, kom til Mig i hans guddommelige fodspor.
369. Men I skal ikke elske Mig i hans legemlige skikkelse eller i hans billede eller endog erstatte udøvelsen af hans lære med ritualer eller ydre former, for ellers vil I for evigt forblive i jeres uenigheder, i jeres fjendskab og jeres fanatisme.
370. Elsk Mig i Jesus, men i hans ånd, i hans lære, og I vil opfylde den evige lov; for i Kristus er retfærdigheden, kærligheden og visdommen til enhed samlet, hvorved Jeg lod menneskeheden erkende hans ånds eksistens og almagt. (1, 71-72)

Mennesket og dets bestemmelse

371. I har længe ikke længere holdt fast ved Mig; I ved ikke længere, hvad I i virkeligheden er, fordi I har ladet mange egenskaber, evner og gaver, som jeres Skaber har lagt i jer, ligge ubenyttede hen i jeres væsen. I sover med hensyn til sjælen og ånden, og netop i deres åndelige egenskaber ligger menneskets sande storhed. I lever som de væsener, der hører til denne verden, fordi de opstår og forgår i den. (85, 57)
372. Mesteren spørger jer, o elskede disciple: Hvad er jeres i denne verden? Alt, hvad I ejer, har Faderen givet jer, for at I kan gøre brug af det på jeres vandring over jorden, så længe jeres hjerte slår. Da jeres ånd stammer fra min guddommelighed, da den er et åndedrag fra den himmelske Fader, da den er inkarnationen af et atom af min ånd, da også jeres krop er skabt efter mine love, og jeg har betroet den jer som et redskab for jeres ånd, tilhører intet jer, mine elskede børn. Alt det skabte tilhører Faderen, og Han har midlertidigt gjort jer til dets ejere. Husk, at jeres materielle liv kun er et skridt i evigheden, det er en lysstråle i uendeligheden, og derfor må I være opmærksomme på det, der er evigt, det, der aldrig dør, og det er sjælen. (147, 8)
373. Ånden skal lede forstanden, og forstanden, der kun ledes af et hjerte, der stræber efter menneskelig storhed, skal ikke styre jeres liv.

374. Tænk på: Hvis I vil lade jer styre af det, som jeres hjerne befaler, vil I overbelaste den og ikke komme ud over det, som dens begrænsede kræfter tillader.
375. Jeg siger jer: Hvis I vil vide, hvorfor I har følt jer inspireret til at gøre godt, og hvorfor jeres hjerte bliver fyldt af næstekærlighed, så lad jeres hjerte og jeres forstandskræfter blive ledet af Ånden. Da vil I blive forbløffede over jeres Faders magt. (286, 7)
376. Det rigtige er, at Ånden åbenbarer visdom for det menneskelige forstand, og ikke at forstanden giver Ånden "lys".
377. Mange vil ikke forstå det, jeg siger jer her, og det er fordi, I i lang tid har vendt op og ned på jeres livs orden. (295, 48)
378. Véd, disciple, at åndeliggørelsen gør det muligt for samvittigheden at give sig til kende med større klarhed, og den, der hører denne vise stemme, vil ikke lade sig vildlede.
379. Bliv fortrolige med samvittigheden, den er en venlig stemme, den er det lys, gennem hvilket Herren lader sit lys skinne – hvad enten det er som Fader, som Mester eller som Dommer. (293, 73-74)
380. Vær utrættelige i den gentagne læsning af mit ord. Det vil som en usynlig mejsel påtage sig opgaven at udjævne de skarpe kanter i jeres karakter, indtil I er forberedte på at beskæftige jer med jeres medmenneskers sværeste problemer.
381. I vil opdage lidelser, soningskrav og forpligtelser til at gøre bod hos dem, hvis årsager kan være meget forskellige. Nogle har en oprindelse, der ikke er særlig svær at forstå, mens der vil være andre, som I kun kan opklare med intuition, gennem åbenbaring og clairvoyance for at befri jeres medmennesker fra en tung byrde.
382. Disse åndelige gaver vil kun udrette dette mirakel, hvis den, der udøver dem, er inspireret af kærlighed til sin næste. (149, 88)
383. Hvorfor taler mennesker om det »overnaturlige«, selvom alt i Mig og i mit værk er naturligt? Er det ikke snarere menneskenes onde og ufuldkomne gerninger, der er »overnaturlige«, da det naturlige ville være, at de altid handlede godt i betragtning af det, de er udsprunget af, og de egenskaber, de besidder og bærer i sig? I Mig har alt en enkel og dyb forklaring, intet forbliver i mørket.
384. I kalder alt det "overnaturligt", som I ikke forstår eller betragter som indhyllet i mystik. Men så snart jeres sjæl gennem fortjenester har opnået sin ophøjelse og ser og opdager det, som den før ikke kunne se, vil den konstatere, at alt i skabelsen er naturligt.
385. Hvis man for nogle århundreder siden havde fortalt menneskeheden om de fremskridt og opdagelser, som mennesket ville gøre i nutiden, ville selv videnskabsmændene have tvivlet og betragtet sådanne vidundere som overnaturlige. Men i dag, hvor I er udviklede og har fulgt den menneskelige

videnskabs fremskridt skridt for skridt, betragter I dem som naturlige værker, selvom I beundrer dem. (198, 11 12)

386. Jeg må sige jer: Tro ikke, at sjælen absolut har brug for den menneskelige krop og livet i verden for at kunne udvikle sig. Men de lektioner, den modtager i denne verden, er dog til stor nytte for dens fuldkommenhed.

387. Kroppen hjælper sjælen i dens udvikling, i dens erfaringer, i dens soning og i dens kampe; dette er den opgave, der tilkommer den, og det kan I finde bekræftet i denne åbenbaring af min guddommelighed gennem mennesket, hvor jeg benytter mig af dets hjerne og bruger den som modtager for at overbringe mit budskab. Forstå, at det ikke kun er sjælen, der er bestemt til det åndelige , men at selv det mindste inden for det materielle er skabt til åndelige formål.

388. Jeg retter en tankeanledning og en opfordring til jeres sjæl, så den kan hæve sig over indflydelsen fra det materielle, der hersker over den, og lade sit lys nå frem til hjertet og forstanden ved hjælp af intuitionens gave.

389. Dette mit lys betyder for jeres sjæl vejen til dens befrielse; denne min lære tilbyder den midlerne til at hæve sig over det menneskelige liv og være leder af alle sine gerninger, herre over sine følelser og ikke slave af lavere lidenskaber eller offer for svagheder og nød. (78, 12-15)

390. Hvem ud over Mig er i stand til at herske i sjælene og bestemme deres skæbne? Ingen. Den, der derfor i sin stræben efter herredømme har forsøgt at indtage sin Herres plads, skaber for sig selv et rige, der svarer til hans tilbøjeligheder, luner, magtbegær og forfængelighed — et rige af materie, lavere lidenskaber og uædle følelser.

391. I kan ikke undertrykke samvittigheden, for i den ligger den fuldkomne retfærdighed. I sjælene har kun renheden magt over de ædle følelser, kun det gode bevæger disse – med et ord: Sjælen næres kun af det sande og gode. (184, 49-50)

392. Da Jeg har skabt alt på jorden til menneskets opmuntring, skal I altid bruge det til jeres bedste. Glem dog ikke, at der er en stemme i jer, der viser jer de grænser, inden for hvilke I må gøre brug af alt, hvad naturen tilbyder jer, og denne indre stemme skal I adlyde.

393. Ligesom I stræber efter et hjem, beskyttelse, underhold og tilfredsstillelse for jeres krop for at gøre jeres tilværelse mere behagelig, skal I også give sjælen det, den har brug for til sit velbefindende og sin opadgående udvikling.

394. Når den føler sig tiltrukket af højere regioner, hvor dens sande hjem befinder sig, så lad den svæve opad. Hold den ikke fanget, for den søger Mig for at næres og styrkes. Jeg siger jer: Hver gang I tillader, at den frigør sig på denne måde, vil den vende lykkeligt tilbage til sin kropshylster. (125, 30)

395. Sjælen vil leve, den stræber efter sin udødelighed, vil rense sig og forædle sig, hungrer efter viden og tørster efter kærlighed. Lad den tænke, føle og

handle, giv den lov til at bruge en del af den tid, I råder over, til sig selv, så den kan udtrykke sig og styrke sig ved sin frihed.

396. Af alt, hvad I er her i verden, vil der efter dette liv kun være jeres sjæl tilbage. Lad den samle dyder og fortjenester og opbevare dem i sig selv , så den, når timen for dens befrielse kommer, ikke er en fattig sjæl foran portene til det forjættede land. (111, 74-75)

397. Jeg ønsker ingen yderligere soning eller smerter for jer; jeg ønsker, at alle mine børns sjæle, ligesom stjernerne forskønner himmelhvælvet, med deres lys skal oplyse mit rige og fylde jeres Faders hjerte med glæde. (171, 67)

398. Mit ord vil forene sjælen med kroppen, da der længe har hersket fjendskab mellem de to, så I kan erfare, at jeres krop, som I har betragtet som en hindring og en fristelse for sjælens udviklingsvej, kan være det bedste redskab til at udføre jeres opgaver på jorden. (138, 51)

399. Sørg for, at der hersker harmoni mellem sjælen og kroppens hylster, så I med lethed kan opfylde mine anvisninger. Gør kroppen lydig på en kærlig måde, vær streng, når det er nødvendigt. Pas dog på, at fanatisme ikke blinder jer, så I ikke handler grusomt mod den. Dann en eneste vilje ud af jeres væsen. (57, 65)

400. Jeg siger jer ikke blot, at I skal rense jeres sjæl, men også, at I skal styrke jeres krop, så de nye generationer, der kommer ud af jer, er sunde, og deres sjæle kan opfylde deres vanskelige opgave. (51, 59)

401. Jeg ønsker, at I skaber hjem, der tror på den eneste Gud – hjem, der er templer, hvor man udøver kærlighed, tålmodighed og selvfornægtelse.

402. I dem skal I være lærere for børnene, som I skal omgive med ømhed og forståelse, og som I skal våge over ved at følge alle deres skridt med omsorg.

403. Giv jeres kærlighed både til den, der er udstyret med skønhed, og til dem, der tilsyneladende er grimme. Et smukt ansigt er ikke altid et spejlbillede af en lige så smuk sjæl. Derimod kan der bag disse væsener af tilsyneladende grimhed skjule sig en sjæl fuld af dyd, som I skal værdsætte højt. (142, 73)

404. Tænk alvorligt på de generationer, der kommer efter jer, tænk på jeres børn. Ligesom I har givet dem det fysiske liv, har I også pligt til at give dem det åndelige liv – det, der er tro, dyd og åndelighed. (138, 61)

405. Våg over jeres familiers dyd og freden i jeres hjem. Se, hvordan selv de fattigste kan være i besiddelse af denne skat.

406. Erkend, at den menneskelige familie er en legemliggørelse af den åndelige familie: i den bliver manden til en far, hvorved han har en virkelig lighed med sin himmelske Fader. Kvinden med sit moderlige hjerte fuldt af ømhed er et billede på den guddommelige Moders kærlighed, og den familie, de sammen danner, er en legemliggørelse af Skaberens åndelige familie.

407. Hjemmet er det tempel, hvor I bedst kan lære at opfylde mine love, hvis forældrene har været villige til at arbejde med sig selv.

408. Forældrenes og børnenes skæbne ligger i Mig. Men det påhviler både de ene og de andre at bistå hinanden i deres opgaver og deres forsoningspligter.
409. Hvor let ville korset være, og hvor udholdelig tilværelsen, hvis alle forældre og børn elskede hinanden! De sværeste prøvelser ville blive formindsket gennem kærlighed og forståelse. Deres underkastelse under den guddommelige vilje ville blive belønnet med fred. (199, 72-74)
410. Studer de sjæle, der omgiver jer, og dem, der krydser jeres livsvej, så I lærer at værdsætte deres dyder, tager imod det budskab, de bringer jer, eller giver dem det, de skal modtage fra jer.
411. Hvorfor har I foragtet jeres næste, som skæbnen har sat på jeres vej? I har lukket døren til jeres hjerte for dem uden at lære den lære, de skulle bringe jer.
412. Ofte har I netop holdt den væk, som bragte et budskab om fred og trøst til jeres sjæl, og så klager I, når I har fyldt jeres bæger med bitterhed.
413. Livet bringer uventede forandringer og overraskelser med sig, og hvad vil I gøre, når I i morgen må søge den, I i dag hovmodigt har afvist?
414. Tænk på, at det er muligt, at I i morgen må søge den, I i dag har afvist og foragtet, fulde af længsel, men at det ofte allerede vil være for sent. (11, 26-30)
415. Hvilket smukt eksempel på harmoni byder kosmos jer! Strålende himmellegemer, der svinger fulde af liv i rummet, omkring hvilke andre himmellegemer kredser. Jeg er det strålende, guddommelige himmellegeme, der giver sjælene liv og varme; men hvor få bevæger sig på deres forudbestemte bane, og hvor talrige er de, der kredser langt fra deres bane!
416. I kunne sige til Mig, at de materielle himmellegemer ikke har viljesfrihed, og at det netop er denne frihed, der har fået menneskene til at vige fra vejen. Derfor siger Jeg jer: Hvor fortjenstfuld vil kampen være for hver sjæl, da den trods gaven af viljesfrihed har forstået at underordne sig loven om harmoni med sin Skaber. (84, 58)
417. Ingen, der kalder sig discipel af denne åndelige lære, skal klage til Faderen over at være fattig i sit materielle liv og mangle mange af de bekvemmeligheder, som andre har i overflod, eller over at lide under mangel og afsavn. Disse klager udspringer af den materielle natur, som, som I ved, kun har én eneste eksistens.
418. Jeres sjæl har hverken ret til at tale således til sin Fader eller til at vise sig utilfreds eller at kæmpe mod sin egen skæbne, for alle sjæle har på deres lange udviklingsvej over jorden gennemgået hele stigen af oplevelser, glæder og menneskelige tilfredsstillelser.
419. For længe siden begyndte sjælernes åndeliggørelse; den smerte og den fattigdom, som jeres hjerte strider imod at udholde og lide, hjælper jer dertil. Hvert åndeligt og materielt gode har en betydning, som I må erkende, så I ikke benægter det ene eller det andet dets værdi. (87, 26 27)
420. Hvert menneske, hvert væsen har en tildelt plads, som det ikke skal opgive; men det skal heller ikke indtage den plads, der ikke tilkommer det. (109, 22)

421. Hvorfor frygter I fremtiden? Vil I lade al den erfaring, som jeres sjæl har samlet i fortiden, gå til spilde? Vil I svigte såsæden uden at høste? Nej, disciple. Husk, at ingen kan ændre sin skæbne, men man kan udskyde timen for sin sejr og forøge de lidelser, der alligevel findes på enhver vej. (267, 14)
422. Faderens rige er alle børns arv, denne nåde kan kun opnås gennem sjælens store fortjenester. Jeg ønsker, at I ikke anser det for umuligt at opnå den nåde, der bringer jer tættere på Mig.
423. Vær ikke triste, når I i mit ord hører, at I kun med store anstrengelser og møjer når frem til det "forjættede land". Glæd jer, for den, der retter sit liv mod dette mål, lider ingen skuffelser og føler sig heller ikke bedraget. Det vil ikke gå ham som det går mange, der stræber efter verdens berømmelse og alligevel ikke når den efter mange anstrengelser, eller som ganske vist opnår den, men snart oplever lidelsen ved at se den forsvinde, indtil der ikke er mere tilbage af den. (100, 42-43)
424. Jeg giver jer nøglerne til at åbne dørene til jeres evige salighed. Disse nøgler er kærligheden, hvorfra barmhjertighed, tilgivelse, forståelse, ydmyghed og fred udspringer, og som I skal gå gennem livet med.
425. Hvor stor er jeres ånds lykke, når den har herredømme over materien og glæder sig ved Helligåndens lys! (340, 56-57)
426. Denne jord, som altid har sendt en høst af syge, trætte, forstyrrede, forvirrede sjæle til det hinsides eller sådanne med kun ringe modenhed, vil snart bringe Mig frugter, der er min kærlighed værdige.
427. Sygdom og smerte vil i stadig større grad vige fra jeres liv, når I fører et sundt og opløftende liv. Når døden så kommer, vil den finde jer forberedte til rejsen til det åndelige hjem. (117, 24-25)
428. Mist ikke modet, o sjæle, til hvem Jeg især retter mit ord. Bliv vedholdende på min vej, og I vil lære freden at kende. Sandelig, Jeg siger jer, I er alle bestemt til at opleve saligheden. Jeg ville ikke være jeres Fader, hvis I ikke var skabt til at dele himmelriget med Mig.
429. Men glem ikke: For at jeres salighed skal være fuldkommen, er det nødvendigt, at I trin for trin bringer jeres fortjenester ind, så jeres sjæl føler sig værdig til den guddommelige belønning.
430. Erkend, at jeg står jer bi og ledsager jer hele vejen. Hav fuld tillid til mig i bevidstheden om, at min opgave er forenet med jeres, og min skæbne med jeres! (272, 61)

Dårlige vaner, fejltagelser, vildfarelser

431. Forstå min lære, for ikke at begå flere fejl i jeres liv; for enhver krænkelse, I påfører jeres medmennesker, det være sig med ord eller handlinger, vil være et uudsletteligt minde i jeres samvittighed, som uforsonligt vil bebrejde jer.

432. Jeg siger jer endnu en gang, at I alle er nødvendige, for at den guddommelige plan kan opfyldes, og den så store sjælelige elendighed blandt menneskene kan få en ende.
433. Så længe egoismen eksisterer, vil også smerten eksistere. Forvandl jeres ligegyldighed, jeres egoisme og jeres foragt til kærlighed, til medfølelse, og I vil opleve, hvor hurtigt freden vil komme til jer. (11, 38-40)
434. Søg jeres fremskridt inden for det menneskelige liv, men lad jer aldrig styre af overdreven ambition; for da vil I miste jeres frihed, og materialismen vil gøre jer til slaver. (51, 52)
435. Jeg tilgiver jeres fejltagelser, men samtidig korrigerer Jeg jer, så I kan fordrive egoismen fra jeres hjerter, for den er en af de svagheder, der trækker sjælen dybest ned.
436. Jeg rører ved jer gennem samvittigheden, så I husker jeres pligter over for jeres medmennesker og sår kærlighedsgerninger og tilgivelse på jeres vej, som jeg lærte jer i den "Anden Tid". (300, 29)
437. I dag har materiens magt og verdens indflydelse gjort jer til egoister. Men materien er ikke evig, heller ikke verden og dens indflydelse, og Jeg er den tålmodige dommer, hvis retfærdighed er herre over livet og den tid. I må ikke dømme dem, der fornægter Mig, for da vil Jeg finde jer mere skyldige end dem.
438. Har jeg da hævet min røst for at dømme mine bødler? Har jeg ikke velsignet dem med kærlighed og mildhed? Hvis I dog forstod, at mange af dem, der på grund af denne forseelse midlertidigt gik på afveje i verden, i dag befinder sig rensede i den åndelige verden! (54, 47-48)
439. Forsøg heller ikke at afdække jeres næste menneskers skjulte følelser, for i hvert væsen findes der en hemmelighed, som kun Jeg må kende. Men hvis I skulle opdage det, som – da det kun tilhører jeres bror – skal være helligt for jer, så gør det ikke kendt, riv ikke denne slør i stykker, gør den hellere tættere.
440. Hvor ofte har Jeg ikke set mennesker trænge ind i deres broders hjerte, indtil de har opdaget hans moralske eller sjælelige sårbarhed, for at glæde sig over det og straks gøre det kendt.
441. Ingen af dem, der på denne måde har vanhelliget en medmenneskes privatliv, skal undre sig, hvis nogen på hans livsvej afslører og håner ham. Han skal da ikke sige, at det er retfærdighedens målestok, der måler ham; for det vil være den uretfærdighedens målestok, som han har målt sine medmennesker med.
442. Respekter de andre, dæk de blottede med jeres barmhjertigheds kappe og forsvar de svage mod menneskers sladderlyst. (44, 46-48)
443. Ikke alle, der "vandrer rundt på gader og stræder" og taler om begivenheder fra fortiden og fortolker profetier eller forklarer åbenbaringer, er mine budbringere; for mange har misbrugt disse budskaber af forfængelighed, af

bitterhed eller af menneskelig egennytte for at fornærme og dømme, for at ydmyge eller såre, og endda for at "dræbe". (116, 21)

444. Gå ud, menneskehed, opdag vejen, opdag meningen med livet! Foren jer, folk med folk, elsk hinanden alle sammen! Hvor tynd er den skillevæg, der adskiller det ene hjem fra det andet, og dog – hvor fjerne er deres beboere fra hinanden! Og ved jeres landes grænser – hvor mange betingelser stilles der, for at I vil lade den fremmede passere! Hvis I gør dette selv blandt jeres medmennesker — hvad har I da gjort over for dem, der befinder sig i et andet liv? I har sænket et forhæng mellem dem og jer — hvis ikke jeres glemsels, så dog jeres uvidenheds, som er som tæt tåge. (167, 31)

445. Ser I de mennesker, der kun lever for at tilfredsstille en umådelig magtbegær og derved sætter sig over deres næstes liv uden at respektere de rettigheder, som Jeg, deres Skaber, har givet dem? Indser I, hvordan deres gerninger kun vidner om misundelse, had og grådighed? Derfor må I netop for deres skyld bede mere end for andre, der ikke har så stort behov for lyset.

446. Tilgiv disse mennesker al den smerte, de påfører jer, og hjælp dem med jeres rene tanker til at komme til fornuft. Gør ikke tågen, der omgiver dem, endnu tættere omkring dem; for når de en dag skal stå til regnskab for deres handlinger, vil Jeg også stille dem til ansvar, som i stedet for at bede for dem kun sendte mørke til dem med deres onde tanker. (113, 30)

447. Husk, at der i loven blev sagt til jer: "Du skal ikke have andre guder ved siden af Mig." Alligevel er der mange guder, som den menneskelige ambition har skabt for at tilbede dem, hylde dem og endda ofre livet for dem.

448. Forstå, at min lov ikke er forældet, og at den, uden at I er klar over det, uophørligt taler til jer gennem samvittigheden; men menneskene er fortsat hedninger og afgudsdyrkere.

449. De elsker deres krop, smigrer deres forfængelighed og giver efter for deres svagheder; de elsker jordens skatte, som de ofrer deres fred og deres åndelige fremtid for. De hylder kødet og når derved undertiden helt til degeneration og finder endda døden i begæret efter fornøjelser.

450. Overbevis jer selv om, at I har elsket verdens ting mere end jeres Fader. Hvornår har I ofret jer for Mig ved at elske Mig i jeres næste og tjene Mig? Hvornår ofrer I jeres søvn eller sætter I jeres helbred på spil for at yde hjælp og lindre de lidelser, der plager jeres medmennesker? Og hvornår er I gået tæt på døden for et af de storsindede idealer, som min lære inspirerer til?

451. Indse, at den tilbedelse, I udøver af det materielle liv, for jer kommer før tilbedelsen af det åndelige liv. Det er grunden til, at Jeg har sagt jer, at I har andre guder, som I tilbeder og tjener mere end den sande Gud. (118, 24-26)

452. I er så vant til synden, at jeres liv forekommer jer som det mest naturlige, normale og tilladte, og alligevel ser det ud, som om Sodoma og Gomorra,

Babylon og Rom har overført al deres lasterlighed og synd på denne menneskehed. (275, 49)

453. I lever i dag i en tid med åndelig forvirring, hvor I kalder det onde for godt, hvor I tror, I ser lys, hvor der er mørke, hvor I foretrækker det overflødige frem for det væsentlige. Men min altid rede og hjælpsomme barmhjertighed vil gribe ind i tide for at redde jer og vise jer sandhedens lysende vej – den vej, som I har fjernet jer fra. (358, 30)

454. For at kunne sejre i alle prøvelser skal I gøre, hvad Mesteren har lært jer: Våg og bed, så jeres øjne altid er vågne, og I ikke bliver overvældet af fristelsen. Husk, at det onde har en stor sans for at friste jer, for at bringe jer til fald, for at besejre jer og for at udnytte jeres svaghed. Vær skarpsindige, så I kan opdage det, når det ligger på lur efter jer. (327, 10)

455. Sandelig, jeg siger jer, menneskeheden vil finde vejen fra dette mørke til lyset. Men dette skridt vil ske langsomt. Hvad ville der blive af menneskene, hvis de på et øjeblik forstod alt det onde, de har forårsaget? De ene ville miste forstanden, de andre ville tage livet af sig selv. (61, 52)

Menneskets renselse og åndeliggørelse

456. I har glemt loven og har ventet, indtil naturkræfterne mindede jer om min retfærdighed: Orkaner, vandløb, der går over sine bredder, jordskælv, tørke, oversvømmelser er råb, der ryster jer vågne og taler til jer om min retfærdighed.

457. Hvilken anden frugt kan menneskeheden tilbyde Mig i denne tid end splid og materialisme? Dette folk, som i årevis har lyttet til Min undervisning, kan heller ikke bringe Mig en behagelig høst. (69, 54-55)

458. Hører I ikke retfærdighedens råb? Ser I ikke naturkræfterne, som de hærger det ene landområde efter det andet? Tror I, at — hvis I førte et dydigt liv — der ville være behov for, at min retfærdighed gjorde sig gældende på denne måde? Sandelig, Jeg siger jer, der ville ikke være nogen grund til at rense jer, hvis Jeg havde fundet jer rene. (69, 11)

459. Selvom det for øjeblikket forekommer jer umuligt at skabe fred blandt menneskene, siger jeg jer, at der vil blive fred, og mere endnu: at mennesket vil leve i åndelighed.

460. Verden vil lide megen ulykke, før denne tid indtræder. Men disse lidelser vil være til gavn for menneskeheden, både i det jordiske og i det åndelige. Det vil være som et "Hertil og ikke længere" for den uhæmmede strøm af ugerninger, egoisme og nydelseslyst hos menneskene.

461. På denne måde vil der opstå en balance; for de onde kræfter vil ikke længere kunne overvinde de gode kræfter.

462. Da denne renselse altid berører det mest følsomme og elskede, fremstår den som en straf, uden at være det. For i virkeligheden er den et middel til at redde de sjæle, der har fjernet sig fra vejen eller har mistet den.

463. Den, der dømmer jordisk, kan ikke finde noget nyttigt i smerten; men den, der tænker på, at han besidder en sjæl, der vil leve evigt, vinder lys, standhaftighed og fornyelse af den samme smerte.

464. Hvis I tænker åndeligt – hvordan kan I da tro, at smerten er et onde for menneskeheden, når den kommer fra en Gud, der er fuld af kærlighed?

465. Tiden går, og der vil komme et tidspunkt, hvor de store prøvelser begynder at vise sig, og selv den sidste rest af fred forsvinder fra verden, som ikke vil vende tilbage, før menneskeheden har fundet vejen til min lov og lytter til den indre stemme, der uophørligt vil sige til den: Gud lever! Gud er i jer! Erkend Ham, føl Ham, forson jer med Ham!

466. Da vil jeres livsførelse ændre sig. Egoismen vil forsvinde, og hver vil være til nytte for den anden. Menneskene vil lade sig inspirere af min retfærdighed til at skabe nye love og regere folkeslagene med kærlighed. (232, 43 47)

467. I det materielle vil I ligeledes opleve forvandlingen: Floderne vil være rige på vand, de ufrugtbare marker vil blive frugtbare, naturkræfterne vil vende tilbage til deres vanlige baner, fordi der vil herske harmoni mellem mennesket og Gud, mellem mennesket og de guddommelige værker, mellem mennesket og de love, som livets Skaber har dikteret. (352, 65)

468. Vær ubesværede, elskede vidner. Jeg forkynder jer, at denne materialistiske menneskehed, som i så lang tid kun har troet på det, den rører ved, ser og forstår med sin begrænsede forstand, og på det, den beviser med sin videnskab, vil blive åndelig og i stand til at se Mig med sit åndelige blik og søge sandheden. (307, 56)

469. Hvis I var åndeligt forberedte, kunne I i uendeligheden se skarer af åndelige væsener, som for jeres blik ville ligne en umådelig stor, hvid sky, og når budbringerne eller udsendingene løsner sig fra den, ville I se dem komme imod jer som lysgnister.

470. Jeres åndelige blik er endnu ikke gennemtrængende, og derfor må Jeg tale til jer om det hinsides, om alt det, som I endnu ikke er i stand til at se. Men jeg siger jer, tiden vil komme, hvor I alle vil være seere og glæde jer over det vidunderlige liv, som I i øjeblikket føler er fjernt fra jer, men som i virkeligheden svinger tæt på jer, omgiver jer og oplyser jer, inspirerer jer og uophørligt banker på jeres døre. (71, 37-38)

471. Følsomhed, forudanelse, åbenbaring, profeti, inspiration, synskhed, helbredende gave, det indre ord — alt dette og andre gaver vil udspringe af Ånden, og gennem dem vil menneskene bekræfte, at en ny tid for menneskene er brudt frem.

472. I dag tvivler I på, at disse åndelige gaver findes, fordi nogle skjuler dem for omverdenen, da de frygter dens dom; i morgen vil det være det mest naturlige og smukkeste at besidde dem.

473. Jeg kommer til jer i denne "Tredje Tid", fordi I er syge i krop og sjæl. Den raske har ikke brug for lægen, og den retfærdige har ikke brug for renselse. (80, 5-6)
474. I dag har I stadig brug for gejstlige, dommere og lærere. Men når jeres åndelige og moralske tilstand først er på et højt niveau, vil I ikke længere have brug for disse støttepiller eller disse stemmer. I hvert menneske vil der være en dommer, en sjælesørger, en lærer og et alter. (208, 41)

XVI. Profetier og lignelser, trøst og løfte

Kapitel 64 – Profetier

Opfyldelsen af gamle og nye profetier

1. Det, som profeterne forkyndte, vil gå i opfyldelse i denne tid. Mit nye ord vil nå frem til filosoffer og teologer, mange vil spotte det, og andre vil blive oprørte. Men mens dette sker, vil deres forundrede øjne se opfyldelsen af de profetier, som Jeg nu har forkyndt jer. (151, 75)
2. Disse profeter fra fortiden modtog ingen juridisk myndighed eller bemyndigelse på jorden; de var ikke tvunget til at underkaste sig nogen autoritet, og de koncentrerede sig udelukkende om at adlyde deres Herres befalinger, som lagde sit ord på læberne af dem, han havde udvalgt.
3. Fyldt med tro og mod afholdt intet dem fra deres opgave at undervise folket i min lov og afholde det fra religiøs fanatisme ved at gøre det opmærksom på præsternes ligegyldighed og vildfarelser. (162, 7-8)
4. Menneskehed, forekommer den smerte, den elendighed og det kaos, der omgiver jer i denne tid, jer uforudsigeligt?
5. Hvis I er overraskede, er det fordi I ikke interesserer jer for mine profetier og ikke har forberedt jer.
6. Alt var forudset, og alt var forkyndt, men I manglede troen, og nu drikker I som følge deraf af en meget bitter kalk.
7. Også i dag profeterer Jeg gennem den menneskelige forstand. Nogle profetier går snart i opfyldelse, andre først i fjerne tider.
8. Dette folk, der hører dem, har det store ansvar at gøre dem kendt for menneskeheden. For de indeholder lys, der gør den virkelighed, menneskene lever i, forståelig for dem, så de i deres rasende løb mod afgrunden standser op. (276, 41 42)

9. Meget af det, jeg har talt til jer i denne tid, er profetier, der nogle gange henviser til de nærmeste tider, andre gange til fremtidige tider. Derfor vil mange mennesker ikke tillægge dette guddommelige budskab nogen betydning.
10. Dette ord vil imidlertid genopstå fuldt af lys blandt menneskene i de kommende tider, som i det vil erkende og opdage store åbenbaringer, hvis nøjagtighed og fuldkommenhed vil forbløffe videnskabsfolkene. (216, 13)

Stor folke-profeti fra den 10. januar 1945, mod slutningen af Anden Verdenskrig

11. I dette øjeblik taler Jeg til jordens nationer. Alle har mit lys; med det skal de tænke over, at de har vovet at disponere over livet, som om de var dets ejere.
12. Sandelig, jeg siger jer, jeres ødelæggelse og jeres smerte har hos mange fremkaldt dyb anger og har vækket millioner af mennesker til lyset, som søger Mig og påkalder Mig, og fra dem stiger et klageskrig op til Mig, som spørger: "Fader, vil krigen i 1945 måske ikke slutte, og vil Du ikke tørre vores tårer og bringe os fred?"
13. Her er Jeg til stede blandt jer, o I syv nationer! 808 Kapitel 64 Syv hoveder, som I har rejst jer op foran Mig i verden!
14. ENGLAND: Jeg oplyser dig, min retfærdighed vil endnu ramme dig hårdt; men Jeg giver dig styrke, rører ved dit hjerte og siger til dig: Dine magtanspråk vil falde, dine rigdomme vil blive taget fra dig, og de vil ikke blive givet til nogen.
15. TYSKLAND: I dette øjeblik straffer Jeg din stolthed og siger til dig: Forbered dig, for dit afkom skal ikke gå til grunde. Du har bedt Mig om nye lande, men menneskene har blandet sig i Mine høje rådslutninger. Jeg bøjer din nakke og siger til dig: Tag imod Min kraft og stol på, at Jeg vil redde dig.
16. Men hvis du ikke vil stole på Mig og overgiver dig til din stolthed, vil du være alene og verdens slave. Men dette er ikke Min vilje, for nu er tiden kommet, hvor Jeg styrter herrerne og befrier slaverne og fangerne. Tag imod Mit lys og rejs dig op igen.
17. RUSLAND: Min Ånd ser alt. Verden vil ikke være din. Det vil være mig, der hersker over jer alle. Du vil ikke være i stand til at udslette mit navn, for Kristus, der taler til dig, vil herske over alle mennesker. Befri dig fra materialismen og forbered dig på et nyt liv, for hvis dette ikke sker, vil jeg knuse din hovmod. Jeg overdrager dig mit lys.
18. ITALIEN: Du er ikke længere herre som i tidligere tider; i dag har hån, trældom og krig ødelagt dig. Som følge af din forfald gennemgår du en stor renselse. Men jeg siger dig: Forny dig, fjern din fanatisme og afgudsdyrkelse og anerkend mig som den højeste Herre. Jeg vil udgyde ny inspiration og lys over dig. Tag imod min helbredende salve, og tilgiv hinanden.

19. FRANKRIG: Du bringer din smerte foran Mig. Din klagen når frem til Min høje trone. Jeg modtager dig. Før hævede du dig til herre, nu viser du Mig kun de lænker, du slæber med dig.
20. Du har hverken våget eller bedt. Du har overgivet dig til kødelige fornøjelser, og dragen har taget dig som bytte.
21. Men Jeg vil redde dig, for dine kvinders klager og børnenes gråd når op til Mig. Du vil redde dig selv, og Jeg rækker dig Min hånd. Men sandelig, Jeg siger dig: Våg, bed og tilgiv!
22. USA: I dette øjeblik modtager Jeg også dig. Jeg betragter dit hjerte – det er ikke af sten, men af metal, af guld. Din hjerne af metal ser Jeg som forhærdet. Jeg finder ingen kærlighed hos dig, opdager ingen åndelighed. Jeg ser kun storhedsvanvid, ambition og grådighed.
23. "Fortsæt bare sådan", men jeg spørger dig: Hvornår vil mit frø slå dybe rødder hos dig? Hvornår vil du rive dit "gyldne kalv" og dit "Babels tårn" ned for i stedet at opføre Herrens sande tempel?
24. Jeg rører ved jeres samvittigheder, fra den første til den sidste, og tilgiver jer. Jeg oplyser jer, så jeres forstand i den sværeste time, når prøvelsen når sit højdepunkt, ikke er formørket, men tænker klart og minder jer om, at Jeg står over jer.
25. Jeg giver dig lys, kraft og myndighed. Bland dig ikke i mine høje rådslutninger, for hvis du ikke adlyder mine anvisninger eller overskrider den grænse, jeg sætter, vil smerte, ødelæggelse, ild, pest og død komme over dig.
26. JAPAN: Jeg modtager dig og taler til dig. Jeg er trådt ind i dit helligdom og har betragtet alt. Du vil ikke være den sidste, du har altid ønsket at være den første. Men sandelig, jeg siger dig: Dette frø er ikke behageligt for mig.
27. Det er nødvendigt, at du tømmer lidelsens bæger, så dit hjerte renses. Det er nødvendigt, at dit "sprog"* blandes med andre "sprog". Det er nødvendigt, at verden nærmer sig dig. Når verden er forberedt og renset, vil den bringe dig det frø, som jeg vil give den. For jeg ser ingen, der er forberedt. Jeg ser ikke den åndelige frø af min guddommelighed hos dig. Men jeg vil bane vejen. * Hermed menes den tankegang og forestillingsverden, der er påvirket og medbestemt af sproget.
28. Snart vil der over hele verden være et kaos af verdensanskuelser, en forvirring af videnskaber og teorier. Men efter dette kaos vil lyset nå frem til dig. Jeg forbereder jer alle og tilgiver jer og sørger for, at I går den rette vej.
29. Når tiden er inde, og freden kommer til nationerne, så vær ikke genstridig, bland dig ikke i mine høje beslutninger, og modsæt dig ikke min vilje. Når nationerne har indgået fred, skal du ikke falde dem i ryggen, for da vil jeg lade min dom komme over dig.
30. Syv nationer! Syv hoveder! Faderen har modtaget jer. Foran jer, under jeres herredømme, står verden. I er ansvarlige over for mig for dem!

31. Lad lyset fra »Bogen om de syv segl« skinne i alle nationer, så menneskene kan forberede sig, som det er min vilje. Min fred være med jer! (127, 50-65)

Krig og naturkatastrofer — tegn på himlen

32. Den samme verden, som I i øjeblikket bebor, har i lang tid været et slagfelt. Men den enorme erfaring, som mennesket har arvet fra sine forfædre, har ikke været tilstrækkelig — en bitter og smertefuld erfaring, der ligger foran nutidens mennesker som en bog, der er slået op af samvittigheden.
33. Men menneskenes hjerte er for hårdt til at modtage den frugt af erfaring, der er som et lysende testamente. Det eneste, de har overtaget som arv fra deres forfædre, er hadet, stoltheden, naget, grådigheden, hovmodet og hævnen, som er blevet videregivet til dem i blodet. (271, 65)
34. Tænk på, at det er dommens tid; for sandelig, Jeg siger jer, enhver forseelse vil blive sonet. Jorden selv vil kræve regnskab for det dårlige brug, som mennesket har gjort af den og dens naturrige.
35. Alt, hvad der er blevet ødelagt, vil stille jer til regnskab og derved lade menneskene indse, at de er skabt af Skaberen med kærlige hensigter , og at netop den eneste vilje, der kunne tilintetgøre dem, omsorgsfuldt passer på dem, beskytter dem og velsigner dem. (180, 67)
36. Jeg overgiver jer dette budskab, som I skal videregive over havene. Mit ord skal krydse det gamle kontinent og selv nå frem til Israels folk, som har kastet sig ud i en brødremorderisk kamp om et stykke jord uden at være bevidste om deres sjæls elendighed.
37. I kan ikke forestille jer den prøvelse, som verden vil gennemgå. Alle forventer fred, men denne vil først træde i kraft, efter at naturkræfterne har vidnet om Mig. (243, 52)
38. Mine naturkræfter vil blive sluppet løs og ødelægge hele landområder. Forskerne vil opdage en ny planet, og en "stjerneregn"* vil oplyse jeres verden. Men dette vil ikke medføre ulykke for menneskeheden; det vil blot forkynde menneskene en ny tids komme. (182, 38)
** I evangelierne forkyndes dette dommedagstegn med ordene: "Stjernerne vil falde fra himlen". Der er dog åbenbart tale om et stort meteorregn, der falder ned på jorden.*

39. Jeg har allerede åbenbaret for jer, at mit folk er spredt over hele jorden, det vil sige, at det åndelige frø er spredt over hele kloden.
40. I dag er I uenige og foragter endda hinanden på grund af bagateller. Men når de materialistiske lærer truer med at overvælde jer alle, vil I, som tænker og føler med Ånden, endelig blive ét. Når den tid kommer, vil Jeg give jer et tegn, så I kan genkende hinanden — noget, som I alle kan se og høre på samme måde.

Når I så vidner om det for hinanden, vil I blive forundrede og sige: "Det er Herren, der har besøgt os." (156, 35-36)

Profeti om splittelsen i de mexicanske menigheder

41. Hør nu godt efter, folk, og gå i gang med at følge mit ord værdigt og sandfærdigt.
42. Jeg ser, at I bærer sorg i jeres hjerter, fordi I forudser, at ikke alle disse menneskemængder vil holde sig til den lov, som Jeg har skrevet i jeres sjæl. Men Jeg siger jer, at folket i dag, ligesom i den "Første Tid", vil splittes.
43. Jeg har talt meget til jer og har udstukket en eneste vej for alle. Derfor siger Jeg jer: Hvis nogle af Mine børn er Mig ulydige, vil dommen over dette folk blive afsagt, når den dag, som er fastsat ved jeres Faders vilje, er kommet for at afslutte denne åbenbaring.
44. Jeg er i denne tid kommet til jer som en befrier, har vist jer vejen gennem ørkenen, det åndelige "dagværk" i kampen for befrielse og frelse, og har til sidst lovet jer det nye forjættede land, som er fred, lys og salighed for ånden.
45. Salige er de, der bryder op og følger Mig på denne rejse i længsel efter befrielse og åndeliggørelse, for de vil aldrig føle sig forladte eller svage i de prøvelser, som den vide ørken bringer dem.
46. Ve derimod dem, der overtræder troen, dem, der elsker verdens ting mere end det åndelige — dem, der fortsat holder fast ved deres afgudsbilleder og deres traditioner! I den tro, at de tjener Mig, vil de være undersåtter af "Farao", som er "kødet", materialismen, afgudsdyrkelsen.
47. Den, der ønsker at komme til det forjættede land, til Åndens fædreland, må efterlade et spor af det gode på sin vandring gennem verden.
48. Kom ad denne vej og frygt ikke. For hvis I sætter jeres håb til Mig, er det umuligt at fare vild. Hvis I frygter eller mangler tillid, er jeres tro ikke absolut, og Jeg siger jer, at den, der vil følge Mig, må være overbevist om Min sandhed. (269, 50-51)

Kapitel 65 – Lignelser, trøst og løfte

Lignelsen om de dårlige forvaltere

1. I deres længsel efter barmhjertighed nærmede en menneskemængde af sultne, syge og nøgne sig et hus.
2. Husets forvaltere gjorde uophørligt klar til at bespise de forbipasserende ved deres bord.

3. Godsejeren, ejeren og herren over disse jorder, kom for at indtage formandsposten ved festmåltidet.
4. Tiden gik, og de trængende fandt altid mad og husly i huset.
5. En dag så denne herre, at vandet på bordet var grumset, at maden ikke var sund og velsmagende, og at duge var plettede.
6. Da kaldte han dem, der havde til opgave at dække bordet, til sig og sagde til dem: "Har I set linnedet, smagt på maden og drukket af vandet?"
7. »Ja, herre,« svarede de.
8. »Så lad først jeres børn spise af det, før I giver disse sultne mennesker mad, og hvis de synes, at maden er god, så giv det til disse gæster.«
9. Børnene tog af brødet, frugterne og det, der var på bordet; men smagen var modbydelig, og der opstod utilfredshed og oprør imod det, og de klagede voldsomt.
10. Da sagde godsejeren til dem, der stadig ventede: "Kom hen under et træ, for jeg vil byde jer på frugterne fra min have og velsmagende retter."
11. Men til tjenerne sagde han dette: "Rens det besmudsede, fjern den dårlige smag fra læberne på dem, I har skuffet. Jeg har ingen glæde af jer, for jeg har pålagt jer at modtage alle de sultne og tørstige for at tilbyde dem de bedste retter og rent vand, og I har ikke adlydt det. Jeres arbejde behager mig ikke."
12. Herren over disse jorder forberedte nu selv festmåltidet: Brødet var nærende, frugterne sunde og modne, vandet friskt og forfriskende. Derefter inviterede han dem, der ventede på det – tiggere, syge og spedalske – og alle blev mætte, og deres glæde var stor. Snart var de raske og fri for lidelser, og de besluttede at blive på godset.
13. De begyndte at dyrke markerne, blev markarbejdere, men de var svage og kunne ikke følge den herres anvisninger. De blandede forskellige frø, og høsten forvred sig, hveden blev kvalt af ukrudt.
14. Da høsttiden kom, kom godsejeren og sagde til dem: "Hvad laver I her, når jeg jo kun har pålagt jer at forvalte huset for at modtage gæsterne? Den såning, I har foretaget, er ikke god; andre er bestemt til at dyrke markerne. Gå ud og rens jorden for tidsel og ukrudt, og forvalt derefter igen huset. Brønden er udtørret, brødet giver ikke styrke, og frugterne er bitre. Gør ved de forbipasserende, hvad jeg har gjort ved jer. Når I har næret og helbredt dem, der henvender sig til jer, når I har fjernet jeres næstes smerte, så vil jeg lade jer hvile i mit hus." (196, 47-49)

Lignelsen om rejsen gennem ørkenen til den store by

15. To vandrere gik med langsomme skridt gennem en vid ørken; deres fødder gjorde ondt af det varme sand. De var på vej mod en fjern by, og kun håbet om at nå frem til deres mål gav dem styrke på den strabadsfulde rejse; for brødet og

vandet var ved at slippe op. Den yngste af de to begyndte at miste modet og bad sin ledsager om at fortsætte rejsen alene, fordi kræfterne svigtede ham.
16. Den ældre vandrer forsøgte at indgyde den unge nyt mod ved at sige til ham, at de måske snart ville støde på en oase, hvor de ville genvinde de tabte kræfter; men den unge fandt ikke nyt mod.
17. Den ældre havde ikke i sinde at efterlade ham i den øde ørken, og selvom han også var træt, løftede han den udmattede ledsager op på ryggen og fortsatte møjsommeligt vandringen.
18. Da den unge mand havde hvilet sig og overvejede den byrde, han påførte den, der bar ham på sine skuldre, løsnede han sig fra hans hals, tog ham ved hånden, og således fortsatte de deres vej.
19. En uendelig tro fyldte den gamle vandrers hjerte, hvilket gav ham kræfter til at overvinde sin træthed.
20. Som han havde forudset, dukkede der en oase op i horisonten, i hvis skygge en kildes kølighed ventede dem. Endelig nåede de frem til den og drak af det forfriskende vand, indtil de havde drukket sig mætte.
21. De faldt i en afslappende søvn, og da de vågnede, følte de, at træthed var forsvundet, og de havde hverken sult eller tørst. De følte fred i deres hjerter og styrken til at nå frem til den by, de søgte.
22. De ville egentlig ikke forlade det sted, men rejsen måtte fortsættes. De fyldte deres krukker med det krystalklare og rene vand og satte sig igen i bevægelse.
23. Den ældre vandrer, der havde været den unges støtte, sagde: "Lad os kun bruge det vand, vi har med os, med måde. Det er muligt, at vi undervejs møder nogle pilgrimme, der, overvældet af udmattelse, er ved at tørste ihjel eller er syge, og det vil da være nødvendigt at tilbyde dem det, vi har med os."
24. Den unge mand protesterede og sagde, at det ville være urimeligt at give af det, der måske ikke engang ville række til dem selv; at de i et sådant tilfælde kunne sælge det til den pris, de ønskede, da det havde kostet dem så stor en anstrengelse at skaffe sig dette dyrebare element.
25. Den gamle var ikke tilfreds med dette svar og svarede ham, at hvis de ønskede fred i deres sjæl, måtte de dele vandet med de nødlidende.
26. Den unge mand sagde modvilligt, at han hellere ville drikke vandet i sin krukke alene, end at dele det med nogen, de måtte møde på vejen.
27. Igen gik den gamles forudanelse i opfyldelse, for foran sig så de en karavane bestående af mænd, kvinder og børn, der, vildfarne i ørkenen, var tæt på undergang.
28. Den gode gamle mand skyndte sig hen til disse mennesker og gav dem at drikke. De udmattede følte sig straks styrket, de syge åbnede øjnene for at takke den rejsende, og børnene holdt op med at græde af tørst. Karavanen rejste sig og fortsatte sin rejse.

29. Der var fred i den ædle vandrers hjerte, mens den anden, da han så sit kar tomt, bekymret sagde til sin ledsager, at de burde vende om og opsøge kilden for at erstatte det vand, de havde brugt.
30. "Vi må ikke vende om," sagde den gode vandringsmand, "hvis vi har tro, vil vi længere fremme støde på nye oaser."
31. Men den unge mand tvivlede, var bange og foretrak at tage afsked med sin ledsager på stedet for at vende tilbage i længsel efter kilden. De, der havde været lidelsesfæller, skiltes. Mens den ene fortsatte ad stien, inspireret af troen på sit mål, løb den anden mod kilden med tanken om, at han kunne omkomme i ørkenen, med tvangstanken om døden i sit hjerte.
32. Endelig ankom han forpustet og udmattet. Men tilfreds drak han sig mæt, glemte den ledsager, han havde ladet gå alene, og ligeledes også den by, han havde givet afkald på, og besluttede at leve i ørkenen fremover.
33. Det varede ikke længe, før der i nærheden passerede en karavane bestående af udmattede og tørstige mænd og kvinder. De kom ivrigt nærmere for at drikke af vandet fra den kilde.
34. Men pludselig så de en mand dukke op, der forbød dem at drikke og hvile, hvis de ikke betalte ham for disse goder. Det var den unge vandrer, der havde taget oasen i besiddelse og gjort sig selv til ørkenens herre.
35. Disse mennesker lyttede trist til ham, for de var fattige og kunne ikke købe den dyrebare skat, der ville slukke deres tørst. Til sidst skiltes de fra det lille, de havde med sig, købte lidt vand for at lindre den brændende tørst og fortsatte deres vej.
36. Snart forvandlede denne mand sig fra herre til konge, for det var ikke altid fattige, der drog forbi; der var også magtfulde, der kunne give en formue for et glas vand.
37. Denne mand huskede ikke længere byen på den anden side af ørkenen, og endnu mindre den broderlige ledsager, der havde båret ham på sine skuldre og reddet ham fra at omkomme i den ødemark.
38. En dag så han en karavane komme, der målbevidst stræbte mod den store by. Men med forundring iagttog han, at disse mænd, kvinder og børn skred frem fulde af kraft og glæde og samtidig sang en lovsang.
39. Manden forstod ikke, hvad han så, og hans overraskelse blev endnu større, da han så, at den, der havde været hans rejseledsager, gik forrest i karavanen.
40. Karavanen standsede foran oasen, mens de to mænd stod over for hinanden og betragtede hinanden forundret. Endelig spurgte oasebeboeren den, der havde været hans ledsager: "Sig mig, hvordan er det muligt, at der findes mennesker, der krydser denne ørken uden at føle tørst eller træthed?"
41. Han gjorde dette, fordi han i sit indre tænkte på, hvad der ville blive af ham fra den dag, hvor ingen længere ville komme for at bede ham om vand eller husly.

42. Den gode vandrer sagde til sin ledsager: »Jeg nåede frem til den store by, men ikke alene. Undervejs mødte jeg syge, tørstige, vildfarne, udmattede, og dem alle gav jeg nyt mod gennem den tro, der inspirerer mig, og således nåede vi fra oase til oase en dag frem til portene til den store by.
43. Der blev jeg kaldt foran herskeren over det rige, som, da han så, at jeg kendte ørkenen og havde medlidenhed med de rejsende, gav mig opgaven at vende tilbage for at være de rejsendes leder og rådgiver under den pinefulde ørkenkrydsning.
44. Og her ser du mig, mens jeg netop leder endnu en karavane, som jeg skal bringe til den store by. — Og du? Hvad laver du her?" spurgte han den, der var blevet tilbage i oasen. — Denne tav i skam.
45. Da sagde den gode rejsende til ham: "Jeg ved, at du har tilegnet dig denne oase, at du sælger vand og kræver penge for skyggen. Disse goder tilhører ikke dig, de blev anbragt i ørkenen af en guddommelig magt, for at den, der skulle få brug for dem, kunne gøre brug af dem.
46. Ser du disse menneskemængder? De har ikke brug for nogen oase, for de føler hverken tørst eller træthed. Det er nok, at jeg videregiver det budskab til dem, som Herren i den store by sender dem gennem mig, og straks begiver de sig af sted og finder ved hvert skridt ny styrke takket være det høje mål, de har: at nå det rige.
47. Overlad kilden til de tørstige, så de kan finde forfriskning ved den, og så de, der lider under ørkenens strabadser, kan slukke deres tørst.
48. Din stolthed og egoisme har forblindet dig. Men hvad har det gavnet dig at være herre over denne lille oase, når du lever i denne ødemark og har berøvet dig selv muligheden for at lære den store by at kende, som vi sammen var på vej mod? Har du allerede glemt det høje mål, vi begge havde?"
49. Da den mand havde lyttet tavst til den, der havde været en trofast og uselvisk ledsager, brød han ud i tårer, fordi han følte anger over sine fejltagelser. Han rev de falske pragtklæder af sig og søgte udgangspunktet, som lå der, hvor ørkenen begyndte, for at følge den vej, der ville føre ham til den store by. Men nu gik han sin vej oplyst af et nyt lys, troens og kærlighedens lys til sine medmennesker. Slutningen på lignelsen
50. Jeg er Herren over den store by, og Elias den gamle i min lignelse. Han er »stemmen af den, der råber i ørkenen«, han er den, der på ny åbenbarer sig blandt jer i opfyldelse af den åbenbaring, som Jeg gav jer ved forvandlingen på Tabor-bjerget. Det er ham, der i den »Tredje Tid« fører jer til den Store By, hvor Jeg venter på jer for at give jer den evige løn for min kærlighed.
51. Følg Elias, o elskede folk, og alt vil ændre sig i jeres liv, i jeres gudsdyrkelse og jeres idealer; alt vil blive forvandlet.

52. Har I troet, at jeres ufuldkomne religionsudøvelse ville bestå for evigt? — Nej, mine disciple. I morgen, når jeres ånd skuer den Store By i horisonten, vil den ligesom sin Herre sige: »Mit rige er ikke af denne verden.« (28, 18-40)

Lignelsen om en konges storsindethed

53. Der var engang en konge, der, omgivet af sine undersåtter, fejrede en sejr, han havde vundet over et oprørsk folk, der nu var blevet hans vasaller.
54. Kongen og hans folk sang en sejrshymne. Derefter talte kongen således til sit folk: "Min arms styrke har sejret og har fået mit rige til at vokse; men de besejrede vil jeg elske ligesom jer, jeg vil give dem marker på mine godser, så de kan dyrke vinstokken, og det er min vilje, at I skal elske dem, ligesom jeg elsker dem."
55. Tiden gik, og blandt det folk, der var blevet vundet ved den konges kærlighed og retfærdighed, trådte en mand frem, der gjorde oprør mod sin herre og forsøgte at dræbe ham i søvne, men kun sårede ham.
56. I lyset af sin forbrydelse flygtede denne mand fuld af frygt for at gemme sig i de mørkeste skove, mens kongen beklagede sin underordnedes utaknemmelighed og fravær, for hans hjerte elskede ham meget.
57. Den mand blev på sin flugt taget til fange af et folk, der var fjendtligt indstillet over for kongen, og da han blev anklaget for at være undersåt af en, hvis herredømme de ikke anerkendte, råbte han forskrækket af fuld hals til dem, at han var en flygtning, fordi han netop havde dræbt kongen. Men man troede ikke på ham og dømte ham til at dø på et bål, efter at han først var blevet tortureret.
58. Da han allerede blødte, og man var ved at kaste ham ind i ilden, skete det, at kongen med sine tjenere, der var på jagt efter oprøreren, kom forbi, og da han så, hvad der skete her, løftede denne hersker sin arm og sagde til håndlangerne: "Hvad laver I der, oprørske folk?" Og ved lyden af kongens majestætiske og befalende stemme kastede oprørerne sig ned foran ham.
59. Den utaknemmelige undersåt, der stadig lå i lænker tæt ved ilden og blot ventede på, at dommen skulle fuldbyrdes, blev forbløffet og forfærdet, da han så, at kongen ikke var død, og at han trin for trin nærmede sig ham og løste hans lænker.
60. Han førte ham væk fra ilden og behandlede hans sår. Derefter gav han ham vin at drikke, klædte ham i en ny hvid kappe, og efter at have kysset ham på panden, sagde han til ham: "Min undersåt, hvorfor flygtede du fra mig? Hvorfor har du såret mig? Svar mig ikke med ord, jeg vil blot have, at du ved, at jeg elsker dig, og jeg siger dig nu: Kom og følg mig."
61. Det folk, der var vidne til disse scener af barmhjertighed, råbte forundret og indre forandret: »Hosianna, Hosianna!« De bekendte sig som lydige vasaller under denne konge og modtog kun godgørenhed fra deres herre, og den

undersåt, der engang gjorde oprør, besluttede – overvældet af sin konges store kærlighed – at gengælde disse beviser på grænseløs hengivenhed ved altid at elske og ære sin herre, overvundet af dennes så fuldkomne handlinger.

Slutningen på lignelsen

62. Se, folk, hvor klart mit ord er! Men menneskene kæmper imod Mig og mister deres venskab med Mig.

63. Hvilken skade har Jeg gjort menneskene? Hvilken ulempe medfører Min lære og Min lov for dem? 64. Véd: Hvor ofte I end sårer Mig, vil I hver gang blive tilgivet. Men så er I også forpligtet til at tilgive jeres fjender, når de fornærmer jer.

65. Jeg elsker jer, og hvis I fjerner jer et skridt fra Mig, tager Jeg det samme skridt for at nærme Mig jer. Hvis I lukker portene til jeres tempel for Mig, vil Jeg banke på dem, indtil I åbner, og Jeg kan træde ind. (100, 61-70)

Saligprisninger og velsignelser

66. Salig er den, der bærer sin lidelse med tålmodighed, for netop i sin mildhed vil han finde styrken til at fortsætte med at bære sit kors på sin udviklingsvej.

67. Velsignet er den, der bærer ydmygelsen med ydmyghed og er i stand til at tilgive dem, der har fornærmet ham, for Jeg vil retfærdiggøre ham. Men ve dem, der dømmer deres medmenneskers handlinger, for de vil selv blive dømt!

68. Velsignet er den, der opfylder lovens første bud og elsker Mig mere end alt det skabte.

69. Velsignet være den, der lader Mig dømme sin retfærdige eller uretfærdige sag. (44, 52-55)

70. Salig er den, der ydmyger sig på jorden, for Jeg vil tilgive ham. Salig er den, der bliver bagtalt, for Jeg vil vidne om hans uskyld. Salig er den, der vidner om Mig, for Jeg vil velsigne ham. Og den, der bliver misforstået på grund af udøvelsen af Min lære, ham vil Jeg anerkende. (8, 30)

71. Salige er de, der falder og rejser sig igen, de, der græder og velsigner Mig, de, der, såret af deres egne brødre, stoler på Mig i deres hjertes inderste. Disse små og bedrøvede, de spotte, men sagtmodige og dermed stærke i ånden, er i sandhed Mine disciple. (22, 30)

72. Salige er de, der velsigner deres Herres vilje, salige er de, der velsigner deres egne lidelser, fordi de ved, at det vil vaske deres skampletter bort. For denne giver sine skridt fodfæste for at bestige det Åndelige Bjerg. (308, 10)

73. Alle venter på lyset fra en ny dag, fredens morgenrøde, som skal være begyndelsen på en bedre tidsalder. De undertrykte venter på dagen for deres befrielse, de syge håber på et middel, der giver dem sundhed, styrke og livsglæde tilbage.

74. Salige er de, der forstår at vente til det sidste øjeblik, for dem vil det, de har mistet, blive tilbagebetalt med renter. Denne forventning velsigner Jeg, for den er et bevis på troen på Mig. (286, 59-60)
75. Salige er de trofaste, velsignede er de, der forbliver standhaftige indtil deres prøvelsers ende. Velsignede er de, der ikke har spildt den kraft, som min undervisning skænker dem, for de vil i de kommende tider af bitterhed overvinde livets omskifteligheder med kraft og lys. (311, 10)
76. Velsignet være de, der velsigner Mig på skabelsens alter og ydmygt vedtager følgerne af deres fejltagelser uden at tilskrive dem guddommelige straffe.
77. Velsignet være de, der ved, hvordan de skal følge Min vilje, og som i ydmyghed tager imod deres prøvelser. De vil alle elske Mig. (325, 7-8)

Opmuntringer til opadgående udvikling

78. Velsignet være de, der med ydmyghed og tro beder Mig om deres sjæls opstigning, for de vil modtage det, de beder deres Fader om.
79. Velsignet være de, der forstår at vente, for min barmhjertige hjælp vil nå deres hænder på det rette tidspunkt.
80. Lær at bede og også at vente – i vissheden om, at intet undgår min kærlige vilje. Stol på, at min vilje kommer til udtryk i alle jeres behov og i alle jeres prøvelser. (35, 1-3)
81. Velsignet være de, der drømmer om et paradis af fred og harmoni.
82. Salige er de, der foragter trivialiteterne, forfængeligheden og lidenskaberne, som ikke bringer mennesket noget godt og endnu mindre dets sjæl, og som har betragtet dem med ligegyldighed.
83. Velsignet være de, der har fjernet de fanatiske kultiske handlinger, der ikke fører til noget, og har opgivet gamle og vildledende trosforestillinger for at omfavne den absolutte, nøgne og rene sandhed.
84. Jeg velsigner dem, der afviser det ydre for i stedet at hengive sig til åndelig kontemplation, kærlighed og indre fred, fordi de i stadig højere grad erkender, at verden ikke skænker fred, men at I kan finde den i jer selv.
85. Velsignet være de blandt jer, som ikke er blevet skræmt af sandheden og ikke har været oprørte over den, for sandelig, jeg siger jer, lyset vil falde ned over jeres sjæl som et vandfald for for evigt at slukke jeres længsel efter lys. (263, 2-6)
86. Salig er den, der lytter til mine undervisninger, gør dem til sine egne og følger dem, for han vil forstå at leve i verden, vil forstå at dø fra verden og, når hans time er kommet, opstå i evigheden.
87. Velsignet er den, der fordyber sig i mit ord, for han har lært at forstå grunden til smerten, meningen med genoprejsning og soning, og i stedet for at fortvivle eller spotte, hvorved han ville forøge sin smerte, rejser han sig fuld af

tro og håb for at kæmpe, så byrden af hans skyld hver dag bliver lettere og hans lidelseskalk mindre bitter.
88. Glæde og fred er de troendes kendetegn – dem, der er enige med Faderens vilje. (283, 45-47)
89. Jeres fremskridt eller jeres opadgående udvikling vil gøre det muligt for jer at opdage min sandhed og fornemme min guddommelige tilstedeværelse – både i det åndelige og i hvert af mine værker. Da vil jeg sige til jer: »Salige er de, der er i stand til at genkende mig overalt, for det er dem, der virkelig elsker mig. Salige er de, der kan føle Mig med sjælen og endog med kroppen, for det er dem, der har givet hele deres væsen følsomhed, som virkelig har åndeliggjort sig." (305, 61-62)
90. I ved, at Jeg fra Min "Høje Tron" omslutter universet med Min fred og Mine velsignelser.
91. Alt er velsignet af Mig i hver time, i hvert øjeblik.
92. Fra Mig kommer der ikke, og vil aldrig komme, nogen forbandelse eller fordømmelse over mine børn. Derfor lader Jeg, uden at skelne mellem retfærdige og syndere, min velsignelse, mit kærlighedskys og min fred komme ned over alle. (319, 49-50)

MIN FRED VÆRE MED JER

Guds kald

Opfordring til menneskene i denne tid:

"Mennesker, mennesker, rejs jer, tiden er knap, og hvis I ikke gør det på denne 'dag', vil I ikke længere vågne op i dette jordiske liv. Vil I fortsætte med at sove trods mit budskab? Vil I have, at kødets død vækker jer – med den fortærende ild af jeres sjæls anger uden materie? Vær oprigtige, sæt jer i den situation, hvor I befinder jer i det åndelige liv, i sandhedens ansigt, hvor intet kan undskylde jeres materialisme, hvor I virkelig ser jer selv i klude – besmudsede, beskidte og sønderrevne – som jeres sjæl vil bære som beklædning. Sandelig, siger Jeg jer, der vil I ved synet af jeres elendighed og i følelsen af så stor skam mærke det umådelige ønske om at vaske jer rene i vandet af den dybeste anger, fordi I ved, at I kun kan gå rene til Åndens fest. Se ud over den menneskelige egoisme med alle dens mangler, som i øjeblikket er jeres stolthed, jeres tilfredsstillelse, og sig mig, om I har følt med i menneskenes smerte, om kvindernes hulken eller børnenes gråd finder genklang i jeres hjerter. Sig mig altså: Hvad har I været for menneskene? Har I været liv for dem?" (228, 62-63)

Opfordring til de intellektuelle:

"Kom til mig, I intellektuelle, som er trætte af døden og skuffede i jeres hjerter. Kom til mig, I, som er forvirrede og har hadet i stedet for at elske. Jeg vil give jer ro og gøre det klart for jer, at den ånd, der adlyder mine bud, aldrig bliver træt. Jeg vil indføre jer i en videnskab, der aldrig forvirrer intelligensen." (282, 54)

Opfordring til de trætte og tyngede:

"Kom til mig, I bedrøvede, ensomme og syge mennesker. I, der slæber syndens lænker med jer, I ydmygede, I, der hungrer og tørster efter retfærdighed, vær hos mig; i mit nærvær vil mange af jeres lidelser forsvinde, og I vil føle, at jeres byrde bliver lettere. Hvis I ønsker at besidde Åndens goder, vil Jeg give jer dem; hvis I beder Mig om jordiske goder for at gøre god brug af dem, vil Jeg ligeledes give jer dem, fordi jeres bøn er ædel og retfærdig. Så vil I blive gode forvaltere, og Jeg vil give jer en forøgelse af disse goder, så I kan lade jeres medmennesker få del i dem." (144, 80-81)

Opfordring til det åndelige Israel:

"Israel, bliv menneskehedens leder, giv den dette brød til evigt liv, vis den dette åndsarbejde, så de forskellige religioner kan åndeliggøres i min lære, og på denne måde kan Guds rige komme til alle mennesker." (249, 66)

"Hør mig, elskede Israel! Åbn jeres åndelige øjne og se jeres Faders herlighed. Lyt til min stemme gennem jeres samvittighed, hør med jeres åndelige ører de himmelske melodier, så jeres hjerte og ånd kan glæde sig, så I kan føle fred; for jeg er freden og inviterer jer til at leve i den. Jeg åbenbarer for jer den kærlighed, som jeg til alle tider har følt for menneskeheden – grunden til, at Jesus i den 'Anden Tid' udgød sit dyrebare blod for at frelse jer fra synden, lære jer kærligheden og indprente jeres ånd og hjerte den sande lære." (283, 71)

"Ret jeres blik mod Mig, når I har mistet vejen; vær hos Mig i dag. Løft jeres tanker op til Mig og tal med Mig, som et barn taler med sin far, som man taler fortroligt med en ven." (280, 31)

"Forvandl jer under min vejledning, føl jer som nye mennesker, udøv mine dyder, så vil det blive stadig lysere i jeres sjæl, og Kristus vil åbenbare sig på jeres vej." (228, 60)

"Folk, gå ud til menneskene, tal med dem, som Kristus talte til jer – med den samme medfølelse, med den samme bestemthed og håb. Lad dem indse, at der findes veje til opadgående udvikling, som giver større tilfredsstillelse end dem, som de materielle goder skænker. Lad dem indse, at der findes en tro, der lader en tro og håbe ud over det synlige og sansbare. Sig til dem, at deres sjæl vil leve evigt, og at de derfor må forberede sig for at kunne få del i den evige salighed." (359, 94-95)

Litteratur

Reichl Verlag, D-56329 St. Goar, Tlf.: +49 (0)6741 1720
Bogen om det sande liv, bind I, II, III, IV, V, VI
Det tredje testamente (også på spansk, engelsk og fransk)
De guddommelige åbenbaringer fra Mexico (kort introduktion)
Guddommelige åbenbaringer om livets spørgsmål
Profetier for den tredje tid

Buchdienst zum Leben, Manfred Bäse, Kirchweg 5, D-88521 Ertingen
Tlf.: +49 (0)7371 929 66 42, e-mail:manfredbaese@gmx.de

Den guddommelige kærlighed, oprindelse, essens og mål for vores liv og alt væsen
El Amor Divino - Origen, esencia y fin de nuestra vida y de todo ser
Bogen om det sande liv, bind VII, VIII, IX, X, XI

Det tredje testamente

Unicon-Stiftung, D-88709 Meersburg
Tlf.: +49 (0)7532 808162, e-mail: info@unicon-stiftung.de
Introduktion til "Bogen om det sande liv" (gratis)

Asociación de Estudios Espirituales Vida Verdadera A.C.
Orinoco N° 54 Interior 5, Col. Zacahuitzco, 03550 México, D.F.
Libro de la Vida Verdadera, Tomo I-XII
El Tercer Testamento
og andre bøger om disse guddommelige åbenbaringer fra Mexico

Websider

www.reichl-verlag.de
www.das-dritte-testament.com (på spansk, tysk, engelsk, fransk)
www.unicon-stiftung.de
www.drittes-testament.de
www.drittetestament.wordpress.com (flersproget)

www.tercera-era.net (på spansk)
www.144000.net (flersproget)
www.dritte-zeit.net

****

Der er tale om originaludgaven af Gotthold Göltenboths oversættelser, som blev udgivet på Reichl Verlag.
Indholdet i bøgerne må ikke ændres, uden at man pådrager sig en guddommelig dom.
Herrens ord til Anna Maria Hosta:
„Der må ikke være nogen ophavsret til disse bøger; de skal gøres tilgængelige for alle mennesker, alle folk.“

Anna Maria *Hosta*
(*Hosta* er et åndeligt åbenbaret navn)
(Anna Hoß, Freiburg im Breisgau)
E-mail: hoanna64@yahoo.com